[Page 1 - No extractable text]

Kovács Szabolcs

Iskolai lelkigondoz ás

a középiskol ában

Presa Universitar ă Clujean ă

2020

Lektorálta :

Dr. Molnár János, egyetemi tanár

Dr. Bodó Sára, DRHE, egyetemi docens

Dr. Fóris-Ferenczi Rita, egyetemi docens

Dr. theol. Dr. h.c. Hézser Gábor

ISBN 978-606-37-0820-6

Universitatea Babe ş-Bolyai

Presa Universitară Clujeană

Regizor: Codru ţa Săcelean

Str. Hasdeu nr. 51

400371 Cluj-Napoca, România Tel./Fax: (+40)-264-597.401 E-mail: editura@editura.ubbcluj.ro

http://www.editura.ubbcluj.ro/

Cuprins

GANDURI INTRODUCTORIALE

„...nu-ți face griji, așa cum o pietricică este aruncată în apă, apa va continua să se undă mult timp după ea,

„Schimbarea vine încet, ușor...” (Gábor Hézser)

Era 2003 când aceste cuvinte au fost rostite într-un Cluj-Napoca aglomerat

pe scenă, în timpul conversației noastre informale. Pe atunci, era încă rar să fii protestant domestic.

În cercurile teologice, puteți auzi chiar și termenul de psihologie pastorală, darămite în limba maghiară

pentru a fi utilizate în ateliere științifice. Ca tânăr teolog, am fost „infectat” cu

abordarea sistemelor, cu principalele sale ghiduri aplicate în terapia și consultarea familială. Lipsă

Cu toate acestea, pentru mine, persoana, sursa sau forumul care combină cele două domenii, teologic-

antropologia, domeniul de aplicare, limitele și caracteristicile tendințelor de îngrijire spirituală și psihoterapie

ar fi adus intersecțiile sale la o sinteză semnificativă. O astfel de capodoperă binecunoscută a fost transformată

În acel moment, lucrarea rezumată a lui Gábor Hézser „Psihologia pastorală” era de uz comun. Știu,

Acesta a fost un punct de sprijin esențial pentru mulți teologi interesați de subiect, ca mine.

cartea. Abia după toți acești ani am înțeles răspunsul autorului la întrebarea mea citată mai sus.

răspuns. Efectul unei pietre aruncate în apă a maturizat încet răspunsurile științifice și așa

Cred că după zece ani, forurile noastre bisericești sunt tot mai deschise către teologie și

pentru dialogul științelor sociale.

A doua teză a mea de calificare profesională pentru examenul pastoral se referă la aspectele spirituale și terapeutice ale familiilor.

Am scris despre ajutor. Căutam intersecțiile dintre cele două discipline.

intre care sunt metoda si tehnica, interpretarea bolii, interpretarea problemei, relatia

contextul, observația și atitudinea de ajutor sunt importante. Babele-Bolyai

Curs de psihologie pastorală la Facultatea Reformată de Educație Religioasă, Universitatea de Științe

în lucrarea mea de master, primul interviu în familie ca metodă terapeutică

Am examinat aplicarea sa în cazuri școlare specifice, problematice. Pe vremea aceea, ca capelan de școală

Am lucrat la Colegiul Reformat din Târgu Mureș. Am întâlnit nenumărați adolescenți

cu problemele socio-psihologice, educaționale și spirituale ridicate și apărute spontan,

cu problemele lor speciale. Mulți dintre ei nu au primit răspunsuri sau soluții satisfăcătoare. Pentru putini

Mi-a plăcut. Poate că sentimentul de incompetență a fost cel mai motivant factor pentru cercetări ulterioare.

către. Așa a fost conturat și apoi, cu sprijinul profesorului meu Gábor Hézser, am început așa

5

să prelucreze problema pastoriei liceului în cadrul tezei de doctorat. THE

restrângând și mai mult subiectul, aria de cercetare s-a limitat la colegiile reformate nou formate din Transilvania.

L-am limitat. Problemele speciale ale îngrijirii spirituale în căminul transilvănean au fost puțin cercetate,

prin urmare, specificitățile sale sunt și ele puțin cunoscute. Biserica care funcționează în zona de limbă germană

sistemul pastoral școlar, în cadrul unei literaturi de fond exhaustive, numeroase cercetări

a fost deja examinat și descris în cadru. Mă refer aici la Markus Seibt1, Gundo Lames2, Ralf

Koerrenz, Michael Wermke3, Anna-Christina Petermann4 și alții.

Aceste fundamente teoretice au oferit un punct de plecare util în dezvoltarea acestei cercetări.

Deși nu am mai fost capelan de școală de câțiva ani, relevanța problemei îmi este clară.

nu și-a pierdut valabilitatea. Recunosc că este un lucru îndrăzneț să intri într-un domeniu de cercetare care este

Acesta își propune să examineze sistemul complex de școală, familie și biserică în conformitate cu o paradigmă specific nouă.

Recunosc că este extrem de important să căutăm răspunsuri la aceste întrebări specifice ale îngrijirii pastorale.

În plus, rolul educațional, pastoral și misiologic al bisericii se reflectă în pastorala școlară.

a examina şi (re)interpreta din această perspectivă. Am încredere în asta în rândul tinerilor

pastori care lucrează, profesori religioși, educatori și părinți obțin informații utile

despre slujirea a cărei lucrare educațională și pastorală a fost încredințată generațiilor.

1SEIBT, Markus: Pastorala la școlile profesionale din sistemul școlar dual.

Editura LIT, Berlin 2008.

2LAMES, Gundo: Pastorala școlară ca sistem social. O contribuție la practica lor

fundație teologică, Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart-Berlin-Köln 2000.

3KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual.

Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

4PETERMANN, Anna-Christina: Pastorala școlară – o biserică tânără

Domeniu de acțiune în viața școlară de zi cu zi și în perioade de criză. LIT Verlag, Berlin 2011.46-53.

STRUCTURA ŞI EXPUNEREA PROBLEMEI DEZERTĂŢII

Titlul tezei identifică pastorala școlară ca arie fundamentală de cercetare. Acest

Această afirmație necesită imediat două clarificări suplimentare: pe de o parte, că sistemul de învățământ

munca pastorală adaptată și educație spirituală în istoria veche de secole a bisericilor istorice transilvănene

instituțiile de învățământ, colegiile care funcționează și astăzi și, pe de altă parte

Experiența și implicarea mea personală justifică faptul că sondajele sunt o investigație

Grupul țintă este Biserica Reformată din Transilvania și Biserica Reformată Királyhágómelléki.

Mă voi limita la nouă colegii reformate care funcționează în cadrul unui cartier bisericesc. Pentru că

o cercetare științifică similară a experiențelor capelanilor școlilor din ultimele două decenii

iar sinteza nu s-a nascut mult, cu acest gest sunt de acord ca Biserica Reformata

specificul pastoriei școlare și educației spirituale care funcționează în cadrul

voi semăna. Nu este scopul – și nici nu poate fi – să înființeze instituții de învățământ similare ale altor confesiuni.

exclude sau ignoră în cercetare. Acest efort este mai mult o idee de bază, care

va necesita cercetări extinse și mai profunde pe această temă din partea generațiilor viitoare.

Sunt convins că acest serviciu este o formă specială de pastorală în sens larg.

zonă, dar, în același timp, există o prezență specifică a bisericilor în cadrul instituțional al școlii.

***

Teza constă din două părți majore. Prima parte a acestora conține introducerea teoretică

în interiorul său. În acest context, discutăm despre relația specifică dintre școală, biserică și familie,

problema educaţiei şi interpretarea problemei specifice abordării sistemelor

paradigmă. Examinăm specificul asistenței pastorale școlare în relație cu alte medii pastorale.

în contextul tendințelor actuale și apoi vom analiza o problemă de misiune care este importantă pentru biserică

– din perspectiva unui consilier spiritual.

Un rezumat al principiilor, domeniului și metodelor de lucru ale pastoralei școlare

Vom discuta acest lucru în capitolul 1, iar apoi vom analiza factorii socio-psihologici ai dezvoltării adolescentului.

Acordăm atenție identității religioase adolescenților, experienței religioase, convertirii și

interpretarea religioasă a subiectelor, pe care o analizăm din perspectivă pastorală.

Forme situaționale de îngrijire spirituală școlară, probleme frecvente ale adolescenților,

posibilitatea intervenţiei pastorale, sarcinile pastorale în situaţii de criză, pastorala

Se ridică problema competențelor, pe care o vom aborda în ultimul capitol, Capitolul 10. Partea teoretică

în prelucrarea acesteia a fost folosită literatura disponibilă maghiară, engleză, germană și olandeză

Am folosit materiale scrise și digitale.

7

A doua parte rezumată a tezei descrie întrebarea principală de cercetare, care este împărțită în patru părți:

Acesta va fi prelucrat și explicat în detaliu pe grupe tematice, în cadrul a patru capitole.

În timpul procesului de măsurare, testele sunt efectuate pe două axe. Prima axă are două

conține un chestionar. În timpul cercetării chestionarului, examinăm mediul școlar

experiențe pozitive și negative, metode de coping, impactul religiozității și

atitudinea lor faţă de pastorala şcolară. O listă de verificare (lista de verificare a comportamentului copilului,

în continuare, folosim scala CBCL) pentru a evalua tulburările psihologice ascunse ale elevilor, cum ar fi

probleme de relații sociale, anxietate-depresie, comportament deviant, agresivitate,

sunt examinate problemele de somatizare și atenție, precum și interacțiunile specifice ale factorilor măsurați

după sex, clasă și loc de reședință.

A doua axă a procedurii de măsurare a fost un interviu semistructurat cu consilierii spirituali din cămin.

Este un interviu structurat în profunzime. Reunăm mulți ani de experiență a consilierilor spirituali din școală

spațiu de locuit, grupuri țintă de îngrijire pastorală, experiențe și intervenții de îngrijire pastorală,

cooperare, recunoaștere, competență pastorală și perspectivă de viitor

subiecte.

Rezultatele sunt rezumate item cu item în funcție de subgrupele întrebării principale de cercetare.

vom introduce. Rezultatele analizelor statistice sunt prezentate în tabele și diagrame.

putem urma. Textul integral al interviurilor personale cu ghizii spirituali nu face parte din

teza. Interviurile detaliate, scrise, întrebările de interviu, precum și

Chestionarele luate cu studenții pot fi găsite în Anexa tezei.

8

INTRODUCEREA TEMEI

Conceptul de Alma Mater se dovedește a fi adevărat și astăzi la nivelul experienței individuale. Dar

pare insuficientă pentru a aborda relaţiile sociale complexe ale şcolii de astăzi

reflecta in consecinta. Comunitățile noastre școlare sunt extrem de complexe. Grupuri culturale,

diversitatea etnică, stratificarea socială, diversitatea lingvistică, comunitatea didactică este supraîncărcată

grup, case și toate caracteristicile acestora, restrângerea perspectivei de timp, (mai mult

învăţare, timp de joacă mai mic), competiţia competitivă - echipele şcolii se întâlnesc în acelaşi timp

pe scena.

Școala nu este doar o instituție: astăzi este spațiul de locuit al elevului5 care este cantitativ și calitativ

încercând să se încadreze în parametrii de timp. Timpul petrecut la școală nu este

neapărat proporțional cu pregătirea de calitate primită în cadrul acestuia. Aspectul calitativ pedagogic

Înseamnă, de asemenea, să recunoaștem că ar trebui să acordăm atenție și importanță faptului că elevul,

Pe lângă cunoștințele lexicale, ei ar trebui să se cunoască pe ei înșiși, propriul spațiu de viață, lumea lor socială și personalitatea lor.

își dezvoltă componentele, caută și găsește răspunsuri la întrebările sale existențiale și se vede pe sine ca un imanent și

experimentat într-o rețea transcendentă de relații.

Natura compensatorie a școlii ca instituție devine din ce în ce mai cuprinzătoare, ceea ce

în educație, socializare, intervenții medicale și de sănătate mintală specifice

oferă ajutor adecvat.6 Școala este o comunitate în care familia – ca comunitate –

compensează deficitul funcţiilor sale sociale (educaţie, educaţie). Suprasolicitat în serviciu

părinţi, familii destrămate, părinţi şomeri, locuitori singuri, reduse la un nivel minim de existenţă

Familiile se luptă să îndeplinească cerințele sociale de astăzi. Școala este

În acest sens, este o rețea de socializare care nu doar educă, ci și integrează și reține.

Astăzi, ele pot fi observate în spațiul de locuit al școlilor primare și devin din ce în ce mai multe

arătând intensitate, sursele problemei pot fi urmărite și în clasele superioare, cum ar fi

fenomen mobbing, criminalitate școlară, trafic de droguri, violență fizică, abuz

simptome psihosomatice, frică existențială, stres, depresie etc.

În zilele noastre, școlile se confruntă cu o dublă sarcină: pe de o parte, să îndeplinească socialul

așteptările și, pe de altă parte, să satisfacă nevoile individuale ale elevului. Tensiunea așteptărilor

oferă o cale de mijloc greu de găsit. Elevii sunt acum supuși unui stres mental constant.

5 „În armonie cu familia și comunitatea, școala ca arenă de viață favorizează comunicarea și comportamentul social

predă de asemenea. (…) Este mare păcat că există puțină tradiție de comportament comunicativ în cultura comportamentală socială maghiară.

pentru a dezvolta comportamentul." Béla BUDA: Educația școlară – în protecția sufletului Igiena psihică școlară

principiile sale. Editura Naţională de Manuale, Budapesta 2003. 17.

6BUDA, 2003.19.

sunt în curs de implementare, pe fondul cărora școlile se confruntă cu politici sociale, familiale și educaționale schimbate

exista consideratii. Societatea de consum se măsoară în dezvoltare, iar dezvoltarea se măsoară prin

in productie. Producția creează întotdeauna o situație competitivă, care afectează mediul școlar.

într-un program educațional. În loc să evaluăm performanța individuală, este posibil să o măsori într-o manieră competitivă

maxime urmează a fi evaluate, iar individul și personalitatea persoanei sunt retrogradate pe plan secund

accent educațional pe dezvoltarea competențelor lor. Învățăm ce poate fi vândut,

în consecință, aspectele etologice sunt adesea trecute cu vederea.

Nu întâmplător, printre instituțiile de învățământ liberale ale unei societăți laice,

poate fi găsit un etos școlar reprezentând un sistem conservator de valori morale. Conform observațiilor, cel

dedicată în mod deschis rigoarei și valorilor conservatoare poate fi o valoare educațională.7 În acest domeniu, celălalt

poate fi numit învățământ secundar sectar8, care permite învățământul

în cadrul sistemului aspectelor educaţionale speciale. Acest sprijin este adecvat

înseamnă acordarea de asistență, îngrijire spirituală și intervenție psihologică profesională elevului la școală

în spațiul tău de locuit, precum și în situații critice de viață. Rolul psihologului școlar

evident. Pentru educație spirituală, îngrijire pastorală și slujire pastorală,

Desigur, profesorii nu primesc calificări speciale. Punctul de conectare se aflǎ aici

pentru ca biserica să-și asume un rol responsabil în programul educațional al școlii. In aceasta

În acest serviciu, pastorala școlară joacă un rol important.

Pastorala scolara se dovedeste a fi necesara in multe domenii, prin care

Pastorul/capelanul își completează autoritatea pastorală prin întărirea oamenilor în

pentru serviciul creștin. Conducătorii Bisericii au sarcina de a considera aceste aspecte ca

să încorporeze oportunități în procesul educațional și să asigure dezvoltarea lor ulterioară. Acest

Conform acestei abordări, persoanele conectate la sistemul școlar, cum ar fi elevii, profesorii, educatorii,

părinţii, personalul tehnic nu sunt obiecte de îngrijire spirituală, ci persoane care

Ei se pot sluji unul altuia și înaintea lui Dumnezeu. O formă importantă a acestui serviciu este

formare de grup în care unii dintre studenții religioși câștigă experiență comunitară.9 The

Într-o instituție de învățământ secularizată, experiența religioasă comunală creează oportunitatea de a

7BUDA, 2003.20.

8 Centrele școlare confesionale care au fost reînființate după 1989 sunt parțial sprijinite de stat, în timp ce cele bazate pe proprietate

Titlul de proprietate este deținut de biserici. Școlile confesionale nou înființate, cele educaționale

dupa modificarea legii (Legea Educatiei Nationale – Monitorul Oficial al Romaniei 179/2011) continua sa fie

Este clasificată ca școală privată și, în consecință, este supusă reglementărilor corespunzătoare. Care este acest statut?

nu sa schimbat de la „Legea învățământului privat" Anghelescu din 1925 (Lege asupra

invatamantului particular – Monitorul Oficial 183/1925), care este politica educațională a bisericilor istorice din Transilvania.

și-a retrogradat instituțiile la instituții de învățământ private. Vezi: István FAZAKAS: Sistemele educaționale în Transilvania

în secolele XIX-XX. Editura Pallas-Akadémia, Csíkszereda 2009.136.k.

9LAMES, Gundo: Pastorala școlară ca sistem social. O contribuție la lor practic-teologică

Principii de bază, Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart-Berlin-Köln 2000.92.

10

elevul și profesorul să-și asume și să reprezinte angajamentul lor religios.10 Aceasta este o relație nouă

suprafata pe langa educatia religioasa din scoli.

Pastorala creștină – prin pastorala școlară – este Evanghelia

oferă perspectiva educaţiei în instituţia de învăţământ de specialitate a şcolii. Unul nou

Vorbim despre o zonă de influență care reprezintă o nouă provocare pentru misiunea bisericii. The

Îngrijirea spirituală școlară este îndreptată în egală măsură către elev și comunitatea de învățare,

urmând valori etice. Scopul său este sprijinul spiritual, îngrijirea pastorală, îndrumarea vieții și îngrijirea spirituală.

furnizarea de servicii pe termen scurt și lung, precum și dezvoltarea unei intervenții eficiente în criză,

care oferă asistență adecvată în situații de urgență pentru profesori, elevi și părinți deopotrivă.

Îngrijirea spirituală școlară este așadar un element definitoriu al culturii școlare. Trebuie să subliniem

importanţa faptului că, în paralel cu învăţământul şcolar tradiţional, există acum a

servicii de îngrijire spirituală școlară accesibile sunt disponibile pentru elevii care sunt din ce în ce mai stresați mintal

la dispoziția dumneavoastră.

TERMENI CONEXI

Pastorală școlară, pastorală, educație, abordare sistemică, psihoterapie, spirituală

leadership, dezvoltarea adolescentului, identitatea religioasă, psihologia dezvoltării, școala și familia

socializare, criză, intervenție în criză, misiune, competență pastorală,

10 focusuri de responsabilitate a bisericii în domeniul educației. În: Sinodul comun al episcopilor din

Republica Federală Germania 1971-1975. 539 d.Hr. Sursa: www.dbk.de. Timp de descărcare: 2011.11.

11

I. CONTEXT TEORETIC

I.1. Pastorala scolara si/sau ingrijirea spirituala scolara? Clarificarea conceptelor teologice

Asocierea conceptuală frecventă a pastoralei școlare și/sau a pastoralei

schimbarea necesită unele clarificări. Este un fapt că granițele celor două concepte sunt difuze, nu poate fi

puternic separate unele de altele. Poate că este inutil, dacă cele două concepte sunt practice.

examinăm zona sa de influență. Cu un nume distinctiv în practica bisericii germane

folosit deoarece s-a dezvoltat din rădăcini diferite11, de unde diferențierea conținutului său

variază de la un loc la altul.12 Conform unei definiţii generale, se aplică ambii termeni: „larg

stilul de viaţă religios-etic în sensul de „.13

Pastorala școlară este o abordare cuprinzătoare, în mare parte bazată pe biserică, a educației școlare.

înseamnă „intervenție" care afectează întreaga viață școlară.14 În zona de limbă germană

școlile secundare confesionale și de stat sub conducerea bisericii și episcopiile funcționale

instituţiile de învăţământ, ca urmare a reformei instruirii din anii '60, au acordat o atenţie sporită şi

aplica pastorala scolara cu profesionalism pentru a imbunatati educatia, viata comunitatii si

în domeniile socializării, alegerii carierei și asistenței adecvate și de calitate superioară. Casa domestică

politica educațională abia acum începe să introducă conceptul de pastorală școlară și pastorală în

Din păcate, deocamdată, nu există o pregătire de specialitate sau literatură științifică scrisă în limba maternă

fără muncă profesională. În 1996, Conferința Episcopilor Catolici Germani15 a discutat din nou

şi interpretează conceptul de pastorală şcolară. Este stabilit că conceptul

11DRESCHER, Gerborg: Opt perspective pentru dezvoltarea ulterioară a pastoralei școlare protestante. Tendon:

DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Pastorala Școală Evanghelică. Context, experiențe, concepte.

Institutul Comenius, Münster 2/2010.75.

12 Definiția conceptuală a lui Weissenberger se bazează pe fundamente biblice (pastorie școlară și pastorală), care

temeinic din punct de vedere teologic. El ajunge la concluzia că termenul german (Schulseelsorge) este nefericit deoarece

Intervenția se referă de fapt nu la școală, ci la cealaltă persoană din întâlnirea personală.

WEISSENBERGER, Clemens: Pastorala școlară și pastorala școlară – termeni diferiți pentru același lucru

Conţinut? În: Paths to Man, Vol. 59, nr 3. Vandenhoek-Ruprecht, 2007.235-250.

13DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Pastorala școlară în Germania – o descriere a situației. În: DAM,

Harmjan/SPENN, Matthias: Pastorala Școală Evanghelică. Context, experiențe, concepte.

Institutul Comenius, Münster 2/2010.11-20.

14SCHMITZ, Stefan: Ce face Biserica la scoala? Educație religioasă și pastorală școlară la 30 de ani după

rezoluția Sinodului de la Würzburg. În: COLLET, G./ METTE, N./SCHMALZE, U./STEINKAMP, H. (Szerk):

Teologie și practică, Lit Verlag Münster, voi. 18, p. 2-80. V .ö. THALHEIMER, Beate: Dezvoltarea pastoralei școlare

la fața locului – dezvoltarea conceptului. În: Biroul bisericesc pentru învățământ la distanță/Teologie în învățământ la distanță la

Școala Catedralei Würzburg (Szerk): Pastorală școlară. Calificarea pentru slujirea creștinilor în

Şcoală. StE VIII. Würzburg. 9.

15Secretariatul Conferinței Episcopale Germane (ed.): Pastorala școlară – Serviciul Bisericii față de oameni

în domeniul școlii. Bonn 1996. 12.kk.

12

Majoritatea școlilor în vârstă de 80 de ani sunt conduse de femei. De la școală la școală

concretizându-și aria de influență, ea există ca opțiune de interpretare: dezvoltarea vieții comunitare,

crearea de oportunități în spațiu și timp pentru a experimenta și reflecta asupra experiențelor comune,

intervenție de criză în situații specifice de viață (dezamăgire, pierdere, eșec, conflict familial,

delincvență juvenilă, abateri disciplinare etc.), întâlnire personală cu semenii și cu Dumnezeu, școala

crearea spațiului de locuit etc.16 Elevii care intră în școală – condițiile lor de viață, sociale

Sunt amestecate în ceea ce privește stratificarea și chiar apartenența lor confesională. Esența păstoririi

Nu constă în oferirea unei clase special adaptate pentru fiecare elev care dorește să învețe.

dar oferă și asistență în dezvoltarea comună a spațiului de locuit al școlii. Prin urmare, îngrijirea pastorală

nu doar îngrijirea spirituală care este îndreptată către un anumit grup țintă sau individ

se ocupa cu. Îngrijirea pastorală este îngrijirea spirituală a unui anumit mediu școlar în ansamblu.

atitudine.17 Din 1996, Conferința Episcopilor Catolici Germani lucrează la pastorala școlară.

a introdus folosirea numelui colectiv, care se referă în general la contribuția comunității creștine

mijloace pentru transformarea umanistă a vieţii şcolare.18 El interpretează munca pastorală ca

care include îngrijirea spirituală a persoanelor care vizitează mediul școlar

practica.19 Pastorala înseamnă aici intenția intervenției, adică elevii, profesorii,

o atenție deosebită acordată părinților, căutând oportunități de împlinire școlară

pentru fiecare grup în cauză.20 Se poate observa că cele două concepte nu sunt nici în principiu, nici în practică

nu pot fi separate unul de celălalt în funcție de zona lor de influență. Îngrijirea pastorală este și îngrijire spirituală,

este o expresie specială a ei, în timp ce forma practică de pastorală face parte din ea

munca pastorală care se desfășoară în mediul școlar.

În cele ce urmează, în ceea ce privește domeniul specific al investigației noastre științifice,

Avem de-a face cu domeniul științific al îngrijirii spirituale școlare, dar pentru interpretarea sa teoretică,

examinăm pastorala școlară ca o practică școlară complexă, integratoare,

istoricul medical al școlii este plin de mirare.

16V .ö. THAILHEIMER, Beate: Înființarea pastoralei școlare locale – dezvoltarea conceptului. În: Biserică

Biroul pentru învățământ la distanță/Teologie în învățământ la distanță la Școala Catedralei Würzburg (ed.): Pastorală școlară

Eligibilitatea pentru serviciul creștin în școli. StE VIII. Würzburg, 1998. 9.

17 Pastorala școlară ca pastorie orientată spre spațiu de viață. În: Catehetical Sheets, 2. 2007. 132-139.

18 Secretariatul Conferinței Episcopale Germane (Szerk): Pastorala școlară – Serviciul Bisericii către

Oameni din domeniul școlii. Bonn 1996.a.7.

19THAILHEIMER, Beate: Privind înapoi – privind înainte. În: Living Pastoral Care, 2003/2. 77-81.

20SEIBT, Markus: Pastorala la școlile profesionale din sistemul școlar dual. Editura LIT, Berlin 2008.

23.

13

I.1.1. Definiția conceptuală a pastoralei școlare

Pastorala școlară, ca specialitate teologică practică, are o istorie de aproape o sută de ani.

se uită înapoi. Deși această perioadă a fost marcată de o literatură cuprinzătoare publicată în principal în lumea de limbă germană,

Cantitatea și calitatea literaturii de specialitate (catolică și evanghelică) atestă, însă, faptul că școala

Antichitatea și tradiția îngrijirii spirituale nu sunt atât de decisive. Mult mai important

Întrebarea este cu ce fel de sarcină ne confruntăm astăzi și ce rol joacă îngrijirea spirituală a școlii?

Care sunt posibilele răspunsuri la întrebările de astăzi? Ce poți oferi mai mult și diferit?

într-un cadru instituțional dat, cum ar fi instituțiile tradiționale de stat – cel

fără îngrijire pastorală? De ce este necesară capelanismul școlii?

Pastorala școlară are nevoie de un profil clar pentru a nu deveni

Poate fi confundat cu psihologia școlară, cu activitățile diaconale sau cu alte activități sociale.

Este necesar să se definească cu precizie relația cu biserica, școala și statul.21

Helmut Demmelhuber rezumă principalele puncte ale pastoralei școlare în șapte puncte:

caracteristicile sale de bază.

a) Pastorala școlară sprijină viața comunității și munca comună.22 Biserică

specific. Așa cum vestirea Cuvântului este misiunea veșnică a Mamei Biserică, tot așa

datoria sa de a oferi instrumente și metode de îngrijire spirituală în orice moment și loc

să găsească modalităţi care să aducă mesajul Evangheliei mai aproape de oameni şi

mai departe îl ajută și îl sprijină în șansele sale de viață.23 Având în vedere fundamentele biblice, the

chemarea, predarea și educația pot fi considerate, pe bună dreptate, parte din pastorala școlară. Exact ca Isus

El a plasat persoana aflată în nevoie în centrul acțiunilor sale și a privit astfel misiunea lui Isus.

îngrijire spirituală pentru elev, profesor, părinte („Și ținând de mână un copil mic

L-a pus în mijlocul lor și le-a zis: „Cine primește pe unul dintre acești copii mici

pentru numele meu, el mă va primi; şi cine mă primeşte pe mine nu mă primeşte pe mine, ci pe cel care

cine m-a trimis.” Marcu 9:36-37). Vorbim despre o formă de manifestare a bisericii care

care urmărește să facă biserica mai eficientă și mai completă într-o anumită instituție prin slujirea bisericii

procesul de educație. Domeniul extins de pastorală școlară se aplică elevilor,

profesorul, profesorul, educatorul și, dacă este cazul, personalul administrativ.24 Nu

21DRESCHER, Gerborg: Opt perspective pentru dezvoltarea ulterioară a pastoralei școlare protestante. Tendon:

DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Pastorala Școală Evanghelică. Context, experiențe, concepte.

Institutul Comenius, Münster 2/2010.76.

22DEMMELHUBER, Helmut: O privire peste gardul vecinului: pastorala școlii catolice în eparhie

Rottenburg-Stuttgart. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Școala Evanghelică Pastorală. fundaluri,

Experiențe, concepte. Institutul Comenius, Münster 2/2010.43-50.

23V .ö. RÜTTIGER, Gabriele: Pastorala școlară în școlile bisericești: trăirea și experimentarea creștinismului. În: JUNG,

Martina/KITTEL, Joachim: Pastorala școlară în beton. Editura Haus Altenberg, 2004.35-50.

24PETERMANN, Anna-Cristina: Pastorala școlară – un câmp de acțiune al bisericii tinere în viața școlară de zi cu zi și în

exclusivitate, ci mai degrabă abordarea integrativă care este decisivă în aceasta.25

b) Pastorala școlară este un specific educațional. Își asumă responsabilitatea pentru educație,

pentru educație.26 Completează educația completând-o cu oportunitatea de a conversa,

cu ocazii religioase, spirituale, autocunoaștere și elemente pedagogice experiențiale, care oferă elevului

și sprijină dezvoltarea pe termen lung a „vieții” școlii.27

c) Lărgește câmpul vizual. Viața este mai mult decât viața școlară, educație, educație și învățare.

Perspectiva pastorală servește la ușurarea poverilor. Omul nu se limitează la

ce se întâmplă cu el în contextul școlar. Școala este importantă, dar viața este mai mult decât școala.28

d) Pastorala școlară nu are în vedere doar intelectul persoanei, ci și persoana

întregul. Stagiile pastorale oferă studenților oportunități de a

pentru a demonstra simțul responsabilității, independenței și a fi luat în serios. Devenind om

ajută şi manifestă solidaritate.29

e) Pastorala scolara, pastorala in sens larg, diaconia,

cultul şi educaţia se completează reciproc.30 Din perspectiva pastoriei şcolare

El îi sprijină pe cei slabi și pe cei nevoiași. Oferă asistență pentru nevoile vieții de zi cu zi

pentru a construi încrederea în sine. Este prezent activ în viața de zi cu zi.31

f) Îngrijirea spirituală școlară oferă îndrumare în problemele de viață dificile: moarte, major

boli, traume psihologice, conflict familial etc. Păstrează demnitatea umană şi

Ne face conștienți de natura noastră divină. Extindere conștientă și asistență prin credință

aceasta.32

g) Pastorala școlară este un efort de echipă: comunicare bună, personal,

necesită cooperare, spațiu, timp și resurse financiare.33

Vremuri de criză. LIT Verlag, Berlin 2011.19-22.

25RÜTTIGER, 2004.35-50.

26DEMMELHUBER, 2/2010.43-50.

27VIERLING-IHRIG, Heike: Ce primește Biserica din pastorala școlară? În: DAM, Harmjan/SPENN,

Matthias: Școala Evanghelică Pastorală. Context, experiențe, concepte. Institutul Comenius, Münster

2/2010.35-41.

28VIERLING-IHRIG, 2010.35-41. V.o. DEMMELHUBER, 2010.43-50.

29DEMMELHUBER, 2010.43-50.

30DRESCHER, Gerborg: Opt perspective pentru dezvoltarea ulterioară a pastoralei școlare protestante. Tendon:

DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Pastorala Școală Evanghelică. Context, experiențe, concepte.

Institutul Comenius, Münster 2/2010.75-76. V.o. PETERMANN, 2011. 20-21.

31DEMMELHUBER, 2010.43-50.

32DEMMELHUBER, 2/2010.43-50.

33DEMMELHUBER, 2/2010.43-50.

Se poate observa că perspectiva de autodeterminare a pastoritei, pastorală

Asemănător conceptului de „inovare”, acesta are o sferă largă, dar are tendința opusă. În timp ce pastorala şcolară este

Vine persoanei dintr-o sferă de influență largă și cuprinzătoare, îngrijirea spirituală școlară

autodefinirea are tendinţa opusă: trece din spaţiul vieţii personale în cel mai larg social şi

jumătate din cosmosul spiritual. Scopul nostru nu este să tragem granițe ferme între cele două concepte teologice.

între. Zonele de influență ale ambelor se suprapun, iar scopul lor de serviciu este același: să găsească și

pentru a sprijini persoana sau comunitatea care caută ajutor pe calea succesului

Recunoașterea umblării cu Dumnezeu. În cele din urmă, iată câteva definiții mai generale ale

având în vedere esenţa pastoriei şcolare.

„Pastoralitatea școlară este o slujire care provine din credința creștină și funcționează în fiecare școală”.

un serviciu oferit unei persoane aflate în formare, care, în funcție de nevoile situației de viață date,

oferă ajutor religios-etic și oportunitatea de a experimenta experiențe spirituale.

Toate acestea se realizează prin îngrijire spirituală personală, conducere și consiliere, munca de tineret prietenoasă școlii și

Se desfășoară prin activități de agrement religios și servicii religioase. „34 (sf)

„Pastorita școlară este o ofrandă, o oportunitate pentru fiecare persoană care

care studiază sau lucrează la școală, că în viața de zi cu zi a școlii, preoția universală

cu disponibilitatea sa de a sluji, ar trebui să acționeze pentru cealaltă persoană împreună cu directorul spiritual al școlii.35 (sf)

Gânduri rezumate:

Este dificil să dai un răspuns clar și exhaustiv. O descriere precisă a păstoriei școlare rămâne încă de făcut

nu a văzut niciodată lumina zilei. Deși temelia creștină, misiunea misionară, nu se schimbă,

necesar între condițiile politice sociale și educaționale ale fiecărei epoci din nou și din nou

să-și definească natura, scopul activităților sale, grupul țintă și modul său de funcționare.36 The

pastorala școlară – și vom folosi acest nume de acum încolo – este o formă de biserică

oportunitatea continuă de a-și îndeplini misiunea în context școlar. Prin el biserica este prezentă

este prezent într-o instituţie semnificativă din punct de vedere social.37 Este important ca aceasta

prezența autentică, asistență continuă ar trebui acordată persoanei care așteaptă ajutor aici și acum

problemă şi o perspectivă pozitivă pentru viitor.38 Ne conduce mai departe spre

Răspunzând la întrebarea: unde este locul păstoriei școlare? În cele ce urmează,

34DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Pastorala Școală Evanghelică. Context, experiențe, concepte.

Volumul 2. Institutul Comenius, Münster 2007.15.

35KRAWCZAK, Peter: Impulsul „A-i da lui Dumnezeu o față în școală”. Conferința pastorală școlară Köln

08.martie 2008 Casa Cardinalului Schulte – Bensberg.6. Sursa: www.erzbistum-koeln.de Timp de descărcare: 2013.04.

36PETERMANN, 2011.14-15.

37KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht,

Göttingen 2008.60. V.o. PETERMANN, 2011.21.

38VIERLING-IHRIG, 2/2010.35-41.

Examinăm sistemul de relații al îngrijirii spirituale școlare și căutăm răspunsuri la acesta.

pentru a determina pozitia.

17

1. SISTEMUL DE ÎNGRIJIRE A BISERICIILOR ŞCOALE

1.1. Pastorala școlară și contextul educațional și/sau de formare al școlii

Conceptul și sistemul școlii au devenit foarte maleabile pe baza percepției sociale.

în zilele noastre. Modificări la legea educației, modificări structurale instituționale interne

educația și/sau formarea reprezintă o nouă provocare și o nouă contradicție

în autodefinire. Se pare că natura organizațională devine din ce în ce mai puțin importantă, în timp ce

influența personală arată rezultate mai bune. Organizarea formală, inclusiv

programa, temele și strategiile educației și întreaga organizare școlară

ar trebui să fie mai bine adaptate la influențele individuale.39 Pedagogia modernă este cea

Este un profesionist și gândește în ceea ce privește idealul unei bune pregătiri. Profesorul face parte din organizația școlară,

prin urmare, pe lângă educație, are și un rol de conducere40, cu mandat de a educa,

reglementează și promovează scopul unui sistem formal. Schimbările care uneori ies la iveală

mai degrabă, ei văd încercări de a reduce tensiunea dintre așteptări și performanță.41 În acest sens

Este dificil să reprezinte valori în imaginea școlii modificată, standardizată. Prin urmare, cel

Școlile nu au etos (valori morale) sau caracter. În schimb, există pluralitate și

relativismul valoric.

S-a schimbat și mentalitatea publică a tinerilor. Noile generații sunt din ce în ce mai puțin implicate

un spațiu de locuit tradițional, structura familiei tradiționale sa schimbat, a fost înlocuită,

sistemul valoric normativ a fost reclasificat. Familia nu mai este instituţia de bază a socializării.42 The

instituțiile sociale câștigă din ce în ce mai multă influență și mandat în domeniul social de bază

să transmită norme, valori și informații culturale. Aici, desigur, problema

întrebare privind orientarea etică și sistemul de valori al instituției date. în plus

trebuie să acordăm importanță sistemelor virtuale de conexiune din ce în ce mai mari

a expansiunii sale. Trebuie să ne dăm seama că mediatizarea virtuală a vieții de zi cu zi a elevilor

Deși rețeaua socială servește întreținere, ea facilitează și socializarea (cum ar fi

39BUDA, 2003.91.

40 „Profesorul este, de asemenea, un lider, deși funcția sa se aplică doar unei anumite perioade de timp și situații specifice,

spre deosebire de cei care îndeplinesc această funcție permanent, conducând permanent o parte sau întreaga organizație.

Sarcina lor este aceeași: trebuie să se asigure că obiectivele unui sistem formal sunt atinse, că sfera de influență

cei din zona lor ar trebui să continue activitățile prescrise de organizație și să realizeze ceea ce organizația

dorințe. BUDAPEST, 2003.93.

41BUDA, 2003. 154.

42 Comisia Bisericii Evanghelice din Kurhessen-Waldeck (Hrgg): Când Biserica vine la școală

vine... Lucrările de tineret legate de școală și pastorala școlară sunt noi domenii de acțiune pentru Biserică în spațiul de locuit

Şcoală. O contribuție la mărturia Evangheliei din partea Bisericii Evanghelice din Kurhessen-Waldeck.

Verlag Ahrend GmbH, Baunatal 2005.8.

proces de dezvoltare socio-psihologică), afectând deci semnificativ dezvoltarea personalității

de asemenea un factor de influenţă.43

În acest pluralism social modern, relativismul valoric, ei au renascut

colegiile reformate din Transilvania după schimbarea regimului. În urma schimbării de regim

Au fost „născuți din nou” în timp și de atunci își (re)găsesc identitatea mai mult sau mai puțin. Acesta este

sarcina nu numai a conducerii actuale a colegiilor, a personalului didactic si a bisericii

reprezinta o provocare pentru management, dar si pentru programul de invatamant scolar

Serviciul de îngrijire pastorală trebuie, de asemenea, să găsească modalități de a răspunde la situațiile sociale schimbate,

a dat răspunsuri adecvate la întrebările educaționale. Pentru a face acest lucru, trebuie să fim capabili să definim în mod specific,

care sunt caracteristicile școlii date?

În această situație educațională complexă, comunitatea didactică școlară se află tot mai mult

activitatea şi autoorganizarea pot fi eficiente. Ar fi necesară reinterpretarea educațională

roluri, principiul educației ca sarcină, dezvoltare, corectare, transmitere a valorilor,

predarea modelului, probleme didactice profesionale, importanța comunității școlare care creează acasă,

problema învăţământului public etc.

1.1.1. Școala ca unitate de învățământ de bază

După gândirea publicului larg, rolul școlii este binecunoscut

paradigmă: prezentare și predare. Practica de astăzi arată că în continuă creștere

Spre deosebire de materialul de cunoștințe, predarea școlară oferă un transfer fragmentar al cunoștințelor de bază.

posibil, mai mult decât asta nu se încadrează cu greu în cadrul școlii. Ce ar trebui schimbat,

Este curriculumul sau profesia didactică, cunoștințele sau sprijinul financiar?

sistem, continuă să fie un subiect de controversă în rândul organelor competente de reprezentare a intereselor.

Ce face elevul cu abilitățile pe care le-a dobândit, cum își câștigă existența?

să prevaleze? Acest lucru ridică alte întrebări socio-politice, care, din păcate, nu au fost abordate până în prezent.

li s-a răspuns clar.

Școala ocupă din ce în ce mai mult timp prin predare. Este materialul de cunoștințe

Procesul de educație implică educație etologică? Este transferul de cunoștințe

Poate ignora aspectele etice ale educației? Are sens că școala este o societate socială

educă pentru socializare. Obiectul educației, dacă predarea este eficientă, este spirituală

are un rol de conservare a sănătății: scade stresul școlar, crește stima de sine,

autoeficacitatea, care oferă statut și recunoaștere în cadrul comunității.44

Liceele de astăzi nu mai pot ignora tendințele emergente în rândul elevilor.

43 Comandat de Biserica Evanghelică din Kurhessen-Waldeck (Editor), august 2005.

44Vezi rezumatul lui Buda: BUDA, 2003.15.

influențe sociale externe. Îmbrăcăminte, comportament, violență școlară, droguri și

consumul de alcool, multimedia, problemele familiale sunt principalii factori care afectează socializarea școlară

factori modificatori și au ca rezultat un comportament deviant. Drept urmare, școala

nu mai poate fi doar o instituție de învățământ în sensul strict al cuvântului: școala este un spațiu de locuit,

în care, pe lângă educaţie, se compensează deficitul de educaţie etică şi educaţie familială

este cel putin la fel de important.

1.1.2. Școala ca spațiu educațional

Tendința școlii de a transfera cunoștințe cognitive este supusă multor critici. Școala este din ce în ce mai puțin

se integrează în viața practică, neglijează nevoia unei întrebări independente, adecvate

căutarea de răspunsuri și învățarea.45 Cum am ajuns aici? Merită să privim înapoi la Evul Mediu

sistemul de invatamant. Nașterea și existența școlilor bisericești în secolele XVI-XIX. secol

Ei au evidentiat influenta bisericii in sistemul de invatamant prin institutiile sale. THE

Odată cu avansarea Iluminismului, problemele bisericești-confesionale s-au estompat, astfel

Influența bisericii asupra școlilor a scăzut și ea.46 Educația (cognitivă și etologică) este înlocuită cu

Ordine educațională modernă utilitară, orientată spre economia de piață: a crea ceea ce poate fi vândut. THE

În zilele noastre, tot mai multe întrebări gravitează în jurul dihotomiei sistemului de învățământ: cum poate fi

să armonizeze sistemul educaţional ştiinţific-pedagogic cu aspectele practice ale educaţiei

sistem?47 Adică, cum educăm astfel încât beneficiile sale practice să fie mai bune

se manifestă în socializare și autoafirmare socială? Deși sistemul și

gândirea funcțională face parte din contextul pedagogic, însă așa-numita teorie a sistemelor

Nu putem vorbi încă despre pedagogie și aplicarea ei practică. Despre posibilitatea acestui lucru și

despre abordarea sa teoretică din anii 1980, Niklas Luhmann, membru german al școlii din Bielefeld

Sociologul său a dat un raport exhaustiv.

Pentru a ne clarifica poziția: scopul nostru este să introducem o observație specifică, nu

schimbarea paradigmelor pedagogice. Conform abordării sistemului educațional a lui Luhmann, a

aflăm despre un mod specific de observație: educația ca atare, observația luhmanniană

pentru el, el nu este destinatarul, ci obiectul observaţiei.48 Scopul observaţiei sale nu este de a

schimbare, ci mai degrabă interpretare după observație: contingență.

45BANGÓ Jenő: Teoria sistemelor și educația constructivistă a lui Niklas Luhmann. Revista Sfârșitul Secolului,

Editura Századvég, Budapesta 2005/4. 148-161. Sursa: www.szazadveg.hu Timp de descărcare: 2013.05.

46Vezi capitolul intitulat Relația dintre școală și biserică.

47LAMES, Gundo: Pastorala școlară ca sistem social. O contribuție la lor practic-teologică

Principii de bază, Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart-Berlin-Köln 2000.103.

48BANGÓ, 2005/4. 148-161. Sursa: www.szazadveg.hu Timp de descărcare: 2013.05.

1.1.3. Sistemul de educație. Teoretizarea lui Luhmann a dublei contingențe

bazat pe

Iată o scurtă privire de ansamblu asupra abordării de sistem a lui Luhmann asupra educației,

al cărui context ne deschide o oportunitate de a aborda problema pastorală școlară, cel

Îl plasăm în sistemul educațional și îl interpretăm funcțional.

Potrivit lui Luhmann, educația nu înseamnă educație pentru cunoașterea obiectivată, ci

Sugerează o întrebare corectă care este relevantă în limitele subiectului. Interogarea și

reflecția – în interiorul și în afara sistemului – are sens și informații suplimentare.49 Aceasta este prima

Număr de urgență. Urmărind aspectele observaționale și neprevăzute, stabilește că

că acţiunea elementelor sistemului (profesor – profesor – elev) poate fi observată în afara lui, şi

aceste date de observare repetata ofera informatii noi pentru functionarea optima a sistemului

pentru funcţionarea sa.50 Acesta este al doilea nivel de contingenţă.

Brunkhorst51, urmând teoria lui Luhmann, propune trei interpretări ale teoriei sistemelor

explorează un aspect din știința educației:

1.Re-aplicarea rezultatelor modelului cibernetic în învățarea educațională

pentru a controla procesul. Curriculum-ul și programa ghidă însușirea materialului de învățat

(model cibernetic de ordinul întâi) și servesc la menținerea sistemului (input-output

model). Pe baza modelului cibernetic de ordinul întâi, profesorul și elevul

metacomunicarea nu este suficient observată deoarece modelul se bazează în principal pe

compară ceea ce este predat (persoana) cu ceea ce este învățat și aceste informații-

supune interacțiunea sa ulterioară la surplus. Această distincţie presupune şi faptul că

Există o alegere între cele două: ceea ce este predat nu înseamnă neapărat ceea ce este

ceva de învățat. Aceasta implică o dublă contingență sau cadru interpretativ. THE

altul poate decide și acționa diferit. Interacţiunea predării presupune că

că amândoi știu, că amândoi știu că ar putea acționa diferit.

Contingenta (situația de interacțiune) este cu atât mai complexă, cu cât nu este doar a

Nu este vorba despre interacțiunea elev-profesor, ci despre un sistem profesor-clasă.52

2. A doua interpretare a interacțiunii dintre sistemul educațional și societate

49 „Luhmann vorbește în esență despre sisteme biologice (organism), sisteme psihice (conștiință) și

vorbind despre sisteme. Toate sunt autopoietice, ceea ce înseamnă că apar din propria lor rețea de operațiuni, din propria lor

se reproduce prin operațiunile sale. La nivelul sistemelor sociale, aceasta înseamnă comunicare. ” Mark EBER

Áron: Complexitate redusă. În: BUKSZ 18(4)/2006. 335.

50LUHMANN, Niklas: Introducere în teoria sistemelor. Editura Gondlat, Budapesta 2006.43.k. Vezi și:

Jenő BANGÓ: Teoria sistemelor și educația constructivistă a lui Niklas Luhmann. Revista Századvég, Századvég

Editura, Budapesta 2005/4. 148-161. Sursa: www.szazadveg.hu Timp de descărcare: 2013.05.

51A se vedea în continuare rezumatul lui Gundo după Brunkhorst: LAMES, 2000.103.k.

52LAMES, 2000.104.

se aplică. Sistemele sociale se definesc prin interacțiune, organizare și

Este construit pe baza sistemelor sociale.53. Despre sistemul social atunci

putem vorbi atunci când acțiunile mai multor persoane sunt legate logic între ele

sunt înrudite, dar diferă în contextul lor de sistemul de mediu. THE

Aici se poate face o distincție între funcția și performanța sistemului educațional. THE

Funcția sistemului de învățământ necesită calificare și loialitate, din moment ce sistemul

Potrivit acestuia, introduce studentul în normele sociale. Performanța este

Apare în dezvoltarea sistemului organizației. Cu sistemul de interacțiune

Într-un grup de învățare se implementează tot ceea ce este funcțional și poate fi organizat.

potrivit.

3. A treia interpretare examinează constructul pedagogic al teoriei sistemelor.

Luhmann a încercat să remodeleze pedagogia ca sistem educațional.

El vrea să localizeze problemele de (auto)reflecție ale sistemului educațional. Educațional

sistem, pentru Luhmann se distinge pedagogia

din sistemul său științific. Contextul problemei în teoria științifică a pedagogiei

Trebuie readus pentru a include reflecții asupra procesului de predare (a doua contingență)

poate fi încorporat în teoria științifică a pedagogiei. Pedagogia face parte din educație

Educația este un instrument funcțional de socializare.

1.1.4. Contingenta problemei sistemului de invatamant

Sistemul educațional din ultimele două secole a fost reformat de mai multe ori: uman

Au trecut de la obiectivul inițial de îmbunătățire prin formare la capacitatea de a învăța. THE

Imaginea omului din secolul al XVIII-lea se concentrează pe ființa umană perfectă, de necăzut, a cărei

neajunsurile date pot fi eliminate prin educație, deci vorbește despre o imagine a omului care poate fi desăvârșită.54

Educația, în sensul celor de mai sus, s-a dovedit a fi o afacere care desăvârșește umanitatea. In aceasta

În educație ar trebui inclusă și linia religioasă, dar nu ca subiect, ci ca social

nivelul de actualizare, întrucât educaţia singură nu poate schimba societatea, dar

nu poate decât să se îmbunătățească.

Redescoperirea individului duce la faptul că prin educaţie, omul ca

luați în considerare o persoană idealizată care este acum un reprezentant al comunității. La asta ajungem

prin conceptul de educație până la conceptul de formare, precum și problemele sale practice. The

Geneza de a deveni individ nu mai depinde de sistemul de învățământ, ci de sistemul de formare.

trece prin. Prin reflecția asupra mediului, individul primește feedback despre sine și

53LAMES, 2000.104.

54LAMES, 2000.106.

se poate interpreta în mod autonom. Cu toate acestea, această idee devine vulnerabilă atunci când

Antrenamentul este interpretat în funcție de funcții și sisteme de performanță. Acesta este momentul,

pe baza căreia performanţa antrenamentului se face dependentă de funcţie pe baza diferenţierii sociale

face. Un individ bine antrenat poate fi folosit doar într-un anumit domeniu, în timp ce un individ subantrenat poate fi folosit doar într-un anumit domeniu.

pe alocuri nu mai este funcțional. Pe baza acestora se poate concluziona că instruirea

contingența sa este doar o parte a creșterii. Educația este ceva mult mai mult, mai complet decât simplu

antrenamentul.

Luhmann subliniază contingența capacității de învățare. Ce să înveți și ce se poate învăța

(materialul) trebuie să fie încadrat împreună (conectat) într-un social diferențiat funcțional

în ordine. Aceasta face parte din ceea ce Luhmann numește teoria construcției55. Acesta ar putea fi o

corelați (complementul) schimbării într-un sistem social în curs de dezvoltare.56 (de ex.: școală

în educație, metodologia de alfabetizare ar trebui să se bazeze pe abilitățile psihosociale ale copilului

a preda corect). O ordine socială cu o complexitate mai mare are o rată mai mare de transformare.

Necesită abilități atât în sistemul psihosocial, cât și în sistemul personal-spiritual. (de exemplu, A

Nivelul nevoilor de învățare într-un mediu rural nu se potrivește cu nivelul unei școli dintr-un oraș universitar.

nivelul de învăţare.) Sistemul social mai complex necesită ajustare, atât socială cât şi

atât în sistemul de personal.

Acest lucru indică faptul că efortul pentru perfecțiunea umană depășește familia și școala.

asupra sistemului de învățământ. Pregătirea va avea un conținut saturat cu valoare educațională științifică. THE

capacitatea de învățare în ultimă instanță, ca accesoriu al sistemului educațional, funcționează cu condiția ca

pentru a fi echipat optim pentru toate situațiile de viață în viitor. Aici găsim legătura

punct în care reapar problemele etologice ale dezvoltării umane, aspectul religios-spiritual

poate intra în „sistem”. „Intrarea în sistemul” de învățământ nu este autoritatea legală a bisericilor.

funcția și nici nu este vorba de validarea propozițiilor dogmatic-confesionale. Acestea, ale lui Luhmann

Gândind într-un mod sistemic, ele sunt doar interacțiuni interpretate în cadrul sistemului intern al bisericilor. THE

Problema abordării sistemice a educaţiei este formulată astfel: sistemul de învăţământ şi cel

În comunicarea nevoilor sociale, biserica are posibilitatea de a răspunde curentului

oferi răspunsuri adecvate la întrebările etologice și religios-spirituale. Credem că există o diferență nuanțată

pentru a vedea atitudinea adesea doctrinară a bisericii (răspunsuri gata făcute la întrebări care nu au fost încă puse)

55 „Constructivismul este atunci când conceptul de descoperire (Entdeckung) este combinat cu conceptul de invenție (Erfindung)

înlocuim. (...) Constructivismul epistemologic se bazează pe neurobiologie, cognitiv

Se bazează pe psihologie și autopoieză. Una dintre principiile sale principale este închiderea cognitivă și deschiderea energetică. "

BANGO, 2005/4. 150. Sursa: www.szazadveg.hu Timp descărcare: 05.2013.

56 „Tinerii din școală de astăzi consideră că evenimentele altele decât cele care au loc la școală sunt importante

Educația constructivistă trebuie să găsească o modalitate viabilă de a transfera semnificația evenimentelor generatoare de sens.

„modul de a o introduce în viața tinerilor”. BANGÓ, 2005/4. 160. Sursa: www.szazadveg.hu Timp de descărcare:

2013.05.

iar între răspunsurile căutate la diferenţierea socială a problemelor educaţionale actuale.

Trebuie să subliniem: există (nu pot fi) pre-răspunsuri religioase-etice,

probleme spirituale, de stil de viață și de îngrijire pastorală, deoarece sunt dependente de sistem. Cel social și

punerea în discuție mereu nouă a schimbărilor culturale – în cadrul sistemului de învățământ – nu numai

Se așteaptă participarea și răspunsurile adecvate nu numai din domeniul științei pedagogice, ci și din partea bisericii.

Pe scurt, se ridică câteva întrebări:

1. Suntem capabili să facem abstracție de la utilitar, cauzal (input-output)

dintr-un sistem educaţional care tratează omul ca pe un instrument format cu un anumit scop57

consideri? Trebuie să vedem semnificația faptului că formarea (profesională) nu îndeplinește

așteptările sociale au făcut o cerere. Socializare mai bună, calitate a vieții

Îmbunătățirea performanței și a vă simți mulțumit necesită mai mult decât doar antrenament. Perfectul

Trebuie să trecem de la idealul unei ființe umane la realitatea unui individ capabil să învețe.

2. Suntem capabili să învățăm într-un context mai larg al sistemului de învățământ

a gândi, care, observându-se, creează lucruri noi într-un mod autopoietic (auto-organizat)

Cauți oportunități? Acest lucru necesită mai mult decât științific stabilit

pentru transferul de cunoștințe. Este nevoie de mai mult în cadrul complexului contingență a educației

pentru ca societatea ca sistem integrator să aibă educația ca a

comunicarea între sisteme (în sensul lui Luhmann) ar trebui să devină funcțională.

Educația singură nu oferă răspunsuri la întrebările sociale și etice. Nevoie

religia are norme morale care oferă valori și îndrumări practice pentru viață

să utilizeze, să transmită și să aplice în canalul de comunicare al educației

prin. Aceasta ar fi una dintre realizările distinse ale serviciului bisericesc în epoca noastră modernă.

program.

3. Aceeași întrebare din perspectivă teologică (pastoral-eshatologică).

O putem formula și astfel: suntem capabili (potriviți) ca

Cei care trăiesc și slujesc în biserica lui Hristos, evanghelizarea bisericii

pentru a le vedea în cadrul tendinţei comunicative autopoietice (reflexive).

oportunități care permit bisericii, ca sistem în misiune, să

O pot face funcțională pentru societate? Este biserica capabilă de a lui Luhmann

57Tivializarea este în esență conceptul lui von Forster. El recunoaște că dincolo de principiul de funcționare al mașinilor banale, omul

metodele de învățare auto-reflexive trebuie luate în considerare în sistem. El crede că școala trivializează oamenii. THE

Scopul educației școlare constructiviste, pe de altă parte, ar fi să trateze elevii nu ca pe niște mașini banale

luați în considerare, adică nu vă așteptați la răspunsuri pregătite de la ei, ci dă-le posibilitatea de a pune întrebări. Vedea:

NIKLAS Luhmann: Introducere în teoria sistemelor. Editura Gondolat, Budapesta, 2001. p. 93-95. Vezi și:

FOERSTER, Heinz von: Cunoaștere și conștiință: o încercare de descoperire. Suhrkamp Verl. Frankfurt pe Main,

1993, p. 244.

24

operează ca un sistem închis58 într-un sens? Răspunsul la aceste întrebări este biserica

se concentrează pe misiunea sa actualizată.

1.2. Relația dintre școală și biserică

Despre relația specială dintre școală și biserică în sfera pastoralei școlare

Vorbim despre un context în care pastorala reprezintă o formă dialectică specifică. Școala și biserica,

două instituții care se ocupă în primul rând de educație, socializare, predare, formare,

cu păstrarea identității culturale și personale, interpretarea fenomenelor contemporane, religioase,

se ocupă de dezvoltarea unei viziuni creștine asupra lumii și de dezvoltarea unui stil de viață etic și moral.59 The

În procesele sociale de modernizare de astăzi, educația școlară este în mare parte „doar" a

o oportunitate care servește statului, bisericii, lucrării științifice,

economie, iar în acest demers, îngrijirea pastorală, care este în primul rând responsabilitatea bisericilor

aparține zonei de influență a așa-numitului trebuie să concureze cu psiho-cult și ezoterism.

Karl E. Nipkow, privind schimbările sociale germane, pune următoarea întrebare în multe privințe:

întrebare luminată: ce înseamnă să crești fără Dumnezeu?60 Acel proces educațional

se referă la procesul în care influența educației religioase se simte din ce în ce mai puțin și, prin urmare, la

se schimbă și relația cu Dumnezeu: Dumnezeu este un Dumnezeu iubitor și iertător necondiționat, dar

fără legi şi interdicţii.61 Biserica poate fi forul unde – în ordinea învăţământului – cel

la întrebări de zi cu zi precum păcatul, îndreptățirea, moartea, viața veșnică etc. – drept

poate da un raspuns. 62

58 Teoria lui Luhmann a unui sistem închis nu înseamnă închidere în sens absolut, ci mai degrabă internă.

închidere pentru interacțiunile sale și capacitatea de a comunica structural cu sistemele externe. Vedea:

ÉBER Márk Áron: Complexitate redusă. În: BUKSZ 18(4)/2006. 337.

59GUNDO, 2000, 13.

60Nipkow subliniază: omul păstrează fundamental nevoia de a-L căuta pe Dumnezeu, dar nu pentru că este

să se pocăiască, ci pentru că are nevoie de dragoste, siguranță și ascundere. NIPKOW, Karl Ernst:

Să crești fără Dumnezeu? Experiența lui Dumnezeu în viață. Chr. Kaiser Verlag, München 1986.86-87.

61NIPKOW, 1986. 85.

62NIPKOW, 1986.103.k.

EXC. Procesele sociale și politice ale secolului al XIX-lea s-au schimbat

au făcut furori în relația dintre biserică și stat la nivel european.63 The

Structura societăţii a fost organizată pe linii bisericeşti-religioase.64

Bisericile protestante libere au îndemnat la creștinarea societății,

în timp ce s-a subliniat: „ceea ce este greșit din punct de vedere moral este

Nici nu poate fi corect din punct de vedere politic. „65(sf) Coexistența dintre biserică și politică este

S-a destrămat până la sfârșitul secolului al XIX-lea și ambele au mers pe drumuri separate. The

linia republicană antibisericească (Franţa) iniţiază statul

secularizarea completă a şcolilor, şcolile bisericeşti vor fi lipsite de stat

sprijin. Anglia, Irlanda, Germania sub noile reglementări educaționale

susțin doar parțial educația confesională. Bisericile sunt în mod constant

Lupta lui împotriva tendinței seculare a fost mai mult sau mai puțin reușită.

Biserica, pe baza hotărârii sale istorice, a jucat un rol semnificativ în

în învățământul școlar. În zilele noastre, instituțiile publice de învățământ caută din ce în ce mai mult autonomie.

Ei se străduiesc să-și desfășoare activitatea de predare fără influențe religioase. Deşi biserica

a încercat să mențină instituțiile de învățământ sub influența sa, instituțiile școlare se retrag

ei înșiși din această influență și dintr-o viziune neutră asupra lumii (școala tuturor)

pun în aplicare autodeterminarea. Erlinghagen a susținut separarea școlilor de religie (într-un mod dat

(transferul unui obiect dintr-un mediu religios într-un mediu laic) și instituționalul laic

formarea structurilor asupra societății creștine din Evul Mediu, Reformei timpurii și

Datează din perioada dintre Iluminism și Renaștere.66 Dezvoltarea procesului iluminist.

societățile au atins controlul complet asupra forțelor mitice ale naturii, omul a putut să o facă

Ei caută eliberarea de soartă și robie. Omul civilizator este firesc

Încearcă să se distanțeze de constrângeri, dar cu intenția de a avea mai mult control asupra lor.

îl poate desena67. Acest control poate fi interpretat în sistemul unei economii de piaţă: „Anterior, the

Sarcina educațională era clară, o școală bună avea obiective educaționale precise și le implementa.

a încercat să o realizeze prin toate mijloacele, inclusiv cu strictețe, pedeapsă (disciplină),

excluzând studenții care nu se pot încadra. (…) Cu toate acestea, în a doua jumătate a secolului XX,

școala secundară a devenit din ce în ce mai mult un serviciu pentru piața muncii, oferind cunoștințe și competențe

63McLEOD, Hugh: Separarea bisericii și a statului: un ideal evaziv (iluziv?). În: GABRIEL, K./

GARTNER, C./ POLLACK, D. (Eds.): Controversal Secularization. Analize sociologice și istorice

privind diferențierea religiei și politicii, Berlin University Press 2012.474.k.

64 În Franța, Biserica Catolică și aliații săi reprezentau potențialul politic puternic al dreptei,

Partidele politice din Germania și Țările de Jos au fost organizate exclusiv pe linii religioase. O explicație pentru aceasta este că

că biserica a reprezentat caracteristicile tradiţiei şi identităţii. Pluralismul religios al Angliei se bazează pe partide politice

s-a manifestat în diversitatea sa, secularismul era relativ slab. Vezi: McLEOD, 2012.475.

65Vezi: McLEOD, 2012.475. (sf)

66 ERLINGHAGEN, Karl: Secularizarea școlii germane, Hanovra, 9 septembrie 1972.

67PONGRATZ, Ludwig: Pedagogia în procesul modernității. Studii despre istoria socială și teoretică a

Schule, Weinheim, 1989. 81.

a încercat să creeze, ceea ce a ajutat-o să-și găsească locul și să se impună pe această piață. „68 The

Educația utilitară orientată spre interese a câștigat tot mai mult teren alături de educația orientată spre valori.

EXK: Lucrurile își pierd unicitatea, versatilitatea și

sunt formatate în elemente previzibile care pot fi aduse sub control. THE

O persoană rațională caută în mod constant să-și asigure propria unitate.

prin urmare, se limitează în fața lumii controlate. Acesta este

Limita se dovedește de fapt a fi excesul persoanei care acționează. Pentru a

să-și mențină propria integritate, trebuie să se străduiască în mod constant

supraviețuiesc stării limitate pe care a creat-o. Un act care păstrează integritatea sinelui,

adică efortul uman de a depăși sacrificiile și pericolele, a

a devenit un ritual de sacrificiu consolidat în care omul nu mai era cel

putere transcendentă, dar se celebrează pe sine.69

Acest coeficient rațional, civilizat poate fi numit organul calculului. Proprietăți:

previziune, coordonare, control, transparență. Prețul eforturilor pentru putere este distanța.

alienarea, pe care credem că o putem descoperi în bazele filosofiei umaniste secolului XX.

Procesul de secularizare înseamnă îndepărtarea lumii de la conținutul creștin,

care este cuplat cu scepticismul religios, indiferența religioasă și abstinența. THE

Raționalismul social influențează procesul de educație, care asociază religia cu iraționalitatea,

o împinge la limitele metafizicii. Omul este un subiect al activităților cotidiene, căruia religia,

ca obiect, pentru interpretarea lucrurilor cotidiene, în propria sa orientare personală a scopului

iar în intenţia sa de auto-realizare nu mai are loc.70 Raţionalizarea socială occidentală

Influența practicii sale joacă un rol activ în istoria dezvoltării școlilor. De fapt, cel

Procesul social de raționalizare se extinde nu numai la profunzimile culturii sociale, ci și la

pătruns până la rădăcina auto-organizării interne a individului.

1.2.1. Ambivalența secularizării învățământului bisericesc

Urma istorică a acestui proces este legată de decretul emis de Carol cel Mare în 813, prin care

El a cerut tuturor subiecților să primească educație elementară. Pe lângă posibilitatea de a învăța, școlarizarea este obligatorie

împreună cu decretul Bisericii, care a acționat ca o forță de raționalizare.71 Aceasta a fost practic

A însemnat secularizarea școlilor și influența statului. Se pune întrebarea importantă: dacă

Secularizarea educației societății a mers mână în mână cu pierderea influenței bisericii?

cu pierderea valorilor crestine? Se poate afirma cu o presupunere teoretică că cunoştinţele religioase

nu împiedică dezvoltarea societății, ci mai degrabă contribuie semnificativ la aceasta

68BUDA, 2003.220.

69 PONGRAZ, 1989.83.

70PONGRAZ, 1989. 82.

71DUNKAKE, Imke: Apariția prezenței obligatorii la școală, istoria cercetării absenteismului și

Absentajul școlar ca comportament deviant. În: WAGNER, Michael (Ed.): Absenteismul școlar. Sociologic

Analize ale influenței familiei, școlii și cercului de prieteni. Juventa Verlag, Weinheim 2007.13-36.

pentru modelare. Individul caută o cale în societatea modernă și postmodernă, religioasă, ecleziastică

Marginalizarea forumurilor, ca fenomen al vremurilor, nu împiedică oamenii să fie interesați

curiozitatea lor și căutarea răspunsurilor la întrebările lor spirituale, religioase și mistice. Întrebarea este,

dacă solicitantul va primi răspunsuri la întrebările sale de către un organism central reglementat

Crezi că vei găsi Adevărul? Experienţa arată că individualizarea şi

Odată cu dezvoltarea subiectivismului, oamenii își caută propriile răspunsuri în moduri individuale, nu în

centre de răspuns istorice, convenționale. Cu toate acestea, acesta nu mai este cazul învățării

Este vorba despre libertate, deoarece nici constrângerea nu există nicio limită. Individualizarea si

Caracterizează cuprinzător societatea diferențiată din secolul al XX-lea în ceea ce privește valorile, tradițiile și

dinamica și ciocnirea forțelor descoperite în istorie, dar și în viziuni inovatoare.

Biserica nu este scutită de această dinamică, deoarece încearcă să se adreseze persoanei care este

Uneori vrea să fie liber de constrângeri, alteori caută patronajul biroului. Educația școlară

iar libertatea societății de influența bisericii produce un proces ambivalent,

care nu poate fi atribuită exclusiv societăţii în schimbare. Tu faci parte din acest proces.

si biserica: pe de o parte, isi traieste demisia din cauza secularizarii, iar pe de alta parte, rasufla usurata

în timpul descărcarii.

Biserica continuă să aibă sarcina de a ține pasul cu impulsurile sociale și culturale.

să ținem cont de puterea de chemare și trimitere a Evangheliei, care în dimensiunea formării bisericești

este exprimat. Practicarea pastoralei școlare este o bună oportunitate pentru biserică

pentru a aborda și a acționa, pentru a dizolva clișeele și prejudecățile și pentru a aborda problemele actuale

să răspundă.72

72 Comandat de Biserica Evanghelică din Kurhessen-Waldeck (Editor), august 2005.

1.3. Relația dintre școală și familie

Nu pot exista decât puncte de vedere aproximativ unanime și unificate asupra relației dintre școală și familie.

pentru a-și forma o părere. Această relație puțin cercetată este împovărată de multe aspecte și de cele două

Echilibrul relativ care se dezvoltă între ele nu este cooperarea fără nori, ci mai degrabă înțelegerea reciprocă.

este rezultatul unei combinaţii specifice de solicitări asimetrice puse unele asupra altora.73 Educaţie

și/sau problema educației este o întreprindere comună a familiei și a școlii, dar există o lipsă de sistematicitate

din această colaborare.74

Legile educaționale în schimbare frecventă din ultimele decenii nu au adus schimbări substanțiale în domeniul

relația dintre școală și familie. Posibilitatea alegerii libere a școlii îl lasă pe copil vulnerabil

o instituţie şcolară care mişcă fundamental vechiul sistem şcolar monolitic

75 În loc să dezvolte un parteneriat constructiv, ambele părți sunt

folosește posibilitatea de a evita răspunderea. Înțelegerea acestui lucru este doar partea complicată.

drepturile fundamentale în politica educațională, responsabilitatea bilaterală, canalele de comunicare între părți

și poate fi interpretat prin aspectele presiunii psihologice sociale. Acest lucru supraîncărcat și

O formă complexă de relație are ca rezultat metastaze al căror rezultat nu este

controlabil, deci poate fi o sursă de frustrare pentru ambele părți.

Câteva întrebări care necesită clarificări sunt aduse în prim-plan: „Trebuie să se vadă clar că – deși

Școala executivă anterioară a fost înlocuită cu cea

ideea unei școli de servicii – această școală de servicii nu funcționează și nici nu poate funcționa pe piață

conform logicii serviciilor, ca un lanț de magazine sau un complex de stațiuni. Școala

pentru că este obligatoriu ca statul să o furnizeze, și obligatoriu pentru cetățean

oferă un serviciu care poate fi utilizat. Este părintele care apare la școală cel care este responsabil de educație?

își pune în aplicare dreptul fundamental sau își îndeplinește datoria de a-și educa copilul

in sfarsit? (…) Este părintele (...) un client în relația sa cu școala, sau este

o victimă expusă sistemului ca urmare a învăţământului obligatoriu?”76

Conflictul de interese menționat mai sus nu este doar o problemă educațională maghiară, ci și

Se regăsește și în Legea Educației Naționale din România, recent adoptată.77 Aceasta

73BUDA, 2003.220.

74V .ö. Márton ALBERT-LŐRINC: Metamorfoza pedagogiei postmoderne. În: Maestru, profesori

jurnal profesional-metodologic, Asociaţia Profesorilor Maghiari din România, 1/2010. Sursa: www.rmpsz.ro

Timp de descărcare: 2013.05.

75Vezi: Petra FÖLDES: Forță sau oportunitate? Gânduri despre relația dintre familie și școală. În: Nou

recenzie pedagogică 2006/7-8.

76EARTH, 2006/7-8.

77Vezi: Legea Educaţiei Naţionale. În: Monitorul Oficial al României, Partea I. Anul 179. (XXIII), Nr. 18. Luni,

relațiile nerezolvate de interes, valoare și responsabilitate complică și mai mult deja complexul

o relație familie-școală care necesită o cooperare constructivă. Părintele este așadar

„client” al sistemului de învățământ de stat, la care să participe, adică să-ți faci copilul educat

drept și datorie. În același timp, subrealizarea cerințelor educaționale ale școlii este o problemă pentru familie.

duce la pierderea încrederii. Instituția școlară a dat două posibile răspunsuri:

Pe de o parte, instituția elaborează un plan de program specific pentru o eficacitate optimă, care

își poate justifica acțiunile, dar într-o fundătură de comunicare cu părinții

este forțat să se bazeze exclusiv pe cadrele stabilite de ea însăși. Acest fapt este ciudat,

Transformă școala într-o instituție care „implementa școlarizarea”, împotriva căreia părinții trebuie să o facă

se așteaptă o atitudine de așteptare și responsabilitate.78 Cealaltă posibilitate este ca „școala să se extindă

responsabilitatea de socializare a părinților și deschiderea școlii, părinților, cu școlarizarea

trezindu-și responsabilitatea în raport cu mediul, își socializează propriul mediu ca partener.”79

În acest caz, nu există nicio îndoială că instituția școlară este purtătoarea valorii așezării date,

se transformă într-un centru cultural public. Școala își cunoaște atunci natura purtătoare de valori

să fie menținut dacă răspunde cu sensibilitate la nevoile școlii și ale comunității civile și ia măsuri eficiente;

și oferă o interfață de comunicare și flux de informații elevilor și părinților.

Nu este deloc clar că împărțirea responsabilității între școală și familie în educație este

Poate fi interpretat doar în termeni de educație? Nu cunoaștem competența părintelui.

suntem liberi să ne îndoim. El este de fapt așa-numitul „expert" în privința copilului. Profesorul,

în calitate de educator profesionist, dezvoltă abilitățile elevului și își mărește cunoștințele lexicale,

deci – la nivel de teorie – este o abordare bilaterală care se întâlnește

da, dar nu intră într-o relație dominantă, ci se completează reciproc.

Consecința practică a acestui lucru ar fi că profesorul, atunci când munca lui este blocată,

în timpul procesului, adică devine necesară implicarea părintelui ca expert, ei bine, această situație nu este

nu ar duce la abdicarea de responsabilitate sau responsabilitate, ci mai degrabă la o comunicare constructivă.80 Profesorul

de obicei consideră că problema școlii este mai gravă decât părintele. Echilibrul optim

Este foarte greu de menținut, deoarece fenomenul conflictului de rol provoacă și confuzie în cadrul profesorului,

10 ianuarie 2011. Titlul I. Art.13. și Art.16. p.3.

78„Școala este adesea incapabilă să ofere întregul spectru de cerințe educaționale sau

nu le pot oferi (de exemplu, abilitățile lingvistice din ce în ce mai necesare, discipline de bază la nivel înalt)

ceea ce duce apoi la o notă bună necesară pentru studii ulterioare). Familia, deci, este ca școala

în loc de și alături de – coordonează procesele educaționale în timp ce predau muzică copiilor;

îi duce la activități sportive sau organizează pentru ei alte programe educaționale (activități artistice,

dans popular etc.)." BUDAPEST, 2003. 221.

79EARTH, 2006/7-8.

80Béla Buda scrie despre îndepărtarea rigidă a granițelor pe care majoritatea instituțiilor de învățământ sunt conștiente de propria lor educație.

pauză, așa că nu este deschis cu privire la problemele familiei. Familiile se consultă adesea cu școala

cu managementul, este considerată o întâlnire oficială, nu se așteaptă o cooperare reală. BUDAPEST, 2003. 222.

30

atât la elevi, cât și la părinți. Cu atitudine pedagogică de responsabilitate, verificare și notare

Un elev care se confruntă cu o problemă și un părinte care (teoretic) îl sprijină întâmpină dificultăți în rezolvarea contradicției

care este asumat de către profesorul care a trecut la „modul” consultativ. Acest fenomen continuă să se răspândească

poate fi o sursă de dificultăţi de comunicare şi cooperare, în care prestigiul şi

Ei duc o bătălie pentru dominație pentru un simț al dreptății în loc să ofere copilului asistență pentru sănătate mintală.81

Tensiunea și frământarea vieții de familie sunt exprimate ca urmare a unei dinamici specifice în

în comunitatea școlară. Performanță slabă, comportament deviant, absentism cronic,

comportamentul agresiv sunt toate semnale pentru a căuta ajutor.82 Sistemele şcolare publice nu au

soluție alternativă eficientă la aceste probleme psihologice. Cel care supraveghează uneori mii de studenți

Psihologul școlar nu poate (nu poate) să ofere ajutor adecvat. Profesorii,

Pe de o parte, nu sunt suficient de educați și, pe de altă parte, prezintă un comportament inhibat în rezolvarea unei probleme.

în poziție.

Schimbare semnificativă și o nouă perspectivă în acest părinte de școală divers și foarte încărcat

relație, serviciul de capelanism școlar poate aduce. Despre o instituție înregistrată în cadrul educației

Vorbim de o poziție „neutră” între părți. Semnificația acestui lucru este că

oferă posibilitatea de dialog și schimb de informații între părțile prinse într-o capcană de comunicare

în cazul dialogului. Din perspectiva instituțională a școlii, aceasta este o oportunitate utilă și bună.

rol de moderator. Este o oportunitate pentru părinți de a avea personal, necalificat, bazat pe partener

formarea relatiilor. Considerații pastorale de la pastor/capelan

sunt aplicate, al căror domeniu de aplicare include profesori, elevi și părinți deopotrivă. Unul

putem vorbi despre un al treilea partener de dialog al cărui scop este diferit de cel al profesorului sau al părintelui

– interpretat restrâns – perspectivă orientată spre interes. Presupunem că liderii spirituali

intervenția este capabilă să integreze conflictele care decurg din dialog, responsabilitate

relațiile de dominație și chiar, datorită responsabilității sale ca lider spiritual, le depășește. Acest

o perspectivă care se îndepărtează de planul relațiilor imanente și se îndreaptă spre transcendent:

moderează, educă, mângâie și întărește. Perspectiva pastorală nu este un scop în sine: este întotdeauna în contextul școlar.

devine dependentă de situația de viață. Școala abordează situația cu obiectivitate analitică și trece dincolo

condiții-cadru și limitări, ținând cont de nevoile tuturor celor care trăiesc în mediul școlar

direct sau indirect afectat.83 Cooperarea cu părțile interesate nu este a

posibil aditiv, ci mai degrabă baza slujirii pastorale.

81BUDA, 2003.223.

82BUDA, 2003.223.

83V .ö. SEIBT, 32.

1.4. Principalele linii directoare ale politicii educaționale transilvănene în secolele XIX și XX

Deși politica educațională din Transilvania nu este imună la influența tendințelor europene,

Trebuie să afirmăm că reformele educaționale au avut ca rezultat o schimbare specifică a imaginii secolului al XIX-lea.

secolului şi o schimbare radicală în secolul al XX-lea.

Eforturile de reformă educațională de la începutul secolului al XIX-lea în Transilvania au fost rezultatul programului educațional

a produs perioada sa cea mai dinamică.84 Așa-numitul curriculum Köteles Sámuel85

(în 1800) educația sistematică a populației civile, învățământul primar numai în limba maternă

educație, o educație mai largă și mai temeinică în științele naturii și toate acestea sunt bine

profesori instruiți ar putea preda în limba lor maternă.

Burghezizarea învăţământului confesional a fost condusă de curentul ideologic progresist al iluminismului.

influențat.86 Curriculumul Sámuel Brassai (1841) a introdus sistemul vocațional la Cluj-Napoca,

îndeamnă la educația în limba maternă pentru că „nu educăm pustnici, ci cetățeni ai societății.”87 The

Proiectul de lege pentru educația publică a lui József Eötvös, formulat în 1848, reflectă

viziune liberală a vremii: religia nu trebuie predată în școli, aceasta este confesiunea

intră în competenţa instituţiilor sale. Această politică a fost adoptată și de Consiliul General Unitar al Clujului.

ar trebui urmată88, de fapt, în 1848, declarația profesorilor protestanți a luat atitudine asupra

pe lângă instituţiile de învăţământ bisericeşti şi de stat din care să aleagă.89

84István FAZAKAS: Sistemele educaționale în Transilvania în secolele XIX-XX. secol. Editura Pallas-Akadémia Book,

Csíkszereda 2009. 10-11.

85FAZAKAS, 2009. 11-12.

86 „Pe lângă transformarea lingvistică a educației, toleranța religioasă a Iluminismului a fost observată și în școli.”

poate fi urmarit. În 1798, curatorii și profesorii din Târgu Mureș au adresat o scrisoare Consistoriului Principal.

În petiția lor, invocând practica catolicilor, ei solicită colegiului reformat

face posibilă educația tinerilor de alte religii, intenția de a se converti sau teama de aceasta

fără.”FAZAKAS, 2009. 11.

87FAZAKAS, 2009. 10-11.39.

88FAZAKAS, 2009. 71.

89 „Învățători protestanți, încrezători în libertatea născută de epocă și garantată de neam, în sensul restrâns

Ei doresc, de asemenea, ca educația să fie separată și independentă de biserică, ca asociație de credință independentă și religioasă. THE

teologia aparține bisericii (…) dar știința în general, ca o chestiune comună de educație și predare, credem că

nu mai poate aparține unei singure confesiuni... ” FAZAKAS, 2009. 73.

32

Sistemul de învățământ al României Mari înființat după 1918 a făcut școlile maghiare să fie în limba română.

l-a transformat în instituții de învățământ, a desființat învățământul superior maghiar, dar a aprobat

înființarea de școli confesionale de limba maternă (!).90 Situația educațională din Transilvania nu este doar

secularizarea91, dar a trebuit să facă față și provocărilor politicii interne a statului român.92

În baza decretului Ministerului Învățământului Public publicat în 1946, confesiunea maghiară

școlile erau considerate școli publice, trebuiau să respecte aceleași reguli ca și școlile private

scoli de limba romana. Decretul Ministerului Culturii și decretul guvernamental din 1948 privind

un inventar complet al școlilor deținute de biserică și al bunurilor acestora și

a însemnat naţionalizarea învăţământului.93 Direcţia de politică socială marxistă începe în educaţie

introducere. Ministerul a eliminat posibilitatea de a practica religia din școlile confesionale,

întrucât locul ei este exclusiv în biserică.94 Monitorul Oficial a publicat

Decretul învățământului 1948/176 decretează instituirea unui sistem de învățământ ateu de la grădiniță până la învățământul superior.

educaţie.

În perioada următoare Hotărârii de la Viena (1940-1944), maghiarii s-au restabilit în Transilvania de Nord.

Sistemul educațional al țării-mamă a adus reînnoire, oportunități culturale la nivel european

furnizate. Școala elementară de clasa a opta, liceul și liceul de afaceri sunt

Funcționa ca un sistem educațional vital, care era eficient în rândul copiilor muncitorilor și țăranilor.

a condus salvarea talentelor.95 Din păcate, din cauza condiţiilor de război, acest sistem educaţional nu a fost

90FAZAKAS, 2009. 128.

91Kelemen Gál, un filozof maghiar, a atras atenția profesorilor asupra pericolelor intelectualismului la începutul secolului.

Într-o prezentare a conferinței ținută la Székelykeresztúr (1909): „Cel mai important lucru este că intelectualismul este prea puternic

în școala de azi. Liceul de azi consideră predarea ca fiind singurul și exclusiv mijloc de educație, chiar dacă asta este doar

unul – deși foarte important – dintre mulți. Consecința acestui lucru este că dezvoltarea forței fizice și mentale

armonia ei a fost întreruptă și s-a instalat oroarea supraîncărcării". FAZAKAS, 2009.124-125.92 „După 1918, învățământul în limba maghiară a fost practic retrogradat în școlile confesionale, statul desființat.

Numărul școlilor primare este estimat a fi de la nouă sute la mai mult de o mie. (…) În învățământul secundar, situația era și mai gravă.

stat. În curricula 1930-1931, 23 de școli civile confesionale de limbă maghiară au fost private de bunurile fundației.

au funcționat școli, 17 licee, 7 colegii de formare a profesorilor, 4 școli superioare comerciale și 4 școli economice de iarnă. Aceasta este aproximativ 50%

arată o scădere față de situația din 1918.” FAZAKAS, 2009. 142-143.

93MADARAS Piroska: Anii postbelici ai Colegiului Targu Mures. Detalii Scufița Roșie: The

Episcopul Târgu Mureșului. Istoria Colegiului Reformat 1944-1984, aparuta la Editura Mentor din Targu Mures

din cartea lui în pregătire. În: Magistrer, revista profesional-metodologică a profesorilor, maghiară în România

Asociaţia Profesorilor, 1/2008. Sursa: www.rmpsz.ro Data descarcarii: 05.2013.

94 „Biserica este un lăcaș de cult pentru credincioși, unde – conform constituției – își pot practica liber credințele religioase.”

credinta lor. Potrivit comuniștilor, școala poate îndeplini rolul bisericii, dar biserica nu trebuie

pentru a îndeplini misiunea școlii. Erau ferm convinși că atunci când au despărțit școala de biserică,

rol, ele nu afectează în niciun fel libertatea religioasă a cetățenilor. La urma urmei – este și constituția

- libertatea de conștiință și religie este garantată de stat. Cultele religioase sunt gratuite

pot organiza și funcționa dacă ritualurile și practicile lor sunt în conflict cu constituția, siguranța publică sau

nu contrar bunelor moravuri. ” Vezi: GAGYI Katinka: Educația religioasă în sistemul comunist. În:

Magistre, revista profesional-metodologică a profesorilor, Asociația Profesorilor Maghiari din România, 2/2009.

Sursa: www.rmpsz.ro Timp descarcare: 2013.05 V .ö. Lupta RKP pentru sistemul democratic al poporului

pentru consolidarea revoluției socialiste și trecerea la revoluția socialistă, 33.

95 FAZAKAS, 2009. 172.

33

împlinit.

34

1.5. colegii reformate și educație religioasă

Reforma școlară la nivel național din 1918 a pus o mare presiune asupra educației în internat.

Inteligența ardeleană și-a dat seama rapid că măsurile oficiale împotriva instituțiilor de învățământ

este nevoie de putere și credință reînnoite. „Pentru noi, profesorii minoritari, nu este doar

Trebuie să facem o muncă normală, să ne predăm cursurile, dar în plus trebuie să fim entuziaști și

Trebuie să începem o misiune străină. ”, scrie Bertalan Tárcza din Cluj-Napoca în memoriul său

profesor de cămin.96 Era o practică obișnuită să cânte la începutul și la sfârșitul orelor zilnice.

și rugăciune, o slujbă de sâmbătă pentru locuitori. Cele religioase și morale

S-a pus accent pe educație, iar misiunea internă a căminului a continuat conform planului. Lecții săptămânale biblice

au avut loc, care au implicat teologi, profesori de colegiu și profesori de teologie.97 The

Lecțiile biblice acoperă educația generală, viziunea creștină asupra lumii, personal și religios

au fost discutate probleme de identitate. Tinerii au participat în mod regulat la zile tăcute,

la evenimentele Asociației Tinerilor Creștini din Transilvania (IKE), conferințe de tineret,

la taberele de cercetași. Acesta din urmă a fost foarte popular

1.5.1. Educație și educatori

Cercul de autostudiu a funcționat aproape continuu printre elevi, condus de un profesor.

Au fost organizate sub supravegherea directorului, ceea ce a ajutat în primul rând la dezvoltarea studenților talentați.

Din păcate, Ministerul Educaţiei Publice a interzis de mai multe ori această activitate.98 The

În plus, cercuri literare, cercuri sportive, cânt și

club de muzica, club de infrumusetare scolara, aeroclub. Biserica Evanghelică a fost înființată în Marosvásárhely în 1922.

Asociația Studenților Creștini și, în același timp, organizarea trupei de cercetași

început.99

Viața studențească este influențată critic de perioada războiului, legea învățământului privat, absolvirea liceului

(mare și minore) și sarcini financiare crescute. „Garda Națională” este statul

a fost o asociație susținută de, care a luat ființă ca centru pentru liceeni

Era o instituție de învățământ românească controlată. „Această instituție a fost o încercare de a

plasează tineretul întregii țări sub o educație puternic centrată pe naționalism. The

Principii de bază ale educației Gărzii Naționale: respect pentru familia regală română, respect pentru steagul României,

practicarea anumitor ritualuri pe jumătate păgâne-jumătate creștine, culte corporale și tot felul de uniforme

96 Attila TŐKÉS: Istoria Colegiului Reformat din Cluj-Napoca 1918-1948. În: Dezső Buzogány, Sándor Ösz

Előd (ed.): Alma Mater, Cartierul Bisericii Reformate Transilvane, Kolozsvár 2006.57.97 TŐKÉS, 2006. 57.98 între 1926-1931 și 1932-1940, acesta din urmă în baza decretului educațional 213/923. SZABADI KOVACS

Erzsébet Tünde: Istoria Colegiului Reformat din Târgu Mureș 1918-1948. În: Dezső Buzogány, Ösz

Sándor Előd (ed.): Alma Mater, Cartierul Bisericii Reformate Transilvane, Cluj-Napoca 2006.126.99 A se vedea: KOVÁCS SZABADI, 2006.127. V.o. CAPITAL, 2006.66.k.

au fost naționalismul românesc. "100"

Internatul ca instituție a avut un efect educațional important. Elevii sunt independenți,

Au fost crescuți să fie rezistenți și disciplinați, dar nu au fost învățați natura auto-organizatoare a vieții comunitare.

un aspect inevitabil. „În luptă și durere, sufletul este înnobilat, umanitatea se maturizează”.

Stilul de viață din cămin și internat, care s-a dezvoltat, practicat și experimentat de-a lungul secolelor, a făcut deja

De asemenea, este mai dur datorită obiceiurilor și caracteristicilor vremurilor, poate chiar aș putea spune asta

au cerut un stil de viață mai dur de la studenți, dar ei au fost crescuți de greutăți, adesea

să îndure umilințe, să trăiască în comunitate, printre străini și adesea în ostracism

a îndura viața, a persevera în luptă. În internatul colegiilor ardelene

Dintre studenții educați și pregătiți, majoritatea au fost cei care au studiat în străinătate, în țările occidentale.

Ei au migrat la universități pentru a obține diplome, cunoștințe și faimă nu numai pentru ei înșiși, ci și pentru

„tot pentru unguri”.101

Reglementările interne rezidențiale aplicate au fost de fapt de aplicare generală, adică

Erau valabile în afara școlii și în timpul vacanțelor102. Câteva exemple în acest sens:

conducătorii de clasă s-au ocupat de selectarea lecturilor elevilor;

a fost interzis să se formeze grupuri mai mari pe străzi sau să se părăsească străzile în orele de seară

apartament;

a fost interzisă prezentarea într-un loc care ar putea pune în pericol sănătatea fizică sau psihică a elevului

pe cale de dispariţie. Această interdicție se aplica și sărbătorilor;

prelegerile publice puteau fi asistate numai cu permisiunea directorului. Școala

Conducerea a stabilit locurile și cursurile la care vor urma studenții.

erau liberi să viziteze.

a fost dat în vigoare decretul de interzicere a fumatului;

-lipsa orelor a fost aspru pedepsita.

Cercetașii a primit un rol important în educația spirituală. sincer din punct de vedere spiritual,

să se respecte, politicos, un bun partener și respectuos față de ceilalți și să fie abil fizic, rezistent și

face copilul sănătos. Era o cerință ca nu numai copiii, ci și profesorii

De asemenea, trebuiau să cunoască obiectivele principale ale cercetașii și chiar trebuiau să fie ei înșiși cercetași. The

Ideea de egalitate și evitarea discriminării erau obiective educaționale de atins. Numit mai sus

Regizorul subliniază că copiii sunt plasați în grija

trebuie antrenat pentru cele mai grele lupte din viață. „Nu putem fi mulțumiți de confort

Nu trebuie să ne angajăm în educația de masă, ci mai degrabă să ne ocupăm de sarcinile care ne sunt încredințate individual, individual.

cu copiii. Sarcina educatorului este să învețe despre condițiile de viață ale copilului, sociale

100 CAPITALISTI, 2006.73. V.o. GEDE2006.217.101 SZABADI KOVÁCS, 2006.115.102 În cele ce urmează, mă voi baza pe rezumatul lui Csongor Gede. GEDE, 2006. 210-211.

36

situația lui, caracterul său, talentele lui Dumnezeu date, capacitatea sa de dezvoltare, înclinațiile sale, bunele și relele sale

proprietăți.” 103

Educația spirituală a fost urmată și ghidată cu mare atenție de către profesori și lideri.

Rugăciunile zilnice, rugăciunile de sâmbătă și serviciile comune ale bisericii erau regulate.

servicii, servicii tineret, receptii de comuniune de sarbatori, personale

rugăciuni, formând cercuri de prietenie. În timpul rugăciunilor și devotațiilor, a existat ocazia de a

pentru adunări individuale ale studenților altor confesiuni.

Comunitatea didactică a colegiilor a reprezentat o spiritualitate creștină reformată specifică. Acest

a făcut ca instituția să fie specială pentru studenții din cămin. Erau mulți profesori

educaţia lui teologică, de aceea au asigurat educaţia etică creştină.104 Ardeleanul

Consiliul Director al Cartierului Bisericii Reformate, Nr. 15107/1936. În documentul său, el recomandă ca cei

angajarea cadrelor didactice de liceu care au diplomă teologică. Căminele

superiorii moderează propunerea în acea educaţie teologică şi calificări profesionale

persoanele cu calificare de studii superioare ar trebui să beneficieze de prioritate în ceea ce priveşte angajarea faţă de cadrele didactice de specialitate.105

Adesea au fost nevoiți să lucreze în condiții dificile, dar nu au renunțat la profesie,

au perseverat în ciuda tuturor respingerii.106 În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, serviciul militar

Din cauza numărului de profesori alocați, angajarea profesorilor specialiști și, prin urmare, a predarii a întâmpinat dificultăți.107.

Au trebuit să fie angajați și profesori specialiști care nu aveau calificări profesionale.

Aceasta include, de asemenea, responsabilitățile educaționale ale conducătorilor de clasă (directorii de clasă). Programul de recepție săptămânal

au fost ținute pentru părinți. Formarea caracterului elevilor în jurnalul profesorului de clasă

notat. Au obținut cărțile educaționale și întrebările educaționale folosite în clasă.

discutate cu elevii, cum ar fi insulta, satisfacția, interzicerea, ascultarea, autocontrolul,

autocontrol etc.108

Problema disciplinei a cerut întotdeauna un răspuns clar. Károly Málnásy este

Directorul Colegiului Reformat Nagyenyedi afirmă că strictețea disciplinei

Copilul o poate tolera dacă „dragostea strălucește" în spatele lui și atrage atenția asupra

pentru consecvență. El consideră că este mai grav decât disciplina fizică să prejudicieze stima de sine a unui copil.

comentează: „copilul are stima de sine, mândrie și să umilească și

Insuflarea unui sentiment de inferioritate unui copil nu este o greșeală, ci un păcat. „109

103 GEDE Csongor: Istoria Colegiului Reformat din Nagyenyed 1918-1948. În: Dezső Buzogány, Sándor Ösz

Előd (ed.): Alma Mater, Cartierul Bisericii Reformate Transilvane, Cluj-Napoca 2006.212104 V .ö. Erika KASZA: Istoria Căminului Székely Mikó din Sepsiszentgyörgy 1918-1948. În: Dezső Buzogány,

Ösz Sándor Előd (ed.): Alma Mater, Cartierul Bisericii Reformate din Transilvania, Cluj-Napoca 2006.258-260.105 GEDE, 2006.197.106 KOVÁCS SZABADI, 2006. 117.107 GEDE, 1890.182.06 .109 GEDE, 2006.212.

Numărul de cazuri disciplinare și dispozițiile de punere în aplicare a acestora demonstrează că

Consiliile școlare care funcționează în cămine au adoptat și au respectat cu strictețe regulile interne ale școlii.

regulamentele sale. Bastonul, iar uneori posibilitatea expulzării din școală, este restrictiv și

s-a dovedit eficient în menținerea ordinii. O problemă comună cu învățarea și

au fost legate de promovarea examenelor finale.

1.5.2. Colegiile reînființate și schimbările legate de educația spirituală

După schimbarea de regim din 1989, căminele au fost desființate în 1948

reorganizarea a început în toată Transilvania. Cu toate acestea, colegiile s-au reorganizat și au lansat

nu mai erau colegii în sensul tradiţional. Unii inițial

Au început ca departamentul teologic al unei instituții partenere, iar apoi și-au câștigat propriul statut independent ani mai târziu.

statutul juridic al școlii. Școala confesională ca atare nu mai există, doar conceptul

a rămas în limba vernaculară, folosită mai ales în context greșit. Azi greșit

utilizați acest concept. Colegiile nou formate sunt finanțate de Ministerul Educației și

Au renăscut în cooperare cu conducerea bisericii cu aprobarea Ministerului Culturii.

Drepturile de proprietate și obligațiile de întreținere ale instituțiilor au fost transferate înapoi către

biserici, dar costurile administrative și educaționale sunt suportate de stat, ca

precum și întocmirea curriculumului și a cursului de învățământ sunt controlate de Ministerul Educației

este sub.110 Învățământul religios în sens tradițional este în continuare același ca în 1923

Legea învăţământului privat a lui Anghelescu,111 care prevede că

înseamnă că statul nu poate evalua calitatea educației decât prin promovarea examenelor diferențiale sau de stat

Este recunoscut oficial prin calificarea unei comisii de examen promovată la o instituție. Literal

Prin urmare, astăzi nu putem vorbi de educație confesională. Astăzi a intrat învățământul confesional

în sistemul instituțiilor de învățământ de stat, iar învățământul bisericesc este acum considerat învățământ profesional

apare sub un termen colectiv. Acestea includ artistice, teologice și tehnologice, adică

instituții care oferă învățământ profesional.

Materiile care urmează să fie predate și numărul lor săptămânal de ore sunt stabilite de Ministerul pentru colegii.

regulamentul prescrie. Aceasta include subiecte religioase, cum ar fi cunoștințele Bibliei Vechiului Testament,

Cunoașterea Bibliei Noului Testament, mărturisirea credinței, cântatul bisericesc, istoria bisericii. Merită atenție

educația spirituală (educație spirituală) încorporată în programele de studii universitare, cum ar fi orele de religie

introducerea unei discipline de predat alături.112 O oră pe săptămână în IX. şi clasele X..

110 Legea Educaţiei Naţionale. În: Monitorul Oficial al României, Capitolul IV. Art 65. Anul 179 (XXIII) – Nr. 18.

Data publicării: 10.01.2011. 11. p.111 Vezi: Legea Educaţiei Naţionale. În: Monitorul Oficial al României, Secțiunea 17. Învățământul privat și

confesional. Anul 179 (XXIII) – Nr 18. Data publicării: 10.01.2011. Pagina 10112 Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului: Program școlar pentru ciclul gimnazial (curriculum)

diferenţă). Anexa 3. 2008. Sursa: http://www.reformatus.ro/admin/data/file/20140305/educatie-spirituala-9-

10-reformat.pdf Data descărcare: 2014.04.

Scopul său este de a dezvolta abilitățile elevilor în învățare, interpersonale, interculturale, sociale

dezvoltarea abilităților, întărirea identității religioase și aprofundarea credinței. Lecțiile sunt tematice.

se bazează pe o serie de oportunități, care sunt urmate de o introducere biblică și, dacă este posibil, de discuții de grup.

dialog, urmează discuția.

Față de practica fostelor internate, școlile de astăzi au un capelan școlar.

este activ. Capelanul școlii este un pastor cu o educație teologică regulată, care

congregația sa este corpul studențesc și facultatea. Sarcina capelanului școlii este de a oferi sprijin spiritual și educațional comunității studențești.

să ajute cu întrebările lor, să fie prezent, să ofere sprijin. Serviciul său este versatil și divers:

îngrijire pastorală. Obiectul îngrijirii pastorale este comunitatea ca atare și, desigur, persoana însăși. The

Capelanul școlii oferă și servicii individualizate prin îngrijire și consiliere spirituală. Acesta este

O zonă de serviciu este o interfață specială între școală, biserică și elevi.

Schimbările nu pot fi măsurate doar în căminele nou formate. Societatea și

S-au extins și sursele de învățare pentru generațiile în creștere. Astăzi nu se pune problema că studentul

Un mare procent din cunoștințele sale nu sunt dobândite la școală. Televiziunea, internetul, inteligent

În lumea telefoanelor, elevii sunt expuși la mult mai mulți stimuli informaționali, ceea ce creează o presiune intensă

exercită asupra personalității lor.113 Fluxul în masă de informații este alternativ, uneori răsturnat,

creează un sistem de valori haotic și o viziune asupra lumii în care elevul își pierde capacitatea de a naviga

și suferă de confuzie în găsirea scopului vieții sale. Spiritul școlar religios, fundalul spiritual

poate fi un mediu pentru elevi unde pot găsi puncte de orientare, unde

Identitatea sa, inclusiv religiozitatea și simțul maghiarității, își găsesc o bază solidă.

113Márta MÁTHÉ – Béla HALLER: La împlinirea a 450 de ani de la înființarea Colegiului Reformat din Târgu Mureș.

În: Masterat, Asociația Profesorilor Maghiari din România, 2007/Toamnă-Iarnă. Sursă:

http://www.rmpsz.ro/web/images/magiszter/2007_osztel/17.pdf Data descărcare: 04.2014.

2. LOCUL BISERICII SCOALA ESTE BISERICA

ÎN GENEALOGIA TEORIEI LUI

Ca toate domeniile pastoralei, și pastorala școlară are ea

cadrul, scopul și forma sa de operare special concepute. Genul de capelanie școlară este istoric,

definirea metodologică şi situaţională a genealogiei altor şcoli pastorale

îl putem vedea în raport cu.

2.1. Constante paradigmatice ale pastoritei – actualitatea și

funcţionalitate

Trebuie să subliniem oportunitatea îngrijirii pastorale114. Aceasta, conducătorii spirituali din toate timpurile

Înseamnă o relație de intervenție între pastor și destinatarii săi de îngrijire spirituală. Directorul spiritual ar trebui să știe

trebuie să recunoască semnele timpului său, care reflectă gândirea istorică, mentalitatea, atitudinea specifică față de viață și credința

și influențează acțiunea. Acestea servesc drept ancoră pentru companie într-o situație de criză.

în restabilirea vieții unei persoane, adică a istoriei individuale de viață a acesteia. Doar tu însuți

poate fi o persoană unică, care trăiește în realitatea sa istorică și în contextul psiho-social

complet, adică întreg. Acest lucru se aplică nu numai persoanei care primește îngrijire spirituală, ci și persoanei care oferă îngrijire spirituală.

valabil. Un director spiritual poate oferi un serviciu complet și eficient care este capabil

El își vede munca ca pe un serviciu apropiat de tradiție. Pe de o parte, aceasta înseamnă certitudine în

împotriva singurătății și, pe de altă parte, este o barieră în calea practicii libere, „de producere a cataractei”.

115 Tradiționalismul a insistat în primul rând asupra aderării sale la învățătura Evangheliei.

care s-a centrat pe Isus Hristos. Conform interpretării lui Baumgarten, cel

Cea mai veche fundație a îngrijirii spirituale rezonează cu doctrina soteriologiei creștine, al cărei ultim

scopul ei este de a elibera sufletul pierdut de eroarea lumii.116 Această eliberare este mult mai mult

Ea semnifică re-apropierea unui suflet care s-a rătăcit departe de Dumnezeu, adică o îndepărtare de tot ceea ce

lumești și naturale. Acesta este punctul de cotitură în care tendințele moderne de pastorală

merg mai departe și văd persoana care are nevoie de ajutor în propriul context, adică psihosocial

interpretat în mediul său.

Scopul nu este grija spirituală în sine, ci acela de a oferi un instrument celui care îl caută pe Dumnezeu.

pentru el. Îngrijirea spirituală are așadar o natură funcțională. Bisericile fundamentaliste de astăzi

Astăzi, odată cu extinderea carismelor pastorale, funcția fundamentală a păstoriei

114WINKLER, Klaus: Îngrijire spirituală. 2. Aufl. De Grüyter, Berlin-New York 2000. 77.115WINKLER, 2000. 78.116BAUMGARTEN, Otto: Protestantische Seelsorge. Tübingen 1931.5.etc.

ei încearcă să păstreze. Marea provocare a bisericii contemporane este dacă va putea vedea dincolo de sigur

asupra constrângerilor tradiționale, așa cum se vede în pastorala kerygmatic-paracletic și

alături, puteți vedea toate informațiile despre psihologia dezvoltării moderne, psihoterapie,

psihologie socială, psihopedagogie etc. pe care le poartă. Inca o intrebare la care trebuie raspuns:

problema puterii. Va reuși slujirea pastorală să învingă puterea și autoritatea bisericii?

să-și dezbrace propriile nevoi și să stea alături de persoana care cere ajutor ca un ajutor egal?117

practica oferă un răspuns mai sigur.

2.2. Locul pastoriei școlare este în tendințele pastorale

în dialogul său

În capitolul precedent, examinând contextul pastoral școlar, am ajuns la concluzia că

până la conștientizarea că este nevoie de o schimbare de perspectivă pentru a schimba locul pastoriei școlare

și îi definim rolul. Prin urmare, întrebarea devine ce poate face biserica?

serviciu de către instituția de pastorală în cooperare cu obiectivele școlii? Funcționează.

biserica ar trebui să-și redefinească misiunea și obiectivele, prin care pastorala școlară

dobândește o formă și un rol adecvat? Pastorala şcolară modernă se interpretează ca

prezenţa bisericii în mediul şcolar într-o formă nouă.118 În istoria dezvoltării ei

Domeniile educației religioase, munca pentru tineret și pastorala sunt interconectate.

Este de menționat că literatura pastorală germană contemporană clasică

nici nu menţionează şcoala ca un context instituţional specific pentru pastorala.119

Există o viziune generală conform căreia școala ca context instituțional este ignorată, deci

îngrijirea spirituală școlară, nici ca concept tehnic, nici ca temă, este inclusă în

în centrul îngrijirii spirituale.

Pentru definirea științifică a pastoralei școlare, a pastoralei

Prezentăm tendințele secolului 20 în istoria dezvoltării sale. Grija spirituală este paradigmatică și

urmând ordinea cronologică a rezumatului pastoral al lui Michael Klessmann

ne bazăm.120

117 Vezi: HALBE, Jörn: Ce are sens? Competență în pastorala bisericească și consiliere în probleme sociale

zonele de tensiune. În: Ways to Man, Vol. 59, Nr. 2. Vandenhoek-Ruprecht, 2007.152-163.118GENSCHMAR, Klaus: Pastorala școlară – o formă specială de interacțiune pedagogică. Editura Grin

pentru textele academice, Clingen 2005. 4.119 Acestea sunt exemple de nuvelele Klaus Winkler: Seelsorgebuch, Gruyter 2000, Jürgen Ziemer:

Învățătura pastorală, Göttingen 2000, Barbara Staedtler Mach: Pastorala copiilor, Vandenhoek - Ruprecht 2004,

Michael Klessmann: Pastoral Care, Neukrichener Verlag 2010. KRAMER, Anja: Current Trends in the

Pastorala și semnificația ei pentru pastorala școlară. În: DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Evanghelică

Îngrijire spirituală școlară. Context, experiențe, concepte. Vol. 2. Institutul Comenius, Münster, 2007.52. 120Vezi mai jos un rezumat concis de M. Klessmann. KLESSMANN, Michael: Seelsorg. Acompaniament,

Întâlnire, interpretare a vieții în orizontul credinței creștine. Un manual. 3. Aufl. Neukirchen

Editura, 2010. 49.k.

Atunci când definim pastorala școlară trebuie să ținem cont de secolul XX

două tendințe pastorale dominante,121 din care se pot trage concluzii despre contemporan

a defini pastorala scolara. Dezvoltarea istorică și paradigmatică a pastoritei

Arată o tendință foarte diversă în secolul al XX-lea. Motivul pentru aceasta este, pe de o parte, epoca modernă

științele sociale, cum ar fi dezvoltarea anumitor tendințe în psihologie, școli terapeutice

răspândit, teoriile științifice ale psihologiei sociale și antropologia profană, care

a avut o influenţă intensă asupra dezvoltării teoriei pastoritei.

2.2.1. Tendința pastorală kerygmatică

Reprezentanți ai teologiei liberale în secolul al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, precum Friedrich Niebergall, Otto

Baumgarten, pe baza întrebării ridicate din perspectiva persoanei care are nevoie de ajutor, abordează:

Cum poți ajuta o persoană în propriul mediu psihosocial? Acest

cunoștințele etnografice și psihologice au oferit sprijin în răspunsul la această întrebare.122 În anii 50 și 60

Teologia dialectică din ultimii ani a dat naștere așa-numitei teologie kerygmatice sau centrate pe cuvinte.

îngrijire spirituală. El caută un răspuns la întrebarea despre ce spune consilierul spiritual

pentru cei care au nevoie de îngrijire spirituală.

Mișcarea pastorală kerygmatică poartă numele lui Eduard Thurneysen (1888-1974)

este legată.123 Această tendinţă a căpătat din nou avânt de la mijlocul anilor '90. Peter Bukowski

Cum să aducem Biblia în conversațiile noastre? (Editura Kálvin, 1999) a

inițiativă programatică de a include secularismul în conversația spirituală

Învățătura tradiției biblice poate fi interpretată într-un limbaj înțeles de societate. Hans

Îngrijirea pastorală a lui Asmussen urmează, de asemenea, acest ghid: Biblia este Cuvântul viu al lui Dumnezeu, deci ea

poate fi folosit ca vorbire vie.124 Oferă răspunsuri la conflictele umane, ajută

în mânie, dă speranță și bucurie celui care se îndoiește. Cartea Psalmilor, ci Evanghelia

narațiunile pot exprima o serie de emoții umane, cum ar fi furia, furia, ura, frica, epuizarea

Ei formulează lucruri pe care oamenii obișnuiți le experimentează în fiecare zi. Acesta este un

un punct de legătură între evenimentele reale din viața unei persoane și textul biblic. Textul live este

un model de reflecție, experiență și acțiune legat de o anumită situație de viață, care oferă o soluție

indică problema dată.125 Ideea de bază este aceasta: oferirea de ajutor prin credință este

pe viata. Procesarea învățăturii Evangheliei prin credință ne ajută în viața noastră.

121 Mai jos folosim rezumatul concis al Anja Kramer. KRAMER, Anja: Tendințele actuale în

de pastorie şi importanţa ei pentru pastorala şcolară. În: DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Evangelische

Îngrijire spirituală școlară. Context, experiențe, concepte. Vol. 2. Institutul Comenius, Münster, 2007.52-54.122KLESSMANN, 2010. 49 și urm. V.o. Gábor HÉZSER: Studii de psihologie pastorală. teorii,

Tendințe, imaginea omului. Universitatea Teologică Reformată din Debrecen – Debrecen 2002. 7.kk.123Vezi și: MÖLLER, Christian: Introduction to Practical Theology, Francke Verlag, Tübingen

2004.160.124GENSCHMAR, Klaus: Pastorala școlară – o formă specială de interacțiune pedagogică. Editura Grin

pentru texte academice, Clingen 2005. 9.125KRAMER, 2007.52-53.

în rezolvarea conflictelor. Această metodă este utilă și potrivită pentru utilizarea în mediul școlar.

asemenea. Elementele valoroase ale tradiției biblice oferă o perspectivă susținătoare și încurajatoare pentru toți aceștia

pentru cei care, de exemplu, caută modele în dezvoltarea identităţii lor. O afirmație critică care

aceste povești și imagini afectează prea mult la nivel cognitiv și metoda în sine este de asemenea

centrat pe vorbire. Un alt aspect critic este că această metodă nu poate gestiona a

cu o viziune asupra lumii laică, ateă, separată de biserici, în care elementele biblice au puțin

au semnificație. Viziunea seculară asupra lumii desprinsă de biserică în rândul generației tinere

este, totuși, un fenomen destul de comun.126 Pentru ca textele biblice să capete relevanță,

Valoarea lor trebuie mai întâi dovedită înaintea elevilor. Pastorala școlară este așadar o metodă bună

să exploreze temele naturii umane, cum ar fi rivalitatea, invidia, frica, bucuria,

fericire, libertate într-un context biblic specific.

2.2.2. Metoda de îngrijire spirituală a conștientizării corpului în îngrijirea spirituală

Metodele de îngrijire spirituală nu au abordat până acum importanța conștientizării corpului.

Elisabeth Naurath a dezvoltat o metodă de îngrijire spirituală integrativă care include și îngrijirea corpului.

pentru uz spitalicesc. El a monitorizat limbajul corpului fiecăruia dintre ghizii săi spirituali.

în timpul întâlnirilor, acordând importanță structurii corporale bazate pe gen,

interpretarea bolii și auto-reflecția în timpul percepției corpului, idealul corpului și

dezamăgiri aferente.127 Acestea sunt aspecte importante ale observaţiei în şcoală

de asemenea pentru îngrijirea spirituală: unitatea trup-suflet-spirit în căutarea identităţii, a relaţiilor

aspectele fizice ale dezvoltării sale, experiențele nonverbale trăite în timpul consilierii școlare

expresii, probleme ale modificărilor psihosomatice ale adolescenților (anorexie, bulimie,

hiperactivitate), idealul corpului tineresc (modă, utilizarea produselor cosmetice și construcție atletică) etc.

sunt decisive în ceea ce privește comportamentul tineresc, relațiile și stima de sine.

Cele două aspecte pastorale prezentate mai sus sunt doar câteva dintre cele care

Ele îmbogățesc îngrijirea spirituală școlară cu un aspect nou. În practica pastorală

selecția este mult mai largă. Nu este scopul nostru să le descriem pe toate în detaliu. Aceștia sunt ghizii spirituali

aspectele, deși metode și tendințe unice, sunt independente unele de altele. Ansamblu

Cu toate acestea, prin cunoștințele și aplicarea lor, ei ar trebui să fie stâlpii unei îngrijiri spirituale adecvate.

intervenție și, prin urmare, fac parte dintr-o pregătire specifică de pastorală. Că

realitatea care aşteaptă să fie cunoscută nu poate fi bazată pe un singur concept pastoral

a descoperi. Este nevoie să fim conștienți de diversitatea perspectivelor pastorale. THE

În același timp, directorul spiritual trebuie să fie atent și la oportunitățile și pericolele versatilității. Cele de mai sus

126GENSCHMAR, 2005. 9.127KRAMER, 2007.59-60. V.o. NAURATH, Elisabeth: Grija spirituală ca îngrijire a vieții. Perspectivele a

îngrijire spitalicească orientată spre viață. Stuttgart-Belin 2000.101.

Pe lângă tendințele pastorale numite ca oportunități, există și posibilitatea unor concepte individuale și

pericolul amestecării metodelor. De fapt, este imposibil să folosești fiecare metodă perfect.

să învețe și să aplice. Este necesară personalizarea metodelor de îngrijire pastorală, care

implică o anumită limitare și identificare unilaterală, dar aceasta nu îi schimbă

importanța tendințelor individuale să poată dezvălui efectiv realitatea împreună

contexte pastorale. Este sarcina comună a bisericilor și a instituțiilor de învățământ să ofere acest special

pentru a cunoaște și stabili și mai bine zona de lucru. Acest lucru este explicat în continuare în

Intenționăm să facem acest lucru oferind o descriere mai aprofundată a îngrijirii spirituale sistemice.

2.3. Îngrijire spirituală bazată pe terapie

Serii de tendințe pastorale începute mai sus sunt urmate de pastorală terapeutică.

Vom continua prin a descrie familia de tendințe. În a doua jumătate a secolului XX, în anii 70 și 80

O altă tendință pastorală evanghelică care s-a dezvoltat în anii 1990 este centrată pe terapie

era îngrijire spirituală. Esența acestui lucru constă în aplicarea metodelor de psihoterapie,

al cărui scop este să experimenteze eliberarea de poverile psihice, care este Evanghelia

prin publicitatea conţinutului.128 Această metodă este utilizată cu ajutorul psihoterapiei

a lucrat. Prin concentrarea asupra problemei, atenția se mută treptat către o dimensiune de vindecare.

este dirijat. Lucrarea lui Joachim Scharfenberg Pastoral Care as Conversation (Vandenhoek-Ruprecht, 1991)

literatura de bază în acest domeniu. El vede îngrijirea pastorală ca pe o căutare solidară și comună a justiției.

El o consideră o căutare, pe care o consideră un dar divin.129

Clinical Pastoral Training (CPT), reprezentând tendința americană, este practic

Pastorala sa a câștigat rapid teren, mai întâi în Țările de Jos și apoi în zona de limbă germană.

Scharfenberg a postulat trei perechi de bază de ambivalențe la oameni, care sunt dinamice

sunt în opoziție unul cu celălalt: regresie și progresie, participare și autonomie, conformare și

fantezie. Găsim aceste perechi de bază de contrarii în tradiția iudeo-creștină.

şi în simbolismul ei.130 Crizele care apar în viaţa umană pot fi găsite în biblic

într-o lume de povești și simboluri. Se poate face o analogie între înțelegerea sentimentelor unei persoane despre viață și

între experiențele de viață ale personajelor biblice. O componentă importantă a efectului vindecător al Cuvântului biblic este

îngrijire spirituală.131 În plus, rezultatele psihologiei profunde și ale psihologiei analitice

ia în considerare, a cărui cunoaștere contribuie la rezolvarea relațiilor de autoritate

semnificaţie. Directorul spiritual, ca persoană, nu poate aborda într-un mod autoritar, ci mai degrabă ar trebui să fie autocritic.

128KLESSMANN, 2010. 49.k.129MÖLLER, 2004.162.130KRAMER, 2007.53-54131MÖLLER, 2004.162.k.

Exersând, el demonstrează o atitudine grijuliu, de acceptare și empatică. Aceasta este baza comportamentului

esenţa acestei metode pastorale.132 Critica metodei este vorbirea excesivă şi

pune accentul pe individualism.

Vorbim despre o metodă care este importantă în ceea ce privește îngrijirea spirituală școlară. Elevii

Lumea lor emoțională ambivalentă poartă numeroase conflicte pe care consilierul spiritual trebuie să le abordeze cu sensibilitate.

a reacționa. Prin restructurarea conținutului cognitiv al textelor biblice, încurajarea,

poate oferi întărire persoanei care solicită ajutor.

Dietrich Stollberg pleacă de la definiția lui Luther a unui director spiritual, făcând o distincție

Între Lege și Evanghelie și formulează două definiții:

- propirumul general al pastoritei – conform Legii. Îngrijirea spirituală este un tip de

psihoterapie, și astfel poate fi analizată, descrisă prin metode, învățată și predată. Un spiritual

acordarea de asistență – de la persoană la persoană;133

- pastorala este o formă specifică de asistență – prin Evanghelie. Îngrijire spirituală

o certitudine a credinţei în diferite situaţii istorice. Pastorala este o predicare

Despre libertatea lui Dumnezeu – prin psihoterapie.134

Scopul îngrijirii spirituale este ca o persoană să realizeze că, în ciuda păcătoșeniei sale, Dumnezeu

o acceptă, realizând astfel o adevărată auto-referință: își recunoaște înstrăinarea de Dumnezeu

comparativ cu. Oferirea de îngrijire spirituală pentru a-i ajuta pe cei care caută ajutor să se întoarcă la Dumnezeu

să-și experimenteze dragostea. Baza aici este și dialogul, grija spirituală a predicatorului și

o atitudine de ajutor, care este un aspect important pe lângă competența tehnică.

În anii 1990, diversitatea metodologică și de conținut a ghidurilor pastorale

găsim. Aspectele de gen, sociale și interculturale vin în prim-plan. Deși cel

Orientările moderne de dezvoltare a îngrijirii spirituale arată o tendință diversă, totuși,

În general, acestea nu sunt etapele de dezvoltare ale îngrijirii spirituale. Mai degrabă, unul câte unul

concept, dezvoltat în conformitate cu așteptările sociale și specifice epocii de îngrijire spirituală

exercita. Istoria dezvoltării pastoritei, deci, nu în istoria pastoriei

Ea decurge dintr-un lanț de tendințe în schimbare și genealogia lor. Grija spirituală este a

răspuns, fenomen care poate fi privit într-un mod integrator, ale cărui aspecte sunt considerate de către diferiți

derivate din practica veacurilor. În plus, niciunul dintre ghidurile de îngrijire pastorală nu a creat

pot fi neglijate, ignorate, deoarece consecințele lor experiențiale împreună constituie

a oferit un răspuns pastoral la nevoile sale.135

132 V.ö. WAGNER-RAU, Ulrike: Pastorala ca conversație. Retiparire a unui clasic al psihologiei pastorale.

În: Paths to Man, Vol. 60, nr 1. Vandenhoek-Ruprecht, 2008. 21-32.133MOLLER, 2004.163.134MOLLER, 2004.163.135KLESSMANN, 2010.50.

2.4. Paradigma îngrijirii spirituale bazate pe sisteme

2.4.1. Compararea viziunilor sistemice și teologice ale omului

În timp ce antropologia sistemelor și viziunile asupra lumii își prezintă teoria ca fiind filozofică,

Are rădăcini biologice și psihanalitice, iar baza acestei abordări este teologia.

El crede că o poate găsi în Sfintele Scripturi. Întregul, completitatea creației universului, creatorii lui Dumnezeu

este înrădăcinată în voința și acțiunile lui. Putem descoperi un punct de conexiune profundă în

Scriptura în relațiile dinamice între generații, precum și între indivizi

în contextul sistematic al vindecării în cadrul unui grup sau congregaţie.136

Poveștile biblice despre relația Dumnezeu-om au și ele un anumit

Ei privesc înapoi la un ecosistem care începe de la creație și trece prin familie,

tribal și istoria poporului Israel va fi extinsă în persoana lui Isus, și anume

prin stilul său personal de viață și comportamentul său uman, care este o atitudine de vecinătate

se revarsă direct în viaţa bisericii primare. Aceasta servește drept bază pentru personalul timpuriu

practica îngrijirii spirituale. Viața unui individ este determinată în primul rând de relația sa cu Dumnezeu.

examinat ca cineva care este un membru detașat al unei comunități, dar totuși o parte integrantă a acesteia.137

Bernd Janowski afirmă despre imaginea Vechiului Testament despre om că omul este un fizic

complexitatea inimii (ficatului) ca organ central de comunicare datorită rolului său dublu în comunicare

putem intelege. Părțile corpului devin funcționale prin organul inimii, care este alimentat cu sânge (=viață).

conectează. Rețeaua socială umană este, de asemenea, condusă de rolul de conectare al inimii.

suc. Separarea de comunitate poate fi restabilită prin justificarea inimii.138 Janowski

afirmă că imaginea Vechiului Testament despre om prezintă asemănări cu ceea ce se vede la om

o atribuim identităţii. Distinge între vital, personal, social și

relaţie transcendentală, pe care o descrie drept o constelaţie a personalităţii.139

El crede că poate înțelege întregul din cunoașterea și interacțiunea părților. Existenta organica a omului

este o funcție a funcțiilor fiziologice, pe de altă parte, viața unei persoane este conectată cu rolurile sociale

136 Interpretarea apostolului Pavel despre „trupul lui Hristos” în care mădularele sunt la fel de importante și funcționale în credință și

înrădăcinată în tradiție. (Rom. 12:4-8. 1 Corinteni 12:12-27)137MORGENTHALER, Christoph: Sistemic Pastoral Care. Impulsurile familiei și teoriei sistemelor pentru

practica bisericească. Kohlhammer Verlag Stuttgart 1999.18.138JANOWSKI, Bernd: Constellation Anthropology. Despre conceptul de persoană din Vechiul Testament. În:

FREVEL, Creștin: Antropologie biblică. Noi perspective din Vechiul Testament. Editura Herder,

Freiburg-Basel-Viena 2010. 66.139 JANOWSKI, 2010. 67.k. V .ö. HAUSL, Maria: Scris pentru trup. Imaginile și conceptele corpului în

Vechiul Testament. În: FREVEL, Christian: Biblical Anthropology. Noi perspective din Vechiul Testament.

Herder Verlag, Freiburg-Basel-Viena 2010.138.k.

Cel mai important lucru este că răspunsul funcțional este 140

Cu cuvintele „shalom” putem începe să vorbim din nou în maghiară

mod holistic de gândire. Cu salutul israelian shalom (Pacea fie cu tine!)

des întâlnită în Vechiul Testament.141 Forma comună de salut este uneori conectată

„Nu-ți fie frică!” cu o adresă (Judecători 6:23). Shalom ebraică, întâlnită frecvent în Scriptură

expresie, însemna iniţial completitudine, linişte, integritate, întregul comunităţii.142

Sens secundar: a fi perfect, întreg, sănătos (Geneza 29:6). Cuvântul shalom

prin urmare, rezumatul completă a bunăstării fizice și mentale, a sănătății și a bunăstării netulburate

Este cunoscută și ca o formă comună de binecuvântări din Vechiul Testament.143

Concluzionăm că schimbarea sistematică și dezvoltarea lumii create, dinamica

Forța purtătoare, lupta pentru echilibru și liniște are rădăcinile în „Dumnezeul păcii”.

Nu trebuie trecut cu vederea: devenirea umană a omului biblic este posibilă doar coram Deo.

poate fi interpretat în contextul său. „Ce este omul muritor (...) și fiul omului?” întreabă psalmistul.

(Psalmul 8:5). O întrebare ridicată și răspunsă din perspectiva lui Dumnezeu ne dezvăluie

modul de gândire al omului din Vechiul Testament, imaginea lui despre sine: existența omului este binele lui Dumnezeu

rezultatul intenției sale, al iubirii sale grijulii și al preocupării pentru toți oamenii.144

Numai Dumnezeu poate răspunde la întrebarea: Dumnezeu are întotdeauna în minte omul.

ţine, omul nu încetează să fie om!145

Imaginea umană a perspectivei sistemelor diferă de cea teologică în primul rând prin abordarea ei.

abordare: perspectiva teologică examinează persoana care stă în fața lui Dumnezeu în termenii lui bio-psiho-

În contextul său sociologic și soteriologic,146 abordarea sistemică este umanul imanent

pune rețeaua de relații sub control. Întrebarea cheie este: în ce măsură și în ce puncte?

Este antropologia teologică compatibilă cu viziunea sistemică a umanității? Ce fel

tendințele pot fi descoperite în viziunea sistemică a omului, care sunt gândirea teologică

și pot fi puși să lucreze în slujba îngrijirii spirituale?

Observația noastră anterioară are două puncte importante: 1. întregul este calitativ mai mult decât

140V .ö. HAUSL, 2010. 135-138.141Vezi de exemplu: Judecătorii 6:23; 19.20; 1 Sam 25:6; 2 Sam 20:9 și „Du-te în pace!”: Exod 4:18; Judecătorul 18.6; 1 Sam

1,17; 20,42.142KRUHOFFER, Gerald: Omul – Chipul lui Dumnezeu. Vandenhoek-Ruprecht, 1999. 147.143Conceptul de pace este un semnificant al comuniunii dintre Dumnezeu și om și, prin urmare, este baza dorințelor de binecuvântare. Vezi binecuvântarea aaronică.

(Numeri 6:24-26.) KRUHOFFER, 1999. 148.144JANOWSKI, 2010.79.k.145SAUTER, Gerhard: Viața ascunsă. O antropologie teologică. Editura Gütersloh,

Gütersloh, 2011.40.k.146 Integritatea stării de existență umană coram Deo nu înseamnă distanțarea de ceva, ci mai degrabă

mai degrabă împlinirea personalităţii. Implinirea se gaseste in starea relationala a omului: inter-, trans-

iar în relaţiile sale intrapersonale. Vezi rezumatul lui Schneider-Flume. SCHNEIDER-FLUME, Gunda:

Sănătatea desăvârșită ca vindecare? Reflecție teologică asupra întregii, mântuirii și vindecării. În: Modalități de a

Menschen, voi. 61, nr 2, Vandenhoek-Ruprecht, 2009.133-150.

unitatea componentelor sale, 2. întregul și părțile formează o unitate inseparabilă.147

tendințele din natură nu pot fi înțelese decât în totalitatea lor, fenomene

prin urmare, explicarea lor de la sine este imposibilă. Această viziune holistică a istoriei religioase

din perspectiva întregului, completul și desăvârșitul, sfântul, divinul, include și pe

elemente vii și nevii ale lumii. Pe de altă parte, ne încurajează să vedem toate acestea ca fiind transcendentale.

Încercați să o interpretați din această perspectivă. Cu toate acestea, cunoașterea umană este capabilă doar parțial

la transcendență pentru că „acum vedem printr-o oglindă, vag."148

Abordarea sistemică nu caută să înțeleagă întregul din părți, nici din întreg

începe de la părți, ci mai degrabă examinează relația și interacțiunea părților

se concentrează pe spiritual.149 Această abordare pare să contrazică pastorala tradiţională

antropologia, care examinează problema individului în lumina relației sale cu Dumnezeu

examina. Cu toate acestea, primul nu îl exclude pe cel din urmă. Abordarea sistemică este o divinitate completă

Ea consideră întregul existent în creație ca un sistem de relații ca bază – deși Dumnezeu,

ca forță creatoare – în care omul însuși este inclus ca parte

unitate, în interconexiunea sa multidimensională, în interrelațiile sistemelor,

din care el însuși este o parte vie, organică. „Căci în El trăim, ne mișcăm și suntem", spune Pavel.

apostol, iar antropologia bazată pe sisteme vede acest lucru ca pe un lucru viu, în mișcare,

Ea examinează universul în transformare și ființa umană din el.

Omul nu poate fi considerat nici o mașină mecanică, nici o ființă supranaturală, nici

existând în sine, ci în sistemul naturii, în sens teologic, o creație

un fenomen care poate fi înțeles în natura sa.150 Omul se află într-o interacțiune numeroasă și diversă, constantă unul cu celălalt.

locuitor al unei lumi în picioare. În ceea ce privește habitatul său, este un organism biologic, iar în ceea ce privește activitatea sa, are roluri sociale.

purtătorul său, în ceea ce privește mediul său social, este o ființă relațională, în sens soteriologic coram Deo,

adică o creatură care stă înaintea lui Dumnezeu, care are nevoie de răscumpărare.

În rezumat: între științele sociale și viziunea teologică a omului, cele observate

Ființa umană este veriga în lanțul relațiilor, nu acordul paradigmelor științifice. Omul este

un punct de întâlnire unde lumile biologice și sociale, natura și

ierarhie pe mai multe niveluri a transcendenței. Desigur, asta nu înseamnă că individul

147 „Fiecare sistem, în întregime, este calitativ nou și diferit de elementele care îl compun atunci când este privit izolat."

suma proprietăților sale." Gábor HÉZSER: De ce abordarea sistemică și practica pastorală.

Studii în Psihologie Pastorală, Editura Kálvin, Budapesta 2001.14. 148 „Existența personală a omului este înrădăcinată în lumea spirituală universală, s-ar putea spune că trăiește din ea și, odată cu ea, este interior,

este în mare parte inconștient, în contact permanent cu acesta. " Ferenc SÜLE: Patologie religioasă, Gyuró ART Press,

Szokolya, 69.)149 Gábor Hézser: Studies in Pastoral Psychology, 67.150 Vezi rezumatul concis al lui Gebauer. GEBAUER, Roland: „Suntem din rasa lui." Considerare

asupra relaţiei omului cu Dumnezeu în contextul antropologiei lucane. În: OORSCHOT, Jürgen

van/IFF, Markus (Hg): Omul ca subiect de antropologie teologică. Contribuții în interdisciplinar

Perspectivă. Neukirchener Verlag, Neukirchen-Vluyn, 2010.49-56.

deprecierea acesteia în impactul global al sistemelor. Individul este complex în sine

sistem.151 Individul ca sistem este, ca întreg, mai mult și diferit decât suma elementelor sale.

suma sa aditivă, mai mult decât suma rezultatelor moștenite și educaționale.

Sarcina îngrijirii spirituale practice este de a oferi abordarea sistemică

procesează perspective din perspective teologice și le face aplicabile. Motivul -

Dezlegarea gândirii liniare cauzale poate ajuta la rezolvarea problemei dualismului moral

în rezoluția sa, în capacitatea sa de a depăși formula fariseic rigidă a binelui și a răului, făptuitor și victimă. Nou

— Nu judeca! vă poate oferi perspectivă. poruncă.

151 „Cu cât pastorul subliniază mai mult speranța persoanei, cu atât interlocutorul său persistă în temerile sale.”

chiar lângă. Dacă directorul spiritual încearcă să pătrundă în problema fricii, el constată spre surprindere că

că pacientul vorbește brusc de speranță. Dacă, totuși, dorește să susțină acest lucru (…), pacientul se va teme din nou

dă voce și așa mai departe. (…) directorul spiritual este confuz, nu-și poate imagina că unul dintre oamenii lui, frică și

Trăiește în tensiunea dintre speranță, ambele – ireconciliabil, unite – se luptă în el.”

PIPER, Hans-Christoph: Invitație la o discuție. Strada Vandenhoek. Ruprecht Verlag, Göttingen, Debrecen,

2003.62.

2.4.2. Abordarea bazată pe sisteme a îngrijirii pastorale a lui Christoph Morgenthaler

Dezvoltarea individualismului pojmenic152 a condus la o nouă abordare a pastoritei

implementat, care a examinat omul și problemele sale într-un anumit sistem și

interpretat. Desigur, paradigma terapiei de familie nu a fost ruptă cu abordarea sistemică.

de la fundamentele sale, subliniind totodată caracterul creștin și comunitar al demersului pastoral

o caracteristică care nu poate fi ignorată. Pastorala creștină este un social

În mijlocul diferențierii și pluralismului, dialogul trebuie să-și găsească sensul.

modul de transport prin care se exprimă textul religios și intenția de a ajuta,

astfel, pastorala creştină, în dialogul cu ştiinţele sociale moderne, este capabilă

a-şi găsi şi a-şi defini locul.153

Christoph Morgenthaler a rezumat predarea școlilor cu abordări sisteme diferite

în lucrarea sa privind îngrijirea pastorală bazată pe sisteme. Premisa sa de bază este că

suferința individuală este întotdeauna conectată la un sistem mai larg de relații interpersonale (familie,

biserică, comunitate civilă etc.) este înrudit.154 Individul este de asemenea a

interpretat ca un sistem psihic separat,155 care afectează întregul și invers. THE

Consilierul spiritual trebuie să ia în considerare aceste efecte dinamice în cadrul sistemului.

Morgenthaler a dezvoltat o teorie constructivistă a sistemelor bazată pe dialog,

care are ca scop reintegrarea persoanei în societate.

Beneficiul pastoralei sistematice pentru pastorala scolara este ca

Un consilier spiritual este capabil să înțeleagă diferite sisteme și implicațiile lor dintr-o perspectivă cu mai multe fațete.

pentru a examina dinamica sistemelor de care sunt legate problemele persoanei asistate:

familie, cerc de prieteni, comunitate de clasă, grup profesional, comunitate școlară, comunitate bisericească etc.

Timm H. Lohse a dezvoltat metodologia scurtei conversații pastorale, a cărei esență este:

timpul disponibil pentru întâlnirea de îngrijire spirituală este alocat destinatarului de îngrijire spirituală

pentru a întări, încuraja și consola. Scopul îngrijirii pastorale: cei asistați

o persoană se poate reprezenta mai responsabil în viaţă şi în comunitatea dată.156

152MORGENTHALER, Christoph: Recenzia lui Klaus Winkler: Îngrijirea pastorală. În: Căile către om, Jg. 51.

1999. 310.153KARLE, Izolde: Pastoral Care in Modern Times. 1996.5. V.o. MORGENTHALER, Christoph: Sistemic

Seelsorg. Impulsurile familiei și teoriei sistemelor pentru practica bisericească. Kohlhammer Verlag Stuttgart

1999.270.k.154MORGENTHALER, Christoph: Pastorală sistemică. Impulsurile familiei și teoriei sistemelor pentru

Practica bisericească. Kohlhammer Verlag Stuttgart 2002.10.155Abordarea sistemică este subiectul unei dezbateri teologice critice. Obiectivul investigației antropologice este:

Vorbim despre o viziune antropocentrică sau cristocentrică asupra umanității? Soluția nu este nici-sau, dar

interpretat în dialogul este-este. Îngrijirea pastorală trebuie să fie centrată pe Hristos, ceea ce

În acest demers, directorul spiritual dorește să aducă iubirea lui Hristos aproape de persoană, dar și personal

prezintă de asemenea un comportament de întoarcere. Vezi: Dávid NÉMETH: Lucrarea lui Dumnezeu și posibilitățile omului în

în îngrijirea spirituală. Editura Calvin, 1993.198. 156LOHSE, Timm H.: Scurta conversație în îngrijirea pastorală și consiliere. Un ghid metodic. Vandenhoek-

Ruprecht, Göttingen 2003.150.

50

Pentru îngrijirea pastorală școlară, aceasta este o sarcină realizabilă în mod similar. Acest

Posibilitățile și perspectivele sale sunt discutate în capitolul următor.

2.5. O abordare sistemică a interpretării lucrării pastorale școlare

Terapiile bazate pe sisteme și atelierele de îngrijire spirituală nu pot evita aceste două

aspectul de ajutor, aspectele terapeutice și de îngrijire spirituală sunt sistemice

autodeterminare. În această abordare, trebuie să vedem comunitatea dintre cele două sisteme de asistență.

intersecțiile, interacțiunile și diferențele sale de abordare. Trebuie să vedem că cei doi

Limitele zonei auxiliare nu sunt uneori conturate în mod regulat, ci pe baza orientării lor

totuși merg pe o cale comună.

Psihoterapia și îngrijirea spirituală abordează înțelegerea ființei umane din două domenii specifice:

spre înţelegere şi ambele recunosc că omul este un sistem psihic care

este semnificativ determinată și influențată de mediul său, sistemele sociale, care includ

conexiunea si comunicarea prin care se acorda asistenta. Astazi nu conteaza.

Abordarea sistematică a examinării și

asistență, deși abordările de psihoterapie, în special terapiile de familie, pot fi de mare beneficiu

aplicați și dezvoltați această abordare.

EXK: Descoperirea terapeutică a abordării sistemice poate fi urmărită încă din anii 1950,

când echipele de psihanalişti din şcolile psihanalitice au specific

au început să aplice un punct de vedere şi o metodă. Cea mai fundamentală schimbare de perspectivă este

formularea problemei liniare, înlocuită cu circulară157 a relațiilor cauză-efect,

sau paradigmă sistemică158. În același timp, în America, mai mult

A început o nouă tendință, condusă de L. Bertalanffy, Theodore Lidz, Nathan Ackerman,

Este asociat cu numele de Lymian Wynne.159 L. Bertalannffy este considerat generalul

dezvoltatorul teoriei sistemelor, care afirmă că „sistemul”

poate fi considerat coeval cu filozofia europeană. În zilele noastre, fizicienii,

157Acest proces poate fi ilustrat cel mai bine cu sistemul termostat: dacă temperatura crește,

în cameră, încălzitorul este oprit folosind termostatul. Cine a provocat schimbarea? Schimbarea temperaturii

si caloriferul. Potrivit acesteia, nu vorbim despre cauzalitate, ci despre circularitate.158 Sistemul viu are capacitatea de a se autoregla. Acest lucru este asigurat de feedback.

autoreglare. Dacă aceasta este întreruptă, în sistemul dat se dezvoltă o criză. O altă caracteristică a unui sistem viu este

acel echilibru nu este întotdeauna static, ci este și un proces. Găsind întotdeauna un echilibru

scopul unui sistem dat, acest proces este denumit în literatură homeostazie (similar cu o stare de odihnă)

îl numește. Acest sistem de operare, atunci când funcționează optim, oferă stabilitate, ceea ce se numește schimbare de ordinul întâi.

Dacă natura sistemului se schimbă, operând la un echilibru diferit, atunci se schimbă și în limite

diferit: aceasta este o schimbare de ordinul doi. (De exemplu, în timpul bolii, este adesea necesară o temperatură corporală mai ridicată, aceasta

(Se va întâmpla, dar sistemul nu se va prăbuși, poate rămâne în echilibru la acest nivel.) Vezi:

DALLOS, R./ PROCTER, H.: O viziune interacțională a proceselor familiale. În: JUSTICE Sándor, KOMLÓSI

Piroska (ed.): Family Therapy Reader. 1. Editura Animula, Budapesta 2001.12-13.159NEBEHAY, A/ GEYERHOFER, S./ WOLF, F.: Istoria terapiei sistemice. În: BRANDL-

NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Abordarea sistemelor

terapie de familie. Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Dialog

Fundația, Budapesta 2007.23.k.

51

biologii şi sociologii cred că dacă procesele nu sunt explicate

o examinăm în relațiile sale cauzale, ci mai degrabă într-un mod care permite elementelor să fie înțelese clar

în complexitatea sa, atunci obținem rezultate noi. Ca urmare, sistemul

axiomă: „Fiecare sistem, în întregime, este calitativ nou și diferit,

ca totalitatea proprietăţilor elementelor sale constitutive considerate izolat".160

Terapia analitică psihologică în profunzime dezvoltă în continuare abordarea sistemică

gândirea terapeutică161, pe baza căreia se aflau în mod specific cuplul162 şi familia

în focus.163 Accentul a fost pus pe grupul de simptome transmise de-a lungul generațiilor și apoi

au stabilit teoria terapiei transgeneraționale. Fondatorii teoriei:

Murray Bowen, Iván Böszörményi-Nagy, Norman Paul.164 Böszörményi a fost

cel care, în lucrarea sa Invisible Bonds, discută despre implicațiile etice ale teoriei transgeneraționale

Disecând întrebările sale, el a extins tendința terapeutică cu noi concepte:

loialitate transgenerațională, datorii familiale și conturi de merit, justiție în

echilibrul sistemului etc., care au pus bazele terapiei contextuale.165

Gândirea lui a fost dezvoltată în continuare de școlile europene pe linii germane: Eckhart

Sperkling – la Göttingen, Helm Stierlin – la Heidelberg.166 Germanul

În domeniul limbii, cercetările privind relațiile copil-părinte și de cuplu au adus mai departe

rezultate, care sunt paralele cu tendința anglo-saxonă centrată pe familie

progresat. Un adept al școlii din Göttingen, Horst Eberhard Richter, a creat

Grupul de lucru pentru cercetare în familie și terapie familială (AGF), care a reunit 70-

terapeuți care lucrau în zone semnificative de limbă germană în anii 1990. Heidelbergul

Organizația succesoare a grupului de lucru este Grupul de lucru german pentru terapie familială (DAF)

A fost fondată în 1978.

Terapiile familiale axate pe creștere și dezvoltare se concentrează pe experiență,

demonstrația, experimentarea situației aici și acum, sunt considerate terapeutice

elementul motor al interacțiunii (statui, comunicare nonverbală,

joc de rol etc.).167 Dezvoltatorii teoriilor interacțiunii centrate pe subiect sunt Virginia

Satir și Walter Kempler, dintre care primul este cunoscut pentru celebra sa cercetare mentală

Institut fondat la Palo Alto.168

160Gábor HÉZSER: De ce? Abordarea sistemelor și practica pastorală. Studii de psihologie pastorală,

Editura Kálvin, Budapesta 2001.14.161Vezi: GOLDENBERG, H. şi I.: Overview of the family. 2/3. Editura Animula, Budapesta 2008/20.9-21.162 Dinamica forţei instinctive, care se concentrează pe un „obiect" dat, este cunoscută din teoria freudiană a „libidoului".

Îi aduce satisfacție și pace. Aceasta poate fi o persoană sau un lucru impersonal. Baza acestei legături strânse

constituie capacitatea ulterioară de a fi atras de o persoană. Mihály Balint, Sandor Ferenczi, Ronald

Fairbairn a dezvoltat teoria relației obiect, care este o perspectivă definitorie asupra părinte-copil, pacient-

în relaţia cu terapeutul. Teoria relațiilor obiectului distinge între obiectele interne (reprezentate) și obiectele externe (la care

energia instinctivă este direcționată) între obiect, stabilindu-se că obiectul interior este de fapt obiectul exterior

reprezentare. Această teorie este una dintre principiile de bază utilizate în terapiile de familie. Ilona SZÉKELY:

Teoria relațiilor obiectuale în terapia de familie. Editura Animula, Budapesta 2003/10.19-31. Vezi și: SIEGEL,

Judith: Restabilirea încrederii. Terapia de cuplu obiect-relațională, Editura Animula, Budapesta 2004/11. 9-30. precum şi

GOLDENBERG, H. și I.: Privire de ansamblu asupra familiei. 2/3. Editura Animula, Budapesta 2008/20.22-36. Atasamentul

pentru modele vezi și: BYNG-HALL, J.: My work with family scripts. Editura Animula, Budapesta

2006/9.97-115.163GOLDENBERG, 2008.5.k.164NEBEHAY, A/ GEYERHOFER, S./ WOLF, F.: Istoria terapiei sistemice. Tendon: BRANDL-

NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.), 2007. 24.k. Vezi și:

GOLDENBERG, H. și I.: Privire de ansamblu asupra familiei. 2/3. Editura Animula, Budapesta 2008/20.41.k. 165GOLDENBERG, 2008/20.70.78.166Vezi articolul său rezumat: NEBEHAY, A/ GEYERHOFER, S./ WOLF, F, 2007.16.k.167 „Terapia de familie centrată pe experiență din tendințele fenomenologice (terapie gestaltală, psihodramată,

mișcarea întâlnirii, terapia centrată pe client a lui Rogers...) a crescut. (…) Expansiunea experienței, reprimatul

eliberarea sentimentelor și impulsurilor, dezvoltarea unei sensibilități mai rafinate, acces mai mare la

la sine personal, învățarea să recunoască și să exprime emoțiile, aprofundarea intimității cu partenerul -

unele dintre scopurile umaniste ale campionilor noii perspective". GOLDENBERG, 2008/20.79.168NEBEHAY, A/ GEYERHOFER, S./ WOLF, F, 2007.41-43.

face publicitate unei interacțiuni cunoscute. Teoria descrie organizarea internă a membrilor familiei

îl cartografiază, căutând forme de relații funcționale și specifice

folosind tehnici169 pentru a ajuta membrii familiei să depășească relațiile blocate

în scheme de restructurare. Teoria este dezvoltată de dezvoltatorii tehnicilor utilizate

Salvador Minuchin, 170 Jay Haley, în zonele de limbă germană Gottlieb Guntern.

În teoretizarea terapiei strategice, numele lui Gregory Bateson este proeminent,

care s-a adresat primul simbolurilor de comunicare ale bolnavului

ancheta, care a servit ulterior drept bază pentru problema axată pe Palo Alto

în dezvoltarea unei teorii terapeutice.171 Jay Haley s-a alăturat tendinţei, care

a dezvoltat o teorie a interacţiunii terapeutice bazate pe strategie.172 Hugh Jenkins

Urmând teoria lui M. Bowen, criza-fluctuația ciclurilor vieții familiei

examinează,173 care este și motorul dezvoltării. În terapia sa, el vede criza ca

a aplicat un factor care provoacă schimbare.174

Grupul de la Milano a fost format din membrii grupului care lucrează în Palo Alto și apoi

Grupul de lucru din Milano este înființat sub conducerea Mara Selvini Palazzoli, 175 de ani

a cărui lucrare revine în domeniul psihanalizei, dar

consideră că este o abordare sistemică.176 Regulile care se întind pe generațiile familiei,

analizează jocurile, stabilind că modelele de comportament interdependente

rezultă un paradox, la care contraparadoxul terapeutic este soluția

(Paradox and Counterparadox, 1977.).177

Cei doi biologi chilieni, Huberto Maturana și Francisco Varela,

lucrare științifică scrisă în 1982 despre caracteristicile de autopoieză (auto-referință) ale sistemelor

Teza sa a schimbat poziția anterioară de interacțiune a terapeutului. THE

Teoria ciberneticii de ordinul doi este atribuită lui Paul Watzlawick, care

plasează terapeutul într-un rol de autoobservare.178 Pacientul însuși câștigă noi

perspectiva și construiți soluții noi pentru propria dvs. realitate

pentru el.179 Nu mai este doar o problemă specifică, simptom sau conflict relațional

169Vezi lucrarea care rezumă subiectul: SHERMA, R./FREDMAN, N.: Tehnici structurale în perechi și

în terapia de familie. Editura Animula, Budapesta 2007/8.16.k.56.k.120.k.157.k. De asemenea: GOLDENBERG, H. și I.:

Privire de ansamblu asupra familiei. 2/3. Editura Animula, Budapesta 2008/20.116.k.170MINUCHIN, Salvador: Familii și terapia familială. Editura Animula, Budapesta 2006/15.7-20. Vezi și:

MINUCHIN, S./ ROSMAN, BL/ BAKER, L.: Familii psihosomatice. Editura Animula, Budapesta

1995/22.63-72.171Vezi: GOLDENBERG, 2008/20.149.k.172Pentru un rezumat concis al terapiei familiale interactive, vezi Dallos și Procter: DALLOS, R./ PROCTER, H.: The

abordare interacțională a proceselor familiale. În: BÍRÓ Sándor, KOMLÓSI Piroska (eds.): Family Therapy

Cititor. 1. Editura Animula, Budapesta 2001.38..p.173JENKINS, Hugh: Managing the system. Selecția de la un specialist în familie. Editura Animula, Budapesta

2006/17.7-15.174JENKINS, H: Crizele care provoacă schimbare – o caracteristică comună în terapiile familiale. În: JUSTICE Sándor,

KOMLÓSI Piroska (ed.): Family Therapy Reader. 1. Editura Animula, Budapesta 2001.133.p.175BOSCOLO, L./CECCHIN, G./ HOFFMANN, L./ PENN, P.: Metoda milaneză. Editura Animula, Budapesta

2000/12. 9-33.176Vezi: GOLDENBERG, 2008/20.181.k177Cele trei principii directoare terapeutice dezvoltate de grupul de lucru din Milano sunt: generarea de ipoteze, circularitatea și

neutralitate. Vezi rezumatul detaliat al principiilor: SELVINI-PALAZZOLI, M./ BOSCOLO, L./ GECCHIN,

G./ PRATA, G.: Elaborarea de ipoteze, circularitate și neutralitate: trei aspecte ale conducerii unei ședințe de terapie de familie

principiu călăuzitor. În: BÍRÓ Sándor, KOMLÓSI Piroska (eds.): Family Therapy Reader. 1. Editura Animula,

Budapesta 2001.53.k. V.o. GECCHIN, G.: Principiile de la Milano – Reconsiderate. Tendon: JUDECĂTOR Sándor, KOMLÓSI

Scufița Roșie (ed.): Family Therapy Reader. 1. Editura Animula, Budapesta 2001.67.k.178DALLOS, R./ PROCTER, H.: O viziune interacțională a proceselor familiale. Tendon: JUDECĂTORUL Alexander,

KOMLÓSI Piroska (ed.): Family Therapy Reader. 1. Editura Animula, Budapesta 2001.31-38.179NEBEHAY, A/ GEYERHOFER, S./ WOLF, F.: Istoria terapiei sistemice. Tendon: BRANDL-

NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Abordarea sistemelor

terapie de familie. Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Dialog

există, dar terapeutul se concentrează asupra întregului sistem fluctuant, care

narațiunile joacă un rol proeminent în înțelegerea realității.180 Harry

Goolishan confirmă importanța dialogului terapeutic, Tom Anderson

subliniază reflecția grupului profesional dat intervenției terapeutice, care este o nouă

încurajează familia să construiască modele de soluții. Steve da Shazer Insoo Kim

Împreună cu Berg181, evidențiază excepționalul concentrându-se pe cazurile problematice.

situații în care simptomul este mai puțin tipic și apoi subliniază acest lucru,

min terapeut.182 El a dezvoltat o serie de întrebări și instrucțiuni scurte, conducătoare

(1989), care a fost numită terapie scurtă concentrată pe soluție.183

Pe scurt, putem concluziona că conceptul de abordare a sistemelor, care este

Dorim să vă familiarizăm cu metodologia investigației teologice și a îngrijirii pastorale,

științele sociale, cum ar fi terapia de familie și alte tendințe psihologice, sunt deja bogate

Ei au dezvoltat un repertoriu de metode și tehnici de ajutorare. Nu putem uita că

Din perspectiva pastoriei, abordarea teologică este esențială, nu cea elaborată

adaptarea necritică a metodelor. Cu toate acestea, nu putem ignora faptul că

dezvoltat științific și susținut de cercetare, bazat pe o abordare sistemică

antropologie, căreia îi putem mulțumi pentru decenii de muncă de către tendințele terapeutice.

Aplicarea lor depinde de obiectivitatea și claritatea teologică: care direcție și metodă

poate fi ajutat de consilierul spiritual, care îi poate ajuta să înțeleagă mai bine oamenii și situațiile și

poate oferi o soluție la problemă.

2.5.1. Abordarea sistemică a lui Luhmann și natura conflictului

„Una dintre cele mai interesante versiuni ale teoriei sistemelor sociologice este lucrarea germană a lui Niklas Luhmann.

a unui sociolog. Talcott Parsons continuă să-și dezvolte teoria sistemelor cu idei noi,

care, datorită naturii lor romane, adesea provocatoare și iritante, provoacă multe bătăi de cap în

pentru profesionisti. Cei care îi resping teoria, dar și cei care o urmează cu entuziasm, sunt de acord.

că aceasta este o versiune a sociologiei moderne care ar trebui luată în serios,

trebuie să argumentezi cu ea, să argumentezi pentru sau contra, dar în niciun caz nu poți clasifica tisa -

în categoriile de experimente înflorite sau teorii care urmează doar moda vremii

a plasa.”184

Fundația, Budapesta 2007.52-53.180SCHOLZE, Margaret: Sisteme terapeutice – relație/comportament terapeutic. În: BRANDL-NEBEHAY, A./

RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Systems-based family therapy.

Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis, Fundația Institutul de Igienă Mintală-Dialog,

Budapesta 2007.144.k.181BERG, Insoo Kim: Consultare cu familiile cu probleme multiple. Editura Animula, Budapesta 2004/6.18-24.182GEORGE, E./ IVESON, C./ RATNER, H.: Solution-focused therapy – the de Shazer model. Editorul Animula,

Budapesta 2004/6.7-10. 183Vezi articolul rezumat al lui Gerhard Walter: WALTER, Gerhard: Solution-focused and narative

iniţiative în terapia sistemică. În: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER,

B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (ed.): Terapie familială bazată pe sisteme. Fundamente, metode și curent

tendinte. Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Fundația Dialog, Budapesta 2007.92.k.184BANGÓ, 2011/1.

Concepțiile teoriei sistemelor lui Luhmann asupra educației sunt deja menționate tangențial în

discutat mai sus.185 Sistemul lui Luhmann – deși include sisteme și influențe sociale

examinează – nu înrădăcinată în mod specific sociologic, ci mai degrabă teoria generală a sistemelor

Se bazează pe teoremele teoriei sistemelor.186 Este important pentru noi ca domeniul de cercetare al teoriei sistemelor

transdisciplinară, adică o teorie care este accesibilă și testabilă în mai multe domenii științifice.187

Scopul cercetării luhmanniene este dezvoltarea sistemelor și funcționarea lor de autoreglare.

cunoașterea legilor sale și observarea188 cibernetică.189 Luhmann merge mai departe

în analiza sistemelor, autopoieza generală a dinamicii sistemului nu este suficientă

cu teoria sa că sistemele, în funcție de faptul că sunt deschise sau închise, se auto-organizează

Ei luptă pentru o stare de echilibru prin capacitatea lor. Sistemul observat și observatorul

plasează relația dintre cei doi în centrul investigației sale, stabilind că relația dintre cei doi este a

rezultatul observaţiei de ordinul doi190. Deci nu există o observație absolut obiectivă,

deoarece sistemele (observator și observat) se afectează reciproc.191 Sistemul,

închis operaţional, având disponibilă doar propria sa structură internă, prin care

se poate reînnoi (autopoieza). Nu are conexiune directă cu un sistem extern - doar indirect. THE

Conexiunea, crearea și supraviețuirea sistemelor sociale sunt rezultatul comunicării. THE

Sistemele care au apărut sunt interacțiunea, organizarea și societatea.

Comunicarea creează un fel de bifurcație între posibilitățile da și nu. THE

În operațiunea comunicării, conflictul și consensul sunt reproduse într-un mod dualist. THE

În societate, acești doi acționează împreună.192 Întrebarea este, atunci, cum înțelege societatea această dihotomie?

185Vezi: 1.1.3. Capitolul 186 KLAMMER, Gerda-KLAR, Sabine: Cum ajung să te cunosc? - Terapie sistemică de familie

fundamente epistemologice. În: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-

ARBEITHUBER, J. (ed.): Terapie de familie bazată pe sisteme. Fundamente, metode și tendințe actuale.

Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Fundația Dialog, Budapesta 2007.68-69.187BANGÓ, 2005/4. 188 „Conceptul de cibernetică (greacă: kübernésis = guvernare) datează de la matematicianul Norbert Wiener (1948).

(…) Cibernetica se bazează pe presupunerea că procesele de control și reglare, mașini,

organismele şi formaţiunile sociale sunt supuse aceloraşi legi formale

— Ei se supun. KLAMMER, Gerda-KLAR, Sabine: Cum ajung să te cunosc? - Abordarea sistemelor

Fundamentele epistemologice ale terapiei de familie. În: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-

ARBEITHUBER, J. (ed.): Terapie de familie bazată pe sisteme. Fundamente, metode și tendințe actuale.

Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Fundația Dialog, Budapesta 2007.66. 189Béla TÓTH: Introducere de ordinul al doilea. În: Educație, ed. Sáska Géza, 2004/2.319,kk, Sursa:

http://www.hier.iif.hu Timp de descărcare: 2011.11.190 „Prin aceasta înțelegem că observăm observatorul. Pe baza cerințelor acestui concept, aceasta nu înseamnă că

Nu observăm persoana, dar observăm cum este observată. Pedagogia secolului al XVIII-lea

de exemplu, se potrivește acestui concept atunci când au observat că copiii văd lucrurile diferit

lume ca adulții. (…) Au propria lor schemă de supraveghere care trebuie respectată dacă vrem să pătrundem.

Vrem să ne uităm în lumea copiilor și de acolo să vedem ce are sens pedagogic și ce nu. "

LUHMANN, Niklas: Introducere în teoria sistemelor. Editura Gondolat, Budapesta 2006.145.191TÓTH, 2004/2.320,p.192„Există structuri latente – aş spune: paradoxuri sau antinomii – care acţionează ca anomie.

De exemplu, o societate este construită pe așteptarea că toată lumea poate face bani, toată lumea se poate ridica în vârf

la vârful societății, toată lumea poate fi președinte, chiar dacă nu toți în același timp. Această așteptare este atât de nerealistă,

că, dacă este o ofertă de stil de viață, curaj, motive, întotdeauna dezamăgește.” LUHMANN,

55

Cum o rezolvi? Luhmann subliniază că conflictele sunt ele însele sisteme, „pentru că dacă

Dacă vizam pe cineva ca adversar, vom acționa în mod agresiv sau defensiv în consecință.

acționăm protector, adică creăm o situație care îl pune pe celălalt într-un fel de

îl introduce de contrabandă într-o lățime de bandă cu variație limitată. ”193 Reacția celeilalte părți variază:

poate fi conflictual sau poate recomanda o coaliție. Argumentele morale tind întotdeauna să sugereze că a

trageți o concluzie generală pe baza opoziției că sistemul/persoana dată

se opune din toate punctele de vedere. Perspectivele morale servesc la generalizarea conflictelor:

Daca cineva a facut ceva rau, va actiona rau in toate situatiile. Acest conflict

îşi dovedeşte puterea organizatorică. Prin urmare, conflictele sunt principii care formează un sistem, la fel de importante în

în cadrul teoriei sistemelor, cum ar fi cooperările. Această abordare nuanță oarecum

teoria integrării sistemelor. Presupunem că un sistem funcționează când

optim, atunci când toate elementele sale sunt funcționale și armonioase, adică „bine unse”.

De fapt, într-un sistem de comunităţi, procesul de integrare reprezintă o limitare, care

Acest proces reduce opțiunile de rezistență (conflict) ale celor din sistem. Dar sistemul

Dinamica participanților săi evoluează constant, caută aliați, se formează coaliții,

astfel încât persoana să fie suficient de echipată pentru conflict în momentul conflictului. Cu cât este mai puternic

integrare, cu atât tendința de organizare în jurul conflictului este mai puternică. Integrarea este prin urmare

un concept fluctuant.

2.5.2. Paradigma sistemică a „copilului cu probleme”

Abordarea terapeutică sistemică constructivistă este un postmodern social

observând perspectiva subiectivizată a gândirii, pe lângă teoriile terapeutice generale, a

a adoptat o abordare mai cuprinzătoare.194 Definirea problemei în cauză nu mai este a

rezultatul unei afirmații obiective de fapt, formulată de un terapeut sau de un anumit membru al familiei

valabilitate generală, dar este de natură subiectiv-personală, pe care terapeutul o poate face numai

poate interpreta subiectiv în lumina narațiunilor. Realitatea absolută este doar subiectivă

poate fi descris ca percepții-realitate.195 Construcția-realitate a sistemului (de exemplu, familia) este exteriorul

se află sub influența interacțiunii parametrilor (în afara familiei), iar sistemul este autopoiez-

2006.318. 193LUHMANN, 2006.318.194GOLDENBERG, 2008.43.k. 195 „Constructivismul presupune că lumea și omul (chiar eul) nu pot fi cunoscute în mod obiectiv.

(nici măcar pentru el), la care contribuie și fiecare experiment cu care vrem să aflăm câte ceva despre ei

în construirea a ceea ce persoana care cunoaște crede că știe. () vorbit (sm narativ) este mai mult

observator mai degrabă decât o descriere a sistemelor observate. Cunoașterea nu înseamnă că observatorul

putem obține o realitate independentă. Potrivit constructiviştilor, toată înţelegerea reciprocă, toată învăţarea şi

înțelegere, întotdeauna construcția și interpretarea subiectului observator.” KLAMMER, G./ KLAR, S.: Cum

Te cunosc de undeva? Fundamentele epistemologice ale terapiei sistemice de familie. În: BRANDL-NEBEHAY, A./

RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Systems-based family therapy.

Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis, Fundația Institutul de Igienă Mintală-Dialog,

Budapesta 2007.76.

56

capacitatea sa (auto-organizare)196 de a fi înțeles ca un mediu structurat de sistem

are loc într-un sistem mai mare. Limitele sistemului sunt închise spre interior, deschise spre exterior (nu difuze),

deci permit comunicarea cu mediul, dar înseamnă și că sistemul

nesupus niciunui „adevăr" ontologic: „lumea pe care o trăim este așa și cutare"

Trebuie să fie așa cum este pentru că am făcut-o așa."197 Influențarea sistemului în continuare

Ea ridică o problemă de rezolvat pentru abordările terapeutice bazate pe sisteme. „Problema

constă în faptul că sistemele complexe sunt sensibile la modificările multor parametri ai sistemului

ele răspund remarcabil de puţin: aici intervenţiile sunt în mare măsură

sunt nesemnificative. Cu toate acestea, unii parametri sau modificări structurale sunt puternice

ei reactioneaza. Potrivit lui Willke, arta intervenției constă în folosirea instrumentelor adecvate

pentru a afla parametrii și procesele sensibile și critice ale unui sistem. „198

În consecință, o interacțiune bazată pe comunicare este valabilă dacă interacțiunea

informațiile sale corespund structurii interne de funcționare a sistemului observat. Pentru asta, așa

este nevoie de un mediu (constelație de sisteme) în care persoana care caută ajutor și

Pe baza afirmatiilor persoanelor implicate in problema sa, clientul isi poate gasi coerenta pentru el insusi

cu propria sa poveste și poveștile unor oameni importanți pentru el.

Având în vedere sistemul familial și școlar, avem de-a face cu două domenii care au multe

În unele cazuri, ele dezvăluie incompatibilitate și dificultăți în relație. În plus, cel

ținând cont de regulile de bază ale abordării sistemelor, acestea se influențează reciproc, adică

Se manifestă în modelele comportamentale ale copiilor de școală. Copilul este deci produsul ambelor sisteme.

punctul său real de legătură, care act este adesea și o sursă de conflict. Cei doi

sistemele manifestă adesea tendinţa de a rivaliza între ele199. Psihologii și

îngrijitorii familiei și terapeuții constată că comportamentul elevului este adesea legat de familie

Dezvăluie o situație. În conformitate cu aceasta, nu există nicio schimbare fără sens în comportamentul elevilor, fie este

rezultat al supraîncărcării cognitive continue, sau al obiceiurilor și obiceiurilor stabilite în copilărie

rezultat al limitărilor. Dacă excludem posibilitatea suprasolicitarii studenților, atunci

se manifestă printr-un refuz de a performa, dar în același timp în sistemul familial și de clasă

si in comportamentul lui.

Este o observație interesantă că ciocnirile, conflictele și emoțiile reprimate trăite în familie

tensiunile sunt stocate în școlar, astfel încât acesta să poată face față clasei

a fi canalizat. Elevul percepe mediul școlar și comunitatea de colegi nu prin roluri

196 „Un sistem poate funcționa numai cu ajutorul structurilor pe care le-a construit el însuși, nu poate crea structuri

pentru a importa.”LUHMANN, 2006.100.197Vezi: V. După Glaserveld: KLAMMER, G./ KLAR, S, 2007.77.198 După Willke: KLAMMER, G./ KLAR, S, 2007.85.199HENNING, Claudius, KN Ein

Manual practic de lucru sistemic cu copiii cu dificultăți de învățare. Beltz Verl. 2000. 26-27.

îl folosește pentru a-și testa interacțiunile, dar îl experimentează ca pe un câmp de luptă în care se acumulează

își poate canaliza tensiunea. Acest lucru explică în mare măsură de ce psihologii își tratează cazurile la vârsta de 40 de ani.

60% dintre ei vorbesc despre cazuri problematice la școală200. Această constatare decurge din faptul că

Timpul petrecut la școală al elevilor a crescut, ei petrec 30-40 de ore pe săptămână la școală

activități, iar acest lucru este legat și de relația cu prietenii de la școală. Cu asta

În același timp, a crescut și importanța școlii, devenind un loc „de importanță vitală” în ochii părinților.

a devenit o instituţie „importantă”. Prin urmare, aria de contact dintre cele două sisteme a crescut, de asemenea, și anumite familii

modelele comportamentale curg în sfera „publică”. Prin urmare, este important să abordăm educația și

în cadrul problemelor educaţiei cu posibilităţi de tratare a problemelor persoanei. În multe cazuri nu există

și calificările necesare de terapeut, care ar putea fi de ajutor în descoperirea informațiilor. THE

O abordare de sistem îi ajută chiar și pe cei care nu sunt experți să fie liniștiți

obține o cantitate mare de informații despre caz. (De exemplu, nu putem crea o imagine relevantă

despre un student fără a-și cunoaște familia, așa cum nu putem vorbi despre a

despre o relație, astfel încât să nu cunoaștem ambele părți.) Întrebarea este adresată ajutorului după cum urmează:

Este elevul problematic un individ izolat sau un individ al interacțiunilor?

Abordarea sistemică nu este o formă nouă de terapie în sine, ci mai degrabă

un fel de vedere reinterpretată a problemei și a persoanei care poartă simptomul problematic. THE

Distincția depinde de relația în care se află persoana despre care se spune că este problematică.

observăm în sfera sa: familie apropiată, cerc familial mai larg, comunitate de clasă, cerc de prieteni sau

în interacțiunea tuturor acestora? În acest fel, nu putem vorbi despre un student/persoană problematică,

ci despre sistemul de relații creat între persoană și propriul spațiu de viață și mediu,

în care fiecare persoană contează. Circularitatea, în cadrul unui sistem,

oferă o multitudine de interacțiuni, efectul și contraefectul se extinde la toate elementele sistemului, deci

Într-un caz problematic dat, nu o singură persoană, ci toată lumea este implicată.201

Ajutorul, care dobândește o perspectivă asupra sistemului familial, nu este niciodată un element neutru.

Familia nu poate fi privită ca un simplu ajutor, iar elevul problematic ca un

subiect de tratat. Ambele fac parte dintr-un sistem mai mare în care sunt toate acțiunile și reacțiile

Are șansa de a schimba personaje și relații. Astfel, ajutorul nu este un

element dătător de soluție, dar un catalizator pentru sistem, o soluție comună

în găsirea ei. Relația dintre elementele sistemului a fost explicată de Niklas Luhmann în

în teoria sa a sistemelor sociale. Această perspectivă este potrivită pentru

200HENNING/ KNÖDLER/ERGENZINGER, 2000. 30.201E.g. Un copil cunoscut drept copil cu probleme încearcă cu disperare să-și țină împreună părinții care divorțează.

(chiar și subconștient), cei doi părinți și simptomele copilului sunt încă împreună și încearcă

a trata. În același timp, este o modalitate bună pentru copil de a vedea problema reală a părinților.

relevă-l la o importanță secundară. HENNING/ KNÖDLER/ERGENZINGER, 2000. 33.

58

un sistem complex precum sistemul educațional al școlii în funcție de parametri elaborați

observați și interpretați procesul educațional în complexitatea lui.

2.6. Pastorală școlară contextuală

Îngrijirea spirituală școlară, sistemul de relație Luhmannian input-output

folosit, are un rol de legătură în sistemul bisericesc modern. Grija spirituală nu ia în considerare

constrângerile de apartenență religioasă și etnică, dar acordă atenție condițiilor de învățare ale elevului și

îi ajută și îi întărește să se implice în viața comunității.202 Aceasta este a

necesită muncă comunicativă. Pastorala școlară are un rol de feedback.

El/Ea efectuează lucrări pregătitoare pentru reintegrarea în instituția bisericească, fie

consiliere pastorală, educație religioasă sau cateheză, diaconie sau pregătire pentru Euharistie

pregătirea fără a contesta abordarea confesională a credinţei. Școala

Îngrijirea spirituală în contextul său este un punct de legătură operațional cu școala

subsisteme a căror bază este comunicarea.203

Întrebarea importantă este cum un sistem poate influența un alt sistem în acest fel.

(direct sau indirect) să examineze, să monitorizeze și să controleze impactul acestuia?

Răspunsul: schimbarea nu are loc ca urmare a interacțiunii sistemului care dorește să se schimbe, ci mai degrabă

Sistemul în sine trebuie să se schimbe din interior. Aceasta este o teorie centrală a intervenției

o problemă care apare în cadrul intransparenţei schimbătoare a interacţiunii sistemelor.204 Aceasta

Demonstrează autonomia și capacitatea de autopoieză a sistemelor. Trebuie să rupem cu această viziune,

că o interacțiune externă a unui sistem aduce la schimbarea sistemului care trebuie schimbat.

Abordarea teoriei sistemelor, așa cum am menționat, are loc la două niveluri de observație. THE

Observația de ordinul doi îi permite directorului spiritual să depășească dificultatea autoobservării.

se poate examina şi printr-o observaţie de ordinul doi.205 Observaţie de ordinul întâi

În timpul acesteia, observatorul vede ceea ce vede (anumite lucruri), dar nu vede ceea ce nu poate

pentru a vedea. Cu toate acestea, acest punct orb poate fi examinat dintr-o perspectivă diferită.

Subsistemele participante sunt ca niște „cutii negre”206 care sunt interne pentru noi înșine.

202LAMES, 2000.212. 203LAMES, 2000. 212.204LAMES, 2000.218.205„Există vreo diferență între obiect și subiect, între obiect și observator, care nu ar fi

dat în avans de către dumneavoastră pe o bază de operațiuni comune? Sau cu alte cuvinte, nu este observatorul care o face?

de fapt, permițând mai întâi diferența dintre observator și obiectul observat? Sau din nou, altfel,

nu ar trebui să ne întrebăm cum îi face lumea posibilă să se observe pe sine,

adică că tu însuți ești împărțit într-o diferență între observator și observat? ” LUHMANN, 2006.61.206„Cutia neagră înseamnă că interiorul sistemului, deoarece este prea complex, nu poate fi nici cunoscut, nici

nu o putem analiza, sau nu o putem deduce decât din regularitatea relațiilor externe ale sistemului,

că trebuie să existe un mecanism care să permită anumite intrări date

59

ele schimbă sistemul în ansamblu ca rezultat al interacțiunii. Ce este intervenția?

Comunicare, în timpul căreia sistemul în schimbare este sistemul psihologic și/sau social care trebuie schimbat

se ţine seama şi se respectă autonomia sistemelor.207 Pastorala şcolară

intervenția este o înțelegere țintită și o schimbare, sau o dezvoltare cuprinzătoare

sistem. Totuși, acest lucru depinde de capacitatea de procesare a sistemului, care este observată

posibil prin. Adică: procesul de observare, sistemul care trebuie schimbat, este ipotetic.

în funcție de modelul său de funcționare. Aceasta sugerează un sistem de observație de ordinul doi. THE

Prin observație, realitatea capătă un sens cu totul aparte: fiecare subsistem de intervenție

(educator, profesor, designer, politician, terapeut, consultant de afaceri) trebuie să se confrunte

făcând parte dintr-un sistem pe care el însuși îl observă.208 Observatorul nu înțelege întotdeauna

unul cu sistemul observat din care el însuși face parte. Gundo Lames după Willke, cinci, cel

rezumă aspectele observaționale care sunt importante pentru schimbare209:

1. Logica observației: El însuși este sistemul observat și propriul său cognitiv

parte logică a structurii sale. Observatorul este cel care determină modul în care este perceput.

observa, în consecință, formulează o distincție, ce fel de

urmează acțiunea.

2.Obiect de observare: unitatea/sistemul efectiv observat, care

observabil și descriptibil. Ca urmare, se creează o comunicare

imagine creată de. Diferiți observatori fac observații diferite

care poate să nu conțină neapărat aceeași declarație,

deci diferențele sunt evidente.

3. Referința observației: despre construcția creată de observator

(unitatea relației dintre sine și observat), ceea ce înseamnă auto-referință.

Așa se creează unitatea sistemului observator și observat. Cel observat

unitatea sistemului a fost de fapt creată de observator, care

rezultatul poate diferi de rezultatul sistemului observat. Aceasta înseamnă că

diferențele și distincțiile pot fi deduse ca rezultat al observației,

care transportă informații. Se pune întrebarea dacă o astfel de observație

Cum este posibil să observi și să interpretezi cu adevărat un sistem?

Potrivit lui Luhman, nici observația naturală, nici cea subiectivă nu poate oferi complet

explicați fiabilitatea sistemului, predictibilitatea și predictibilitatea rezultatelor sale. "

LUHMANN, 2006.50.207LAMES, 2000.218.208LAMES, 2000.220.209Vezi: LAMES, 2000.220

cadru interpretativ, prin urmare aspectul acestuia trebuie întotdeauna selectat. Este mai degrabă

întrebarea este din ce poziţie pleacă observaţia, din ce punct de vedere

Observatorul observă unitatea sistemului?210

4.Observarea observației: pe baza autoreferinței sistemului observat, the

Observarea se poate face numai pe baza modului de operare al observatorului. Primul

pe baza observării ordinii, observatorul nu se vede pe sine, plecând de la aceea

cu toate acestea, pe măsură ce își observă propriile acțiuni și auto-referința sistemului,

observația devine reflexivă.

5. Observația ca observație externă și autoobservare: două perspective aici

Este vorba de interacțiunea dintre observație și sistemul de observație, pe baza căruia

trebuie să alegi și să te decizi.

Intervenția pastorală școlară se bazează pe logica observației, individuală

Este organizat pe criterii și aspecte. Acele diferențe de perspectivă

rezumă, din care își poate forma obiectul observației sale, prin care poate interveni în continuare

poate organiza.211 Îngrijirea spirituală şcolară este o legătură între sistemele psihologic şi social.

creează o imagine aparte, ale cărei variante de realitate sunt create de școală, elevi, profesori și părinți

asigură şi aşteaptă interacţiunea sistemelor în cauză din perspectiva sa şi

a lua în considerare. Pastorala școlară, în virtutea poziției sale, este capabilă să asigure a

rezuma și moderată variația realității cu mai multe aspecte, adică rezultatele observației.

În același timp, ține cont și de rezultatele observației externe și de sine, astfel încât să poată

schimba-ti perspectiva-realitatea.212

Pe baza aspectelor observaționale, ipotezele realității îngrijirii spirituale școlare213

care, în cadrul interpretării intervenţiei, stau în opoziţie cu sistemul observat.

Întrebarea este dacă sistemul observat „acceptă” sau rezistă acestei perspective observaționale.

l. Ceea ce se întâmplă în fiecare caz este că realitățile alternative (contingența214) sunt

sunt disponibile pentru prelucrare, indiferent dacă există deja unul prefabricat

plan de intervenţie.215

210LUHMANN, 2006.133.k.211LAMES, 2000.221.212LAMES, 2000.221.213LAMES, 2000.221.214Alternativele de realitate evaluate și create dintr-o perspectivă dată.215Ipoteza metodei de realizare a grupurilor-cheie a ipotezei Milanese. Mobilizează terapeutul să

creați explicații. Sensul grecesc al cuvântului este „ceea ce este în spate”. În terminologia științifică,

O ipoteză este o presupunere nedovedită care este acceptată provizoriu ca bază pentru investigații ulterioare.

pentru investigații, din care se poate obține confirmarea sau respingerea. Sistemul/familia investigată acceptă, sau

respinge sau corectează această ipoteză, care este în mod constant reformulată pe baza observațiilor.

BOSCOLO, L./CECCHIN, G./ HOFFMANN, L./ PENN, P.: Metoda milaneză. Editura Animula, Budapesta

2000/12. 88.k. Vezi și: BINTER, Gerald: Cadrul și semnificația sa la nivelul terapeutului. În: BRANDL-

NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Abordarea sistemelor

61

Consilierul spiritual, prin utilizarea intervenției (descrierea observației), întotdeauna

oferă opțiuni adecvate contextului, care depind de nivelul de înțelegere a sistemului care trebuie schimbat

permite autointerpretarea și prelucrarea alternativă, în funcție de aspectul alternativ

înțelegerea aici înseamnă o funcționare normală, naturală, pentru ca sistemul să fie schimbat,

care monitorizează și răspunde la activitățile de feedback.216

Acțiune de observare

Observație Înțelegerea acțiunii

1.Fig.217

Pastorala școlară reprezintă așadar sistemele care funcționează în școli și impactul lor asupra mediului.

și înțelegerea legăturilor lor. Acest proces

se repetă până când autoobservarea şi feedbackul extern arată o discrepanţă şi

sistemul este capabil să reinterpreteze şi să integreze noi alternative de realitate sau

le rezistă şi le respinge.218

Intervenția pastorală școlară încearcă să abordeze sistemele psihologice

să influenţeze atitudinea şi comportamentul unei persoane la nivel de conştiinţă în aşa fel încât

pentru a-i aduce dezvoltarea ulterioară și o auto-referință mai pozitivă. Iată persoana directorului spiritual

în plus, care face parte el însuși din anumite sisteme, sistemele psihologice ale elevului, profesorului, părinților

sunt ambii participanți la întâlnire și la comunicare și, prin urmare, fac parte din temporal și social

sistemul de îngrijire spirituală școlară. Bazat pe o abordare sistemică, școala

Interacțiunea comunicativă a îngrijirii spirituale încearcă să creeze conștientizare la nivelul conștiinței

influențați subsistemele astfel încât să apară modificările dorite și să fie eliminate cele nedorite

terapie de familie. Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Dialog

Fundația, Budapesta 2007.243.k.216LAMES, 2000.221.217LAMES bazat pe:221.218LAMES, 2000.222.

62

și să fie pus sub control. Schimbarea externă a unui sistem psihic are șanse mici

spectacole. Acest lucru ar perturba autonomia sistemului/persoanei. Capacitatea de autopoieză a sistemului

este supusă propriei sale decizii autonome. Persoana are posibilitatea de a se schimba

exclusiv autodeterminare şi capacitate.219 Posibilitatea deciziei autonome şi libertatea deciziei

Se aplică și vindecării spirituale și experienței certitudinii religioase. Școala

Îngrijirea spirituală începe din această poziție.

Dacă examinăm dinamica cuprinzătoare, intrapsihică, a atitudinii religioase a unei persoane,220

paralela dinamică devine vizibilă. Procesele spirituale religioase, cum ar fi atitudinea, rugăciunea,

meditația contemplativă, pocăința, convertirea, fluctuația credinței au același conținut

componente, cum ar fi componentele dinamicii sistemului discutate mai sus.

Pentru a rezuma sfera pastoralei școlare, concluzionăm că o autonomie

pleacă dintr-o poziție respectuoasă. El nu folosește mijloacele de constrângere, ci mai degrabă mijloacele de disponibilitate.

Oferă o atenție posibilă dezvoltării și schimbării în condițiile existente. Circular

folosește un proces de comunicare pentru a clarifica dimensiunile sociale, temporale, de conținut și transcendentale ale sistemelor

dimensiuni. Sistemul oferă libertate de decizie și posibilitatea liberă de schimbare.

pentru el. Așa arată el mesajul creștin care vine din interior: nu cu forța, ci în mod liber.

cu posibilitatea de luare a deciziilor, dovedind astfel că oamenii, ca persoane autonome, nu sunt externi

Ei comit infracțiuni grave nu sub constrângere, ci permițând alegerea liberă. În acest sens

Biserica funcționează cu valori creștine, care sunt: libertatea și demnitatea umană. The

Intervențiile pastorale școlare sunt de fapt oferte, opțiuni de conducere care pot fi alese de către destinatari.

procese în cadrul cărora linia de leadership și dezvoltare se deschide transparent. THE

Ideea este că sistemul în schimbare îmbrățișează perspectiva schimbării și

încorporează-l în autoevaluarea ta.

219LAMES, 2000.222.220Vezi: 9.4. Capitolul despre atitudini religioase.

3. DIMENSIUNI ALE ÎNGRIJIREA BISERICIILOR SCOLARĂ

În acest capitol introductiv, vom discuta contextul pastoral școlar.

în rezumat, în care are loc întâlnirea propriu-zisă. Când să ne întâlnim

Când vorbim despre asta, o facem într-un sens mai larg, mai cuprinzător, care nu este doar despre doi oameni,

se referă la întâlnirea dintre directorul spiritual și cel îngrijit spiritual, dar și la al treilea, directorul spiritual.

cu subiectul ei propriu-zis, adică cu Dumnezeu însuși. El este cel fără a cărui prezență nu pot

putem vorbi despre o întâlnire fără a cărei participare nu există ajutor și nicio schimbare. The

Mai jos rezumăm cele trei dimensiuni ale pastoralei școlare:

dimensiuni evanghelice, pneumatice şi spiritual-ritual.

3.1. Aspectul evanghelic al pastoriei școlare

Pastorala a fost o componentă centrală a vieții creștine încă de la începutul creștinismului,

Este o formă recunoscută, practicată de comunicare a Evangheliei.221 Se bazează pe misiune și

Înseamnă asumarea responsabilităților bisericești atât în biserică, cât și în afara ei. Întâlnirea, interacțiunea și

Înseamnă timp petrecut.222 Este un semn inconfundabil al prezenței bisericii creștine.

Prin urmare, practica pastorală este legată organic de misiunea lui Hristos.

cu obiectivele sale.

Îngrijire spirituală: comunicare. Este o formă de comunicare a Evangheliei. Acest lucru se poate întâmpla

sub forma unui dialog cultic, deschis sau față în față. Origini biblice în mai multe versiuni

curge, deoarece termenul de pastorie nu apare în Sfintele Scripturi. În schimb găsim

fraze introductive care exprimă un aspect al slujirii pastorale. The

Termenii folosiți în Noul Testament doar aproximează îngrijirea pastorală modernă.

adică, totuşi nu trebuie să pierdem din vedere ceea ce a

derivate dintr-un concept creat, proiectăm un anumit sens într-o eră biblică

pentru practica religioasă. Acest lucru în practica trecută a însemnat mult mai mult decât ceea ce face o persoană astăzi.

o atribuim sensului conceptului.

Scopul general al îngrijirii spirituale este de a ajuta oamenii în problemele vieții, problemele de credință și viața de zi cu zi.

sprijin si indrumare in problemele lor. Grija spirituală este o manifestare spontană, se poate întâmpla

într-o cameră liniștită, în timpul unei vizite ocazionale în familie sau al unei întâlniri întâmplătoare, în public

pe loc. Prin urmare, îngrijirea spirituală poate fi aplicată în multe situații și, prin urmare, are multe

Au fost deja dezvoltate formulare speciale pentru domenii specifice de aplicare: în spitale, închisori, îngrijire a vârstnicilor

221KLESSMANN, 2008.4.222PETERMANN, 2011.10-11.

Se foloseste acasa, in supermarketuri si la aeroport, dar exista si un telefon,

internet, SMS și consiliere de intervenție în situații de criză.223 În acest context,

Biserica creștină are datoria de a educa și forma tânăra generație în instituțiile sale de educație și formare.

să ofere servicii de îngrijire spirituală adecvate, să integreze viața spirituală a tinerilor în viața lor de zi cu zi,

să fie prezent prin îngrijirea pastorală.

Ce face pastorala școlară o activitate legitimă? Cele mai importante două

Baza de referință: Duhul lui Dumnezeu, care este așa-numita slujire pastorală școlară. pneumatologic

şi Evanghelia, care stă la baza convorbirii pastorale.224 Şcoala

pastorala este de fapt o prezență deosebită a bisericii în zona școlii,

in viata de scoala. Sesiunea de pastorală cu un creștin în școală

mediul capătă legitimitate eclesiologică.225 Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, stă alături de om

ia atitudine prin care Dumnezeu poate fi experimentat (Ioan 14:9). Ajungem să-L cunoaștem pe Dumnezeu prin

Prin Evanghelie, ca realitate vie, personală, care se află în relație cu sine și

de asemenea, vin în contact cu oamenii. Pastorala școlară este un mijloc de evanghelizare

pentru a crea o legătură între om și Creatorul său prin îndrumare.

Imaginea creștină a omului în termeni de creatură și imaginea lui Dumnezeu (imago dei)

interpretat prin.226 Omul este mai mult decât biologic, istoric și social

set de coeficienți. Fiecare persoană este unică și specială, deci specială

necesită tratament, evaluare și atenție. Mișcarea laic-postmodernă din ultimele decenii

gândirea, îndepărtarea de biserică și gândirea creștină este o mare provocare

a declarat pastorală școlară și îngrijire spirituală școlară: pentru a răspunde nevoilor celor

la problemele vieții de zi cu zi, cum ar fi bucuria, frica, eșecul, acceptarea,

singurătatea etc. Abordarea bisericii față de oamenii care caută ajutor și îndrumare nu este numai

interpretată în practica bisericească exprimată în societate, dar în spațiul vieții școlare

de asemenea.227

223V .ö. PETERMANN, 2011.11-12. și DAM, Harmjan: Schulseeslroge, un câmp de acțiune din trei

Surse: Educație religioasă, munca pentru tineret și pastorală. În: Departamentul de Muncă pentru Copil și Tineret în

Zentrum Bildung der EKHN (ed.): Granița dintre munca pentru tineret, școală și îngrijirea pastorală, Darmstadt

29.2003. 224SCHNEIDER-HARPPRECHT, Christoph: Cuvânt înainte. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.):

Calificarea în capelanie școlară. Institutul Comenius, Münster 2009.6. 225SEIBT, Markus: Sculpastorală la școlile profesionale din sistemul școlar dual. LIT Verlag, Berlin 2008.

55. V .ö. BURKARD, Joachim: Co-crearea culturii școlare ca sarcină a bisericii. În: BURKARD, J./

WEHRLE, P. (Szerk): Modelarea culturii școlare. Sugestii și modele pastorale. Herder Verlag, Freiburg

in Breisgau 2005.10-34.226Lásd a 2.4.1. fejezetet.227TZSCHEETSCH, W.: Provocarea educațională: Educația religioasă și pastorala școlară ca sarcină pentru

biserica. În: BURKARD, J./WEHRLE, P. (Szerk): Shaping school culture. Sugestii pastorale și

modele. Herder Verlag, Freiburg im Breisgau 2005.110.

3.2. De la schimbarea pneurilor de la școală

Rezumând gândurile lui Wolfhart Pannenberg, ne dăm seama că omul

natura sa, în tendinţa bidirecţională a manifestării sale, în egocentrismul ei şi

îl putem recunoaște în relația sa specifică cu lumea. Helmuth Plessner antropologic

îşi revizuieşte gândirea filozofică şi concluzionează că omul

Separarea lui de lumea creației se găsește în faptul că omul este de fapt separat

de la sine, care ruptură pune în pericol identitatea umană.228 Nuanțe Pannenberg

declaraţie. Ruperea unei relații nu se găsește numai în aspectele spirituale și fiziologice ale unei persoane, ci

dar cu mai mult accent pe conștiința de sine a persoanei.229 Această pauză rezultă în mod natural din efectul conștiinței.

Este originea care recunoaște diferența dintre lumea înconjurătoare și „sine", recunoaște legătura cu mediul

în raport cu propria alteritate. În același timp, alienarea este o parte a naturii umane.

indică caracteristica sa fundamentală.230 „Faptul că omul există nu este ceea ce este el în esență sau

ar trebui să fie. Omul este înstrăinat de adevărata sa ființă. (...) Înstrăinarea

Profunzimea inepuizabilă a conceptului constă în faptul că omul îi aparține în esență.

faţă de ceea ce l-a înstrăinat. Omul nu este străin de propria sa ființă adevărată, pentru că este

datorează. (...) Ostilitatea omului faţă de Dumnezeu indică incontestabil că

Îi aparține lui Dumnezeu."231 Conceptul de înstrăinare nu este în mod fundamental un concept biblic, dar

în referințele și formele de descriere a creației omului, starea sa coram Deo

se găsesc în el.232

Persoana alienată care caută la sine îndrumare, sprijin și orientare

nevoi.233 Direcția, oricât de ciudată este, nu este determinată de persoană, de directorul spiritual, de ghidul spiritual

ci Duhul lui Dumnezeu. Întâlnirea de îndrumare spirituală, direcția vieții, este așadar determinată de

este determinată de natura sa pneumatică, care se transmite indirect de la persoana care o ajută, iar cel

Ea presupune efectul unei atmosfere specifice create în timpul întâlnirii.

BJ Hilberath, un teolog catolic, a dezvoltat un set de criterii care

228PLESSNER, Helmuth: Conditio Humana, în: Gesammelte Schriften, Suhrkamppf, 1983. 229WAAP, Thorsten: Gottebenbildlichkeit und Identitat. Despre relația dintre antropologia teologică și

Științe umane în Karl Barth și Wolfhart Pannenberg, Vandenhoek-Ruprecht, Göttingen 2008.418-

422.230WAAP, 2008.419.231Paul TILLICH: Systematic Theology, Osiris Publishing, Budapesta, 2000. 272.232Vezi: Expulsion from the Garden of Eden (Geneza 3), Story of Cain and Abel (Geneza 4), Story of the Babel (Geneses of the Babel)

11.), despărțirea oamenilor de Dumnezeu (Isaia 1. 10./ Ier. 9./ Eze. 6. 16.), descrierea lui Pavel a imaginii umane (Rom. 3.), însuși

imaginea unui om care se luptă împotriva (Rom. 7). 233 Pannenberg se referă la această tensiune intrapersonală dintre identitate și non-identitate ca tensiune internă a conștiinței.

El crede că o recunoaște în conflictul său. Conștiința este instanța în care se reflectă plenitudinea existenței, sinele.

Ea explică funcționarea subconștientului, dar în același timp este locul în care ego-ul ca subiect care acționează este luat în considerare.

WAAP, 2008.420.k.

exprimă aspectele pneumatice ale îngrijirii spirituale.234 El este în primul rând un antropologic

El a folosit o abordare conform căreia Spiritul se află în cealaltă parte în conversație într-un mod posibil.

o persoană prezentă, existentă. Această conexiune interpersonală, iubirea, poate fi experimentată prin existență.

interpretează și explică.235 Duhul nu poate fi justificat, nu poate fi înțeles, ci uman

poate fi experimentat. Sufletul este independent, poate fi primit, păstrat, pierdut și recâștigat.

poate fi găsit. Poate fi experimentat la un individ, dar este întotdeauna îndreptat către comunitate. THE

Prin experiența pneumatică se exprimă eficiența lui Dumnezeu, în care ajutătorul și cel ajutat

ambele părţi care trăiesc.236 Acţiunea şi interacţiunea Sufletului. Duhul în dragoste

întâlni interacțiune. Prin urmare, Dumnezeu nu poate fi considerat impersonal în termeni interpersonali.

întâlnire.237 Este al treilea interlocutor în al cărui domeniu de influenţă se desfăşoară întâlnirea

se întâmplă.238 Jumătatea conversațională-întâlnire devine o persoană în această interacțiune amoroasă

este împlinit:239 să-i privească pe cei vii, pentru că toate făpturile sunt pătrunse de Duhul

munca lui; să ajute la desfășurarea libertății, pentru că și Duhul tinde spre libertate;

a trăi în relații, pentru că Dumnezeu însuși este o relație; să renunțe la siguranța falsă, pentru că Duhul

oferiți securitate; a trăi în speranță, pentru că prezența Duhului este prezentă în mod invizibil

se manifestă.

Personalitatea Sufletului este arhetipul de a deveni o persoană, conform Hilberath. Dragoste

O persoană cu experiență își trece propriile limite pentru a fi din nou ei înșiși în cealaltă persoană. Acesta este

Este posibil prin Duhul, deoarece Duhul este prezent reciproc în Tatăl și în Fiul.

Hilberath despre Spiritul vindecător ca Duhul vieții, Duhul adevărului și al libertății

vorbește despre iubire, care este prezentă în viața reală prin iubire.240 Van der Meulen, printre altele,

vorbește despre un spirit subversiv, care provoacă crize, care subminează lumea spirituală a persoanei religioase.241

Momentele de criză, așa cum sunt descrise în Biblie, sunt rezultatul lucrării Duhului. Aceasta este o forță de motivare pentru

autoexaminarea, pocăința și reînnoirea.242 Omul separat de Dumnezeu este, prin urmare, Duhul

Prin munca sa, el își recapătă comuniunea spirituală cu Dumnezeu.

Din perspectiva muncii pastorale, se poate exprima că ajutătorul și cel ajutat

În dialogul său, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este cu adevărat prezent. Adică dialogul celui care ajută și cel ajutat este Dumnezeu.

234HILBERATH, Bernd Jochen: Pneumatologie. Patmos Verlag, Düsseldorf 1994. 198.p.235LESSING, Eckhard: Theological Encyclopedia of Realities 12. Intrare: Spirit/Holy Spirit/Gifts of the Spirit V

Dogmatic și etic. 218. 236SCHAFER, Andrea: Pneumadramatică. Proiect de teologie dramatică a Spiritului. Departamentul 1.

Teologie catolică (Teologie sistematică) Științe spirituale ale Universității din Duisburg-Essen. dr

disertaţie. 2009.97.k. Sursa: www.duepublico.uni-duisburg-essen.de. Timp de descărcare: 2013.03.237V .ö. V AN DER MEULEN, 2004.37-38. 238V LA MORI, 2004.154-156.239SCHAFER, 2009.97.k. 240HILBERATH, Bernd Jochen: Despre personalitatea Duhului Sfânt. În: Theological Quarterly

173/1993. 111. 241V LA MOARA, 2004.76.242V LA MOARA,2004.76.

Este o condiție pentru interacțiunea amoroasă a Duhului Său Sfânt. Josuttis vorbește despre atmosfera dialogului

cu un accent similar, în care autonomia interlocutorilor nu este cea cognitivă

Nu nivelul de sens este accentuat, ci atmosfera de putere în care se desfășoară dialogul.

se întâmplă.243 Conceptul de fluid244 (lichid, curgere) este străin de îngrijirea spirituală tradițională.

Josuttis afirmă că puterea unui dialog pastoral între doi oameni este determinată de acest interior

Ea poartă un flux care este conectat la conținutul profund al sufletului.

Dialogul dintre cel care ajută și cel ajutat este un mijloc de restabilire a relației deteriorate dintre Dumnezeu și om.

interacțiune – prin Duhul lui Dumnezeu. La biserică, tot prin pastorala școlară,

Misiunea sa și oportunitatea extraordinară de a restabili relația distrusă Dumnezeu-om

a restaura. Există din ce în ce mai puține oportunități astăzi de a vorbi deschis despre chestiuni de credință.

fi. Pastorala școlară oferă o nouă platformă de comunicare pentru tineri

generație să caute și să găsească răspunsuri la întrebările de credință care îi privesc. Acest lucru creează o oportunitate

la legătura și comunicarea prin Duhul între om și om, între Dumnezeu și om.

Biserica trebuie să fie deschisă la faptul că, în societatea noastră pluralistă,

Faceți din cauza Evangheliei centrul discursului vostru din ce în ce mai des. Pastorala şcolară este

o oportunitate pentru biserică de a se concentra asupra tinerei generații

El o poate aborda și o poate aduce sub controlul Cuvântului. Asigurând acest lucru și tinerilor

Este datoria biblică a bisericii să protejeze generația următoare (Matei 18:6).245

243După Josuttis, întâlnirea pastorală are loc într-o atmosferă creată de timp, spațiu și dialog,

și Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este cel care pătrunde în acest câmp de forță și îl influențează pe directorul spiritual și pe cei cu minte spirituală.

JOSUTTIS, Manfred: Segenskraefte. Potenţiale de pastorală energetică. Chr. Kaiser Gütersloher

Editura, Gütersloh 2000.162.k. 244Vezi: JOSUTTIS, 2000.164.245SEIBT, Markus: Pastoral care at vocational schools in the dual school system. Editura LIT, Berlin 2008.

3.3. Dimensiunea spiritual-rituală a pastoralei școlare

În timp ce dialogul este mijlocul funcțional al majorității mișcărilor pastorale,

consilierea transpsihologică se bazează pe realitatea experienţei.246 Această metodă a fost dezvoltată de Manfred

Josuttis l-a dezvoltat în îngrijirea sa spirituală bazată pe psihoterapie, acordând importanță

efectele psihologice ale fenomenologiei religioase. Pentru el, noul sens nu este

(reîncadrarea) nu este scopul, ci prinderea puterilor deasupra omului, care sunt

Sufletul otrăvitor este îndepărtat, iar sufletul vindecător și hrănitor este dăruit

om.247 Grija spirituală care lucrează în câmpul de forță al binecuvântării divine pentru convertire

are un efect încurajator. Acest proces este o tranziție de la tabăra puterilor rele și dăunătoare la

în tabăra iertării, tăcerii, încrederii, bucuriei și libertății.

Pastorala școlară mizează pe dezvoltarea transcendentă și spirituală a tinerei generații

cu sensibilitatea sa. Prin urmare, este necesar ca elementele spirituale să fie incluse în

în procesul de îngrijire spirituală. Potrivit lui Josuttis, experiențele nu sunt procese intrapsihice,

ci mai degrabă o atmosferă cuprinzătoare în care o persoană intră și iese ca urmare a experienței sale.

iese afară. Experiența sfințeniei nu se bazează pe interpretări istorice tradiționale,

ci mai degrabă, o vede ca pe o entitate independentă. Relația de vindecare este scopul îngrijirii spirituale, care, totuși,

nu poate ignora aspectele sociale și sistemice. Cu toate acestea, aceste elemente

nu sunt interpretate de Josuttis. Elementele rituale, cum ar fi binecuvântările, rugăciunile și cântarea sunt importante

sunt parte integrantă a îngrijirii spirituale, în timp ce evenimentele individuale ale școlii au un caracter spiritual

accent, cum ar fi Ele sunt importante și la începutul sau la sfârșitul anului.248

Din perspectiva capelanului școlii, spiritualitatea înseamnă prezență personală – cealaltă

pentru om.249 Aceasta se poate face prin sufletul lui Hristos. Apropierea (de cealaltă persoană)

iar detașarea (tăcerea spirituală) este dinamica spirituală a consilierului spiritual, căruia îi este în egală măsură

este necesar.

246KRAMER, Anja: Tendințele actuale în îngrijirea pastorală și semnificația acesteia pentru pastorala școlară. În: DAM,

Harmjan/SPENN, Mathias: Pastorala Școală Evanghelică. Context, experiențe, concepte. Volumul 2.

Institutul Comenius, Münster, 2007.58-59.247JOSUTTIS, 2000.72. 248KRAMER, 2007.58-59.249DAM, Harmjan/DAUBE, Stefanie: Modelarea spiritualităţii în pastorala şcolară. În: DAM, Harmjan/SPENN,

Matthias (ed.): Calificarea de asistent medical școlar. Institutul Comenius, Münster 2009.55-56.

4. PRINCIPIUL PASTORALĂ ŞCOLARĂ

Următoarele se aplică și pastoralei școlare ca domeniu specific de îngrijire pastorală:

Nevoia de autodeterminare: ce înseamnă îngrijirea pastorală în zona de viață specială a școlii?

Care sunt principiile și care sunt caracteristicile lor, pe baza cărora

competență verificabilă (pentru alte forme speciale de muncă pastorală)

relativ la) și identitatea acestuia. Aceasta este, de asemenea, o oportunitate de a, în sens general,

Evităm generalizarea metodelor de pastorală, iar grupurile de pastorală și

Le reinterpretăm ținând cont de situații speciale de viață. Această procedură nu este

Îngrijirea spirituală care poate fi ocolită este disponibilă în biserici, spitale, case de bătrâni, închisori, prin telefon etc.

nici măcar pentru zonele sale speciale.

Am stabilit anterior că pastorala școlară este Evanghelia bisericii.

misiune bazată, responsabilă250, care este școala, biserica, munca pentru tineret și diaconatul

interpretată în sistemul său complex. Acest lucru duce și la concluzia că școala

Slujirea pastorală poartă, de asemenea, natura misionară a bisericii. Biserica este creștină.

În ceea ce privește misiunea sa, putem sublinia că îngrijirea spirituală școlară și pastorala sunt misionare

un domeniu de lucru pe care biserica trebuie să (re)recunoaște și să-și asume responsabilitatea.

4.1. Amploarea și formele de activitate ale pastoralei școlare

Pastorala școlară creștină bazată pe perspectivele, caracteristicile și zona de influență

prezentate într-o formă structurată. Pastorala școlară se bazează pe o perspectivă pe termen lung.

Activitățile sale depășesc importanța întâlnirilor și evenimentelor ocazionale, totuși,

Unicitatea persoanei, ca aproape și ca imagine a lui Hristos, nu este diminuată. Școala

Perspectiva pastoriei are în vedere construirea rețelei interne și externe a comunității școlare.

Are impact asupra dezvoltării culturii școlare, formării și educației comunității. Acest religios-

un spectru larg de activități etice, educaționale și de îngrijire în patru domenii fundamentale de impact

poate fi împărțit251 (vezi: Tabelul 1): 1. conversație de consiliere și de sprijin, 2. formare și

oferta de programe de agrement, 3. modelarea spațiului experiențial și a spațiului de locuit al școlii și 4.

lucrare pastorală de intervenție în criză.252 Aceste activități au loc în diferite locații,

250PETERMANN, 2011. 12. 251Vezi rezumatul tabelar al lui Petermann. PETERMANN, 2011.27-29.252V .ö. COLLMAR, Norbert: Competențe pastorale școlare ale pastorilor și profesorilor. Tendon:

KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht,

Göttingen 2008.123.

Ele au loc aleatoriu sau într-o formă instituționalizată. Lideri spirituali bazați pe credință

formele de muncă se îndreaptă către individ în comunitate, dar în același timp apelează la cooperare.

Grupul țintă de lucrători de îngrijire spirituală și colaboratori în această activitate sunt membri ai comunității.253 Aceasta este

Munca de îngrijire spirituală efectuată la nivel individual și comunitar contribuie la dezvoltarea personalității și

o piatră de hotar importantă în dezvoltarea identităţii.

ÎNGRIJIREA BISERICIILOR ŞCOALA

Forme de muncă și puteri

1.

Consilier și susținător

tipul de conversație 2.

Antrenament și timp liber

oferta de program3.

Experiența școlară și

modelarea spațiului de locuit

- conversație spontană

- întâlnire organizată

- timpul convenit

pentru o conversație conform

- oferta suplimentara - activitate de weekend

- informatii religioase

- în cadrul școlii

formarea profesorilor

- oferta suplimentara - cooperare

cu un comitet de părinți,

cu management, interventie

cu un grup

- organizarea de proiecte (de ex.

Viață și moarte)

- devoţiuni, slujbe de cult

- oferta suplimentara

Individual

Student, profesor, parentGroup

Student, profesor, administrație Comunitatea școlară

PARTENERI ÎN AFARA SCOALA

4. Pastorala de interventie in criza

DIAC ONY

Tabelul 1

Tabelul arată că domeniile cuprinzătoare de formare, educație și diaconie sunt interconectate.

sunt conectate și evoluează constant împreună.

4.1.1. Conversație de conducere, consiliere și sprijin cu elevul, profesorul,

cu părintele

Îngrijirea spirituală școlară este o situație de criză deosebită în școala ca instituție de învățământ.

a fost chemat la viață. Durere din cauza decesului unui membru al familiei, diagnostic de boală gravă, cronică

absenteism, comportament deviant, tensiuni între clicuri, etc toate școala atât de specială

situații de viață și probleme care ridică problema atitudinii și gestionabilității adecvate

pentru profesor și elev.254 A face public sau nu? Cum să comunici? A pedepsi sau

nici? Cine ar trebui să facă ceva?

253PETERMANN, 2011.27.254DEMMELHUBER, Helmut: O privire peste gardul vecinului: Pastorala școlară catolică în eparhie

Rottenburg-Stuttgart. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Școala Evanghelică Pastorală. fundaluri,

Experiențe, concepte. Institutul Comenius, Münster 2/2010.43-50.

Practica arată că atât profesorii, cât și elevii își petrec o cantitate semnificativă din timpul lor

își petrece timpul la școală, care, prin urmare, nu este doar un loc al unei instituții vizitate, ci un spațiu de locuit,

unde cunoștințe, așteptări de performanță și mult mai multă interacțiune și experiență

au o cotă. Relații și parteneriate cu colegii, conflicte și experiențe, fericire și

planuri zădărnicite, nemulțumire și dezamăgire, moarte, ură și dragoste, toate

experiențe care trebuie cunoscute și despre care se vorbește. Aceste aspecte, precum și ale acestora

luând în considerare în mod responsabil dezvoltarea unei școli, atmosfera generală și cultura comunității

fi determinat. Este deja un fapt dovedit că există o corelație semnificativă între școală

între performanţă şi activitatea socială şcolară.255

O inițiativă bisericească care își găsește locul în politica educațională a zonei de limbă germană

Ca urmare, practicarea pastoralei scolare (slujbe bisericesti, evenimente religioase,

sărbători), - pe lângă educația religioasă - a contribuit la concentrarea asupra problemelor personale

pentru plasare.

EXK. Nevoia generală de îngrijire spirituală școlară a adus-o în vigoare

În Germania, rezoluția sinodală care decretează o pastorală

profesor religios și consilier spiritual la un internat confesional, bisericesc

in scoli si licee. Astfel, îngrijirea spirituală școlară este de o importanță capitală.

domeniul de lucru al slujirii pastorale, care se poate desfășura dacă și în așa fel încât

Zona de lucru cu normă întreagă a pastorului este școala.

Aceste probleme nu sunt doar psihologice, ci existențiale, uneori întrebări de credință.

au apărut în mediul școlar și așteaptă un răspuns. Aceasta a dat naștere la

Rolul unui capelan școlar este de a crea o legătură între conținutul educației religioase și școală

printre elementele pastoritei. În prezent, acesta este doar un răspuns la solicitarea studentului, totuși,

Extinderea procesului pastoral a necesitat – pe lângă elevi – profesori și părinți

atenție îngrijire spirituală.

Pe lângă modelul standard de predare, pastorala școlară are propriul ei specific religios și etic

Are o natură de management al vieții și consiliere. În eforturile de căutare și identificare a tinerilor, a

Slujirea pastorală este un însoțitor statornic, în care tânărul primește acceptare, înțelegere și

suportul experienței.256 Accentul conversației nu este pe un subiect anume, ci pe ajutor

persoană care întreabă.257 Deși directorul spiritual este o persoană cu o educație teologică, aceasta nu este

autorizează exprimarea adevărurilor teologice de credință și sfaturi directoare (direcționate, prescriptive)

sau să propună soluții individuale. Rolul directorului spiritual este de a oferi sprijin și scopul este de a

persoana care caută ajutor îl găsește singură în lumea sa emoțională și mentală complexă

255DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Pastorala Școală Evanghelică. Context, experiențe, concepte.

Volumul 2. Institutul Comenius, Münster, iulie 2007. 256Vezi rezumatul perspicace al lui Meulen al explicației alegorice ale Emaus a sprijinului pastoral.

V AN DER MEULEN, 2004.50-69.117.k. 257PETERMANN, 2009.42.

resursele care îl ajută să ia o decizie sau să găsească o soluție

în găsirea.258 Majoritatea conversaţiilor sunt întâlniri spontane. Hauschildt

Ocaziile de discuții folosesc spontaneitatea conversațiilor de zi cu zi pentru îndrumare spirituală,

ca mijloc de îngrijire spirituală.259 Fiecare situaţie, fiecare întâmplare cotidiană, are un spiritual

are o dimensiune. Persoana spirituală aduce în discuție subiectul actual, care – evident –

nu te poți pregăti pentru asta. Directorul spiritual trebuie să aibă o ascultare flexibilă

cu capacitatea sa, ascultă persoana care vrea să vorbească și stabilește o dată viitoare pentru conversație

sunt atașate unul de celălalt. Consilierul spiritual nu este de obicei conștient de problemă și de ea

cauzele care stau la baza. Prin urmare, este recomandabil ca consilierul școlar să ia în considerare cazurile de grupuri cu probleme,

să cunoască cele mai frecvente probleme și întrebări care apar în rândul elevilor. Acestea nu sunt neapărat

ele implică probleme teologice sau de credință.260 Aceasta implică o anumită pregătire și securitate pentru a

în dezvoltarea conversaţiei spontane. Nu trebuie trecut cu vederea faptul că acestea

Impactul conversațiilor asupra dezvoltării personalității este semnificativ. Căutând sfat

Relația de încredere care se dezvoltă între indivizi și directorul spiritual poate fi baza pentru continuarea comunității

cooperarea, participarea la programele școlare, oportunitatea de îndrumare spirituală și altele

transferul de informaţii între elevi etc.261

4.1.1.1. Pastorala școlară este un serviciu care se adaptează situațiilor de viață

Pe lângă specificul îngrijirii spirituale kerygmatice și centrate pe terapie262, se subliniază

Aspectul socio-cultural, care este reprezentat de grija spirituală sus-menționată

tendințele sunt în mare parte ignorate. Isolde Karle pune accentul pe social

impactul psihologic al dezvoltării asupra individului, modernului, diferențiat funcțional

Alegerea progresivă oferită de societate are ca rezultat pierderea identității.

Aceste efecte nu pot fi ignorate în practica pastorală.263 Jürgen

Ziemer subliniază că unele probleme de pastorală sunt de origine socială.

Vorbește despre insecuritate socială și pierderea securității, motiv pentru care îngrijirea spirituală

intervenția apare în consecință într-o anumită situație de viață socială și culturală

să apară.264 Modernizarea vieții sociale a dus la diferențierea funcțională,

a avut ca rezultat individualizarea şi pluralismul cultural, care în bisericile istorice

a dus la pierderea valorii sociale și a spațiului. Experiența fundamentală a societății moderne este

258MÖHRING, Britta/SCHNEIDER, Evelyn: Conducerea conversațiilor orientate către resurse în pastorala școlară. Tendon:

DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Qualification of School Nurses. Institutul Comenius, Münster 2009.47.259V AN DER MEULEN, 2004.133.k.260PETERMANN, 2011.36.261PETERMANN, 2011.36.262Vezi capitolele anterioare263KARLE, Isolde de Moderneorg. O critică a îngrijirii pastorale orientate psihanalitic.

Neukirchen-Vluyn 1996.209. 264ZIEMER, Jürgen: Pastorală. Göttingen 2000. 17.

se caracterizează prin incertitudine existențială, de aceea sarcina fundamentală a consilierului spiritual este de a asigura siguranța persoanei și

pentru a întări sentimentul. Acest lucru nu poate fi realizat doar prin respectarea convențiilor etice sociale și religioase de lungă durată.

pentru a realiza restaurarea. Este necesar, cu simțul rafinat al directorului spiritual, să

să localizeze și să gestioneze sentimentele de incertitudine în propriul context.

Elevii se confruntă cu multiple nesiguranțe în societatea modernă. THE

dificultățile părinților în găsirea unui loc de muncă care pătrund în familii, gestionarea crizei economice interne

încercări nereușite, încercări legislative instabile de reformă a educației, alegeri de carieră

dificultățile practice sunt coeficienți cu care adolescenții se confruntă devreme cu probleme

elevilor. Influența socială cântărește asupra individului ca presiune psihologică, incompetență,

Întărește sentimentul de „nu pot să o fac singur”265. Pastorala școlară trebuie să țină cont

ia în considerare influențele sociale, culturale, economice și etnice asupra elevilor care

duce la submotivare, pierderea perspectivei și a orientării.266 În viața unui individ

Cealaltă extremă care apare este izolarea socială, incapacitatea de a face legături.267

Rezultatele acestor impacturi sociale se vor reflecta pe termen lung în instituțiile de învățământ.

în pierderea creditului și în creșterea sentimentului de neîncredere.

Slujirea misionară veșnică a bisericii este cuprinsă în Matei 28:18-20, care este, de asemenea,

încurajare să se adreseze oamenilor în orice situație de viață, să împărtășească mesajul lui Dumnezeu

pentru expediere. Pastorala şcolară îndeplineşte acelaşi serviciu în spaţiul de locuit al şcolii.268

În plus, proclamarea și comunicarea Cuvântului lui Dumnezeu caută urme ale religiozității uitate,

Ne permite să experimentăm învățătura Evangheliei și credința creștină în evenimentele de zi cu zi. The

în timpul pastoriei școlare, elevii, profesorii, angajații școlii și chiar părinții

li se vor adresa și vor experimenta practica religioasă prin închinare, meditație,

sau prin ocazii de reflecţie.

Pastorala școlară este o oportunitate misionară pentru biserica care dăruiește

Este capabil să ofere recunoaștere și asistență adecvată celor care au nevoie în situații speciale. Acesta este

oportunitatea este adaptată și răspunde nevoilor oamenilor din secolul XXI.269 De ce este necesară

pentru această aplicație pastorală specială?

Definiția omului ca ființă socială are nevoie de modificări în secolul XXI

în timpul schimbărilor sale sociale. Conceptul de comunitate a suferit o schimbare de sens pe mai multe straturi. Astăzi

Conceptul de așa-numită comunitate închisă sau izolată nu mai există: telecomunicațiile și

265SÁV AI János: Teoria și practica pastorală. Operativul Dezvoltarea Resurselor Umane a fost pregătit.

Program, în cadrul proiectului HEFOP-3.3.1.-P-2001-06-0019/1.0. p. 29. Sursa: www.gfhf.hu

Timp de descărcare: 20013.04. 266KRAMER, 2007.54-55.267STRAIGHT AI,. 29. Sursa: www.gfhf.hu Data descărcării: 20013.04.268SEIBT, 2008. 75-78.269FISCHER, Wolfgang: Proiectul misionar de îngrijire pastorală orientată spre habitat în Mainz. Tendon:

Misiune concretă, 1/2007.14-16.

74

spațiul web multimedia încurcă zonele rezidențiale, făcând astfel spațiul de locuit închis fizic al oamenilor

devine mai deschisă și mai permeabilă. Omul nu mai trăiește într-un singur spațiu de locuit. THE

Pentru generația tânără, sensul spațiului de locuit se schimbă radical și

își organizează viața după criteriile și valorile sale. Gerhard Schulze despre societatea experienței

vorbeşte, rezumandu-şi cele cinci apariţii şi caracteristici caracteristice:270

mediu de divertisment: caracteristic tinerei generaţii. Nu este verificabil public

(studio de fitness, sală de jocuri, săli de pub și discotecă, utilizarea mașinii sport, hands-free

stereo), adept fidel al tendințelor generale (cititor de reviste de modă, rubrici de sport,

un fan al thrillerelor americane de acțiune, un client obișnuit la magazinul video local etc.), politică,

expoziție de artă, concert clasic sau jazz pentru cei care nu sunt interesați. „Sunt ceea ce sunt”.

Vreau doar să fiu. "

mediu de autoactualizare: tipic și tinerilor: „pentru că așa vreau”. Epidemie

caută ceva diferit de tendințele obișnuite, cunoscute, are nevoie de mobilitate și experiență. Nici cele

Nici distracția, nici o relație de durată nu este de o importanță capitală.

Mediu de nivel: caracteristic consumatorului intelectual, perfecționist, care

Deținerea a ceea ce este adevărat, frumos și bine este măsura succesului. Eu sunt ceea ce am.

Mediul de integrare: profitarea de oportunitățile oferite de viața de zi cu zi. Plăcere și

Scopul vieții este să găsești bucurie, așa că ar trebui să obții cât mai mult posibil. Eu sunt ceea ce sunt.

orbire.

Mediul de armonie: o descriere a grupului de vârstă aproape de pensionare. Mediul, locuințe și

condițiile obișnuite nu se schimbă. Viața pensionară, viața de zi cu zi nostalgică este lentă

Se caracterizează prin monotonia sa. Eu sunt cine am fost.

Se poate observa că nevoile sociale ale tinerei generații au devenit mobile. Viața socială este deja

Nu poate fi legat de o singură locație. Apartamentul și spațiul de locuit îngust de acasă sunt fixe, dar cel

prieteniile, munca și relațiile școlare sunt legate de o locație diferită.271 În acest nou social

În această situație, este necesar să se recunoască obiceiurile, stilul de vorbire, atitudinea și

ia-le in serios. Pastorala școlară este un instrument eficient pentru a aborda aceste impacturi sociale.

recunoaştere. Prin stabilirea legăturii de comunicare potrivite, este posibil să

să se adreseze oamenilor din școală care sunt departe de biserică, comunitate, socială

trăiesc fără implicare272 şi prezintă o nouă/diferită ordine etică religioasă.

270SCHULZE, Gerhard: Societatea experienței. Sociologia culturală a prezentului. Campus Verlag, Frankfurt/

Principal 1992.541-554. 271SEIBT, 2008. 76.272V .ö. FISCHER, Wolfgang: Proiectul misionar de îngrijire pastorală orientată spre habitat în Mainz. Tendon:

Misiune concretă, 1/2007.14-16

4.1.1.2. Pastorala școlară și metoda pastorală de zi cu zi

(vorbesc)

Aplicarea practică a pastoralei școlare se caracterizează prin spontaneitate, aici și acum.

acum întâmplarea momentană a întâlnirilor. Solicitarea poate fi făcută de către elev, profesor sau părinte.

sau de către un angajat instituţional. Problemele și întrebările care apar sunt diferite.

provin din domenii ale vieții (conflict de conștiință, problemă de sens, problema morții,

criză relațională, respect de sine și probleme de performanță etc.), care

Capelanul şcolii trebuie să fie deschis la întâlniri şi întrebări.273

EXK: Luther exprimă deja importanța cuvântului și a persoanei în

referitor la spovedanie, care contexte nu pot fi ignorate.

De o persoană care proclamă iertarea în numele lui Dumnezeu, Dumnezeu în asta

Într-o clipă, te iert. Cuvântul uman nu este doar o referire la divin,

ci cuvântul divin însuși. Revelația divină vine ca om

pentru noi, aceasta este ceea ce înseamnă condescendența Sa. Cum Dumnezeu s-a făcut om în trupul Mariei,

se formează, Dumnezeu se apropie de păcătos prin cuvântul rostit, care

o altă persoană proclamă în numele lui Dumnezeu. Conform interpretării lui Luther, aceasta

persoana nu este o persoană învestită cu un birou, ci toate

botezat în acelaşi timp.274

Cum poți avea o astfel de conversație? Sunt necesare prea multe condiții-cadru, ceea ce

lipsa: timp suficient disponibil, încăperi izolate adecvate,

mediu netulburat, pregătire pentru tema dată. Adesea aceste condiţii nu sunt date şi

există doar posibilitatea unei conversații rapide (smalltalk), după cursuri, în drum spre casă, sau două

în pauza dintre ore, ca să nu mai vorbim dacă tema dată depăşeşte sfera îngrijirii spirituale

capacitatea și competența lor în probleme precum suicidul, mobbingul, tulburările de alimentație,

etc. Se poate afirma că gama largă de probleme emergente este greu de abordat în cadrul școlii.

să fie recunoscut cuprinzător ca un consilier spiritual. Cu toate acestea, există probleme comune care

Ei pot fi tratați cu competență cu pregătirea unui consilier spiritual.

Natura pastorală a vorbirii de zi cu zi a fost în mare măsură ignorată în

alături de teoretizarea pastorală.275 Acest aspect neglijat al îngrijirii pastorale

elaborează pe Eberhard Hauschildt și îl plasează în categoria îngrijirii spirituale de zi cu zi (Alltagsseelsorge)

practica în sfera lucrării pastorale moderne.276 Majoritatea îngrijirii pastorale este mult mai mult

Înseamnă o conversație mai scurtă decât cea tradițională care are loc într-un cadru reglementat.

îngrijire spirituală. Se întâmplă într-un ritm de melc, ați putea spune, la fel ca întâlnirile ocazionale:

273MÖHRING, 2009.41.274 BAYER, Oswald: Teologia lui Martin Luther. Tübingen, 2004, 245.275KLESSMANN, 2010.52-53.276HAUSCHILDT, Eberhardt: Pastorala de zi cu zi: Viața de zi cu zi a îngrijirii pastorale și a îngrijirii pastorale în viața de zi cu zi. Tendon:

POHL-PATALONG, Uta și MUCHLINSKY, Frank (eds.): Pastoral Care in the Plural. Perspective pentru un nou

Secol. Hamburg 1999. 8-16.

76

la o stație de autobuz, pe holul școlii, în timpul pauzei, într-o sală de clasă, într-o curte, peste un gard sau

într-un centru comercial etc. Practica de zi cu zi a pastoralei este mult mai aproape de

pentru a percepe realitatea vieții de zi cu zi. Pentru directorul spiritual, cel care apare spontan

situații conflictuale, fie în viața de zi cu zi, în spital, la școală sau în biserică,

trebuie să găsești o soluție, folosindu-ți propriile resurse și puncte forte. Cu atât mai mult pentru că

Într-o situație dată se exprimă întrebări existențiale importante, impulsuri care

Ei doresc un răspuns adecvat din partea consilierului spiritual. Mesajul emfatic este bârfa de zi cu zi

Iese din subiectele sale nesemnificative și urmează o schimbare de subiect. Așa se discută conținutul religios

„doar rugăciunea ajută", „trebuie să înfruntăm răul", „mulțumim lui Dumnezeu!", biserica,

subiecte de conversație legate de pastor sau alte subiecte heterodoxe277 de transcendență

afirmații precum transmigrarea sufletului, renașterea sau reîncarnarea.278 Directorul spiritual este necesar

competență: a fi deschis la comunicarea de zi cu zi la nivel de chat

pentru a crea relații, deoarece acesta este scopul principal al practicii pastorale de zi cu zi.

canal de comunicare. Dacă nu face asta de bună voie, va rămâne însărcinată pentru el. Interesant

Într-un fel, anumite ocupații dezvoltă această competență necesară, precum frizerie,

taximetrist, catering etc. În plus, directorul spiritual are nevoie teologică

pe baza cunoștințelor managementului conștient al conversației pastorale, astfel încât individul,

să poată răspunde la afirmaţiile legate de viziunea asupra lumii în calitate de consilier spiritual.279

Potrivit lui Klessmann, acest mod zilnic de îngrijire spirituală se bazează pe experiențele trăite și experimentate ale persoanei.

Înseamnă verbalizarea spontană sau conștientă a evenimentelor și sentimentelor cotidiene.280 The

Crearea de legături prin dialog, pe stradă, la serviciu, acasă, îngrijirea spirituală este cea mai bună

singurul său mediu esențial. Acest dialog adesea nu conține informații profunde de conținut.

Problemele vieții și crizele spirituale profunde sunt rareori discutate în conversațiile superficiale de zi cu zi.

conversaţie.281 În ciuda dialogului superficial, aparent nesemnificativ, prietenia

și este important în ceea ce privește exprimarea loialității. Nu există o formă bine definită și

Cadrul metodologic al dialogului terapeutic, așa cum spune, este format din vorbirea de zi cu zi.

tot cadrul său formal. Caracterul pastoral este confirmat ulterior de dialog

semnificația sa. Poate fi aplicat de toți creștinii, cu accent pe misiunea evanghelică. THE

Conversația pastorală nu este separată de natura vorbirii cotidiene, chiar dacă

Tema discursului este indiferentă sau nu este orientată intenționat către îngrijirea spirituală. În dialog

277 „Heterodox: greacă heteros-diferit, doxa-învățătură, diferit de doctrinele unei biserici” Vezi: Zsolt KOZMA

(ed.): Dicționar de cuvinte, expresii și zicători teologice străine. Biserica reformată Misztótfalusi Kiss Miklós

Centrul de presă, Cluj-Napoca 2005. Articol: Heterodox. 278KRAMER, 2007.57-58.279HAUSCHILDT, 1999.14.280KLESSMANN, Michael: Spiritual Care. Însoțire, întâlnire, interpretare a vieții în orizontul creștin

Crede. Un manual. 3. Aufl. Neukirchener Verlag, 2010.52-53.281KRAMER, 2007.57-58. V.o. HAUSCHILDT, 1999.8-16.

Cu toate acestea, rolul părților implicate este decisiv. Acest lucru dă semnificație și sens situației,

conversaţia, care este deci un element instrumental al unui context pastoral special.282 A

conversația cu un pastor, un grup de tineri ca context al dialogului, formează

dimensiunea pastorală a vieţii cotidiene .283

EXK: Un exemplu biblic frumos în acest sens este povestea lui Iov, care în mizeria lui

trei dintre prietenii lui îl vizitează, stând în tăcere pe pământ lângă el, timp de trei zile și

trei nopți (Iov 2:11-13). Imagine cu vizitarea unei persoane bolnave aflate în nevoie

apare de mai multe ori în Sfintele Scripturi (2 Regi 8:29/ Matei 25/), precum și în

îngrijindu-se unii de alții (1 Corinteni 12:25/ Luca 1:39-45), ei vorbesc despre modul în care

practica zilnică include îngrijire, atât fizică, cât și mentală

atât din punct de vedere al atenției, cât și al priceperii, fără a necesita pregătire specială

s-ar întâmpla. Practica de vorbire a lumii antice se lărgește în timpul Reformei,

capătă o nouă valoare în perioada pietismului, și în special în secolele XIX și XX

devine o practică legată de antrenament.

Metoda pastorală de zi cu zi în raport cu pastorala școlară

Se afirmă că în întâlnirile școlare spontane există atât „momentul potrivit", cât și oportunitatea

ca Dumnezeu să intre în viața unei persoane, pentru ca persoana care are nevoie de ajutor să poată ajunge la credință.

Esența tuturor este că consilierul spiritual se întâlnește în mediul natural al elevilor,

Se întâmplă firesc, la nivelul limbajului cotidian. În care dialog se

grija spirituală, în general, vede doar banalitatea, banalitatea, dar asta nu este absolutul

nu indică o lipsă de îngrijire spirituală în sensul termenului, ci mai degrabă o dimensiune independentă a acesteia.284 Aceasta nu este

Reprezintă o lipsă de profesionalism și de gândire bisericească. De cele mai multe ori, oportunități ocazionale

înseamnă exploatare pentru biserică, heterodoxie, erezie și criză de identitate

a contrabalansa. Un aspect specific și esențial al metodei pastorale zilnice este

îngrijire spirituală școlară. Metoda sa diferă de metodele kerygmatice și terapeutice, dar

nu poate fi ignorat sau neglijat: un instrument important în cutia de instrumente a competenței pastorale

aparţine de.285

Rezumând cele de mai sus, putem observa că pastorala școlară în sine este o uriașă

lucrează în domeniu – cu caracter ecumenic. Dumnezeu, lume, întrebări existențiale, durere,

282 Isolda Karle, Manfred Josuttis analizează dilema bolii – îngrijire spirituală – acordarea de sens, în timp ce

subliniază că înțelegerea bolii s-a schimbat în zilele lor la o viziune dualistă, care are un impact asupra

pentru a schimba chipul lui Dumnezeu. Boala, ca problemă de existență, stă în opoziție cu percepția pozitivă a lui Dumnezeu. THE

A da sens bolii este posibilă numai dacă este integrată de sine și interpretată prin credință. Selfie-ul

Unitatea sa este esențială, pentru că uneori boala devine atât de copleșitoare încât o copleșește și o rupe. THE

Îngrijirea spirituală susține o perspectivă integrativă de a da sens persoanei care caută ajutor. Vezi: KARLE,

Isolda: Îndură nesimțirea! O pledoarie împotriva spiritualizării bolii. În: Modalități de a

Oameni, vol. 61 Nr.1. Vandenhoek-Ruprecht 2009.19-34. 283Vezi: BLANCK, Michael-Mayer: Theological Implications of Pastoral Care. În: ENGEMANN, Wilfried

(Ed.): Handbook of Pastoral Care, Evangelische Verlagsanstalt, Leipzig, 2009. 21.284KRAMER, 2007.57-58.285KLESSMANN, 2010. 54.

conflict și iertare, dependență și eliberare, spiritualitate și judecată etică de valoare,

utilizarea pedagogiei experiențiale și a dinamicii de grup pentru a întări stima de sine, ambele

elemente cu care şi prin care funcţionează pastorala şcolară. Pastorala scolara

caracterul său ecumenic se bazează pe elementele de bază ale climatului școlar, credibilitate și competență, nu

şi prin întărirea graniţelor confesionale. Cu toate acestea, programul intern de educație de stat –

deocamdată – lasă puțin loc pentru această activitate.

4.1.2. Program de antrenament și agrement pentru grupuri, mediu de învățare și spațiu de locuit

(rețea socială, cultură școlară, închinare, meditații, devotații)

Programul de instruire și agrement oferit de îngrijirea spirituală școlară are ca scop promovarea pozitivă

integrarea lor socială, dezvoltarea identităţii, orientarea şi sistemul de valori

influențează.286 Impactul activităților școlare nu rămâne între zidurile școlii. Are efect.

comunitatea școlară, iar în afara școlii, micro și macrocomunitatea (familie, prieteni)

cerc, comunitate rezidențială, congregație). Pe lângă munca pastorală personală, creștinul

la evenimente de grup și ocazii în afara școlii care reprezintă valorile școlii

Instituția de îngrijire spirituală este prezentă în rândul studenților. Această întâlnire este o viață diferită și

Are loc într-o situație de joc de rol pentru că nu este neapărat legat de mediul școlar. Toate

Încrederea reciprocă în relații poate fi o bază bună atât pentru îngrijitorul spiritual, cât și pentru persoana care primește îngrijire spirituală.

pentru a confirma.287

Această practică oferă un domeniu bogat de servicii și oportunități, atât în școală, cât și

în afara școlii. Se creează o legătură între școală și biserică. Nu numai că caută și

se adresează persoanelor de pe terenul școlii, dar implică și reangajează congregația

în comunitatea lui. Prin urmare, pastorala școlară este un concept relațional, iar domeniul său de activitate este pastorala.

aria sa reală de influență este aceeași, deci și îngrijirea pastorală (Vezi: II.1. Școala

pastorala si/sau pastorala scolara. Clarificarea conceptelor teologice).288 Acesta este

concluzie direcționează examinarea aspectelor eclesiologice ale pastoralei școlare

privirea noastră. Căutăm răspunsul la ceea ce înseamnă pastorala școlară ca liturghie,

martiria, diaconia și koinonia.

4.1.2.1. Pastorala școlară ca liturghie (sărbătorirea din credință)

În închinare, creștinii sărbătoresc întoarcerea lui Dumnezeu către noi prin Hristos,

cu care a dăruit omului. Liturghia este un eveniment care include cognitive,

elemente emoționale și pragmatice. Semnificația liturgică a pastoralei școlare este aceea

286PETERMANN, 2011.37.287HUSMANN, Barbel: Days of Religious Orientation. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.):

Îngrijire spirituală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.156.k.288În cele ce urmează mă bazez pe rezumatul concis al lui Klaus Mertes. MERTES, Klaus P.: Îngrijirea școlară.

Sugestii pentru practica. În: JUNG, Martina/KITTEL, Joachim: Pastoral Concret școlar. Editura Casa Altenberg,

2004.51-60.

Viața școlară de zi cu zi este discutată în mod autentic și există posibilitatea de a o vedea într-o lumină transcendentală.

pentru interpretare..289

Pentru elevii care provin din familii cu origini religioase, nu există niciun obstacol

cultul sau practicarea Euharistiei. Cu toate acestea, această practică este străină pentru mulți. The

Esența închinării nu poate fi transmisă doar la nivel intelectual, ci mai ales la nivel practic.

prin învăţare.290 Închinarea este o „acţiune” spirituală, o practică spirituală. Acest lucru se poate face/

ar trebui ajutat de diverse practici: practica ascultării (asta nu înseamnă așteptare goală

în tăcere, dar atenție activă la mine însumi, conștientizarea corpului, rostită în puține cuvinte

rugăciune), exersare de cânt, exersare de vorbire (elevii efectuează, citesc cu voce tare

elemente liturgice, rugăciuni etc.), practicarea ritului (rugăciune repetat periodic

practică a cărei putere constă în repetare). Pregătirea elementelor liturgice

Este la fel de necesară o parte a vieții comunității școlare ca și liturgia festivă în sine.

derivaţie şi experienţă.291

Bisericile sunt de ajutor semnificativ pentru practicarea pastoralei școlare.

sprijin profesional pentru comitetele liturgice. Necesită dezvoltare și supraveghere suplimentară

să dezvolte forme liturgice care pot fi aplicate în mediul şcolar şi

expresiv pentru elevi și profesori. Prin urmare, ocaziile festive, Euharistia, sunt importante.

ocazii, accidente, servicii de doliu, ocazii de laudă, adunări comunitare mici și mari

alcătuirea adecvată a elementelor liturgice ale acestor ocazii.292 Aceste ocazii oferă o oportunitate

Ele sunt create pentru a formula întrebări de credință și pentru a întări certitudinea credinței.

4.1.2.2. Pastorala școlară ca martirie (mărturie despre și prin credință)

Martyria înseamnă o experiență de credință și o mărturie de vindecare pentru cel care ajută și pentru cel ajutat.

pentru el. O experiență bazată pe credință vie. Acest lucru se poate întâmpla într-un studiu biblic, personal

prin conversații, zile liniștite, ocazii de meditație și discuții despre probleme speciale de credință.293

Natura stimulativă a lucrării pastorale este de a conecta tinerii cu credința, Dumnezeu și sensul vieții.

încurajează ridicarea întrebărilor legate de această problemă și transformarea acesteia într-un subiect de discuție. Acest lucru face lumină asupra

probleme care îi privesc pe elevi, confuzie și motive pentru a rămâne blocat. Directorul spiritual

are posibilitatea de a discuta aceste probleme în spațiul de viață experiențial al școlii,

să ofere sprijin prin îndrumarea spirituală, să mângâie și să întărească prin îngrijirea pastorală și

289MENDL, Hans: Pastorala şcolară. Date-cadru pedagogic școlar, teologic și religios.

În: Jung, M./KITTEL, J. (Eds.): School Pastoral Concrete. O perspectivă a asociației de tineret. Haus Altenberg

Verlag, Titisee-Neustadt 2004.26-27.290„Liturghia, sau mai bine zis învăţarea liturgică în şcoală, se mişcă între doi poli: sărbătoarea trebuie învăţată.

Trebuie să sărbătorești și trebuie să sărbătorești viața. ” (Sf) LENTNER, Rudolf: Sărbătorirea festivalurilor este ceva ce trebuie să înveți.

Învățarea liturgică în școală. În: Comunicații. Jurnalul Profesorilor de Educație Religioasă

Arhiepiscopia Salzburgului. 2/2011. 5-7. 291MENDL, 2004.27.292SEIBT, 2008.65-66.293SEIBT, 2008. 63-65.

să mărturisească legătura cu transcendentul.294

Fiecare școală are o instituție de disciplină, precum forum externum, care este

în conformitate cu reglementările unei instituţii date, în baza reglementărilor generale, admonestează, discipline şi

pedepsește. Îngrijirea spirituală a școlii este așa-numitul susținător al tribunalului intern forum intern,

al cărui adevăr se naşte prin posibilitatea unei conversaţii personale. Aceasta nu constituie

neapărat practica executării publice. Întrucât obligația educațională a unui elev este a

presiunea externă, prin urmare întărirea încrederii prin îngrijirea spirituală școlară este o oportunitate și

imperativ în același timp.295 Schimbările spirituale ale elevilor aduc conștientizarea că nu sunt singurii.

Ei înșiși, dar și Dumnezeu, se schimbă, iar odată cu această schimbare experimentează o distanță de Dumnezeu. THE

Meditația ajută la introducerea stării „Sunt cu mine însumi” prin

alături de libertate, astfel încât posibilitatea adunării sociale (cultului) să-i rămână deschisă.

294MENDL, 2004.24.295MENDL 2004.24.

81

4.1.2.3. Pastorala școlară ca diaconie (serviciu între oameni)

În ceea ce privește relația dintre diaconie și pastorie, Klessmann afirmă că diaconia

Se referă la îngrijirea spirituală într-o manieră reminiscentă. Consilierul spiritual ajută întotdeauna persoana care caută ajutor.

în contextul său relațional (familie, vecin, profesie, cultură și societate)

să înțeleagă și să ajute oamenii să evite izolarea socială, excluziunea, singurătatea,

pentru a-i ajuta să scape de pericolul pierderii sensului și alienării.296 Natura diaconală a îngrijirii pastorale este

Promovează observarea și sprijinirea utilă a celor săraci, a celor mai slabi, a celor dezavantajați.

Îngrijirea spirituală în școală, ca slujbă specială a bisericii,

are semnificație diaconală. Răspunsul la problemele apărute din diverse situații de viață

răspuns sensibil, asistență prin credință experimentată în timpul ajutorării, supravindecării

bucuria, toate sunt caracteristici ale experienței care însoțește slujirea pastorală.297 Aceasta

experimentarea ei aduce la viață un sentiment special de viață în elev, profesor și părinte

într-un director spiritual: responsabilitatea creștină resimțită unul față de celălalt – toate acestea într-un context școlar specific

în spațiul de locuit. Această dimensiune diaconală a pastoralei școlare are valoare indicativă.

Astăzi, fiecare școală are un consiliu studențesc, un presbiteriu și un guvern studențesc.

Această conducere este formată dintr-un grup de studenți mai experimentați, mai în vârstă, responsabili. The

O misiune importantă a pastoralei școlare este implicarea acestor grupuri de advocacy în

pentru a sprijini auto-organizarea astfel încât comunitatea mai mare să-și poată asuma responsabilitatea

pentru interesele tale. Aici predomină un dublu efect etic: a experimenta și a-i face pe alții să experimenteze. A dat

Un profesor sau student care participă la un eveniment de construire a comunității nu numai că beneficiază

este prezent cu propriile nevoi, dar este și un element de construire a comunității, deci pentru alții, precum

ca un mediator responsabil al educației etice creștine și al serviciului diaconal unul față de celălalt

apare.298

4.1.2.4. Pastorala școlară ca koinonia (experiență comunitară și

ajuta)

Koinonia este experiența creștină a vieții comunitare, practica ei și

prin mărturisirea credinţei. Un cadru care cuprinde toate aspectele îngrijirii pastorale și ale îngrijirii pastorale

aspectul și chiar criteriul acestuia. Prin koinonia, pastorala școlară este personală și

devine accentuată natura relaţiei comunitare.299 Programa şcolară cu program variabil

Numărul și atitudinea persoanelor care participă la activitate sunt de o importanță decisivă. Nu

se organizează doar un eveniment de școală publică într-un caz dat, dar creștin

oameni care doresc să construiască o comunitate și să experimenteze experiența întâlnirii împreună

296KLESSMANN, 2008.168-169.297V .ö. MENDL, 2004.22.k. și SEIBT, 2008. 62-63. 298MENDL, 2004.23.299MENDL, 2004. 26.k.

Activitățile indivizilor îi ajută pe indivizi și comunitatea școlară să devină asemenea lui Hristos.

formarea corpului cuiva. Koinonia se concentrează pe relația dintre persoană și comunitate.

se concentrează pe relaţie.300 Pastorala şcolară, în sens mai larg pastorala şcolară

susținător eficient al organizării comunității școlare și al construirii acesteia pe valorile creștine

plasarea acestuia. Putem observa o tendință inversă: pastorala școlară nu este locul de reședință

se alătură unei biserici conform curriculum-ului școlii, dar formează o biserică în cadrul școlii.

4.1.3. Modelarea experienței școlare și a spațiului de locuit

Așa cum programul de educație școlară are un impact asupra dezvoltării cognitive a școlarilor,

Pastorala școlară are un impact asupra dezvoltării culturii școlare și a vieții școlare. The

devotiunile, acele ocazii de cult legate de evenimentele anului festiv al bisericii,

sărbători, manifestări religioase la școală pentru practicarea propriu-zisă a religiozității

ajutor – în context școlar.301 Se exprimă semnificația acestui lucru pentru comunitate

constă în introducerea valorilor religioase și etice, precum și în viața de zi cu zi agitată

Prin devoțiunile și slujbele ținute, devine posibilă o experiență comună a credinței creștine. THE

Oportunitățile școlare pentru procesarea situațiilor de criză și durerea favorizează compasiunea unul pentru celălalt,

Ele sunt menite să exprime consolarea și sprijinul reciproc.

Béla Buda subliniază importanța sănătății mintale a comunității școlare. Se afirmă că

există comunități de studenți din familii sigure care sunt sănătoase, motivante

sunt capabili să creeze un mediu școlar. Totuși, din ce în ce mai dezavantajați social

se formează comunităţi din familii defavorizate, chiar şi în cadrul şcolilor, care

devin izolați, nu pot ține pasul cu învățarea și, ca urmare, se simt frustrați, nu

își găsesc locul în comunitate. În aceste instituții se pune tot mai mult accent pe

se recomandă munca de protecţie a sănătăţii mintale.302 Se ştie că persoanele care radiază o atmosferă negativă

comunitatea școlară, împovărată de conflicte și tensiuni nerezolvate, împiedică

eficacitatea învăţării şi educaţiei, prin structurile motivaţionale ale elevilor.303

Viața școlară și cultura conturate într-un spirit religios sunt fundamentul creării valorii morale și

servește la crearea unui climat școlar prosper. Ritualul desfășurat după ritmul zilnic

ocazii precum devotamentul, cântatul, lecturile, studiul Bibliei etc.304 viața religioasă la școală este firească

300SEIBT, 2008. 61-62.301ABESSER, Bernd: Zile de școală. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Unul

Manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.147. V.o. PETERMANN, Anna-Cristina: Sculseelsorge –

un câmp de acțiune al bisericii tinere în viața școlară de zi cu zi și în vremuri de criză. LIT Verlag, Berlin 2011.38-39.302BUDA 2003. 208-209.303Ne referim la cercetarea lui Béla Kozéki asupra etosului școlar. Vezi: Éva SZABÓ, János LŐRINCZI: Şcoala

posibili indicatori psihologici ai atmosferei sale. În: Pedagogia maghiară, vol. 98. Nr 3 1998. 211-229. Sursă:

www.magyarpedagogia.hu Data descarcarii: 2013.04. V.o. Béla BUDA: Educația școlară în protecția sufletului.

Principii de igiena psihica scolara. National Textbook Publisher 2003. 208-209.304COLLMAR, Norbert: Competențe de îngrijire școlară ale pastorilor și profesorilor. În: KOERRENZ,

Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.129.

inerent. Activități extracurriculare, cum ar fi studiul biblic mixt, corul,

sesiune de meditație, practică de bibliodramă, curs de chitară etc. servesc unui scop similar.

Schimbarea culturii școlare și a atmosferei școlare este foarte dificilă, de multe ori

împovărătoare pentru personalitate. Adesea profesorul intuitiv, psihologul sau consilierul școlar

pastorul este expus riscului de epuizare305, prin urmare implicând ajutor organizat

este esentiala.

4.1.4. Intervenție în criză și îngrijire spirituală

Rolul practic al pastoralei școlare în situații de criză este discutat în situația S

Vom discuta mai detaliat subiectul oportunităților de îngrijire spirituală. La viața de școală,

Se poate spune că situația de criză este parte integrantă a acesteia, așa cum se întâmplă de mai multe ori pe parcursul anului.

un eveniment traumatic care afectează un individ, uneori o întreagă clasă sau

afectează comunitatea școlară. Comportamentul optim este dacă conducerea școlii, mai bine

În astfel de cazuri, echipa de intervenție în criză se confruntă cu aceste situații de criză și încearcă

să ia măsurile adecvate pentru a face față crizei. Pastorala școlară este importantă

are un rol în procesarea situațiilor de criză.306 „Sprijinirea persoanelor în situații de urgență,

Este de fapt cea mai veche sarcină a bisericii după Isus. „307(sf) Pentru capelanul școlii

are o gamă largă de opțiuni de intervenție în rezolvarea situațiilor de durere și criză, care

urmărește reducerea presiunii traumatice asupra individului și comunității, restabilirea normalului

redescoperirea ritmului de viață și normalizarea procesului de muncă educațional și educațional.308 The

Opțiunile de intervenție în criză ale pastoralei școlare sunt discutate în detaliu în Capitolul 7.

În rezumat, stabilim sfera și formele de activitate ale pastoralei școlare,

că mediul școlar este relevant pentru fiecare situație de viață și pentru toți actorii ei

se aplică. Vorbim despre un serviciu care este adaptat unei situații de viață și nu este selectiv.

oferă ajutor, dar folosește întâlniri spontane, întâmplătoare pentru a oferi ajutor

a exprima (smalltalk). Îndepărtează atitudinea doctrinar-autoritară față de persoana ajutată,

Datorită naturii sale ecumenice, nu impune nicio condiție confesională religioasă. Școala

De asemenea, trebuie subliniată semnificația eclesiologică a îngrijirii pastorale. Koinonia, martiria, diaconia,

iar prin liturghie joacă un rol important în dezvoltarea mediului școlar și a culturii școlare.

Sfera sa de influență arată o tendință bidirecțională: privește de la individ la comunitate și

invers, el crede că poate descoperi persoana care caută sprijin în rețeaua de relații a comunității.

305BUDA 2003. 209.306KOERRENZ, 2008.43.307DAM, Harmjan/MANN, Andreas: În pastorala școlară în situații de urgență școlară și de criză

a fi capabil de acţiune. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Qualification of School Nurses. Comenius

Institutul, Münster 2009.85. 308PETERMANN, 2011.41-42.

5. BISERICA SCOALA CA OPORTUNITATE DE MISIUNE

ÎNTR-O CULTURĂ SOCIALĂ SECULARIZĂ

5.1. Punct de vedere istoric

Secularizarea, contrar credinței populare, nu este un fenomen social modern. THE

În retrospectivă istorică, apare cu secole mai devreme. În Evul Mediu,

în timpul Reformei, a mișcării umaniste și, ulterior, în timpul Epocii Luminilor

găsim caracteristicile sociale şi culturale ale secularizării. Acest social

O definiție generală a unui fenomen are ca rezultat o restrângere a domeniului de aplicare, deci este mult mai potrivit să

din perspectiva unei anumite epoci istorice, a curentului ideologic dominant, a moravurilor sociale și a clerului

să examineze și să evalueze.

Caracteristicile societății medievale, modurile de gândire dominante și emergente

tendințele se reflectă în mare parte în mesajele operelor de artă plastică și picturilor supraviețuitoare.

Îl găsim imortalizat în concentratul său. Le putem considera pe acestea ca pe vremuri

esenţa subiectivă a zeitgeist-ului dominant. Un bun exemplu ilustrativ este Hans Holbein din secolul al XVI-lea

Opera pictorului (Ambasadorii), al cărei original datează din 1533, se află în

Se află în National Gallery din Londra.309

EXC. Pictura înfățișează doi vizitatori francezi la VIII. Henry

în curtea lui, stând în fața unei mese cu două niveluri pe două laturi, pe masă

diverse instrumente de măsurare și testare utilizate în știință

sunt găsite. Aceste instrumente sunt domeniul în plină dezvoltare al cunoștințelor științifice.

Ei promovează o tendință care va duce la un viitor cultural și social

ele sugerează o revoluţie.310 Lumea nouă care proclamă ştiinţele exacte

Ea contrastează cu situația socială precară din Anglia la acea vreme. Încă,

Se poate descoperi că acest nou ideal tinde spre certitudine și noi cunoștințe

Acest curent conține atât de multă incertitudine și îndoială. Vizitatorii

Fața lui inexpresivă și palidă sugerează incertitudine, ca cineva care este îngrijorat.

pentru tot ceea ce cred că pot vedea contururile. Model verde umple fundalul

La marginea din stânga sus a cortinei, abia sesizabilă, pe jumătate ascunsă de a

Se vede silueta lui Hristos răstignit. Compoziția are valoare de mesaj: noul

științele ocupă un loc central în viața umană și sunt rapid

câștigă teren, în timp ce mesajul lui Hristos răstignit este cultura și

derivând la periferia societății. În prim-planul tabloului, ca un imens

lacrimă, un craniu uman distorsionat este vizibil, ca moartea

vestitorul prezenței sale. Răstignitul și simbolul morții sunt oameni

Stabilește un memento pentru întrebările eterne ale existenței.

309Vezi analogia lui Smith cu fenomenul timpului la tovabieni. SMITH, David: Misiunea după creștinătate. Darton

Longman Todd LTD, Londra 2003.12.k.310SMITH, 2003. 13.k.

Pictura este o referire la faptul că studiul stelelor, extins la univers,

Știința încă nu oferă un răspuns satisfăcător la sensul existenței umane,

pentru a-și exprima scopul vieții. Acolo unde credința se pierde, moartea acoperă totul. Pictura din secolul al XVI-lea

pare să anticipeze în mod conștient procesul de secularizare, savantul cu minte umanistă

îndoiala și incertitudinea unei persoane într-o lume nou descoperită pe care vrea să o cunoască

da, dar tot nu se poate ocupa de probleme vitale: așa că le ignoră. THE

Problema secularizării secolului XXI se precedă așadar: începuturile ei datează din anii

16-17. la evenimentele semnificative din punct de vedere istoric din secolul al XX-lea. Aceasta include nu numai biserica

Ar trebui să menționăm dezvoltarea științelor umaniste care sunt diferite de gândirea tradițională și care fac noi drumuri.

dar şi evenimente din istoria bisericii care au definit întreaga Europă. Reforma

Corpus Christianum nu a fost realizat în eforturile sale, eforturile reformiste ale lui Luther și Calvin

Deși au deschis o nouă cale, ei s-au separat astfel de corpul Bisericii Catolice. Cele religioase

Nonconformismul a transformat Europa într-o zonă de război. Germania, Olanda, Franța,

Anglia, Scoția și Irlanda sunt în război, iar tensiunile religioase din Războiul de 30 de ani

îşi lasă definitiv amprenta asupra acestei epoci: pasiunea religioasă distruge pacea civilă.311

Această realizare are ca rezultat dezamăgire și, în același timp, forțează persoana care gândește să ia alte căi.

Răspândirea generală a gândirii descarteziene, conform căreia nimic nu mai este sigur,

în lume, întrucât totul poate fi relativizat, nici măcar crucea lui Hristos, din viața bisericească

a însemnat o plecare de la crucea lui Hristos.312 Adică, cea mai mare problemă nu este plecarea de la crucea lui Hristos.

Nu a fost o întoarcere, ci ideea de inutilitate și lipsă de sens care a venit din lume.

devine centrul imaginii create, așa cum sugerează reprezentarea craniului de către Holbein. THE

răspândirea gândirii religioase ca demers misionar în aceste secole de istorie

naufragiat: Creștinismul ca misiune la nivel mondial trece printr-o transformare semnificativă

forțat să accepte răspândirea gândirii științifice occidentale și a altor religii precum islamul

sub greutatea sa. Marii gânditori ai Iluminismului descoperă altceva în loc de Edenul pierdut:

epoca de aur a rațiunii umane, care nu este trecutul ci posibilitatea viitorului.313

Secularizarea învățăturii creștine, dacă nu o luptă pentru putere, devine o chestiune de prestigiu.

Atât Kierkegaard, cât și Edward Miall314 (1809-1881) examinează în mod critic biserica care

care, în cursul tendinței sale expansioniste, a crescut împreună cu guvernarea capitalistă, transcenzând astfel

deasupra aspectelor culturale și sociale. Aceasta este o imagine destul de întunecată a bisericii.

311 PANNENBERG, Wolfhart: Christianity in a Secularized World, SCM Press, Londra 1988, 12.V .ö. SMITH,

David: Misiunea după creștinism. Darton Longman Todd LTD, Londra 2003.16. 312Vezi, de asemenea, rezumatul concis al lui Thiselton despre criticile lui Nietzsche la adresa bisericii. THISELTON, Anthony C.:

Interpretarea lui Dumnezeu și Sinele Postmodern. Despre sens, manipulare și promisiune, T§TClark, Edinburgh

1995,3-9; 121-126.313O lucrare care a influențat spiritul vremurilor Marchiz de Condorcet: Schiță pentru o imagine istorică a progresului

The Human Mind (1795), care a văzut împlinirea spiritului uman ca fiind realizarea paradisului pământesc. 314Predicator englez, politician, reprezentant al aspirațiilor aboliționiste

în istoria sa de dezvoltare, lucrul cel mai frapant este simpatia cu care Holbein

Viziunea sa asupra picturii rezonează cu cea a filozofului religios evreu care a trăit sute de ani mai târziu,

Martin Buber, cu mărturisirea sa dramatică înainte de moarte. Omul de știință mărturisește credința sa, Hristos

El se consideră Mesia, dar nu se consideră creștin în sensul tradițional:

„Nu văd cum biserica creștină, ca instituție, are vreo legătură cu Isus”.

lui Hristos.”315

5.2. Ciocnirea misiunii și culturii creștine

Cultura, ca civilizație, este în mare parte316 integrată organic în misiunea creștinismului.

Ea a fost împletită cu învățătura creștină proclamată încă de la început. Cu privire la genealogia acestui proces,

O literatură analitică bogată și complexă a fost deja creată. Dintre scolastici, Ambrozie,

Augustin reflectă deja asupra tendinței misionare a bisericii, ceea ce ridică mai multe întrebări.

sus: misiunea creează mai întâi cultură, apoi solicită convertire, sau conversia trebuie realizată mai întâi

la nivel personal şi comunitar, ce impact are asupra lumii?317 Răspunsul istoriei este că

Răspândirea creștinismului occidental nu a vizat doar crearea de comunități creștine care se declarau

dar a jucat și un rol foarte important în răspândirea civilizației, ajungând în întreaga lume

a vrut să-l aducă sub influenţa sa.318

În eforturile misionare creștine, nu putem face distincția între două fundamentale

aspect: proclamarea convertirii și civilizației.319 Biserica și cultura ca civilizație,

cunoscută sub numele de ierarhie, ca o combinație rapsodă de putere economică și militară. Cei doi

Cu toate acestea, nu s-a dezvoltat simultan și împreună, uneori anticipând, depășind și chiar depășind

pe altul. Misiunea teritoriilor nord-vestice europene a fost inițial despre misiunea civilizației

(misson civilisatrice) s-a vorbit.320 Misiunea triburilor germanice a fost primul de a transfera civilizația

a început, adesea ca urmare a violenței, și apoi a început după incultură

315 „Nu pot să văd ce legătură are Biserica Creștină ca instituție cu Isus Hristos". GRAHAM, Regi:

Creștinismul conectat: hinduși, musulmani și lumea în scrisorile lui Max Warren și Roger Hooker.

Zoetermeer, The Nederlands Boekcentrum 2002, 270. (sf) 316 Anumite izolări interne ale bisericii de lume, în raport cu lumea, sunt considerate excepții. A fost așa

Hildebrand (Gregore al VII-lea), precum și inițiativa anabaptiștilor din secolul al XVI-lea. Ambii sunt din lume

a planificat o biserică independentă. Bătăliile de învestitură din istoria bisericii sunt de fapt cam aceeași distincție

spun ei. 317KREIDER, Alan: The Change of Conversion and the Origin of Christianedom, Trinity Press, Harrisburg 1999.318Vezi: WALLS, Andrew E.: The Eighteenth-Century Protestant Missionary Awakening in Its European

Context. În: STANLEY, Brian (Ed.): Christian Missions and the Enlightenment, Curzon Press Ltd, Richmond,

Surrey, Marea Britanie; Grand Rapids, Michigan/Cambridge, Marea Britanie 2001.22-44. V.o. MAXWELL, Ian Douglas:

Civilizație sau creștinism? Dezbaterea scoțiană asupra metodelor misiunii, 1750-1835. În: STANLEY, Brian

(Ed.): Christian Missions and the Enlightenment, Curzon Press Ltd, Richmond, Surrey, Marea Britanie; Grand Rapids,

Michigan/Cambridge, Marea Britanie 2001.123-140.319STANLEY, Brian CF.: Christian Missions and the Enlightenment. Erdermans: Grand Rapids 2001.320BROWN, Peter: Ascensiunea creștinătății occidentale: Triumf și diversitate AD 200-1000, Blackwell, Oxford

1996. 272.

87

creştinizarea propriu-zisă.321 În general, instaurarea învăţăturii creştine a durat generaţii

a fost implicat în cultura dată în timpul procesului, mai ales dacă s-a făcut prin violență.322

Răspândirea creștinismului a adus și multe lucruri pozitive în ceea ce privește cultura și civilizația.

raportat. Cultura occidentală și valorile sale tehnice au fost adaptate specificului colonizat

în regiune, care a ajutat la securitatea și dezvoltarea acesteia, dar a adus și schimbări semnificative,

precum educația publică, drepturile omului și conștientizarea publicului cu privire la egalitatea dintre bărbați și femei

introducerea sa, asistența medicală, a servit de fapt pentru a ajuta oamenii obișnuiți.

5.3. Credință în criză

Dacă interpretăm criza de credință ca un simplu fenomen postmodern323, suntem victimele erorii.

noi suntem. În deceniile Reformei, reformatorii înșiși au fost preocupați de credință și convertire.

cu problema lui. Luther însuși a spus-o în 1523: „Abia dacă există unul dintre o mie

Christian"324, iar apoi Calvin a văzut în mod similar religia seminal ca prezentă în societate

vedeți, dar puțini sunt, doar unul din o sută, care prețuiesc această sămânță în inimile lor și poate un

nici în cine avea să devină adult.325 Johann, care a fondat misiunea interioară a Germaniei secolului al XIX-lea,

Potrivit lui Heinrich Vichern, proporția credincioșilor luterani este probabil în jur de 5%.

da.326

În epoca noastră actuală, am ajuns la punctul în care putem discuta deschis problema credinței și convertirii.

Este considerată o problemă sensibilă. Am acceptat că aceasta era o problemă în jurisdicția noastră personală, a nimănui altcuiva.

nu are dreptul să facă o declarație, să se îndoiască sau să confirme. Am acceptat asta

deriva erei noastre postmoderne de la personal la impersonal, de la interesul public la individ

formă. Acest lucru afectează cu adevărat stilul nostru de viață creștin, pentru că în zilele noastre este foarte greu de distins

iar valoarea adevărată poate fi urmărită. Auzim și exprimăm adevăruri relative și adesea nu

321Vezi STARK, Rodney: Efforts to Christianize Europe, 400-2000. În: Journal of Contemporary Religion,

2001.Nr:16.1. 108.322 „În cele din urmă, este îndoielnic că masele din nord-vestul Europei, și mai ales din Scandinavia, au fost vreodată

convertit cu adevărat.” STARK, 2001.Nr:16.1 108. 323Thiselton caracterizează fenomenul postmodern ca eșecul capacității sinelui de a avea încredere,

că își poate controla propriul destin. Și-a pierdut încrederea în planificarea globală, socială și raționalitate.

spre criteriul său universal. Sinele postmodern poartă în sine contradicțiile postmodernismului,

în timp ce se experimentează pe ea însăși în funcție de genul, clasa și caracteristicile rasiale de zi cu zi. Singurul

Lucrul care îl deosebește pe creștin de relativismul hermeneuticii postmoderne este credința că numai Dumnezeu

Poate fi iubire primită, trăită și transmisă mai departe. Acesta este singurul mod prin care cauza lui Dumnezeu poate scăpa de tărâmul cauzei și efectului.

din capcana interpretării. (sf) THISELTON, 1995. 11.k.41.k. 324 Martin LUTHER: Despre supremația seculară. WA XI.251 12-13.325 „Dar deși experiența mărturisește că o sământă de religie este semănată divin în toți, abia una din o sută este

a găsit cine îl prețuiește în inima lui și nu unul în care crește până la maturitate” CALVIN, John: Institutes of

Religia Creștină. Transl. Henry Beveridge. Sursa: http://oll.libertyfund.org/?

option=com_staticxt&staticfile=show.php%3Ftitle=535&chapter=218391&layout=html&Itemid=27 Descărcare

Data: 2012.11. 326PAAS, Stefan: Crearea unui câmp de misiune: Paradigme ale misiunii evanghelistice în Europa. În: Schimb:

Revista de Cercetări Misiologice și Ecumenice. Volumul: 41: 1, 2012. 46-67.

Din gura mădularelor lui Hristos. Adevărul Evangheliei a devenit o realitate-valoare relativizată pentru zilele noastre.

Astăzi nu mai amintim doar criza de credință ca pată socială, ci și

Putem vorbi despre criza europeană a învăţăturii creştine ca misiune. Istoria dovedește asta

Nu este prima dată când se întâmplă acest lucru. Stefan Paas, teolog olandez, marea criza a credinciosilor

descoperă în stilul său de viață care nu produc efecte și au puțină semnificație pentru a

pentru comunitatea civilă secularizată a societăţii.327 Fenomenul poate fi descris mai precis

definit: trăim într-o societate post-creștină, care este creștină veche de peste o mie de ani

se uită înapoi la civilizație. Rezultatul astăzi este o societate care folosește autojustificarea, crima

reinterpretarea, banalizarea stilului de viață creștin. Credinciosul care își recunoaște păcatul și slăbiciunea

O persoană reacționează mult mai sensibil la suferința altei persoane, înțelege și acceptă păcatele sale

împreună. Cu toate acestea, societatea noastră de astăzi se vede fundamental „bună” și „perfectă”, toate acestea

și o atribuie educației și autodisciplinei. Compasiune pentru păcătos,

altruismul nu mai reprezintă o categorie de valoare proeminentă.328 Mai mult, în acest autonomie

în societate, egalitatea și drepturile omului devin din ce în ce mai importante, ceea ce

au nevoie de protecție împotriva religiei tradiționale (vezi: homosexualitate, gen

ideologie, feminism etc.).329

Societatea secularizată de astăzi caută să creeze o perspectivă obiectivă independentă prin care

Poate cântări stilul de viață creștin din ale cărui rădăcini s-a dezvoltat. Acest

consecința este că civilizația este din ce în ce mai separată de actul evanghelic de convertire,

cu toate acestea, el devine din ce în ce mai sensibil și mai vulnerabil în chestiuni morale. Augustinianul

formulată de-a lungul paradigmei: comportamentul moral este atitudinea unei persoane faţă de sine

Este alimentat de mândrie, nu de iubire și de acceptare plină de compasiune. Fără Dumnezeu, o minte îngustă

rămâne doar orizontul. În această interpretare a existenţei se poate afirma că cei secularizaţi

Societatea nu are nevoie cu adevărat de Isus. Pentru o societate secularizată,

Originea creștină este o amintire reprimată330 și nu una activă care determină individul și comunitatea

conștientizarea de sine. Întrebarea care așteaptă un răspuns reprezintă o criză de contextualizare: „noi nu vedem că

Cum poate creștinismul să răspundă în mod adecvat la întrebările actuale ale societății noastre?

cum ar fi capabil să rezolve problemele existente și cum ar putea contribui la o mai bună

léthez. (...) csak ha elhisszük, hogy a társadalomnak ezáltal jobb lesz (még a nem

327 „Problema este, mai degrabă, că credința și stilul lor de viață au din ce în ce mai puțin sens pentru majoritatea lor.

concetăţeni. Cu alte cuvinte, legătura dintre convertire și civilizație a devenit foarte subțire la noi

societăţile europene. Poate că este deja stricat. ” PAAS, Stefan: Criza misiunii în Europa – Există a

Ieșire? În: Scandinavian Evangelical E-Journal 2012/3. 19. Forrás:

www.see-j.net/index.php/SEE-J/article/view/130/122 Letöltés ideje: 2012.11.328Lásd. PAAS, Stefan: Vrede Stichten: Politieke meditaties, Boekzentrum, Zoetermeer 2007,7fej.329„Mulți oameni cred acum că pot face o muncă morală mai bună fără creștinism.” PAAS, Stefan: Criza

al Misiunii în Europa – Există o ieșire? În: Scandinavian Evangelical E-Journal 2012/3.20.330PAAS, 2012/3. 28. Sursa: www.see-j.net/index.php/SEE-J/article/view/130/122 Timp de descărcare: 2012.11

89

și pentru creștini)(...) și vom fi din nou motivați pentru misiune. „331 (sf) Astăzi aceasta este o serie de fapte

o demonstrează, dar acest lucru nu este suficient pentru a rezolva problema: „aproape tot ce este în cultură

prețuim, de la politica noastră la stilul nostru de dezbatere, de la moralitatea noastră la viața noastră de familie, profund în

era sub influența credinței creștine. Ce se va întâmpla cu cultura viitorului, care a fost

a fost modelat într-o măsură atât de semnificativă în matricea istorică a creștinismului? ”332 (sf) Aceasta include

O declarație a filozofului german Jürgen Habermas, care crede că creștinismul este o tradiție religioasă

fundamental nu este un prevestitor sau catalizator al erei moderne. Egalitatea universală

principiu, care a fost un focar de libertate și solidaritate, de viață autonomă și de emancipare,

conștiința individuală, moralitatea, drepturile omului și dezvoltarea democrației, fără îndoială cea evreiască

Ea poartă moștenirea legislației etice și a eticii creștine a iubirii. Aceasta este moștenirea

neschimbat, deși trebuie interpretat din nou și din nou în lumina criticilor pe care le-a primit. Cu toate acestea, până în ziua de azi

nu exista alternativa. Orice altceva este vorba fără valoare în comparație cu el.333

Numele lui Richard Dawkins a devenit cunoscut în Occident tocmai datorită scrierilor sale anti-creștine.

în lume. În urma criticii sale consistente, într-una dintre lucrările sale334 el a criticat evoluția darwiniană și

Ea contrastează bunătatea și bunătatea umană ca nefiind o parte a evoluției. THE

El citează cuvintele Predicii de pe Munte, subliniind învățătura etică radicală a lui Isus, care contrazice

principiul evolutiei. Cum este posibil ca procesul crud și lipsit de sens al evoluției

„produce” o astfel de persoană ca Isus? Cum este posibil să mai existe atât de mulți oameni în viață astăzi care sunt

spunem că sunt amabili, generoși, de ajutor, plini de compasiune, la care de obicei ne referim ca,

ca adevărați „sfinți”?335 Pentru Dawkins, acest lucru este complet absurd din perspectivă evolutivă.

ilogic și de neînțeles, „o lovitură ratată”. Nu există răspuns și soluție mai bune pentru atei

pentru el, ca Isus.

Toate aceste voci din afara bisericii, fie că sunt științe materiale, umaniste,

sau jurnalism, ele ne conduc către un singur gând: trebuie să continuăm misiunea creștină,

curat, simplu. În ciuda faptului că pentru mulți europeni creștinismul este

nu reprezinta o solutie. În ciuda faptului că această vârstă nu are o explicație satisfăcătoare pentru existență

la sensul ei. În ciuda faptului că mulți oameni încă mai cred în Isus și trăiesc învățăturile Lui.

În ciuda faptului că mulți din afara bisericii cred în indispensabilitatea creștinilor din

331PAAS, 2012/3.22.332HERVIEU-LÉGER, Daniele: Rolul religiei în stabilirea coeziunii sociale. În: MICHALSKI,

Krzystof (ed.): Religion in the New Europe, CEU Press, Budapesta 2006, 51-52: 333HABERMAS, Jürgen: Time of Transitions: Small Political Writings, Suhrkamp Verlag, Berlin 2001, Vol.

IX.174-175.334DAWKINS, Richard: Atei pentru Isus, 2006.04.01. Sursa: http://old.richarddawkins.net/articles/20-

atei-pentru-isus Timp de descărcare: 335.11.2012 „Atât de mulți oameni sunt buni, generoși, de ajutor, plini de compasiune, drăguți: genul de oameni dintre care noi

spune: „Este o sfântă adevărată”. Sau „El este un adevărat bun samaritean.” DAWKINS, Richard: Atei pentru Isus,

01.04.2006. Sursa: http://old.richarddawkins.net/articles/20-atheists-for-jesus Timp de descărcare: 2012.11.

90

pentru lume.336

5.4. Lucrare misionară și/sau evanghelizare? Conversie și/sau

schimba?

John Dunn face un studiu amănunțit al lucrării apostolice din Noul Testament ca predicare

şi afirmă că kerygma comună în învăţătura apostolică: cei înviaţi şi

pentru a proclama pe Isus glorificat, o chemare la credință – acceptând învățăturile și decretele lui Isus

prin, promisiunile asociate cu credința. Din toate acestea, rezultă, spune Dunn, că

consecința credinței înrudite, a implicării în viața de credință a comunității date și a iubirii prin

generează simţul responsabilităţii.337

Deci, ce înseamnă evanghelizare?338

Potrivit lui Barth, o comunitate este doar o comunitate vie atunci când începe să recruteze, străduindu-se în principal

spre locurile întunecate ale lumii. În locuri în care Cuvântul este încă complet necunoscut sau în fundal

El era în mijlocul dușmanilor săi (Ps. 109:2). Comunitatea fie este o comunitate misionară339, fie nu este.

tot o comunitate creştină.340

Vom fi capabili să conectăm poveștile lui Isus cu problemele vieții umane de zi cu zi?

Nu putem vorbi de o comunitate creștină decât dacă o cunoaștem în prezent, între trecut și viitor.

Să ne folosim de puterea povestirii Evangheliei, povestea lui Dumnezeu din ea și să găsim mijloacele de glorificare și

forme adecvate de cult.341

Post-creștinismul a intrat în conștiința publică ca un nou concept teologic. Nu

a nu se confunda cu termenii des folosiţi de postmodernitate sau secularizare.

După cum sugerează prefixul post, acesta marchează sfârșitul unui proces, un fenomen socio-religios,

sau înseamnă o continuare după sfârșit. În acest sens, postul este creștin în toate acestea

înseamnă comunități creștine, care până acum au purtat în mod firesc eticheta creștină,

ca trăsătură definitorie și distinctivă a unui grup social dat, dar astăzi aceasta

importanţa sa a dispărut sau a scăzut semnificativ. Termenul post-creștin nu este

nu înseamnă o biserică secularizată ca instituție, ci mai degrabă un sistem de credințe în cadrul unei comunități

336PAAS, 2012/3.24-25.337DUNN John Cf.: Unitate și diversitate în Noul Testament: o anchetă asupra caracterului celor mai vechi

Creștinismul, CSM, Londra, 1977,2006, 30-31.338 WRIGHT, Christopher J.: Misiunea lui Dumnezeu: Unlocking the Bible's Grand Narrative, InterVarsity Press

2006.316-323339 SCHERER, James A: Evanghelia, Biserica și Regatul: Studii comparative în teologia misiunii mondiale, Wipf

și Stock: Eugene 1987, 35. 340BARTH, Karl: Church Dogmatic III.4, 504-5 Vezi și: FLETT, John: The Witness of God: The Trinity,

Missio Dei, Karl Barth and the Nature of Christian Community, Eerdmans, Grand Rapids 2010, 31. 341KREIDER, Alan/KREIDER, Eleanor: Worship and Mission After Christianity, Paternoster, Milton Keynes-

Colorado Springs-Hyderabad 2009.40-57.

schimbarea, schimbarea motivației și schimbarea practicii. Acest proces în mod natural

induce transformarea societății creștine, o minoritate socială creștină

dezvoltare, care se caracterizează printr-o deficiență a obiceiurilor, practicilor și credințelor religioase

manifestă dezinteres. Deși nu se distanțează formal de biserică, el

din stilul de viață care dă conținutului esența termenului creștin da, apoi post-creștin

vorbim despre formarea societăţii.342

EXC. Prima sa fază se uită înapoi la originile sale, la epoca în care

când puterea seculară preia și protejează răspândirea Evangheliei. Fântâna

cunoscut sub numele de ius reformandi sau principiul cuius regio eius religio al reformatorului

exemplele istorice dovedesc că puterea seculară

avea posibilitatea şi dreptul de a supune subiecţii practicilor religioase existente în zona dată

să se alăture comunității tendinței. În vremurile noastre moderne acest lucru s-a schimbat, religia

pentru că a devenit aproape exclusiv o problemă a bisericii și nu a statului. Acest

Drept urmare, biserica și civilizația se depărtează treptat.

unul de altul. A doua fază a fost marcată de pierderea monopolului bisericii creștine

a rezultat. Diferite mișcări religioase apar și câștigă dreptul de a exista

iar biserica îşi pierde poziţia centrală. Biserica creștină este una dintre multe

între biserică.343

342PAAS, Stefan: Europa post-creștină, postcreștină și postmodernă: spre interacțiunile dintre

Misiologie și științe sociale, Studii de misiune 28, nr. 1. BRILL, 2001.11.etc. 343PAAS, 2012/3.31.

5.4.1. Pastorala ca misiune indirectă

Michael Klessmann susține, în ciuda numeroaselor contraargumente, că pastorala nu are

nu poate avea caracter şi scop misionar. Afirmația lui că îngrijirea spirituală este orientată spre scop este

justificată prin activitățile sale.344 Pastorala nu caută să fie misionară, să câștige,

a asimila, ci pur și simplu a fi prezent pentru persoana care cere ajutor, a empatiza,

să gândească și să meargă cu el pe calea vieții la care a fost chemat. Dacă nu se acordă îngrijire spirituală

Dacă persoana însuși ar fi ghidată de obiective specifice, și-ar pierde credibilitatea. Klessmann nr

se îndepărtează de impactul misionar indirect al îngrijirii pastorale. Comportamentul unui consilier spiritual, experiența

experiența spirituală, atmosfera iubitoare de sprijin și acceptare este o atracție care

conectează persoana care este ajutată înapoi în acest câmp de forță, o întărește și îi dă o misiune

sus: du-te și fă la fel!

Orientarea pastorală școlară, ca atare, nu se poate abate de la cea clasică

din paradigmele pastorale într-un sens specific. Totuși, impactul său asupra vieții școlare,

concentrat pe omul care se zbate în labirinturile societății pluraliste moderne

Din punct de vedere al sensibilității sale, efectul misiunii poate fi exprimat, chiar dacă este indirect.

5.4.2. Pastorala școlară ca misiune într-o cultură secularizată

Am stabilit mai sus că pastorala școlară este misionară

activitate a bisericii, în care biserica se reprezintă prin păstor. THE

În cazul nostru, misiunea nu înseamnă evanghelizare directă, ci mai degrabă munca capelanilor școlii.

impactul implicit al slujirii, care se reflectă în formarea caracterului elevilor, viața lor de credință și

pot fi urmărite în dezvoltarea personalității lor. Trebuie să recunoaștem că misiunea este atât de specială

Domeniul și practica acestui domeniu ridică câteva întrebări suplimentare care rămân de răspuns. Nu

ar trebui să ignorăm schimbările culturale care au mult

ele influențează societatea, inclusiv comunitățile creștine.

5.4.2.1. Pseudo-creștini345 într-o societate post-creștină

Deși numele poate părea rigid și stigmatizator, el poate fi totuși exprimat în acest fel:

un fenomen întâlnit în moduri nuanţate în bisericile creştine din Europa de Est.

Alan Kreider, deși scrie despre starea societății occidentale, discută despre cultură și

misiune.346 El rezumă că lucrarea misionară creștină istorică nu este

nu numai că a avut ca scop convertirea oamenilor, ci a jucat și un rol semnificativ în lume

344KLESSMANN, 2008.166.345Pseudo (greacă: Pseudes): mincinos, fals, deoarece primul membru al cuvântului se compune expresia nu este adevărată, falsă

mijloace. Vezi: Zsolt KOZMA (ed.): Dicționar de cuvinte, expresii și proverbe teologice și străine. Misztotfalusi

Centrul de presă Miklós Kis, Cluj-Napoca 2005. Articolul.346KREIDER, Alan: The Change of Conversion and the Origin of Christiandom. Trinity Press Harrisburg 1999.

93

în procesul civilizaţional al societăţilor sale.347 Întrucât misiunea este strâns legată de

cu procesele civilizaționale, cei doi sunt greu de separat unul de celălalt. Știm că medievalul

Misiunea europeană a fost de fapt o misiune civilizatoare (mission civilisatrice348). Triburile germanice

Misiunea lui a început cu civilizația lor agresivă și abia apoi creștinii

proces al lucrării misionare.349 Este îndoielnic cât de eficientă poate fi această lucrare misionară

misiune? Cât de bine au făcut popoarele din nord-vest, în special cele care trăiesc în Scandinavia,

converti?350 Criza credinţei ca problemă a fost constant prezentă în biserică în timpul

de-a lungul istoriei.

În societatea transilvăneană contemporană, problemele religioase personale sunt considerate tabu.

tratament. Impactul erei postmoderne a făcut ca problema personală să devină impersonală.

a devenit și problema comună a devenit individuală. Acest fenomen influențează foarte mult

Valori etice creștine. Adevărul Evangheliei devine doar o valoare-realitate relativizată.

letonă. Stefan Paas, desi interpreteaza un fenomen vest-european, exprima omul crestin

criză de viață, în urma căreia societatea secularizată își găsește din ce în ce mai puțină valoare și sens

societate.351 Pentru a da o imagine generală: vorbim de o societate postcreştină care

care a schimbat conceptul de păcat și conținutul vieții creștine. Postmodernul

societatea, datorită dezvoltării şi performanţelor sale educaţionale, are un aspect extrem de pozitiv

își pictează un autoportret. Valori și practică creștină ca experiență a lui Dumnezeu, creștin

tradiția, puterea de formare umană a sacramentelor, a Sfintei Scripturi și a rugăciunii este tot mai neglijată

au devenit concepte.

În cultura est-europeană, influența creștină este mai pronunțată. Aceasta înseamnă că

Un procent mare de oameni încă necesită slujbe bisericești pentru botez, confirmare,

la nunți și înmormântări, dar mult mai puțini participă la slujbele bisericești

în comunitate. Modelele de biserici populare protestante și romano-catolice permit formalități

identitate creștină. Acest fenomen special se numește pseudo-creștinism. THE

vorbim despre acel segment al societății care aparține oficial unei anumite confesiuni creștine

aparțin unei comunități, dar nu sunt interesați de biserica lor, de învățăturile lui Hristos și

347WALLS, Andrew E.: Trezirea misionară protestantă din secolul al XVIII-lea în contextul său european. Tendon:

Brian Stanley (Ed.): Misiunea creștină și Iluminismul. Curzon Press Ltd, Richmond, Surrey Marea Britanie

Grand Rapids, Michigan/Cambridge, Marea Britanie. 2001.22-24. V .ö. MAXWELL, Ian Douglas: Civilization or

Creştinism? Dezbaterea scoțiană asupra metodelor misiunii, 1750-1835. În: STANLEY, Brian (szerk): Christian

Misiunea și Iluminismul. Curzon Press Ltd, Richmond, Surrey Marea Britanie; Grand Rapids,

Michigan/Camebridge, Marea Britanie. 2001.123-140.348BROWN, Peter: Ascensiunea creștinătății occidentale: triumful și diversitatea 200-1000 d.Hr. Blackwell, Oxford

1996.272.349STARK, Rodney: Eforturile de a încreștina Europa, 400-2000. În: Journak of Contemporary Religion

2001.Nr.16.1. 108.350 „În cele din urmă, este îndoielnic că masele din nord-vestul Europei, și mai ales din Scandinavia, au fost vreodată

convertit cu adevărat.” STARK, 2001.108.351PAAS, Stefan: Vrede stichten: Politieke meditaties, Boekencentrum, Zoetermeer 2007. Cap 7.

Nu sunt interesați de practica religioasă și nu merg la biserică nici măcar la ocazii festive. Cele statistice

datele arată o rată de participare la biserică de 12% la nivel național (bisericile istorice),

dar proporţia celor care trăiesc cu adevărat conform credinţei lor este mult mai mică.

Comportamentul altruist și empatic față de o persoană vinovată, căzută este necunoscut.

a devenit un concept în societatea postmodernă. Pe de altă parte, egalitatea de gen, homosexualitatea și

Propaganda feministă câștigă tot mai mult teren. Mulți oameni cred că creștinismul

fără ea, ne putem înțelege mult mai bine în lumea de astăzi.352 Numai dacă credem cu adevărat că cel

Prin valorile și credința creștină, societatea poate fi îmbunătățită și suntem suficient de motivați să facem acest lucru.

pentru serviciul misionar, atunci aceste eforturi pot aduce rezultate semnificative și schimbare.

5.4.2.2. Problema persoanei și a individului

Urmând linia de gândire a lui Andrew Root, vom clarifica conceptele de persoană și individ.

sensul ei. Ambele se concentrează pe „eu" și ambele valorează libertatea.

si viata. Cu toate acestea, o diferență poate fi detectată în perspectivele celor doi. Individualismul este o

este construit în jurul credinței că oamenii sunt animale fundamental raționale care

sunt loiali propriilor interese individuale. Individualismul spune: „Propriile tale interese sunt ale tale".

tu eşti tu însuţi".353 Personalismul spune: „relaţiile tale eşti tu însuţi".Relaţiile

ele servesc la trezirea conștiinței de sine a persoanei. În acest moment, directorul spiritual poate

să se implice în viața persoanei și să aducă schimbări. Nu este necesar să țineți cont de ce

Vreau, dar ce am nevoie. Acest lucru îmi permite să recunosc nevoile vecinului meu și

partajarea. Efortul misionar în acest moment înseamnă împărtășirea în viața celuilalt.

prin relaţii personale.354 Căci unde sunt adunaţi doi sau trei...

Atitudinea pastorală se exprimă în acest comportament, adică a fi prezent, a împărtăși.

în călătoria vieții celeilalte persoane, să experimenteze spiritualitatea, empatia, iubitoare și personală

printr-o relație. Există un efect atractiv al acestui proces, care reacționează,

confirmă și inițiază (față de cealaltă persoană): „du-te și fă la fel" (Lc.

10:37). Andrew Root numește această slujire întruchipată355.

Potrivit acestora, se afirmă că scopul primordial al îngrijirii spirituale este întâlnirea

și împărtășirea, care nu este o misiune în sens explicit, ci indirectă

manifestare.

352 „Mulți oameni cred acum că pot face o treabă morală mai bună fără creștinism.” PAAS, 2012./3 20. 353 „Individualismul este construit în jurul angajamentului de bază de a vedea oamenii ca fiind fundamental raționali

animale care sunt loiale ceea ce le sporește sau le împlinește interesele personale. Individualismul spune că ești

interesele tale.” ROOT, 2013.48.354 „Misiunea noastră față de lume este să împărtășim locul celor din lume.” ROOT, 2013.164.355 „încarnațional minister” - Vezi: ROOT, 2013.115.k.

5.4.3. Rolul misionar al pastoralei școlare este de a educa, de a preda și

în domeniul vindecării

În comunitatea orientată pe principii a bisericii, orice serviciu care nu este

Are loc într-un loc de muncă bisericesc (congregațional) și evită în mare parte atenția bisericii. Astfel, cel

și pastorala școlară, deși în munca sa sprijină slujirea misiunii bisericești,

cade ușor în afara câmpului vizual al bisericii. Această atitudine se reflectă în îngrijirea spirituală a școlii.

intervenția și eficacitatea acesteia se pot schimba. Este un fapt că eficienţa şi

Eficacitatea sa este dificil de măsurat și verificat numeric. Cu toate acestea, el s-a născut deja aici.

cercetări relevante în zona de limbă germană. Institutul de Științe ale Educației Erlangen-Nürnberg

Pe baza unui sondaj realizat în 2005, s-a constatat o corelație pozitivă între formare,

între religiozitate şi performanţă.356 Aceasta reflectă impactul unui mediu şcolar specific, unde

elevii, profesorii, părinții și liderii spirituali sunt în contact unii cu alții, cu o anumită școală

oferiți un fundal educațional și de formare care promovează dezvoltarea pozitivă și tendințele de performanță

oferă studenților. Prin urmare, se poate afirma că pastorala școlară este o specialitate

serviciu prestat într-un spațiu de locuit, al cărui efect tinde spre educație și creștere

din punct de vedere al eficienţei.

A cunoaște totul devine important pentru că pastorala școlară este o parte a bisericii și

în strânsă colaborare cu instituția școlară, rezervele elevilor, prejudecățile,

poate reduce atitudinile negative față de biserică, credință și religie.357 O altă semnificație este

pastorala scolara, pentru ca biserica, prin elevi si parintii acestora, sa fie o institutie sociala

se poate adresa unui grup mare de oameni, dintre care o parte semnificativă au fost confirmate în biserică prin

abandonat din comunitate. Pastorala școlară este o combinație între cele religioase, recreative și educaționale

Prin activitățile sale, are ocazia să se adreseze și să implice comunitatea școlară în programele sale. Acest

Impactul de formare a comunității și educațional are un caracter misionar.

Cercetările americane au arătat că interacțiunea religioasă are un efect asupra

sănătate.358 Începând cu anii 1980, psihologia sănătăţii şi sociologia de asemenea

a acordat atenție eficienței religiozității, afirmând că efectul religiozității

este de altă natură decât cea a asistenţei sociale.359 În această epocă, mai multe studii investighează

mecanismul de vindecare al religiozității și efectul său pozitiv asupra stresului și a altora

în confruntarea cu tulburările psihologice.360 S-a stabilit că religiozitatea, spiritualitatea

356VIERLING-IHRIG, Heike: Ce primește Biserica din pastorala școlară? În: DAM, Harmjan/SPENN,

Mathias: Școala Evanghelică Pastorală. Context, experiențe, concepte. Bd 2. Institutul Comenius,

Münster, 2007.36. 357 VIERLING, ibid.37.358OMAN, D./ THORESEN, CE: „Does Religion Cause Health?": Different Interpretations and Diverse

Înțelesuri. În: Journal of Health Psychology, Vol.7.(4) 2002. 365-380. 359OMAN, D./ THORESEN, C.E2002. 373.360ELLISON, CE/ LEVIN, JS: Conexiunea religie-sănătate: dovezi, teorie și direcții viitoare. Tendon:

Educație și Comportament pentru Sănătate, Vol.25 (6), 1998. 700-720. Sursa: www.sagepublications.com Timp de descărcare:

experiența contribuie la menținerea sănătății prin pace interioară, speranță și psihobiologic

și prin răspunsuri afirmative la întrebările de psihologie comportamentală.

Pe scurt: specificul pastoriei școlare este că se desfășoară într-un spațiu fizic

funcționează, care este un loc de întâlnire complex pentru studenți, prieteni și profesori. În mod constant

este disponibil, astfel încât este accesibil oricui și este în permanență gata să ofere ajutor adecvat

asigură celor nevoiaşi. Acolo unde acest lucru poate fi realizat și pus în practică, îngrijirea pastorală

Este un ajutor eficient în depășirea crizelor vieții, a conflictelor și a crizelor de credință. Pentru aceasta

Desigur, este necesar să se stabilească un habitus pastoral specific, ca

discuții personale și de grup, procese dinamice de grup ghidate etc. Important,

pentru a spune simplu: pastorala școlară nu este o rivală cu nicio învățare școlară

activități, într-un sens holistic este mai mult o completare a acestora, de ex. cele religioase

şi pentru învăţământ.361

Prezența lui este importantă pentru biserică, dar nu pentru biserică, ci pentru nevoiași, pentru el însuși.

pentru oamenii care doresc să-și descopere prezentul și viitorul. Prezenţa lui este importantă pentru biserică pentru că

Ea creează oportunitatea pentru serviciul misiunii prin slujirea întrupată. Prezența ta este importantă pentru

pentru biserică, deoarece destinatarul acesteia este grupa de vârstă care într-o societate laică

a abandona valorile creștine, a neglija comunitatea bisericească, a pierde sensul,

simte un impuls mai mare.

2011.11.361VIERLING, ibid. 41.

6. FACTORI CARE AFECTEAZĂ PROCESUL DE DEZVOLTARE AL ADOLESCENTILOR

6.1. Dezvoltarea psihosomatică

Adolescența este o perioadă de schimbare. Definiția generală a vârstei de dezvoltare este de 12 ani

prelungește durata ciclului de viață adolescentului de la vârsta de 18-22 de ani, de asemenea, această perioadă

împărțit în două părți: adolescența timpurie (12-16 ani) și târzie (17-22 ani).362 Cele mai multe

în acest ciclu de viață apar modificări psihosomatice, ceea ce pune o presiune deosebită asupra

dezvoltarea personalităţii, afectează formarea identităţii363. Schimbarea fizică și psihică

Pe lângă scară, viteza schimbărilor este, de asemenea, semnificativă. Schimbări de integrare, imagine de sine

Dezvoltarea adolescentului prezintă o mare provocare. Comunitatea socială, mediul familial,

Pe lângă grupul de colegi de adolescenți, rolul profesorului și al părintelui ca modele este deosebit de important.

Din perspectiva psihologiei dezvoltării, adolescența este o fază de dezvoltare în care personalitatea

dezvoltare, în care cele mai ample schimbări au loc în intra- și interpersonal

plan.364 Procesul de dezvoltare poate fi interpretat şi ca interacţiunea dintre individ şi mediu

interacțiunea factorilor, în cadrul căreia putem discuta mai multe grupuri de factori de influență. Aşa

vorbim de un subproces de dezvoltare, care se poate întâmpla într-o manieră cursivă, dar și cu întreruperi,

sau chiar cu gemuri. Procesul de dezvoltare în perioada adolescenței se caracterizează printr-o tendință spre flexibilitate: the

Factorii de risc și factorii de protecție alternează între ei. Ar epuiza formalitățile tezei

cadrul unei descrieri detaliate a ciclului de viață al psihologiei dezvoltării adolescenței. THE

În cele ce urmează, ne vom limita în mare parte la a descrie acele efecte care sunt

Prin urmare, schimbările fizice, psihologice, culturale și sociale ale adolescenței sunt în general decisive.

în termeni spirituali. Evidențiem factorii și impactul lor care îi afectează pe adolescenți

sunt o sursă comună de probleme în procesul de dezvoltare.365

362Psihologia profesională distinge de obicei între cele două perioade cu termenii de preadolescență și adolescență.

fază (o altă teorie folosește o diviziune triplă: adolescența timpurie, mijlocie și târzie) abținerea de la

utilizați o definiție generală bazată pe vârstă. Nu întâmplător. Nu se poate trasa o limită clară, pentru că

Definiția vârstei poate varia în funcție de aspectele examinate și de diferențele de gen. Psihosomaticul, cel

Dezvoltarea cognitivă și morală se schimbă în timpul adolescenței, inclusiv de gen.

de asemenea diferenţa conform. DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W,1997.14-17. 363DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W 1997.17.k. 364BALSWICK, Jack O./ EBSTYNE-KING, Pamela/ REIMER, Kevin S.: The Reciprocating Self. Uman

Dezvoltare în perspectivă teologică. InterVarsity Press Downers Grove, 2005.168.k.365Vezi mai departe: FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise: Entwicklungspsychologie der

Adolescența, Editura Hans Huber, Berna-Göttingen-Toronto-Seattle, 2002.72.

98

6.1.1. Dezvoltare somatică

Literatura de specialitate sugerează că există o diferență în ritmul dezvoltării fizice între băieți și fete.

și între fete. Intensitatea producției de hormoni induce creșterea părților corpului,

Se dezvoltă caracteristicile sexuale primare și secundare, iar volumul creierului crește. Fizicul băieților

apare aparent doi ani mai târziu decât fetele.366 Sondajele arată că

că există de fapt o diferență de câteva luni între organele genitale ale băieților și organele genitale externe ale fetelor

între modificări. Distincția apare din faptul că echilibrul hormonal se modifică

Ca urmare, maturizarea fizică a fetelor este mai spectaculoasă decât a băieților.367 A doua etapă a adolescenței

În această etapă, creșterea în înălțime a fetelor se oprește mai devreme decât a băieților. THE

schimbările hormonale fac genurile bazate pe tot mai multe caracteristici externe (fizice) și interne (psihice)

diferit. Această diferență (sex și rasă) devine un punct pivot în adolescență, care

pe baza acesteia, diferențele dintre indivizi și grupuri sunt din ce în ce mai accentuate. Acest

Adolescenții socializează pe baza diferențelor, caută modele și se dezvoltă

identitatea lor. Maturizarea fizică tardivă sau prea rapidă poate avea un impact negativ asupra dezvoltării psihice a adolescentului.

dezvoltare. Dezvoltarea fizică prea rapidă nu duce întotdeauna la maturizarea personalității,

Procesele fizice lente au un impact asupra dezvoltării spirituale sub formă de inhibiţii.368

Impactul cunoscut al accelerației sociale seculare este resimțit pentru prima dată în industrie și economie.

își face simțit efectul urgent. Societatea tinde să producă cât mai mult și cât mai repede posibil.

a contribuit la o anumită creştere a nivelului minim de existenţă. Varietatea alimentelor este bună pentru organism

viteza de dezvoltare, deci maturizarea mai timpurie – în consecință temporalitatea copilăriei

a dus la scurtarea penisului.369 Astăzi, adolescenții ajung la maturitatea fizică mai devreme,

Maturizarea personalității vine mult mai târziu. Acest fapt ridică alte întrebări

cu responsabilitate, rezistenta psihologica, capacitate intelectuala

în raport cu. Pe lângă schimbările din adolescență, adolescenții se confruntă și cu provocări în îndeplinirea așteptărilor școlare.

de asemenea, trebuie luptat. Această luptă poartă adesea problema regresiei, mai ales în

în cazul fetelor, care este un mecanism de apărare: îndepărtarea de la problemele reale,

de a face față, de a prelua.

Ea influențează simultan procesul de dezvoltare a adolescentului și maturitatea socială a tinerilor

complexitatea modului modern de viață: alegerea bogată, necesitatea alegerii

presiune, identificare cu idealurile corporale, pluralitate culturală, petrecere a timpului liber și

366DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W. 1997.53.367FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002.75.k.368Durerile abdominale inferioare în timpul menstruației la fete pot provoca suferință, băieții sunt cei mai afectați de

Sunt îngrijorați de dimensiunea penisului lor. Creșterea fizică rapidă a fetelor este adesea neplăcută pentru ele însele,

Le este rușine de pielea lor predispusă la acnee, dar în același timp simt provocările de a deveni femeie, ceea ce le umple de mândrie. DE WIT, J./

V AN DER VEER, G./ SLOT, V.W 1997.58. 369A se vedea anchetele relevante: FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002.76-77.

Furnizarea de droguri și moralitatea sexuală fără limite sunt bunuri de consum.

Se poate observa că diferitele componente ale dezvoltării fizice a adolescenților sunt influențate de mai mulți factori.

sunt o provocare, care influențează foarte mult imaginea de sine, stima de sine

dezvoltare. Adolescentul nu trebuie doar să se accepte pe sine, ci și nevoile mediului său.

trebuie sa te acomodezi. Prin urmare, orice schimbări semnificative ale mediului, cum ar fi mutarea, schimbarea școlilor,

divorțul, sunt deosebit de împovărătoare pentru adolescenți.

6.1.2. Dezvoltarea cognitivă

Există un salt în dezvoltarea cognitivă, iar adolescentul este deja capabil să:

înțelege concepte abstracte. Aceasta înseamnă, de asemenea, că este capabil de gândire ipotetică,

poate înțelege și interpreta dimensiuni multiple ale evenimentelor reale,370 ca Piaget

În teoria sa, etapa operațională formală a marcat și începutul adolescenței. Cognitivul

Pe lângă creșterea abilităților, înțelegerea celuilalt, partenerul, devine și mai importantă. Aceasta este o premieră

pas spre dezvoltarea și întărirea sinelui, autopercepția, care este un proces esențial

în ceea ce priveşte dezvoltarea personalităţii şi formarea identităţii.

6.1.3. Factori psihosociali

Impactul factorilor psihosociali variază în cadrul grupului de vârstă adolescentului. Fizicul

Maturarea nu are loc în mod egal în cadrul grupului de gen. Această diferență, deci

duce la un proces de socializare diferit pentru băieți decât pentru fete. O maturitate fizică și

O fată care arată atracție erotică se potrivește mai ușor cu străinii, ia inițiativa

relațiile și se acceptă pe ea însăși mai bine decât colegii ei de sex feminin de vârstă egală care sunt încă

au un aspect fizic de fetiță.371 O tendință similară poate fi observată și în cazul băieților: the

masculinitatea, înălțimea și performanța fizică cresc la unii băieți

are ca rezultat preluarea unor sarcini responsabile (de exemplu, angajare, relații), în timp ce

Acest lucru este mai puțin frecvent la băieții adolescenți care au o rată mai lentă de dezvoltare fizică.372

Dezvoltarea fizică înseamnă și schimbări în relațiile de familie. Fetele in adolescenta

modificari in relatia cu mama. Există mai multe studii în acest sens

confirmă,373 că adolescentele, în special cele cu dezvoltare avansată, se confruntă cu mamă-fiică

Relația lor a fost plină de conflicte și a dus la o înstrăinare. Aceeași

Această tendință poate fi observată și la băieți, deși fenomenul de separare și conflicte a fost observat de-a lungul timpului.

se intampla putin mai devreme.

370BALSWICK, Jack O./ EBSTYNE-KING, Pamela/ REIMER, Kevin S.: The Reciprocating Self. Uman

Dezvoltare în perspectivă teologică. InterVarsity Press Downers Grove, 2005.172-173.371DORN L./CROCKETT L./PETERSEN A.: The Relations of Pubertal Status to Intrapersonal Changes in

Tinerii Adolescenți. În: Journal of Early Adolescence 8/4. 1988. 405-419. Sursa: www.jea.sagepub.com

Data descarcarii:2013.04.372FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002.82-84.373Vezi de ex.: CROCKETT, L/PETERSEN, A, 1987.173-188.

100

Schimbările în stima de sine și caracteristicile fizice depind de comunitate și cultură. Prin cercetare

au dovedit că comunitatea clasei, atmosfera școlii și cultura școlii în mod semnificativ

afectează imaginea de sine și acceptarea de sine a adolescenților. Testat aleatoriu în școli norvegiene

Potrivit unui sondaj realizat de o școală, adolescenții au fost în general mai mulțumiți de fizicul lor

cu dezvoltarea lor, în timp ce o grupă de vârstă similară dintr-o altă școală a avut o imagine de sine și o stimă de sine negative

a arătat.374 Momentul de acceptare de sine și maturizare fizică – un fenomen care este mai departe

consecințele efectelor care afectează greutatea și obiceiurile alimentare. Adolescenţă

fetele raportează frecvent nemulțumiri cu privire la greutatea lor, care este legată de dietă

Implica schimbări drastice și dietă. S-a constatat că devreme

modificările dietetice sunt asociate cu dezvoltarea tulburărilor de alimentație mai târziu în viață.375 Cu toate acestea, cel

De două ori mai multe tulburări psihosomatice au fost găsite în rândul adolescenților care s-au maturizat mai devreme,

decât cei care se maturizează mai târziu. Rata anomaliilor măsurate în rândul fetelor comparativ cu băieții este

crescut direct proporţional cu vârsta.376

Pe scurt, se poate afirma că pubertatea timpurie este o perioadă deosebit de stresantă,

în care influenţele socio-culturale joacă un rol semnificativ. Putem concluziona că

Există diferențe semnificative în rata de dezvoltare în timpul adolescenței și în funcție de gen, dar

în ceea ce privește rata de dezvoltare pe termen lung, capacitatea de socializare și dezvoltarea personalității

aceste diferenţe sunt compensate la vârsta adultă. Există multe lucruri care pot fi experimentate în timpul adolescenței:

Tulburarea care apare nu este o tendință generalizabilă. Cu toate acestea, este important să

pentru a educa părinții, profesorii și educatorii că există un decalaj uriaș în maturizarea fizică

în proces. Dieta precoce și pierderea în greutate au consecințe pentru precoce și

Trebuie recunoscute dificultățile cu care se confruntă tinerii cu maturitate târzie. Comportamentul reprimat în adolescență devine comportament adult

poate duce la supracompensare, atracția fetelor care se maturizează timpuriu față de băieții mai mari și,

că este mare nevoie de un mediu social înțelegător și susținător.377

374FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002.84.375PATTON, G./SELZER, R./COFFEY, C./CARLIN, J.WOLFE, R.: Debut of Adolescent eating disorders:

studiu de cohortă bazat pe populație pe o perioadă de 3 ani. BMJ 1999, 318.7186.765. Sursa: www.bmj.com Timp de descărcare:

2013.04.376HAUGLAND, S./WOLD, B./STEVENSON, J./AAROE, LE/WOYNAROWSKA, B.: Sănătatea subiectivă

plângeri în adolescență. O comparație transnațională a prevalenței și dimensionalității. În: european

Jurnalul de Sănătate Publică. Vol.11.nr1. 2001.4-10. Sursa: www.nuigalway.ie Data descărcare: 2013.04.377FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002. 91.

6.2. Tensiunea dintre dependență și autonomia personală

Procesul de separare de părinți este frecvent observat în timpul adolescenței.

un proces care are loc în mod necesar. Cu toate acestea, detaliile procesului de detașare sunt dependente de cultură.

Este o greșeală să presupunem că relația intra- și interpersonală dintre dependență și autonomia personală

Limităm tensiunea doar la adolescență. Acest proces continuă de la naștere,

sub diferite forme. Adolescența aduce la maturizarea personalității care

Întărește în mod corespunzător procesul de separare și granițele conturate ale autonomiei. Acesta este

Acest proces înseamnă separarea biologică și fizică de părinți, dar în același timp și securitatea anterioară

abandonând-o de asemenea. Căutarea de noi căi și soluții, testul autoafirmării, abandonul vechilor roluri

eliminarea celor vechi și încercarea altora noi, abordarea sarcinilor ca provocări, dezvoltarea individului

luarea deciziilor și responsabilitatea sunt toate parte a acestui proces.378 Separarea de părinți

Procesul său nu este discontinuu, ci prezintă o tendință fluctuantă și complementară. Cel vechi

Relațiile se estompează, dar unele noi le iau locul. Despărțirea nu înseamnă sfârșitul relațiilor

întrerupere completă. Îndepărtarea și revenirea împreună ajută la dezvoltarea relației părinte-copil.

la un nou nivel, care oferă suficient spațiu pentru întărirea autonomiei personale.

Dezvoltarea autonomiei personale este influențată de o serie de factori externi, așa-numiții psihosociali.

influenţează sau obligă adolescentul să ia o decizie. Rutina zilnică a adolescentului este una în continuă schimbare.

problemă tot mai mare: timpul petrecut la școală, durata navetei,

activităţile extraşcolare, orele de remediere, activităţile sportive sunt activităţi care

care umplu și ocupă majoritatea timpului liber al adolescenților. Pentru adolescent însuși

trebuie să înveți să-ți gestionezi propriul timp și în cazul unor provocări extraordinare (de exemplu, redactarea unei lucrări, examen)

pentru a o gestiona flexibil. Consumul este o parte caracteristică atât adolescenților cât și

societate. Manipularea banilor, cumpărarea și păstrarea bunurilor personale este

trezește un sentiment de responsabilitate. Oferta de agrement oferă o gamă de sporturi,

muzică, divertisment, droguri, mobilitate etc. între. Întrebarea devine din ce în ce mai urgentă: cine sunt eu,

Cum sunt eu, cum ar trebui să fiu? Aceste probleme presante sunt adesea bazate pe ideologie

ei trag adolescentul in comunitati. Există o tendință comună în luarea deciziilor de a

nevoie de orientare. Adolescenții obțin cel mai adesea informații de la colegii și prietenii lor,

și își discută planurile, dar părinții sunt adesea parteneri și în această chestiune. THE

Interogarea este adesea provocată de evenimente sociale controversate, care ridică moralul

cere adolescentului să ia decizii. Această perioadă se numește moralitate subiectivă

perioada de formare a acesteia.379 Moralitatea autoritara care fusese stabilită de o anumită persoană

378FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002.94-95.379FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002.99.

(părinte, frate, pastor, profesor) întruchipat, este înlocuit cu o idee, o nouă normă morală sau

conceptul de Dumnezeu. Acestea sunt norme de valoare interpretate subiectiv care fac parte din personalitate.

ele devin.

Mai jos rezumăm aspectele din setul de teorii moderne care

care sunt relevante în contextul bio-psiho-social al adolescentului. Tot pe vremea aceea

Este dificil să se ajungă la un acord unificat cu privire la definirea diferitelor teorii ale dezvoltării. Prin urmare, cel

adolescența de la sfârșitul copilăriei generale de 7-10 ani până la limitele flexibile ale tinereții de 18-21 de ani

le clasificam.

Prin urmare, Freud consideră că motivația sexuală este forța motrice a dezvoltării în adolescență

El numește această perioadă stadiul genital. Cele trei componente ale personalității, id-ul, ego-ul și

supraeul380, descoperă punctul culminant al luptei sale manifestat în emoții. Dorința sexuală este

Intensificarea impulsurilor edipiene reprimate din copilărie eliberează energii instinctuale, care

perturbă echilibrul psihologic stabilit în timpul copilăriei timpurii.381 Toate acestea sunt influenţate de

factori de mediu, sociali și biologici.

Abordarea înrădăcinată biologic a lui Freud are nevoie de suplimentare suplimentare. Piaget și Erikson

Erikson găseşte elemente care indică dezvoltarea în schimbarea structurii gândirii.382

El a văzut personalitatea desfășurându-se în tensiunea unor teme de viață: autonomie și îndoială, inițiativă

și vinovăție, acțiune și complex de inferioritate, intimitate și izolare, integritate și îndoială.

Erikson recunoaște provocările de dezvoltare ale adolescenților în problema identității și confuziei de rol383.

motor. Provocarea: să înveți să echilibrezi diferite așteptări și îndemnuri interne

a păstra. Identitatea oferă răspunsul la cât de bine am reușit să ne înțelegem propriul trecut,

pentru a ne armoniza prezentul, relațiile și așteptările noastre de mediu. Potrivit lui Piaget, cel

În etapa operațională formală384 adolescentul învață despre el însuși, despre relațiile sale cu semenii,

Viziunea sa asupra idealurilor sociale și, prin urmare, asupra întregii sale funcționări psihologice, se schimbă.

Capabil de deducții logice complexe, interpretarea unor concepte abstracte, specifice

pentru a dezvolta o mentalitate. Piaget vede dezvoltarea gândirii cognitive ca

piatra de hotar a independenței, prin care, pe lângă gândirea schematică, adoptată, se poate în mod independent, individual

este capabil să ia decizii cognitive și să le urmeze.385

380Freud: există o căutare constantă a echilibrului între id (instincte), ego (eul conștient) și supraego (eul superior). The

Eul vrea să-și afirme aspirațiile instinctive, dar controlul moral al supraeului îl reglează. THE

Rezolvarea conflictelor este motorul dezvoltării. COLE, Michael, COLE, Sheila R.: Psihologia dezvoltării, Osiris

Editura, Budapesta 1998. 380-381. 381COLE, Michael, COLE, Sheila R.: Developmental Psychology, Osiris Publishing, Budapest 1998. 588.ff.382Piaget atribuie dezvoltarea calitativă funcționalității gândirii inteligente. Pleacă de la trei presupuneri

cine: gândirea inteligentă face parte din adaptarea biologică, noi structuri cognitive pot fi dezvoltate în timp,

Dezvoltarea este rezultatul unei succesiuni de faze. Vezi: DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./

SLOT, V.W, 1997.69.383 ERIKSON, Erik H.: Childhood and Society. Editura Osiris Budapesta, 2002.257.kk384COLE, Michael, COLE, Sheila R, 1998. 627.385COLE, Michael, COLE, Sheila R, 2002.120-122.

103

6.2.1. Impactul sistemului familial

Paradigma abordării sistemelor a câștigat deja teren în psihologie, terapie și

tot în domeniul îngrijirii spirituale. Îmi vin în minte nume precum Selvini, Bosculo, Cechin, Prata.

Minuchin, Haley, Stierlin, Böszörményi, care observă funcționarea în cadrul sistemului familial

efecte transgeneraționale, interpersonale, culturale și socio-psihologice. Semnificaţie

sunt roluri, așteptări, sensibilități, moduri de a vorbi, vacanțe, culturale

elemente.386

Independenta adolescentului este si o provocare pentru familie. Fenomenul „cuib gol”.

iar simptomele depresive care apar între părinți pot fi atribuite unei schimbări bruște în structura familiei

spate. Procesele care au loc în cadrul familiei pot avea atât un efect de ajutor, cât și un efect de împiedicare asupra dezvoltării adolescenților.

pentru independența sa. Divorțul și/sau recăsătorirea pot fi o povară psihologică pentru adolescenți.

sunt supărați. O soluție comună este stabilirea unei relații și distanțarea de relațiile de familie.

cererea de independență. Cazul opus este pericolul parentificării, care este

Înseamnă substituirea responsabilităţilor părinteşti, în detrimentul dezvoltării personale a adolescentului.

Deși schimbările biologice ale adolescenței au propria lor semnificație psihologică,

cu toate acestea, organizarea vieții sociale, relațiile cu semenii și familia se schimbă

ele arată o situație. Până acum, compania și familia între persoane de același sex au fost satisfăcătoare

a fost considerată o împrejurare. În timpul adolescenței, interesul se mută către sexul opus,

așa că se simte confortabil în cercuri eterogene de prieteni. Este important să avem aceleași valori și abordare

recunoașterea, popularitatea, organizarea clicurilor și a bandelor pe baza loialității interne, a

atracție sexuală. Ca urmare, rolul familiei este reclasificat. Nu putem vorbi despre familie.

despre degradarea calitativă a relațiilor, dar și despre diferitele domenii de interes

despre necesitatea unei relații. Adică: pe anumite probleme, de exemplu: îmbrăcăminte, sexualitate, droguri,

Opinia semenilor este autoritară, în timp ce în chestiuni morale, religioase și maritale sunt părinții

considerat partener competent.387

Se subliniază şi conflictul adolescent-părinte, în care adolescentul

Ele există între un fond familial sigur și autonomia dictată de libertate și independență. THE

iar de la părinte se așteaptă un echilibru între nevoia de independență și responsabilitate.

Perspectiva de viitor a adolescenților este adesea asociată cu școala, profesia și formarea.

este conectat. Abia după aceasta urmează aspectele relaționale, de agrement și financiare.

aspect. Aceeași secvență poate fi observată în ceea ce privește fricile,388 și apoi completată de

cu temeri legate de sănătate, părinți și posibil divorț.

386V .ö. FLAMMER, August, ALSAKER, Francoise, 2002.104-107.387COLE, Michael, COLE, Sheila R,1998. 612-614.388Vezi: NURMI, Jan-Erik/PULIIAINEN, Harry: Relația în schimbare părinte-copil, stima de sine și

inteligenţa ca determinanţi ai orientării către viitor în perioada adolescenţei timpurii. În: Jurnalul Adolescenței,

Vol.14. 1991/1, 35-51. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

6.3. Contextul relațional al adolescenților: familie, colegi, școală

6.3.1. Reinterpretarea structurii familiei din perspectiva ajutorului

Unul dintre cele mai importante domenii ale vieții noastre este familia. Dezvoltarea vieții și a relațiilor noastre,

domeniul creării lumii noastre. Conceptul de familie în societatea modernă a secolului XXI

se modifică.389 Socializarea copilului este completată de mediul şcolar pe lângă mediul familial.

Evident, cele două spații de locuit sunt incompatibile ca natură și semnificație. Familia

nu doar o comunitate educațională și de comunicare, ci și un loc pentru formarea de legături, împărtășirea sentimentelor

(ascunderea, securitatea, dragostea, confortul, sprijinul) individului

un loc de oportunitate pentru dezvoltare, îngrijire și experiență a valorilor etice.390

În ultimele decenii, micro-comunitatea socială tradițională, familia conceptuală, a fost

sarcina sa s-a schimbat semnificativ. Despărțirile și reunificările frecvente ale familiei creează un nou set de concepte

au introdus termenul familie mozaic în cercurile lor profesionale. Vocabularul dicționarelor nu este

discută despre numele familiei mozaic, de fapt nu este adesea folosit în limbajul de zi cu zi.

Cuvântul și semnificația lui nu sunt noi. În trecut, decesul unuia dintre părinți, în prezent

o familie (trunchiată) lăsată în urmă de părinții divorțați sau o formațiune familială formată din părți recăsătorite

epuizează conceptul de familie mozaic.391 Familia mozaic nou formată, deși în exterior cel

Seamănă cu o familie nucleară, dar este diferită în structura sa și relațiile interne. The

un părinte are contact cu copilul doar după o anumită perioadă de timp, membrii familiei sunt

a experimentat pierderea unei persoane, se formează noi forme de relații în familie, care nu sunt

înlocuiți prima, structura originală a relației, copiii au și o relație cu părintele divorțat

sunt legaţi.392

Conflicte relaționale în familie, destrămare frecventă a familiei,

reprezintă o amenințare pentru existența și siguranța copilului și au un impact negativ asupra personalității acestuia

ei practică. Consecințele acestui lucru sunt:

A) răspândirea formării familiei incomplete și netradiționale și a familiei

389 „Lumea în curs de globalizare a societăților moderne conduce oamenii la o masificare omogenizantă

Una dintre consecințele compensatorii ale dezvoltării personalității este că în procesul de individualizare, ego-ul este protejat.

omul fuge în izolare narcisică. Acest lucru afectează și relațiile familiale mai largi, printre altele, pentru că

cultura conversaţiei între rude se atrofiază. Este deosebit de dificil să discutăm despre viziuni asupra lumii, politice sau

probleme sexuale pentru că le este teamă că nu va duce la o ceartă. Adesea este doar un fel de

Este posibilă menținerea unei conexiuni superficiale care să nu pună în pericol relațiile în continuare. "LUCRURI"

Ferenc: Surse de vitalitate în familie. Compania Sf. Ștefan, Budapesta 2009.98. 390HORVÁTH Katalin Szabó: Lumea interioară a căsătoriei și a familiei. Universitatea Semmelweis de Igienă Mintală

Institutul, Budapesta 2007.16-17.391KRAEHENBÜHL, V ./ JELLOUSCHEK, H./ KOHAUS-JELLOUSCHEK, M./ WEBER, R.:

Familii mozaice. Editura Animula, Budapesta 2007/16.16.k.392KRAEHENBÜHL, V./ JELLOUSCHEK, H./ KOHAUS-JELLOUSCHEK, M./ WEBER, R.: 2007/16.19.k.

105

frecvența recombinării. Model comun de creștere a familiei monoparentale, ceea ce nu înseamnă

o familie ruptă – familia poate fi încă completă. Recăsătorirea este un amestec de frate și părinte-

rezultă în relaţii copilăreşti. Fenomenul se numește familie de mozaic;

B) consolidarea sistemului de rudenie. Accelerarea telecomunicațiilor și a transporturilor

Are ca rezultat schimbarea socială și extinderea sistemului relațional al familiei.

Consecinţă:

a) conceptul în expansiune de familie compensează incompletul sau neconvenționalul

dezavantajele familiilor;

b) nevoia de împerechere adultă rămâne importantă, dar aspectul spiritual lipsește

din aceasta (căsătoria bisericească), conviețuirea familiei este rezultatul unui fel de contract utilitar,

în care factorii de utilitate și materiale primesc un accent deosebit;

c) influența a nenumărați factori de stres social și economici, care afectează identitatea

provoacă o criză;

d) criza intergenerațională a legăturilor familiale, ruperea timpurie a relațiilor părinte-copil

în adolescență, căsătorie prea timpurie;

e) vulnerabilitatea membrilor familiei care se dezvoltă în timpul divorțurilor;

f) părăsirea timpurie a școlii a copiilor generează tensiuni și conflicte generaționale

în familie;

g) rolurile parentale indică egalitatea, perspectiva mamelor și copiilor

din ce în ce mai pronunțat;

h) persoanele care au determinat deschiderea familiei au fost cândva părinții, astăzi este

închid sistemul familial, copiii sunt mult mai deschiși la schimbările sociale

în direcția și ei sunt cei prin care familia se schimbă, deci sunt elementele transmisive ale familiei

sistem;393

i) destrămarea familiei este o problemă pentru copii și locuințe;

j) familia ruptă întâmpină dificultăți în fața provocărilor socializării, dar și ale reproducerii;

k) crescând individualizarea, tulburările sistemului familial sunt interconectate, familial social

odată cu creșterea tensiunii vieții.

Rolurile și responsabilitățile membrilor familiei și ale părinților s-au schimbat semnificativ, mai ales în trecut.

începând cu anii '70 ai secolului XX. Schimbările sociale și tehnice accelerate sunt din ce în ce mai mult

Familiile s-au confruntat cu o sarcină de adaptare mai intensă. Familiile s-au schimbat

rolul a provocat o pierdere a echilibrului în sistemul intern al familiei, ceea ce a îngreunat

adaptarea socială.394

393BUDA, 2003. 213-216.394HORVÁTH Katalin Szabó: Lumea interioară a căsătoriei și a familiei. Universitatea Semmelweis de Igienă Mintală

Institutul, Budapesta 2007.18-19.

Unul dintre cele mai importante roluri ale familiei este socializarea prin creșterea conștientă.

Acest concept include crearea condițiilor în jurul nașterii

nevoie, ca și copiii care au zburat din cuibul familiei, la un nivel modificat de relație

sprijin continuu. Schimbarea tiparelor de relații de familie face postmodernismul

În această epocă, familia tradițională și mozaică a devenit diferită și specială. Directorului spiritual și

Prin urmare, facilitatorul trebuie să evalueze obstacolele și oportunitățile inerente în aceasta.

6.3.2. Semnificația biologică și psihologică a atașamentului mamă-copil

Există puține evenimente de viață care au un impact mai profund și mai durabil asupra

dezvoltarea transgenerațională a familiilor, cum ar fi evenimentele și efectele din jurul nașterii. The

contactul mamă-copil este un factor determinant al relației părinte-copil de la început,

abilități ulterioare de socializare și dezvoltare a personalității.395 Dragostea maternă,

Educația empatică, contactul fizic, securitatea și contactul vizual sunt semnale care

este esențială pentru o bună dezvoltare psihologică. Din păcate, de multe ori tocmai această lipsă

copilul în creștere trebuie să facă față, ceea ce adesea nu este posibil, sau doar problemele maturității

se dezvăluie prin remediul său. Prin educația empatică, copilul răspunde lumii din jurul lui.

Declinul empatiei (indus din pacate de tot mai multi factori sociali) la copii

are ca rezultat dificultăți de înțelegere, învățare și realizarea de conexiuni.396

De aceea, trebuie să vorbim, de dragul unui scurt capitol, despre factorii negativi pe care mulți

ele determină (în prealabil) dezvoltarea și direcția unei persoane sau a unei generații,

(vinovăție) conștientizare și eliberare. Mai jos sunt cele mai importante aspecte:

Putem rezuma, fără a pretinde a fi complete, următoarele puncte care scot în evidență importanța copilului și a părintelui:

efectele formatoare de conștiință și posibilele lor consecințe. „Civilizația noastră tehnică

Natura lui masculină lucrează împotriva vieții în multe domenii. (…) Modul modern de viață este atât economic, cât și

prin regulatorii vieții și majoritatea influențelor media, cele sănătoase, naturale

lucrează împotriva vieții de familie. Acest lucru este evident mai ales în spiritualitatea feminină, yin a vremurilor noastre.

în raport cu. Femeia care, crescându-și copiii și modelând generația viitoare,

se ocupă, valoarea sa socială este minimă, stima sa financiară este cea mai scăzută

nici nu ajunge la un salariu. O femeie care naște și crește copii este o calificare socială

conform „nu funcționează”. Majoritatea instituțiilor media subliniază rolul femeii în familie,

creșterea copiilor etc. contrastează în mod regulat cu autorealizarea femeilor, construirea carierei

395V .ö. BUDA, 2003.81.k. 396 „Începe predarea logică, rațională a copiilor, reglarea verbală începe cu predarea vorbirii

punând bazele și treptat tot mai multe eforturi educaționale sunt îndreptate spre relația cu copilul

accentul ar trebui să se mute pe cuvinte. Astfel, începe un proces care, din perspectivă societală,

Este extrem de important, dar în cultura noastră tinde să suprime empatia. „BUDA,

2003.82.

cu întrebarea...'397

Pierderea tradiției în societățile în curs de industrializare, pauza în calitatea lor „regulatorie”, a

distanța intelectuală și emoțională dintre generații, procesul de moștenire intergenerațională

Ruperea legăturii, slăbirea securității existenței, creează un fel de vid emoțional și o pierdere a controlului conștient.

își poartă cererea. Nevoile socio-economice, „presiunea” socială, sfera concurențială,

statutul omului ca unitate de producție orientată spre performanță, scăderea nașterii,

aduce sub control procesul vieții naturale, adesea cu probleme etice

fără a ține cont de: „am introdus în lume un nou tip de frică existențială.”398 The

Un copil are dreptul de a fi dorit, în timp ce o persoană nedorită nu are dreptul de a exista (!).

„Nu sunt valoros pentru mine, valoarea mea personală este relativă și dictată din afară, pentru că

depinde cat de mult isi doresc. Dar dacă nu am absolut, dat de Dumnezeu

cu valoare, apoi nimic altceva. Sunt de unică folosință, dar și ei sunt. „399

Acești factori afectează și cel mai sensibil ciclu de viață al unei persoane (concepție-naștere-copilă).

Au inevitabil un impact, punând adesea în pericol existența copilului. „Cel social

În această viziune falsă a valorilor, cel mai crucial este rolul mamei și prin acesta al copilului.

atitudine miop. Din punct de vedere psihologic, aceasta este perspectiva adolescentului asupra dezvoltării personalității.

corespunde unui blocaj la nivel şi în problematica acestuia. Unde viața naturală

Apare acest tip de blocaj al procesului de realizare de sine, provocând acele posibilități spirituale,

binecuvântările care pot fi obținute prin aceasta sunt lăsate în afara vieții unei persoane. „400 Acesta este

Purtăm represiunea și vinovăția în mod conștient sau subconștient și aceasta este viața noastră, personalitatea noastră.

devine o parte latentă. Dacă nu am putea face față acestei probleme, o generație viitoare

Veți ști? „Părinții au mâncat strugurii acri, iar dinții copiilor sunt încordați." (Ieremia 31:29b)

În timpul muncii terapeutice, iese adesea la iveală o descoperire care este de mare ajutor persoanei.

despre reprimare sau impactul unui eveniment traumatic care a avut loc într-un stadiu incipient al vieții

vorbeste. Aceste evenimente pot fi adesea urmărite până la poveștile de naștere. The

despre legătura mamă-copil și factorul ei determinant în dezvoltarea personalității

Multe lucrări profesionale despre teoriile atașamentului au fost deja raportate. Baza comună a acestor observații este că

nașterea unei persoane ca „origine" a existenței sale și continuitatea (principiul continuității)401 a creșterii sale

397SÜLE Ferenc: Surse de vitalitate în familie. Societatea Sf. Ștefan, Budapesta 2009.98-99.398Philip G. NEY, Marie A. PEETERS-NEY: Avortion Survivors, Agape Pro-Life Foundation-Koinonia, Cluj-Napoca

2001.64.399Philip G. NEY, Marie A. PEETERS-NEY, 2001.64.400SÜLE, 2009.99.401Teoria continuității a luat naștere în urma numeroaselor cercetări pre- și perinatale efectuate în rândul popoarelor indigene,

care se manifestă în coexistenţa strânsă, simbiotică, a copilului fetal şi a mamei. Societățile moderne

Practica ei are o viziune diferită asupra nașterii, creșterii copiilor și atașamentului timpuriu în multe feluri.

LIEDELOFF, Jean: În căutarea fericirii pierdute. Editura Kétezeregy, 2007. 41 pagini. V.o. BLAZY Helga: The

asupra continuităţii vieţii pre şi perinatale. În: Sarcina, nașterea și creșterea copiilor în Ungaria

în culturi. Volumul de studiu al Congresului, Editura Animula, Budapesta, 1999. Ed. a XIV-a. V.o. ERIKSON, Erik H.:

Copilăria și societatea, Editura Osiris, Budapesta, 2002. 111 și urm., 165 și urm.

108

circumstanțe, relațiile personale „create copilului” sunt factori determinanți în ea

în ceea ce priveşte calitatea vieţii, consolidarea unei identităţi sănătoase402 (cum ar fi „...realist

imaginea corpului, identitatea subiectivă de sine, consistența atitudinilor și comportamentului, experiența de sine

continuitate temporală, onestitate și autenticitate, rol de gen și etnie

articularea apartenenței, conștiința funcționând ca o lege internă. „403). În același timp, a

un eveniment precoce, neașteptat, o traumă404, determină afectiv relația mamă-copil

procesul de atașament fetal405 și adesea aceasta duce la vinovăție, adică la conștiința de sine conștientă.

iar un sonerie de alarmă izbucnind din inconștient îi face auzită vocea: „nu se pot bucura de viață pentru că ei

„ei simt că nu ar trebui să fie în viață”406. Acest lucru are un impact foarte puternic asupra personalității, imaginii de sine și

pentru dezvoltarea relaţiilor sociale. Influențele externe (psihosociale) și interne (psihologice) asupra mamei și copilului ei

efecte negative interne (conștiință), ulterior efect de vinovăție, apoi nevrotic

simptome și o tendință spre dependență. Sunt cunoscute unele nașteri comune

factor traumatizant în jurul.407

a) Un copil neașteptat. Copil născut în afara căsătoriei.408 Căsătoria forțată a părinților, copilul născut

din cauza copilului, pune o presiune enormă asupra copilului mai târziu, în care figura de autoritate,

vinovăţia pentru toate (trecute şi prezente) „ghinionişti” este frica existenţială şi

însoţită de incertitudine. O situație discutabilă similară apare cu copiii născuți în afara căsătoriei.

evaluarea psihologică și interpersonală a copilului.

b) Sarcina forţată. Necopilul pune o mare povară psihologică asupra celor care așteaptă binecuvântarea unui copil.

pentru un cuplu. Există motive fiziologice și uneori psihologice pentru aceasta. Este rar dezvăluit la părinte

temeri acumulate cu privire la naștere. Aceste temeri, de foarte multe ori, sunt artificiale

sunt proiectate asupra unui copil născut după intervenție și/sau tratament.

c) Nașterea te îmbolnăvește. Nașterea complicată, care a adus copilul într-o stare aproape de moarte,

402WINNICOTT, Donald W.: Individual Development and the Family, Editura Animula, Budapesta, 2006. pp. 21-37. V.o.

C. MOLNÁR Emma: Psihologia maternității, Editura Academică, Budapesta, 1996. 55 și urm. 403KERNBERG Paulina F./ WEINER, Alan S./ BARDENSTEIN, Karen K.: Tulburări de personalitate la copii și

în adolescență, Editura Animula, Budapesta, 2007. 27. 404 „Dialectica traumei operează nu numai în viața spirituală a supraviețuitorului, ci și în relațiile sale apropiate, care (...)

duce la relații instabile. (...) Oamenii care au suferit traume suferă leziuni ale structurilor lor de bază de sine.

Ei își pierd încrederea în ei înșiși, în alți oameni și în Dumnezeu. Umilire, vinovăție și neputință

experiența le distruge stima de sine. (...) Identitatea lor s-a format înaintea traumei

este irevocabil distrus. ” Judith HERMAN: Traumă și vindecare, Editura Háttér-Editura Kávé-NANE

Asociaţia, Budapesta, 2003. 76.405V .ö. Zsuzsa ETÉNYI: Poate fi testată memoria nașterii la copiii mici? În: Sarcina, nașterea și

Creșterea copiilor în culturile maghiare, Volumul de studiu al Congresului, Editura Anumula, Budapesta,

1999. 32 urm. V.o. Judit-Dános Lászlóné Storcz: PIC și atașamentul timpuriu, în: Sarcina, nașterea și

Creșterea copiilor în culturile maghiare, Volumul de studiu al Congresului, Editura Anumula, Budapesta,

1999. 58 și urm. 406 NEY/PEETERS-NEY , 2001.28.407Aspectele rezumate mai jos sunt scrise de HIRSCH, Mathias: Schuld und Schuldgefühl, Vandenhoeck-

Ruprecht, Göttingen, 1998. 135.kk.408LOSONCZI Ágnes: Cel mai mare punct de cotitură în viață: așteptarea unui copil, nașterea, nașterea – cercetătorul social

cu ochii lui. În: Sarcina, nașterea și creșterea copiilor în culturile maghiare, lucrările Congresului

Volum de studiu, Editura Anumula, Budapesta, 1999. 108 și urm.

mama, precum și orice boală (permanentă) rezultată din sau legată de naștere,

Îi trezește copilului un sentiment uriaș de vinovăție față de propria existență, care este cauza crizei

volt.

d) Violul. Avort. Un copil conceput și născut prin viol este considerat „non-violent”

se confruntă cu un mesaj parental negativ de „copil așteptat”.409 Copilul care supraviețuiește unui avort.

Această descoperire reprezintă o ruptură în sensul său de viață, care aduce înstrăinare de viață, anxietate existențială,

induce un sentiment de alteritate și probleme în construirea relațiilor.410 O astfel de persoană este în mod constant într-o stare de

simte „sabia lui Damocles” planând peste el, de parcă ar fi scăpat din soartă, dar soarta

persecutat de moarte de.

e) Copil predat. Unul dintre factorii care provoacă schimbări în structura familiei este

un fenomen explicat prin angajamentul în muncă și presiunea performanței. Pentru copilul care se naste

uneori nu există „loc” în familie pentru că părinţii sunt ocupaţi. Bunicii sunt „adoptivi”

tendința reprezintă o pauză primară în viața copilului, sosirea acasă, adică a bunicilor.

Intervenție care rupe relația de dragoste a unui copil fără tranziție ca a doua traumă

raportează.

f) Transferul de rol. Parantetizare. Prin transferul inocenței și responsabilității copilăriei

Este vorba despre o inversare interpretată a rolurilor. Părintele, mânat de o nevoie interioară, crește copilul

în locul unui co-părinte, oferindu-i astfel nu numai o poziție, ci și o responsabilitate mai mare și timpurie,

decât ar putea suporta personalitatea lui potrivită vârstei. Pe de altă parte, mama-copil

Relația este reclasificată, iar legătura de încredere este înlocuită cu o anumită auto-coerență. Acesta este un

cererea internă, pentru a o îndeplini în conformitate cu așteptările externe. Nerespectarea acestui lucru va duce la vinovăție

trezeşte-te.

g) Așteptarea unui copil și sarcina. Aici aparțin trei fenomene: cu maturizarea personalității

a deveni părinte împreună și a aștepta un copil care decurge din instinctul de reproducere,

o persoană compulsivă care vrea să se distanțeze de părinți și să devină adult prin sarcină

așteptarea unui copil și crearea unui obiect-mamă prin care mama se experimentează pe ea însăși în copil

lipsa regresivă de iubire, prin maternitate. Copilul nenăscut

Are un efect distrugător de identitate asupra mamei, care se separă în mod conștient de ea

un făt care crește în simbioză. Incidența mare a avortului ca fenomen social

poate avea ca rezultat un efect de vinovăţie colectiv semnificativ.411

409 „Contracepția este evitarea conștientă a statutului matern, al cărui echivalent inconștient este infertilitatea funcțională.

Posibilitatea conștientă de a evita rolul de mamă este avortul artificial, în timp ce posibilitatea inconștientă este plângerile imanente și

simptome.” C. MOLNÁR Emma: Psihologia maternităţii, Editura Academică, Budapesta, 1996.70 410NEY/PEETERS-NEY, 2001. 23.kk.38.kk.411Oficiul Naţional de Statistică din România (INSSE) în 2007, şi Centrul de Cercetare UNICEF Innocenti.

Potrivit sondajelor efectuate în 2008, numărul cazurilor înregistrate în România a crescut de trei ori între 1989 și 2006.

numărul de avorturi decât de nașteri. Aceasta înseamnă sute de mii de avorturi pe an.

Sursa: www.insse.ro, www.unicef-irc.org,

Relația simbiotică mama-copil menționată mai sus și ea afectivă, inhibitorie

Natura creată în mod natural a spațiului de viață social modern poate fi observată prin influența acestor factori.

abaterea, așa-numitul proces de alienare, care filozofia existențială,

antropologia, apoi științele sociale moderne, cum ar fi psihologia socială,

Psihologia dezvoltării și apoi teologia raportează și ele la unison. În spațiul de viață uman

sunt date acele elemente care au polaritate opusă, dar capacitatea de selecție dătătoare de viață

prin care locul, atitudinea și identitatea omului sunt dezvăluite pe un plan imanent și transcendent

este determinată. Dacă căutăm marele mister al vieții umane (cum ar fi concepția și nașterea)

răspuns, atunci ne putem gândi la acel proces care se luptă, corectiv, dar natural

(simbioza făt-mamă), care face parte din vitalitatea umană și continuitatea existenței. Acest

Impulsuri extraterestre care perturbă în mod intenționat „ordinea" ecosistemului bio-psihic uman

sunt deranjante. Frica existențială, atașamentul anxios, vinovăția de supraviețuire412,

vinovăție ontologică413, neîncredere și lipsă de încredere în sine, o faptă greșită trecută sau viitoare

simptome de conflict extern și intern suferit.

O persoană care a experimentat o manifestare traumatică a neiubirii

Este greu de crezut că un părinte, cu atât mai puțin Dumnezeu, este iubitor și grijuliu. Viaţă

În loc să o evalueze, el preia mesajul „traiului ieftin" din mediul său. Existențialul

anxietatea, suprimarea vinovăției, negarea valorii existenței duce la o cultură a morții, care

experimentăm impactul său social și economic. Recunoașterea/cunoașterea a tot ceea ce face/poate face

(păcat)conștiința omului modern gânditor

6.3.3. Importanța și impactul educației în familie

„Pentru ce educam?" Aceasta este o întrebare pe care fiecare părinte trebuie să o clarifice. Numai atunci este posibil

pentru a vorbi despre metodele educaționale, efectele și consecințele acestora. Familia este prima

scena în care începe socializarea copilului. În acest proces, parentingul iubitor este esențial.

are un rol semnificativ. Îngrijire empatică, dezvoltare stabilă a canalelor de comunicare,

Securitatea relației părinte-copil este un pilon fundamental al procesului de creștere a familiei.414 „Părinții

Își iubesc copiii pe bună dreptate dacă îi ajută să-și găsească originalitatea unică,

412Un sentiment specific de viață în rândul supraviețuitorilor avortului este că ei se simt complici pentru că nu au fost cei care au făcut avortul. Întotdeauna

Ei își cer scuze, vor să își justifice dreptul de a exista. Și au remuşcări din cauza dependenţelor lor.

NEY,/PEETERS-NEY, 2001. 38.413 „Părinții neîmpliniți care suferă de vinovăție ontologică își forțează adesea copiii să

realizează propriile vise, care de obicei nu corespund personalității sau abilităților intelectuale ale copilului

„abilitățile lui". NEY,/PEETERS-NEY, 2001. 47. 414 „În acest sistem complex de relații, părinții au, de obicei, educație, competență și cunoștințe adecvate despre metode.

trăiesc şi acţionează fără ea şi de fapt – după cum mulţi au afirmat deja – este aproape un miracol că

există doar atâtea probleme psihologice în viața copiilor câte există. Cu toate acestea, până acum nu s-au format

care a organizat soluții cu privire la modul de a ajuta părinții cu cunoștințe psihologice

în creșterea copiilor." BUDAPEST, 2003.87.

111

îi pregătesc pentru luptele vieţii şi nu îi înlănţuiesc pe ei înşişi."415 Copilul

În procesul de socializare trebuie să se distingă două niveluri: conținutul și forma de socializare.

Vom examina acum aspectele formale care determină stilul de creștere al părinților, cel

afectează practica educaţională şi calitatea relaţiei copil-părinte.416 Efectul formal

determină conţinutul şi influenţează scopul. Impactul formal al creșterii asupra relației părinte-copil

are loc prin conexiunea emoțională, care stă la baza conținutului transmis prin educație,

în care mediu are loc transferul şi primirea valorii.417

„Cum ar trebui să educăm ca să educăm bine?" Întrebarea se referă nu numai la părinți, ci și la profesori,

Acesta angajează un sociolog, un psiholog, un pastor și un educator. Metodele de educație

O mare cantitate de literatură a fost publicată în legătură cu cercetările sale. Doar în ultimele decenii

Earl S. Schaefer, unul dintre cei mai cunoscuți cercetători și liniile directoare ale acestora, este indulgent.

Teoria parentală a lui Benjamin Spock418 subliniază în mod similar permisivitatea parentală

subliniază. Numeroasele cărți ale lui Thomas Gordon, publicate și în limba maghiară, completează și

rezumă teoria predecesorului său, Spock, că eliminarea granițelor solide,

Consecvenţa şi determinarea sunt elemente importante ale educaţiei.419

Cele patru forme, care sunt destul de cuprinzătoare, au devenit cunoscute ca stilurile parentale ale lui Baumrind.

și expresiv pentru 77% dintre părinți.420 Acestea sunt:

1. Autoritar – care cere ascultare necondiționată;

2.Directiva – indruma copilul pe baza argumentelor si explicatiilor rationale;

3. Permisiv – puțin restrictiv și controlant;

4. Neglijant – caracterizat prin îngăduință și dezinteres.

Psihologul maghiar Jenő Ranschburg împarte oamenii în patru categorii: adepți la frig,

descrie stiluri parentale rece restrictive, calde permisive și calde restrictive.421

Nu există un stil perfect, stilurile parentale se suprapun pentru toți părinții. Impactul educației

asupra copilului, însă, face obiectul unor cercetări ulterioare, întrucât s-a dovedit că metodele de creștere

au ca rezultat modele comportamentale și atitudini specifice la copil. THE

Cel mai eficient stil parental este determinarea completă, dragostea și grija.

415SÜLE, 2009.119.416HORVÁTH-Szabó Katalin: Lumea interioară a căsătoriei și a familiei. Universitatea Semmelweiss de Sănătate Mintală

Institutul, Fundația Dialogue, Budapesta 2007.113.k. 417HORVÁTH, 2007.114.418Citat de Atkinson. În: ATKINSON, RL: Psihologie. Editura Osiris, Budapesta 1994.419Vezi: Gordon, T.: Learning Parental Effectiveness. Editura Gondolat, Budapesta 1990. 420Vezi descrierea lui Horváth. În: HORVÁTH-Szabó Katalin: Lumea interioară a căsătoriei și a familiei. Semmelweiss

Institutul Universitar de Igienă Mintală, Fundația Dialogue, Budapesta 2007. V .ö. BUSI Etelka: Sinter educațional 1.

Familia. ELTE TTK Centrul de Pedagogie Multimedia și Tehnologie Educațională, Budapesta. Sursa: www.staff.u-

szeged.hu Timp de descărcare: 2013.04. Vezi şi: DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.106-109.421Vezi: RANSCHBURG, Jenő: Frica, furie, agresivitate. Editura Naţională de Manuale, Budapesta 2004. V .ö.

FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise: Psihologia dezvoltării adolescenței, Editura Hans Hübner,

Berna-Göttingen-Toronto-Seattle 2002.183-184.

112

aplicarea controlului.422

Părinții care încurajează independența prin educație emoțională sunt mai eficienți

pregătiți copilul pentru rezolvarea problemelor de zi cu zi. Aceasta este structurată de părinți

decurge din examinarea condiţiilor de mediu, şi din sentimentul de libertate pe care aceasta

permite investigarea.423 Conform cercetărilor recente, încărcat emoţional

pe lângă metodele educaționale, „informația dintre copil și adult (...) și luarea în comun a deciziilor, adică

Calitatea procesului de comunicare reciprocă contribuie semnificativ la multele copilului

la dezvoltarea competenței lor, inclusiv asumarea rolului și perspectivei

capacitatea, formarea identității, autoreglementarea și morala

aptitudini necesare comportamentului. „424

Putem vedea că părintele și educatorul trebuie să cunoască neapărat educaționalul

dimensiunile stilurilor parentale, nu doar impactul asupra copilului, ci și stilul parental în sine

să-și interpreteze stilul parental. Trebuie remarcat faptul că în timpul educației, nu numai

Copilul se schimbă, dar și părintele se schimbă. Este esențial ca controlul, restricția, managementul,

în dimensiunile educației pentru independență, aceștia ar trebui să caute și să aplice metodele adecvate adaptate copilului

atitudine educativă.

Se poate afirma că educația nu mai este un fenomen de la sine înțeles în zilele noastre

în culturi. Creșterea copiilor în familie prezintă o tendință unidirecțională, dar, în același timp,

creşterea părinţilor are loc într-o manieră inversă.425 Accentul pus pe educaţia religioasă este exprimat

Întâmpină obstacole atât pentru copil, cât și pentru părinte. Se poate presupune că

Tânărul adolescent poate fi adresat datorită curiozității și deschiderii sale. De asemenea, educația religioasă

poate fi considerat normativ, nu are reguli prescrise, atemporale, dar există o busolă cu care să se facă

este capabil să se orienteze.426 Nu este necesar să urmeze tendința postmodernă, să se conformeze,

pentru că educația creștină cunoaște deja un Cap prin care are o perspectivă prezentă și viitoare.

6.3.4. Conflict în familie

Desigur, fiecare familie experimentează stările de spirit și nevoile în schimbare ale adolescenței.

conflicte apărute. Îmbrăcămintea este una dintre cele mai comune surse de conflict:

fetele sunt mai predispuse să aibă conflicte cu părinții în această privință decât băieții.427 Părinții

422HORVÁTH, 2007. V .ö. SALLAY Hedvig-MÜNICH Ákos: Percepția atitudinilor legate de educația familiei și auto-

legăturile sale cu dezvoltarea. În: Pedagogia maghiară ediția a 99-a. Numărul 2. 1999.157-174.423MARGITICS Ferenc și PAUWLIK Zsuzsa: Relația dintre preferința strategiilor de coping și percepția

cu influenţe ale educaţiei parentale. Pedagogia maghiară, Vol. 106. Nr 1 2006.43-62.424HORVÁTH, 2007.120.425Vezi: 6.3.1.5. Capitolul 426 LIEFFIJN, R.: Studiind sub influență. Opiniile familiei influențate de societate

evoluții. În: LIEFFIJN, R./ VERKADE, JA/ JANSSEN, J.: Developmental problems in teenagers.

Evoluții sociale în legătură cu problemele cu adolescenții. Studii Ammersfoort 19.

Editura JJ Groen en Zoon, Leiden 1995.9-21.427FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.173-174.

adesea incapabil să facă față solicitărilor financiare pe care le fac adolescenții

Este important pentru ei să răspundă așteptărilor prietenilor și comunităților. Părintele și

Profunzimea și intensitatea conflictelor dintre adolescenți variază. Vorbim superficial,

despre conflictele cotidiene care sunt intense și accelerate, nu inhibă sau

influențează relația cu părintele, precum: treburile casnice, grădinărit, coafarea, temele școlare

performanță, bani de buzunar, prieteni, vizite la rude, ieșiri, ora de culcare, ascultare de muzică,

activități sportive, rivalitate între frați etc. Cu toate acestea, aceste conflicte pot fi consecințe ale

sau înlocuitori pentru abateri mai grave precum sexualitatea, consumul de droguri, furtul, fizicul

insultă etc. Sistemul familial poate gestiona singur conflicte minore, dar mai grave

rezultă conflicte și fixări, caz în care este necesară chiar și implicarea unui expert extern

necesar.

Conflicte mai grave, cum ar fi separarea, delegarea părinților428, conflictul privind divorțul,

Perioada de latență pentru trauma datorată pierderii este de obicei lungă, iar aceste conflicte

Consecințele sunt uneori dramatice: mutarea, fuga de acasă, abandonul școlii

absență, conversie religioasă, căsătorie timpurie, calitatea de părinte, încercare de sinucidere,

dependența de droguri, dependența de alcool, criminalitatea etc.429 Cercetările arată că cei dezordonați,

o relație parentală conflictuală creează o situație familială de netrait pentru copil,

Adesea copilul însuși devine victima unei insulte: abuz fizic430, teroare psihologică sau

victimă a abuzului sexual431.

În timpul schimbării interacțiunilor familiale, părinte-copil și părinți și copii

Adică vorbim unul cu celălalt, acordăm asistență și luăm îndrumări. Acestea sunt

interacțiunile arată schimbări în timpul adolescenței. În timp ce în primii ani existenţa biologică a copilului

dependenți de părinți, aceștia sunt mai strâns legați, nevoia de autonomie în adolescență este interacțiunea

Reprezintă declinul vieții intime a adolescentului. Consideratie manifestata de parinti

de asemenea, se schimbă: în timp ce la începutul adolescenței, comportamentul agitat, rebel și solicitant este mai frecvent,

428 Această formă de conflict este problema familiei antice a așteptărilor rolului și a îndeplinirii rolului. Părintele neîmplinit

Dorințele sunt delegate conștient sau subconștient copilului, care este astfel un agent secret al dorințelor părinților.

Misiunea copilului este de a duce la bun sfârșit sarcina care i-a fost delegată. Acest lucru înseamnă adesea conflict interpersonal pentru adolescent.

împotriva ambiției și dorinței sale auto-împlinite. DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.93.429Nu există o afirmație generală despre tipurile de familii care se luptă cu cele mai grave conflicte.

Comentariul lui Montemayor: „Toate familiile uneori și unele familii de cele mai multe ori". (1983) Vezi:

FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.175. 430SIMONS, Dominique/WURTELE, Sandy: Relația dintre utilizarea de către părinți a pedepselor corporale și

aprobarea copiilor lor de a lovi și de a lovi alți copii. În: Abuz și neglijență asupra copiilor. Vol. 34, Issue

9. 2010. 639-646. Forrás: www.sciencedirect.com Letöltés ideje: 2013.04.431FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.175. Mai multe: DAIGNEAULT, Isabelle, HEBERT,

Martine, McDUFF, Pierre: Abuzul sexual și victimizarea bărbaților și femeilor din copilărie la partenerul adult

relationchips: Un studiu al factorilor de risc. În: Child Abuse and Neglect 33. 2009. 638-647. valamint SCHUETZE,

Pamela/EIDEN, Rina Das: Relația dintre abuzul sexual în timpul copilăriei și rezultatele parentale:

Modelarea căilor directe și indirecte. În: Child Abuse and Neglect, 29. 2005. 645-659. Sursă:

www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

mai târziu, la vârsta de 14-16 ani, acest comportament este mult mai calm, mai măsurat, există mai multă raționalitate în el

în sistemul de raționament, drept urmare, considerația arătată de părinți este și ea mai mare

permite atenția și un cuvânt de spus în deciziile comune.432

Interacțiunea familiei în funcție de gen arată o diferență. Fetele și băieții au în general socializare

și preferă să discute despre problemele lor emoționale cu mama lor și, mai ales, discută chestiuni practice cu tatăl lor.

(tehnice, profesionale, politice), ei inițiază conversația de zi cu zi. Una dintre acestea,

explicație dovedită de cercetări că mamele petrec mult mai mult timp activ

cu copiii lor ca pe taţii. S-a demonstrat că interacțiunea paternă însoțită de emoțional

a dus la atitudini mai de încredere din partea copilului, în timp ce cei care nu au căutat contactul

tații au fost complet ignorați de copiii adolescenți. Interacțiunea amoroasă paternă

Sevrajul are un impact negativ asupra calității relației ulterioare a adolescentului.433

Conflictul dintre părinţi determină relaţiile familiale şi sociale ale adolescentului.434

Părinții care au arătat mai multă acceptare unul față de celălalt în relațiile lor au fost mai eficienți

au folosit gestionarea conflictelor și coping, capacitatea de externalizare a copiilor lor

a indicat un nivel mai puţin inhibat.435 Stresul de muncă şi nemulţumirea părinţilor declanşate

disconfortul are un impact asupra satisfacției adolescenților și asupra comportamentului depresiv

determină dezvoltarea depresiei la adolescenţi.436 Acest rezultat al cercetării confirmă şi faptul că adolescenţii

Aceștia reacționează cu sensibilitate crescută la efectele socio-psihologice asupra părinților, emoțional

schimbare, tristețe, oboseală – mai ales față de mamă. Împotriva tatălui

mai iertător. Acest lucru poate fi explicat prin atașamentul fundamental mai strâns al adolescenților față de mamele lor,

și așteptarea că mama este mai mult așteptată să stea acasă, să ofere sprijin emoțional

oferind o atmosferă de sprijin și dragoste.

6.3.5. Conflicte în jurul divorțului

Un rezultat statistic șocant arată că în patruzeci de ani, căsătoriile vor face

432FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.179-180.433Vezi: INGE, Seiffke-Krenke/ OVERBEEK, Geertjan/ VERMLUST, Anunț: Relație părinte-copil

traiectorii în timpul adolescenței: asocieri longitudinale cu rezultate romantice în maturitatea emergentă. Tendon:

Journal of Adolescence, Vol.33, Issue 1, 2010.159-171. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.434 Horst Kampfer Dezvoltarea invidiei și violenței datorită influențelor individuale și sociale ale părinților

trec prin etape, în urma cărora copilul nu mai este văzut ca valoros, unic, creativ

acceptat ca persoană. Prezența unui copil este adesea cuplată cu experiența rivalității. Copilul este părintele

În dependența sa amoroasă, își idealizează părinții, deși experimentează respingerea, ceea ce induce un complex de inferioritate.

Violența este o metodă de a face ca micul imaginat să redevină mare. KAMPFER, Horst: Invidia generează violență:

Origini și transformare. În: Wege zum Menschen V ol59.No1 Vandenhoek-Ruprecht, 2007.60-73.435OLIVER, Pamela H./GUERIN, Diana Wright/COFFMANN, Jaqueline K.: Big five parental personality

trăsături, comportamente parentale și probleme de comportament ale adolescenților: un model de mediere. În: Personalitate și

Diferențele individuale, voi. 47. Numărul 6. 2009. 631-636. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare:

2013.04. 436SALLINEN, Marjukka/KINNUNEN, Ulla/RÖNKA, Anna: Experiențele parentale ale adolescenților

ocuparea forței de muncă și parenting: conexiuni cu bunăstarea adolescenților. În: Journal of Adolescence, Vol. 27, numărul 3.

2004.221-237.

115

42% dintre ei se defectează.437 Acest lucru este depășit doar de numărul experimentat în cunoștințele personale.

realitatea este mai acerbă. Criza emoțională afectează nu numai părinții, ci și copilul în creștere din familie.

De asemenea, traumatizează copiii. Acest lucru se datorează în principal evenimentelor care au loc înainte și după divorț.

lupte intense, șantaj emoțional și jocuri de relație, care implică adesea copilul

ca sacrificiu. În acest mic capitol nu ne vom ocupa de cauzele psihosociale și economice ale divorțului.

factori, nici aspectele sale juridice. Impactul conflictelor de divorț asupra copiilor adolescenți

Examinăm impactul și căutăm o corelație între comportamentul și socializarea copilului

între modelele de relaţie.

Procedurile legale în jurul divorțului, în cazul unei înțelegeri, au fost acum scurtate. Acest lucru este pozitiv.

reprezintă o îmbunătățire a procesului traumatizant al divorțului, dacă plasarea copilului (copilului)

am reușit să ajungem la un acord împreună. Multe contraexemple în acest sens sunt anxietatea și incertitudinea.

sporeşte criza emoţională la copil.438 Cea mai dificilă povară de suportat pentru un adolescent este

Alegere forțată: a lua atitudine pentru un părinte și împotriva celuilalt. Familia

Dispariția acestui fond creează un sentiment de lipsă de siguranță și sprijin, ceea ce este valabil mai ales la începutul adolescenței.

Ea afectează mai profund grupa de vârstă mai tânără și îngreunează formarea identității.

În perioada divorțului, adolescentul este supus unor efecte multiplicative. Nu doar interiorul familiei

trebuie să suporte povara conflictelor, dar să facă față și altor zone ale adolescenței. THE

Problema creșterii și reformularea regulilor interne de familie sunt acum responsabilitatea unui părinte.

Aceasta este o provocare deosebit de mare pentru mamele singure, care simt adesea povara

că așteptările părinților, ale susținătorilor familiei și ale educatorilor trebuie îndeplinite. În acest caz,

rolurile familiei sunt rearanjate, copilul este adesea confruntat cu așteptările rolului parental

din partea unui părinte singur.439 A face față poverilor financiare nu înseamnă doar a face față,

dar ridică şi problema oportunităţilor educaţionale ale copilului. Sentimentul de pierdere al copilului nu este

neglijabil. Acest fenomen a fost deja observat și descris de Bowlby în 1973. Familia

Procesul de procesare a pierderii din cauza rupturii unei relații durează mult timp, în perioada adolescenței

este deosebit de critic deoarece identitatea tinerei personalități nu este încă suficient de matură pentru a fi singur

face față procesării pierderii. Aceasta presupune compensare, acțiune de înlocuire, deviant

comportament sau comportament recesiv.440 Pe măsură ce adolescentul se pregăteşte să se detaşeze

și necesită din ce în ce mai multă mișcare autonomă și spațiu de luare a deciziilor, se confruntă cu problema loialității:

„Pot să le fac asta părinților mei?”

Hetherrington susține că cei care experimentează un conflict înainte și în timpul divorțului

Adolescenții și-au găsit rapid echilibrul și locul după divorț. Surse de conflict

437 HEGYINÉ FERCH Gabriella: Psihologia familiei. Editura Corvinus 2003.198.438 HEGYINÉ FERCH, 2003.211-219.439 VIKÁR György: Crizele tineretului. Editura Animula, Budapesta 1999. 83.kk440DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.102-104.

a încetat să mai apară ca un factor pozitiv. El subliniază, de asemenea, că cel mai mare ajutor

pentru adolescent sprijin parental sincer, empatic.441

6.3.6. Conflicte intergeneraționale

Schimbările într-o societate secularizantă afectează familiile

asemenea. Familiile se schimbă, în ritmuri diferite și în grade diferite. Efectul constrângerii este estompat în

cu capacitatea de adaptare. Încă nu cunoaștem procesele interne, ontologice

nu poate fi localizat științific, dar putem examina rezultatele și impactul acesteia.442

Problema subzistenței a fost aproape complet restructurată astăzi. Fostul familiei

constelația sa multigenerațională a asigurat îngrijire, satisfacând toate nivelurile nevoilor de viață

cu condiţia, asta s-a schimbat astăzi: serviciile urbanizate instituţionalizate sunt deconstruite şi

ei preiau fostele roluri ale familiei.

Caracterul instituţional al familiei se pierde din ce în ce mai mult, în cadrul acesteia se află individul

Își caută nevoile, încearcă să-și găsească și să-și satisfacă propriile dorințe emoționale. THE

Forma și funcția familiei multigeneraționale sunt pierdute.

În împărțirea rolurilor în cadrul familiei, munca a fost principalul factor între generații

un element definitoriu, acum latura emoțională a autoexprimării, diferențierea rolurilor și

egalitatea a devenit accentuată.

Separarea timpurie a generațiilor, transformarea relației copil-părinte

are ca rezultat o slăbire a structurii familiale, ceea ce duce la divorțuri frecvente sau necăsătorite

rezultă într-o formă de convieţuire.

S-a schimbat și sistemul deschis-închis al familiilor: anterior, părinții erau cei care

Familia este deschisă comunității de prieteni și rude, iar astăzi generația copiilor este cea care deschide și

contactați grupul de explorare (vezi: colegi de școală, prieteni, portaluri comunitare, programe pentru tineret,

etc.). Tendința de închidere este, de asemenea, caracteristică instituțiilor religioase.

Psihologia dezvoltării evidențiază trei aspecte suplimentare ale diferenței dintre generații:

a descrie:

a) Diferența de viață în funcție de ciclurile de viață:

Tendința de dezvoltare a adolescenței este caracterizată de inovație, experiență, alegere și

se caracterizează prin experimentare. Generația mai în vârstă este condusă de un motiv complet diferit: experiența de viață.

sunt mai precauți din cauza conștientizării responsabilității și consecințelor însoțitoare, dar, în același timp, mulți

sunt mai reticenți în a inove. Pe măsură ce îmbătrânim, spațiul nostru personal se micșorează.

Provoacă resemnare, spre deosebire de tânăra generație pregătită pentru inovație.

b) Diferența de a trăi în funcție de experiența de viață:

441După Hetherrington: DE WIT, J./ VAN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.104.442BUDA, 2003.114-115.

Ideologiile socio-politice au plasat diferite valori, etica muncii și obiective de viață

în fața oamenilor. Valorile generației mai în vârstă, situații de viață experimentate și aplicate

metodele de autoafirmare diferă de abilitățile dobândite de tânăra generație într-un mediu în schimbare

din experienta lui. Am menționat deja impactul industrializării și al mobilității sociale. Generația de azi

poate fi caracterizată ca generația de tehnologie și computere443, tendință care se reflectă în generația mai veche.

generația nu o poate urma sau înțelege cu adevărat și, prin urmare, nu poate fi transmisă sau moștenită.

capabil. Generația tânără nu mai învață prin învățare transgenerațională: contemporanii, cei

instituțiilor societății moderne, mass-media oferă posibilitatea de a dobândi cunoștințe care umple golul

posibilitatea.444

3. Detașarea tematică

Pluralismul social a relativizat credințele sociale despre stilul de viață, valorile religioase și etice.

convenţii privind normele. Noul stil de viață al tinerei generații schimbă modul de viață al generației mai în vârstă.

Implică o atitudine critică a generației următoare. „Se poate observa că părinții și adolescenții

copiii lor au categorii de valori semnificativ diferite. Părinți și adolescenți

Diferența de importanță a categoriilor de valori poate fi unul dintre motivele diferențelor dintre generații.

apar tensiuni."445 Se poate observa că uneori lucrători adolescenţi şi tineri

Diferența de valori între generații este, de asemenea, semnificativă. Conflictul dintre generații nu este

Nu este legat doar de diferența de valori, ci și de stilul de viață. Comun

Conflictul intergenerațional apare din faptul că în mediile urbanizate ritmul muncii este

iar cerințele sale energetice sunt foarte mari, prin urmare părintele nu poate acorda suficientă atenție

pentru copilul lor, lăsând puțin spațiu pentru o conversație comună.

Deși influențele socio-psihologice sunt semnificative, ele modelează și direcționează eficient

identitatea generaţiei în curs de dezvoltare, există o diferenţă semnificativă în motive şi

între lumea experienţei, dar conflictele nu sunt tendenţioase.446 The

adolescenții, în mod ambivalent, caută securitate și sprijin de la părinți, în timp ce

încearcă să-și exprime cererea de autonomie față de ei.

443Lumea virtuală cu care au crescut tinerii este complet străină generației mai în vârstă. Tehnica

Odată cu civilizația, s-a accelerat și schimbarea tendințelor sociale, acest proces nu a făcut decât să crească decalajul dintre generații.

problema stabilirii contactului între. DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.114-115.444 În urma lui Mead (1970), putem defini trei forme de transmitere culturală: tiparul postfigurativ, care

Poartă o marcă puternică de cultură, generația mai veche își transmite cunoștințele și experiența noii generații; co-

Cultura figurativă este o caracteristică a culturii moderne, care dictează un ritm prea rapid de schimbare, pe care vârstnicii

Următoarea generație nu poate ține pasul, așa că tinerii au nevoie de ajutor de la egal la egal pentru a completa cunoștințele lipsă.

a obtine; Cultura prefigurativă demonstrează caracterul educațional al generației tinere față de generația mai în vârstă

opus. Vezi: DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W., 1997.115.445 BENKŐ Antal/MARTOS Tamás: Despre relația dintre adolescenți și părinții lor, despre valorile lor religioase și existențiale.

În: Katalin HORVÁTH-SZABÓ (ed.): Religiozitate și personalitate. Universitatea Catolică Pázmány Péter

Facultatea de Stiinte Umaniste, Piliscsaba, 2007.206.446DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.116-117.

118

6.3.7. Adolescenții și semenii lor

Odată cu debutul adolescenței, accentul relațiilor sociale se mută de la familie

rețeaua de relații formată cu semenii. Adolescenții petrec din ce în ce mai puțin timp liber

cu părinții lor, mult mai mult cu prietenii lor contemporani.447 Importanța familiei nu se schimbă, dar alături de ea

are loc foarte importantă reţea de relaţii cu semenii adolescenţi.448 Această relaţie

Caracteristica adolescenței este că adolescentul își alege prietenii și comunitatea socială și asta

Drept urmare, regulile care funcționează comunitatea sunt și ele rescrise. Dezvoltat cu contemporani

Trebuie să interpretăm interacțiunea relațională într-un sens puțin mai larg: doi oameni adesea

întâlnirea presupune o relație care include nu numai ceea ce faceți voi doi împreună

fac sau spun, dar percepțiile lor unul despre celălalt și despre viitor, fricile lor,

și așteptările lor. Aceste experiențe sunt stocate în memorie și sunt imediat activate,

atunci când persoana intră într-o nouă interacțiune socială (situație). Un singur eveniment și experiență

O serie de experiențe se bazează întotdeauna pe una mai veche. Interacțiunile repetate frecvent sunt asociate cu comportamentul și

elemente definitorii ale identității de sine care ajută la dezvoltarea identității.449 Tinerii

Interacțiunile sale sunt liber alese și nu o serie normativă de reacții. Acest

Semnificația sa este că, pe lângă reglementarea familiei, include și un rol individual și o strategie de coping.

pot alege liber, în conformitate cu nevoile individuale și regulile comunității

poti sa-l incerci.

Nevoia de identificare, de autodeterminare, este unul dintre principalele aspecte ale relațiilor sociale ale adolescenților.

forță motrice. Acest lucru se întâmplă cu orientarea muzicală, îmbrăcămintea și coafura, uneori gen, etnie și rasă.

sau pe baza discriminării religioase. Nevoia de apartenență la un grup și ideologia grupului

Efectul de identificare reprezintă uneori o astfel de forță de coeziune încât ruperea poate chiar

poate însemna și pierderea identității. Pentru a preveni acest lucru, este necesar să se asigure tinerilor spațiu suficient

să ofere oportunități de a învăța și de a cerceta lumea din jurul lor și de a-și dezvolta propriile competențe

să experimenteze, să-și exprime opiniile individuale, ceea ce le afectează, la rândul său, imaginea de sine, stima de sine și

identitatea lor poate fi consolidată.450

Dinamica dezvoltării relațiilor ascunde noi efecte și contra-efecte. Adolescentul este pregătit

pentru a încerca relații cu sexul opus. Aceasta crește semnificativ

încrederea în sine și îți întărește imaginea de sine. În același timp, cu conflicte relaționale,

Crizele de despărțire sunt foarte obositoare din punct de vedere emoțional pentru adolescenți, ceea ce este deosebit de important atunci când

problemă dacă relația cu părinții nu oferă suport adecvat. Sexul general

informațiile se dovedesc a fi utile și preventive451, dar au adesea erori,

447DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.118.448FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.194.449FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.194-194-195.448FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.194-195.449 51LINDBERG, LD/MADDOW-ZIMMET, I.: Consecințele educației sexuale asupra adolescenților și tinerilor adulți

să sublinieze latura negativă a posibilelor rezultate ale relaţiilor într-un mod preventiv şi

caracter prohibitiv.452 Cu toate acestea, puțin accent este pus pe materialul de cunoștințe „tehnice”453,

conţinut valoros, pozitiv, care poate fi experimentat în relaţii.454 În acelaşi timp, putem afirma că

că comportamentul sexual prezintă şi riscuri somatice prin diverse căi sexuale

boli cu transmitere sexuală și consecințele acestora, sarcină prematură, schimbări frecvente de partener sau

prin informatii insuficiente.

6.3.8. Școala și adolescența

Există o mare diferență în schimbarea calitativă a bucuriei școlare între școala primară și gimnaziu.

între motivaţia de învăţare a adolescenţilor. Pe măsură ce anii progresează și se apropie adolescența,

Atractia pentru invatarea scolara scade, atat pentru baieti cat si pentru fete. Acest

Când cercetăm acest fenomen, trebuie să ținem cont de numeroasele consecințe, spun cercetătorii care lucrează pe această temă.

rezultatele cercetării: satisfacția școlară determină integrarea socială a elevilor455,

comportament456 și chiar are un impact asupra sănătății lor457.

Psihologul Tamás Vekerdy vorbește despre sistemul educațional maghiar (continental).

afirmă: „unul dintre paradoxurile școlii maghiare este că vrea să stimuleze performanța într-un mod care

că, între timp, își împiedică copilul în orice fel, în primul rând cu situația în care se află

interferează cu; Nici măcar nu ezită să o îmbolnăvească. ”458 Se referă la observația că

care afirmă că capacitatea fetelor de a se adapta bine la sistemul de învăţământ şcolar este mult mai mare

rezultă simptome psihosomatice, ca în cazul băieţilor, a căror adaptare este

mai rău, dar indicatorii lor de sănătate sunt mai buni. Concluzia lui Vekerdy: „... cu atât mai mult

Cu cât un copil se adaptează mai bine la el (sistemul educațional, sm), cu atât mai bine

Comportamente sexuale și rezultate. În: Journal of Adolescent Health. Vol.51, Numărul 4. 2012. 332-338. Sursă:

www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.452 Sondajul confirmă că educația sexuală preventivă a părinților în rândul adolescenților din mediul rural este

a fost limitată doar la opțiunile contraceptive și rezultatul a fost considerat a fi că tinerii au fost suficient de informați

au stăpânit metodele. Vezi: CHANDLER, RK/ JANET, GB/GRIFFIN, M.: The impact of home-

educația sexuală bazată pe comportamentul și atitudinile sexuale ale adolescenților din mediul rural. În: Journal of Adolescent Health,

V ol.18. Numărul 2, 1996. 136. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04. 453Un sondaj american a arătat că materialele profesionale de educație sexuală publicate pe internet,

iar consilierea a fost folosită de o proporție semnificativă de adolescenți, pe lângă text și alte materiale informaționale.

MALBON, KM/ OJONG, T./ SACK, AN: 20. Accesul la educație și îngrijire pentru sănătate sexuală pentru adolescenți:

Folosind Tehnologia. În: Journal of Adolescent Health, V ol.50, Issue 2. 2012. S24-S25. Sursă:

www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04. 454FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.217.455STIGLBAUER, B./GNAMBS, T./ GAMSJAGER, M./ BATINIC, B.: The upward spiral of adolescents'

Experiențe școlare pozitive și fericire: Investigarea efectelor reciproce în timp. În: Journal of School

Psihologie, voi. 51, Numărul 2. 2013. 231-242. Sursa: www.sciencedirect.com Descărcare: 2013.04.456Conform unui sondaj realizat în rândul adolescenților, satisfacția școlară influențează pozitiv comportamentul. The

Factori de risc mai frecventi au fost găsiți în rândul elevilor nemulțumiți de școală, cum ar fi consumul de droguri, comportamentul iresponsabil,

contact sexual, încălcarea normelor, acte ilegale etc. LÉVY-GARBOUA, L./ LOHÉAC, Y./

FAYOLIE, B.: Formarea preferințelor, nemulțumirea școlară și comportamentul riscant al adolescenților. În: Journal of

Psihologie economică. Vol.27, Numărul 1. 2006. 165-183. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.457 Tamás VEKERDY: Te îmbolnăvește școala? Editura Saxum 2004. 138-156.458VEKERDY , 2004. 147.

te îmbolnăveşte”.459

Predarea nu este doar pedagogie, ci și pedagogie.460 Pe lângă accentul pus pe educație,

Copiii sunt ținta numărul unu. Într-un sistem bazat pe performanță, calificarea

sistemul are caracter normativ. Acesta este un potențial factor de stres pentru student: mai degrabă

a satisface așteptările mai degrabă decât a dezvolta abilități individuale – tendință

prevalează.461 Unele sisteme de educație alternative (Waldorf, Montessouri) folosesc performanța-

În loc să fie centrați, ei folosesc un sistem de învățământ centrat pe copil – cu rezultate foarte bune.

Aceasta nu înseamnă evaluarea calității sistemelor, ci mai degrabă caracterul paradigmatic al metodelor.

Evidențiem diferența dintre personalitatea copilului, aspectele psihologiei dezvoltării,

vrea să învețe și să-și dezvolte abilitățile și abilitățile, nu materialul predat

pentru a îndeplini cerințele. 462

EXC. „...există o problemă fundamentală (...) Această problemă fundamentală

De asemenea, l-am putea exprima științific ca un test de inteligență de zece

factor – această măsurătoare este acum standardizată la nivel mondial; Europa și

Și pentru Ungaria – școala clasifică două: un fel de lexical

memorie și abilități matematice. (…) copilărie sănătoasă

În inteligență, partea de acțiune este mai puternică, aceasta este cheia dezvoltării, aceasta

De asemenea, implică dezvoltarea inteligenței verbale. Cei doi clasificați

Ambii acești factori intră în domeniul verbal. Partea de acțiune

Nu este afectat de nota școlară. „463

Setul ridicat și în creștere de cerințe determină satisfacția elevului față de școală:

creează mai mulți factori de stres și oferă mai puține recompense individuale. În mintea elevilor

Există dificultăți în alegerea unei cariere, care este o funcție de performanță. Deci stresul nu este

nu numai o influență venită din exterior, ci și o sursă de tensiune și frică generată din interior.464 Cei împovărați

Experiența negativă a atmosferei școlare este adesea fixată la elevi, ceea ce determină

atitudinea lor faţă de învăţare, motivaţia lor, comportamentul lor, abilităţile lor de socializare.465

Un sondaj pe scară largă realizat în patruzeci de țări confirmă această nemulțumire școlară

(experiență negativă), există o legătură între mobbing-ul școlar și criminalitatea studenților.466 Aceasta

459VEKERDY, 2004. 148.460O investigație axată pe cunoașterea completă a copilului, care include psihologia socio-psihologică, spirituală, dezvoltarea,

Îl cunoaște pe copil prin secțiunea transversală a investigației antropologice și pedagogice. Vezi: Vekerdy, 2004. 59. 461Vezi: BUDA, 2003.128-129.462 Afirmația lui Csíkos că Curriculumul Național Maghiar (NAT-1995) se bazează pe deductivul matematic

Necesită dezvoltarea abilităților inferențiale, iar manualele sunt dominate de un stil autoritar. Vezi: STRIPED

Csaba: Demonstrații matematice școlare și capacitatea de a demonstra. În: Pedagogia maghiară, ediția a 99-a. nr. 1 1999.3-

21.463VEKERDY , 2004. 69-70.464FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.235.465 Situația competitivă în școli, evaluarea bazată pe performanță, crește șansele de rivalitate, care se bazează pe

invidie. Iar invidia s-a dovedit a fi legată de frecvența și expresia violenței.

KAMPFER, Horst: Invidia generează violență: origini și transformare. În: Ways to Humanity Vol.59.No1

Vandenhoek-Ruprecht, 2007.60-73.466HAREL-FISCH. Y ./ SOPHIE, W./ FOGEL-GRINWALD, H. and co.: Negative school perceptions and

121

impactul nu este de neglijat informații pentru profesori și părinți, mai ales atunci când sunt luate în considerare

luăm în considerare potențiali factori problematici care afectează alte domenii ale vieții adolescentului, cum ar fi familia,

relație, formarea identității etc.

Comportamentul adesea reclamat al elevilor adolescenți față de profesori este complex.

rezultat al procesului. Trebuie să avem în vedere etapele de dezvoltare a personalității din adolescență.

etapă în care urmărirea autonomiei și dezvoltarea identității se bazează parțial pe separare

împinge adolescentul împotriva părinților, dar în același timp, în conflictele și întrebările sale, el încă

preferă ajutorul părinților. În educație se poate observa impactul asupra elevilor

efectul factorilor de stres, care determină procesul psihologic de regresie467. Ca urmare,

unei persoane asemănătoare părintelui (adică profesorului), rolurile parentale sunt transferate. Ele sunt exprimate spre

comportamente infantile precum sfidarea, ostilitatea, rebeliunea, dar și atașamentul,

încredere și acceptare, de asemenea. Se știe că adolescentul din aceste demonstrații este de fapt

încearcă un rol, „în acest moment îl testează pe adult, examinează cât de mult îl acceptă, cât de mult

poate suporta”.468 Grupul, comunitatea de clasă are adesea un efect stimulativ asupra acestor

in conflicte insa situatia este recunoscuta in timp de catre profesor si individul constient

Aplicarea acestei soluții poate fi o lecție valoroasă pentru grup.

Pe lângă efectele pozitive și negative ale sistemelor de învățare și educație, comunitatea școlară are, evident

Importanța sa469, natura sa normativă este dovedită în procesele de dezvoltare și învățare. Școala

Impactul educațional și de dezvoltare al comunității a fost confirmat de un sondaj efectuat pe elevii adolescenți timpurii,

și au arătat că activitățile care modelează comunitatea școlară au o influență pozitivă asupra

asupra comportamentului elevilor, abilităţilor de rezolvare a problemelor şi motivaţiei.470 În anii '80

Ca practică școlară introdusă în Germania, o comunitate de elevi și-a dezvoltat propriul cod moral.

și un sistem normativ de reglementare și sancționare, care a fost apoi pus în practică. The

comunitatea școlară a funcționat ca o comunitate de avocați și practicieni ai dreptului.471 Acestea sunt practicile

rezultatele au arătat că judecăţile de valoare morală şi

abilitățile lor de luare a deciziilor s-au dezvoltat mai bine decât în cazul elevilor izolați.

Implicarea în hărțuirea școlară: o relație universală în 40 de țări. În: Journal of Adolescence, Vol.

34, 2011. 639-652. Sursa: www.elsevier.com/locate/jado Data descarcarii: 2013.04. V.o. FLAMMER, august-

ALSAKER, Francoise, 2002.239.467 „Personalitatea poate uneori recidivă, mai ales în situații de sarcină, sub influența traumelor și a stresului,

poate regresa la fazele de maturizare anterioare, aceasta înseamnă de obicei că caracteristicile personale corespunzătoare fazei respective

necesită relații, adică relații cu părinți... ” BUDA, 2003. 128.468BUDA, 2003. 130.469DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.132-135.470BATTIST of The School, A.S ca Comunitate şi

Implicarea lor în comportamentele problematice. În: Jurnalul American de Sănătate Publică, Vol. 87, nr. 12. 1997.1997-

2001. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.471Vezi cercetarea similară a lui Kohlberg. SHAREY, J./ REIMER, J./Kohlberg, L.: Kibbutz-ul ca model de morală

educație: un studiu longitudinal intercultural. În: Journal of Applied Developmental Psychology. V ol. 6, Probleme

2-3. 1985. 151-172. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

122

Rezumând cele spuse până acum, câteva rezultate și fapte de bază

putem formula. Modificările adolescentului reprezintă cel mai extins ciclu de dezvoltare,

care nu trebuie tratată ca o problemă. Se caracterizează prin tendința de flexibilitate. Descoperim

factori care prezintă un risc crescut în procesul de dezvoltare: creșterea fizică prea rapidă

dezvoltare, maturizare mai lentă a personalității, așteptări sociale crescute, relativism valoric,

pierderea orientării, acceptarea de sine (proces mai lent la băieți), detașare timpurie și prea devreme

căsătoria, familiile rupte și consecințele psihologice, sociale și juridice care vin cu aceasta etc.

În contextul schimbărilor sociale, sunt luate în considerare și schimbările din sistemul de relații familiale.

trebuie păstrat. Conceptul de familie se extinde, dar aspectul spiritual-ritual al formării familiei lipsește.

moment, în schimb gândirea utilitarista ia rolul principal. În cadrul familiei

conflicte de rol, conflicte intergeneraționale, parentificare, insulte sexuale, fizice și

teroarea psihologică reprezintă potențiali factori de pericol ai acestui sistem de relații, care sunt considerați ca educatori și

Este un aspect vital pe care un profesor să-l recunoască.

A devenit clar că timpul petrecut în școli are o influență asupra adolescenților.

comportamentului, dar și asupra dezvoltării personalității. Lipsa de interes pentru invatare, opozitie fata de sistem

Consecința protestului, sau efectul morbid al identificării cu acesta, trebuie luată în considerare.

Consecința acestui lucru este satisfacția negativă la școală, care este legată de mobbing și

odată cu apariţia violenţei şcolare.

Din constatările de mai sus, concluzionăm că adolescentul este o persoană cu mai multe fațete

este afectat de ea, pe care încearcă să o combată într-un fel. Ce fel de asistență adecvată

poate fi implementat în fața provocărilor? Ce poate face pastorala, în special în școli?

pastorala in aceste situatii? Următorul capitol va discuta aceste provocări și

Puteți citi o prezentare generală rezumată a opțiunilor.

123

7. PROBLEME COMUNE ALE ADOLESCENTEI. CALEA DE LUPTA.

POSIBILITATEA ÎNGRIJIRI SPIRITUALE

7.1. Probleme internalizate și externalizate ale adolescenților

Tulburările depresive sunt mult mai frecvente în adolescență decât în copilărie.

simptome pe care adolescenții le interiorizează, adică le suprimă și nu vorbesc. Acesta este

Această tendință este observată în principal la fetele care se maturizează timpuriu, în timp ce se observă și la fetele cu maturitate mai lentă și similare.

nu tipic băieţilor de această vârstă.472 În timpul exteriorizării, devianţa în comportament este

încălcarea normelor și regulilor, frecvența situațiilor problematice din mediul școlar

intelegem. Se poate afirma că fetele care se maturizează devreme au mult mai multe șanse să încalce normele și

împotriva regulilor.473 Aceasta include consumul regulat de alcool, consumul de droguri, provocator

comportament și furt.474 Este, de asemenea, mai frecventă în rândul băieților tineri care prezintă o maturizare fizică mai intensă.

consumul de alcool, fumatul, decât semenii lor de vârstă similară care prezintă o dezvoltare fizică mai lentă

În cazul în care. Anderson și Magnusson au arătat că băieții care manifestă adesea maturizare fizică timpurie

între consumul de alcool și problemele legate de alcool la vârsta adultă

Există o conexiune.475 Același lucru este valabil și pentru consumul de țigări. Maturarea timpurie este pe termen lung

Având în vedere consecințele, se poate afirma că adolescenții care manifestă o maturizare fizică mai rapidă

Au devenit independenți mai devreme (la vârsta de 17-18 ani), iar rolul dominant, principal, le-a fost mai caracteristic.

comportamentul, cuvintele și sugestiile lor au avut un impact mai mare asupra fiecărei decizii

în luarea deciziilor, în timp ce cei care au manifestat o maturizare fizică mai lentă au arătat o mai mare conformitate la vârsta de 33 de ani,

încredere, independență, realizări profesionale și caracter dominant.476

Nu putem vorbi de comportament problematic sau deviant în sine decât dacă

considerăm că este semnificativ diferit față de o normă dată. Se poate observa că un dat

Natura tulburătoare sau normală a comportamentului depinde de cultură, societate și comunitate. Comportamentul

pozitivă sau negativă, adică integratoare sau disfuncțională, natura este întotdeauna determinată de un anumit

dihotomie (relația eu-tu).477 Atunci un comportament poate fi numit

472FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.87-88.473MENDLE, J./TURKHEIMER, E. /EMERY, R.: Detrimental Psychological Outcomes Associated with Early

Timpul pubertarii la fetele adolescente. Tendon: PMC 2010.August 24. (PMCID:PMC2927128) Locație de descărcare:

www.ncbi.nlm.gov Descărcat: 2013.04.474FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.89.475ANDERSON, TS/ MAGNUSSON, D.: Maturarea biologică în adolescență și dezvoltarea

Obiceiuri de consum și abuz de alcool în rândul bărbaților: un studiu longitudinal prospectiv. În: Jurnalul tineretului și

adolescenţă. 1990/19.33-42. Sursa: www.sagepub.com Timp de descărcare: 2012.04.476FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.90.477E.g.: atingerea unui anumit scop poate fi funcțională pentru sine, dar pune o problemă pentru mediu.

disfuncţional dacă comportamentul problematic reprezintă un blocaj în dezvoltarea personalităţii.478

(Fumatul nu este considerat un act deviant la nivel social, persoana este somatică

Cu toate acestea, este disfuncțional în ceea ce privește dezvoltarea, deoarece inhibă dezvoltarea.)

Psihologia clasifică comportamentul problemă în două grupe: internalizat și

comportament exteriorizat. Primul este pentru persoana și dezvoltarea personalității sale.

problema, a doua este că perturbă mediul înconjurător.479

7.1.1. Probleme internalizate ale adolescentului

Cele mai frecvente două comportamente problematice internalizate sunt:

depresia adolescentului și tulburările de alimentație.

De dragul unei gânduri introductive, este necesar să explicăm pe scurt conceptul și efectele stresului.

rezumați ceea ce ne amenință bunăstarea psihologică și fizică și care ar putea fi cauza principală

alte boli psihosomatice. János Selye este cea mai mare figură în cercetarea stresului.

Pionierul maghiar, a descris fenomenul ca un complex de simptome de adaptare.480 Stresul este cauzat de zgomotul extern,

căldură, evenimente neplăcute, febră de examen, conflicte intrapsihice, durere persistentă și

Ele pot fi cauzate de boală, plictiseală sau lipsa de stimulare a mediului. În plus, viețile noastre sunt grozave

Evenimentele majore, pierderea controlului și libertatea de autodeterminare sunt, de asemenea, factori de stres

şase. Selye definește trei categorii de scurgeri481:

efecte vegetative – creșterea frecvenței cardiace și a tensiunii arteriale, producție de hormoni

creșterea, respirația rapidă etc. Aceste simptome sunt asociate cu activitățile zilnice normale.

cu evenimente, fenomene însoțitoare ale procesului de dezvoltare;

faza de rezistență – înseamnă încercări nereușite și existența persistentă a factorului de stres, acesta

prezintă deja stres acut, experiență traumatică (divorț, boală, expulzare de la școală etc.);

etapa de epuizare – stres cronic, declanșează distres, care are somatic

are un efect cauzator de simptome: hipertensiune arterială, cefalee, ulcere stomacale și intestinale (familie abuzivă)

mediu, mediu criminalizant, tulburări psihologice ale părinților etc.).

Stresul adolescentului poate fi adesea urmărit până la conflictele familiale.

situații în care copilul încearcă să schimbe situația ca un paratrăsnet sau o victimă

într-o situație familială, atragerea atenției asupra propriei persoane. Simptome psihosomatice ale stresului

Examinarea sa contextuală a fost recunoscută și procesată de diferite școli de terapie familială.

Putem concluziona că sub influența intensă a diverșilor factori de stres, adolescenții se dezvoltă diferit

ei reactioneaza intr-un fel. Stresul psihosocial cumulativ, pe de altă parte, crește riscul de tulburări psihologice.

478FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.268.479FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.268.480Vezi mai departe rezumatul de Gabriella Hegyiné-Ferch. În: HEGYINÉ-FERCH Gabriella:

Psihologia familiei. Editura Corvinus, Budapesta 2003.176.k. 481 În mod similar, după Compas, Orosan și Grant (1993): DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W,

1997.233.

și riscul problemelor482, deși cercetările nu dovedesc clar o relație cauzală

între un anumit stres psihosocial şi suferinţă psihologică.

7.1.1.1. Scurt rezumat al caracteristicilor depresiei adolescentine

În ultimul deceniu, incidența copiilor de 10-18 ani a devenit din ce în ce mai frecventă.

tulburarea depresivă este relevată în rapoartele de specialitate. Astăzi, nu este doar clinic

Nu vorbim de tulburarea depresivă în sens general, ci ținând cont și de formele ei mai blânde.

În general, aici sunt grupate și tulburările de dispoziție. In ceea ce priveste frecventa, specialistul

Statisticile sunt orientative, realitatea este și mai tristă. Majoritatea cazurilor nu

i se acordă un tratament special din cauza ascunsării sau neglijenței, care este un adolescent, student

Se întâmplă atât din partea profesorului, cât și a elevului.

Depresia adolescentului se manifestă cu simptome și intensitate variate. Unul

La adolescenți, tulburările afective și simptomele patologice dispar până la sfârșitul adolescenței, în timp ce alte

În unele cazuri, fără intervenție profesională, se pot extinde chiar și până la vârsta adultă, devenind cronică

luând contur.483 Simptomele depresive în adolescență nu sunt fundamental diferite de cele la vârsta adultă.

din tulburarea depresivă. Cu toate acestea, simptomele lor sunt net diferite de cele resimțite în mod obișnuit

din sentimente de tristețe și nefericire, deși cel care suferă folosește adesea aceste adjective

descrieți-vă sentimentele.

La începutul adolescenței, nu găsim încă diferențe semnificative de gen în simptomele depresive.

în frecvența simptomelor (2%), cu progresia adolescenței, rata de incidență la fete

creste la 7-9%.484 Genetic,

Factorii structurali, de viață și de mediu pot juca un rol. Tulburarea de panică și

dezvoltarea depresiei majore cu vulnerabilitate atribuită cauzelor genetice

explicat, în alte cazuri este mai probabil din cauza proceselor patologice de învățare (fobii) sau a factorilor de mediu

factori, pierderi, abuz (tulburare de stres post-traumatic)

acordă o importanță mai mare. Autoprotector împotriva simptomelor depresive

De asemenea, trebuie luată în considerare dezvoltarea mecanismelor de coping, ceea ce este o atenuare

joacă un rol în dezvoltarea tulburărilor emoţionale.485

Simptome ale tulburărilor depresive grupate frecvent:486

a) simptom în postură: corp slab și îndoit, trist, gata să plângă

482DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.235.483FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.269. V.o. CSORBA János: Copilăria și adolescența

depresia si tratamentul acesteia. În: Hipocrate – Journal of Family Medicine and Occupational Health, V . anul nr 4

2003. Sursa: www.medlist.com/HIPPOCRATER/V/4/272main.htm Data descarcarii: 2013.04. 484GÁDOROS Júlia: Depresie și tulburări de anxietate în copilărie și adolescență. În: Medicul de familie

Continuing Education Review, 2006/1, 76-78. Sursa: www.sunrise.sote.hu/htsz/gadoros.htm Timp de descărcare: 2013.04. 485 2006/1, 76-78. Sursa: www.sunrise.sote.hu/htsz/gadoros.htm Timp de descărcare: 2013.04. V.o. 486Vezi: FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.269. și DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./

SLOT, V.W., 1997.240-243.

126

expresie facială, încetineală, vorbire monotonă, inactivitate;

b) simptome emoționale: depresie, sentiment de deznădejde, goliciune interioară, nemulțumire,

frică și îngrijorare;

c) tulburări vegetative: neliniște internă, nervozitate, tulburări de somn,

pierderea poftei de mâncare și pierderea în greutate;

d) simptom imaginativ-cognitiv: autoevaluare negativă, pesimism, continuu

autocritica, ipohondrie, probleme de concentrare, sentimente de inadecvare;

e) simptome motivaționale: mentalitate de eșec, retragere, pierderea interesului,

comportament de evitare, motivație scăzută, gânduri suicidare.

Scara simptomelor depresiei variază pe un spectru foarte larg: efecte traumatice

declanșat de simptome normale la stări emoționale extreme precum melancolie, apatie completă

sau tentativă de sinucidere. Severitatea depresiei adolescenților depinde de intensitatea simptomelor. Aceste

Simptomele pot fi observate de membrii familiei, colegii studenți și profesorii, dar simptomele nu indică o boală.

Numai un specialist îi poate determina relevanța. Medicina psihiatrică s-a dezvoltat şi

DSM-IV. tulburări de dispoziție grupate pe criterii de diagnostic

un grup de simptome care caracterizează în general tulburările depresive majore și distimice.487 Primul,

simptomele aparițiilor și frecvența acestora, a doua este durata simptomelor

ia în considerare. Doar un specialist poate examina și diagnostica pe baza criteriilor stabilite.

diagnostic.

Perioada critică a adolescenței crește frecvența simptomelor depresive. Aproape de tot

Unul din cinci adolescenți se confruntă cu modificări depresive ale dispoziției, iar acest lucru este și mai frecvent la fete.

arata frecventa. Până la vârsta de 12 ani, băieții au mai multe șanse de a prezenta simptome depresive, odată cu vârsta

Pe măsură ce progresezi, acest raport se inversează. Prevalența simptomelor depresive la fete

arată o corelaţie cu modificările experimentate în timpul dezvoltării psihosomatice, care

Această perioadă este caracterizată de o stimă de sine scăzută și o imagine de sine negativă.488 Această tendință este pronunțată mai ales la începutul adolescenței.

Este o tendință în cazul fetelor aflate în pubertate, ale cărei consecințe afectează și vârsta adultă, prin urmare

Această grupă de vârstă necesită o atenţie specială.489

7.1.1.2. Factori de risc pentru simptomele depresive

Factori biologici – genetici: au o importanţă decisivă în adolescenţă

487Vezi: DSM IV revizuit. (DSM IV Text Revision), Editura Animula, Budapesta 2000. 135.p.488FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.272.489Vezi rezumatul la capitolul Dezvoltare somatică. De asemenea: PELKONEN, M./ MARTTUNEN, M./

KAPIO, J./ HUURRE, T./ ARO, H.: Factori de risc pentru adolescenți pentru depresia episodică și persistentă în

maturitate. Un studiu prospectiv de urmărire pe 16 ani asupra adolescenților. În: Journal of Affective Disorders. Vezi pagina 106,

Problema 1-2. 2008. 123-131. și KUTCHER, S./ KUSUMAKAR, V./ LeBLANC, J./ SANTOR, D./

LAGACE, D./ MOREHOUSE, r.: Caracteristicile adolescentelor asimptomatice cu risc crescut de

Depresia: evaluarea de bază dintr-un studiu prospectiv de 8 ani. În: Journal of Affective Disorders. Vezi și 79.

Problemele 1-3. 2004. 177-185. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

în dezvoltarea depresiei. Copii din familii în care tulburările afective sunt frecvente,

Aceste simptome reapar cu mare frecvenţă şi în viaţa unui copil adolescent.490

Temperament: caracteristicile de temperament ale familiilor care se luptă cu tulburări psihologice

au un impact negativ asupra dezvoltării personalității copilului. Pentru aceste familii, de două ori

incidența tulburărilor psihologice din copilărie este la fel de mare ca și în alte familii fără simptome

cu copiii tăi. Deși efectul cauzal al temperamentului și al tulburării depresive este puțin înțeles, cercetat, dar efectul indirect arată că temperamentul este legat cu modificări comportamentale care afectează capacitatea de socializare. Efectul dezintegrarii și poate provoca schimbări de dispoziție și depresie.491

Familia: s-a stabilit că familiile în care părinții înșiși sunt depresivi se luptă cu simptomele492, copiii reacționează și cu schimbări sensibile de dispoziție și frică asupra factorilor afectivi.493 Această covarianţă este chiar mai mare la fete decât la băieţi. Starea psihologică a copilului este mai critică cu cât este mai profundă a părintelui tulburare depresivă494, ca urmare a căreia el este mai preocupat de sine și, prin urmare, problemele copiilor sunt ignorate.

Relațiile cu semenii: rețeaua de relații a adolescentului cu semenii este esențială de semnificație. În acest context, el este capabil să experimenteze acceptarea, noi roluri să-l încerci și să te bucuri de siguranța comunității. Lipsa de acceptare, lipsa de conexiuni, de Experiența neiubirii și excluderii poate duce la o stimă de sine scăzută și la simptome depresive. pre.495

Abilitate cognitivă: disfuncție a tiparelor cognitive, activitate cognitivă negativă consecinţă a cărora este dezvoltarea simptomelor depresive.496

Experiențe negative timpurii și evenimente de viață: despre tulburările de atașament din copilărie poate fi urmărită înapoi.497 Stresul și incertitudinea din jurul divorțului, abuzului domestic

490KAUFMAN, J./MARTIN, A./ ROBERT, AK/ CHARNEY, D.: Are Child-Adolescent-, and Adult-Onset Este depresia una și aceeași tulburare? În: Psihiatrie biologică. Vol.49. 2001. 980-1001. Asemenea: KESSLER, R./ A VENEVOLI, S./ MERIKANGAS, KR: Tulburări de dispoziție la copii și adolescenți: o perspectiva epidemiologică. În: Psihiatrie biologică, Vol.49. Numărul 12. 2001. 1002-1014. Sursă: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.491FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.273-274.492BUDA Béla: Rolul familiei în etiologia bolilor psihiatrice. În: Katalin HORVÁTH-SZABÓ

(ed.): Psihologia familiei I. Pázmány Péter Catholic University, Piliscsaba 2001.189-205. 493KESSLER, R./ A VENEVOLI, S./ MERIKANGAS, KR, 2001. 1002-1014.494Rezumat de Gabriella Hegyiné-Ferch. În: HEGYINÉ-FERCH Gabriella: Psihologia familiei. Corvinus

Publisher, Budapest 2003.177.k.495FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.274-275.496JACOBS, R./ REINECKE, MA/GOLLAN, J./ KANE, P.: Empirical evidence of cognitive vulnerability for

depresia în rândul copiilor și adolescenților: o știință cognitivă și o perspectivă de dezvoltare. Tendon: clinic

Revista de psihologie, vol. 28. Numărul 5, 2008. 759-782. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare:

2013.04.V .ö. ABELA, JRZ/ D'ALESSANDRO, D.: Teoria cognitivă a depresiei a lui Beck: Corpul

stresul diatezei și componentele medierii cauzale. Tendon: British Journal of Clinical Psychology, Vol. 41, numărul 2.

2002. 111-128. Sursa: www.onlinelibrary.wiley.com Timp de descărcare: 2013.04. 497Vezi descrierile sumare: Katalin HORVÁTH-SZABÓ: Lumea interioară a căsătoriei și a familiei.

Capacitatea de adaptare a copilului, sentimentul de securitate și stima de sine se dezvoltă mai lent

se dezvoltă sau se blochează.498 Acest factor poate fi cauza de bază a simptomelor depresive în etapa ulterioară de dezvoltare.

simptome.

Lipsa de sens, autoafirmare și un sentiment de utilitate. Acei tineri care

efectuează o muncă utilă în societate, prezintă o corelație negativă semnificativă cu

cu simptomele lor stresante și depresive. Strategia lor de coping este mult mai concentrată decât

nu pentru muncitori.499

Alte întrebări pentru investigația științifică sunt ridicate de faptul că unii

adolescenții sunt capabili să facă față efectelor depresive în ciuda circumstanțelor lor negative de viață,

în timp ce alții nu. Trebuie să concluzionăm că factorii care declanșează fiecare simptom și

O constelație de condiții de mediu exercită efectul care provoacă simptome depresive.

Unele școli de psihoterapie, cum ar fi terapia sistemică de familie, depresia

consideră simptomul ca o pierdere a echilibrului în sistemul familial, care este cel intern

efectul disfuncţionalităţii în sistemul relaţional.500 Se poate afirma că mediul familial

influenţează semnificativ dezvoltarea simptomelor depresive în adolescenţă. Familia

educatie autoritara, rigiditatea sistemelor parentale ale familiei nu le permite copiilor

dezvoltarea autonomiei se desfășoară, pe de altă parte, lipsa sprijinului părintesc, familie difuză

Granițele au ca rezultat suprimare și posibil depresie. Perspectiva sistemelor nu oferă o imagine completă

descrierea factorilor care cauzează depresia se ignoră efectul intrapsihic care

Ea suprascrie paradigmele care au fost stabilite până acum. Se poate interpreta în acest fel că unii

Evenimentele stresante activează la adolescent anumite experiențe traumatice reprimate, care

intensitatea sa – spre deosebire de efectele de mediu – provoacă tulburări psihologice.

Pe de altă parte, în ciuda influențelor negative ale mediului, adolescentul este capabil să facă față

depăşi simptomele depresiei şi problemele personale.501

7.1.2. Tulburări de alimentație: anorexia nervoasă și bulimia nervoasă

Cercetările și constatările de mai sus sugerează că adolescentele, în special fetele precoce,

Ei se luptă mai frecvent cu diverse tulburări psihosomatice. Exteriorul

Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis - Fundația Dialogue, Budapesta 2007.158.k.234.k.498HETHHERRINGTON, EM: Copilul și divorțul. În: Katalin HORVÁTH-SZABÓ (ed.):

Psihologia familiei Universitatea Catolică I. Pázmány Péter, Piliscsaba 2001. 160-167.499Sondajul lui Richard Treadgold în rândul tinerilor de 18 ani în 1999 arată că există o negativitate semnificativă.

Există o corelație între percepția de sine și dezvoltarea stresului/depresiei. TREAGOLD, Richard: Transcendent

Ocazii: relația lor cu stresul, depresia și claritatea conceptului de sine. În: Journal of Humanistic

Psihologie, Vol.39. Femeie. 1. 1999.81-105. Sursa: www.sagepublication.com Timp de descărcare: 2011.04.500HINSCH, Joachim: Abordarea clienților care suferă de depresie. În: BRANDL-NEBEHAY,

A./RAUSCHER-GFÖHLER, B./KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Systemic family therapy.

Fundamente, metode și tendințe actuale. Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis-Fundația Dialog,

Budapesta 2007. 263.k. 501FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.278-279.

importanța aspectului, convențiile sociale colective (cum ar fi un tip de corp subțire și subțire)

exemplu pozitiv de autocontrol și stima de sine), ei pun presiune asupra persoanei care își caută identitatea

pentru adolescenți, mai mult pentru fete decât pentru băieți. Tulburări de alimentație, cum ar fi anorexia nervoasă și bulimia

nervosa cu aceste idealuri sociale moderne generate de stresul psihologic

pot fi înrudite.502

7.1.2.1. Anorexia nervoasă503

Termenul de origine greacă înseamnă pierderea poftei de mâncare, iar pe baza simptomelor, specialistul

îl descrie drept subțire patologică.504 Este un sindrom în care „nutriția,

Gândurile despre formă și greutate devin o temă dominantă în toate domeniile vieții,

în plus, există o dorință irezistibilă de a reduce permanent greutatea corporală – și care

În cazuri deosebit de grave, sindromul poate duce chiar la moarte. „505 Între 14 și 20 de ani

Acesta este un simptom care apare în rândul fetelor care își modelează în mod conștient greutatea și imaginea corporală,

sau nu mai sunt în măsură să o evalueze din punct de vedere al realității.506 Diverse metode de slăbire

metode precum diete stricte, vărsături autoinduse și utilizarea laxativelor. Anorexicul

fetele conduc o agendă conștientă, se concentrează pe lucruri semnificative, țin lucrurile sub control

toate activitățile lor. Performanța lor academică este de obicei remarcabilă, deși adesea

Se luptă cu oboseala și slăbiciunea, pe care le ascund de cei din jur.

O scădere a contactelor sociale este caracteristică. O persoană cu anorexie are un nivel scăzut

se luptă cu stima de sine, dar dă dovadă de autodisciplină ridicată. Starea lui de spirit este adesea deprimată și depresivă. THE

La fete, cele mai frecvente simptome sunt pierderea menstruației, tensiunea arterială scăzută și problemele circulatorii.

tulburări, piele uscată, senzație constantă de răceală.507

Anorexia, bazată pe observațiile din școlile de terapie familială sistemică

(Sperling, 1965; Minuchin, 1981; Selvini Palazzoli 1982; Boscolo, 1988; Weber și Stierlin,

1989) este de obicei o expresie a respingerii și protestului față de așteptările care

care a exercitat o presiune externă continuă în timpul copilăriei.508 Anorexie

502FAIRBURN, CG/SHAFRAN, R./COOPER, Z.: O teorie comportamentală cognitivă a anorexiei nervoase. Tendon:

Cercetare și terapie comportamentală, voi. 37. Numărul 1. 1999. 1-13. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare:

2013.04.503 Refuzul de a menține o greutate corporală minimă adecvată vârstei și înălțimii, în ciuda faptului că este slab

frica intensă de creștere în greutate, imaginea corporală este perturbată, crampele menstruale sunt frecvente la femeile adulte

eșecul ciclului. Vezi: Tulburări de alimentație: Anorexia nervoasă. În: DSM IV. Revizuirea textului. DSM IV revizuit.

Editura Animula, Budapesta 2001.215.504RUSSINGER, Ulrike: Eating Disorders. În: BRANDL-NEBEHAY, A./RAUSCHER-GFÖHLER, B./KLEIBEL-

ARBEITHUBER, J. (ed.): Terapie de familie bazată pe sisteme. Fundamente, metode și tendințe actuale.

Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis-Fundația Dialog, Budapesta 2007. 269.505RUSSINGER, 2007. 269.506FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002. 280.507FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 280.507 rexia. Cea maternă

Comportamentul dominant, excesiv de protector, anxios al unui părinte care este dezamăgit de rolul său lasă copilului puțin loc să

nevoia lui de independenţă. Mama vrea să păstreze fiica într-o relație de dependență, iar fiica

Anorexia ei este un răspuns la această așteptare. Simptomul anorexiei este un instrument puternic pentru atracția sexuală a corpului

complexul lor de simptome a fost bine localizat și interpretat în cadrul sistemului interconectat de relații de familie,

ca răspuns la o problemă, o tensiune suprimată. Persoana simptomatică este familia

în sistemul său, el joacă adesea rolul țapului ispășitor. Pentru acest rol delegat, tulburările de alimentație sunt a

o metodă de exprimare a protestului.509 Odată cu debutul adolescenței, copilul începe să lupte pentru autonomie și

alege un mod individual de auto-torturare de exprimare, care pentru fete înseamnă triumful voinței,

„și experimentează sentimentul cu adevărat înălțător de a-și putea controla nu numai pe ai lor

corpurile lor și, astfel, alunga teroarea care se profilează a maturizării sexuale și a separării de familie,

dar pot câștiga și o poziție și o atenție extraordinară în cadrul familiei

ei înșiși."510 Cu toate acestea, acest control este un fenomen paradoxal: încearcă să înlocuiască mai mult cu cât

Cu cât gândul la mâncare este mai îndepărtat din conștiința lui, cu atât se angajează mai mult în ea. Subtirimea patologica este mai departe

Poate provoca simptome psihotice care vă perturbă relația cu realitatea.

a reduce, a suprima natura feminină. DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.247-248. 509DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.249.510RUSSINGER, 2007. 271.

7.1.2.2. Bulimia nervoasă511

Poartă simptomele opuse anorexiei. Semnificația lui poate fi scrisă cu o foame de lup.

cel mai potrivit. Probele germane arată o prevalență de 2-4%, în timp ce analizele americane arată o prevalență de 13%.

măsurată în rândul fetelor adolescente și universitare.512 Simptome observate la bărbați

frecvența sa arată un procent mai mic. Simptomul se caracterizează prin faptul că persoana este irezistibilă.

simte dorința de a mânca și dorește să satisfacă această foame consumând cantități mari de alimente

a alina. Pierderea controlului asupra alimentației și consumul mai multor alimente

decât trebuie.513 Conștientizarea simptomului duce la remuşcări,

care poate fi gestionat prin folosirea de laxative și vărsături autoinduse – chiar și pe o perioadă lungă de timp

a contrabalansa. Fenomenul este adesea însoțit de dispoziție depresivă. Socialul

relațiile se deteriorează, apare din ce în ce mai puțin în companie în care nu se simte confortabil

te.

Consecințele sunt dăunătoare pe termen lung pentru funcționarea optimă a organismului.

privind. De asemenea, pot apărea tulburări ale ritmului cardiac, probleme cu rinichii și detresă respiratorie. Emoționalul impulsiv

reacţiile conduc adesea la acte suicidare.514

Dezvoltarea bulimiei nervoase, ca și anorexia nervoasă, are loc în familie.

poate fi urmărită până la o schimbare a sistemului de relații. Simptomul este încă despre menținerea controlului.

sau este vorba despre pierderea controlului, aceasta din urmă însoțită adesea de un sentiment de rușine și un deficit al stimei de sine.

Simptomele bulimiei nervoase sunt adesea însoțite de situații conflictuale în familie,

verbalizarea reproșurilor și replicilor acuzatoare, care sunt îndreptate către un părinte

forţează partizanismul.515

7.1.3. Probleme externalizate ale adolescentului

Dintre problemele exteriorizate ale adolescenților, discutăm acele fenomene care în principal

este o problemă pentru mediul lor. Acestea includ comportamentul agresiv (mobbing,

huliganism), criminalitate, consum de droguri (alcool, tehno-droguri), violență în familie

insultă, sinucidere. Tema problemelor comune de îngrijire pastorală este prezentată în

subiectul mobbing și abuz domestic va fi discutat în continuare, acestea nu vor fi discutate aici

în detaliu.

Se poate observa că orice domeniu de probleme ale adolescenților poate fi urmărit până la problemele de familie.

511Se caracterizează prin episoade recurente periodice de alimentație excesivă, care sunt de obicei însoțite de pierderea controlului. Creștere în greutate

Se obișnuiește să se folosească diferite metode pentru a o opri (vărsături autoinduse, laxative, diuretice, clisme,

post, exerciții fizice excesive). Vezi: Tulburări de alimentație: Bulimia nervoasă. În: DSM IV. Revizuirea textului. Modificat

DSM-IV. Editura Animula, Budapesta 2001.216.512RUSSINGER, 2007. 273.513FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.283-284.514FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.285.515.ö7.07.2. FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.286-287.

context, dovedind că este implicat direct sau indirect în formarea tuturor simptomelor

pentru familie. Tulburări de socializare în familie, maltratare, condiții dificile de viață,

Creșterea autoritară, violentă și lipsită de iubire face ca adolescenții să se adapteze dificil și

Dăunează personalității și îl conduce pe adolescent să caute o ieșire într-o direcție antisocială. Pentru tot

Pentru a contracara acest lucru, adolescentul trebuie să învețe să-și gestioneze conflictele, să se întrețină singur în fața eșecului.

a căuta, a-și controla temperamentul, a învăța roluri. Dacă acest lucru eșuează, un seif,

Cu un fundal de susținere, dezvoltarea poate lua o direcție critică. „Adolescența este o perioadă de tensiuni instinctuale și

vârstă a impulsurilor sexuale, întâlnim adesea o etapă de tranziție în dezvoltarea psihosexuală

„516 Viața sexuală timpurie, grupul de colegi și tendința

presiunea, poate fi o sursă de probleme care împiedică dezvoltarea sexuală sănătoasă la vârsta adultă

îi afectează identitatea.

7.1.3.1. Crizele de droguri

Consumul de droguri are întotdeauna un efect riscant asupra dezvoltării personalității, sănătății fizice și mentale.

pentru bunăstarea psihologică. Prin urmare, legea interzice distribuirea și deținerea de droguri sub orice formă.

utilizare.

Problema consumului de droguri nu se limitează la viața de stradă. Adolescentul

Poate fi găsit în orice situație din viață și lista de răspunsuri este foarte largă. Grupa de vârstă 14-25 de ani

este cea mai vulnerabilă în acest sens, întrucât generația de adolescenți, cu crizele ei, așa este

perioada care este cea mai potrivită pentru consumul de droguri.517 Consumul de droguri pe termen lung

Dă dependență, efectul de modificare a minții al drogului puternic dăunează sistemului nervos și psihologic.

restrânge activitatea. Tehnodrogurile, sau drogurile pentru stilul de viață, sunt produse sintetic

droguri, care mai sunt numite și droguri disco în jargon. Acestea sunt ocazional amestecate cu alcool și

Atunci când sunt amestecate cu alte medicamente, acestea produc efecte mai puternice sau mai slabe, ceea ce

variind de la efecte de alterare a minții până la efecte halucinogene.518

Cei mai frecventi factori declanșatori pentru consumul de droguri sunt stresul, legăturile de familie,

tulburare, alcoolism parental, model de comportament similar al fratelui mai mare, autoritar

educație, abuz sexual, lipsă de autocontrol, probleme de adaptare la școală, etnie

diferență, eșec școlar, vagabondaj, lipsă de relații între semeni.

Presiunea așteptărilor sociale este decisivă pentru adolescent. Trebuie să te grăbești

să lase copilăria în urmă pentru că performanţa lor devine un element evaluabil de producţie

societate bazată. Această așteptare proiectează asupra adolescentului un sentiment de eșec și incompetență,

516 HEGYINÉ-FERCH Gabriella: Psihologia familiei. Editura Corvinus, Budapesta 2003.187.517 Potrivit unui sondaj realizat pe un eșantion germano-olandez, 15% dintre tinerii de 14-15 ani au consumat cel puțin o dată canabis.

l-au încercat o dată, 50% dintre băieții de 18 ani și 30% dintre fete l-au folosit. DE WIT, J./ V AN DER VEER,

G./ SLOT, V.W., 1997.263.518FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.317.

căruia nu-i poate face față, așa că este forțat să scape: a ieși din realitate este forțat

din strânsoarea eșecului, a compensa pierderea de sine în starea de după eșec.

Este obișnuit între grupurile de adolescenți să încerce activități care sunt distractive în timp ce se relaxează.

consumul de droguri.519 Majoritatea adolescenților încearcă droguri mai greu sau mai slabe înaintea lor

înainte de a afla despre consecințele pe termen scurt și lung cu care va trebui să te confrunți

a socoti. Este tipic ca sentimentul de pericol („Asta nu mi se poate întâmpla!”) este nerealist.

are legătură cu conținutul.

Mostre pentru consumatori de droguri520:

experimental: experimental, testare ocazională, o dată sau de două ori pe lună;

recreere socială: adunări de prieteni, petreceri în casă, chiar săptămânal sau alte ocazionale

încercarea de droguri;

testarea situațională: pentru a reduce tensiunea unei situații de criză;

utilizare intensivă: utilizare zilnică care duce la o criză gravă de droguri pe termen lung.

Este de înțeles că intervenția oficială nu este suficientă pentru a preveni consumul de droguri.

pentru a o suprima. Prin urmare, strategiile de prevenire și tratament împotriva consumului de droguri dezvoltate de diferite grupuri profesionale

au fost create programe de sănătate mintală, dar aplicarea lor necesită o mai largă

cooperarea este necesară la nivel instituțional, școlar și social.521 În societate,

școala se dovedește din ce în ce mai mult a fi o instituție responsabilă în transferul de cunoștințe care

Este destinat să servească la dezvoltarea abilităților și comportamentului copilului. Acest lucru este uneori dificil.

de îndeplinit, pentru că există o diferență de valori între școală și familii. Școala și familia

prin urmare, instituțiile ar trebui să se întâlnească și să găsească o soluție preventivă comună pentru inovare

didactică, instrumente audiovizuale, programe etc. de. Comunicarea și sprijinul familiei

Această natură, bazată pe sondaje, arată rezultate preventive în ceea ce privește consumul de substanțe. Acesta este

luarea în considerare și profitând de posibilitatea prevenirii la nivel școlar pentru a crea condiții mai sigure

creează creșterea și educația optimă a unei noi generații.

519FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.314-315.520HEGYINÉ-FERCH Gabriella: Psihologia familiei. Editura Corvinus, Budapesta 2003.188.521BUDA, 2003. 207.k.

7.1.3.2. Consumul de alcool la adolescenți

Când vorbim despre droguri, aproape întotdeauna ne referim doar la consumul ilegal de droguri,

dar nu alcool. Conform datelor examinate, consumul de alcool în rândul elevilor este mult mai mare

mai frecvente și pe termen lung provoacă mult mai multe simptome cronice decât medicamentele.

Odată cu debutul adolescenței, consumul de alcool este asociat cu activități recreative.

devine regulat522, deși legea impune o limită de vârstă pentru vânzarea alcoolului. Două tipuri de vârstă

putem distinge între: consumul de alcool în adolescență târziu și consumul de alcool în adolescență timpurie

consumul de alcool. Primul are mai puține, cel din urmă are mai multe simptome suplimentare: sociale

dependență (prieteni), agresivitate impulsivă. Debutul precoce al consumului de alcool la vârsta de 14-16 ani

rezultă într-un stil de consum care s-a dezvoltat deja la o vârstă fragedă, această tendință este caracteristică în principal băieților,

mai putin pentru fete.523

Similar consumului de droguri și devianței școlare, școala pozitivă

factorii care agravează atmosfera sunt legați de violența școlară, consumul de alcool și droguri,

precum şi comportamentul antisocial. În acest context, deci, nu este individual

Vorbim de un proces de marginalizare, ci mai degrabă de o instituție care este un marginalizator colectiv.

impactul și consecințele acestuia. Oameni care caută comunitate și

fiecare adolescent își dorește să aparțină undeva, cu ușurință unei comunități care prezintă un comportament deviant

sunt prinși, cu care te poți identifica cu ușurință în acest fel.

7.2. Posibilitatea de prevenire și intervenție este o nouă paradigmă

în perspectiva lui

Astăzi, se desfășoară grupuri și proiecte complexe de prevenire a consumului de droguri și alcool

pentru a obține rezultate din ce în ce mai bune în eliminarea stării de dependență.

Timpul investit și capitalul financiar adesea nu revin proporțional. Clar

În concluzie, tratamentul personalizat pare a fi cel mai bun și mai eficient

soluţie. O altă constatare a ratei mari de recidivă după programele de tratament este că

că pe lângă pacientul care este tratat trebuie să se concentreze și asupra mediului social. Schimbarea nu este

nu numai în cadrul dependentului, ci și în cadrul comunității sale înguste, pentru a fi nou

obține o șansă la viață.524

Putem observa că simptomele psihosomatice discutate mai sus sunt strâns legate

522DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.262.523 Cercetările efectuate pe un eșantion norvegian-elvețian confirmă că restricțiile norvegiene privind alcoolul sunt

a întârziat consumul de alcool, totuși, pe măsură ce vârsta a crescut, diferența dintre grupurile studiate

a fost neglijabil. FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.319.524BERG, Insoo Kim: Consultare cu familii cu probleme multiple. Csts. 5. Editura Animula, Budapesta 2004.160-161.

arată dezvoltarea modelelor interne de relații familiale. Cele mai multe simptome apar în adolescență

Este legat de grupa de vârstă, perioada deja dificilă a despărțirii de părinți. Jay Haley525

Christoph Toma notează: „Haley vede posibilul comportament nenormativ al tânărului în

o definește ca o posibilă încercare de stabilizare a familiei – în timp ce tânărul își dezvoltă sentimentul de apartenență

o problemă sever limitativă și falimentară, atinge nevoia continuă de

la părinţii săi. Funcția eșecului este ca părinții – cu organizarea neschimbată – să continue

comunica prin intermediul copiilor. (…) Avertizează că nu este o influență dăunătoare

Dăm vina pe părinți și ne confruntăm cu tinerii care fac furori cu comportamentul lor.

„ca nebunii” etc împotriva etichetelor patologizante, pentru că acestea au implicații serioase pentru terapeutic

acțiune și nu țin cont de rolul tinerilor în homeostazia familiei

„nici rolul lui”. 526

Etichetarea comportamentului copiilor de către familii și profesioniști este stigmatizare.

comportă pericolul interpretării situaţiilor în care tânărul adolescent este incapabil

să navigheze în lumea semantică a micromediului creat de adulți și, prin urmare, nu poate

nici să-l integreze. Aceasta are ca rezultat un comportament deviant, extrem, „bolnav”. Acesta este

Stigmatul înseamnă de fapt doar obiectivarea problemei și, astfel, remedierea ei asupra unei persoane,

pe de altă parte, „oferă o oportunitate de a lua povara de pe umerii părinților în cauză.”527.

asumarea responsabilitatii si posibilitatea de moralizare devine evitabila.

Descoperirea lui Haley reprezintă o schimbare completă de paradigmă în modul în care gândim despre adolescenți și familii.

pentru interpretarea bolii. Plângerile și simptomele adolescenților nu mai pot fi interpretate exclusiv

ca fenomen izolat, ci ca „semnal” datorat influenţei sistemului. Abordarea sistemelor

marea recunoaștere a școlilor că complexul de simptome, precum și persoana care poartă simptomul, este

Ea trebuie examinată în propriul său context sau în intersecția contextelor sale. Adolescentul tulburat

Imaginea este astfel reformulată. Nu mai este vorba despre un copil cu probleme, ci despre un sistem anume.

(familie, școală, comunitate de clasă, cerc de prieteni etc.) disfuncție, pierderea echilibrului

vorbim. Prin urmare, trebuie să examinăm complexul de simptome din acest sistem, în care

Reinterpretăm simptomul și cauza de bază și există șanse mari să găsim soluția. Această lucrare

desigur, necesită ajutor profesional şi intervenţie specială.528

525Aici mă refer la Jay Haley: Detachment Problems of Youth (1981).526THOMA, Christoph: Striking Behaviors of Children and Youth. În: BRANDL-NEBEHAY,

A./RAUSCHER-GFÖHLER, B./KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Systemic family therapy.

Fundamente, metode și tendințe actuale. Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis-Fundația Dialog,

Budapesta 2007. 279.527THOMA, 2007. 280.528Vezi: 2.5. Capitolul: Interpretarea sistematică a pastoralei școlare.

7.3. Problemele comune ale adolescenților la școală și ale acestora

posibilitatea de îngrijire spirituală

7.3.1. Fenomenul de mobbing în rândul studenților

Problema violenței școlare este un subiect din ce în ce mai des întâlnit în dialogul academic. THE

Rezultatele cercetării indică o tendință de creștere a numărului de

despre acte violente.529

Termenul englezesc mobbing (mob=mob) este folosit530 în literatura internațională for

pentru a descrie actele violente care au loc printre școlari și profesori. Adică unul sau mai multe

abuzul verbal negativ persistent, repetat în mod regulat al persoanei (amenințări, batjocură,

înjurături), fizice (lovirea, împingerea, lovirea, ținerea în mână etc.) și psihologică (nonverbală

mesaj, cum ar fi grimasă, ostracism etc.), sexual (agresiune fizică prin contact fizic intim, care

are ca rezultat satisfacerea nevoilor agresorului).531 Mobbing

Definiția este controversată în detaliu532, dar este un termen folosit în rândul școlarilor

sensul ei este suficient de expresiv pentru noi. Termenul mobbing sau violență este doar

Este folosit atunci când există o relație de putere inegală între două părți.

vorbim.533

Fenomenul mobbing-ului există deja la grădiniță, se intensifică la copiii de școală primară,

absolvit in liceu. Victimele mobbing-ului sunt adesea victime ale luptei pentru putere, care sunt

Agresorul (agresorii) te abuzează pentru și mai multă recunoaștere. Acum este o formă comună de

cyberbullying, care implică utilizarea de panouri virtuale de mesaje, portaluri și programe de chat online

folosit pentru a transmite informații jignitoare, defăimătoare, defăimătoare, uneori false sau confidențiale

conţinut. Mobbingul subminează fundamentul personalității: demnitatea umană, credibilitatea,

529 Conform cifrelor germane, accidentele rezultate din lupte școlare au crescut în ultimii 20 de ani

raportul său numeric a depășit dublu. Pe baza datelor din 2003, 11,3% din 1.000 de elevi sunt violenți

acțiunea poate fi înregistrată. Acest procent variază în funcție de tipul de școală: 32,8% pentru colegii, 32,8% pentru special

18,4% în școli, 15,5% în școlile secundare, 5,7% în licee și 4,9% în școlile primare. KRAMER, Anja:

Violența în școală: manifestări, cauze, prevenire. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael

(szerk): Pastorală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.182.k. 530Lásd: WIEFEL-JENNER, Katharina: Pastorală și bullying. Reflecții asupra unui subiect controversat în

lumea muncii. În: Ways to Man, Vol. 61.Nr.1. Vandenhoek-Ruprecht, 2009.35.k.531GRAF, Alexander: Mobbing. Investigarea teoretică și empirică a conflictelor din domeniul

Sistemul școlar profesional și derivarea de recomandări de acțiune pentru școli și persoane fizice. Universitatea Kassel

Press, Kassel 2007.11.k. V .ö. LEYMANN, H.: Mobbing. Psihoteroarea la locul de muncă și cum să

se poate apăra împotriva ei. Reinbek, Rowohlt 1993.21. valamint HURRELMANN, Klaus: Violența în școli.

Bründel, Heidrun Beltz GmbH 2009.1. INFO: www.kriminalpraevention.rip.de Idee publicată: 2013.04.532 Nivelul de critică și comunicarea negativă cu poliția vizează în mod special prevenirea acestui lucru. Tisztazasra

Ce fel de strategii de comunicare și bullying există? ABONARE, Berndt:

Mobbing – hărțuire la locul de muncă. Apărare de succes împotriva hărțuirii prin analiza sistematică a cauzelor principale.

Editura pentru Psihologie Aplicată, Göttingen 1994.4. V .ö. GRAF, Alexander: Bullying. Teoretic și

investigarea empirică a conflictelor din domeniul învăţământului profesional şi derivarea de

Recomandări de acțiune pentru școli și persoane fizice. Kassel University Press, Kassel 2007.12.533OLVEUS, Dan: Violence in Schools. Ce ar trebui să știe profesorii și părinții. - și poate face. Ediția a III-a Berna

22.2002.

137

în timp ce posibilitatea reconcilierii şi reconcilierii este exclusă.534

Potențialele victime ale mobbing-ului sunt în mare parte retrase, tăcute, nesigure

aparenta, cu agresori dominanti, impulsivi, cu o puternica stima de sine

spre deosebire de.535 Le numim victime pasive. În cazuri rare, dar se întâmplă asta

Hiperactivitatea și comportamentul distras al victimei provoacă tensiune și apoi furie, ceea ce este negativ.

au ca rezultat acțiuni.536 Numim aceste persoane victime provocatoare. THE

consecință: izolare, frică, autoagresiune (tulburări de alimentație, autovătămare,

suicidul), amânarea cronică și schimbarea școlii. Identitatea agresorului este dezvăluită de publicul școlar.

adesea sprijină și recunoaște. Acțiunile agresorului nu sunt adesea îndreptate direct către

împotriva unei anumite persoane, ci ca un protest împotriva sistemului școlar, a unui profesor sau a unui adult,

sau împotriva unui coleg sau a proprietății școlii (vandalism). Acești oameni

Ei manifestă impulsivitate, izbucniri puternice de furie și violență, cu o intenție dominantă evidentă.

Ei se comportă fără compasiune față de victimă. Acești indivizi au de obicei un anumit

au stima de sine.537

7.3.1.1. Cauzele violenței

Nu există un studiu cuprinzător care să poată enumera toate motivele existente.

Cauzele agresiunii provin dintr-o combinație a mai multor factori: sociali, școlari, intra și

factori interpersonali. Potrivit unui alt rezumat, cauzele agresiunii sunt evolutive

Este urmărită din modele comportamentale538, teoria recompensei539 și imitație540.541

Ca să-l citez pe Jenő Ranschburg, agresiunea nu este un mecanism instinctiv, dar

Circumstanțele externe sunt întotdeauna cauzele fundamentale.542 Un sondaj realizat pe un eșantion de liceu

demonstrează că se poate demonstra o corelaţie semnificativă între expresia agresivităţii şi

prezența simptomelor psihosomatice (tristețe, dispoziție proastă, iritabilitate, furie,

(de exemplu, ceartă, nervozitate).543 Sa demonstrat că agresivitatea este strâns legată de

534 WIEFEL-JENNER, Katharina: Îngrijire pastorală și bullying. Reflecții asupra unui subiect controversat în

Lumea muncii. În: Ways to Man, Vol. 61.Nr.1. Vandenhoek-Ruprecht, 2009.35-47.535KRAMER, Anja: Violența în școli: manifestări, cauze, prevenire. În: KOERRENZ, Ralf/

WERMKE, Michael (ed.): School Spiritual Care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.182.k.536KRAMER, 2008.182. V.o. OLVEUS, 2002.42.k.537 Mai multe studii demonstrează că în spatele stimei de sine puternice a agresorilor se află de fapt frica și

lipsa adevăratei stime de sine. OLVEUS, 2002.44. Vezi: KRAMER, 2008.183.538O formă de comportament cunoscută din regnul animal pentru auto-conservare, autoafirmare și dobândire a dominației.539Conform teoriei învățării sociale, oamenii învață să se comporte agresiv, deoarece

pot primi o recompensă. În copilărie, adultul este cel care condiţionează copilul să se comporte astfel.540 Copilul imită modelul comportamental parental şi copiază rezolvarea agresivă a conflictelor. 541CSILLAG Ferenc: Fenomenul zilelor noastre: agresivitatea. În: Master în Educație Profesional-Metodologică a Profesorilor

revistă. Asociaţia Profesorilor Maghiari din România, 3/2008. Sursa: www.rmpsz.ro Data descarcarii: 05.2013. 542Vezi, urmând Ranschburg: Ferenc CSILLAG: Fenomenul zilelor noastre: agresiune. În: Educatori de master

jurnal profesional-metodologic. Asociaţia Profesorilor Maghiari din România, 3/2008. Sursa: www.rmpsz.ro

Timp de descărcare: 2013.05. 543CSIBI Sándor, CSIBI Mónika: Factori psihologici și comportamentali de sănătate. În: Educatori de master

jurnal profesional-metodologic. Asociația Profesorilor Maghiari din România, 1/2011. Sursa: www.rmpsz.ro

cu reţeaua ei de relaţii interpersonale şi sentimentul de iubire trăit.544 Agresiune

expresia arată o strânsă corelare cu autoevaluarea sănătăţii şi a calităţii vieţii şi

de asemenea cu metodele de coping folosite de adolescenţi.

Locația conflictului nu coincide neapărat cu locul actului agresiv.

Familie – căldură interioară, lipsă de prezență parentală, violentă, inconsecventă

educație, așteptări excesive, socializare parentală inadecvată. Copilul este familia

experimentează violența ca metodă de rezolvare a problemelor și, în consecință, similară

aplică același model în această situație.

- Școala – persoană de contact nesigură, metodă de educație condamnabilă, de durată

experiență de dezamăgire, atmosferă școlară proastă, dificultăți de identificare cu ideile școlare. Elevii

ei experimentează adesea școala ca pe o arenă competitivă, ceea ce poate fi o sursă de frustrare,

în consecinţă, ei reacţionează conform ipotezei frustrare-agresiune.545 Frustrarea exprimată în şcoală.

agresiunea poate fi un protest, precum și un mecanism de apărare, competiție, școală

categorizarea şi evaluarea performanţelor scăzute.546

Personalitate – apartenența la un grup violent, viziune negativă asupra viitorului, liceu

așteptări și niveluri scăzute de toleranță.

Pe lângă acestea, trebuie menționat impactul multimedia: spectacolul actelor violente, cel

jocurile pe calculator, utilizarea nelimitată a internetului, au o influență asupra interpersonalului

pentru dezvoltarea relațiilor. Identificarea cu acte și valori violente este

are ca rezultat scăderea nivelurilor de toleranţă şi empatie.547

7.3.1.2. Posibilitatea intervenției

Profesorii și educatorii devin rareori conștienți de incidente de abuz. Acest

Cel mai devreme este sub forma unei cereri de ajutor familial, adesea după o lungă tăcere,548

deși familia de multe ori nu ia suficient de în serios strigătul de ajutor al copilului. Când a

Când o victimă a mobbing-ului vizitează consilierul școlar, două lucruri sunt caracteristice comportamentului său:

Timp de descărcare: 2013.05. 544Abilitățile de relație subdezvoltate pot fi urmărite până la respingere, lipsă de iubire și lipsă de atenție.

cu experiența lui, care este cauza principală a comportamentului agresiv. ENGEMANN, Wilfried: Atitudinea față de viață în

Focalizarea îngrijirii pastorale. Despre gestionarea pastorală a emoțiilor. Tendon: Căi către om, Vol.61.Nr.3.

Vandenhoek-Ruprecht, 2009.271-286.545HURRELMANN, Klaus: Violența în școli. Bründel, Heidrun Beltz GmbH 2009.1. SURSĂ:

www.kriminalpraevention.rip.de Ora de descărcare:2013.04.546Vezi: HILPERT, Martin: Theories of school violence. (Teza de doctorat) Universitatea Liberă din Berlin

2003.97.k.547V .ö. KRAMER, 2008.182. și GRAF, Alexander: Mobbing. Teoretic și empiric

Investigarea conflictelor din domeniul învățământului profesional și derivarea de recomandări de acțiune

pentru școală și individuală. Kassel University Press, Kassel 2007.82-98. și HURRELMANN, Klaus:

Violența în școli. Bründel, Heidrun Beltz GmbH 2009.1. SURSA: www.kriminalpraevention.rip.de

Data descărcarii: 2013.04.548 Pentru victimă, incidentul de mobbing produce un sentiment de neputință, un sentiment de eșec și un sentiment de incompetență. THE

Mobbing-ul în sine constituie un act umilitor, autodistructiv, a cărui admitere este și mai mult

împovărează și mai mult stima de sine. Vezi: BUDA, 2003.224.

139

frica de a rupe tăcerea, care este adesea însoțită de amenințări agresive,

precum și autoînvinovățirea și deficiențele de personalitate care le-au oferit agresorilor ocazia

(Aceste deficiențe sunt adesea menționate de părinți,

erori evidențiate.)

Atitudinea directorului spiritual, acceptarea instituției școlare și a personalului didactic și

intoarcerea spre ea este necesara. Toate astfel de cazuri necesită o poziție clară asupra

împotriva agresorilor. Acțiunile negative ale făptuitorilor sunt întotdeauna pedepsite, chiar dacă sunt repetate.

de asemenea, trebuie numit și declarat că toate trăsăturile de personalitate ale victimei nu sunt

poate fi un motiv și o explicație pentru comiterea de mobbing. Pentru a încuraja victima, comunitatea

necesită confirmare prealabilă, dar orice cerere de tăcere și confidențialitate va fi luată în considerare

ar trebui avut în vedere.550 Directorul spiritual poate iniția și un dialog cu cel

între victime sau pentru a organiza o conversație clarificatoare, moderată între victimă(e) și

făptuitorul(i), părinții, profesorii și colegii lor. Un element important al unei astfel de conversații

să se distanțeze și să stabilească o regulă clară împotriva violenței. Acest subiect este neapărat pus în discuție

lucrează în comunitățile clasei, organizează discuții deschise între elevi,

pentru a susține atitudini non-violente în timpul activităților extrașcolare.

Pastorala școlară nu poate juca rolul unei instanțe de judecată. Este nevoie de o atenție specială

se traduce prin înțelegerea rolului agresorului. Se știe că cauzele agresiunii

Ele conduc adesea persoana să comită infracțiunea ca proces circular. Știind asta

Sarcina consilierului spiritual este să înțeleagă: agresivitatea este adesea o formă de apărare, care

singurul fir important de legătură pentru făptuitor, agresivitatea este despre o luptă constantă

este un apel la atenție, recunoaștere și trezire a simpatiei, agresivitatea este un semnal că

că a existat o pierdere a echilibrului în rețeaua relațională, agresivitatea este rănirea cauzată de respingere

consecinţă care ajută la păstrarea integrităţii interioare a persoanei.551

Consilierul școlar este sfătuit să aibă o rețea de sprijin profesional

să coopereze cu profesioniști, instituții și alți lideri spirituali corespunzători,

psihologi scolari, profesori, mediatori, consilieri educativi, extracurriculari

cu colegii, politia.552

549MÖHRING, Britta/SCHNEIDER, Evelyn: Conducerea conversațiilor orientate spre resurse în pastorala școlară. Tendon:

În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Qualification of School Nurses. Institutul Comenius, Münster

2009.43.550MÖHRING/SCHNEIDER, 2009.43.551 ENGEMANN, Wilfried: Atitudinea față de viață în perspectiva îngrijirii pastorale. Despre pastorie cu

Emoții. În: Paths to Man, Vol.61.Nr.3. Vandenhoek-Ruprecht, 2009.271-286.552V .ö. GRAF, Alexander: Mobbing. Studiul teoretic și empiric al conflictelor din domeniul

Învățământul profesional și derivarea de recomandări de acțiune pentru școală și individual. Universitatea Kassel

Press, Kassel 2007.133.k.

7.3.2. Criză emoțională în cazul divorțului părinților

Conform datelor sociologice, divorțul nu este un fenomen rar în societatea modernă.553 The

Cu toate acestea, poveștile de divorț din ce în ce mai frecvente nu reduc impactul traumei suferite.

Acest lucru este trăit ca o pierdere emoțională gravă, în special de copiii care trăiesc în familii destrămate.554 The

Un copil care a experimentat divorțul experimentează adesea frică, depresie, inconștiență și deznădejde.

și se luptă cu sentimentele de furie pentru că nu le poate gestiona singur. Această tensiune internă

duce adesea la forme deviante de comportament.555 Divorțul este relațional și adesea de mediu

presupune o reorganizare, aceste schimbări sunt dificile pentru o personalitate în curs de dezvoltare

să fie tratat corespunzător. Așteptările de mediu și de performanță școlară au un efect cumulativ asupra psihologiei severe

ele reprezintă o povară. Un copil aflat sub mai multe stresuri experimentează uneori o emoție intensă

răspunde provocării și răspunderii cu reacții, care nu sunt psihice

confuzie, ci mai degrabă un mod specific de a face față. A avut loc în perioada adolescenței

divorțul părinților, despărțiri frecvente în relațiile adolescenților, alegeri de carieră

Se manifestă în dificultățile sale, în conflictele de dependență și independență.

Copiii care experimentează divorțul reacţionează diferit. Divorțurile sunt respectate

modificări de fază psihologică care apar ca urmare a morții, asemănătoare procesului de doliu.556

Faza de negare indică activitatea unui mecanism de apărare prin care copilul

El vrea să țină la distanță ceea ce s-a întâmplat negând și suprimând realitatea dureroasă. Acesta este adesea

Este asociat cu sentimente de rușine din cauza acceptării și stigmatizării.

Faza de negare agresivă și de furie exprimă neputința copilului în fața situației care a apărut și

datorita unei situatii de neschimbat. Tinerii își exprimă de obicei furia față de mediul lor.

escaladă, ceea ce duce adesea la un comportament deviant la școală și mai departe

se manifestă în consecinţele sale. În cazul fetelor, această agresiune explodează spre interior și

Se manifestă sub formă de tulburări de alimentație, autoagresivitate și căutarea pasiunii. Nu este neobișnuit pentru extrem

nici nu implică aderarea unui grup care promovează o ideologie.

Faza reîntoarcerii speranței aduce adesea sentimente de vinovăție și autoînvinovățire pentru ceea ce s-a întâmplat.

Posibilitatea și speranța de reconciliere și reabilitare a relației sunt din ce în ce mai puternice. Nu

rareori creste grija fata de parintele ramas singur, ceea ce creste riscul de parentificare

poartă în sine.

În timpul fazei de depresie și durere, devine clar că nu a putut face față divorțului părinților săi.

55340-50% dintre copii se confruntă cu o familie monoparentală pe parcursul vieții. HEHERRINGTON, EM: A

copil și divorț. În: Katalin HORVÁTH-SZABÓ (ed.): Psihologia familiei I. Péter Pázmány Catolic

Universitatea, Piliscsaba 2001.160. 554 Emilia DOWLING-Gill Gorell BARNES: Lucrul cu copiii și părinții lor în contextul separării și

în timpul divorţului. Coincidencia Ltd., Budapesta 2001.36-37555HETHHERRINGTON, 2001.160. 556WASSILL, Petra: Pastorala scolara pentru copii in faza separarii si divortului. Tendon:

KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht,

Göttingen 2008.176-177.

141

o previne și trebuie să accepte decizia adulților. Aceasta este o perioadă de demisie, care

Are ca rezultat izolarea și izolarea de relații.

Faza de acceptare este rezultatul unei perioade lungi și de succes de procesare. Unul nou

Fiind copil al părinților divorțați, el sau ea își dezvoltă o identitate și își vede diferit pe semenii săi și pe sine însuși. The

Va fi o problemă pe termen lung dacă copilul nu reușește să dezvolte această nouă identitate și

Sentimentele de incompetență dau naștere unui complex de inferioritate.

Băieții și fetele nu abordează perioada critică după divorț în același mod. Băieții

suferă de experiența traumatizantă a divorțului pentru o perioadă mai lungă de timp și au demonstrat o durată mai lungă

rezistență agresivă, pentru fete aceasta înseamnă de obicei o perioadă de doi ani. Aceasta este parțial

poate fi explicată prin capacitatea dezadaptativă a băieților la situații noi, în timp ce în cazul fetelor,

adaptarea la noua situaţie înseamnă un proces mai scurt.557 Situaţia post-divorţ este o adaptare

Procesul este doar agravat de comportamentul argumentativ și conflictual al părinților unul față de celălalt, în care

copiii sunt folosiți ca un instrument unul împotriva celuilalt. Perioada post-divorț pentru copil

Este deosebit de dificil dacă un părinte dorește să-și implice copilul ca co-părinte.

în deciziile de zi cu zi și responsabilitatea.

7.3.2.1. Opțiuni de intervenție

În timpul divorțului, părinții sunt în cea mai mare parte capabili să-și rezolve propriile probleme.

pentru a se concentra, se acordă puțină atenție copilului. Școala este un loc potrivit pentru un consilier spiritual.

să-și exprime atenția deosebită și intenția de a sprijini și ajuta. Conducătorii spirituali

Scopul conversațiilor tematice este de a ajuta copilul să accepte faptul divorțului părinților,

împreună cu înțelegerea motivelor subiacente, lucrul cu sentimente de pierdere și vinovăție, acordând atenție

la sentimentele de furie personală, să ierte părinții, să găsească o perspectivă pozitivă pentru viitor și

pentru a reveni la activitățile normale.558

Oportunitatea activităților pastorale de grup pentru a aborda subiecte care sunt de interes comun

în cazul divorțului, ele pun o problemă pentru copil (durere, singurătate, frică, furie,

rușine, vinovăție, reconciliere, stima de sine), sunt procesate în comunitatea de clasă,

discuta. Într-o astfel de comunitate, copilul este o sursă de încredere, ascundere, sprijin,

experimentați un sentiment de securitate, care este o resursă pentru a face față tulburărilor emoționale din jurul divorțului

în tratarea confuziei.

7.3.3. Frica de note

6.3.3. În subsecțiunea anterioară, am formulat deja sistemul de cerințe ale școlii.

impactul acestuia asupra dezvoltării personalității. Este un fapt că sistemul de învățământ autohton devine din ce în ce mai mult

pune accent pe evaluarea performanței prin examene și teste, ceea ce în multe privințe

557HEHERRINGTON, 2001.16163-164. 558WASSILL, 2008.178.

142

provoacă constant elevii. Funcția de ticketing este pe termen scurt și lung.

Consecințele sale au un impact psihologic puternic asupra elevilor. Bazat pe performanță

Notele influențează imaginea elevilor și pot fi un factor motivant și chiar pedepsitor.

Votul creează din nou și din nou structura socială bazată pe performanță.559 Studiile

să demonstreze că există o corelație între note și performanța fluctuantă și frica de școală

ei arată. Această ultimă sursă de frică este deosebit de comună, care este însoțită de un complex de simptome psihosomatice.

simptomele includ: senzație de rău, stare depresivă, bătăi rapide ale inimii, transpirații, probleme cu stomacul și intestinele

plângeri, dureri de cap, tulburări de somn, gânduri suicidare etc. Nivelul de performanță continuu

așteptarea se transformă într-o compulsie, care are ca rezultat simptome psihosomatice.

7.3.3.1. Posibila interventie

Schimbarea stării de lucruri stresante și împovărătoare din jurul biletelor la nivel instituțional nu este posibilă.

pot fi. Prin urmare, este necesar ca consilierul școlar și psihologul școlar să se implice în prevenire și

să acţioneze eficient în cadrul posibilităţilor de intervenţie. Această acțiune, comunitatea de clasă, este corectă.

construirea unei atmosfere și a unor valori de susținere, eliminând presiunile inutile ale termenelor limită

rezoluție, exprimarea clară a cerințelor, dezvoltarea unui sistem de autoevaluare

(oportunitate de autoevaluare și evaluare reciprocă). Capelanul școlii, cel

Psihologul școlar, personalul didactic și părinții pot face multe pentru a adopta o poziție critică

alături de valorile creștine: valoarea unei persoane nu depinde de performanță, sarcini dificile

iar stresul cerințelor, notele și frica școlară sunt psihosomatice

poate provoca boli. 560

7.3.4. Abuz în familie

Problema abuzului asupra copiilor este, de asemenea, unul dintre cazurile comune de îngrijire spirituală. THE

Sensul abuzului asupra copiilor se aplică atât fizic (abuz sexual, fizic

abuz) și act psihologic (amenințare emoțională și psihologică). Cea mai comună dintre acestea

forme de abuz fizic (palmuire, strangulare, otrăvire, scuturare a unui copil mic,

lovire, ardere cu mâinile sau obiecte), neglijență (retragerea atenției, îngrijirii,

lipsa hranei, îmbrăcămintei, îngrijirii sănătății), drept urmare copilul

suferă de dizabilități de dezvoltare, abuz psihologic (batere continuă, umilire,

privare amoroasă, izolare, amenințări, parentificare561), abuz sexual sau

incest (orice act sexual comis împotriva voinţei copilului).562

559HELLER, Thomas: Aranjament muzical. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Unul

Manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.238-239.560HELLER, 2008.241-242.561Concept psihologic, adică ridicarea copilului la statutul parental în cadrul familiei, asumându-și astfel responsabilitatea adultului

cântăreşte şi asupra ei.562ROTHGANGEL, Martin: Abuzul/violenţa asupra copiilor în familie. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE,

Michael (ed.): Consiliere școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.188-189.

Astăzi, cadrele familiale și școlare pentru creșterea copiilor sunt reglementate prin lege. Fizicul și spiritualul

Cifrele privind frecvența abuzurilor sunt incomplete. Probabil abuz psihologic

arată o apariție mai frecventă. O statistică îngrijorătoare din Germania este că băieții și fetele de 14-16 ani

10-15 la sută au suferit abuz sexual cel puţin o dată.563 Chiar mai mult

Mai îngrijorător este că peste 20% dintre tinerii care au fost abuzați în copilărie

a fost martor la violență între adulți. Conform unui sondaj din 1985, cel puțin

Una din patru fete și unul din opt băieți sunt victime ale abuzului sexual domestic.564

Un alt sondaj a arătat o corelație între agresori și religiozitate. THE

93% dintre agresorii chestionați s-au declarat religioși.565

În ciuda reglementărilor legale, violența domestică apare frecvent

diferite forme. Pe lângă abuzul fizic și psihologic, abuzul sexual are

are un clar efect traumatic, devastator asupra adolescentului.566

563 DEEGENER, Günther: Forme și frecvențe ale abuzului asupra copiilor. În: DEEGENER,

Günther/KÖRNER, Wilhelm (eds.): Abuz și neglijare asupra copiilor. Un manual. Hogrefe,

Göttingen 2005.48.k.564BERG, 2004.158.565Sondajul lui Abel Harlow din 2001 a chestionat 3952 de agresori bărbați care au mers la biserică.

Ei s-au descris ca fiind activi și religioși. S-a constatat (Langevin, 2000) că agresorii religioși

este mult mai probabil să recurgă la violență decât agresorii nereligiosi. Vezi: VIETH, Victor I.:What Would

Walther Do? Aplicarea legii și a Evangheliei la victimele și autorii abuzului sexual asupra copiilor. În: Journal of

Psihologie §Teologie. V ol. 40.Nr.4. 2012. 257-273. Sursa: www.journals.biola.edu Data descărcare: 2013.06.566DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.250-251.

7.3.4.1. Simptomele abuzului sexual

Nu există simptome clare care să poată fi recunoscute ca o consecință a abuzului sexual.

putem vorbi. Cu toate acestea, există efecte secundare comune pe termen scurt, cum ar fi:

frică, confuzie, tulburări de somn, coșmaruri, reacții fobice de evadare, depresie,

plângeri somatice și tulburări de comportament, tentative de sinucidere, consum de droguri.567 The

Abuzul sexual poate fi uneori însoțit de tulburare de stres post-traumatic (PTSD568). Pe plan sexual

Comportamentul unui tânăr abuzat poate fi uneori complet difuz sau contradictoriu: pe de o parte,

de frică evită toate manifestările și discursurile care ar putea fi amenințătoare pentru el569,

pe de altă parte, vorbind despre asta, retrăiește din nou și din nou ceea ce sa întâmplat.570 Ambele reacții sunt legate de traumă.

mod individual de prelucrare a acestuia. Un simptom comun însoțitor al persoanei abuzate este temele sexuale.

interes, care retrăiește trauma iar și iar prin verbalizare.

Studiile longitudinale ale consecințelor pe termen lung nu s-au dovedit clare

legătura dintre abuzul din copilărie și agresiunea sexuală la vârsta adultă. Simptomele

durabilitatea sa confirmă faptul că abuzul sexual are loc pe o perioadă mai lungă de timp

a avut loc, victima îl cunoștea pe făptuitor și existau contacte sexuale frecvente. Insulta

Durabilitatea relației este adesea o consecință a modului în care celălalt părinte reacționează la

la un semnal de urgență. Reacțiile în urma agresiunii sexuale sunt foarte influențate de traumă

procesul de prelucrare: dacă manifestă o atitudine de susținere și înțelegere față de victimă

În schimb, probabilitatea ca simptomele negative să persistă este mai mică.571

7.3.4.2. Opțiuni de prevenire și îngrijire pastorală

S-a constatat că victimele abuzului sexual în tinerețe au un pozitiv

răspunde la asistență spirituală. Tineri care au o perspectivă mai largă

a recunoaște propria situație și problemă, alături de acuzația împotriva lui Dumnezeu

recurg adesea la sprijin spiritual şi cooperare (coping).572 Resocializare

567DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.250.568Nume în limba engleză: Sindromul de stres post-traumatic – persoana „a experimentat sau se confruntă cu un eveniment

a fost martor sau a întâlnit un eveniment care implică moartea reală sau amenințată, vătămare gravă sau

punând în pericol integritatea fizică a propriei persoane sau a altora. Persoana experimentează acest lucru cu o frică intensă,

reacționează cu neputință sau teroare. La copii, acest lucru se poate manifesta și ca un comportament dezorganizat sau agitat.

poate fi exprimat” Vezi: Tulburare de stres posttraumatic. În: DSM IV . Text Revision. Revised DSM IV . Animul

Editura, Budapesta 2001.176. 569 Studiul lui Clare McMartin confirmă că tăcerea unui copil abuzat sexual este monitorizată îndeaproape.

este influenţată de relaţia socială cu agresorul. În multe cazuri, acesta este motivul pentru care

Actele de abuz sexual nu ies la iveală sau doar ani mai târziu. Studiul este unul dialectic

folosește reformularea discursivă în conversația care relevă abuzul. MacMARTIN,

Clare: Dezvăluirea ca discurs. În: Teorie și psihologie, voi. 9. (4), 1999. 503-532. Sursă:

www.sagepublications.com Sursa: 2011.11. 570Vezi și: KIESSLING, Klaus: Casa părintească-casă parohială-casă școală. Scenele crimei de violență sexuală împotriva copiilor și

Tineri. În: Paths to Man, Vol. 62. Nr.2. Vandehoek-Ruprecht, 2010. 190.k.571DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W , 1997.251.572VIETH, 2012. 261.

este o parte extrem de importantă a procesării traumei.

Ajutorul trebuie să fie pe deplin pregătit pentru orice intervenție posibilă în caz de abuz.

pentru tratament. Astăzi, instituțiile profesionale sunt specializate în acest serviciu. Anteriorul

Cercetările furnizează cifre din ce în ce mai precise despre abuzul din copilărie.

frecvența, dar eficacitatea intervențiilor de psihoterapie nu a fost încă

pentru a confirma. Pentru că profesorii și consilierii școlari practic nu au terapeuți

calificare, este necesar să se solicite ajutor de la un profesionist corespunzător. THE

Principalele puncte ale sesiunii de prevenire sunt următoarele:

copilul trebuie să fie capabil să recunoască abuzul sexual și o situație de urgență;

copilul trebuie introdus în sentiment pentru a se putea apăra de acesta;

copilul trebuie să cunoască formele de rezistenţă care pot ajuta a

în caz de urgență.

Aceste seminarii informative și pregătitoare sunt organizate cu institutele corespunzătoare,

Se recomandă implementarea acestuia în colaborare cu profesioniști.

7.4. Intervenție în criză și îngrijire spirituală

7.4.1. Un scurt rezumat al conceptului de criză

Potrivit unor teoreticieni, fiecare urgență este și o criză, deci fiecare

Intenția de a ajuta trebuie să provină din situația de criză dată. Eric H. Erikson despre criza de

a recunoscut dezvoltarea personalităţii ca pe o componentă încărcată pozitiv, bazată pe nevoi.573 „Criza

se caracterizează prin faptul că la rezolvarea unei probleme curente se folosesc metode de rezolvare practicate anterior

mecanismele eșuează. Tensiunea crește, individul crește treptat

El devine agitat, copleșit de frică, vinovăție și rușine. Încercând

găsi o soluție pe cont propriu și, în același timp, exclude utilizarea metodelor care s-au dovedit ineficiente

încercări.”574 În această fază, importanța comunicării este vitală pentru ambii

a ajuns în criză, atât pentru mediu, cât și pentru Semnalele de primejdie transmise sunt uneori indirecte,

trimit mesaje în cod pentru că persoana aflată în criză nu poate defini cu exactitate și

descrie-ți adevărata problemă. Competenţa consilierului spiritual este să recunoască aceste semne şi

pentru a crea o oportunitate de a le discuta. Procesul simplu conturat este mult mai complex în practică.

prezintă o variație mai complexă, crescând posibilitatea de blocare a intervenției de criză.

Cercetarea crizelor clasifică formele de criză în trei grupe teoretice575:

573Gábor HÉZSER: Criza. În: HORVÁTH-SZABÓ Katal în (ed.): Psihologia familiei I. Péter Pázmány

Universitatea Catolică, Piliscsaba 2001. 168.574HÉZSER, 2001.171.575Vezi rezumatul lui Hézser. HEZSER, 2001.175-178.

1. Crize determinate biologic:

- criza somato-psihică: perturbarea echilibrului biologic îl afectează și pe cel psihic

influențe;

- criza de dezvoltare: de ex. modificări ale caracteristicilor fizice în timpul adolescenței – cuplate cu o criză psihologică.

2. Crize definite psihologic:

- criza psihosomatica: stresul psihologic este urmat de o reactie somatica,

boala;

- criza psiho-socială: în urma pierderilor din mediul social

criză spirituală;

3. Crize definite social:

- criza social-psihiatrică: criza psihologică profundă care apare în timpul pierderii – psihiatrică

necesită intervenție;

- criza socio-psihologica: stres psihologic cauzat de schimbarea sociala, dezastru, criza

criză.

7.4.2. Intervenția de criză în mediul școlar:

În timpul crizei școlare, aceeași abordare a fost utilizată pentru a monitoriza cursul intervenției.

curs: stabilirea contactului, evaluarea intensității și formei crizei, planificarea asistenței,

prelucrare. În cazul unei instituții, această sarcină nu se limitează la o singură persoană:

psiholog școlar sau capelan școlar.

Când apare o criză sau o urgență extraordinară la școală (profesor sau

moartea studenților, sinuciderea, dezastrul ecologic, dezastrul accidental, furia

amenințare, boală care pune viața în pericol, urgență tehnică, incendiu etc.), școala

Așa-zisa îngrijire spirituală trebuie să ofere un loc. echipa de interventie in criza .576 De obicei cel

Consilierul școlar este membru al acestei echipe, conducerea școlii, psihologul școlar,

langa politie, ambulanta medicala, pompieri.

De asemenea, consilierul școlar trebuie să ofere sprijin adecvat într-o situație de criză.

Situațiile de criză declanșează întotdeauna o reacție puternică, care îi afectează nu numai pe cei direct afectați

Afectează în mod traumatic nu numai persoana în cauză, ci și întreaga clasă sau comunitatea școlară.577

Capacitatea psihologică a copiilor este mult mai mică decât cea a adulților. Cu cât este mai tânăr

Cu cât impactul traumatic este mai intens, cu atât afectează mai mult copilul din punct de vedere psihologic. Regresia

576DAM, Harmjan/MANN, Andreas: În pastorala școlară în situații de urgență și criză școlare

a fi capabil de acţiune. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Qualification of School Nurses. Comenius

Institute, Münster 2009.88-89.577OPPENHAUER, Viktoria Munk: Managementul urgențelor interne la școală și posibilul rol al îngrijirii pastorale școlare

din punctul de vedere al unui psiholog şcolar. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Calificare

Grădina școlii. Institutul Comenius, Münster 2009.93-94. V.o. Student SMD: Trusa de urgență. Ajutor pentru

a face față crizelor la școală. Sursa: www.smd.org Data descarcarii: 2013.04.

147

Simptomele pot include enurezirea patului, frica crescută de a fi singur și frica de întuneric.

Îngrijirea spirituală şcolară trebuie să răspundă şi la aceste situaţii de criză.578 Cei spontani

sunt influenţate situaţiile de criză şi efectele traumatice care apar ca urmare a acestora

Acestea au ca rezultat performanța școlară slabă, pierderea orientării și perturbarea comunității. Aceste

Ordinea generală este următoarea579:

- efect de șoc - cu cât este mai neașteptat, cu atât este mai puternic, adesea o minciună,

Este însoțită de zgâriere, uneori o reacție de panică;

- simptome fizice – tulburări de somn, oboseală, cefalee și stomac, febră, pierderea poftei de mâncare;

- emoție – efectul de șoc și protestul față de evenimentul care a avut loc sunt rezolvate,

blamarea;

- vinovăție – datorită comportamentului anterior, conflictului, dorinței sinistre. ("De ce trăiesc și

nu-i asa?");

- frică – din cauza decesului, din cauza pierderii unui membru apropiat al familiei;

- regresie – evadare într-o lume de vis, probleme de concentrare, evitarea responsabilității,

regresie la comportamentul copilăriei;

- dizolvare – abordare pas cu pas a vieții de zi cu zi, spre o lume schimbată

întorcându-se spre.

Dacă problema nu este abordată corespunzător la nivel de comunitate,

trebuie așteptate și alte consecințe negative (moarte inexplicabilă,

sinucidere, depresie, consum de droguri, abuz fizic etc.). Scopul intervenției în criză este de a

pentru a dezvolta o procedură care să ofere asistență eficientă în procesarea șocului și a durerii. Acest

În acest sens, consilierea școlară are un rol important: de a evalua situația traumatică, a

profunzimea impactului pierderii. Pastorala școlară nu trebuie confundată cu

cu o intervenție pastorală utilizată în timpul intervenției de criză. Îngrijirea spirituală școlară este

El construiește relații pe termen lung cu activitățile sale religioase și etice din viața sa

Activitățile și obiectivele sale depășesc sfera intervențiilor de criză. Trebuie avut în vedere faptul că

de asemenea asupra volumului de muncă al consilierului şcolar. Pe lângă munca în echipă, este important și profesionalismul

formarea continuă, formarea în supervizare, organizarea discuțiilor de caz580, care sunt în sarcina lucrătorului de îngrijire spirituală

Aceștia le oferă sănătate mintală și sprijin preventiv. Prin urmare, grija spirituală a directorului spiritual

are o importanță deloc neglijabilă.

578DAM, Harmjan/MANN, Andreas, 2009.85.579Student SMD: Trusa de urgență. Ajutor pentru a face față crizelor la școală. Sursa: www.smd.org

Timp de descărcare: 2013.04. V.o. STORAT, Roland/ENGELBRECHT, Arthur: Situații de criză, violență și moarte

la scoala. In: Special Administratie Scoala 1/2004. Sursa: www.schule-bw.de/lehrkrafte/beratung Descărcare

Data: 2013.04. și OPPENHAUER, 2009.95-97. și PETERMANN, 2011.62-65.580OPPENHAUER, 2009.100-101.

7.4.3. Problema morții și a doliu în școală

Înțelegerea psihologică a durerii din secolul al XX-lea a determinat înțelegerea doliului.

opinii profesionale. Sigmund Freud o considera încă o boală581, deşi de atunci

au reabilitat aspectele psihologice ale procesului de doliu. Barbara Staedtler-

Mach, cercetând îngrijirea spirituală a copiilor, conchide: durerea nu este o boală, ci o plângere

din cauza unei pierderi care drenează energiile vieţii.582 Prin urmare, procesarea durerii

o perioadă care marchează un proces psihologic esențial pentru funcționarea sănătoasă a unei persoane

înseamnă restaurare.

Dacă se ia în considerare complexitatea psihosocială și transcendentală a omului

Dacă ne uităm la asta dintr-o perspectivă de dezvoltare, procesul de durere poate fi descris mai mult ca un proces de dezvoltare la oameni.

criza proceselor.583 În timpul doliu, sistemul de relații al celui îndoliat și sensul a ceea ce el sau ea

El face față pierderilor în funcție de puterea și sprijinul său spiritual. Înfruntarea durerii este, de asemenea

cu o întrebare de existență care îl preocupă pe om, la care vrea să răspundă, dar în acest demers are două

există o posibilitate: „se poate depăși (cel îndurerat devine o personalitate mai matură) și se poate

a pierde (rămâne în doliu sau nu-l poate accepta).”584 Doliu este cel

De asemenea, reprezintă o criză pentru o persoană care trăiește într-o relație transcendentă. A da sens înseamnă a procesa.

un element esențial al procesului, care presupune menținerea controlului, coeziunii personalității,

ajută la menținerea speranței. Credința joacă un rol important în acest proces de adaptare.

Instituțiile școlare oferă în principal educație și educație cognitivă eficientă.

se concentrează pe implementare, pun mai puțin accent pe pierderi precum moartea, decesul,

pentru tratarea durerii.585 Un student descurajat, moarte după o lungă boală, moarte subită

Există adesea confuzie în rândul administratorilor școlii. Atmosfera școlară, a

în urma unui deces, reflectă atitudinea instituției față de pierdere, moarte și durere.

la subiect, și chiar determină atitudinile elevilor față de pierdere și moarte

pentru viitor. Un astfel de caz ridică mai multe întrebări teologice și pedagogice, care

Ele reprezintă o provocare atât pentru directorul spiritual, cât și pentru profesorul religios și pentru educator. Școala

Atitudinea personalului față de o situație de criză determină atitudinea elevilor

asemenea. Părinții și profesorii, de obicei bazați pe propriile frici, se străduiesc să

din experiențele neplăcute, din experiența gravidă a fricii, a morții și a trecerii în neființă, copilul

581LAMMER, Kerstin: Prinderea morții. Noi moduri de sprijinire a durerii. 2. Aufl. Neukirchener Verlag

2004.68.k.582STAEDTLER-MACH, Barbara: Îngrijirea copiilor. Pastorala cu copiii și psihologia lor pastorală

Sens. Vandenhoek-Ruprecht, Göttingen 2004.169.583 Vezi rezumatul Sárei Bodó despre durere. Sára BODÓ: Durerea ca o criză pentru persoana creștină, și

oportunități de îngrijire spirituală. Imprimeria Colegiului Reformat din Debrecen, Debrecen 2002. 58.k.584 BODÓ, 2002. 62.585 WITT-LOERS, Stephanie: Tineretul îndurerat în școală. Vandenhoeck-Ruprecht GmbH, Göttingen

2013.15.k.

scuteşte-l.586 Cercetările asupra factorilor psihologici ai durerii confirmă că cel

Tinerii trebuie să se confrunte cu cazuri limită și pierderi, asta face parte din dezvoltarea lor spirituală.

dezvoltare. Astfel, elevii din comunitatea școlară nu ar trebui să fie excluși sau scutiți de aceasta

din impactul experienței pierderii, separării și rămas bun. Pastorala scolara

„agenţia”587 are un rol proeminent în gestionarea unor astfel de situaţii.588 Şcoala

Grija spirituală contribuie foarte mult la modelarea culturii școlare, influențând astfel

şi asupra dezvoltării atitudinii comunităţii şcolare faţă de cazurile limită. Un coleg de student

În urma pierderii sale, nu este important doar modul în care colegii săi o pot suporta.

și procesarea durerii, dar și schimbarea/dezvoltarea interpretării individuale a morții

este decisiv.589 Pentru aceasta, nu este suficient să cunoaștem aspectele de psihologie a dezvoltării tinerilor, ci

trebuie luate în considerare reacțiile de durere care apar aproape în mod natural590 (vezi:

Intervenție de criză și îngrijire spirituală), lucrătorul de îngrijire spirituală trebuie să se pregătească în consecință,

și echipa de intervenție în criză. Următorul rezumat într-o situație de criză

descrie o serie de etape pregătitoare.591

a) Verificarea informațiilor. Adesea, sarcina directorului spiritual este să lucreze cu comunitatea didactică,

pentru a împărtăși știrile stresante cu comunitatea clasei. Am primit asta doar dintr-o sursă de încredere.

posibil de a face cu informaţia. Știrile false răspândite, deoarece o glumă poate circula la școală.

informaţii.

b) Conducerea școlii, consiliul elevilor. Este esențial să se consulte cu conducerea școlii despre

de la persoanele în cauză, demersuri ulterioare la nivel instituțional, contact ulterioar cu

cu profesioniști corespunzători (psiholog școlar, terapeut).

c) Informarea clasei sau a comunității școlare. Conducerea școlii,

Profesorul clasei poate vizita clasa pentru a raporta pierderea și

Ele pot oferi apropiere și confort de susținere persoanelor profund afectate.

d) Lăcaşul de cult. A lua rămas bun, în caz de deces, este un element important al doliu.

Se poate crea un loc potrivit unde o fotografie memorială a persoanei pierdute, o carte memorială

(pentru scrierea unui mesaj de adio), sunt așezate flori, lumânări și diverse suveniruri.

e) Comemorarea comună. Comunitatea școlară participă la un eveniment liturgic, care

586 PETERMANN, 2011.54.k. V.o. BODÓ, 2002. 90-97.587PETERMANN, 2011.55.588DAM, Harmjan/MANN, Andreas: În pastorala școlară în situații de urgență școlară și situații de criză

a fi capabil de acţiune. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Qualification of School Nurses. Comenius

Institutul, Münster 2009.86-88. V.o. PFOHL, William: Cele mai bune zece lucruri de luat în considerare într-o criză. Cele mai importante 10

Lucruri de luat în considerare într-o criză (Ford: Hans Georg/Jonathan Haehnel Pfaffenhofen).

2008. Sursa: www.schulpastoral.drs.de/pastoralpraxis/krisenseelsorge Timp de descărcare: 2013.04.589PETERMANN, 2011.56.590SHAH, Hanne: Dealing with Grief in School. Manual pentru profesori și educatori.

Ministerium für Kultus Jugen und Sport Baden-Württemberg (Hrgg), Stuttgart 2008.8-10.591 În cele ce urmează, mă voi baza pe rezumatul lui Harmjan Dam și Andreas Mann. DAM/MANN, 2009.86-87.

150

Este o ocazie centrată pe Biblie și servește pentru a oferi confort. Acest lucru se poate întâmpla în clasă, școala este diferită,

într-o cameră potrivită, dar și în afara școlii.

f) Contactarea persoanelor vizate. Școala, comunitatea clasei,

vizita este importantă pentru familia implicată. Unde este cazul, consilierul școlar

Puteți iniția o întâlnire personală cu părintele sau membrul familiei care a suferit pierderea.

g) Comemorarea pierderii. Ocazional festiv, înainte de evenimentele școlare

Este important să ne amintim de cei pe care comunitatea i-a pierdut sau care au părăsit școala.

abandonat.

h) Organizarea unui seminar informativ pe tema morții, decesului și durerii.

Prin urmare, o sarcină importantă a pastoralei școlare este de a aborda în mod corespunzător problema morții și durerii.

a trata într-un fel. Prea mult poate fi uneori prea puțin. Natura conversației de susținere, reconfortantă și

trebuie avut în vedere.592 Aceasta nu este o ocazie sau o oportunitate pentru sfaturi, ci mai degrabă

pentru auz. „Ce pot să spun?” Directorul spiritual trebuie să-și depășească neputința. THE

Acesta este un timp de liniște, spiritual aici și acum, care oferă părții îndoliate ocazia să

a dezvălui.

592TRACK AI Jáos: Teoria și practica îngrijirii pastorale. Operativul Dezvoltarea Resurselor Umane a fost pregătit.

Program, în cadrul proiectului HEFOP-3.3.1.-P-2001-06-0019/1.0. p. 37. Sursa: www.gfhf.hu

Timp de descărcare: 20013.04.

151

7.4.3.1. Factorii care influențează interpretarea tinerilor asupra morții

„Ideea morții și a doliu a fost alungată din societatea de astăzi”593 (sf) aceasta este în mare măsură

determină atitudinea faţă de moarte chiar şi în rândul tinerilor. Cu moarte și boală

reglementările sociale legate de moarte au schimbat modul în care o persoană pe moarte, o persoană care se pregătește să moară,

locul de resedinta. Datorită restricției de contact, moarte și moarte

Sarcinile au fost preluate de serviciul instituțional în locul familiei. Trecerea și moartea

Ideea morții a căzut din viziunea de zi cu zi a oamenilor, așa că moartea devine din ce în ce mai puțin

a devenit o realitate perceptibilă şi apoi a devenit încet un subiect tabu.594 Condiţiile sociale în schimbare

Printre acestea, trebuie menționate schimbările demografice595, creșterea calității vieții și îngrijirea medicală de specialitate.

dezvoltare,596 instituționalizarea morții,597 lipsa ritualurilor și obiceiurilor de doliu în familie,598

reorganizarea temporală şi spaţială a funeraliilor599.

Biserica pierde din ce în ce mai mult controlul asupra doliului și morții în cadrul instituțiilor sale.

participarea și competența lor la evenimentele din jurul lor.600 Ca urmare, tinerii

generația se confruntă din ce în ce mai rar cu trecerea, finitul vieții

întrebare și, în consecință, această experiență umană fundamentală este lăsată în afara vieții lor. Cine cu moartea

cine nu experimentează personal întâlnirea cu morții, nu este capabil să se întristeze cine nu poate

pentru a se întrista, nici nu-și pot procesa pierderea.601 Generația adolescenților este capabilă să facă diferența

între realitatea sinelui şi lumea înconjurătoare, ei sunt capabili să perceapă irevocabilul şi

realitate supremă. Au deja modele de gândire precum

adulții602 sunt capabili să înțeleagă că un accident sau o boală poate cauza moartea

593RÜTTIGER, Gabriele: Despre lupta cu moartea și diferitele religii și înmormântarea defuncților

fără apartenență religioasă. În: Biserica Evanghelică Luterană din Bavaria, Comisia școlară catolica din

Bayern (ed.): „Când apare urgența.” Un manual pentru abordarea morții și a altor crize din

Scoala, Heilsbronn 2008.10. 594PETERMANN, 2011.58.595În ultimele decenii, speranța de viață în țările moderne s-a dublat,

Mortalitatea infantilă a fost redusă la minimum. Acest proces arată o tendință de scădere. LAMMER, 2004.40.596Tratamentul cu succes al multor boli are ca rezultat o creștere a calității vieții și a duratei de viață, dar în același timp

Gândul la moarte este departe de gândirea cotidiană. LAMMER, 2004.40-41.597Este o tendinta din ce in ce mai des intalnita ca oamenii sa nu-si mai ia la revedere in propriile case, inconjurati de membrii familiei.

În schimb, spitalele și casele de bătrâni oferă spațiu – adesea doar sub îngrijirea personalului de îngrijire medicală.

LAMMER, 2004.42. 598Deși instituțiile urbane au câștigat spațiu semnificativ în îndeplinirea sarcinilor de moarte și post-moarte,

În unele sate mai există obiceiuri de doliu. Purtând haine de doliu, anul doliu

ținerea unei înmormântări, vizitarea casei decedatului, adunările de familie și mesele împreună etc. Toate acestea nu mai sunt așa astăzi.

poate fi numit un fenomen de la sine înțeles. LAMMER, 2004.44.599Este un fenomen obișnuit, mai ales în orașele mari, că timpul înmormântării este întârziat din motive administrative, patologice,

Din cauza permiselor și programării cimitirului sau crematoriului, acesta se prelungește din ultimele trei zile până la

timp de paisprezece zile. Cimitirul, locul slujbei de înmormântare, capela funerară, camera frigorifică specială sunt adesea

Sunt la kilometri distanță, ceea ce perturbă unitatea procesului de doliu și îl face impersonal.

LAMMER, 2004.44-45. 600WITT-LOERS, Stephanie: Tinerii îndurerați la școală. Vandenhoeck-Ruprecht GmbH, Göttingen

2013.16.601PETERMANN, 2011.58.602LÖBLE, Markus/METZGER, W./HOHLOCH, U./NAUMANN, A./FELBEL, D: Death and deying in the

Prezentarea copiilor și adolescenților. În: Crisis Intervention Training, Ediția a 23-a, 10/2000.41.43.

(cauzalitate) și că toate lucrurile vii trebuie să moară la un moment dat (universalitate).603 Pe de altă parte.

Cu toate acestea, copiii se confruntă la o vârstă foarte fragedă cu o lume prea mediatizată.

cu interpretarea ei a morții, care discută acest lucru într-o formă nerealistă, extraterestră, anonimă și banalizată

realitate concretă, de altfel, mass-media nu oferă posibilitatea de a

pentru o procesare mentală adecvată. Elevii care au suferit o pierdere – în sens psihologic –

Ele există între tensiunea a doi poli: pe de o parte, încearcă să evadeze din realitatea opresivă,

(în acest caz, rutina școlii este o evadare bună), pe de altă parte, își doresc ca

a împărtăși cu cineva gânduri și sentimente stresante.604 Cultura schimbată a doliului

În ciuda situațiilor de criză și a experienței de pierdere, există o cerere atât pentru socială, cât și pentru

pentru a experimenta confort și sprijin la nivel individual.

7.4.3.2. Oportunitatea și responsabilitatea pastoralei școlare în durerea după moarte

în procesare

În ultimele decenii, trauma psihologică605 a fost empiric, teoretic și

interpretarea sa umanistă a luat o nouă direcție de dezvoltare. Pur fizic și psihologic

Pe lângă aceste aspecte, ei încep să cerceteze și aspecte și conexiuni religios-spirituale.606

Spiritualitatea ne ajută să înțelegem întrebări existențiale care

științele sociale nu au nicio perspectivă asupra: bine, rău, responsabilitate, păcat, iertare, moarte. THE

Religiozitatea indică o sursă din care se poate trage putere, sprijin și

poate face curaj.607

Persoana care este în contact cu persoana îndoliată joacă un rol important în procesul durerii.

are o relație continuă de susținere, de însoțire și empatică cu persoana îndurerată, care este

oferă un sentiment de confidențialitate și responsabilitate în procesul de prelucrare

îi stă alături ca un însoțitor.608 Într-o comunitate școlară, capelanul școlii, profesorul de religie sau

Un profesor de clasă poate prelua acest rol, cu siguranță cineva care este familiarizat cu elevii.

și menține o relație sinceră. Primul confort pe care un copil îl poate primi de la un adult este acesta

603WITT-LOERS, Stephanie: Tinerii îndurerați la școală. Vandenhoeck-Ruprecht GmbH, Göttingen

2013.25.604WITT-LOERS, 2013.13.k. V.o. SHAH, Hanne: Ne confruntăm cu durerea la școală. Ghid pentru

Profesori și educatori. Ministerul Culturii, Tineretului și Sportului Baden-Württemberg (Hrgg), Stuttgart

2008.6-7. 605 Trauma psihologică se dezvoltă ca urmare a unei experiențe traumatice care reprezintă o amenințare la adresa persoanei.

pentru viata lui. Trauma poate fi cauzată de o experiență negativă extrem de diferită de cea obișnuită, o stare de neputință,

neputință, frică, pierderea controlului. SMITH, Stacy: Explorarea interacțiunii traumei și spiritualității.

În: Traumatologie, Voi. 10. Nr 4. 2004.231. Sursa: www.sagepublication.com Data descarcarii: 2011.11. 606S-a stabilit că trauma și spiritualitatea se influențează reciproc. Trauma tremura

încrederea și sentimentul de securitate al persoanei în relațiile cu mediul înconjurător și chiar în relația cu Dumnezeu.

SMITH, Stacy: Explorarea interacțiunii traumei și spiritualității. În: Traumatologie, Voi. 10. Nr. 4.

2004.231-232. Sursa: www.sagepublication.com Timp de descărcare: 2011.11. V.o. BODÓ, 2002.62-68.607SMITH, Stacy: Exploring the Interaction of Trauma and Spirituality. În: Traumatologie, Voi. 10. Nr. 4.

2004.234. Sursa: www.sagepublication.com Timp de descărcare: 2011.11.608PETERMANN, 2011.72-75.

este în regulă să fii trist.609 Se întâmplă ca situația de criză dată să afecteze profund persoana din punct de vedere spiritual.

un consilier spiritual, în astfel de cazuri este indicat să nu vă ascundeți sau să vă fie rușine, ci să exprimați

sentimente.

Anna Christina Petermann explică conceptul de valiză grief610 (sf), care este util

un instrument pentru procesarea durerii la școală. Aspectele practice ale trusei de durere sunt rezumate în cinci puncte:

semnificație611:

confruntarea cu moartea;

acceptați realitatea și pierderea;

trebuie precizat ora comemorării;

a oferi o oportunitate de a-și lua rămas bun;

să ofere persoanei decedate un loc vizibil, nou.

Petermann vede importanța valizei durerii în faptul că procesarea durerii de către elevi este a

să fie exprimat într-un mod personal, activ-creativ și să ofere celui decedat un „loc”

găsi în comunitatea clasei, la școală.612. Oportunitatea capelanului şcolii şi

sarcina este de a pregăti locul, situația și comunitatea în care persoana îndurerată sau

indivizii oferă comunității sprijin, stabilitate, putere de susținere, securitate și protecție

ei o experimentează. Beneficiul spiritual al valizei de doliu este că trezește prezența lui Dumnezeu în cei îndoliați.

Îți oferă încredere, speranță și o nouă motivație pentru viață. Acest exercițiu este realizat de elevi

pentru el poate fi creat cu ajutorul ritualurilor și simbolurilor. Simbolurile sunt prezente

În unele cazuri, obiecte care conțin un mesaj legat de viața persoanei decedate

poartă în sine. Aceste obiecte sunt de obicei oferite de cunoscuți, prieteni și colegi de clasă ai defunctului.

sunt colectate și plasate într-un loc anume pregătit în acest scop (geantă de călătorie, carte, poză,

CD, registru de lucru, lumânare, floare, Biblie, cruce, alte obiecte personale etc.). Ritualul

Practica sa este potrivită pentru a depăși frica, incertitudinea, anxietatea și lipsa de sprijin.

pentru a face sentimentul, mânia, mai tangibil, făcând astfel realitatea morții și a separării un specific

puse în expresie.613 Ocaziile rituale ale sicriului de doliu sunt în grup escaladând

întâlniri. Ideea este că, prin cuvinte și acțiuni simbolice, cei îndoliați și cei care își iau rămas-bun

exprimă sentimentele și gândurile care decurg din moartea subită

nu au fost pronunțate la sosire.

609BAUMER, Thomas: Despre tratarea copiilor și tinerilor îndurerați la școală. Tendon:

Eparhia pastorală școlară din Rottenburg Stuttgart. Expertiza. Sursa: www.schulpasoral.drs.de. Timp de descărcare:

2013.04.610Vezi: „Trauer-Koffer”.PETERMANN, 2011.79.k. 611PETERMANN, 2011.79.612PETERMANN, 2011.79. V.o. SHAH, Hanne: Ne confruntăm cu durerea la școală. Ghid pentru

Profesori și educatori. Ministerul Culturii, Tineretului și Sportului Baden-Württemberg (Hrgg), Stuttgart

2008.15-16.613PETERMANN, 2011.81.

Pe lângă procesarea durerii în grup, este, desigur, necesar să profundăm

pentru a crea o oportunitate pentru o conversație personală pentru persoana în cauză sau reclamanți. Acesta este

întâlnire în apariția unor probleme profund înrădăcinate, în stagnarea procesului de doliu,

Asistența poate fi acordată persoanei îndurerate în chestiuni de credință.

În rezumat: Pastorala școlară este o modalitate de a-i ajuta pe cei care se luptă cu sănătatea mintală.

căutarea, orientarea, uşurarea, sfatul nu numai în biserica învăţătoare, ci şi în

Ei cred că poate fi găsit în cadrul școlii, în sărbători comune, forme specifice de cult,

Prin cunoaşterea Evangheliei şi experimentarea iubirii lui Dumnezeu.614

7.4.4. Tentativa de sinucidere

Am ridicat deja întrebările ontologice ale suicidalității adolescenților în contextul importanței creării de sens.

în legătură cu.615 Adolescenţii ajung uneori la vârsta adultă din cauza influenţelor mediului, dar şi din cauza tulburărilor de personalitate.

la paradoxul existenţei fără sens. Acesta este momentul în care poate apărea o tentativă de sinucidere, care este descrisă în literatură ca

definit ca „o persoană care vrea să moară își face rău propriului corp, dar nu moare”

„616 Béla Buda evidențiază patru împrejurări din cauza cărora experimentul eșuează: intenția nu este

suficient de puternică, metoda nu este suficient de eficientă, actul de sinucidere este greșit, moartea

ajutor extern sosit înainte de a se produce.

Contextul familial al unui copil adolescent declanșează adesea impulsuri care sunt dăunătoare familiei.

ele exprimă o poziţie schimbată faţă de copilul deviant. Semne mici de respingere se cumulează

Sunt de natură suicidară, declanșând tentative de suicid la adolescenți. Analizând ce s-a întâmplat cu familia

apare de obicei într-o secție de clinică după ce a avut loc deja tentativa de sinucidere.617 OMS

Conform unui raport din 1989, 9-12% dintre băieți și 6-28% dintre fetele cu vârste cuprinse între 15-24 de ani au încercat să se sinucidă.

victime ale morții ca urmare a accidentului.618 Această cifră variază de la țară la țară,

dar tendința sa este în creștere. Pe baza sondajelor, câteva puncte importante

putem trage o concluzie: la acei oameni care au încercat deja să se sinucidă

tentativele de sinucidere finalizate sunt mult mai frecvente. Mai mulți băieți decât fete se sinucid

ca victimă a unei tentative, deși în cazul fetelor sunt mai multe încercări, acest lucru se poate explica

parțial prin metodele alese: intoxicații, somnifere, angioplastie etc. olandeză

614V .ö. ZIEGLER, Gerd W.: LAK vorbește. În: Centrul Educațional Teologic al

Biserica Evanghelică de Stat din Württemberg (ed.): Școala Evanghelică Pastorală – Poziții și

Perspective. O presupunere, Stuttgart 2009.8.k. 615Vezi: capitolul The Meaninglessness of the Meaning of Existence.616 Béla BUDA: Suicide. Studii medicale și sociale. Editura Animula, Budapesta

2001. 13.617BARNES, Gill Gorell: Familie, terapie, îngrijire. Editura Animula, Budapesta 2004/2.97-99.618DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.243. Realizat la inițiativa Comisiei Europene

Un sondaj de sănătate publică a arătat că, pe baza tendinței de creștere a depresiei, până în 2020

va fi cea mai răspândită boală. Comisia Comunităților Europene, Cartea verde, Psihologic

Îmbunătățirea sănătății populației – elaborarea unei strategii de promovare a sănătății mintale

Sănătatea în Uniunea Europeană, Bruxelles 2005, 4.

Potrivit unui sondaj realizat pe un eșantion de 30.000 de tineri, 23% au încercat cel puțin o dată

sinucidere.619

7.4.4.1. Motive psihologice care duc la o tentativă de sinucidere

Sinuciderea nu este considerată o tulburare în literatură. Mai degrabă

poate fi o consecință, de exemplu, a tulburării depresive, dar nu se poate presupune o relație cauzală

între ei.

Situație socială, cum ar fi izolarea, singurătatea sau problemele personale, cum ar fi

Conștientizarea unei boli fizice grave, a consumului de alcool sau a tulburărilor psihologice poate duce, de asemenea, la sinucidere.

pentru un experiment. S-a constatat că oamenii care au experimentat pierderea puterii și dependenței

fac tentative de sinucidere mai des. Béla Buda menționează un specific

teoria sinuciderii,620 conform căreia acumularea frustrării umane duce la un comportament agresiv

își mărește puterea. Direcția agresiunii este determinată de influența puternică a mediului social.

indiferent dacă este sub constrângere sau nu. Dacă presiunea externă este puternică, agresivitatea explodează spre exterior.

(problema externata), daca este slaba, persoana cauta vina in sine si agresivitatea lui

explodează spre interior (problema internalizată). Desigur, această teorie nu explică totul.

De ce a încercat să se sinucidă? Cu toate acestea, s-a dovedit că slăbirea integrării sociale, sau prea

influență puternică, apar tendințe suicidare. Persoana își pierde direcția în viața sa,

scopul și sensul existenței sale. Rezultatul este tristețea, singurătatea și o viață fără sens.

sentiment.621

Sinuciderea este de obicei precedată de o triplă constelație psihologică: îngustarea,

inhibiția agresivității, evadarea în lumea fanteziei. Acest lucru este important de știut pentru că

anumite boli, cum ar fi în cazul depresiei, alcoolismului sau schizofreniei, aceasta este

se observă complexul de simptome.622 S-a demonstrat că stările depresive şi tentativele de suicid

Există o corelație între depresie și starea actuală a

Distingerea între tulburările de dispoziție este o sarcină esențială.

Tentativele frecvente de sinucidere ale adolescenților se datorează unei stări de conștiență restrânse și unei situații fără speranță.

se întâmplă din cauza. Adolescentul, mergând de-a lungul propriei structuri cognitive, nu vede alta

soluție alternativă la problema dvs. Un tânăr care respinge posibilitatea unui viitor este cu siguranță un eșec al existenței.

619După Kienhorst (1993): DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.243. V.o. KIENHORST,

CWM/ VAN GROENOU, MI Broese: Tinerii și sinuciderea. În: WOLTERS, W.H.G./ DIEKSTRA,

RFW/ KIENHORST, CWM (ed.): Comportament suicidar la copii și adolescenți. Ambo/Baarn 1987. 11-

16. 620 BUDA, 2001. 18.621 Referindu-se la datele sondajului, Buda afirmă că sinuciderea este mai frecventă în rândul celor divorțați, văduvi,

pentru persoanele necăsătorite, precum și pentru cei care trăiesc în familii. Această frecvență este, de asemenea, mai mare în rândul protestanților,

ca catolicii. BUDAPEST, 2001.15. 622 BUDA, 2001.36-37.623 ALBATH, Hertmut: În valea adâncă. Depresie și consiliere. În: Paths to Man, Vol. 59, nr. 2.

Vandenhoek-Ruprecht, 2007.177-187.

156

fuge de ea și trimite semnale celor din jur pentru ajutor. Acesta este singurul mod pentru el

pentru a scăpa de o problemă nerezolvată. Slăbirea rețelei familiale,

Rănile suferite, lipsa atașamentului duce la separarea timpurie. Cei nemulțumiți

Lipsa atașamentului din copilărie rămâne, ceea ce duce la rândul său la fixarea tiparelor relaționale ale tânărului și la maturizarea acestora.

şi are ca rezultat prevenirea dezvoltării acestuia.624

7.4.4.2. Opțiuni de prevenire

Există un efort mare depus de serviciile de prevenire din întreaga lume, mai ales

acţionează în marile oraşe. Aceste instituţii menţin de obicei un serviciu telefonic şi

programele de conștientizare a publicului sunt utilizate pentru a crește gradul de conștientizare a publicului cu privire la serviciu

să le folosească de îndată ce se confruntă cu semnale de primejdie în mediul lor.

Recunoașterea semnalelor de primejdie se dovedește a fi o sarcină dificilă. Semne de avertizare: familie

și izolarea de semeni, comportament retras, abandon de activități importante,

schimbări de dispoziție, dezinteres, evitarea riscurilor. Semne posibile la școală:

schimbare bruscă vizibilă a aspectului, pierderea memoriei și a concentrării,

neglijarea treburilor casnice și a altor sarcini, schimbări în comportamentul social, brusc

izbucniri emoționale, întrebând despre moarte ca subiect de conversație.625 Adesea cei din mediu

nu prea îi acordă atenție sau nu iau în serios apelul de ajutor. Conversația personală

este o bună oportunitate de a recunoaște intenția de sinucidere.626 Tentativele de sinucidere nu ar trebui să fie tabuizate,

a ascunde. Comunicarea directă este mai potrivită. Manifestările unei persoane în criză

Trebuie luat în serios. Opusul afirmațiilor făcute, latura „pozitivă”, nu este recomandată.

a sublinia. Acest lucru induce adesea rezistență și neînțelegere. Este necesar să se realizeze că

adolescentul însuși ar trebui să fie întărit în convingerea că există o soluție la problema lui, alta decât

sinucidere.627

Școala este un loc potrivit pentru a se ocupa de prevenire.628 Profesori, consilieri spirituali,

educatorii pot fi instruiți să recunoască semnele unei tentative de sinucidere.629 The

intervenția necesită ajutorul unui profesionist empatic, dar recunoașterea în timp util a situației

poate fi un salvator în sine. Prezentări de seminarii și prelegeri susținute în rândul studenților

624 BUDA, 2001.38.625 DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.246.626 WOLTERS, WHG: Suicide in adolescents. Recunoașterea semnalelor și prima recepție. În: WOLTERS,

WHG/ DIEKSTRA, RFW/ KIENHORST, CWM (eds.): Comportament suicidar la copii și adolescenți.

Ambo/Baarn 1987.55-60.627KIENHORST, CWM/ V AN GROENOU, MI Broese: Recepția studenților suicidi. Peste dar

Posibilități și imposibilități. În: WOLTERS, W.H.G./ DIEKSTRA, R.F.W./ KIENHORST, C.W.M.

(ed.): Comportament suicidar la copii și adolescenți. Ambo/Baarn 1987.107-114.628DE HEUS, P./ DIEKSTRA, RFW/ V AN DER LEDEN, BI: Comportamentul suicidar al elevilor din

învăţământul secundar. Cum abordează școala comportamentul suicidar? În: WOLTERS, W.H.G./ DIEKSTRA,

RFW/ KIENHORST, CWM (ed.): Comportament suicidar la copii și adolescenți. Ambo/Baarn 1987.84-

94.629DE HEUS, P./ DIEKSTRA, RFW/ V AN DER LEDEN, BI, 1987.95.k.

sunt potrivite pentru a atrage atenția elevilor contemporani printre colegi și prieteni

pentru a observa semnalele detectate.

7.4.5. Grija spirituală pentru părinți

Când un elev se întoarce acasă, atins de impactul unui deces, părintele este adesea

in cazul unei situatii neasteptate. Un motiv pentru aceasta este lipsa de informații. Părintele este

vede pacientul în copil, pierderea poftei de mâncare, tulburări de somn, neliniște, iritabilitate,

prin simptome de sevraj. Adolescentul se confruntă de fapt cu o situație conflictuală, a lui/ea

Își trăiește neputința în fața întrebărilor inexplicabile ale morții. Părinții des

Acest lucru creează o situație de necesitate: ei încearcă să-l ajute pe cel care suferă, vor să îmbunătățească situația.

starea de spirit și bunăstarea copilului. În astfel de cazuri, un pas important este școala (școala

consilier spiritual, psiholog școlar, echipă de intervenție în criză) acești părinți

să abordeze și să inițieze un dialog cu aceștia despre schimbările pe care le-au experimentat.630 Presa de știri

Metodologia este la fel de importantă ca și pentru studenți. (Vezi: 7.4. Intervenția în situații de criză și

(îngrijire spirituală) Acest lucru se face cel mai bine în cadrul unui eveniment special organizat în acest scop

unde un anumit subiect poate fi introdus și discutat într-o manieră dialogică, interactivă

a procesa. Rolul de moderator ar trebui să fie cu siguranță ocupat de o persoană cu suficientă obiectivitate.

duce. În funcție de caz, se poate chema poliția, pompierii sau serviciile de ambulanță.

a implica. Un punct important de pe ordinea de zi pentru orice astfel de întâlnire îl reprezintă sentimentele personale,

posibilitatea de a-și exprima îngrijorarea.

Un caz la fel de specific, dar mai grav este atunci când părinții unui elev decedat trebuie

pentru a oferi asistență. Majoritatea acestor părinți doresc să contacteze fiecare elev pe care îl au.

care a avut o relație cu copilul său. În acest caz, toate informațiile care sunt importante sunt

Este vorba despre personalitatea copilului, relațiile și relația cu școala. Profesorii sunt importanți

poate fi de ajutor pentru părinții îndurerați. O practică potrivită în astfel de cazuri este scrierea scrisorilor.

Toți cei care l-au cunoscut și au fost în contact cu decedatul vor scrie o scurtă scrisoare în care îl descrie pe decedat.

experiențele lor cu persoana, pe care le transmit părinților. Poate fi adăugat

recomandă întâlnirea personală, dar este recomandat să discutați despre lucruri care se pot face personal

a păstra. Tăcerea este de obicei cea mai rea experiență pentru cei îndoliați.631

Rezumat. Am ajuns la concluzia că pastorala școlară

Serviciul său de intervenție în situații de criză este un ajutor indispensabil în mediul școlar. Acest serviciu

oportunitate pentru situații de criză (deces, boală, accident, deces familial, sinucidere)

experiment etc.), cu care elevul, profesorul sau educatorul uneori nu știe cu ce să facă. The

630SHAH, Hanne: Despre a face față durerii la școală. Manual pentru profesori și educatori.

Ministerul Culturii, Tineretului și Sportului Baden-Württemberg (Editor), Stuttgart 2008.21-22.631SHAH, Hanne: On dealing with grief in school. Manual pentru profesori și educatori.

Ministerul Culturii, Tineretului și Sportului Baden-Württemberg (Editor), Stuttgart 2008.37.

Consilierul școlar este prima persoană care rupe „tăcerea”, care își găsește o oportunitate, un loc și

creează oportunități de discuții personale și comunitare și de evacuare a comunității

a-și exprima sentimentele și compasiunea – într-un cadru liturgic. Tentative de sinucidere

Când percepe, consilierul spiritual joacă un rol de transmisie, adică menține contactul

cu grupuri speciale profesionale şi de prevenire. În ordinea îngrijirii spirituale, cea empatică

Un consilier spiritual cunoaște studenții și personalul care au nevoie de ajutor, precum și părinții.

lumea emoțională, care este un ajutor adecvat în dezvoltarea conversațiilor personale.

În acest capitol, am acoperit subiectele problemelor comune cu care se confruntă adolescenții,

precum și opțiunile lor preventive și de îngrijire spirituală. În viitor, adolescenții

identitate, care joacă un rol atât de important în dezvoltarea personalității, în special în ceea ce privește religios

Discutăm problema identității, care îmbogățește studenții cu informații suplimentare.

trusa de instrumente profesionale a unui consilier spiritual activ.

8. IDENTITATEA ADOLESCENTILOR, CU RESPECT SPECIAL LA RELIGIOSI

PENTRU DEZVOLTAREA IDENTITATII

8.1. Influența conștientă/inconștientă a societății și a mediului asupra identității

pentru dezvoltarea sa

Mai jos conturăm fenomenele sociale contradictorii care

care exercită o presiune puternică asupra dezvoltării morale a generaţiilor, deci a sistemului de valori

dezvoltare.632 Aici, ne concentrăm în primul rând pe dezvoltarea pozitivă a valorilor sociale și

Merită să acordați atenție factorilor în schimbare.

El a descoperit că societatea modernă are multe contradicții și expresii de valori.

poartă o discrepanță între percepție și realitate. Guvernarea centralizată a țărilor capitaliste,

deși un stil de viață solid și echilibrat, o mentalitate de consumator la cerere și

promovează un echilibru economic sigur, în timp ce sistemul valoric publicitar al economiei de piață promovează și mai mult

Sprijină consumul, puterea potențială de cumpărare și cerințele în schimbare în materie de modă.

Valorile familiei, cum ar fi căsătoria și cultivarea relațiilor familiale de încredere, sunt adesea

Presiunea de a munci din cauza unei situații sociale defavorizate, departe de casă, contrazice

loc de muncă căutat, posibilități limitate de formare din cauza distanței: atât de mulți factori de influență

factor în coerența relațiilor de familie. Silențios media sponsorizat de stat

iar efectul ei amorțitor contrazice și nevoia de securitate a familiei.

Oportunitatea de școlarizare are nu numai avantaje, ci și pericole. Cele 8-12

sau tinerii care sunt educați timp de 16-20 de ani sunt condiționati să folosească abilități raționale,

împingând lumea emoțiilor în plan secund. Normele valorice de utilitate și eficiență stau la baza educației (și

dezvoltarea personalității) și a condus la unilateralitatea omului,633 la obiectivarea omului. Emoționalul

lumea, pe de altă parte, a fost devalorizată sau a fost considerată un factor periculos în

din punct de vedere al productivității. Tehnici specifice folosite pentru a opri sau amorți efectele emoționale

Terminologii îndeamnă la revopsirea realității. (Așa va arăta depozitul de deșeuri nucleare

parc de detonare, proiectil de detonare cu glonț de cauciuc, proiectil deflector pentru bombă cu gaz,

iar șomerii sunt plasați în bazinul liber etc.)

„Scopul justifică mijloacele” este tipic gândirii instrumentale. Dispozitivul

esența sa este mult mai importantă decât scopul în sine, atâta timp cât este util, din punct de vedere etic

Se poate răspunde și are sens. De multe ori aceasta nu este o generalizare obiectivă.

632 Mai jos mă bazez pe rezumatul lui Günter Tischler. Günther TISCHLER: Dacă supraviețuiești

ar trebui să reușească, în: Hubert WINDISCH (ed.): Courage to Conscience, Editura Friedrich Pustet, Regensburg, 1987.

113.kk.633V .ö. Ferenc SÜLE: Patologie religioasă, GyúróArt Press, Szokolya, 1997. 51 și urm.

adevăr, ci gândire subiectivă, îngustă la minte. Despre diviziunea muncii

O persoană dintr-o societate bazată pe individ pierde din vedere contextul mai larg, la fel ca el însuși

parte dintr-un tot mai mare. Se evaluează mai degrabă ca un (sub)sistem izolat auto-susținut,

ca cineva care face parte dintr-un lanț imens de producție și servicii.

Digitalizarea aproape tuturor domeniilor vieții umane a condus la un simț al responsabilității

delega la un computer. Mediatizarea vieții de zi cu zi a reprezentat realitatea într-o mass-media

O plasează într-o realitate în care omul trăiește separat ca parte a unei societăți anonime.

Obiectivizarea caracterului individual al unei persoane îi diminuează demnitatea personală.

Lupta socială și afirmarea celui mai puternic împotriva celeilalte persoane, așa-zisa

exemplifică fenomenul darwinismului social634. Moneda individualizării nestăpânite, cel

„fiecare este vecinul lui”, „bun este ceea ce-mi este de folos” gândire utilitarista

întărește. Aceasta contrazice imaginea creștină a omului.

Astăzi, modelele de urmat ale tinerilor suferă și ele de distorsiuni. Gândirea postmodernă

relativismul său, subiectivizarea realității momentului, sfâșie ideologia eriksoniană

viziunea sa centralizată asupra vieții. Căutarea identității nu mai găsește un model clar

roluri de încercat: „adulții nu se mai comportă ca adulții”635.(sf)

Fetișismul de performanță al societății de consum este un stimulent pentru și mai mare

performanță, pentru a satisface cerințe și mai mari. Presiunea de a concura și de a performa este

Folosește atât timpul liber al unei persoane, cât și sfera sa intimă. Acest lucru generează în continuare un distructiv

satisfacție senzuală la nivel social, care implică automat răcire emoțională.

Gândirea socio-economică înrădăcinată este decisivă: dacă economia merge bine,

oamenii au și prosperitate. Aceasta este o rentabilitate a capitalului și a profitului bazată exclusiv pe muncă.

evaluează ce fenomen dă naștere la (scăderea/supra)gradării, construirea carierei, autoafirmarea, altele

nerespectarea intereselor personale, a drepturilor minorităților (străini, șomeri,

discriminarea grupurilor (de exemplu, persoanele cu dizabilități, religioase și politice) de către partidul mai puternic.

Problemele sociale și individuale enumerate nu încalcă demnitatea umană și

Ei nu urmează valorile creștine, ci mai degrabă „produc” un comportament uman care este străin de viață. Acestea sunt

efectele necesită o schimbare de mentalitate la nivel social, care este tineretul

reprezintă o mare provocare pentru educație. Scopul: sensibilizarea conștiinței omului și a semenului său

responsabilitatea pentru valorile vieții, demnitatea umană și libertatea

spre valorile pozitive ale păstrării acestuia.

634TISCHLER, 1987.116.635DEAN, Kenda Creasy: Proclamarea mântuirii. Slujirea Tineretului pentru Biserica din Secolul XXI. Tendon:

Theology Today, Vol. 56, 2000. 534. Sursa: www.sagepublications.com Data descarcarii: 2011.11.

8.2. Percepția de sine a adolescenților

Percepția de sine necesită o clarificare conceptuală. Imaginea de sine este adesea confuză

cu conceptul de. Percepția de sine este mai apropiată în conținut de conceptul de stima de sine, ci de persoană

un concept mai cuprinzător care reflectă proprietăţile existente şi dorite ale individului.636 Pentru ca identitatea să fie

Înainte de a putea vorbi despre conceptul de auto-percepție, trebuie mai întâi să explicăm pe scurt conceptul psihologic de auto-percepție.

a introduce. Rosemberg distinge trei tipuri:637

a) percepția eului actual – așa cum mă văd pe mine;

b) starea sinelui dorit – așa cum aș dori să mă văd pe mine însumi (percepția de sine morală);

c) sinele care se reprezintă – felul în care mă prezint.

Aceste categorii de autopercepție sunt interpretate la nivel teoretic, iar în practică interacționează

si se schimba in functie de situatie. Pe măsură ce adolescența progresează, persoana le experimentează

este din ce în ce mai capabil să se integreze și chiar din ce în ce mai capabil să diferențieze între mediu și

între propriile relaţii de valoare – de aceea se dezvoltă.638

Evenimentele psihosociale au un impact asupra autopercepției actuale, care

ele aduc o schimbare sistemică în unitatea percepției de sine. Acest proces în sine

nu provoacă efecte adverse. Cu toate acestea, dacă dezvoltarea uneia sau alteia auto-categorii este blocată și

rămâne în urmă (de exemplu, complexul care se dezvoltă ca urmare a modificărilor fizice ale adolescenței)639 și pe termen lung

poate fi o sursă de probleme de dezvoltare a personalităţii.640 S-a demonstrat că stima de sine a adolescentului

se corelează cu nivelul de realizare.641 Adolescenții cu stimă de sine mai scăzută sunt mai puțin probabil să

acordau o importanță școlii. În același timp, o evaluare pozitivă a specificului școlii

se corelează cu capacitatea adolescenților de a avea o stimă de sine pozitivă. Sociometrice minoritare și majoritare

Diversitatea sa a fost, de asemenea, considerată un factor de influență. Elevii care sunt discriminați pe bază de limbă, rasă sau etnie

aparținând unui grup minoritar avea o stimă de sine și performanțe școlare mai scăzute

decât cei care au fost educaţi într-o instituţie şcolară specială într-un mediu majoritar.642

636 Examinând structura personalității adolescenților din eșantioane din 24 de culturi diferite, ei au concluzionat că

că dezvoltarea personalității adolescentului are loc într-un ritm similar, iar elementele de criză apar într-un mod similar

joacă un rol în dezvoltare. FRUYT, F./ De BOLLE, M./ McMRAE, RR/ TERRACCIANO, A./COSTA?

PT: Evaluarea structurii universale a personalității în adolescența timpurie. NEO-PI-R și NEO-PI-3 in

24 de țări. În: Evaluare, Vol. 16. Nr 3. 2009.301-311. 637Vezi rezumatul lui Flammer/Alsaker: În: FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.145-146. V.o.:

DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.84-87.638DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W, 1997.190-191.639Vezi: Dezvoltarea psihosomatică c. Capitolul 640 Sondajul realizat de Richard Treadgold din 1999 asupra tinerilor de 18 ani arată că există un negativ semnificativ

Există o corelație între percepția de sine și dezvoltarea stresului/depresiei. TREAGOLD, Richard: Transcendent

Ocazii: relația lor cu stresul, depresia și claritatea conceptului de sine. În: Journal of Humanistic

Psihologie, Vol.39. Femeie. 1. 1999.81-105. Sursa: www.sagepublication.com Timp de descărcare: 2011.04. 641FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.151.642FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002. 152.

162

8.3. Condiții pentru dezvoltarea identității

Studiul identității adolescentului în procesul său de dezvoltare și pe baza componentelor sale

putem examina. Trebuie să luăm în considerare problema lăsării copilăriei în urmă și nevoia de autonomie la vârsta adultă.

dezvoltarea durabilă a personalității. Prin urmare, adolescența este de fapt o perioadă de tranziție în dezvoltarea identității.

Se consideră vârstă. Cu toate acestea, procesele de formare a identității adolescenților nu pot fi ignorate: the

independența, autonomia, diferențierea, individualizarea, toate sunt subprocese ale a

o identitate care apare treptat.

Erik H. Erikson interpretează identitatea dintr-o perspectivă a psihologiei dezvoltării ca fiind

continuitatea persoanei și un sentiment de unitate cu sine. Formarea sinelui și

întărirea înseamnă de fapt unitate cu sine și această unitate este întotdeauna a

prin perspectiva altei persoane/grup/comunitate, prin interactiunea reciprocitatii

interpretată prin.643 Sentimentul coeziunii identităţii în interacţiunea cu ceilalţi şi

se formează într-un mediu cultural dat, de-a lungul vieții.644 Pe baza acestora:

- schimbări de identitate pe parcursul întregii etape de dezvoltare a adolescentului;

- există o diferență între identitatea pozitivă și cea negativă;

- există o diferență între identitatea de sine și identitatea de grup;

- o identitate sănătoasă creează unei persoane sentimentul de satisfacție.

Din perspectiva psihologiei dezvoltării, se știe că adolescenții se află pe o cale intermediară între

în procesul de a părăsi copilăria și de a deveni adult. „Cine sunt și cum sunt?" - acestea

problemele identitare constante ale adolescenței.645 Un fel de identitate de căutare este caracteristic acestei vârste.646

Cauți un loc în care sinele tău unic, ca persoană, este acceptat și apreciat. Acest motor de căutare

comportamentul este caracteristic alegerii unui partener, alegerii unei cariere și ajută la dezvoltarea unei personalități complete

dezvoltare. Întrebarea „Cine sunt eu?" Nu mai poți fi doar fiul sau fiica cuiva.

să te mulțumești cu un răspuns. Adolescentul caută o nouă identitate pentru el însuși, pe care nu o poate înțelege cu ușurință.

scoate-l din geantă, dar trebuie să caute toate valorile cu care să te identifici

poate. Acest lucru creează conflict și criză, dar asta înseamnă cu adevărat dezvoltarea identității.

motor.647

643BALSWICK, Jack O./ EBSTYNE-KING, Pamela/ REIMER, Kevin S.: The Reciprocating Self. Uman

Dezvoltare în perspectivă teologică. InterVarsity Press Downers Grove, 2005.178.644FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002. 157.k. V.o. DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT,

V .W, 1997.193-196.645Gândirea egocentrică în adolescență face parte din dezvoltarea personalității: se caracterizează prin idealism.

gândire axată pe soluții care ține puțin cont de problemele bazate pe realitate

consecințe și responsabilitate personală, ele sunt caracterizate de radical absolutist (alb-negru).

Pe baza modului lor de a gândi și de auto-percepție, ei simt că sunt în centrul de examinare al mediului. DE WIT, J./ V AN

DER VEER, G./ SLOT, V.W., 1997.87. 646OERTER, R./ DREHER, R.: Epoca tinereţii. În: OERTER, R. /MONTADA, L. (Eds.):

Psihologia dezvoltării. Un manual. Weinheim 1995. 346-352. V.o. GROM, B.: Pedagogic religios

Psihologia copiilor mici, școlarilor și adolescenților. Patmos, Düsseldorf 2000. Ediția a V-a. 269. 647KITTEL, Joachim: Experimente ignaziane. Despre fundamentul unei pedagogii ignațiane

Spiritualitatea în munca copiilor și a tinerilor. În: JUNG, Martina/KITTEL, Joachim: Pastoral Concret școlar.

163

James E. Marcia, un student al lui Erikson, a identificat patru tipuri de identitate, care

tipic în special pentru grupa de vârstă adolescentă:648

-identitatea elaborată se dezvoltă la sfârşitul perioadei de căutare-identificare a adolescentului.

Este tipic ca adolescentul aflat în această fază să fi depășit deja criza și să aibă o poziție fermă.

intenționat, calm și echilibrat;

-o identitate critică este una care nu reprezintă valori clare. Adolescentul este de fapt

se află în faza de căutare-criză. Acești oameni sunt foarte angajați, dar într-o situație de luare a deciziilor,

nu au o poziție individuală clară în relațiile lor personale;

-natura de căutare a identității difuze este aceeași cu identitatea critică. Mai jos

găsim activitate cognitivă ca în cazul identităţii elaborate. Identitatea adolescentului

Este nesigur în această situație, incapabil să-și asume responsabilitatea pentru deciziile sale sau pentru sine;

-identitatea adoptată se aliniază cu autoritatea și conducerea altcuiva. Caracteristic este

reacție sensibilă, vulnerabilitate, stare stresantă. Acești studenți au o stima de sine ridicată,

caracterizată printr-un prag scăzut de frică. Pe de altă parte, sunt mai puțin deschiși la lucruri noi.

a experimenta.

Nivelul superior de integrare intrapersonală a identității și stimei de sine este un element esențial al

procesul de dezvoltare a adolescentului. Generația adolescentă a societății moderne este deosebit de împovărată

în acest sens: nu numai că Kel modelează noua identitate și își integrează lumea sentimentelor în

în personalitatea sa, dar el se modelează și se definește pe el însuși pe parcursul întregii sale vieți. „Este ca și cum,

de parcă tânărul ar fi pus pe o scenă în care stilul personal și exprimarea de sine sunt nenumărate

Această variantă poate fi încercată în mod liber, dar în același timp asumându-și responsabilitatea adultul. „649 Varsta adultă

libertatea indică adolescentului care sunt dorințele, fiziologice și relaționale

domenii a căror testare prezice realizarea viitoare: percepția corpului,

experiențe de relație, sexualitate. Adolescentul negociază în mod constant

dorintele si alternativele oferite de societate si mediul ei. Acest echilibru

poate deveni disfuncţional dacă nevoile interne ale adolescentului sunt depăşite calitativ de

alternativa oferita de mediu. Sub stimulul din ce în ce mai dens al lumii tehnologice moderne,

este mai puțin timp pentru a procesa aceste sentimente, a dezvolta valori personale și

pentru identificare. O identitate imatură poartă problema disfuncționalității.

Este important de subliniat aici grupul de fete adolescente cu maturitate timpurie și băieți cu maturitate târzie, care

de obicei se luptă cu stima de sine scăzută. Problema identității și a stimei de sine

contextual: afectează mediul socio-psihologic al persoanei și a

Verlag Haus Altenberg, 2004.96-98.648FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.160.k.649PINCUS, L./ DARE, C.: Secretele în familie. Straturile ascunse ale relațiilor intime, Editura Animula, Budapesta

2007/18.31.

poartă un factor de risc pentru dezvoltarea personalității.650

8.4. Empatie, altruism, iubire. Percepția de sine este o identitate religioasă

context definitoriu

În general, toate observațiile psihologiei dezvoltării converg către conceptul de determinare a identității

întrebare. Teoriile dezvoltării bio-psiho-sociale ale adolescenților mărturisesc cele legate de vârstă

despre caracteristici, capacitatea de relație sau disonanță, situații de criză,

despre așteptările sociale, relațiile de familie etc. Pe lângă toate acestea, adolescenții

religiozitatea, inclusiv fenomenul de convertire, influențează și determină identitatea

poartă un punct de vedere. Prin urmare, rolul său merită menționat.

Kohlberg, examinând gândirea morală a adolescenților, ajunge la concluzia că

La nivel convenţional651 ei acceptă legile, obiceiurile şi tradiţiile societăţii.

Accentul se mută de la relația dintre indivizi la relația dintre individ și grup. THE

Judecata morală nu mai este o funcție a autorității părintești, ci a socială

rezultat al convenţiilor.652

Deși teoriile psihologiei dezvoltării examinează dezvoltarea morală (L. Kohlberg653, M.

Hoffman654, J. Piaget655) sunt încă autoritari și formează baza cercetărilor ulterioare,

Să examinăm câteva dintre conexiunile lor care ne fac să gândim mai departe.

Kohlberg, abordarea sa cognitiv-structurală a dezvoltării morale, Martin L.

Hoffman adaugă aspecte emoțional-empatice. Atitudine empatică, altele

identificarea cu sentimentele și emoțiile cuiva, în etapele dezvoltării psihosociale umane,

se manifestă într-un mod specific. Empatia este baza pentru comportamentul pro-social.656 The

Comportamentul empatic este astfel un factor motivant pentru comportamentul moral. Obișnuindu-mă

Prin ea, o persoană recunoaște sentimentele, suferința, disconfortul și sentimentele rele ale altei persoane.

sentimentul public, dreptatea, egalitatea, care experimentează efectul motivant al schimbării

650FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.165-166.651 COLE, Michael, COLE, Sheila R.: Developmental Psychology, Editura Osiris, Budapesta 1998. 540-541.652V .ö. FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.136-137653 Cele trei etape ale dezvoltării morale, etapele preconvenționale, convenționale și postconvenționale

distins, dintre care al treilea este cel mai înalt nivel moral, de asemenea al judecății de valoare morală religioasă

se acordă importanță. COLE și COLE, 1998. 540.ff.644.ff., V .ö. Rolf OERTER, Leo MONTADA:

Entwicklungspsychologie, Psychologie VerlagsUnion, Weinheim, 1995. 874.kk.654 Hoffman a examinat teoria atitudinilor empatice și etapele lor de dezvoltare. COLE și COLE, 1998.

405.ff., V .ö. ML HOFFMAN: De la simpatia empatică la solidaritate, în: G. SCHREIER (ed.):

Dezvoltare morală și educație, Aachen, 1993. 235 și urm. 655Piaget a examinat variabilele gândirii morale, stabilirii regulilor și adaptării. COLE și COLE, 1998.

532 d.Hr. V.o. OERTER/MONTADA, 1995. 872 și urm. 656 Comportamentele prosociale precum altruismul, cooperarea, ajutorul și empatia sunt, de asemenea, tipice.

COLE și COLE, 1998 405.

sunt înlocuiţi de empatizator. Aceasta reprezintă o graniță distinctivă între percepția de sine și

între fenomenul empatiei.

Este important de remarcat efectul dublu al empatiei, care nu este niciodată doar asupra celui care suferă și

nu se concentrează niciodată doar pe sine, ci pe ambele.657 Hoffman, în timpul experienţei empatiei

Sentimentul neplăcut trăit se numește suferință empatică, din care apar două tipuri de comportament

urmează: fie îmbunătățirea situației persoanei care are nevoie de ajutor, fie atenuarea sentimentului de suferință.

Adică: fie alegi să te întorci spre cealaltă persoană, fie să ai grijă de tine. The

Primul comportament se numește comportament altruist, sau de sacrificiu de sine, în termeni tehnici. Decât

Cu cât abilitățile mentale ale adolescentului sunt mai complexe și dezvoltate, cu atât este mai probabil ca acesta să fie capabil

pentru a experimenta îngrijire empatică.658 Acesta este fenomenul așa-numitului altruism autentic. Acesta este un special

iubirea de sine primordială, ale cărei rădăcini se află în atitudinea socială a omului bazată pe asistență reciprocă

ei cred să descopere. Deși, într-o situație dată, împrejurările, evaluarea obiectivă a situației și

argumentele biologice favorizează suferința, dar altruismul autentic este motivant

mecanismul este mai frecvent. Observatorul, în loc să scape de la ajutor

dintr-o situație provocatoare, dar totuși decide să ajute. Acest sacrificiu de sine (însemnând: sunt egoist)

Acest comportament (adică punerea propriilor interese pe plan secundar) se numește preocupare empatică. Aici

Nu este vorba doar de a exprima sentimente similare, ci și de a vedea perspectiva persoanei care are nevoie de ajutor.

de asemenea despre preluare. Prin urmare, atenția empatică se schimbă complet de la iubirea de sine la iubirea de tine

se îngustează şi posibilitatea egoismului.659 Baza comună de operare: iubirea.

Afirmația lui Paul Tillich că iubirea este – în sens ontologic – viață

ajunge înapoi la miezul său cel mai interior, forța de coeziune care unește existența alienată a omului

vrea să-l modeleze.660 Agape stă deasupra iubirii care lucrează sub influența Duhului. Funcţional

Există o diferență între iubire și agape: în timp ce iubirea este despre mine și despre alți oameni,

agape, iubirea necondiționată care acceptă

obiectul iubirii sale, el rămâne lângă el și așteaptă ca viața (modul) să se schimbe. Deci agape, pe de o parte, este a

Are o natură neschimbătoare, iar pe de altă parte, aplicarea sa specifică depinde de intenția creatorului.

Prin calitatea agape a iubirii care este prezentă în dezvoltarea morală a adolescenților, viața

657 Mai jos mă bazez pe scrierea rezumată a lui Zsuzsa Kulcsár. CHEIE Zsuzsa:

Psihologia Sănătății, ELTE Eötvös Kiadó, Budapesta, 1998. 174.kk.658 Mai multe studii demonstrează că adolescenții sunt extraordinar de capabili să-și îngrijească familia, prietenii,

despre persoanele din comunitate. Ei participă adesea la activități de voluntariat, se angajează în activități religioase,

comunități și față de Dumnezeu. Acest lucru contrazice stereotipul media conform căruia adolescenții sunt egoiști,

grup social voluntar și nonconformist. Vezi: BALSWICK, Jack O./ EBSTYNE-KING, Pamela/

REIMER, Kevin S.: Sinele reciproc. Dezvoltarea umană în perspectivă teologică. InterVarsity

Press Downers Grove, 2005.181.659Experiențele de aproape răscumpărare ale adolescenților dovedesc că mântuirea, care este iubirea necondiționată,

Înseamnă strălucirea sufletului, se regăsește în speranța și sensul vieții de zi cu zi. DEAN, Kenda

Creasy: Proclamând Mântuirea. Slujirea Tineretului pentru Biserica din Secolul XXI. În: Theology Today, Vol.

56, 2000. 528-529. Sursa: www.sagepublications.com Timp de descărcare: 2011.11. 660 Vezi mai departe. Paul TILLICH: Teologie sistematică, Editura Osiris, Budapesta, 2000. 463 și urm.

experienţa sensului său, dimensiunea ei profundă, fundamentul său ultim iese în prim-plan.661

Descoperirile interpretate prin rețeaua de iubire empatică a sacrificiului de sine sunt

Ele sunt înrădăcinate în învățăturile cunoscute din Evanghelii și epistolele pauline. Predica de pe munte (Matei 7:12),

a doua mare poruncă (Matei 22:39), sistemul de valori morale care operează în iubirea de aproapele

(1 Corinteni 8:13b) se bazează pe învățăturile eticii creștine, care

Pe bună dreptate poate fi numită etica creștină a îngrijirii empatice. Totul este despre comoditate și

cere renunțarea la pasivitate față de aproapele și un interes progresiv, a

rezultă într-o abordare continuă a celuilalt, care este mai mult decât o iubire bazată

simpatie.662 Aceasta „îți cere să te pui în locul celuilalt, să te imaginezi în

Pune-te în pielea lui, vezi ce vede el/ea, simți ce simte și judecă situația așa cum ar face el/ea.

judecă-l și apoi iubește-l așa cum ți-ai dori pentru tine și acționează față de el așa cum ai vrea

te-ai aştepta de la alţii pentru tine".663

Pe lângă factorii psihosociali, dezvoltarea identităţii adolescenţilor este influenţată de factori religios-morali.

factorii o influenteaza in mod semnificativ.

8.4.1. Recunoașterea valorii de sine și începutul identității religioase

Psihologia dezvoltării cunoaște codul moral heteronom din stadiul oedipian al copilăriei timpurii.

o atitudine care urmează un model de acţiune selectivă pentru a evita anumite situaţii critice.

Totul se datorează fricii de pedeapsă, reglementărilor de mediu

în mod corespunzător, în timp ce copilul își urmărește egoist propriile instincte

a elibera. Această tensiune integrată dezvoltă o stare specifică de conștiință care

este legată de fantezia copilului auto-ideal și viziune (auto-putere), precum și cel

cu suferința acuzarii de sine.664 Puterea de sine este considerată, de asemenea, un factor vital în termeni teologici,

în relația cu Dumnezeu, în găsirea valorii de sine. Luther este și drept și

Ideea de peccator reflectă fidel această opoziție: stima de sine și acuzația de sine, darul dat omului de către Dumnezeu.

tensiune între valoarea atribuită şi lume (lege). Cu alte cuvinte: adevărata valoare de sine a unei persoane

(justificarea) poate fi găsită înaintea lui Dumnezeu – prin credință. „Dar acum a apărut fără lege”.

Neprihănirea lui Dumnezeu... și această neprihănire a lui Dumnezeu a fost acum arătată prin credința în Hristos.

de către toți credincioșii. ” (Romani 3:21-22)

Pilda fiului risipitor (Luca 15) reflectă în mod viu relația dintre tată și casa lui.

o relație ruptă care zguduie sentimentul de ascunsă și smerenie față de tată.

Printr-o intenție de auto-îndreptățire, el caută alte valori, devenind înstrăinat de el însuși, în timp ce

661Peter BIEHL/Freidrich JOHANSEN: Introduction to Ethics, Neukirchener Verlag, 2003. 84pp.662V .ö. Hanspeter SCHMITT: Sozialitat und Gewisen, Lit Verlag, Viena, 2008. 127.ff.663Dávid NÉMETH: Psihologia funcționării conștiinței. În: Collegium Doctorum, 2006.61-84.664 Vezi mai jos Wolfgang SCHILLAK: Gewissen und Identitat, Peter Lang, Frankfurt am Main-Bern-

New York, 1986. 378 și urm. V.o. FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002. 143 și urm.

El poartă în memorie casa paternă, care reprezintă ascunderea și smerenia. Aceasta este valoarea de sine

duce la o pierdere dureroasă, o ruptură, iar apoi la o autoacusare șocantă: „Părinte, am păcătuit împotriva ta”.

împotriva cerului și împotriva ta și nu sunt vrednic să fiu numit fiul tău” (v. 21).

restaurarea sa are loc înaintea unui for triplu: coram Deo, coram mundo et sui ipso. Se întâmplă

toate acestea fără „lege”, adică fără dominația moralizării, o relație

printr-o declarație eliberatoare de valoare: „căci acesta fiul meu a murit și a trăit din nou; s-a pierdut și este găsit”.

„a fost găsit” (v. 24).

În timpul suferinței de auto-învinovățire discutat mai sus, persoana experimentează o anumită, profundă psihologie

Activează un mecanism numit proiecție a umbrei (vezi mai sus). In aceasta

în fenomenul asumăm pe bună dreptate acele conținuturi pe care persoana le evită,

el încearcă să suprime, să excludă din conștiința sa.665 Face asta pentru a evita

ar trebui să existe o ordine etică externă. Ideea poate fi derivată din marea perspectivă a psihologiei profunde,

că partea umbră nu este doar realitatea omului, ci a întregii omeniri

proiecție exponențială. Partea umbră, care include elemente asociale precum

invidia, ura, răutatea, sărăcia, mizeria, care sunt îndreptate împotriva persoanei, sunt

Ei câștigă un conținut integrator prin acceptare și reconciliere. Omul însuși

în conținutul său umbră acceptă alteritatea celeilalte persoane, iar în alteritatea celeilalte persoane se acceptă pe sine.

departe. Acest gând se corelează cu Porunca Iubirii a lui Isus, să mă iubesc pe mine și pe aproapele meu.

cu învățătura ei relevantă. Vecinul care, în mizeria lui, în căderea lui, adică în cuprinsul său de umbră

în ispita lui, ca tine, acceptarea prin iubire nu numai față de celălalt, ci

O practic și cu mine însumi.666 Erich Fromm vede că omul de astăzi este numai

ajunge la punctul de a exprima interesul personal fiind prea preocupat de propriile interese, dar nu de adevăratul sine.

se ocupă cu destul. El face acest lucru nu numai pentru că este condus de interesul propriu, ci pentru că el

nu iubeşte suficient.667

Acceptarea prin comanda iubirii cere integritate, atât față de mine, cât și față de ceilalți.

față de aproapele tău. Negarea conținutului negativ duce la o lipsă de conștiință, ego

Îi anticipează suferința și apoi căutarea unui țap ispășitor. Pocăința sănătoasă este sănătoasă.

se uită la o persoană. Aceasta este o conștientizare a înțelepciunii Vechiului Testament, care afirmă că nu pozitivul și negativul sunt

conținutul negativ suprimat, ci mai degrabă o vedere unificată a ambelor domenii formează întregul,

O persoană care stă în fața lui Dumnezeu: „Cine își acoperă păcatele nu va prospera, ci cel care mărturisește și

„Cine abandonează, obține milă”. (Proverbe 28:13)

665COOPER, Terry D.: Păcat, mândrie și acceptare de sine. Problema identității în psihologia teologică.

Inter Varsity Press, Downers Grove 2003.95.k. 666Vezi: Hans Walter WOLFF: The Anthropology of the Old Testament, Harmat Publishing-PRTA, Budapest, 2001.230.ff.667FROMM, Erich: Psychoanalysis and Ethics, Diana Verlag, Stuttgart-Konstanz, 1954.153.

8.5. Identitatea religioasă

Determinantul identității religioase constă în relația timpurie mamă-copil. The

Toate cercetările în psihologia dezvoltării sunt de acord cu privire la importanța dezvoltării încrederii primare. Aceasta este pentru

condiția este în ce măsură întărește sentimentul de siguranță și confort al sugarului și

Continuă îngrijirea maternă? Tulburări ale sistemului instabil, homeostatic al copilului

Poate fi restabilit în siguranță disconfortul cauzat de durere? Erikson numește această încredere.

încrederea pe care copilul o are în fața alterității lumii lui descoperite,

înseamnă încredere bazată pe reciprocitate.668

Exc. Relația intimă dintre mamă și copil la naștere,

(cordonul ombilical) este rupt. Această simbioză este o „cunoaștere” (dialog) care

inconștient, natural, care oferă siguranță și ascundere. Dezvoltarea

In aceasta perioada copilul realizeaza (6-8 luni) ca nu mai este acelasi corp

despărțit de mama sa și forțat să devină independent. Temeri de separare

începutul lui este legat de aceasta. Această „cunoaștere" depășește cele descoperite de copil

în frica și starea sa de moment, el își amintește siguranța și securitatea pântecului

ascunderea acestuia. (postura fetală, legănarea, efectul vocii materne). Mama-

Excentricitatea persoanei (comunității) este înrădăcinată în atașamentul copilului

(abilitățile relaționale) este punctul de plecare ontogenetic. Din această relație

fundamentul oricărei identități crește: o încredere de bază cuprinzătoare. Doar unul

Un eu stabil, o identitate autentică, pot crește dintr-o sferă de încredere.669 Piaget

El vorbește despre o schemă, adică un model de acțiune infantilă, și nu explică originea acesteia.

sa stiu exact. Acest lucru ajută copilul să dezvolte reflexe la stimulii din mediul său.

în răspunsurile lui. Acesta este ulterior însoțit de planuri de acțiune adaptate prin experiență.

mostre. „Schema" învățată, care depășește dezvoltarea conștiinței, este în sine

poartă informația reflexă că mediul meu este practic bun. THE

reflex, dezvoltarea bio-psihologică a copilului este simultană

funcţie. Tulburările din aceasta au însă un impact asupra dezvoltării morale.670

Impactul general al simțului de bază al vieții adolescenței este resimțit atunci când cealaltă persoană

începe să vadă lumea din jurul lui din perspectiva lui. Ca răspuns la situații specifice de viață,

Te obligă să iei atitudine, uneori chiar îți schimbi perspectiva. Experimentează-ți propria valoare prin autoevaluare

identitatea, descoperă diferențele interpersonale și încearcă

pentru a valida.671 Stima de sine este un concept cheie aici, care se referă la percepția persoanei despre sine și despre mediul său.

îl interpretează în tensiunea evaluării sale. Paul Ricoeur, filozof și teolog francez,

a introdus conceptul de „identitate narativă"672, care se referă la identitatea individului și a comunității în

668ERIKSON, Erik H.: Childhood and Society, Editura Osiris, Budapesta, 2002. 243.k.669V .ö. Annegret FREUND: Înțelegerea conștiinței în dogmele evanghelice și etica în secolul al XX-lea.

Jahrhundert, de Grüyter, Berlin, New York, 1994.39.670Michael COLE, Sheila R. COLE: Developmental Psychology, Osiris, Budapest, 1998. 178.ff.671ALMA, HA: Identity through Connection. O cercetare de psihologie religioasă în identificarea și

credinta crestina. Editura KOK Kampen, 1998.43-47.672BIEHL, Peter / JOHANSEN, Freidrich: Introduction to Ethics, Neukirchener Verlag, 2003. 96.ff.

169

Este determinată pe baza poveștilor de viață și a narațiunilor despre acțiunile sale. Acesta este un lucru important

schimbarea perspectivei, întrucât psihanaliza se concentrează pe analiza acțiunii care poartă simptomul

și-a concentrat investigația, totuși, psihoterapiile de mai târziu au recunoscut importanța narațiunilor

posibilități de aplicare mai largi și mai eficiente. Stima de sine, care determină identitatea unei persoane

prin urmare, rezultă întotdeauna din evaluarea narativă a celeilalte persoane. În consecință, autoevaluarea

Povara responsabilității este împărțită între mine și tine. Dezvoltarea identității adolescenților este a

rezultatul autoevaluării în interacțiunea interpersonală, în care trebuie repetat iar și iar

pentru a găsi granița unde se termină granița eului buberian și unde începe tu.673 Sinele ca social

obiect, se dezvoltă prin rolurile învățate, această experiență este integrată de personalitate, care este cel

modelează identitatea. Acest proces duce adesea la conflict și dezacord, ceea ce

este o sursă comună de situații adecvate de criză adolescenților. Rezolvarea situațiilor de criză necesită răbdare

și rezultatul muncii educaționale desfășurate în spiritul iubirii. Acesta este scopul declarat pentru părinți,

atât ca profesor.

673BALSWICK, Jack O./ EBSTYNE-KING, Pamela/ REIMER, Kevin S.: The Reciprocating Self. Uman

Dezvoltare în perspectivă teologică. InterVarsity Press Downers Grove, 2005.179-180.

170

8.5.1. Influențe socio-psihologice care determină identitatea religioasă

Erikson examinează diferențele dintre societățile moderne și cele primitive din a doua jumătate a secolului al XX-lea.

componente care determină identitatea. În societatea postindustrială, noile tehnologii

a dus la o revoluție informațională. Acest lucru afectează nu numai clasa muncitoare adultă,

dar şi pentru grupa de vârstă adolescentă care există la graniţa dintre copilărie şi maturitate. Adolescenţă

intensitatea internă a procesului și așteptarea convingătoare din partea societății că acesta

încurajează adolescentul să-și construiască o carieră din ceva. Acest lucru necesită mai întâi o cuprinzătoare,

un sistem de idei care înțelege lumea. Într-o societate cu multe valori pluraliste, este dificil

pentru a crea acest lucru, numai prin simplificarea universului pot experiențele omului

a instala. Societatea stereotipurilor, care nu mai este doar descriptivă, ci și evaluativă (calificativă)

Este îndreptată către grupa de vârstă adolescentă, obligând adolescentul să se întrebe

întrebarea: „Ce pot face pentru ca societatea adultă să dorească să știe despre mine? Ce pot să fac pentru a-i face egal

Vrei să plătești pentru asta? ”674 În timp ce termenul tehnic marketing se referă la potențialul de creștere

vorbește, în realitate există o exploatare orientată spre profit a unei grupe de vârstă care își caută propria identitate

în practică. În această etapă, adolescentul este forțat să părăsească adolescența prea devreme.

din imaturitate şi asumându-şi rolul unui adult matur. Acest lucru nu este sau nu este încă asociat

cu un nivel adecvat de maturitate spirituală, iar identitatea adolescentului, inclusiv stima de sine, nu este solidificată

si suficient. Puterea de sine este libertatea, conștientizarea și dispoziția ego-ului conștient.

Înseamnă capacitatea și puterea lui în cadrul personalității totale. Evident, nu te poți decide

despre ce nici nu știe, părțile inconștiente ale personalității sale. Dar el nu poate controla totul,

ceea ce știi și nici așa cum vrei. Nu-și cunoaște toate dispozițiile și obiceiurile, de exemplu. să conducă în aşa fel încât

schimbați după cum doriți. Cu toate acestea, integrează cât mai multe forțe interioare conștiente și inconștiente.

în sine, puterea sa, potențialul său de energie liberă, va fi mai mare. „675

În acest context, comportamentul religios, posibilitatea de convertire, ca îndoială religioasă

sau criza de identitate, sunt considerate concepte încărcate pozitiv, ceea ce înseamnă că adolescentul

a ajuns la întrebări existențiale referitoare la propria sa identitate (religioasă) și încearcă să găsească răspunsuri

să formulezi pentru tine.

674Forța coercitivă întreabă despre potențialul economic și statutul social al adolescentului, toate acestea fiind exacerbate de

folosind timpul de studiu în scădere și achiziționat. Poți fi adolescent atâta timp cât îți poți lua timp.

(puteți cumpăra) pentru a studia. Vezi: UPSON, Paul: Joacă, muncă și identitate. În: ANDERSON,

Robin-DARTINGTON, ANNA: The Storm of Adolescence through a Clinical Eye, Editura Animula, Budapesta, 2007 146-149.675 SÜLE Ferenc: Religious Pathology, GyuróArt Press, Szokolya, 1997.190.

EXK: Kenda Creasy Dean,676 dinamica psihosocială a adolescenților

și explorarea relației ontologice a mântuirii în America secolului XXI

consideră că bisericile sale protestante sunt un focar virtual de convertire.677

Cu toate acestea, mișcările de tineret americane care au început în anii 1960 au fost bazate pe biserică.

Dean afirmă că bisericile protestante fac loc pentru

au pierdut în eforturile lor de a ajunge la tineri. The

bisericile le-au permis în mare parte libera alegere și le-au lăsat în voia lor

ei. În lipsa îndrumării teologice, adolescenții, propria intuiție

ei caută mântuirea de-a lungul căii, adică cineva a cărui dragoste se îndreaptă spre ei

le poate aduce la viață. Ca o poveste biblică analogă, Pavel și Sila

El povestește despre întemnițarea sa în Filipi (Fapte 16:16-34).

El subliniază că în poveste, ghicitoarea este cea care prezice răscumpărarea iminentă.

predică, nu Pavel și Sila. Adolescenții din zilele noastre sunt rar

exprimă exclamația gardianului închisorii: „Domnilor, ce trebuie să fac

— Să fiu mântuit? (Fapte 16:31). Astăzi, tineretul este mult mai mult un servitor.

poartă obiceiul unei fetițe,678 sentimentul intuitiv și expresia mântuirii

prin, înainte de a ști chiar în ce constă această mântuire. Paznicul închisorii

confuzia de identitate confundă serviciul cu identitatea și

El vrea să se sinucidă, chiar dacă nu trebuie decât să recunoască apropierea mântuirii,

în timp ce servitoarei i se punea întrebarea personalizată a gardianului închisorii

ar trebui precizat.

În acest sens, importanța convertirii, procesul spiritual al venirii la credință, este centrală pentru identitatea adolescentului.

joacă un rol important în consolidarea acesteia. „Mulți sunt mândri de ireligia lor, dar copiii lor

nu își asumă riscul de a trăi fără religie. Pe de altă parte, sunt mulți care

Ei trag credință dătătoare de viață din acțiunile lor sociale sau din activitățile lor științifice.

Și sunt cei care pretind că sunt credincioși, dar în practică viața și omul sunt

neîncrederea emană din ei.”679 Urmând linia de gândire a lui Erikson, persoana

Cunoașterea lui Dumnezeu este o parte integrantă a cunoașterii de sine. Adică: eu însumi

cunoașterea este o funcție a cunoașterii lui Dumnezeu, iar cunoașterea lui Dumnezeu este Dumnezeu (și umanitatea mea)

(f) constă în recunoașterea ei, adică în revelația lui Dumnezeu.

676Kenda Creasy Dean este bursier la Princeton Theological Seminary. Viața purtătoare de Dumnezeu: arta sufletului

Este coautor al cărții Tending for Youth Ministry (1998). 677DEAN, Kenda Creasy: Proclamarea mântuirii. Slujirea Tineretului pentru Biserica din Secolul XXI. Tendon:

Theology Today, Vol. 56, 2000. 524-539. Sursa: www.sagepublications.com Data descărcare: 2011.11.678DEAN, 2000. 528.679ERIKSON, Erik H.: Childhood and Society, Editura Osiris, Budapesta, 2002. 247.

8.5.2. Vinovăție, tulburare de identitate, non-identitate. Omul este existențial

problemă

Interpretarea păcatului de către Jung se apropie deja de baza teologică și se îndepărtează oarecum de aceasta

din interpretarea freudiană, care urmărește acțiunile bune/rele ale unei persoane înapoi la instinct. Jung

Interpretarea lui asupra păcatului nu poate fi considerată completă în ceea ce privește paradigma teologică, dar nici nu este scopul.

pentru a le pune pe cele două complet pe același picior. Cu toate acestea, percepția lui Jung este nouă în multe privințe.

oferă o perspectivă în domeniul teologiei, inclusiv al pastoralei, prin cercetările sale și

prin intuițiile sale.

Jung vede rădăcina motivațiilor și acțiunilor bune/rele ale unei persoane ca fiind în întregime

Îl caută într-o persoană. Structura structurată a personalității îi oferă acest răspuns, conform căruia

Binele și răul, ca doi poli opuși, se găsesc în fiecare persoană. Controlul său intern

pe de o parte, eul conștient și, pe de altă parte, eul, care este purtătorul intern al valorilor și normelor. Pentru a face asta,

să exercite control asupra motivelor latente, rele, să-i facă conștienți de ele, să le recunoască,

adică trebuie să fie recunoscute. A deveni conștient de umbre este de fapt negativul din noi.

Ele înseamnă iluminarea sentimentelor și stărilor de conștiință suprimate în lumina conștiinței. Aceasta este mai departe

induce procese psihologice profunde.

Vinovația (sentimentul) este legată organic de conceptul de alienare discutat mai sus.

(Pannenberg), exprimă personalitatea persoanei înstrăinate prin acțiunile sale. „Păcatul

exprimă cel mai tare natura personală a înstrăinării (...) acest cuvânt are cel

o margine acuzatoare care poate indica și responsabilitatea personală a unei persoane pentru propria înstrăinare.

Înstrăinarea este esența omului, dar înstrăinarea este păcat. „680

Astfel, odată cu recunoașterea păcatului, începe procesul psihologic profund al înstrăinării. Acest

Se manifestă în conștiința umană ca un sentiment deprimant, descurajare și anxietate.

Persoana alienată nu simte superioritatea sa, ci mai degrabă presiunea ego-ului,

trăiește suferință, în urma căreia identitatea sa este pusă sub semnul întrebării. Ego-ul

Sentimentul de izolare duce persoana la disperare si pierderea sperantei. Păcatul

Odată cu conștientizarea acestui lucru, sentimentul de izolare crește doar atunci când judecătorul conștiinței sunt eu însumi.

îl exclude din adevărata lui individualitate.681 Astfel sentimentul de vinovăţie este de fapt cel mai puternic

induce un proces de alienare între ego și sine. Sentimentul de alienare

prin natura nu poate fi determinat. Acest proces este un proces de învățare de la un anumit doppelganger/însoțitor.

Înseamnă distanță, iar acest sentiment reprezintă înstrăinarea persoanei față de sine. Conștientul

poartă o tensiune polară care este problema binelui și a răului, a judecății morale și a păcatului.

ia naștere din cunoștințele sale și decizia sa este legată de stratul mai profund al inconștientului, colectivul

680Paul TILLICH: Teologie sistematică, Editura Osiris, Budapesta, 2000. 273.681V .ö. HARTUNG, Marianne: Frica și vinovăția în psihologia profundă și teologia, Verlag W. Kohlhammer,

Stuttgart, Berlin, Köln, Mainz, 1979. 49.

cu inconștientul, inclusiv cu selfie-ul. Natura deciziei este determinată de relația dintre ego și sine.

„cordonul ombilical”682 indică.

Pe de altă parte, conștiința păcatului este legată de o situație foarte obiectivă în care normele

a avut loc încălcarea. Această conștiință nu este doar despre identitate și impactul ei asupra comportamentului

cunoaște efectul persoanei, dar greșeala (culpa) persoanei și neidentitatea rezultată

(tulburarea de identitate)683 de asemenea. Relația dintre identitate și non-identitate în ansamblu este una specială

caracteristic sentimentului de vinovăție, care este legat de o anumită vinovăție, și acest sentiment

Este considerat un proces natural la o persoană sănătoasă din punct de vedere psihologic. Adică

conștiința non-identitară poartă o suprafață de conexiune, identitate și

spre transcendenţă, prin care cere întoarcerea de la acţiunea păcătoasă.684

Credem că vom descoperi o tendință similară în adolescență, când și nevoia de identitate

a crescut, dar personalitatea nu este încă suficient de matură pentru a rezolva situaţii de decizie, dar

persoana simte nevoia de a dobândi o identitate împrumutată (carismatică

lider, lider de bande, vedetă populară) în loc de o identitate independentă. Acest

Literatura o numește difuzie identitară685.

În rezumat: identitatea adolescenților, în special în ceea ce privește dezvoltarea identității religioase, este

sine în relație cu alți oameni și, în unele cazuri, cu Dumnezeu, o ființă umană în curs de dezvoltare care interpretează

căutare. Din perspectiva identității creștine: aceasta este esența tuturor teoriilor umaniste ale dezvoltării

si scopul acesteia. Toată dezvoltarea religioasă și spirituală vizează un singur scop: unirea omului cu Dumnezeu.

întâlnire și relație în așa fel încât autodefinirea religioasă a persoanei să fie

ar trebui să reprezinte un caracter dătător de sens, ghid de viață și normativ pentru viață.686 Identitatea religioasă este

se străduiește pentru o societate în curs de dezvoltare, reciproc avantajoasă prin credință, tradiție și învățătură

relație divină și umană. Adolescentul care își găsește identitatea nu mai pune doar întrebarea

682 Aceasta este busola internă care operează între sinele conștient și sinele, a cărei operare dinamică are ca rezultat

criterii de conștiință general acceptate și folosite. Gábor SZŐNYI, János FÜREDI (eds.): The

Manual de psihoterapie, Medicina Könyvkiadó ZRT, Budapesta, 2008.283.683Nonidentitatea este procesul de excludere și alienare de personalitate. Acesta este al persoanei

indicator, centralitate și excentricitate, ego și sine, păcătoșenia și asemănarea cu Dumnezeu sunt insuportabile

Rezultă din tensiune. Annegret FREUND: Înțelegerea conștiinței în dogma evanghelică și etica în

20th Century, De Grüyter, Berlin, New York, 1994. 38. Vezi și. Wofhart PANNENBERG: Antropologia în

Theological Perspective, The Westminster Press, Philadelphia, 1985. 286.ff.684Există întotdeauna un decalaj între ceea ce ar trebui și ceea ce este, pe care este sarcina omului să o elimine. Omul ciudat

Imperfecțiunea acestei forme de existență este că se străduiește întotdeauna pentru o necesitate. Acest lucru este similar cu afirmația lui Heidegger,

acel om este de fapt propria lui vină pentru că a fost prins într-o chemare neîmplinită. O chemare divină a conștiinței

Stabilește asumarea răspunderii pentru atingerea unui scop îndepărtat și, prin urmare, și asumarea vinovăției, necesitatea de a

în ceea ce privește. FREUND, 1994. 38.685KERNBERG, Paulina F., WEINER, Alan S., BARDENSTEIN, Karen K.: Personality disorders in children and

în adolescență, Animula Publishing, Budapesta, 2007. 43.686Rezultatele unui studiu din 2006 în rândul adolescenților au arătat că munca școlară intenționată

Sensul vieții studenților absolvenți este mult mai concentrat decât cel al studenților de aceeași vârstă care nu lucrează cu intenție.

a semenilor săi. 87% dintre adulții intervievați au spus că locul lor de muncă este semnificativ pentru ei.

in viata lui. Vezi: YEAGER, DS/ BUNDICK, Matthew: The Role of Purposeful Work Goals in Promoting

Sensul în viață și în munca școlară în timpul adolescenței. În: Journal of Adolescent Research, Vol. 24.Nr.4.

2009.423-452. Sursa: www.sagepublications.com Data descarcarii: 2011.11.

disecă „Cine sunt eu?”, dar „De ce sunt?” cautand un raspuns in context

se.

9. EXPERIENȚA RELIGIOSĂ A ADOLESCENȚILOR SUB

9.1. O abordare fenomenologică a experienței religioase

O examinare antropologică a filozofiei existențialiste moderne și a științelor spirituale

rezultă în faptul că astăzi este necesar/posibil să se vorbească deloc despre experiența religioasă. Până atunci, asta

a fost o realitate experiențială firească, evidentă de la sine. Nevoia științei de informații exacte

pune eterna întrebare fără răspuns: ce înseamnă religiozitatea, spiritul religios? THE

Importanţa esenţială a acestei întrebări este determinată de apartenenţa ei la întrebările existenţiale ale omului.

Prin experiență religioasă, trebuie să înțelegem religia ca existență a societății.

legătura care ne conectează la sursă, iar experiența este prezența sacrului

se referă la imediata sa, (experiențialitatea sa).687 Ferenc Süle definește experiența religioasă ca exterioară și

vede lumile noastre interioare în relația lor între ele și cunoștințele lor experiențiale

susține: „baza experienței religioase este, prin urmare, contactul experiențial cu realitățile ultime transcendente".

luând legătura. „688 Aceste experiențe sunt de mare importanță, influențându-ne viața și

evenimente definitorii care au legătură cu viziunea noastră asupra umanității și asupra lumii și cu o experiență șocantă

ei înseamnă. Aceste experiențe sunt legate de trăirea celor mai înalte valori, secrete

Ele sunt despre dorințele noastre și, prin urmare, sunt conectate cu adevăratul nostru sine, identitatea noastră. Încă

toate acestea sunt doar un proces parțial conștient, care nu poate fi realizat intenționat, dar

a cauta da. În categoria experienței religioase pot fi distinse patru faze689:

cel. atingerea, care este rezonanța unei voci interioare, deja existente, la ceea ce se întâmplă în prezent

Am experimentat-o;

b. absorbția, care este experiența prezenței lui Dumnezeu, unirea cu el,

o experiență de dizolvare și fericire;

c. Este vorba despre emanatie, efectul emanant al experientei, care te umple de vitalitate, inspira si

poate transforma sistemul de valori intern. Tensiunea sa scade lent;

d. foamea, dorul interioară pentru o altă experiență după ce experiența s-a încheiat. Acest

întâmpină limitări pentru că nu o putem aduce noi înșine, se simte față de noi din altă sursă.690

(„Nu este de la cel ce vrea, nici de la cel ce aleargă, ci de la Dumnezeu care are milă” Romani 9:16)

Analiza experiențelor religioase permite o abordare multifațetă, pe baza căreia

687VERGOTE, Antoine: Psychology of Religion, Dialogue Foundation, Budapest 2001. 30.688SÜLE Ferenc: Pathology of Religion, Gyuró Art-Press, Szokolya 1997.16. V.o. VETŐ Lajos: Experiență

Psihologia religiei, University Press, Budapesta, 1965.34.ff. 689Vezi articolul său rezumat: SÜLE, 1997, p. 21 și urm. 690V .ö. CSIA Lajos: Biblical Psychology, Daisy Publishing and Printing Ltd. Budapesta, 1994. 172ff.

nu se poate dezvolta o tipologie uniformă. Accentul nostru se pune accentul pe

abordare evanghelică, care pune accent pe experiența religioasă (de exemplu, dependență, reverență,

încredere, căutarea sensului existenței, un sentiment de protecție, frica de ciudățenia lumii) umanul

O măsoară în schimbarea și creșterea vieții sale. În labirintul istoriei religioase, religios

Cei care au scris despre experiență și-au schimbat interpretarea și conținutul de la o epocă la alta. Kant și adepții săi

În consecință, experiența religioasă este supusă rațiunii umane. viziunea lui Schleiermacher şi

Consideră că sentimentul este baza experienței religioase, nu gândirea și acțiunea. Cele religioase

subiectivismul trebuie îndepărtat, dar această abordare l-a ghidat pe modern

studii religioase dincolo de practica etică și concepte religioase la personal

spre experimentarea intimității. În filosofia sa a religiei, Rudolf Otto se distanțează de

din raţionalitatea creată de ortodoxia teologică. Despre rolul experienței în cunoașterea ideii divine

spune: „...trebuie să ne ferim de o neînțelegere care ar duce la unilateralitate eronată: și anume,

din opinia că predicatele raţionale epuizează esenţa divinităţii”691.Astfel

vorbește despre numinos692, care este o expresie integratoare a ceea ce înlocuiește conceptul de sacru

omul în ființa sa (sentimentul de creatură693) și în starea lui în fața lui Dumnezeu (infrigurare,

sentimente de frică, măreție, smerenie, energie694).

Adolf von Harnack vorbește despre experiența credinței, care este legată de religia trăită. „Cel

Nu există o teologie elaborată găsită în Evanghelii, cu atât mai puțin sugerează asta

În primul rând, să adoptăm și să mărturisim o învățătură deja stabilită. „695

Fenomenologia religiei vorbeşte despre percepţia iraţională, pre-experienţială, care

relația dintre sacru și experiența sa, interpretată ca o realitate existentă. Bărbatul este

prin propriile facultăți emoționale dobândește cunoștințe despre lumea creată și este totodată a

cu o capacitate emoțională înnăscută, el experimentează calitățile divine ale lumii, misterul lui Dumnezeu696.

Aceasta înseamnă că, dincolo de dezbaterea dintre Barth și Brunner697, psihologia sociologică și religioasă

faptul că omul este în mod inerent religios și are capacitatea de a

pentru a experimenta sfințenia. Și de aici începe de fapt toată gândirea teologică.

Experiența, ca medium, te conduce la surse. Alexandru din Hales și

Bonaventura a practicat cu strictețe teologia experienței. Toma d'Aquino, Duns Scotus deja

se rup de asta, pun esența rațiunii în prim plan. Dar bazată pe experiență

691OTTO, Rudolf: Sfântul, Biblioteca Osiris, Budapesta 2001. 12.692OTTO, 2001, 18.693 „Sentimentul unei creaturi care este cufundată în propria sa nesemnificație și dispare când se găsește față în față cu

cu ceea ce este mai presus de toate creaturile. ” OTTO, 2001. 19.694 Acestea sunt experiențele care sunt cel mai profund înrădăcinate la nivelul simțurilor și sunt conectate la divin.

ele reflectă nuanțele specifice experienței prezenței. 695HARNACK, Adolf von: The Essence of Christianity, Editura Osiris, Budapesta, 2000. 102.696VERGOTE, 2001.36.697McGRATH, Alister: Introduction to Christian Theology, Editura Osiris, Budapesta 2002.157.

interpretarea teologică revine iar și iar în pietismul european, american

în independentism, metodism și evanghelism. Funcția experienței

trebuie să o tratăm cu prudență, nu putem deduce din ea un principiu absolut de dependență, așa cum

Schleiermacher a făcut-o și haideți să facem din experiență baza cunoștințelor teologice. „Experiența

nu o sursă... experiența este mediul prin care conținutul teologiei este existențial

câştigăm.”698 Conţinutul teologic al experienţei necesită clarificări suplimentare.Experienţa

nu oferă în sine o explicație completă a obiectului experienței, deoarece poate fi

parţial. Teologia, care se naște din experiență, este menită să interpreteze experiența,

adică să-l umplem cu explicații și să îl facem utilizabil ca unitate integrativă pentru experimentator

a face.699

Când interpretăm experiența, trebuie să menționăm antropocentrismul

(Feuerbachian) falibilitatea interpretării experienței. Aceasta afirmă că conștiința lui Dumnezeu

nu este de fapt nimic altceva decât o expresie transcendentă a propriilor dorințe și sentimente interioare.

proiectându-l pe un plan. De fapt, sunt experiențe ale naturii noastre umane, deci

Iluzia lui Dumnezeu este doar o categorie a experienței noastre. Trebuie remarcat faptul că Dumnezeu este un om

nu poate fi interpretat doar prin lumea experienței umane, ci mai degrabă ca a

din exterior, pe baza unei abordări obiective. Astfel, nu este doar experiența în sine

o legătură care indică o întâlnire, dar și declarația.700

Astfel, întâlnirea devine accentuată, ca între om și lumea sa exterioară, între lucruri și

relația dintre persoane. Această întâlnire nu este doar un plan analogic, ci

Trebuie să vedem interacțiunea dinamico-dialectică a acestor întâlniri. „Omul

Prin experiențele, dorințele, conflictele și transformările sale, el devine o ființă religioasă. "701 E"

Cu toate acestea, experiența trebuie să fie întotdeauna legată de numinoasa lui Rudolf Otto. THE

nevoia de moralitate prin experiență, care cunoaște relația dintre bine și rău într-o acțiune

dar nu cunoaște conceptele de păcat, prăbușire și nevoia de mântuire, nu le reprezintă încă

o experienţă religioasă în sine. „Mântuirea nu se dezvoltă nici pe o bază pur morală”.

nici nevoia de lucruri speciale precum sfințirea, acoperirea

sau ispășire. Astfel de lucruri sunt de fapt cele mai profunde mistere ale religiei. „702

(„…Eu sunt cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate.” (Isaia 6:5)

„Nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu”. (Luca 7:6)

698TILLICH, 2000. 51.699 Experiențele lui Isus în Evanghelii nu sunt în mod uniform pozitive. Petru, Toma și Ioan sunt dezamăgiți de Isus

văzându-și moartea pe cruce, ca acolo unde Dumnezeu îi părăsise (Matei 27:46). Această discrepanță este explicată de evenimentul învierii.

deblocați-l. Cele două extreme ale experienței pot fi integrate prin explicație. 700 Experiența a doi oameni care percep diferit căldura soarelui relativizează spectrul de radiații al soarelui.

Măsurătorile pot demonstra că puterea radiației este aceeași. (Sm) V .ö. McGRATH, 2002.191.701VERGOTE, 2001. 39.702OTTO, 2001. 74.

„Depărtează-te de la mine, căci sunt un om păcătos, Doamne.” (Luca 5:8))

Acestea sunt expresii ale unui sentiment foarte profund de ispășire, care este numinoasa

Ele apar din experiența valorii și a lipsei de valoare. Acest lucru devine un sentiment,

în care omul profan se simte impur în raport cu numinos, şi chiar

o simte poluată de sinele lui nedemn. Aceasta aduce un sentiment de reconciliere, un dor

Cu tine. Cu cât dorința de apropiere de sfințenie este mai puternică, cu atât dorința de a fi mai puternică

pentru reconciliere, pentru reducerea diferenței de valori. Putem percepe în mod realist ponderea acestei propoziţii când

dacă privim sfinţenia Dumnezeului Vechiului şi Noului Testament ca fiind aceea din care

Persoana profană din toate timpurile se află la o distanță absolută. Că încă ne putem apropia de Dumnezeu,

nu o chestiune desigur, ci de har. Dacă trecem și acordăm atenție

ignorăm aspectele religioase ale lipsei de valoare și nevoii de reconciliere, sau doar noi

o subliniem pe una împingând-o pe cealaltă în plan secund, experiența religioasă în fața lui Dumnezeu

devine superficială. Prin urmare, trebuie să punem accent pe sentimente, dorințe, conflicte și

dincolo de dialogul transformărilor, experiența raționalizată de a sta în fața lui Dumnezeu atunci când începem

examinarea omului ca fiinţă religioasă.

Cercetările moderne în psihologia religiei urmează parțial această linie. K. Girgensohn

ajunge la concluzia, pe baza deceniilor de cercetare, că religia este de fapt

mai mult de un sentiment decât de cunoaștere sau acțiune. Localizarea sa este congruentă cu persoana

cu centrul său psihologic, nucleul său interior. Aceasta nu este voința sau imaginația ego-ului703

aspect al sinelui, care operează la nivelul sinelui704, care sunt abilitățile psihice

precede. Cu toate acestea, religia nu este o stare subiectivă, ci o relație, adică o dinamică

conexiune. „Relația dintre sine și Dumnezeu însuși, unde sinele – în timp ce un fel de interior

creează echilibru – se desfășoară și din centrii dinamici, cel

Rămâne în mișcare continuă pe baza conținutului experiențial. „705

Experiența religioasă, ca toate experiențele în general, este supusă timpului:

se estompează în timp, chiar dispare. În această fază, ego-ul joacă un rol proeminent,

care poartă capacitatea de a-și aminti rațional și de a-și aminti experiența. Ego-ul

de fapt, ea poate rămâne fidelă a ceea ce a fost odată obiectul experienței religioase. Teologic

În termeni profani, aceasta nu este altceva decât credință („...substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor nevăzute”).

credința în lucruri.” Evrei 11:1).

703CARVER, Charles S./ SCHEIER, Michael F.: Psihologia personalității, Editura Osiris, Budapesta, 2006. 207-

210. și: MOKROSCH, 1996.365.ff.704Jung numește nucleul nostru primordial, care integrează personalitatea, selbst (eul), adică organul percepției lui Dumnezeu.

Ea cuprinde toate aspectele fenomenelor psihice ale unei persoane și o energie instinctivă uriașă rezidă în aceasta.

în provincie. „Jung a găsit un nucleu pozitiv, creativ adânc în suflet, în centrul inconștientului, care este sursa tuturor

sursa integratoare supremă a acestui fenomen. Acesta este Selbst în originalul german, self în engleză, nucleul nostru în maghiară,

„Strămoșii noștri, miezul nostru adânc, sunt cel mai adesea traduși ca „nucleul nostru”. SZŐNYI/FÜREDI, 2008. 279. 705VERGOTE, 2001.57.

Cercetările de la începutul secolului reprezentate de K. Grigensohn pot fi considerate ca

subliniată în măsura în care pune în mișcare experiența religioasă ca întreaga noastră ființă umană.

Examinăm o experiență emoționantă, în mișcare, care inspiră o anumită schimbare de comportament.

Aceasta este o tensiune internă care afectează dorințele și instinctele unei persoane (zona intrapersonală).

îl conectează cu lucruri și oameni externi, doriti (proiecție interpersonală). THE

Pe baza acestei afirmații de psihologie religioasă, examinăm omul care stă în fața lui Dumnezeu în lumina Sfintelor Scripturi.

în învăţătura lui.

180

9.2.Componentele de personalitate ale atitudinilor religioase

9.2.1. Clarificarea conceptuală a atitudinii religioase

Dacă trebuie să examinăm natura fenomenului de conversie, nu putem face asta decât dacă

examinăm acel cadru contextual mai larg și fenomenele însoțitoare care sunt independente

îl putem recunoaște ca parte a ei. Conversia este un fenomen independent care poate fi observat în cadrul atitudinii.

proces component. Pentru a înțelege acest lucru, este mai întâi necesar să descriem atitudinea

concept.

Armonia experienței religioase, consimțământul personal și dorința de împlinire

creează ceea ce numim atitudine. Intuițiile ies în prim-plan,

care s-au aflat până atunci în plan secund și acum așteaptă împlinirea. Natura personală a acestui lucru este

a subliniat. Atitudine, adică religia personală, „de încredere și în același timp critic

se încadrează în credințele moștenite de la societate și reflectă sentimentele și nevoile

„eliberează din vrajă”.706

Atitudinea este, prin urmare, un proces spiritual dinamic constant pe care căutătorul îl face în mod constant

înseamnă orientarea sa spre domeniul căutat. Acesta este de fapt tărâmul religiei autentice. THE

Dinamica atitudinii poartă procesul de conversie în schimbare psihologică. Conversia

Procesul său este o măsură a gradului de dezvoltare a atitudinilor religioase.

Examinarea componentelor personalității ale atitudinii este practic cheia convertirii.

ajută la analiza psihologică. Examinăm trei astfel de componente, modul de a fi (cuprinzător

comportament), a acorda atenție la ceva (un impuls îndreptat către un obiect dat),

caracteristicile comportamentului.707

Modul de a fi, sau comportamentul cuprinzător, se bazează pe componentele intelectuale, emoționale și volitive ale unei persoane,

care influenţează modul în care îşi percep mediul şi dezvoltarea relaţiilor lor. Această influență există-

Are un efect reciproc, deci putem vorbi despre interacțiune și, în cadrul acesteia, despre echilibru dinamic. THE

Cunoașterea lumii și dezvoltarea relațiilor necesită o integrare continuă. Dacă

anumite domenii ale vieții nu au fost suficient de integrate, adică au fost marginalizate și

au fost suprimate, persoana nu este capabilă să mențină un echilibru relațional dinamic cu ea (de ex.

religiozitatea, nevoile culturale, nevoile comunității etc.).

A doua componentă este relația intenționată, îndreptată către anumite scopuri, care sunt

interpretate în domeniile activităţii umane. Acestea nu sunt doar obiective motivaționale, obiceiuri,

dar presupun o conexiune internă, subconștientă, o intenție de conectare și, ca rezultat

706VERGOTE, 2001. 165.707În cele ce urmează, mă bazez pe rezumatul profesional al lui Antoine Vergote. VERGOTE, 2001.166.ff.

declanșează un răspuns.

Al treilea aspect al atitudinii este legat de comportament, dar nu încă

conduită. O structură internă deschisă care prefigurează aspectele pozitive ale unui obiect dat

sau natura sa negativă. Această cunoaștere are o încărcătură emoțională, care, atunci când este integrată în psihic,

în straturile mai profunde, va fi un element determinant în dezvoltarea personalității și a acționării persoanei

în orientarea lui.

Se poate observa că atitudinea religioasă este o structură cuprinzătoare care face parte din personalitate.

poate integra toate componentele sale. Pentru noi, tendința de integrare este cheia

concept. În acele structuri de personalitate în care religiozitatea este doar o relație de suprafață

Face parte din supraeul, unde nu îndeplinește decât o funcție de control și un rol defensiv.

Dacă sentimentele religioase pătrund în straturile mai profunde ale personalității, a sinelui, a

Ele se extind asupra întregii personalități și formează o parte integrantă a acesteia. Prin atitudini religioase

Integrarea internă nu poate fi considerată un proces intern liniar-cauzal. sunt

recife, pete albe, a căror depășire are ca rezultat îmbunătățirea vieții și religioase

consistenta atitudinii sale. Putem începe să mapam acest lucru pe trei linii:

adoptarea trecutului, conflictul și diferențierea și imitarea prototipului.708

9.2.2. Procesarea trecutului

Psihoterapia extinsă și munca de autocunoaștere este grupată în studiul trecutului cuiva.

în jurul prelucrării sale. Acest fapt întărește și mai mult afirmația binecunoscută că trecutul

Fără cunoștințe nu există viitor. Această afirmație este subliniată atunci când o persoană este religioasă.

în atitudinea lui. Pe măsură ce personalitatea se împacă cu ea însăși, dacă acțiunile trecute au fost comise

vrea să suprime evenimentele și, respingându-le, le împinge în straturile mai profunde ale inconștientului, apoi ele

Cu timpul, se întorc din nou și pun presiune asupra conștiinței. Represiunile au devenit permanente.

Ele reprezintă o luptă care consumă multă energie mentală. De asemenea, atitudinile religioase

functioneaza similar. Să recunoaștem acțiunile comise și cele îndreptate împotriva noastră,

Ei așteaptă acceptarea, altfel falsifică atitudinea religioasă. Soluția este

Constă în acceptarea suferinței și în tendința de a căuta sens.

Frankl defineşte autoactualizarea unei persoane în trei categorii valorice709

efortul lui instinctiv. Valoarea creativă, adică grupul de valori care apare la nivelul acțiunilor

o definitie care nu depinde de pozitia sociala a unei persoane, ci doar de constiinta acesteia

din faptul muncii prestate. Dăruirea, adică realizarea valorilor experiențiale, este o secundă

categorie. Frumuseți naturale, opere de artă, tot ceea ce face apel la simțul uman al frumosului

Ea influențează și umple ființa cuiva, poartă valoare și sens pentru viața cuiva. Al treilea este

708VERGOTE, 2001.168.709FRANKL, Viktor: Medical Spiritual Care, Mr., 1997.70.

valoarea de setare. Acest lucru depășește ambele alte grupuri de valori. Poate exista și atunci când

celelalte două sunt complet limitate pentru oameni, deci nu sunt valori nici creative, nici experiențiale

nu vorbesc în favoarea sensului existenţei. Este vorba despre modul în care o persoană se raportează la un

la o soartă neschimbată? Cum suporti si cum porti suferinta? Rezistență, curaj,

Demnitatea joacă un rol ca măsură a valorii în această categorie. Putem concluziona că

Oamenii nu sunt capabili să recunoască semnificația obiectivă în orice situație semnificativă. The

În cele din urmă, oamenii au nevoie de sprijin. Revelația lui Dumnezeu poate oferi sprijinul necesar. The

Cuvântul aplicat și interpretat vieții umane are ca rezultat întotdeauna o perspectivă extraordinară,

pentru că depășește înțelegerea umană.

Această propoziție ne duce într-o zonă specifică (familiară) a antropologiei. Nu

Întâlnirea dintre om și Dumnezeu are loc prin lege și norme, dar, în religie

Binele absolut, recunoscut prin această atitudine, va influența intelectul, voința și acțiunea.

Acesta este același domeniu în care credința rezonează cu o relație cu Dumnezeu. Conversia

În procesul său, are loc de fapt o interpretare reînnoită a evenimentelor trecute. THE

Atitudinea religioasă actuală face posibilă recunoaşterea cu adevărat a adevărului trecutului, care

experiența inspiră formarea unei viziuni pozitive pentru viitor.

„Religia, corect interpretată, îl ajută pe om să integreze trecutul, pentru că este un complet

Ea există într-o mare măsură în sensul „cu cât mai mult” exprimat de Pavel (Romani 5:9, 15, 17). Credinţă

nu consideră nimic trecut, nicio suferință ca în zadar.”710 Trecutul

Procesul de acceptare a infracțiunii nu poartă doar greutatea infracțiunii și oroarea pedepsei, ci și

a oferit har divin, adevăr și încredere ca potențiale mijloace de integrare.

710VERGOTE, 2001. 171.

9.3. Chipul mamei, chipul lui Dumnezeu, conceptul lui Dumnezeu și reprezentarea lui Dumnezeu

dezvoltare

Rezultatul observării psihologiei religiei este constatarea că religiozitatea şi

Convertirea, și deci viața de credință, depinde de imaginea lui Dumnezeu pe care o dezvoltă o persoană în copilărie. Chipul lui Dumnezeu

și își asumă influența formării imaginii părinte. Pentru a determina în ce măsură

relația dintre imaginea mamei, imaginea lui Dumnezeu, conceptul lui Dumnezeu și reprezentarea lui Dumnezeu și modul în care sunt acestea

afectează dimensiunile religioase trăite de persoană, clarificarea conceptuală este necesară mai întâi.711

Imaginea părintelui este o imagine mentală născută din încărcăturile emoționale ale relației părinte-copil.

experienţă. Atitudinea părinților, comportament iubitor, disciplinar, restrictiv sau punitiv

Drept urmare, copilul dezvoltă un sentiment de securitate și atașament. De asemenea, este important ca

Care stil parental a dominat în creștere: punitiv, amenințător cu autoritatea parentală sau iubitor-

comportament parental orientat, explicativ. Acestea sunt importante pentru că le determină pe a copilului

imaginea lui Dumnezeu. Imaginea părintelui derivată din creșterea orientată spre iubire, remodelată într-un model similar,

poartă o imagine mai puternică și mai grijulie a lui Dumnezeu. Rezultate mai specifice sunt publicate în

Sondaje efectuate în teren: imaginea tatălui grijuliu se adaptează la imaginea lui Dumnezeu grijuliu

printre caracteristicile mamei, purtătoarea puterii și imaginea mamei, purtătoarea puterii,

anticipează o reprezentare a lui Dumnezeu. Aceste constatări au fost observate în principal la fete,

În cazul băieților, constatarea nu este semnificativă. Ceea ce este în general caracteristic ambelor sexe este același

grupă de vârstă că imaginea negativă a părinților a dus la o imagine negativă a lui Dumnezeu712. Deși cel

Chipul lui Dumnezeu, derivat din imaginea părinților, este deja de o valoare decisivă în copilărie timpurie și în adolescență.

influența parentală rămâne cea mai puternică asupra religiozității și imaginii lor despre Dumnezeu.713

Adesea conceptele despre Dumnezeu, conceptul despre Dumnezeu și reprezentarea lui Dumnezeu sunt confuze și

Ele sunt incluse sub denumirea colectivă a chipului lui Dumnezeu – cu puțină consistență. De aceea sunt importante.

separate deoarece unitățile individuale de conținut nu sunt menite să exprime același lucru. Despre Dumnezeu

Simbolurile, elementele rituale și cunoștințele dobândite nu se potrivesc adesea cu cele ale persoanei

cu realitatea interioară trăită. Această întâlnire distorsionată este adesea un semn al realității care

care apare în viaţa de credinţă şi atitudine religioasă.

Conceptul de Dumnezeu, așa cum sugerează și numele, este de natură conceptuală, dezvoltat prin gândire și învățare.

cunoștințe care pot fi învățate. Acesta este în principal rezultatul gândirii teologice și filozofice,

711În cele ce urmează, mă bazez pe un rezumat profesional al conceptului de Dumnezeu, imaginea lui Dumnezeu și reprezentarea lui Dumnezeu.

Magda ROBU – Tamás MARTOS: Imaginea lui Dumnezeu și religiozitate. În Religie și personalitate, editat de: Horváth

Katalin Szabo. Universitatea Catolică Pázmány Péter, Facultatea de Științe Umaniste, Budapesta, 2007.110.kk.712V .ö. ALBERT-LŐRINCZ Márton: The Dialogue of the Soul, Presa Universitara Clujeana 2007.134.kk.713McDONALD, A._BECK, R.-ALLISON, S.-NORSWORTHY , L.Attachment to God and Parents: Testing the

Corespondență vs. Ipoteze de compensare. În: Jurnalul de psihologie și creștinism, 2005, voi. 24,

Nr. 1,21-28.

184

care conține puțină încărcătură emoțională. Conținutul său este format în mod conștient deja în primii ani ai copilăriei,

apoi bazată pe cunoștințele lexicale despre Dumnezeu în copilărie. Un concept gata făcut despre Dumnezeu

îl așteaptă pe căutător, care se bazează pe suprafața de interpretare specifică a culturii sau subculturii date

născut.

Formarea imaginii lui Dumnezeu precede ontologic conceptul de Dumnezeu. Chipul lui Dumnezeu

Dezvoltarea sa începe în copilărie, deci este legată de primii ani de viață ai copilului.

cu vârsta. Se poate afirma că existența încrederii copilăriei ca formă de relații sociale

leagănul său, condiția sa pentru dezvoltarea unei imagini pozitive a lui Dumnezeu. Ana Maria Rizzuto este opusul lui Freud

constatând că existența conceptelor de zeu nu se găsește doar la copii, ci și la adulți

o vom găsi. El a concluzionat că dezvoltarea religiozității este un proces, dar nu un

nu se limitează la anumite etape de vârstă, ci este un proces pe tot parcursul vieții.714

Imaginea lui Dumnezeu se bazează deci fundamental pe relații interpersonale, o experiență interioară.

rezultat, în ele domină componentele emoționale, care sunt inconștiente.715 A

un sentiment de „ecou”, care este modelat de prima relație de dragoste parentală experimentată.

Aceasta este, de asemenea, o condiție pentru ca persoana să-și vadă relația interioară cu Dumnezeu ca

la relația sa cu o altă persoană vie. Aceasta este o realizare unică și foarte importantă. Dumnezeu este viu

realitatea sa nu este verificată de rezultatele testelor ego-ului. Realitatea sa nu este umană

nu este dat de experiența simțurilor (ca în cazul oricărei persoane), ci de interiorul personal

rezultatele experienței. Planul experiențial al chipului lui Dumnezeu este, de asemenea, unic pentru că în timp ce omul

cunoașterea lui Dumnezeu există într-un cadru de referință, în dimensiunea spațiului și timpului, până la Dumnezeu

Experiența lui este mai presus de asta. Această experiență este cheia existenței mereu prezente și interioare.

conectat, deci din punct de vedere al intensității și calității este la fel de viu ca și alții

Relații interpersonale care pot fi examinate cu instrumente de măsurare.

EXK: Cercetările în psihologia religiei ajung în punctul în care

formulează: imaginea lui Dumnezeu este de fapt o imagine interioară generată de persoană

proces psihic despre un Dumnezeu de la care primim semnale indirect

(atunci ar fi măsurabil), dar prin simboluri și alte semne indirecte

obţine. Acestea sunt interpretate în psihic într-un mod în care

asemănător/la fel cu altul, delimitat în realitatea experienței

un semnal care vine de la o persoană. Acesta este fenomenul spiritual care face ca existența lui Dumnezeu să fie reală.

dependentă, nu poate fi considerată o anatemă teologică. Din planul experienței spirituale

nu este doar o dovadă teologică a lui Dumnezeu, de aceea este nevoie de o examinare mai precisă

a fi supus.

Un exemplu analog este tehnologia imaginilor digitale moderne, care este oarecum

714După Ana Maria Rizzuto: STAEDTLER-MACH, Barbara: Kinderseelsorge. Pastorala cu copiii si

sensul lor psihologic pastoral. Vandenhoek-Ruprecht, Göttingen 2004.126.715Vezi: RIZZUTO, AM Critica literaturii contemporane în studiul științific al religiei. Hârtie

prezentat la reuniunea anuală a Societății pentru Studiul Științific al Religiei, New York, 1970,

(www.godimage.org/rizzuto.pdf.)

poate fi comparat cu procesul spiritual care duce la formarea chipului lui Dumnezeu

rezultate. Dispozitive moderne de imagistică, camere digitale,

videoproiectoare, calculator, scanner etc toate au un intern

cu un senzor care descompune lumina (imaginea) în biți și octeți, un procesor

este reorganizat într-o imagine (digitală): este remodelat. Cei fără viață

ceva perceptibil și experiențial este creat din pixeli. Imaginea digitală

deci, indirect, în raport cu sursa sa reală, prin mijloace speciale

este generat. Diferite ca calitate, dar încă poartă informații din original

din sursa imaginii. Generarea imaginii sufletului despre Dumnezeu urmează o cale asemănătoare: una deja cunoscută

conform schemei (relaţii primordiale de încredere), dezvoltă o imagine a lui Dumnezeu, care

diferit în calitate de realitatea absolută a lui Dumnezeu. Chipul lui Dumnezeu este încă viu,

face parte din realitatea (totală) experiențială a unei persoane, poartă putere spirituală și

reflectă o imagine a realității, deși: „Nimeni nu L-a văzut niciodată pe Dumnezeu” (1 Ioan 4:12),

„Căci acum vedem printr-o oglindă, întuneric” (1 Corinteni 13:12).

Dimensiunea spirituală a chipului lui Dumnezeu nu este deloc atât de clară. Ca

Teologia îl descrie pe Dumnezeu în perechi de contrarii (bună, milostivă, iertătoare, dar puternică,

pedepsitor, permisiv pentru păcat, contrar Legii lui Moise /Deuteronom 19:21/ și învățăturilor lui Isus /Matei 5:38-

39/ etc.)716, deci imaginea lui Dumnezeu poartă și elemente polarizate opus. Așa putem vorbi

personal, universal, despre cu totul alt Dumnezeu. Dacă imaginea persoanei despre Dumnezeu este doar una

Dacă prioritizați un pol și îl absolutizați, se va dezvolta o imagine distorsionată a lui Dumnezeu. Cum ar fi: demonicul

judecător, zeu al morții, zeu contabil, zeu solicitant excesiv .717

Reprezentarea lui Dumnezeu este combinația dintre imaginea lui Dumnezeu și conceptul lui Dumnezeu. Acest lucru trebuie subliniat deoarece

deoarece conceptul de Dumnezeu și chipul lui Dumnezeu diferă uneori în conținutul lor și chiar

poate fi contradictorie.718 Cu toate acestea, reprezentarea lui Dumnezeu este capabilă să unească și să unifice

conceptul unui Dumnezeu iubitor și grijuliu în persoană cu experiența unui Dumnezeu care pedepsește. Aceste

Potrivit acestuia, este important să vorbim despre reprezentarea lui Dumnezeu din două perspective719:

a) reprezentarea lui Dumnezeu nu se dezvoltă din experiențele personale apropiate de Dumnezeu, ci

conectează memoria experiențială a relațiilor interpersonale (încrederea primordială) din copilărie

716Vezi: NIPKOW, Karl Ernst: Imaginea umană a lui Dumnezeu – Reflecții asupra unui paradox. În: ZIEBERTZ, Hans

Georg: Imaginea umană a lui Dumnezeu, Koninklijke Brill, Leiden, 2001.36.pp.717SCHWEITZER, Friedrich: Distorted, Oppressive, Fading Away? Sarcina dialogică a teologiei practice,

și Chipul uman al lui Dumnezeu. În: ZIEBERTZ, Hans Georg: The Human Image of God, Koninklijke Brill,

Leiden, 2001.182.ff. 718Anna-Katharina Szagun, a realizat sondaje în Germania în anii 1990 cu privire la imaginile copiilor despre Dumnezeu.

referitor la dezvoltarea acestuia. El a descoperit că imaginile copiilor despre părinții transcendenți și cele pământești diferă. THE

Ea poartă un conținut pozitiv absolutizat transcendent, nu cel pământesc. Acest decolteu definește uniforma

dezvoltarea reprezentării lui Dumnezeu și a atașamentului spiritual personal. A folosit o tehnică unică: un răspuns creativ

a încurajat copiii chestionați să completeze propoziția „Dumnezeu este așa pentru mine astăzi...” Această tehnică

Acesta a examinat lumea emoțională actualizată a copilului și experiența sa personală „imaginară”. KIESSLING, Klaus: V om

Terenuri agricole diverse. Dezvoltarea religioasă a copiilor într-un context majoritar aconfesional.

Raportează despre un eveniment cu Anna-Katharina Szagun la Universitatea St. Georgen din Frankfurt pe

Principal. În: Paths to Humanity, Vol. 59, nr 2. Vandenhoek-Ruprecht, 2007.111-114. 719V .ö. LAWRENCE, R.T. Măsurarea imaginii lui Dumnezeu: inventarul imaginii lui Dumnezeu și scalele imaginii lui Dumnezeu.

În, Journal of Psychology and Theology, 1977. 25, 214-226., and Magda ROBU – Tamás MARTOS:

Imaginea lui Dumnezeu și religiozitatea. În Religie și personalitate, Editat de: Katalin Horváth Szabó. Péter Pázmány catolic

Universitatea, Facultatea de Științe Umaniste, Budapesta, 2007

186

Lui Dumnezeu;

b) lipsa unei experiențe concrete a lui Dumnezeu permite ca imaginea lui Dumnezeu în copil să fie plastică

folosește-l în funcție de propriile nevoi psihologice.

9.3.1. Examinând reprezentările adolescenților despre Dumnezeu

Având în vedere componentele reprezentării lui Dumnezeu și relațiile lor complexe de putere

Putem examina schimbarea reprezentării lui Dumnezeu în timpul adolescenței.

La începutul adolescenței (12-13 ani) conceptul de Dumnezeu se arată în proprietățile sale

natură diferită. Ei îl experimentează pe Dumnezeu ca un conducător puternic, un mântuitor și un Tată, ceea ce este suprem

se îmbină pe rând. Aceasta este așa-numita secțiune atributivă720, în care se află ideile despre Dumnezeu

Găsim variabile caracteristice în proprietățile conceptelor. Aceasta este o fază de tranziție, care

Pregătește dezvoltarea unui concept adolescent despre Dumnezeu. Conceptul de Dumnezeu care se dezvoltă în jurul vârstei de 15-16 ani

nu mai este suficientă pentru o relație personală și intimă cu Dumnezeu. Atunci Dumnezeu va începe

procesul de personificare și conceptul de Dumnezeu dobândit în timpul educației religioase

atributele se îmbină și devin saturate cu conținut subiectiv, cum ar fi dragostea, rugăciunea,

supunere, încredere, îndoială, frică. Adolescentul caută în primul rând un partener de conversație confidențial

găsiți-l în Dumnezeu,721 care este parțial un posibil răspuns la singurătatea lui emoțională. Încredere

Întărirea lui favorizează dezvoltarea vieții religioase. Idealizarea este, de asemenea, comună.

fenomen. Ei îl văd pe Dumnezeu ca pe o ființă perfectă, absolutul lor înșiși. Acest

Opusul său, scepticismul față de Dumnezeu, apare atunci când atributele absolutizate

inexplicabilitatea experiențelor negative bazate pe realitatea lui Dumnezeu

(de exemplu, boală neașteptată, accident, pierderea unei rude etc.).722

Este un fenomen interesant că la începutul adolescenței timpurii, relațiile personale interpersonale

ele înlocuiesc legătura intimă cu idealul divin ca absolut al sinelui și

în schimb, ei demonstrează o participare crescândă la viețile semenilor lor.

În concluzie, se poate afirma că nașterea chipului lui Dumnezeu este un proces definitoriu în

experiențe religioase și divine ale vieții ulterioare. Reprezentarea lui Dumnezeu nu este numai

creativitatea copilului, dar se formează în leagănul relațiilor de familie. Imaginea părintelui, părinții

acțiunile sale narative, religios-ritual și influențele sociale modelează în mare măsură

încrederea în sine a copilului și reprezentarea lui Dumnezeu. Reprezentarea lui Dumnezeu afectează şi

modelează în continuare stima de sine a persoanei. Dumnezeu este prezent ca invizibil, dar concret

realitate. Astfel, dacă un copil experimentează dragoste și grijă în copilărie,

acceptat, el se consideră iubit și valoros, iar acest lucru îi influențează imaginea de sine,

720VERGOTE, 2001. 232. Vezi și. HOOD, Ralph W.-HILL, Peter C.-SPILKA, Bernard: Psihologia

Religia: o abordare empirică. The Guilford Press, New York, 2009. 95.kk.721ROBU/MARTOS, 2007.115.722 SCHWEITZER, Friedrich: Religion and Life Path. Editura Kálvin, Budapesta 1999. Anii 190.

stima de sine, relațiile și relația cu Dumnezeu.723

Se pare că reprezentarea lui Dumnezeu în toate cazurile ajunge la ființa umană prin mediere personală.

pentru un copil în creștere: creșterea parentală, creșterea religioasă, influența socială asupra stimei de sine și

Conceptul de Dumnezeu este un factor determinant și rezultatul muncii conștiente, cognitive. Nu este permis

Trebuie să uităm de funcționarea interioară inconștientă a imaginii zeului, care, deși necontrolată, are un impact

are loc o dezvoltare a reprezentării copilului despre Dumnezeu.

Imaginea lui Dumnezeu a unui copil este unică și fiecare copil poartă acest lucru în el atunci când se naște.

mediul religios întâlnește mai întâi un set prestabilit de reguli și credințe despre Dumnezeu

cu un depozit de concepte. Aceasta este prima întâlnire între Dumnezeul religios și cel personal. Aceşti doi

are o influenţă decisivă asupra deciziilor religioase conştiente de mai târziu ale persoanei şi

Acest proces poate fi numit „a doua naștere" a lui Dumnezeu.

9.4. Influența educațională a familiei și atitudinile religioase ale adolescenților

Cercetările psihologice recente confirmă că structura mentală a copilului nu este

susține teza că oamenii sunt în mod inerent religioși. Rădăcinile religiozității

cu toate acestea, ele pot fi descoperite deja în copilăria timpurie ca o abilitate care poate fi dezvoltată printr-o religie adecvată

mediul are un efect motivant.725 Ca urmare, religioase

o atitudine care devine independentă la vârsta de 7-14 ani. Adolescența, și apoi tinerețea, este

o perioadă specifică din viața unei persoane în care sunt evenimente și convertiri religioase

ele apar cel mai des. Acest lucru este legat de nevoia de independență a adolescentului. Interesant,

că Sfintele Scripturi, pe lângă povestea nașterii vieții lui Isus, includ maturitatea sa spirituală adolescentă și

subliniază independența sa (Luca 2:41-50).

Arsenalul de instrumente mass-media din societatea noastră modernă exercită o influență semnificativă

pentru formarea valorilor religioase/morale ale generației în creștere. Întrebarea crucială este dacă familia

Cum funcționează o rețea de conexiuni ca un filtru și cu ce eficiență? Secolul 21

Schimbările sociale datorate globalizării au lăsat familiile individuale singure în gestionarea problemelor educaționale.

cu ambivalenţa ei. Cu cât valorile interne ale unei familii sunt mai accentuate, cu atât devin mai proeminente.

din pluralitatea valorilor sociale, cu atât mai acută interogarea poate fi trăită la adolescent

fata de parinti. În același timp, cu cât valorile familiei sunt mai generale, cu atât

este mai dificil pentru un adolescent să navigheze în diversitatea valorilor sociale.726

723ROBU/MARTOS, 2007.117.724 RIZZUTO, 1979, 8.725 După Fritz Oser şi Paul Gmünder: STAEDTLER-MACH, Barbara: Kinderseelsorge. Ce este îngrijirea spirituală?

Copiii și semnificația lor psihologică pastorală. Vandenhoek-Ruprecht, Göttingen 2004.132-133.726FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002. 170-171.

188

În general, se poate afirma că religiozitatea parentală are un impact asupra adolescenților.

asupra educației lor, inclusiv asupra religiozității lor, dar amploarea acesteia, influența individuală a mamei și a tatălui

trebuie susținută de cercetări ulterioare.727 Problema începe să se ridice încă din copilărie,

ce chip al lui Dumnezeu transmit părinţii copilului.728

Cea mai semnificativă influență este mediul familial, credințele religioase ale părinților.

atitudinea lui/ei exercită asupra copilului. Acest efect depinde dacă părinții înșiși,

sub ce influență religioasă se aflau în mediul lor familial. Astăzi nu există nicio îndoială că

În ce măsură stimulii primiți în familie determină atitudinea religioasă a copilului?

dezvoltare.729 Pe baza acesteia se poate concluziona că structura familiei este de fapt

un prototip de relații și valori religioase (relație părinte-copil, dragoste

relații, atașament, încredere etc.). De asemenea, s-a constatat că mediul familial religios

Atitudinea religioasă dezvoltată ca urmare a acesteia are ca rezultat stabilitatea structurii personalității,

care este implicată în socializarea copilului (și apoi a adultului) și în dezvoltarea relațiilor emoționale,730.

iar apoi joacă şi un rol benefic în dezvoltarea relaţiilor transpersonale.731 Dacă

Totuși, dacă dependența de părinte este prea puternică, ea îl poate ține și pe tânăr de dependență.

fază şi religiozitatea lui va fi şi ea de această natură.732 O abordare raţionalistă greşită este astfel

pentru a vedea tendința de dezvoltare a copilului ca fiind una care este liberă de influența religioasă externă

se întâmplă, iar apoi la vârsta adultă se poate bucura de posibilitatea alegerii libere.

EXC. Inconștientul colectiv în manifestările copilului

arhetipurile au un efect mai direct decât în vremurile ulterioare, deoarece

are o relație mai naturală cu ei decât, de exemplu, adulții care sunt conștienți,

Trăind o viață rațională, aceste forțe străvechi sunt suprimate sau blocate

posibilitatea de conștientizare. „Exprimat în termeni psihologici: la copiii mici

lumea arhetipurilor centrată pe sursa noastră primordială trăiește și funcționează și mai clar

iar în caz de pericol, ajutorul lor compensator devine și mai eficient,

727BOYATZIS, Chris J.-DOLLAHITE, David C.-MARKS, Loren D.: The Family as a Context for Religious

și dezvoltarea spirituală la copii și tineri. În: Manualul dezvoltării spirituale în copilărie

și Adolescența, editat de ROELKEPARTAIN-KING-WAGENER-BENSON, Sage Publications Thousand Oaks

London New Delhi 2006. 728 Antal BENKŐ-Tamás MARTOS: Despre relația dintre adolescenți și părinții lor, valorile lor religioase și existențiale, În:

Religie și personalitate, Ed. Katalin Szabo Horvath. Universitatea Catolică Pázmány Péter

Facultatea de Științe Umaniste, Budapesta, 2007. 212.kk.729KNEEZEL, Teresa T.-EMMONS, Robert A.: Personality and Spiritual Development. Tendon: Manualul de

Dezvoltarea spirituală în copilărie și adolescență, Edit: ROELKEPARTAIN-KING-WAGENER-

BENSON, Sage Publications Thousand Oaks London New Delhi 2006. 266-273.730 Cercetările au arătat că adolescenții cu convingeri religioase sunt mai puțin probabil să facă voluntariat

activitate sexuală. HOLDER, DW/ DURANT, R. HARRIS, T./ DANIEL, JH/ OBEIDALLAH, D./

GOODMAN, E.: Asocierea dintre spiritualitatea adolescentului și activitatea sexuală voluntară. În: Journal of

Sănătatea adolescentului, vol.26. 2000.295-302. Forrás: www.sciencedirect.com Letöltés ideje: 2013.04.731COTTON, S./ZEBRACKI, K./ROSENTHAL, S/TSEV AT, J./DROTAR, D.: Religion/Spirituality and

Rezultatele sănătății adolescenților: o revizuire. În: Journal of Adolescent Health. V ol. 38, Numărul 4. 2006. 472-480. V .ö.

COTTON, S./ LARKIN, E./ HOOPES, A. CROMER, BA/ ROSENTHAL, S.: Impactul adolescentului

spiritualitate asupra simptomelor depresive și comportamentelor cu risc pentru sănătate. În: Journal of Adolescent Health V ol.36. 2005.

529.e7-529.e14. Forrás: www.sciencedirect.com Letöltés ideje: 2013.04.732V .ö. SÜLE Ferenc: Valláspatológia, Gyuró Art-Press, Szokolya 1997.250.

189

ca la maturitate".733 Semnificația acestui lucru este descoperită în pilda lui Isus:

„Adevărat vă spun, dacă nu vă pocăiți și nu deveniți ca

copiii mici, nu pot intra în Împărăția cerurilor" (Matei 18:3).

Pentru a înțelege dezvoltarea atitudinilor religioase la adolescenți,

Mai întâi trebuie să obținem o perspectivă asupra efectelor care apar în copilăria timpurie. Deja trei ani

De la o vârstă fragedă, copilul este capabil să experimenteze realitatea misterioasă, terifiantă a numinosului, și acesta este momentul în care

Este încă legat de perfecțiunea parentală. Se dezvoltă și se intensifică o ambivalență interioară

la copil: îngrijirea părintească experimentată este transferată și conectată la protectorul divin,

cu rol grijuliu, care servește întotdeauna la protejarea copilului. Despre Dumnezeu

Dezvoltarea acestei imagini este determinată în mod semnificativ de atașamentul emoțional față de tată. Acesta va fi

Începe să se schimbe din nou între 5-7 ani, ca urmare a dezvoltării cognitive a copilului. În acel moment

începe să învețe să separe constrângerile parentale de imaginea lui Dumnezeu care s-a dezvoltat în el

a perfecțiunii sale. Această despărțire nu înseamnă o pauză, mai ales dacă copilul se află în comunitatea de părinți.

experimentați adâncimea stării în fața lui Dumnezeu, această experiență ajută la imaginea lui Dumnezeu care trăiește în el

întărire și transformare: imaginea obiectivă a lui Dumnezeu se transformă încet într-un concept abstract, spiritual al lui Dumnezeu

este transformat.

În dezvoltarea psihică umană, calea duce înapoi la sine. Acest lucru se manifestă în

în sentimentul de singurătate, care este un sentiment chinuitor, chinuitor, dar în același timp reconfortant, pentru că „propriul

se descoperă în ea pe sine”.734 Sentimentul de singurătate este un sentiment fertil al vieții, încurajează tânărul să

să învețe despre lume și să creeze relații de prietenie. Întoarcerea intensă spre interior

are ca rezultat aprofundarea și personalizarea conceptului de Dumnezeu. Conceptul lui Dumnezeu ca

Expresiile tatălui și prietenului grijulii exprimă nevoia interioară de dezvoltare

ciclul de viață în această eră reflectă foarte tipic735. Idealuri de perfecțiune

de fapt așteptări față de sine, care sunt proiectate asupra altei persoane

și poartă cu ei posibilitatea dezamăgirii. Acesta este, totuși, un aspect foarte important al spiritualității

dezvoltare. Proiectarea imaginilor ideale asupra lui Dumnezeu înseamnă o substituire în care

În Dumnezeu, el descoperă tovarășul perfect și pur, modelul, confidentul înțelegător. THE

În timpul dezvoltării personalității, pe măsură ce relațiile sociale se stabilizează, acestea umplu tot mai mult

nevoile sociale ale persoanei, iar conceptul religios despre Dumnezeu este împins în plan secund.

Adolescența se caracterizează prin structurarea unor aspecte ale perioadei oedipale. Aici este

733SÜLE, 2006. 29.734VERGOTE, 2001. 233.735Pe măsură ce copilul crește și se dezvoltă, petrece din ce în ce mai mult timp în compania prietenilor săi. Adolescenţă

Cercul său de prieteni este selectat în funcție de comportament și aspect. Prin urmare, atitudinile religioase și între prieteni

un factor important în dobândirea practicii religioase. KNEEZEL, Teresa T.-EMMONS, Robert A.: Personalitate

și Dezvoltarea Spirituală. În: Manualul dezvoltării spirituale în copilărie și adolescență, editat de:

ROELKEPARTAIN-KING-WAGENER-BENSON, Sage Publications Thousand Oaks Londra New Delhi

2006. 272.

se exprimă o tendinţă narcisistă, care merge mână în mână cu stăpânirea maximelor morale.

În această fază, putem observa un fenomen de fisiune. Fuzionarea cu religiozitatea trăită

Moralitatea se diferențiază încet. Aceasta este o perioadă de criză în care religioase adolescentului

Absolutul standardului moral iese în evidență într-un mod structurat alături de identitatea sa. Există două tipuri de adolescenți

face pe cineva conștient de orientarea cuiva: se poate fi moral (umanist) și religios-etic

în același timp. Două principii etice se întâlnesc, a căror coexistență este înalt

determină atitudinea religioasă a adolescentului, imaginea lui Dumnezeu și, prin urmare, procesul de convertire

asemenea. Dacă caracterului imperativ al legilor morale religioase i se acordă prea mult spațiu

atitudinea religioasă transformă chipul format al lui Dumnezeu și lui Dumnezeu, ca un străin poruncitor,

sau apare o putere cu voinţă ostilă. Trebuie să ținem cont de religios

legile religioase ale comunităților au accentuat puternic, care în sine sunt a

exercită o anumită structurare în viața religioasă, care efectuează, într-o măsură excesivă,

aplicarea ei pune perspectiva limitării relaţiei personale cu Dumnezeu.

Dinamica atitudinilor religioase este contrabalansată de „legea inimii”. Acest subiectiv

O relație cu Dumnezeu nu se naște din legile religioase, ci din impulsul etic al inimii.

izvorât din dorința de a obține succesul și fericirea, străduința pentru acord (conștiință). Acest

se uită la un Dumnezeu care nu este în primul rând atotputernic, reprezentantul puterii asupra omului

înainte, ci principiul bunătăţii. Constelația ideală pentru adolescent este aceea că cele două etice

ordinea ar trebui să prevaleze în împărțire egală.

191

9.5. Importanța chipului lui Dumnezeu în ceea ce privește îngrijirea spirituală

„Numai Lui este nemurirea, care locuiește într-o lumină inaccesabilă, pe care

Nimeni nu l-a văzut sau nu o poate vedea. ” (1 Timotei 6:16)

Rolul chipului lui Dumnezeu este îndreptat spre opusul afirmației apostolice: a se apropia și

să-ți imaginezi invizibilul și inimaginabilul. Acesta nu este omul modern curios

caracteristică: Biblia însăși oferă astfel de imagini și metafore în legătură cu Dumnezeu:

lumină, soare, scut, castel puternic, stâncă, tată, judecător, iubit etc. O caracteristică importantă a imaginilor zeilor este

că acestea acoperă un sentiment de viață, care este despre experiența individuală a unei anumite persoane. Prin urmare

Putem vorbi de efectul său bidirecțional: unul eliberator, afirmator, reconfortant, precum și unul de judecată,

despre o imagine punitivă, dominatoare a lui Dumnezeu.736

Un corp considerabil de literatură a fost scris despre utilizarea imaginilor lui Dumnezeu în îngrijirea spirituală.

O caracteristică a imaginilor lui Dumnezeu este că ele se bazează pe o experiență biografică individuală, cu un dual

Ele pot fi interpretate într-un mod relațional: în contextul imaginilor lui Dumnezeu și ale sinelui.

Imaginea tatălui vorbește despre o imagine de sine copilărească, imaginea judecătorului vorbește despre frica de pedeapsă.

conectat, imaginea unui Dumnezeu iubitor presupune o relație prietenoasă, iubitoare, netulburată.

În toate cazurile, este important să interpretăm încărcătura emoțională asociată cu imaginea lui Dumnezeu. Aceasta determină

dezvăluie efectele și reacțiile asupra persoanei în cauză și informații esențiale despre

pentru un consilier spiritual. Un studiu în psihologia religiei confirmă că relația de sine-Dumnezeu

schimbări în rețeaua interpersonală. Opusul acestui lucru

tendinţa exprimă că schimbarea dimensiunii relaţiilor sociale a omului este

provoacă o schimbare a chipului lui Dumnezeu.737 Directorul spiritual trebuie să ţină cont de imaginea lui Dumnezeu şi de

semnificațiile care vin cu el, sentimentul de viață, care reflectă faptul că situația de viață și

abordare cu o intervenție de îngrijire spirituală adecvată lumii credinței.

736KLESSMANN, 2010. 215.737KLESSMANN, 2010. 216.

9.6. Procesul de conversie dintr-o perspectivă psihologică profundă

Aceasta este o zonă de cercetare specifică care se învecinează cu psihologia și teologia, care este două

El vorbește despre același fenomen în două abordări și interpretări diferite. Conversia

psihologia își derivă procesul din straturile profunde ale sufletului, ducând înapoi la inconștient

caută răspunsul în rădăcinile sale, adică în limitele personalității, teologia este fundamental

nu este mulțumit de asta: forțele motrice ale conversiei sunt exterioare unei persoane, un interior superior

conduce înapoi la „necunoscut”, și prin credință descoperă în acest proces lucrarea lui Dumnezeu.738 Aici.

Trebuie făcută o distincție între religios și alte tipuri de convertire, cum ar fi morală, estetică,

sau contra-conversie739. Aici urmărim fenomenul spiritual al convertirii religioase.

Întâlnirea celor două domenii științifice în studiul conversiei ridică o întrebare delicată:

dacă metodele de cercetare psihologică pot fi aplicate unui astfel de fenomen spiritual religios

în studiul său, care este despre experiența numinosului? Nu cădem în profanare?

și cădem în capcana neînțelegerii dacă folosim doar opinii și categorii rigide, științifice

aplic-o la examinarea unui fenomen teologic extrem de plastic? Cele religioase

Problema conversiei încă mai deține întrebări nerezolvate pentru științe, și chiar așa este

Misticismul ei îl face impenetrabil analizei științifice. THE

Sunt deja cunoscute diferite forme de convertire religioasă, printre care pot fi recunoscute următoarele:

procese de conversie şi procese patologice legate de procesul de independenţă faţă de personalitate

fenomene de asemenea. Mai presus de toate, trebuie remarcat faptul că convertirea religioasă, deși

Îl supunem controlului psihologiei religioase științifice, evitând neînțelegerile și prejudecățile.

afirmații științifice care subminează credința religioasă.

Ce este conversia? „Viața spirituală, pneumatică, intelectuală este o viață care zguduie întreaga individualitate”.

Ne referim la debutul sau apariția lui treptat sau brusc. „740 Pe lângă toate acestea, da

Vocabularul care intră în sfera conceptuală a conversiei este, de asemenea, divers:

a fi reînnoit, a primi har, a avea o experiență religioasă, a dobândi certitudinea etc.

Acestea sunt concepte care descriu procesul brusc în timpul căruia, într-un anterior

Un eu divizat care se consideră păcătos, inferior și nefericit devine integrator

devine, adică devine fericit considerându-se bun și valoros, o realitate religioasă

în urma unei apucături mai hotărâte.

Lajos Vető (1965) rezumă munca a doi cercetători de la începutul secolului, W. James și Starbuck, privind psihologia religiei.

rezultatele cercetătorilor741 care au investigat fenomenul psihologic al conversiei. Aspecte semnificative

738V .ö. VETŐ Lajos: Experiential Psychology of Religion, University Press, Budapesta, 1965. 40. 739SÜLE, 1997. 228.740SÜLE, 1997.229.741VETŐ, 1965.24-26.

s-au afirmat: conversia este mai frecventă în rândul tinerilor și femeilor

fenomen religios.742 Declanșatoare: frică (adică frica de moarte, frica de Judecata de Apoi),

anxietate existențială, remușcări, vinovăție, învățătură și îndrumare spirituală, constrângere și

presiunea socială. Fenomenul de convertire care poate fi atribuit în mod liber lui Dumnezeu sau Hristos este foarte mic.

(2%) au avut loc. Vârsta grupului de vârstă chestionat este semnificativă, ca conversie

Apariția sa depinde de maturitatea personală și de factorii declanșatori.

Deci, ce este conversia? Mai simplu spus: schimbare. Aceasta este o unitate dinamică

efortul personalității, care apare ca urmare a influențelor negative externe și interne

are un efect de tendință, de diviziune: depresie, disperare, furie, confuzie și nu

înțelegere, respingere.743 Lupta pentru unitate, armonie interioară este posibilă cu o schimbare a centrului de greutate,

adică se subliniază imagini și gânduri care nu erau înainte și acestea au efect

se exercită asupra persoanei. El va deveni diferit, adică se va converti.

Pentru a defini conceptul de conversie, trebuie să distingem între psihologic și

între formulări teologice. Bazat pe interpretarea psihologiei, religioase

convertirea este „dizolvarea unui fel de sinteză spirituală și, în același timp, crearea unei alte sinteze.

Acest proces este echivalent cu conversia (schimbarea opiniei), în sociologie,

un concept folosit în estetică și politică. Cu toate acestea, această schimbare nu afectează oamenii.

adâncimi spirituale, deci schimbarea are loc în structurile superioare ale personalității, fără

că ar provoca o schimbare spirituală mai profundă.

Cu toate acestea, convertirea religioasă prin interpretare teologică pătrunde adânc în personalitate, în sine.

Ajunge în stratul inconștient, ceea ce duce la restructurarea atitudinilor de personalitate ale unei persoane.

rezultate. Ca rezultat, viziunea asupra lumii a persoanei, sistemul de valori, relația cu Dumnezeu și lumea

relaţia lui cu sine însuşi se dezvăluie într-un nou context.744

EXC. Fenomenul de convertire este prefigurat în multe feluri în noi înșine.

purtăm. Fenomenul de a adormi și de a trezi, de anihilare și renaștere

experimentăm fenomenul trezirii. Dimensiunea visului este o lume

experiență în care prevalează legi și ordine diferite decât cea în mod conștient

în lumea noastră construită și experimentată. Dezvoltarea psihosocială este vechea

Este vorba despre a pleca și a te naște din nou. Criza și reînnoirea sunt similare

reprezintă o tendință. Provocările și pericolele atât de caracteristice adolescenței

experiența, ca joc, poartă posibilitatea de a pierde, dar noul

entuziasmul de a-ți descoperi propria identitate.

742Deși convertirea poate avea loc de fapt în orice etapă a vieții, ea are loc predominant între 12 și 17 ani.

fenomen observat la grupa de vârstă. (trad. proprie) DONELSON, Elaine: Psihologia religiei și a adolescenților

în Statele Unite: din trecut până în prezent. Tendon: Journal of Adolescence, 1999, nr. 22, 187-204.743 V .ö. István Levente FRUTTUS: Conversia ca fenomen în psihologia religiei, în: HORVÁTH Szabó Katalin

(ed.): Studii de psihologie a religiei, Editura Academică, Budapesta, 2003. 116. 744VERGOTE, 2001. 178.

9.6.1. Dinamica interioară a sufletului

„Ceea ce religia creștină numește Evanghelia, vestea bună, este în esență aceasta:

pe care Dumnezeu îl iubește. În ceea ce privește maturizarea individuală, aceasta înseamnă că putem experimenta,

că la fiecare vârstă există o forță autonomă, dependentă de ego, care lucrează în interiorul personalității

factor independent, dinamic, nucleul nostru primordial, care determină dezvoltarea fizică, spirituală și intelectuală a omului

fabrică. Chiar dacă ego-ul acționează împotriva acestui lucru, dacă păcătuiește împotriva acestui lucru, sau chiar

ucide acest impuls în sine. Învie, iartă, acceptă și dă din nou energie vieții. Acest

esența psihologică profundă a evangheliei creștine."745

În procesul de conversie, descoperim un efect dublu-direcțional: un efect intern,

mediu intrapersonal și extern, câmp de forță interpersonală. Ambele sunt subliniate, dar

procesele psihologice interne se dovedesc a fi cruciale. Dacă spiritualul interior

procesele nu decurg uniform calitativ dacă unul, de ex. influența externă este mult mai puternică,

după cum ar putea urma procesul spiritual interior, ele apar ca urmare a unor fenomene sugestive

a suferit deraieri, iar conversia nu va fi rezultatul dezvoltării libere și naturale.

Cu toate acestea, este important de reținut că componentele externe și interne ale conversiei

ele variază de la persoană la persoană. Prin urmare, procesul de conversie nu are loc în mod egal. THE

Intensitatea conversiei variază, de asemenea, uneori poate fi atât de eficientă încât personalitatea de bază

atitudinea ta se poate schimba.

O trăsătură caracteristică a adolescenței este influența dominantă a factorilor externi asupra celor interni.

pe lângă procese. Totul depinde de maturitatea interioară a persoanei, foamea spirituală, receptivitatea.

Este vorba despre dorința lui, despre deschiderea lui către nou. Fenomenele externe însoțitoare, cum ar fi tremuratul,

agitație, manifestări neobișnuite ale unui suflet care trăiește o experiență grozavă, stări extatice,

viziunile, convulsiile, senzațiile de plutire, vorbirea în limbi sunt doar secundare

o considerăm semnificativă. În timpul conversiei, aceste fenomene nu sunt cele care poartă esențialul

accent.

Deci, ce este conversia? – Putem pune întrebarea din nou? Următoarele considerații

Pe baza acestui fapt, putem identifica câteva aspecte caracteristice ale conversiei:

a) Procesul de conversie nu este legat de fluctuațiile obișnuite ale dispoziției cotidiene,

ci la o așa-zisă stare de conștiință alterată. Asta se întâmplă când ne rugăm, în interiorul nostru.

întorcându-se spre, devenind tăcut, în timpul meditației, când citiți Biblia. Aceste stări

practic procese de acţiune controlate conştient de ego. Cu toate acestea, există externe

efecte care acţionează spontan, neaşteptat, aproape traumatic şi sunt modificate

ele induc o stare de constiinta. De exemplu: bucurie neașteptată, roman, eveniment special, impact traumatic,

etc. Unele mișcări carismatice își caută succesul tocmai în acest efect indus din exterior.

745SÜLE, 1997.254.

element esențial al procesului de conversie.

b) Trebuie să afirmăm că în procesul de convertire, experiența în sine nu este

suficient. Mai mult, trebuie să examinăm și rezultatul experiențelor. Nu este considerat echivalent

Experiența unui consumator de droguri sau a unei persoane care este posedată de un dependent de droguri este materialul de transă și experiență al dependentului de droguri.

cu experienţa unei experienţe religioase. Deși ambele sunt experiențe, primele sunt dăunătoare și nu sănătoase.

experiențe. O experiență sănătoasă are propria definiție. Acele experiențe

sunt sănătoase, care afectează întreaga unitate pneumatică şi psiho-biologică a omului şi

ele captează, adică au impact asupra întregii realități umane individuale. În concordanță cu aceasta

Învățătura apostolului Pavel, care a explicat vorbirea în limbi (ca o experiență extatică),

subliniază interpretarea Evangheliei în biserică, deoarece aceasta servește direct zidirii comunității

(1 Corinteni 14).

c) Starea duală de conștiință experimentată în sinele conștient al persoanei în timpul procesului de conversie

(ego-ul) se instalează. Pe de o parte, putem observa acțiuni și sentimente care sunt vii în practica trecută și prezentă.

sarcină negativă, tot ceea ce eul conștient vrea să scape (bătrân). Pe de altă parte, acolo

Există un pol opus în sinele conștient, care este responsabil pentru atingerea stărilor dorite.

se străduieşte (om nou). Procesul de conversie integrează această pereche de contrarii în așa fel încât

La sfârșitul procesului de conversie, are loc o schimbare a accentului în favoarea noului stat. Personalitatea

se stabileşte un nivel superior în ansamblu. În caz contrar, tensiune crescută în minte

O poate rupe în două, poate apărea o stare de conștiință divizată. Interpretat într-un mod specific, the

Conversia este o dinamică internă a sufletului care poate fi considerată și sistemul său de apărare.

d) După evenimentul convertirii, straturile profunde ale sufletului se deschid și apar conținuturi pozitive.

curge în conștiință, care sunt încărcate cu o mare energie pentru auto-dezvoltare și auto-realizare

ele poartă experiența fericirii. Creșterea valorii, chiar dacă mică, poate fi astfel atribuită

o mică convertire, despre care Sfânta Scriptură o vorbește ca fiind convertire zilnică (Col 3, 9-10).

Trebuie să afirmăm cu foarte multă hotărâre că în procesul său este considerat sănătos

conversie, al cărei conținut interior curge în conștiință din tărâmul sinelui (nucleul nostru).

Dacă acest lucru nu se întâmplă, conținutul arhetipal distorsionat va apărea din straturile inconștientului.

ies la suprafata. Acestea pot fi experiențe pozitive sau negative, dar durabilitatea și

Conținutul lor care definește personalitatea este cunoscut din „fructe”.

196

9.6.2. Diferențele dintre fazele de conversie și renaștere

Ferenc Süle distinge între două faze: una este conversia propriu-zisă, cea

altul este renașterea în sensul scriptural. În cele două faze ale procesului, adică conversia

pot fi interpretate ca parte a procesului, dar nu pot fi separate structural unul de celălalt. Aici

Există, de asemenea, fenomenele de primă plăcere și recul.

9.6.2.1. Faza de conversie

Starea de criză spirituală sau criză care a survenit declanșează nevoia de sine conștient (ego-ului).

pentru schimbare. Acest lucru poate fi cauzat de experiențe traumatice personale, de o situație specifică de viață,

pierdere, pauză de carieră etc. În această stare de criză, partea conștientă a personalității

(ego-ul) își experimentează propriile limitări și neputință. Aceasta este o neliniște existențială

cauze, care este greu de suportat pentru persoanele cu o atitudine predominant rațională

provoacă anxietate. Experiența anxietății este legată de sinele conștient însuși.

duce la o modificare a valorilor. Este deci necesar ca sufletul profund

Lăsați noi forțe să curgă în conștiință din tărâmul umbră. Efectul acestui lucru este recunoașterea vinovăției,

duce la recunoașterea și acceptarea greșelilor. Vinovația și pocăința sunt două concepte teologice,

care este legat organic de prima fază a conversiei. După părerea lui Jung, sufletul

Dinamica sa internă naturală permite prăbușirea și distrugerea ego-ului

conducând în regiunile mai profunde ale inconștientului și de acolo câștigând reînnoire. Neputința ego-ului

Înseamnă, de asemenea, capacitatea sa de a se dezvolta și de a se schimba, pentru că aici este calea către recunoscut

jumatate din solutii.

9.6.2.2. Faza renașterii

Faza conversiei vorbește clar despre transformarea care a avut loc în sinele conștient.

O criză de valori așteaptă o soluție. Principiul homeostatic al unității sufletului este criza care a apărut

caută să o restaureze, iar contrabalansarea crizei valorilor este apariția din straturile profunde ale inconștientului

se realizează prin forţe. Dacă acest lucru nu se va întâmpla, criza va lăsa o amprentă profundă și de durată.

lasa-l in sufletul tau. „Căci întristarea evlavioasă produce pocăință care nu duce la pocăință.”

mântuirea, dar întristarea lumească produce moartea. ” (2 Corinteni 7:10)

În faza renașterii, straturile profunde ale inconștientului colectiv sunt activate, iar din sinele

forțele care curg spre exterior promovează formarea unei noi identități, care prin valoarea și competența ei

o depaseste pe cea precedenta. Prin urmare, sufletul nu experimentează doar sentimentul condamnător al autocriticii, ci și

generează și posibilitatea de reînnoire. Aceasta înseamnă o schimbare și rearanjare a unui sistem de valori interne.

La nivel de experiență, conceptul de har iese în prim-plan. Deci dacă eul

Gama sa de valori pozitive fertilizează sinele conștient în criză, harul este sursa tuturor

Experiența lui de transcendență este realizată: Dumnezeu îl acceptă, îl iubește și îl iartă în ciuda tuturor lucrurilor. Acesta este

197

eveniment spiritual cu bucuria de a găsi adevărata sursă a vieții, întâlnirea cu Dumnezeu

Aduce un sentiment înălțător. Renașterea nu este doar un proces periodic. O relație

Acesta este începutul unei relații care ia naștere între ego și sine și care nu mai privește sinele conștient, ci

se concentrează pe selfie-uri. Acest lucru are un impact asupra eului conștient, dezvoltarea relațiilor,

pentru transformarea altruistă a unei atitudini narcisiste.

9.6.2.3. Perioada primei bucurii și fenomenul de reacție însoțitor

Coincide cu sentimentul de eliberare experimentat în timpul renașterii. Persoana

Experiența lui are o valoare și un accent diferit în mediul său. Noi forțe și o nouă ordine domnesc

în ea, care trezește bucuria de a trăi.

Dinamica internă homeostatică a sufletului nu este controlată uniform. Astfel, entropicul

După impact, există posibilitatea unui rebound. Bătrânul care lucrează adânc în suflet recâștigă spațiu.

încearcă să câștige. Existența omului nou, care încă nu a devenit puternic, este în pericol, ceea ce este religios.

nu este acceptată și nu poate fi acceptată în anumite cercuri. Aceasta are ca rezultat represiuni interne, care

inițiază procese distructive. Deci, în procesul de conversie, o greșeală comună este

atitudine pozitivă unilaterală, efecte secundare care urmează în mod natural procesul

fără a lua în seamă. Aceste represiuni sunt evenimentele care au precedat convertirea.

sunt puse în pericol de dorința de conformare, efectul narcisist al ego-ului, venind din nou în prim-plan,

care subliniază din nou egocentrismul în auto-organizarea personalității.

9.6.3. Cinci grupuri cuprinzătoare de convertire ca fenomen spiritual religios

Fenomenul de convertire îl găsim în succesiunea cronologică a experiențelor religioase. Acesta este un fel de

deschizând ușa spre începutul vieții spirituale. Acest lucru se caracterizează prin faptul că individul personal

legate de problemele noastre și de experiența unor realități transcendente dincolo de personal

poartă de asemenea.

Antoine Vergote restrânge procesul de conversie la cinci fenomene majore.746

1. Trezirea convertirii. Procesul a fost recunoscut în cercetările efectuate la începutul secolului

James Starbuck, care a descris obiceiul de conversie al adolescenților. Acest proces de conversie are trei

fază semnificativă: trezirea sentimentului de nevoie morală, sentimentul de vinovăție în

este înlocuit de un sentiment de neputință, inferioritate, disperare și deznădejde,

formularea nevoii de schimbare, schimbarea stării critice experimentate

se formulează oportunitatea, o fază de recuperare în care speranţă, încredere şi

Domină un sentiment pozitiv de așteptare a mântuirii. Această formă de convertire este criza morală și emoțională

Are loc în urma unei întorsături dramatice a evenimentelor, dar aceasta nu este permanentă.

746Vezi: VERGOTE, 2001, p. 179.

2. Conversie centrată pe soluție. O criză trăită într-o anumită situație de viață

creează o situație forțată. Trecerea bruscă de la această situație forțată la religiozitate

Evadarea permite eliberarea. Acest proces este caracterizat de un model fluctuant, recurent.

se cunosc fazele. Și-a trăit credința și a trecut printr-o schimbare experiențială în lumea lui emoțională.

Persoana începe din nou să fie atrasă de viața religioasă și parcurge încet calea care

o mai experimentase cu o bruscă experienţă.

3. Conversie continuă. Coeficienții intelectuali și emoționali sunt deopotrivă prezenți

si se dezvolta. Conversia are loc pas cu pas, aproape imperceptibil.

4. Conversie bazată pe viraje dramatice. O întorsătură neașteptată a evenimentelor a dus la un colaps

are consecințe imprevizibile. Se poate întâmpla ca în rebeliunea persoanei, religia

devine un dușman înverșunat, dar este descoperit singurul Dumnezeu pe care l-a experimentat în prăbușire

poate deveni un căutător de valoare. Conversia este indusă de șocul emoțional, deci nu este permanentă.

5. Conversie după experiență. Acest fenomen de convertire se bazează și pe experiența religioasă.

Realitatea lui Dumnezeu apare sub forma experienței directe. Aceasta ar putea fi o experiență de dragoste,

în urma reflecției și discernământului evanghelic sau a altor acțiuni cultice. Această conversie

Conținutul său religios determină durabilitatea și puterea fenomenului.

9.6.4. Relația dintre dezvoltarea credinței și fenomenul convertirii

James Fowler arată o legătură interesantă între etapele dezvoltării credinței și convertirii.

proces.747 Deşi dezvoltarea credinţei este specifică etapelor de vârstă, familiei şi

un proces legat de elemente psihosociale, pot fi recunoscuți factori de relație legați de conversie

aspecte.

1. Dezvoltarea credinței fără convertire. A crescut în familii care practică religia ortodoxă

persoana dobândește tradiții religioase, ritualuri și noi modele prin practica religioasă

o învață iar și iar.

2. Conversia fără dezvoltarea credinței. Dacă procesul de conversie nu este conectat la a

la o realitate spirituală și valorică mai înaltă, care ar întări identitatea și imaginea de sine, nu se întâmplă

dezvoltarea credinței.

3. Conversie care promovează dezvoltarea credinței. În timpul convertirii, personal și religios

Relațiile sunt reevaluate și apar schimbări în stilul de viață.

4. Dezvoltarea credinței care promovează convertirea. Acesta este un caz de convertire interreligioasă. THE

o persoană care critică în mod natural valorile religioase, morale și intelectuale tradiționale

descoperă în conținutul teologic al altei religii valori și structuri de gândire care

747În cele ce urmează mă voi baza pe explicația sumară a lui Fowler. Vezi: FOWLER, James: Etapele

Crede. Psihologia dezvoltării umane și căutarea sensului. Gütersloher Verlag Gerd

Mohn, 1991.292.299-304.

care sunt potrivite pentru ei.

5. Convertirea, care implică un anumit nivel de dezvoltare a credinței. Un necredincios și un necredincios

o persoană religioasă de vârstă mijlocie care, în urma convertirii sale, devine conectată la un mediu religios,

după stadiul de dezvoltare a credinţei adecvat vârstei lor.

6. Conversia înainte de durerea asociată cu dezvoltarea credinței. Fundamentalistul

În unele cercuri, experiența a fost condusă de frica generată de vinovăție, frica de condamnare.

O experiență profundă de convertire aduce un sentiment de iertare și eliberare. Dacă acest proces

apare în copilărie, creează un nivel de dezvoltare a credinței la vârsta adultă care este atât de puternic încât

că crizele de identitate ale adolescenței și ale tinereții de mai târziu nu-l vor zgudui și probabil îi vor dura toată viața

rămâne la acest nivel.

Perechile de mai sus sunt formale, dar oferă o privire în ascuns

dimensiune care, în spectrul larg al experienței religioase, este legată de procesul de convertire

interpretabil.

9.6.5. Interfețele pocăinței și convertirii

Unde este punctul de întâlnire? Dacă le examinăm doar pe cele două spirituale

proces, descoperim atât de multe asemănări încât se pune întrebarea: nu suntem la fel

Vorbim despre faze ale unui proces cu intensități diferite? Teologia distinge clar

între fenomenul și conținutul convertirii și pocăinței, dar aproape întotdeauna sunt legate între ele

îl menționează în legătură. În așa fel încât pocăința, ca eveniment cronologic, precedă

conversie și, chiar și ca proces înrudit, aduce la viață un fel de întoarcere în persoană

aduce o schimbare radicală. În cele ce urmează, vom discuta punctele de asemănări și diferențe

O voi discuta pe baza caracteristicilor psihologice de dezvoltare ale adolescenței.

Există trei factori de luat în considerare în procesul pocăinței: recunoașterea păcatului

(vinovăție), cu sentimentele neplăcute însoțitoare și depășirea voită a păcatului. Deja în adolescență

Tânăra personalitate se confruntă cu decalajul de nerezolvat între ceea ce se dorește și ceea ce este realizabil.

cu un gol. Conștientizarea zdrobitoare a neputinței și slăbiciunii este un sentiment adânc înrădăcinat de rușine și

induce un sentiment de imperfecțiune. O persoană poate face două lucruri: să admită că este incompletă prin autoexaminare

starea, sau o ascunde sau o ascunde. Lipsa autocriticii oneste îl privează pe cineva de cinstit

și pocăința. Fără pocăință, atitudinile religioase nu se schimbă, atitudinile

iar schimbarea ei este o condiție prealabilă organică pentru convertire, dar și pentru dezvoltarea religioasă completă.

ambele. Prin urmare, pocăința este o condiție esențială pentru orice convertire.748

Pe lângă asemănări, trebuie remarcată și diferența, care este faza de recunoaștere.

de căutat în profunzimea ei. În conversie, recunoașterea aduce o criză interioară, care distruge ego-ul,

care, în timpul „anihilării”, este îndreptată spre straturile mai profunde ale inconștientului (în interior), de unde

748V .ö. Semănător, 1965.113.ff.

200

conținuturi pozitive reînnoite se ridică spre straturile conștiinței.749 În timpul pocăinței, aceasta

procesul conștient este conectat la sentimentele chinuitoare care însoțesc vinovăția, cum ar fi rușinea, dezgustul,

dezgust, anxietate, dezgust, teamă, regret, tristețe, care sunt sentimentele

ele se referă la acţiune şi aceleaşi sentimente apar în timpul conversiei ca

fenomen însoțitor. În timpul pocăinței, aceasta pregătește întoarcerea conștientă și voită de la tot ceea ce

ce s-a întâmplat în evenimentul trecut. Factorul voinţă este deci un element al pocăinţei care

determină întoarcerea internă a persoanei de la fapta săvârșită, și de aici se deosebește

de la convertire, proces care este independent de voință. A intrat în criză în timpul convertirii sale.

Din adâncurile inconștientului, din direcția sinelui, energii noi și pozitive pătrund în sus și în exterior către ego.

valori cu care ego-ul se poate identifica din nou, acest lucru face posibil ego-ul reînnoit

El își creează astfel integritatea cu sine însuși, o nouă identitate, posibilitatea unei noi existențe.

9.6.6. Rezistență și conversie

Un domeniu îndelung recunoscut și cercetat al psihologiei analitice este a pacientului

depășirea rezistenței, conștientizarea sentimentelor ascunse, reprimate. Freud despre autocunoașterea

credea că rezolvase complet această problemă. În timpul procesului de conversie, foarte des, aproape

Întâmpinăm în mod firesc fenomenul de rezistență. Am putea spune că

un mecanism de apărare a personalității care menține stabilitatea personalității, față de exterior, subversiv

urmărește să excludă conținutul educațional. Reacțiile care însoțesc sentimentul de rușine arată o tendință similară.

arată: a ascunde de sine și de ochii celorlalți tot ceea ce afectează negativ

demnitatea umană.

Rezistența ia uneori forma unei prejudecăți spontane. Acestea sunt intensive

Ele sunt însoțite de încărcătură emoțională, iar sinele conștient se luptă pentru a stabiliza sentimentele.

cu memoria sa.750 Procesul de convertire nu se răspândeşte numai în dimensiunea spiritual-psihică, ci

Are orizonturi definite în timp. Aceasta este faza recidivei, în care argumentele raționale

ei domina sentimentul religios. Noua stare dorită în convertire este împinsă în fundal, cea spirituală

revelația dispare. Uneori, izbucnirile apar numai ani mai târziu, când persoana

și-a rearanjat structurile mentale interioare în funcție de perspectivele nou dobândite.

Trebuie spus că rezistența nu este doar un mecanism psihologic sănătos, ci

componentă necesară a finalizării conversiei. Doar conform noului centru de viață

restructurarea, care aduce la viață o serie de rezistențe, are ca rezultat un trecut clar și

dezvoltarea unei personalități care reinterpretează evenimentele prezente.

9.6.7. Lumea patologiei și conversiei

Există multe asemănări între procesul spiritual patologic și procesul de convertire.

749Vezi mai sus: Fazele procesului de conversie. capitol.750VERGOTE, 2001. 185.k.

apar, dar ele diferă în ceea ce privește rezultatele lor. Dualitate în sufletul unei persoane patologice

se dezvoltă. O realitate experimentată și o imagine ireală care decurge din inconștientul sufletului, care este

omul o păstrează cu drag. Nu pune în conflict imaginile nerealiste cu realitatea, nici

le confruntă, dar le încorporează pe ambele în viziunea sa asupra lumii. În timpul procesului de conversie,

al doilea, un conținut de imagine existent este confruntat cu un conținut de imagine nou. Pentru amândoi

Au adevărata valoare a realității și pătrund în întreaga personalitate. Persoana convertită îl lasă pe cel nou să intre.

întrebările despre credințe pentru sine, iar îndoielile care apar sunt legate de conținutul deja existent al credințelor

cer o revizuire. Ciocnirea acestor două conținuturi, confruntarea valorilor interioare

are ca rezultat integrarea unui nou conținut de imagine.751

9.7. O interpretare de psihologie religioasă a vinovăției adolescenților

9.7.1. Vinovăție nedefinită sau imaginată

Cu toate acestea, sentimentul de vinovăție poate fi abstract sau nedefinit. THE

Dezvoltarea unui sentiment nedefinit de vinovăție este precedată de scăderea valorii în adolescență.

sentiment de vinovăție. La această vârstă, funcțiile cognitive avansează și identitatea se dezvoltă.

și o tendință spre independență. Aceasta explică de ce sentimentul de vinovăție adevărată

de fapt, apare doar la vârsta adultă. Dacă în timpul unui control aleatoriu al poliției a

Un adult este depășit de un sentiment nedefinit de vinovăție, care nu poate fi considerat normal. Acest

Demonstrează că autonomia persoanei nu s-a dezvoltat încă pe deplin. Externul, autoritar

influenţa într-un mod sugestiv influenţează personalitatea adolescentului, care – oferind protecţie

în absența autonomiei personale – tensiune, remuşcări, adică nedefinitul

induce sentimente de vinovăţie.752 Dezvoltarea autonomiei personale este întârziată sau

slăbiciunea poate lăsa loc unui sentiment de vinovăție nedefinit sau imaginat, care, dacă

după adolescență, persistă până la vârsta adultă și poate influența semnificativ

Îți poate afecta starea de spirit și chiar întreaga perspectivă asupra vieții.753 Coeficienți de personalitate

ele sunt încă active în acest caz, deși această operațiune este inactivă, deoarece conflictul generat între eu și ego

tensiunea nu corespunde cerinţelor realităţii. Același proces funcționează invers: the

degradarea mediului (juridice, culturală, socio-morală, religioasă), împiedică a

judecată de valoare sănătoasă, standarde morale corecte, un sentiment realist de vinovăție

dezvoltare. Frecvența autoînvinovățirii nefondate duce la vinovăție nevrotică

751VERGOTE, 2001. 184.752Vinovatie irationala. Katalin HORVÁTH-Szabó: Religie și comportament uman, Péter Pázmány Catolic

University, Piliscsaba, 2007. 92. 753VERGOTE, Antoine: Guilt and Desire, Semmelweis University-Dialogue Foundation, Budapest, 2008.

101.k.

202

rezultate,754 care fenomen susține retragerea sau evadarea patologică.

Merită menționată practica generală (și nu specifică) a bisericii

o chemare la spovedanie, chiar și într-un cadru liturgic, care este o expresie a vinovăției nespecificate

Induce sentimentul, adică îl adâncește și mai mult. Ceea ce ajută la rezolvarea acestui lucru este universalul

legarea conștientă a normelor, care din când în când are ca rezultat o reînnoire și elimină

din efectul nevrotic al vinovăţiei.

9.7.2. Relația dintre vinovăția adolescentului și conștiință

Procesele psihologice de profunzime examinate mai sus sunt clasificate în primul rând în funcție de efectele lor intrapsihice.

am examinat. Cu toate acestea, aceste procese au și propriile lor efecte interpersonale unice.

trebuie să calculăm care sunt situațiile de fapt clare,

întrebări care așteaptă să primească răspuns.

a) Transferul

„Sentimente din copilărie, cum ar fi dragostea, ura, frica, dezamăgirea,

vinovăția, rușinea, durerea, provin din evenimentele relației cu părinții și

Sunt „cufundați în oceanul uitării forțate a maturității”. Doar o geamandură de suprafață

mișcarea indică neliniștea forțelor adâncului”755. Atât Freud, cât și Jung, transferul și

a descoperit sentimentele latente, reprimate din interiorul persoanei în dinamica specifică a contratransferului

în proiectarea lui asupra altei persoane. Psihoterapia a fost de atunci revizuită de multe ori și chiar

utilizează eficient complexul de simptome de transfer și contratransfer în procesul de a ajuta.

Când furnizorul/terapeutul de îngrijire spirituală recunoaște în comportamentul caracteristic pacientului său,

în atitudinea sa față de acele moduri independente de situație, importate de a răspunde la relații,

care, atunci când sunt proiectate asupra lui, îl înzestrează cu trăsături și sentimente ireale, atunci el este prins în fapt

Situațiile, emoțiile și rănile din fostele relații din copilărie sunt reînviate prin transmitere,

traume. Comportamentul conștient al unei persoane este legat de inconștientul său, precum apa.

o geamandură care se deplasează la suprafață pentru curenții care lucrează în adâncurile apei. Comportamentul părintelui adesea

poartă experiențe traumatice latente, neprocesate, care sunt un eveniment trecut, cel

născut și rămas ca urmare a neglijării sau suprimării funcției conștiinței

în straturile mai profunde ale inconștientului și proiectând acest conținut conflictual, parcă în mod nerealist

își împovărează copilul.

Pe urmele lui Jung, putem spune adevărul: „Fără păcat (conștiință), din păcate, nu există maturitate spirituală și

orizontul spiritual nu este revelat."756 Prin analogie, putem afirma că conștiința,

754Conform învăţăturii freudiene, hiperactivitatea supraeului poate subordona complet eul. Vina excesiva

provoacă autoagresiune. V.o. FREUD, 1993. 68-73.p.755BAGDY , FEKETE, TRANSILVANIA, DOMENIUL: „Metoda Temelor Conflictului Relației Centrale" a lui Luborsky. Tendon:

BAGDY Emőke, BAKTAY Gizella, MIRNICS Zsuzsánna (eds.): Examinarea relațiilor de cuplu și de familie.

Budapesta, 2006. 12.1. 756Traducerea mea. HARTUNG, Marianne: Frica și vinovăția în psihologia profundă și teologia. Editorul W.

Mai presus de toate, remușcarea este un dar ceresc, un har adevărat,

în măsura în care serveşte unui nivel superior de autocritică. Înțepătura de conștiință servește drept semnal,

că lucrurile subconștiente așteaptă să fie dezvăluite. Persoana, eliberată de izolarea păcatului,

își remodelează propriul loc la nivel micro și macro-social. Procesul de a deveni conștient de păcat,

conduce în cele din urmă la acțiune responsabilă față de aproapele, iar aceasta, la rândul său, duce la persoană

un pas spre autorealizare și împlinire.

9.7.3. Coeficienții psihologici de profunzime ai vinovăției: 757 represiune, aflux, proiecție

Trebuie să vedem sistemul ideologiilor sociale și fundamentelor etice vest-europene

influența combinată a principiilor etice creștine, a învățăturilor mahomedane, a filozofiilor grecești,

Conduita etică engleză, evlavia francezilor, legalismul fariseilor, ca binele

există norme universale, absolutizate și pluralizate, cu care societatea și individul

ambele sunt identificate. Acest proces este acum doar un fenomen social și etic general. THE

Am ajuns la intersecția domeniilor sociologiei și psihologiei. Aplicat adolescenților

În ceea ce privește efectele socio-etice, ne vom concentra în primul rând pe două concepte psihologice profunde:

Trebuie să vorbim despre suprimare și aflux. Atât Freud, cât și Jung discută aceste două,

proces contradictoriu.

Reprimarea este comportamentul specific al conștiinței ego-ului prin care negativ personal

conținutul care nu respectă standardele etice este suprimat, adică ținut în afara conștiinței,

Îl pune în subconștient, practic scăpând de el. Aceasta este o apărare binecunoscută

mecanism al personalității adolescentului care cere sacrificiu și provoacă suferință.

În același timp, între conținutul personalității excluse și ego rămâne o legătură durabilă.

(așa se întâmplă cu interzicerea sexuală, restricțiile alimentare, suprimarea agresiunii, regulile de comportament

conformitate).

Afluxul este un proces de natură similară, dar de direcție opusă. THE

conținuturi existente suprimate în subconștient, care au fost cândva părți (detașate) ale personalității,

au pierdut contactul cu sinele conștient. După o perioadă nedeterminată de timp, o persoană, prin conștiință,

ele invadează conștiința într-un proces incontrolabil, bulversând sistemul și lumea acesteia,

ei confundă. Acest fenomen este rezultatul sexualității, agresiunii, furiei și a altor persoane comise și reprimate.

Înseamnă pătrunderea unor elemente, cu contra-efectul cărora nu numai adolescentul, ci și părintele, școala

De asemenea, trebuie luate în considerare un consilier spiritual și un profesor.

Personalitatea rolului, ca o mască, ca o uniformă, sau un scut de protecție, în spatele căruia

adevăratul sine al persoanei este ascuns, este supus cerințelor timpului și ale societății

Kohlhammer, Stuttgart, Berlin, Köln, Mainz, 1979. 51.757 Mai jos mă bazez pe rezumatul lui Neumann. NEUMANN, Erich: Psihologia profundă și

etica nouă, Kindler Verlag BmbH, München, 1973. Ediția a III-a. secolul al XVII-lea.

204

transmite și poartă conținut adecvat, care include adevăratul sine, represiuni și influxuri

încearcă să o respecte.

Subdezvoltarea valorilor morale este adesea atribuită practicilor penitenţiale ale comunităţilor primitive.

îl putem ajunge din urmă în reacția lui. Acest comportament duce adesea la țap ispășitor și

actul de a găsi. Procesul psihologic și explicația pentru aceasta este cunoscută: se numește proiecție.

numit. O persoană care nu poate integra acțiunea greșită pe care a comis-o, adică nici una

Nici acuzația și nici vinovăția nu se pot apropia de persoana lui, nici nu știe asta în realitate

a integra. O astfel de persoană nu știe despre propriile greșeli, ci despre greșelile proiectate asupra altora. Acest

Psihologia adâncimii o numește proiecție a umbrei. Acea crimă comisă împotriva ordinii externe și interne,

pe care persoana nu este în stare să le integreze ca vină proprie și nu le poate face față ca

cu un conflict străin, unui obiect străin extern, comunitate, deoarece problema este străină

o leagă de cauza sa naturală și încearcă să scape de ea. Căutarea țapilor ispășitori este individuală și

Funcționează și în format de grup.758 Într-un mediu familial, dar și într-un grup de adolescenți, la școală

Numirea unui țap ispășitor este obișnuită: se dă schimbarea sursei problemelor

pe persoană. Dacă „țapul ispășitor” este alungat în pustie cu poverile impuse asupra lui, proiectantul

persoana sau comunitatea caută un nou țap ispășitor.759 Într-o zonă culturală dată, școala

minorități care trăiesc într-o comunitate, obiecte străine de proiecție a umbrei, în măsura în care sunt rasiale,

după stratificarea socială, performanța școlară, sexul, culoarea pielii sau orientarea religioasă

sunt diferite de grupul majoritar din comunitate.

Identificarea internă a adolescentului determină atașamentul său față de o anumită persoană și comunitate.

datoria, decizia și atitudinea sa. Aceasta se numește atitudine. Acest lucru are pozitiv și negativ

Conținutul său este posibil, în funcție de sistemul de valori cu care se identifică conștiința. Acest

Se întâmplă în două moduri. Încărcăturile de conținut care curg în conștiința copleșitoare determină

atitudinea eului conștient. Acest lucru se poate întâmpla din interior, din inconștient, personalitatea din umbră este reprimată.

și conținuturi necontrolate (aflux, sufocare), iar din exterior, mediul social

prin efecte de valoare. Ambele procese afectează afectiv funcționarea personalității adolescentului,

influenţează pozitiv dezvoltarea identităţii sale şi/sau o face dezorientată.760

Valorile externe se formează conform normelor actuale existente în societate.

presiune asupra conștiinței persoanei. Omul civilizatorului societății occidentale este atât de iluzoriu

a fost supus identificării valorii în ultimul secol, sub mai multe forme. THE

Pozitivismul, ca credință în progres, a fost un precursor al Primului Război Mondial, al modernului

758 Bazele psihologiei țapului ispășitor pot fi urmărite până la actul de ispășire colectivă din Vechiul Testament, care

prin mijlocirea marelui preot, prin invocarea păcatelor poporului asupra caprei, în transferul păcatului comis

sa întâmplat. Putem observa medierea proiecției umbrei prin elemente cultice. V.o. NEUMANN, 1973. 3.

Aufl. 19.759V .ö. HIRSCH, 1998. 60 și urm. 760 Vezi: Identitate difuză și critică.

autorealizarea omului ca culme al creației, superiorul arian (neevreu).

Identificarea cu rasa a lansat național-socialismul. Iluzionismul și colectivul

negarea societății prin ideea de război și libertate, pseudo-

Comportament creștin, pseudo-umanist, pseudo-liberal și pseudo-uman

rezultate.

EXC. Una dintre caracteristicile erei moderne este dreptul la libertatea personală de alegere.

cauzate de libertate. Deși cadrul legal susține normele sociale

absolutizare, dar vocea interioară a conștiinței protestează împotriva ei. Practic

problema: legea, prin legislatia libertatii personale, trece peste

dreptul vocii interioare. Dreptul de a exista este garantat de absolutitatea personală.

El o tratează ca pe o libertate și ca pe un principiu de comparație și educație. Acest

aspect personal, practic al dinamicii represiunii-influx

pune presiune asupra individului. Perturbează viața interioară a persoanei și

valorile. (vezi: problema eutanasiei, problema avortului, problema sexuală

orientare, probleme de gen, clonare, conflicte de interese economice etc.)

Pentru ca adolescentul să-și dezvolte personalitatea în relațiile sale externe și interne,

pentru a experimenta integralitatea, are nevoie de relația triplă: coram Deo, coram

lumea, înainte de sine. Omul nu caută eliberarea de vinovăție prin el însuși sau

din orice alt sistem social de idei, dar numai de la Dumnezeu (coram Deo). Acești judecători

Scaunul este forul unde sufletul, sub presiunea vinovăției, se regăsește din nou.

206

9.8. Importanța îndoielilor religioase și a creării de sens în adolescență

9.8.1. Lipsa de sens a sensului existenței

Înstrăinarea cauzează păcatul, iar păcatul duce la și mai multă înstrăinare. Acest lucru este mai profund

interpretarea presupune o structură distructivă a răului, pe care omul, prin libertatea sa, o creează el însuși

comite împotriva lui însuși. Acest lucru provoacă o pierdere a sinelui. În timp ce forțele distructive sunt concentrate în

parte a personalității unei persoane, le poți lupta cu concentrare. Dacă unul împotriva celuilalt

se întorc, sfâșie personalitatea. Dezintegrarea eului centrat al persoanei

duce la pierderea și dezintegrarea completă a persoanei umane. Intra- şi

lumea interpersonală și, în consecință, lumea transpersonală nu mai are sens

întreg: „...o persoană simte că propria sa lume este complet ireală, nimic nu rămâne decât

conștiința că propriul sine este gol... ”761(...) „conștiința îngrijorată a morții a omului este transformată de păcat

îngrozitoarea realizare că pierduse eternitatea. Prin urmare, din cauza morții

Anxietatea poate fi legată de dorința de a scăpa de noi înșine. Omul

vrea să fie distrus pentru a evita moartea, dar nu numai ca ceva natural

sfârşit, dar şi ca păcat.”762

În procesul de înstrăinare, anxietatea cu privire la moarte este mult mai mare decât cea

anxietate cu privire la distrugere. Suferința conștiinței, dacă există, este mult mai mare

Poate fi ca frica imediată de moarte, care este rezultatul unei crize existențiale.

Este (singura) cale către eliberare. Disperarea este o situație conflictuală pentru o persoană,

motivele existenţiale şi interpersonale pentru care sunt cunoscute. „Sinuciderea este un scurtcircuit”

utilitarismul se manifestă prin faptul că personalitatea se pregăteşte pentru acţiunea autodistructivă

Conform evaluării sale asupra situației, provocându-și propria moarte, oricât de terifiant și dureros,

Permite evitarea unui disconfort mai mare și a unei dureri mai mari ulterior. „763 Din asta

Ea rezultă din diferența dintre ceea ce ar trebui să fie o persoană și ceea ce este de fapt. Acesta este un disperat

agonie cu simțul răspunderii care articulează sensul existenței umane și

după ce a pierdut-o, el este incapabil să-și găsească din nou sensul existenței sale. Omul este închis în sine.

cu conflictele sale și nu există nicio scăpare din această închidere Sinuciderea este a

posibilă evadare practică din această izolare (împotriva sinelui)

din incapacitatea lui de a se apăra). Luând în considerare acestea, problema sinuciderii este mult mai mult

trebuie să o examinăm mai amănunţit şi să avem în vedere că judecata bisericii şi

în scopul reinterpretării și nu doar pentru a face din el subiectul religios sau moral (prejudecăți).

761TILLICH, 2000. 284.762TILLICH, 2000. 288.763BUDA, 2001. 189.

207

Problema sinuciderii determină o reflecție eshatologică ulterioară după moarte.

Dacă discutăm această problemă pe motive creștine (și o facem), se poate spune că

Sinuciderea nu este o soluție pentru eternitate, adică nu ne eliberează de finalul și

din dimensiunea sa necondiţionată. Fiecare problemă personală este eternitate

așteaptă o soluție în relația sa, în faptul mântuirii. În contextul „aici și acum"

totuşi, ca o evadare din disperare, oferă o soluţie.764

9.8.2. Importanța de a da sens – lupta pentru viața de zi cu zi

Dinamica spirituală a religiozității adolescenților se caracterizează prin formularea de îndoieli,

și o regândire a vieții spirituale, a vieții religioase deja acceptate.

În a treia etapă de dezvoltare a credinței definită de James Fowler765 (13-15 ani), cel

autoritatea este încă în afara domeniului sinelui, adică adolescentul este în proces de relații interpersonale

se vede într-o secţiune transversală766 Pe lângă relaţiile de încredere cu prietenii şi părinţii, pentru el

Dumnezeu este un altul crucial a cărui prezență relațională modelează imaginea de sine și valorile.

putere de sistematizare. Tendința de a lupta pentru autonomie este rezultatul absoluturilor externe, parentale și religioase.

Ea implică o pierdere a puterii, în care adolescentul experimentează pierderea individualității sale.

libertate. Această experiență include nevoia de autoafirmare, stimulentul sexualității.

expresia puterii sale și criza încrederii.767 Dezamăgirea față de semeni și modele este profundă

îl afectează pentru că lumea lui de credință nu este încă pe un teren solid.

A patra etapă (16-21 de ani) este etapa credinței individualist-reflexive, care este

presupune o revizuire critică a conţinuturilor. Nevoia de autoafirmare este lumea interioară a adolescentului.

Ea provine din descoperirea lui și vrea să se elibereze de toate dependențele care i-au însoțit copilăria.

Religiozitatea joacă și ea un rol activ în această dependență, deoarece cuprinde tot ceea ce

o expresie a puterii și a moralității absolute. Cererea de libertate versus autoritate

își găsește expresie și critică tot ceea ce înainte era considerat adevăr religios.

Îndoiala religioasă este în mod fundamental un rezultat al învățăturilor care apar în timpul creșterii religioase a adolescentului.

și sunt formulate împotriva credințelor ale căror mesaje sunt incoerente cu cele experimentate

cu suferință sau experiențe traumatice și nu poartă un răspuns satisfăcător. THE

Îndoiala religioasă nu înseamnă o atitudine sceptică obiectivă față de o anumită credință,

ci baza identității unei persoane, a sănătății mintale și a dezvoltării religioase.768 Aceasta

764V .ö. TILLICH, 2000. 288-295.765FOWLER, James: The Stages of Faith. Psihologia dezvoltării umane și a căutării

conform scopului. Gütersloher Verlag Gerd Mohn, 1991.171.kk.766Așa cum poate fi formulat după modelul lui Kohlberg: Te văd așa cum mă vezi tu pe mine.

Mă văd așa cum cred că Mă vezi. V.o. KOHLBERG, Lawrence: Mori

Psihologia dezvoltării morale, Suhrkamp Verlag Frankfurt am Main, 1994.21.pp.767VERGOTE, 2001. 236.pp.768KÉZDY-MARTOS-BOLAND-HORVÁTH-SZABÓ: Îndoieli religioase și sănătate mentală la adolescenți și

vârsta adultă tânără. În: Jurnalul Adolescenței, 2011, Nr.34. 39-47.

Formularea punctează în două direcții: pe de o parte, cu mare accent pe atașamentul copilăriei și

dezvoltarea unui mediu religios și, pe de altă parte, așteaptă cu nerăbdare formarea identității tinerești, care

sub influența trecutului, este încă un proces lung pentru adolescent.

Forța motrice a sexualității izbucnește uneori în conștiință sub formă de vinovăție, dar în același timp

Oferă perspectiva unui sentiment de fericire și unire emoțională cu altul. Religiozitate

legile sale morale, aplicate cu o rigoare excesivă, trezesc îndoieli profunde și vinovăție,

ceea ce creează adolescentului sentimentul că legea religioasă este de fapt o desfăşurare

limitările sexualității și ale vieții sale emoționale și incapacitatea lui de a îndeplini moralele prescrise și

să respecte legile purității, de aceea încearcă să se elibereze de toate reglementările religioase,

care limitează.769

Criza770 și îndoiala religioasă sunt procese paralele care nu sunt neapărat

au tendinte distructive. Deși ambele sunt sentimente negative, de ex. stres, furie, depresie,

însoțită de disperare, însă, de procesarea crizei, dezvoltarea personalității și o relație cu Dumnezeu

Urmează o experiență mai profundă a relației și un angajament religios mai puternic. Rezultat negativ

În cazul unei crize, personalitatea se blochează, incapabil să găsească un intelectual superior,

valoare morală către care să te întorci, ceea ce înseamnă adesea să te îndepărtezi (de la Dumnezeu)

rezultate. Profunzimea crizei nu este determinată de amploarea traumei trăite, ci de curentul persoanei.

Este determinat de starea sa de spirit, stabilitate și sensibilitate. În plus, este important să subliniem că criza

Nu este o boală în sine, ci un răspuns al personalității la o situație de criză.

EXC. Natura dialogic-analogă a existenței umane se reflectă în

O putem descoperi în contextul relației unui copil, sau în contextul lipsei acesteia.

În mod similar, criza eternă, primară și fundamentală a credinței este prezența lui Dumnezeu.

și tensiunea dintre prezența și absența ei. Putem spune că credința și încrederea în Dumnezeu

Încrederea primordială în Dumnezeu își câștigă întreaga valoare și justificarea existenței numai dacă Dumnezeu

Pe lângă prezența lui Dumnezeu, testul vieții de zi cu zi implică și absența lui Dumnezeu.

el/ea va trăi. Acesta este un pas esențial către integritate și

în dezvoltarea identităţii sale (identitate negativă). „Mulți sunt mândri

ireligia lor, dar copiii lor nu se angajează să trăiască fără religie

riscul vieții. Pe de altă parte, sunt mulți care atrag credință dătătoare de viață

din acțiunile lor sociale sau din activitățile lor științifice. Şi

Sunt și cei care pretind că sunt credincioși, dar în practică sunt

Ele emană o neîncredere în viață și în om.”771

769KÉZDY Anikó-MARTOS Tamás: Îndoieli religioase, În: Religie și personalitate, Ed. Szabo Horvath

Catherine. Facultatea de Științe Umaniste a Universității Catolice Pázmány Péter, Budapesta, 2007. 164.kk.770Termenul grecesc „criză”, care înseamnă o criză, un punct de cotitură, este o stare care apare atunci când

„o persoană întâmpină obstacole în atingerea unor obiective importante de viață care sunt depășite prin rezolvarea problemelor

nu o poate depăși cu metodele lui obișnuite o vreme.” Sarolta ÓNODY, György VIKÁR: Criza. În:

Tulburări psihologice ale evenimentelor vieții. Editat de: Magda PÁVEL, Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis-Dialog

Fundația, Budapesta, 2005.149.771ERIKSON, 2002. 247.

Criza de încredere, sau perturbarea772, este de fapt o criză care provine din prima copilărie.

Ea provine dintr-o nevoie de iubire. Experiențe traumatice neprocesate din copilărie

evenimentele de viață, reapar la vârste ulterioare, opțiunea de soluție la acea vreme

cu recunoaștere, dar totuși provocând o mare povară psihologică. Dacă situația de criză nu este

devine rezolvată, devenind astfel problema centrală a vieții acelei persoane, „îngustându-se” și numai cu aceasta

se ocupă, cu timpul, furia lui față de neputința sa se întoarce împotriva lui însuși.

Conflictul cu părinții este foarte adesea legat de rolul religiozității.

cu o autoritate pe care o respinge, dar este însoțită de un sentiment nefericit de nefericire. Acest religios

Un sentiment care subminează atitudinea cuiva are un efect negativ asupra relației personale cu Dumnezeu, dar, pe de altă parte, ajută,

pentru a restabili relaţiile personale cu dispariţia îndoielii religioase. Azi deja

Un corp considerabil de literatură se ocupă de problema actuală de criză a adolescenților: the

cu o criză de identitate, lipsa de sens a vieții, lipsa de scop. Religia poate fi o cale viabilă

pentru a găsi sensul pierdut al vieţii.773

În paralel cu conceptul de criză și/sau îndoială religioasă, trebuie să menționăm

rolul sensului ca căutare existenţială a unui răspuns la situaţia de criză apărută. "Nu"

o situație în care viața nu oferă o posibilitate de sens și nu există persoană care

pentru care viața nu ar avea o sarcină. „774 Această căutare necesită o reflecție specifică, care

autodepășirea ego-ului, adică uitarea de sine, ieșirea din necazul propriu, atingerea unui nivel superior

rezultă în recunoaşterea realităţii.775 Cele mai frecvent recunoscute eforturi de înţeles sunt

Ei vorbesc despre scopuri personale legate de viața de zi cu zi, acestea dau sens

viața de zi cu zi: dezvoltarea relațiilor de dragoste, religiozitate, spiritualitate,

performanță în muncă, autodepășire, altruism, angajament social. Religiozitate

Reevaluarea dintr-o perspectivă istorică înseamnă că evenimentele trecute și credințele religioase

reinterpretează contextele experienței.776 Aceasta înseamnă o experiență negativă, dar cea religioasă

tradițiile sunt adesea educaționale și îi atribuie o semnificație de dezvoltare. Conversia

Aici încărcătura emoțională a procesului integrativ se întâlnește cu aspectul cognitiv al reinterpretării.

În acest proces, „atât ipotezele fundamentale, cât și credințele despre relațiile realității,

772HÉZSER, 2005.152.k.773VERMA, Suman-MARIA, Madelene Sta.: The Changing Global Context of Adolescent Spirituality. În: The

Manual de dezvoltare spirituală în copilărie și adolescență, editat de ROELKEPARTAIN-KING-

WAGENER-BENSON, Sage Publications Thousand Oaks London New Delhi 2006, 124ff. 774FRANKL, Viktor E.: Omul și problema rațiunii. Editura Jel, Budapesta, 2005. 170. 775V .ö. Tamás MARTOS: Religiozitatea și psihologia vieții pline de sens. În: Religiozitate și personalitate, Ed.:

Katalin Horvath Szabo. Facultatea de Științe Umaniste a Universității Catolice Pázmány Péter, Budapesta, 2007.18.kk.776Un sondaj care examinează corelația dintre religiozitate și coping în rândul studenților de liceu și universități

demonstrează că acceptarea transcendentului și puterea credinței religioase arată o puternică corelație cu adaptarea emoțională.

coping, care influențează pozitiv satisfacția și sănătatea. Vezi: Anikó KÉZDY:

Crize de dezvoltare la sfârșitul adolescenței și la vârsta adultă tânără. Caracteristicile și legăturile religiozității cu spiritualul

cu sănătate la un eșantion de studenți de liceu și universități, Universitatea Semmelweis de Științe ale Sănătății Mintale

Şcoala Doctorală, teză de doctorat 2010.80.k.

210

atât scopurile fundamentale, aspirațiile și valorile, cât și experiența de sens în viață

poate varia semnificativ în detaliu sau în ansamblu. "777"

Pe scurt, îndoielile religioase, în ceea ce privește rolul lor, nu pot fi numite negative.

un proces reglat. Deși există o încărcătură emoțională puternică în spate, ei totuși permit

trecerea la dezvoltarea unei decizii personale în credinţă. La vârsta de 15 ani, îndoiala dispare și

căutarea vine în prim plan. Așteptări și eșecuri față de Dumnezeu în viața de credință a adolescentului

determină dezvoltarea lui ulterioară.

Îndoieli religioase, deși literatura se concentrează pe adolescență și vârsta adultă tânără,

perioadă, se poate afirma că îndoiala religioasă, ca identitate superioară,

O criză de lucru este un element inerent (posibil) al convertirii și, prin urmare, al dezvoltării credinței. Școala

O îngrijire pastorală eficientă poate fi un catalizator pentru acest proces. Ammermann

constatând că educaţia religioasă, ca intervenţie didactică pentru a da sens, este aproape de

în practica sa pentru îngrijirea spirituală. Educatorul religios, ca și directorul spiritual, mai întâi

trebuie să cunoască relațiile dintre realitate și semnificația elevilor lor, adică ceea ce consideră ei semnificativ în propriile lor

în lumea reală.778 Acești doi factori nu trebuie despărțiți, întrucât fac parte din partea religioasă

ele formează baza educaţiei şi îngrijirii spirituale.779 Pentru ambele, căutarea realităţii şi a sensului

De fapt, nu este altceva decât îngrijire spirituală bazată pe revelația lui Isus.

9.8.3. Autismul clerical și dilema de a face sens

Autismul clerical este un concept adoptat. Imre Knausz asupra conceptului de autism cultural780

o expresie analogică inventată. „(…) Autismul nu este altceva decât o incapacitate de a percepe intenționalitatea altora

să-i recunoască condiţiile. Având în vedere cât de des studenții noștri

se confruntă cu povești ale căror motive ale personajelor nu le înțeleg și care

Nici măcar nu sunt interesați de motive, poate că nu este o exagerare să le numim un fel de cultural

pentru a vorbi despre amenințarea cu autism. Prin aceasta vreau să spun că școala predă cu mare energie

narațiunile de bază, dar asemănarea lor cu povestea, coerența poveștii și

Sensul rămâne ascuns copiilor: ei rătăcesc în lumea poveștii ca un autist.

în lumea reală. ” 781 De către societatea și lumea media care creează autism cultural

Presiunea exercitată de educația școlară ca cadru de socializare și familia ca transmițător de valori poate afecta

până la unitate. Consecința acestui fapt este lipsa dobândirii competențelor de bază de alfabetizare, lipsa de cultură

Obstrucție în moștenirea capitalului. Se conturează o diviziune culturală, care devine din ce în ce mai mare

777MARTOS, 2007.24.778 HALBE, Jörn: Ce are sens. Competență în pastorala bisericească și consiliere în probleme sociale

Câmpuri de tensiune. În: Paths to Man, Vol. 59, No. 2. Vandenhoek-Ruprecht, 2007.152-163.779 AMMERMANN, Norbert: Pastoral Care in Religious Education. Educaţia religioasă şi

elementarizarea psihologică pastorală din perspectiva dimensiunilor constructului adevăr şi

Sinn. Frankfurt am Main 1999. 9.780Vezi: KNAUSZ Imre: Literacy and autonomy, În: New Pedagogical Review, Review 2002/10781KNAUSZ, 2002/10

este în creștere între generațiile adulte și tinere. Întrebarea „ce ar trebui făcut?” orientare socială

înlocuit cu „ce e bun pentru mine?” viziune asupra lumii centrată pe sine. Dintr-o societate orientată spre acțiune,

ale căror modele de acțiune au fost reglementate de cadre culturale date, un aspect orientat spre experiență, plăcut

Am devenit o societate în care standardul experienţei subiective este criteriul călăuzitor.782

Impactul factorilor sociali și economici este foarte puternic asupra generației adolescenților.

şi în dezvoltarea nevoii lor de autonomie şi identitate. Clasa socială a cărei

în procesul educațional, transmiterea valorilor culturale este îngreunată sau întreruptă și

Vidul rezultat este umplut de experiență ca sens al vieții și este scurtcircuitat de imaginea de sine, conștiința de sine și identitatea.

dezvoltarea unui proces pe tot parcursul vieții. „Ceea ce a dat liceul nu a fost niciodată mult".

mai mult decât scheletul alfabetizării: date și texte care pot fi folosite doar în afara școlii

Au fost integrati organic în personalitate în contextul conversațiilor care dădeau perspectivă și sens.

În prezent, însă, se întâmplă din ce în ce mai mult să rămână doar scheletul, și nu mult altceva.

Este clar ce se poate face cu aceste oase."783

Gândind dintr-o perspectivă similară, putem formula economicul

și problema autismului clerical care se dezvoltă sub presiunea socială. Acel fenomen al vremurilor,

ceea ce demonstrează problema transmiterii valorii culturale în mediile familiale și școlare,

poate fi descoperită şi în context ecleziastic. Educație religioasă și valori morale

dificultatea (concepția despre Dumnezeu) a formelor rituale comunale ale bisericii și familiei, a victimelor

presupune golul ei. Prin urmare, tinerii adolescenți nu știe ce să facă cu biserica.

cu principii doctrinare și elemente liturgice, dar practica religioasă, ca act ritual, prevedea

fără șanse de viață. Această problemă este dilema de a da sens vieții.

formulează pentru adolescent, al cărui aspect religios iese acum în prim-plan

precum pocăința, credința, convertirea, renașterea. Ea reflectă natura paradoxală a dilemei,

că în timp ce vorbim despre o societate orientată spre experienţă, natura experienţială a conversiei sau

lipsește sau rămâne doar la nivel de experiență.

782HÉZSER, 2005.18-25.783KNAUSZ, 2002/10

10. PERSOANA PĂRINȚI

„Nu multă cunoaștere satisface sufletul, ci lucrurile

„intuiție și gust spiritual interior”.

Ignatie de Loyola (1491-1556)

Pastorala creștină poate fi definită ca un eveniment de legătură și întâlnire,

în care întâlnire intenția de vindecare a bisericii este interpretată de o persoană, cel

de un director spiritual. Acest lucru se aplică întâlnirilor planificate lungi și scurte spontane, date

sau cu un loc casual. Fiecare întâlnire este legată de persoana directorului spiritual,

în consecință, persoana directorului spiritual nu poate fi separată de evenimentul îngrijirii spirituale.

În acest sens, persoana directorului spiritual este de fapt subiectul și instrumentul muncii directorului spiritual.

serviciul.784 Dacă persoana directorului spiritual joacă un rol atât de central în spiritual

în serviciu, trebuie să ne întrebăm ce competențe și calități personale

Ce antrenament specific ar trebui să urmezi pentru a-ți crește eficiența?

Trebuie să fim conștienți de faptul că pastorala școlară este o intervenție bidirecțională: pastorala

Este un proces reciproc, în care se pune presiune psihologică și asupra consilierului spiritual. Ce altceva

calitatile sunt necesare unui consilier scolar pentru a combate stresul psihic

te poti apara? Care sunt factorii care influențează dezvoltarea unei identități de lucrător spiritual?

ajută sau împiedică? Vom continua să căutăm răspunsuri la aceste întrebări.

10.1. Rădăcinile. Caracterul determinant al contextului familial

Una dintre lucrările de îngrijire pastorală bazate pe sisteme ale lui Christoph Morgenthaler

aspect semnificativ este că, pe lângă examinarea sistematică a îngrijirii spirituale, nu uită

pentru a examina persoana şi originea directorului spiritual într-un sistem dat.785 Cu aceasta afirmăm: the

Familia este de o importanță decisivă în dezvoltarea și atitudinea personalității unui furnizor de îngrijire spirituală.

fundalul, modelul său de relație.786 Morgenthaler, subliniind importanța cunoașterii de sine

menționează trei exemple de formare a familiei (nu a lui Hellinger). Terapie centrată pe experiență Virgina Satir

folosește metoda sa pentru a puncta: consilierul spiritual, din reconstrucția propriei familii

784 MEYERBERG, Jan: Pastorala ca proces. Un studiu empiric privind competența și profilul profesional al

pastori. În: Studii despre teologia și practica pastorală, voi. 49. Echter Verlag,

Würzburg 2002.50.785MORGENTHALER, 1999. 96.k.786Fondul familial pe care îl experimentează copilul este decisiv: unii sunt în familii evlavioase, religioase,

sau copiii care cresc într-o familie nereligioasă, anticlericală, care locuiesc cu părinți divorțați sau într-o familie mozaică

copiii aflați în plasament, copiii care trăiesc în familii nevrotice, histeroizi sau paranoici și încă alții care

Sunt crescuți într-un mediu familial „normal”. Vezi: MORGENTHALER, 1999.96.

213

Tu însuți vei dobândi noi perspective, vei deveni conștient de sentimentele reprimate și vei încălca regulile disfuncționale.

poate sparge și corecta semnificațiile eronate. Toate acestea conduc la o mai bună înțelegere a directorului spiritual,

Ajută la dezvoltarea empatiei și la distrugerea barierelor.787

Se știe că alegerea carierei este strâns legată de dinamica familiei și

cu un fond transgeneraţional. Delegarea și proiecția rolurilor familiale, idealizarea generațiilor

moștenire, loialitate și autonomie788 în relația părinte-copil, parentificare,

Găsirea valorii de sine și diferențierea789. În acele situații de îngrijire pastorală în care

Un consilier spiritual te poate ajuta să te îndepărtezi de moștenirea trecutului familiei tale și să te îndepărtezi de autodiferențiere.

se întâmplă, de acolo începe adevărata îndrumare spirituală și îngrijire pastorală.

10.2. Semnificația diferențelor de gen în îngrijirea spirituală

în îngrijirea pastorală

Până în anii 1970, slujirea pastorilor și a consilierilor spirituali era îndeplinită predominant de bărbați.

au fost servicii.790 Încet și constant acest raport s-a schimbat. Acum mai multe femei

participă la formarea continuă ca consilier spiritual. În domeniul psihologiei profesionale, femeile sunt de obicei

putem vorbi despre dominație. Literatura general cunoscută despre îngrijirea spirituală nu

abordează această problemă, chiar dacă este un fapt dovedit că paradigmele pastorale

prin adaptarea convențiilor sociale tradiționale de gen, a rolurilor tradiționale de gen

s-au născut prin adoptarea stereotipurilor. Construcția socială contemporană a diferențelor de gen

ignoră faptul că liniile directoare teologice și, prin urmare, pastorale sunt decisive

androcentric, (vezi caracteristicile predominant masculine ale chipului lui Dumnezeu), care este o perspectivă

determină gândirea teologică şi, astfel, direcţia de dezvoltare a pastoralei.791 The

Întrebarea crucială este cum și în ce măsură diferențele de gen influențează îngrijirea spirituală.

proces? Recunoașterea și definirea acestui lucru necesită cercetări suplimentare.

Dialogul dintre femei și bărbați arată o diferență. Comunicarea femeilor este relațională

poate fi caracterizată ca comunicare, comunicarea masculină este despre independență și o ierarhie

Se face pentru a păstra rolul de statut al ordinii sociale. Dialogul dintre bărbat și femeie

caracteristicile pot fi interpretate ca diferențe interculturale, prin urmare, interculturale

li se aplică regulile de bază ale comunicării.792 Aceasta înseamnă şi că comunicarea

787MORGENTHALER, 1999.102.788Vezi: BÖSZÖRMÉNYI-NAGY, Iván/SPARK, GM: Obligațiuni invizibile. Dinamica familiei

Systeme, Stuttgart 1981.789Vezi: FRIEDMANN, Edwin H.: Generation to Generation. The Guilford Press, New York 1985.39.k.790KLESSMANN, 2010.333.791KLESSMANN, 2010.333.792KLESSMANN, 2010.334.

structurile trebuie cercetate atât din perspectivă situațională, cât și din perspectivă culturală și nu doar dintr-o perspectivă globală.

pentru a baza interpretările pe. Rezultatele cercetărilor și analizele psihologice sociale indică faptul că

conduc la concluzia că eficienţa comunicării femeilor consiliere spirituale cu femeile şi

Facilitează mai multă deschidere și abilități de vorbire cu bărbații. Desigur, bărbați și femei

atracția sexuală reciprocă, simpatia etc. nu trebuie trecute cu vederea în întâlnire

impactul acestuia, precum și importanța transferului și contratransferului. Totul pentru directorul spiritual

un astfel de efect trebuie observat și luat în considerare.

10.3. Competențele personale ale consilierului școlar

În capitolele precedente, am stabilit că pastorala școlară este responsabilitatea pastoriei

un domeniu specific al științei, de aceea consilierul școlar are și un profil specific

există. Profilul de consilier spiritual este un termen rezumativ care descrie componentele personalității și

include competențe suplimentare. De fapt, nu există unificat/exhaustiv

descrierea competențelor de bază necesare pentru capelanismul școlar. Tinem cont de

rezumate ale tendințelor pastorale clasice cu privire la persoana îngrijitorului spiritual,793

dar specificul pastoriei școlare este dimensiunea de mediu, comunitară și relațională

necesită alte competenţe pe baza naturii sale specifice.794 Spre deosebire de pastorala şcolară

Așteptările practice arătate arată că, cu cât aria sa de lucru este mai diversă, cu atât

(Vezi: 4. Principiile pastoralei școlare), cu cât spectrul este mai larg, cu atât

este necesară o competenţă personală mai complexă din partea consilierului şcolar.

Conceptul de competență poate avea două semnificații: abilitate (ca în

sarcină care poate fi îndeplinită în funcție de abilități și cunoștințe) și competență (sarcina și preluarea sarcinilor

denotă dualitatea sa).795 Din perspectiva pastoralei şcolare, ambele sunt necesare. THE

abilitatea, care este o combinație de abilități înnăscute și dezvoltabile, grija spirituală

instrumente importante din cutia dvs. de instrumente. Specificul jurisdicției provine din însărcinarea lui Isus:

a priori, - care în egală măsură cheamă și trimite la slujbă.796 Asumarea Bisericii și

Poziția sa în comunitatea școlară reprezintă și un mandat pentru capelanul școlii;

a posteriori – a cărui activitate şcolară reprezintă participarea activă a bisericii la dat

într-o instituție.

793Vezi: THURNEYSEN, Eduard: The Doctrine of Pastoral Care. Editura Kaiser, 1948.90. precum şi

SCHARFENBERG, Joachim: Pastorala ca conversație. Despre teoria și practica conducerii conversațiilor. 5.

Aufl. Vandenhoeck – Ruprecht, Göttingen 1992.794COLLMAR, Norbert: Competențe pastorale școlare ale pastorilor și profesorilor. În: KOERRENZ,

Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.123.795COLLMAR, 2008.124.796MEYERBERG, 2002.556-57.

10.3.1. Trăsăturile de personalitate ale consilierului școlar

O condiție esențială pentru o activitate pastorală profesională și eficientă este:

experiență aprofundată în relațiile interpersonale, experiență de viață relevantă și

capacitatea de a experimenta situații complexe ale vieții umane. Perfecționismul pastoral nu este

scop: credința fundamentală a consilierului spiritual că pot fi găsite soluții pentru multe probleme,

dar nu pentru toată lumea.797 Empatie ridicată, dragoste pentru ceilalți, siguranță și încredere

Personalitatea lui/ei trebuie să fie vizibilă și perceptibilă în viața școlară de zi cu zi.

Ar trebui să trimită un mesaj clar că ne puteți contacta cu orice problemă, fără prejudicii.

cel care caută găsește urechile deschise fără probleme.798 În același timp cu acceptul alterității, trebuie să știi

a reflecta asupra sinelui, adică a păstra o distanță suficientă față de persoană și situația dată,

și trebuie să fie conștient de rolul și misiunea sa de director spiritual. Trebuie să știi

a cunoaşte limitele competenţelor cuiva.799

Klessmann rezumă calitățile personale ale unui director spiritual în trei puncte esențiale:800

a) A înțelege ceva din viață

cunoașterea de sine, cunoașterea propriilor limite, cunoașterea punctelor forte și a punctelor slabe,

recunoscând partea umbră (CGJung), acceptându-mă pe mine însumi;

bune abilități de comunicare, care impun celeilalte persoane să fie necondiționat

acceptarea, ascultarea, evaluarea pozitivă și transferul propriilor idei și învățături

fără constrângere.

b) A înțelege ceva din dragoste

capacitatea de a accepta, înțelege și asculta prin iubire. Capacitatea de a se preda,

prin care doi oameni devin apropiați în spirit, se deschid și caută încredere;

capacitatea de a asculta, care este răspunsul uman la cuvintele și sentimentele celeilalte persoane

simțind dimensiunea emoțională a unei persoane, lăsându-mă să fiu emoțional

de atingere.

c) A înțelege ceva prin credință:

experiența religioasă este mai importantă decât cunoștințele teologice sistematice sau istorice bisericești.

Acest lucru creează o dimensiune specială pentru a fi cu o altă persoană;

acceptarea condițiilor individuale depline (parteneriale) ale celeilalte persoane.

10.3.2. Natura personală

(Atitudinea lui Isus este o caracteristică a pastoralei școlare)

797PETERMANN, 2011.43. V.o. Gábor HÉZSER: Criza. În: Katalin HORVÁTH-SZABÓ (ed.):

Psihologia familiei I. Pázmány Péter Universitatea Catolică, Piliscsaba 2001. 182-184.798NEUSCHAFER, Reiner Andreas: Asta arde în sufletul meu. Sugestii pentru o îngrijire pastorală

Cultura școlară. Vandehoek-Ruprecht Göttingen 2007.92.799PETERMANN, 2011.44800Vezi: KLESSMANN, 2010. 327-329.

Spre deosebire de alte obiecte, particularitatea sa constă în faptul că nu este un specific

Nu este un corp de cunoștințe sau un domeniu de știință care se află în centrul investigației sale, ci persoana însăși. The

interes pentru oameni, deschidere, care vizează recunoașterea potențialului lor,

nevoile, istoria vieții și interesele lor. Aceasta este o atitudine de acceptare, grijulie care

nu face distincție între elev, profesor și părinte.801 Reiner Andreas Neuschaefer al iezuiților

descrie șapte caracteristici ale comportamentului care sunt importante pentru îngrijirea spirituală școlară

sunt esenţiale.802

a) Isus are grijă de sine și de cealaltă persoană. Din perspectivă pastorală

Este important să poți face timp pentru acțiune și tăcere, pentru întâlniri și

pentru retrageri. Viața școlară a elevilor se desfășoară într-o monotonie ritmică. In aceasta

Este necesar să acordați atenție personalului și altora la unison. Acest lucru este posibil doar în anumite momente.

poate fi realizat cu efort. Îngrijirea spirituală școlară creează ocazia pentru aceasta: distins

să acorde atenție persoanei sau grupului.

b) Isus vede omul. Nu lasă mulțimea să-l tragă în jos. Școala

Un serviciu important de îngrijire pastorală este observarea individului și, uneori, lucrul cu majoritatea.

primește o atenție deosebită. O întâlnire întâmplătoare poate fi spontană, dar nu este

Se întâmplă orbește, fără direcție.

c) Isus vorbește omului și îl ascultă. Directorul spiritual nu lide cuvântul la

gâtul vorbitorului („Știu ce încerci să spui”). Lasă-l să vorbească, propria lui poveste în persoană

a efectua.

d) Isus întreabă – El însuși este în centrul întrebării. Întrebarea directorului spiritual

trebuie să fie liber de prejudecăți. O întrebare adresată corect implică și libertatea de răspuns.

se ascunde. Libertatea de a pune întrebări presupune libertatea de dialog.

e) Isus lasă timp pentru răspuns. Când este timpul să explici o întrebare,

Isus își face timp să spună o poveste, astfel încât ascultătorul să se poată vedea pe sine în poveste.

îl găsești în poveste, făcând răspunsul evident.

f) Isus caută comunitatea – mănâncă cu oamenii. Nu numai în predare,

Ia parte la vindecare, dar și la evenimentele din viața de zi cu zi. The

Îngrijirea spirituală școlară este, de asemenea, menită să îngrijească comunitatea studențească pe baza unor standarde similare. Parte

să participe la evenimente școlare, aniversari și sărbători. A întreprinde comunitate nu este

801MENDL, Hans: Pastorala şcolară. Date-cadru pedagogic școlar, teologic și religios.

În: JUNG, Martina/KITTEL, Joachim: Pastoral Concret școlar. Editura Haus Altenberg, 2004.27-30. V.o.

LAMES, Gundo: Pastorala școlară ca sistem social. O contribuție la lor practic-teologică

Bazele. Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart-Berlin-Köln 2000. 317. 802În cele ce urmează mă voi baza pe rezumatul concis al lui Neuschafer. NEUSCHAFER, Reiner Andreas: The

Îmi arde în suflet. Sugestii pentru o cultură școlară pastorală. Vandehoek-Ruprecht Göttingen

2007.48-90.

doar cu cei care „merită”, dar și cu cei care sunt stigmatizați social (fumători, târboviți,

intelectuale, bogate, mai sărace etc.). Această relație este despre acceptare și nu

înseamnă neapărat acord de principiu. Diferențele de opinii, argumentele și conflictele sunt acceptare

în spiritul, au un efect constructiv.

g) Isus este un cunoscător și un utilizator de imagini și limbaj figurat. Consilierul școlar este similar

parcurge o cale atunci când interpretează situația dată prin ochii celeilalte persoane și

posibile răspunsuri se nasc și în această perspectivă: această perspectivă este cea care cere ajutor

înțelegerea realității unei persoane și luarea ei în serios.

Cele șapte atitudini pastorale rezumate mai sus sunt șapte linii directoare pe care fiecare

se poate dezvolta o conversație cu un consilier spiritual. În plus, fiecare întâlnire are propriul său drum individual și

caracteristica sa specifică. De asemenea, nu trebuie să uităm că directorul spiritual nu este Isus. adica

Cu toții simțim, gândim și reacționăm diferit, facem asta din cauza propriilor noastre slăbiciuni.

si in functie de punctele sale forte. În același timp, fiecare întâlnire pastorală are o oportunitate individuală de a

pentru a găsi o soluție. Un aspect important al întâlnirii de pastorală este că toate

Fiecare întâlnire are un efect bidirecțional. Experiența ajutorului aduce o schimbare în

în asistat.803 Experienţa ajutorului cu cel asistat îl stimulează pe însuşi ajutorul la introspectare. THE

Îngrijirea spirituală în acest sens, nu numai îngrijirea spirituală a celeilalte părți, ci și îngrijirea spirituală a furnizorului de îngrijire spirituală

Înseamnă și autoexaminare.

803NEUSCHAFER, 2007.49.

218

10.4. Competențe suplimentare ale capelanului școlii

Pe lângă calitățile înnăscute ale directorului spiritual, menționăm pe scurt

poate fi învățat, adică despre competențele suplimentare necesare. Petermann șapte aspecte necesare

evidenţiază calificările profesionale ale capelanilor şcolari.804

10.4.1. Evaluarea și recunoașterea situației

Vorbim despre o competență prin care consilierul spiritual, în timpul conversației,

între sine și sentimentele, reacțiile emoționale și mesajele nonverbale ale persoanei care este îngrijită

este capabil să distingă.805 Aceasta este o competenţă fundamentală pe care se construiesc celelalte. Dacă directorul spiritual

nu percepe sentimentele sau reacțiile celeilalte persoane, conversația este doar la nivel superficial

are loc, nu își îndeplinește misiunea.

Consilierul școlar întâlnește adesea cazuri care vin din afara școlii.

care se scurg prin elevi sau care apar în cadrul școlii. Aceste

evaluarea cazurilor, răspunsul sensibil la posibilele efecte, motivul îngrijirii spirituale

recunoașterea acesteia este sarcina consilierului școlar. Trebuie să fie sensibil la mici verbale și

pentru a înțelege indiciile nonverbale pe care elevii le fac în timpul conversației ocazionale

ei ajung. Trebuie să recunoașteți de ce are cea mai mare nevoie persoana într-o situație dată.

nevoie: a fi adresat sau a tace? Acești „ochelari de lectură sensibili”806 (sf) sunt

poate fi folosit de către directorul spiritual pentru a ajuta elevii și profesorii prin evenimentele din viața de zi cu zi

observați persoana în sine, rețeaua lor de relații și tensiunea din cadrul grupului,

observa si intelege. Trebuie să poată înțelege contextul biblic al semnificațiilor

a recunoaște. Acest lucru creează oportunitatea ca imanentul să apară în timpul conversației.

În aceste circumstanțe, clientul ar trebui să recunoască și să arate clientului perspectiva transcendentului.

Un consilier spiritual nu este un psiholog sau un terapeut. Cu toate acestea, este necesar ca acestea

domenii în care îngrijitorul spiritual ar trebui să dobândească expertiză, deoarece domeniul îngrijirii spirituale este

este legat de domeniile de influenţă ale psihologiei şi psihoterapiei.807

804În cele ce urmează, mă voi baza pe rezumatul concis al lui Petermann. PETERMANN, 2011.46-53. Vezi și:

COLLMAR, Norbert: Competențe pastorale școlare ale pastorilor și profesorilor. În: KOERRENZ,

Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen

2008.126-130.805KLESSMANN, 2010.325.806Vezi: „ochelari sensibili de citit". KOERRENZ, Ralf: Pastorala școlară – un fundament pedagogic. Tendon:

KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht,

Göttingen 2008.43. V.o. PETERMANN, 2011.47.807KLESSMANN, 2010.326.

10.4.2. Abilitatea de a se conecta

Pastorala școlară este o lucrare bazată pe relații, deci lucrătorul pastoral

Bune abilități de comunicare și de construire a relațiilor sunt o cerință de bază.808 Un semn vizibil al acestui lucru este

Munca în rândul elevilor finalizată cu plăcere. În plus, este necesar să se ia în considerare diferite grupe de vârstă,

cu oameni din medii sociale, profesioniști și grupuri profesionale din afara școlii și

capacitatea de a stabili contact și de a coopera cu alte organisme.809 Aceasta este condiționată de: a

prezenţa continuă a unui director spiritual în viaţa şcolară. Acest lucru îl face accesibil comunității și

devine adresabil.810

10.4.3. Competența de comunicare

Metoda de comunicare bună a fost dezvoltată de mulți oameni și are propriile sale specificități.

regulile sale de bază. Potrivit lui Watzlawick, distincția dintre nivelurile de conținut și cele relaționale, Rogers

Potrivit lui, dialogul centrat pe client este accentul. Pe lângă bunele abilități de comunicare

Abilitatea de a asculta activ ca consilier spiritual, așa-numita citire între rânduri, este necesară

abilitate. Este important să cunoașteți tehnica de conducere și schimbare a conversațiilor, care este folosită în mod spontan, casual

conversație într-o conversație spirituală.811 Aceasta nu înseamnă că fiecare conversație

au neapărat un caracter pastoral, ci mai degrabă libertatea lui trebuie să fie

pentru a experimenta că orice poate fi spus și nimic nu trebuie spus.812 Acest spirit spiritual

acceptare, respect pentru demnitatea umană și limitele personale

mijloace. Mesajele ascunse ale semnalelor nonverbale dezvăluie adesea mai multe despre persoana ajutată decât despre

cuvinte rostite. Mesajele nonverbale sunt o competență pastorală utilă și eficientă.

și cunoștințe de metacomunicare. Reacțiile emoționale proprii ale consilierului spiritual

să păstreze pe plan secund fenomenul transferului și contratransferului și să recunoască și să gestioneze rezistența813 -

competență suplimentară utilă. Recunoașterea deblochează dialogul, sau mai bine zis

Îl poate bloca sau îl poate redirecționa în altă direcție, nedorită.

808DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Introducere. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Calificare

Grădina școlii. Institutul Comenius, Münster 2009.9.809PETERMANN, 2011.48.810BAUMANN, Ulrike: A fi capabil să relaționeze în îngrijirea școlară. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias

(ed.): Calificarea de asistent medical școlar. Institutul Comenius, Münster 2009.68. 811WERMKE, 2008.30.812ZIEMER, Jürgen: Îngrijire spirituală. O introducere în studiu și practică. a 2-a ed. Göttingen, 2004.88. 813KLESSMANN, 2010.325

10.4.4. Spiritualitatea și grija spirituală a formării spațiului ritual-liturgic

competenţă

În vorbirea de zi cu zi apar adesea gânduri greu de exprimat.

problemă. Simbolurile sunt potrivite pentru a exprima astfel de semnificații. Conducătorii spirituali

Simbolurile joacă un rol important în muncă, deoarece ne ajută să înțelegem conflictele de bază ale omului.

diversitatea sa (Vezi: paradigma ambivalenței lui Scharfenberg) este exprimată. Poveștile Bibliei

iar simbolurile reprezintă valori ambivalente (regresie-progresie, participare-autonomie,

corespondenţă-fantezie).814 Întrebarea consilierului spiritual: cum modelează simbolurile pe

viata umana? Ce semnificație găsesc ei în ea și ce simboluri folosesc pentru a-l exprima?

Ce impact are semnificația și schimbarea unui simbol?

La baza acestei competențe pastorale se află practica spiritualității personale și evlavie.

forme. Spiritualitatea pastorală arată o schimbare de sens: Baumann „spiritual

competență”815, Ziemer „competență mentală”816, Kramer „competență simbol”817

vorbeste. Ele subliniază competența consilierului spiritual, care este conversația consilierului spiritual.

În timpul povestirii, el este capabil să conecteze realitatea povestită și sentimentul vieții cu o dimensiune religioasă: „

capacitatea prin care el poate vorbi despre Dumnezeu în așa fel încât Dumnezeu devine astfel „tangibil””818.

Un consilier spiritual trebuie să fie capabil să facă legătura cu evenimentele de zi cu zi de la școală

rugăciune, binecuvântare, salut și rămas bun cu elemente ritual-liturgice. Cu toate acestea, este important

competența pastorală este capacitatea de a interpreta o conversație pastorală sau o situație specifică într-o manieră ritualică

elemente.819 Semnificaţia pastorală a acesteia constă în faptul că astfel de religioase

să poată crea un spațiu pentru persoana cu minte spirituală care o atinge în spirit, adică personal

El poate să-și aducă situația de viață înaintea lui Dumnezeu și să primească astfel o experiență personală, religioasă.820

Utilizarea simbolurilor este importantă pentru persoana cu minte spirituală, deoarece cunoștințele lor pot dezvălui noi semnificații.

dezvăluie, ajută la autoexprimarea, prezentarea unor conținuturi spirituale mai profunde, care servește drept resursă

funcționează.

814KLESSMANN, 2010.213.815BAUMANN, Ulrike: Formare continuă în pastorală școlară – un proiect pilot al Bisericii Protestante din Renania.

În: DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Școala Evanghelică Pastorală. Fundaluri, experiențe,

În Concepție. Bd 2. Institutul Comenius, Münster, 2007.69-74.816ZIEMER, 2004.186.817KRAMER, 2007.61.818ZIEMER, 2004.186.819PETERMANN, 2011.50.815.010.8205.

221

10.4.5. Competență pedagogică de grup

Pastorala școlară nu este doar pastorală personală. Prin urmare, directorul spiritual

Sunt necesare abilități bune de organizare și colaborare, ceea ce permite planificarea, organizarea și

poate prelua roluri de conducere. De asemenea, este necesar să se construiască o rețea adecvată de contacte, care

facilitează această muncă organizatorică și colaborativă. Terapii de grup, autocunoaștere și

Munca grupurilor de prevenire a creat o literatură vastă și exhaustivă despre

regularitățile interne ale dinamicii grupului.821 Posibilitățile acestui lucru sunt explorate de consilierul spiritual experimentat.

Este folosit cu avantaje pentru a ajuta slujirea pastorală.

10.4.6. Competența de a construi o rețea de contacte

Pastorala școlară nu poate funcționa ca activitate izolată, în școală,

la fel cum comunitatea şcolară nu există izolat. Prin urmare, consilierul școlar

Este necesar să se dezvolte o rețea socială adecvată care să afecteze atât în interiorul, cât și în afara zidurilor școlii.

Aceste persoane și grupuri de contact sunt: consilier educațional,

psiholog școlar, medic și asistent, conducerea școlii, comitetul de părinți, consiliul elevilor,

profesori de clasă, profesori de religie, pastori de biserică, poliție, pompieri și servicii de salvare,

etc.822

Un factor esențial în rețeaua de relații este stabilirea și menținerea relațiilor cu părinții.

întreţinere.823 Aceasta poate fi una dintre cheile succesului pastoral şcolar. În cadrul familiei

Această experiență influențează spiritualitatea copilului, imaginea lui Dumnezeu și comportamentul. Acesta este adesea

escaladează în mediul școlar. De aceea este importantă implicarea părinților în pastorala școlii.

a lucra.

10.4.7. Competență de intervenție în situații de criză

Astăzi, legile educației din țările dezvoltate impun înființarea de echipe de intervenție în criză.

formarea și funcționarea acestuia. Consilierul școlar este și el membru al acestui grup. Rol și

intervenția sa într-o situație de urgență dată este determinată fundamental de relația cu comunitatea dată

relație, pregătire profesională, experiență de intervenție, ritual-liturgică

oferta de eveniment.824 În caz de deces, directorul spiritual este responsabil de raportarea decesului la școală

pentru a împărtăși comunității, pentru a transmite celor îndoliați confortul fundamental pe care Dumnezeu

821 Literatura maghiară are și un repertoriu bogat, în principal psihodramă, bibliodramă, dar și

a fost prelucrată şi pedagogia experienţială. Unele dintre cele mai semnificative lucrări: Karoline Erika Zeintlinger: The

analiza și reformularea principiilor terapiei psihodrame după JL Moreno (2005); Gabor Szonyi:

Grupuri și grupări (2005); János Rudas (ed.): Grupuri de autocunoaștere (2001); Gerhard Marcel Martin:

Bibliodramă. Practică și teorie (2003); Else Natalie Warns-Heinrich Fallner: Trandafirul Ierihonului (2003); Klaus

Werner Stangier: Aici și acum (2003); Péter Nyáry-Kamilla Sarkady: Bibliodramă (2008). 822V .ö. KLESSMANN, 2010.378.823DOMSGEN, Michael: Pastorală pentru părinți. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.):

Îngrijire spirituală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.120.824PETERMANN, 2011.53.

Dragostea lui este mai mare decât șocul decesului.

10.5. Identitatea capelanului şcolar: dezvoltare dinamică sau

gem?

Identitatea unui consilier spiritual este definită de intenția de a ajuta. Această intenție utilă este dublă.

Ea vine din două direcții: din persoana ajutorului și din promisiunea scripturală: „Dar Dumnezeu este credincios și nu va părăsi

El te va ispiti dincolo de ceea ce poți, iar odată cu ispita va face și o cale de scăpare.

„că poți suporta". (1 Corinteni 10:13) Directorul spiritual trebuie să realizeze că

Intenția și acțiunea de a ajuta nu creează întotdeauna o stare de paradis.

Cu toate acestea, acest fapt nu schimbă încrederea fundamentală a directorului spiritual.

Într-unul dintre tratatele sale, Eberhard Hauschildt descrie dezvoltarea identității pastorale în

Rezumând de la mijlocul secolului XX, el afirmă că din anii 1950 încrederea directorului spiritual

a fost decisiv, apoi profesionalismul și competența au devenit determinanții dominanti, în zilele noastre

iar conștientizarea rolului este factorul care determină identitatea.825 De unde vine rolul? THE

mediul, societatea, comunitatea își stabilește așteptările în funcție de nevoile lor și asta

roluri adecvate. Pluralizarea societății creează o serie de roluri pastorale

eu. Rolurile multiple ale capelanului școlar (capelan, profesor, educator, profesor de clasă,

administrator etc.) presiunea de a se conforma, confuzia de rol și apoi instabilitatea identității

rezultate.826 Dublarea rolurilor este o sursă potențială de probleme de sănătate mintală,

deoarece persoana nu poate vedea conexiunile.827 Calea care poate fi urmată este două identități de bază

separarea identității personale (biografice) și profesionale (calificate).

separare. Eficacitatea consilierului spiritual în reglarea fină a schimbării de rol între două identități

Depinde.

Psihologia socială și psihologia personalității ajută la evitarea dublării rolurilor.

alcătuirea unei fişe de post care să ţină cont de aceste aspecte. Acest lucru pare uneori contradictoriu

principiul organizării raționale a muncii, așteptarea aparentă, însă, dă roade pe termen lung

în beneficiile de sănătate mintală.828

Pastorala școlară este o interacțiune între întâlniri ocazionale și conversații spontane.

Întâlnirile și conversațiile spontane de zi cu zi creează oportunitatea pentru profesioniști

825HAUSCHILDT, Eberhard: Misiunea mea, expertiza mea, rolul meu – identitatea pastorală

între ceea ce este propriu şi ceea ce se aşteaptă. Prezentare la Grupul de Lucru pentru Pastorală, Consiliere și Supraveghere

(în zona districtelor bisericii Köln și SKV Köln) la 23 iulie 2003.2. Sursa: www.ekir.de Descărcare

data: 2013.04.826V .ö.HAUSCHILDT, 2003.6.827BUDA, 2003.238.k.828BUDA, 2003. 238.

pentru îngrijirea spirituală. Eficacitatea pastorală este atinsă prin reglarea fină a schimbării rolului și stabil

este determinată de identitatea conducătorului spiritual.

Versatilitatea competențelor enumerate mai sus arată realitatea

natura multifațetă a pastoralei școlare. Pe lângă calitățile personale ale directorului spiritual,

are nevoie de dezvoltarea continuă a competențelor prin formare continuă, astfel încât

să fii pregătit și gata să facă față provocărilor vieții de zi cu zi.

După ce am descris calitățile personale și competențele pastorale, putem vorbi despre

pe problema identității îngrijirii spirituale. Identitatea nu poate fi examinată izolat. Dinamic

conceptul de relație. Înzestrarea personală, competențele personale și identitatea sunt interconectate

elementele care se construiesc, depind unele de altele, se ajută reciproc sau o împiedică.829

Cu cât munca este mai profesionistă, cu atât mai aproape

competenţele date sunt legate de persoana consilierului spiritual. Această relație în curs de dezvoltare este

susține dezvoltarea unei identități de îngrijire spirituală, care are un impact asupra dezvoltării personalității, i.e.

ajută la dezvoltarea competenţelor personale.830 Dacă se experimentează o dezvoltare pozitivă

într-o unitate a procesului, declanșează un efect de dezvoltare dacă există un blocaj

experimentat la un anumit stadiu, aceasta reprezintă un obstacol în calea procesului de dezvoltare. de ex. cel

Lipsa calificărilor profesionale în pastorală creează un sentiment de incompetență, lipsă de autocunoaștere

și intervenția incompetentă, care conflictele interne împiedică în cele din urmă dezvoltarea personalității și

duce la blocarea dezvoltării identităţii. Aceasta ne conduce la concluzia că conducătorii spirituali

competenţele şi identitatea în timpul întâlnirii pastorale sunt de fapt eficienţă

instrumentele831 care au influenţă asupra persoanei care primeşte îngrijire spirituală determină intervenţia

rezultat. Această tendință este un motiv convingător pentru pastor, biserică și

instituția de învățământ ar trebui să se concentreze pe formarea continuă a lucrătorilor de îngrijire spirituală, competențele

dezvoltarea, consolidarea identității de îngrijire spirituală, intervenția profesională

a promova.

829MEYERBERG, Jan: Pastorala ca proces. Un studiu empiric privind competența și profilul profesional al

pastori. În: Studii despre teologia și practica pastorală, voi. 49. Puterea reală,

Würzburg 2002..87.830MEYERBERG, 2002.62-63.831MEYERBERG, 2002.89.

PREZENTARE GENERALĂ ŞI REZUMAT AL PĂRŢII TEORETICE

Ne angajăm să investigăm un domeniu ale cărui aspecte teoretice și posibilități

descrise în capitolele precedente. Natura descriptivă a abordării teoretice ajută

ne să determinăm coordonatele științifice ale îngrijirii spirituale școlare cu cele relevante

prin utilizarea rezultatelor cercetării în științe sociale. În al doilea rând, mai departe

Este posibil să se utilizeze teoremele stabilite în teorie și să le aplice la aplicații practice.

îl adaptăm prin sondaje și îl folosim adecvat în învățământul gimnazial

o vom folosi. Aici trebuie menționat faptul că capelanii școlii

slujirea este de obicei o caracteristică a instituțiilor de învățământ ale bisericii, conform căreia

cercetări efectuate asupra învăţământului gimnazial al colegiilor din Transilvania, inclusiv al colegiilor reformate

se limitează la educație.

1. Pastorala școlară este o oportunitate extraordinară pentru biserică. Aşa

Vorbim despre o intersecție unde se află învățământul public, educația religioasă bisericească și familiile

interacțiunea are loc și dintr-o grupă de vârstă care, după confirmare, are un procent ridicat

este scos din câmpul vizual al bisericii. Această slujire este o oportunitate continuă pentru biserică de a fi proprie

își desfășoară serviciul misionar în mod autentic în context școlar.

Perspectiva pastoriei școlare este decisivă. teoretizarea lui Luhmann

Pe baza acestui fapt, concluzionăm că persoana țintă a îngrijirii spirituale școlare nu poate fi

un instrument care trebuie modelat în relații cauzale, care necesită antrenament și modelare

pentru a servi nevoile unei societăţi. Avem nevoie de o schimbare de atitudine care

rezultă în a vedea elevul într-un sistem autopoietic. Această abordare deschide spațiu pentru

pe lângă educație, la complexa contingență a creșterii. Acest lucru le permite să fie integrate în educație

norme etice de valoare religioasă. Schimbarea de perspectivă ridică și o întrebare crucială pentru biserică.

sus: este biserica capabilă să vadă în cadrul tendinţei sale evanghelizatoare pe cei

posibilități de comunicare autopoietică (reflexivă) care permit biserica ca misiune

Pot ei să facă sistemul existent funcțional pentru societate?

Influența puternică a secularizării poate fi detectată nu numai în schimbările sociale,

dar și în educație. Răspândirea învăţământului de stat şi declinul învăţământului confesional

duce la relativizarea valorilor creștine, iar locul lor este luat de indiferența religioasă,

înlocuit de scepticism şi relativism valoric. Impactul raționalismului social asupra religiei

duce la iraționalitate. Acest lucru are un impact asupra educației religioase. În acest proces

Desigur, bisericile au și ele un rol de jucat: pe de o parte, eliberează presiunea asupra educației

pe de o parte, se confruntă cu demisia din cauza pierderii de spațiu, pe de altă parte.

Devine clar că relația dintre educația publică și familii nu este lipsită de nori. THE

economia de piaţă şi piaţa forţei de muncă comercializabile au un impact asupra sistemului de învăţământ: ea

pentru a educa ceea ce poate fi vândut, ce poate fi comercializat. În acest proces, părintele nu este altceva decât

El este un slujitor al sistemului și nu un apărător al dreptului său fundamental la educație. THE

contradicția nerezolvată transformă școlile într-o așa-numită instituție educațional-executivă,

care în cele din urmă respectă cerințele legii. Acest lucru creează așteptări suplimentare și responsabilitate.

rezultate de la părinți. Este necesar ca școala să-și extindă socializarea

Transferă responsabilitatea către părinți și îi socializează în parteneri în educație. Serviciul de capelan al școlii

oferă noi oportunități în relația multifațetă dintre școală și familie. Ocupă o poziție neutră,

ca instituție moderatoare, dar în același timp capabilă să integreze rezultatele dialogului

conflicte, relații de dominanță și anticipează relaționalul transcendental

perspectivă.

În cartierul bisericesc reformat din Transilvania și Királyhágómellék în 1989

Serviciul de capelanie școlară a făcut posibilă începerea învățământului universitar după schimbarea regimului.

pornire. Ce sa întâmplat înainte de asta? Înainte de naționalizarea din 1948, căminele erau supuse unor reglementări școlare stricte.

regulamente interne, educație religioasă și morală, munca pentru tineret, funcționarea cercurilor profesionale,

Educația teologică a majorității profesorilor a creat o atmosferă școlară deosebită, care

a modelat în mod eficient identitatea elevilor. Respectarea regulilor este asigurată de disciplinarea consiliilor școlare

sfatul lui garantat. Colegiile nou formate trebuie să facă față multor provocări:

cu ambivalența menționată mai sus a învățământului public, problemele financiare nerezolvate, noul

generaţiile şi relativismul religios şi moral al societăţii, a crescut

probleme psihosociale și educaționale, pierderea influenței educației bisericești,

cu problema autodeterminarii. Serviciul de capelan școlar este considerat o soluție care

prezența slujbelor de pastorală bisericească și de îngrijire spirituală este asigurată de o instituție de învățământ de stat

într-o instituție. (În condițiile legale actuale, nu putem vorbi de tradițional

despre educaţia confesională în sensul de

2. Pastorala școlară este un nou domeniu de cercetare în Transilvania, ca doar câteva

A existat de zeci de ani ca o slujire bisericească independentă. Prin urmare, locul îngrijirii spirituale școlare este

științele sociale, dar și în secțiunea transversală a tendințelor de îngrijire spirituală, este necesar

trebuie să decidem. O verigă importantă în dialogul tendințelor divergente

descoperim: homo christianos însuși. Un mare avantaj al pastoralei școlare este faptul că există

Acesta integrează în mod util rezultatele cercetării diferitelor tendințe în practică. Abordarea sistemelor,

solubilitatea problemei dualismului moral, sistemul în perspectiva sistemului, scurt

Metodologia de pastorală reprezintă o nouă oportunitate pentru serviciile de pastorală școlară

226

în încheierea acesteia fără a renunţa la prioritatea investigaţiei teologice. Noi perspective sunt noi

Ei plasează „problematicul" într-o nouă lumină, pe un nou orizont și într-un context schimbător al relațiilor.

stereotipul copilului, reclasificând astfel conținutul obișnuit al conceptului.Cheia: a se vedea pe sine

stabilirea unui sistem capabil să observe. Pastorala școlară, în virtutea poziției sale, este capabilă:

pentru a rezuma o variație cu mai multe aspecte a realității, adică rezultate observaționale și

moderat. În același timp, ia în considerare și rezultatele observației externe și ale auto-observării,

schimba-ți propria perspectivă-realitate. Intervențiile consilierului școlar de fapt

oferte, procese de management care pot fi alese de destinatari, în cadrul cărora managementul și

Linia de dezvoltare se deschide transparent. Ideea este că sistemul în schimbare este

Îmbrățișează perspectiva schimbării și încorporează-o în autoevaluarea ta.

Formele de muncă ale pastoralei școlare sunt diverse, acoperind o arie vastă, fiecare

Funcționează cuprinzător pentru persoana în cauză - într-o manieră ecumenic. Dumnezeu, lume, existențial

întrebări existențiale, durere, conflict și iertare, dependență și eliberare, spiritualitate și etică

folosirea judecății de valoare, a pedagogiei experiențiale și a dinamicii de grup pentru a întări stima de sine,

Toate acestea sunt elemente cu care și prin care funcționează pastorala școlară.

Subliniem semnificația eclesiologică a pastoralei școlare. Koinonia, martiria,

Prin diaconie și liturghie, ea joacă un rol important în dezvoltarea mediului școlar și a culturii școlare.

Sfera sa de influență prezintă o tendință bidirecțională: are o viziune de la individ către comunitate și

invers: crede că poate descoperi persoana care caută sprijin în rețeaua de relații a comunității. Prezenţă

important pentru biserică, dar nu pentru biserică, ci pentru nevoiași, prezentul și viitorul propriu

pentru cineva care vrea să te cunoască. Prezența lui este importantă pentru biserică din cauza misiunii

creează oportunitatea pentru serviciu.

3. Pastorala școlară se poate desfășura în mod adecvat numai dacă specifice sociale și

Avem cunoștințe psihologice despre caracteristicile psihologiei dezvoltării ale grupului de vârstă în atenție.

În capitolul nostru de sinteză, am subliniat că adolescența este o perioadă stresantă,

dezvoltarea unei persoane, dar nu ar trebui să fie considerat patologic în sine. Abateri

Putem observa diferențe de dezvoltare fizică și mentală în funcție de sex, dar rata de dezvoltare pe termen lung este

se compensează la vârsta adultă. Diferențele de gen trebuie luate în considerare în educație.

diferențierea de dezvoltare, precum și faptul că în familie nu există numai

Nu doar copilul, ci și părintele este educat reversibil, deci și el este parte a procesului. THE

Există multe obstacole cunoscute în calea procesului educațional: defalcarea structurii familiei, lărgirea

conceptul de familie, aspectul spiritual-ritual al formării familiei lipsește, cel intergenerațional

conflicte, dificultăţi de socializare între semeni etc. A devenit clar că

Timpul petrecut în școli influențează comportamentul adolescenților, dar nu și dezvoltarea personalității

asemenea. Lipsa de interes pentru învățare este o consecință a protestului împotriva sistemului sau a lucrului cu acesta.

227

Trebuie luat în considerare efectul patologic al identificării. Consecința acestui lucru este școala negativă

satisfacție, care este legată de apariția mobbing-ului și a violenței școlare.

Putem concluziona că adolescenții sunt supuși unei influențe cu mai multe fațete, care într-un fel

încearcă să lupte. Ce asistență adecvată poate fi oferită pentru a face față provocărilor?

Ce poate face pastorala, mai ales pastorala scolara, in aceste situatii? Școala

Serviciul de intervenție în criză de îngrijire spirituală este un ajutor indispensabil în mediul școlar. Acest

Serviciul este o oportunitate pentru situații de criză (deces, boală, accident, deces familial,

tentativă de sinucidere etc.), cu care elevul, profesorul sau educatorul uneori nu știe ce să facă

pentru a începe. Consilierul școlar este prima persoană care rupe „tăcerea”, cea care creează o oportunitate,

creează spațiu și oportunitate de discuție personală și comunitară, ventilație, liturgică

pentru a exprima sentimentele și compasiunea comunității într-un cadru. Tentative de sinucidere

joacă un rol de transmitere atunci când este detectat, adică menține contactul cu profesioniști speciali și

cu grupuri de prevenire. În ordinea pastoralei, pastoralul empatic știe (poate)

elevii și personalul care au nevoie de ajutor, precum și lumea emoțională a părinților, care

ajutor adecvat în dezvoltarea conversațiilor personale.

4. Pastorala școlară sprijină dezvoltarea și întărirea identității religioase

suporturi. Dezvoltarea identității adolescenților, în special a identității religioase, este o chestiune de coram mundo și

coram Deo, calea de dezvoltare a unei persoane care caută. Totul religios și spiritual

dezvoltarea este îndreptată spre un singur scop: întâlnirea omului şi relaţia cu Dumnezeu într-un mod care

că autodefinirea religioasă a unei persoane este semnificativă, direcționează viața și normativă pentru viață

caracter.832 Identitatea religioasă este exprimată prin credință, tradiție și învățătură.

se străduiește pentru o relație divină și umană în curs de dezvoltare, reciprocă. Identitatea ta

Adolescentul care se regăsește nu mai disecă doar întrebarea „Cine sunt eu?”, ci și

„De ce eu?” Se caută pe sine în contextul unui răspuns.

Identitatea religioasă este determinată de experiența religioasă. Experiența religioasă

Adică, experiența lui Dumnezeu este determinată de imaginea de sine, de imaginea părintelui și de imaginea lui Dumnezeu. Acestea sunt influențate de

Experimentarea unui sentiment de securitate și a unei atmosfere iubitoare în relația părinte-copil. Acest

în context relaţional Reţeaua de relaţii are ca rezultat în cele din urmă tinerii adolescenţi

o schimbare a viziunii asupra lumii și a interpretării. Aceasta ar putea fi o credință religioasă sau

îndoială religioasă. Ambele sunt importante în ceea ce privește rolurile lor. Există o puternică încărcătură emoțională în spatele lor și

ele permit trecerea la dezvoltarea deciziilor personale și bazate pe credință. În teorie

832Un studiu din 2006 în rândul adolescenților a arătat că munca școlară intenționată

Sensul vieții studenților absolvenți este mult mai concentrat decât cel al studenților de aceeași vârstă care nu lucrează cu intenție.

a semenilor săi. 87% dintre adulții intervievați au spus că locul lor de muncă este semnificativ pentru ei.

in viata lui. Vezi: YEAGER, DS/ BUNDICK, Matthew: The Role of Purposeful Work Goals in Promoting

Sensul în viață și în munca școlară în timpul adolescenței. În: Journal of Adolescent Research, Vol. 24.Nr.4.

2009.423-452. Sursa: www.sagepublications.com Data descarcarii: 2011.11.

a conturat procese psihologice complexe în îngrijirea și creșterea spirituală a adolescenților la diferite vârste

au scopul de a îmbogăți baza de cunoștințe despre caracteristicile acesteia.

În final, vom discuta câteva aspecte cruciale ale persoanei directorului spiritual. The

Am discutat problema adecvării și competenței, care este esențială pentru îngrijirea spirituală

în autodefinire. Pe lângă calitățile personale, menționăm grija spirituală suplimentară

competențe: evaluarea situației, construirea relațiilor, comunicarea, spațiul spiritual-liturgic

capacitatea de dezvoltare, competența pedagogică de grup și de intervenție în criză etc.

Toate acestea ne atrag atenția asupra faptului că slujirea directorului spiritual este de o importanță foarte mare.

are un sistem de așteptări, așa că formarea și educația ulterioară în acest domeniu sunt esențiale

cerinţă.

229

II. GOOLURI

Din ce în ce mai multe rezultate ale cercetării raportează că religiozitatea joacă un rol semnificativ

poate fi de ajutor în menținerea sănătății mintale.833 Acest efect protector la adolescenți și adulții tineri

este de asemenea remarcabil. Rolul religiozității în a face față situațiilor dificile de viață este de asemenea

a atras un interes din ce în ce mai mare în ultimele decenii. Fenomenul religiozității adolescentine

Ei au identificat fenomenul convertirii religioase, în timpul căruia adolescentul își reevaluează relația cu Dumnezeu.

relatia cu. Factorii sociali joacă un rol în această reevaluare, cum ar fi

socializare religioasă, religiozitatea părinților, relația cu părinții, grupurile de colegi

impact şi factori cognitivi.834

Din perspectiva îngrijirii spirituale, schimbările socio-psihologice rezultate din schimbările sociale

influență, insecuritate socială, pluralism cultural, valori sociale bisericești și

pierderea spațiului creează situații pe care pastorala trebuie să le monitorizeze

și găsiți oportunități de a face față problemelor.835 Pe lângă efectele menționate mai sus,

De asemenea, acordăm atenție persoanei și lucrării directorului spiritual: condițiile de mediu, cel

oportunități de îngrijire spirituală, dificultăți, cooperare, sprijin, obiective,

în ceea ce priveşte competenţa şi perspectivele de viitor. În cele din urmă, punem accent pe școală

Evidențiem posibilitățile de pastorală și biserica pentru schimbări, precum și școala

pastorala este secundară, în ceea ce privește misiunile sale. Știind acest lucru, se formulează

PRINCIPALE ÎNTREBĂRI DE CERCETARE:

833 Vezi: Dezutter et al. (2006), Koenig et al. (2001), Kopp et al. (2004), Martos și Kézdy (2007).

Kézdy, 2010. 48.k.834HORVÁTH-SZABÓ Katalin: Studii maghiare cu Scala de religiozitate postcritică. În: HORVÁTH-

Katalin SZABÓ (ed.): Studii în psihologia religiei, Editura a VI-a Academică, Budapesta 2003.142. Vedea

asemenea:. WIKSTRÖM, Owe: The Inscrutable Man, Editura Animula, Budapesta 2000. 59.835KARLE, Isolda: Pastoral Care in the Modern World. O critică a îngrijirii pastorale orientate psihanalitic.

Neukirchen-Vluyn 1996.209. V.o. ZIEMER, Jürgen: Îngrijire spirituală. Göttingen 2000. 17.

230

Ce factori importanți influențează viața școlară a elevilor și cum influențează aceștia

influențează munca pastorală desfășurată în școală și mai departe

Are acest lucru vreun beneficiu pentru pastorala școlară și pentru biserică?

SUBGRUPURI ALE TEMA DE CERCETARE

1.1. Cum contribuie mediul școlar și rețeaua socială școlară

experiență pozitivă sau negativă cu interacțiunea cu un consilier spiritual?

1.2. Cum le influențează practicile religioase și stilurile de adaptare religioase ale elevilor

interacțiunea îngrijirii spirituale?

1.3. Cum contribuie calitatea capelanului școlar la munca capelanului?

evaluare/recunoaștere și sprijin pentru interacțiunea îngrijirii pastorale?

1.4. Ce lecții și concluzii suplimentare se pot desprinde din rezultatele cercetării?

pentru biserică, prin care poate îmbunătăți semnificația misionară a pastoralei școlare?

II.1. DESCRIEREA STRUCTURALĂ ŞI METODOLOGICĂ A CERCETĂRII

În partea teoretică am descris formele și intervențiile speciale ale îngrijirii spirituale școlare.

probleme, am evidențiat importanța autodeterminării a pastoralei școlare. Având în vedere,

că districtul bisericesc reformat din Transilvania și districtul bisericesc reformat din Királyhágómellék

Peste două mii de studenți sunt educați în căminele sale în fiecare an, iar serviciul de pastorală este o prioritate.

important. Așadar, concluzionăm că Transilvania și Partium reformată

Pregătire de capelanie școlară finalizată în cadrul colegiilor reformate care funcționează într-un cartier bisericesc

Această lucrare necesită o evaluare științifică actualizată a situației. Oportunitățile de îngrijire pastorală și

Este necesar să se țină cont de condiții și să se dezvolte noi perspective în urma cercetării.

Dorim să vă arătăm pentru efectuarea optimă a lucrării pastorale. Angajarea studenților

zonele cu probleme, cauzele fundamentale, opțiunile de adaptare, practica pastorală și ea

Pentru a evalua posibilitățile de îngrijire spirituală, am realizat un studiu pe două axe: cel personal

Am creat o imagine a situației pe baza experiențelor studenților și am realizat un sondaj pe baza experiențelor lor.

colectarea datelor referitoare la îngrijirea spirituală școlară. Avand in vedere ca scoala

Nu s-au publicat prea multe lucrări și cercetări profesionale pe tema îngrijirii spirituale, iar această cercetare este, în principiu

este de natură descriptivă. Acesta își propune să ofere o imagine cuprinzătoare a serviciului pastoral care

care se practică astăzi în colegiile reformate. Cercetarea este menită să ajute

contribuie la lucrarea de îngrijire pastorală, rolul bisericii și mai departe

prevede oportunităţi de cercetare.

Axa bidirecțională a cercetării este formată din două anchete empirice.

a) Unul dintre sondaje este interviul cu capelanul școlar (SCI). Acesta este un

interviu aprofundat calitativ-empiric, semistructurat, care a fost realizat cu ajutorul unui profesor cu experiență în consilierea școlară.

rezumă experiențele, situația practică a pastoralei și posibilitățile pastorale

– pe baza consideraţiilor pastorale.

b) A doua axă a studiului consemnează opiniile elevilor despre etosul școlii sub forma unui chestionar.

experiențele acumulate, cele mai frecvente probleme școlare care apar și cum să le faceți față,

experiențe de pastorală școlară. Colectarea datelor chestionarului a fost efectuată în două separate, dar

Am realizat un chestionar de reflecție reciprocă:

bi) Chestionarul de evaluare a situației (SQQ) evaluează efectele asupra mediului școlar și elevilor

rezumă și, de asemenea, descrie problemele psihologice actuale ale elevilor și modalitățile de a le rezolva

examina. Examinăm experiențele elevilor despre Dumnezeu și percepțiile lor despre intervenția pastorală.

experiențe de asemenea;

bii) cu versiunea prescurtată, de autoevaluare a Listei de verificare a comportamentului copilului (CBCL), elevii

232

Examinăm tulburările mintale ascunse, inclusiv problemele emoționale și comportamentale ale copiilor.

grupate pe factori, cum ar fi: probleme de relație, anxietate-depresie,

comportament deviant, agresivitate, somatizare, probleme de atenție, externalizare,

internalizare și valoarea globală a problemei. Acești factori măsurați contribuie în mod complementar

la datele de măsurare ale Chestionarului de evaluare a situaţiei.

Datele chestionarului au fost prelucrate folosind programul de analiză statistică SPSS,

rezumate în reprezentare tabelară și schematică. Afișăm valorile care

sunt semnificative. Datele de măsurare a cercetării, cum ar fi Interviuri cu pastori de școală

(ILKI), Chestionarul de evaluare a situației (HK) luat cu elevii și Comportamentul copilului

Chestionarul (CBCL) este prelucrat în funcție de subiectele subgrupurilor de cercetare[836].

Rezultatele cercetării sunt prezentate în patru secțiuni separate atunci când discutăm subgrupurile de întrebări de cercetare.

sunt descrise în capitol. Al cincilea și ultimul subcapitol al părții de cercetare este rezumatul cercetării.

Raportul include concluzia și recomandările ulterioare de cercetare.

836Vezi mai sus: Subgrupuri de subiecte de cercetare.

233

II.1.2. CERCETARE CALITATIV-EMPIRICĂ CU PREȘEDINȚI DE SCOALA

ASPECTE METODOLOGICE ALE INTERVIULUI837 (ILKI)

În examinarea domeniului special de pastorală școlară, o dublu sens, cantitativ și

Am ales ca bază o perspectivă de cercetare calitativă. Baza cercetării calitativ-empirice este

constă în conversații personale cu intervievații selectați, care sunt bine definite

este construit pe un sistem de criterii. Inghard Langer scrie despre fundamentele și dezvoltarea acestei metode.

în rezumat.838 Metoda se bazează pe psihoterapia dialectică a lui Carl Rogers. EL

a fost cel care, prin explorarea experiențelor vieții umane, a deschis o nouă cale și o oportunitate pentru

pentru investigaţia ştiinţifică.839 Anne Marie Tausch, folosind o metodă asemănătoare, tot în aceasta

a călătorit pe drum, însoțind pacienții cu cancer și pe cei muribunzi până la separarea lor.840 Conversația centrată pe

Cele trei condiții de bază ale cercetării sunt atenția, căldura și

evaluare.841 Acești trei factori, care definesc caracteristicile unei conversații bazate pe încredere,

care are ca rezultat împărtășirea experiențelor de viață și a experiențelor personale. Un distant,

O conversație care servește o relație superior-subordonat are șanse mici de a duce la intimitate,

comunicarea unor subiecte sensibile sau transferul de informații bazat pe încredere absolută. Acest

O caracteristică a acestei forme de cercetare este că cel care pune întrebări este autonom din perspectivă științifică.

o personalitate care trage evaluări și concluzii independente pe baza datelor obținute și comunicate.

Acest comportament specific de cercetare, pe lângă indivizii menționați mai sus, poate fi observat la Abraham

În opera lui Maslow și Ruth Cohn, reprezentanți de seamă ai psihologiei umaniste.842

Contextul cercetării bazate pe dialog

Un interviu personal nu conține doar date și simple informații faptice,

dar întreabă și despre punctele critice de jos ale vieții și muncii persoanei intervievate. Acest

Această metodă se numește interviu în profunzime în terminologia științifică.843 Caracteristica specială a interviului în profunzime este aceea că

în timp ce un interviu mediu este obiectiv în obținerea de informații, intervievatorul este obiectiv distant

încearcă să stea departe de intervievat, pentru a evita cea mai mică jenă din partea celui intervievat

influența, în timp ce interviul în profunzime caută să dezvăluie personalitatea intervievatorului

Dăruirea, atenția și atitudinea sa empatică ar trebui să se simtă în conversație. Astfel, cel care pune întrebări

837În continuare, vom folosi denumirea prescurtată ILKI (Interviu cu capelanii școlii).838LANGER, Inghard: Interviul personal ca modalitate în cercetarea psihologică. În: Journal of

psihologie şi psihoterapie centrată pe persoană 1985/4. 4, 447-457. 839Vezi: ROGERS, Carl: Terapia de conversație legată de client. Kindler, München 1972. U.b.: Partnerschule.

Kindler, München 1975.840Vezi: TAUSCH, Anne-Marie: Conversations against Fear. Rowohlt, Reinbek 1981. Ibid.: Moarte blândă.

Rowohlt, Reinbek 1985, ibidem: Psihoterapie. Hogrefe, Göttingen 1981.841LANGER, Inghard: Conversația personală ca modalitate în cercetarea psihologică. În: Journal of

psihologie şi psihoterapie centrată pe persoană 1985/4. 4, 447-457.842LANGER, 1985/4. 4, 447-457.843LANGER, 1985/4. 4, 447-457.

și întrebat, merg pe un drum comun, discută din nou un subiect dat, în așa fel încât

Poate avea ca rezultat o nouă interpretare și o nouă perspectivă pentru persoana intervievată. THE

Așteptările și presiunea de a se conforma reprezintă o amenințare reală la adresa dialogului. Dar interviul în profunzime

Esența acestui lucru este că dialogul dintre doi oameni are loc la un nivel mai profund decât cel obișnuit.

se întâmplă, această metodă ajută la depășirea barierelor informaționale cauzate de așteptările și evitările umane

bruiaj.

Putem concluziona că acest tip de proces de cercetare se bazează pe experiență. Ca

În cazul altor tipuri de cercetare este necesar un plan de cercetare țintit, care este doar pentru o anumită

zona de cercetare, în timp ce intervievatorul interviului aprofundat bazat pe dialog este, de asemenea, parte a unui proces de învățare

proces, care învață aspecte și aspecte noi și noi ale unui subiect dat.

La interviul aprofundat au contribuit opt consilieri școlari. Interviurile

Am înregistrat-o în ordinea întâlnirilor personale. Pe baza întrebărilor semistructurate, căminul

despre serviciul pastoral prestat într-un mediu, experiențele personale, pozitive, acumulate în timpul slujirii

și a raportat experiențe negative. Scopul interviului este de a

Ca o cercetare parțială a unei cercetări cuprinzătoare, prezentăm aspectele îngrijitorului spiritual din Transilvania.

asupra situației actuale a practicii pastorale a colegiilor reformate, pozitiv și negativ

experiențe, oportunități și obstacole, abilitățile necesare pentru slujirea pastorală

despre competențe.

Rezultatele interviurilor înregistrate nu vizează reprezentativitatea statistică. Cei nouă

Am reușit să înregistrăm interviuri cu opt dintre directorii spirituali ai Colegiului Reformat din Transilvania.

Aceste interviuri sunt de natură exploratorie și calitative. Acest sondaj este un rezumat

Considerăm că este o declarație a experiențelor pe care pastorii școlii le-au trăit în timpul pastoriei lor.

se întâlnește cu un consilier spiritual.

Instrument și metodă de măsurare

În cadrul tezei de doctorat a teologului Markus Seibt (Tübingen, 2008), german

Un sondaj exploratoriu orientat spre probleme a fost realizat cu unsprezece capelani de școală.

pe baza unui interviu semi-standardizat.844 Întrebările din interviul orientat pe tema au fost utilizate în acest

pentru cercetarea noastră. Scopul nostru este de a aborda subiectiv problemele de pastorală menționate mai sus.

abordați-le dintr-o perspectivă analitică și angajați-vă într-un dialog despre ele – pe baza problemelor identificate mai sus

a iniția.

Întrebările folosite în interviu și întrebările auxiliare aferente nu sunt

au fost adaptate. Chestionarele permit o anchetă calitativ-subiectivă a

prin metoda interviului în profunzime, prin urmare adaptarea nu este o parte necesară a interviului

844SEIBT, 2008.107-115.

pentru aplicarea liniilor de întrebare.

Principiul călăuzitor și subiectele chestionarului semistructurat au fost elaborate de un Tübingen

elaborat de o echipă de cercetare, în timpul căreia interviului i s-a dat ordinea și formatul final

toate subiectele. Acestea sunt:

1. Caracterul specific al instituției în care activează directorul spiritual;

2. Situația și cadrul pastoral în școli;

3. Grupul țintă și destinatarii îngrijirii spirituale;

4. Profilul și conceptul specific al muncii pastorale;

5. Scopul, fundamentul teologic și sarcina păstoriei;

6. Competenţele directorului spiritual;

7. Cooperarea în munca pastorală;

8. Domeniul de aplicare a pastoralei scolare;

9. Posibil punct de legătură între pastorala școlară și instituțiile bisericești;

10.Perspective de viitor;

Subiectele indicate mai sus oferă o imagine cuprinzătoare, de tip monitorizare

despre munca și experiența subiectivă a intervievaților. Principalele întrebări și îndrumări utilizate

întrebările directoare sunt un ajutor intenționat pentru cercetarea empirică.

Ghidul de cercetare al interviului aprofundat

a) Selectarea persoanelor intervievate, condițiile interviului și protocolul

Opt colegii reformate din Transilvania (Cartierul bisericesc reformat Krilályhágómelléki

inclusiv instituţiile de învăţământ) am înregistrat un interviu aprofundat cu capelanul şcolii. Acestea sunt

a avut loc în următoarele instituții: Colegiul Reformat Sepsiszentgyörgyi, Cluj-Napoca

Colegiul Reformat, Colegiul Reformat Kézdivásárhely, Colegiul Reformat Târgu Mureș

Cămin, Căminul Reformat Baczkamadarasi Kis Gergely (Székelyudvarhely), Bethlen

Colegiul Gábor (Nagyenyed), Liceul Reformat Lorántffy Zsuzsanna (Nagyvárad) și

Liceul Reformat Szatmár. In aceste institutii, de cartierele bisericesti

Capelanii școlii numiți sunt responsabili pentru îngrijirea spirituală în școli. Cei opt intervievați

toti sunt barbati. O întrebare care nu a fost examinată în timpul cercetării, dar care merită luată în considerare în continuare

ridică întrebarea ce avantaje și dezavantaje are reprezentarea predominant masculină a capelaniei școlare

Oferă dezavantaje pentru munca pastorală? În cazul intervievaților, a fost o considerație

având cel puțin trei ani de experiență în domeniu.

Contactarea capelanului școlar al instituției date se face oficial, în

S-a făcut prin șeful instituției (director).

Durata interviurilor a variat între 30 și 60 de minute fiecare. Interviurile au fost realizate în 2012.

au fost înregistrate în perioada mai-iunie. Interviurile se desfășoară exclusiv în cadrul unei instituții școlare,

236

au fost ținute în timpul programului de lucru, într-un loc independent de influența externă (într-un birou, club studențesc, birou al profesorului)

Acest lucru a permis intervievaților să răspundă liber și fără influență. THE

Am înregistrat conversația pe un magnetofon. Persoanele intervievate, judecând după răspunsurile lor, nu au făcut-o

nu au manifestat nici rezistență, nici respingere în timpul interviului: au raportat obiectiv și cuprinzător

despre experiențele lor. Toți respondenții au fost de acord cu utilizarea unui înregistrator de voce,

apoi pentru prelucrarea materialului transcris sub un nume simbolic (pseudonim, iniţială).

Atitudinea respondenților față de procesul de cercetare a fost receptivă și pozitivă, ceea ce

Importanţa ei constă în faptul că pastorala şcolară poate fi prezentată într-un forum ştiinţific.

în acest fel în lumina reflectoarelor. Aceasta este, de asemenea, o oportunitate de a aduce contribuții semnificative pentru viitor.

progrese și schimbări în acest domeniu de activitate specific și foarte solicitant.

b) Subiecte şi întrebări orientative pentru înregistrarea interviului845

Întrebările tematice ale interviului, împreună cu întrebările principale, au fost scrise de Markus Seibt, german

au fost folosite pe baza unui interviu realizat de un teolog. Setul complet de întrebări este

împreună cu întrebările justificative se găsesc în ANEXE. Subiectele examinate sunt:

caracteristicile instituției, situația pastorală, grupul țintă, conceptul de pastorală,

obiectiv pastoral, competențe pastorale, cooperare, zonă de influență și viitor

se învârte în jurul perspectivei. Întrebările de sprijin permit o mai bună înțelegere aprofundată a subiectului dat și oferă o mai mare fațetă

a ajutat să-l facă accesibil.

c) Evaluarea interviului

Evaluarea interviurilor este o evaluare calitativă a experiențelor fiecărui capelan școlar.

care, din nou, nu vizează reprezentativitatea statistică cantitativă.

Înregistrarea verbală a interviului este urmată de o transcriere textuală, integrală, care este disponibilă în întregime.

Ele nu fac parte din teză, dar pot fi vizualizate la biroul autorului. Textul

interviurile sunt procesate sub forma unui rezumat, raport concis,

care este introdusă printr-o descriere personală anonimă a fiecărui intervievat. Convorbirile interviului

Procesul-verbal poate fi citit în ANEXE. Rezultatele răspunsului la fiecare interviu

sunt prezentate într-o formă rezumată la persoana a III-a singular. Această procedură este

facilitează interpretarea și prelucrarea mai ușoară. Rezumatele proceselor-verbale sunt ale intervievaților

conțin propoziții și gânduri citate adecvat, ceea ce îl face mai expresiv și mai ușor de înțeles

face ceea ce este descris. După ce procesele-verbale sunt întocmite, intervievații le citesc și

ele confirmă (autentifică) conținutul interviurilor înregistrate și editate. Interviurile au fost rezumate,

Rezultatele tematice sunt prezentate în subcapitolele întrebărilor de cercetare.

845Întrebările de interviu folosite se bazează pe transcrierea interviului înregistrată de Markus Seibt în timpul cercetărilor sale în Germania.

urmate de școli profesionale care funcționează în șapte zone administrative bavareze, cu unsprezece educatori religioși și profesori școlari

A preluat-o cu un consilier spiritual. SEIBT, Markus: Pastorala școlară în școlile profesionale din sistemul școlar dual.

LIT Verlag, 2008. 108 și urm.

237

238

II.1.3. ASPECTE METODOLOGICE ALE SONDAJULUI CHESTIONAR

II.1.3.1. Proceduri de prelevare de probe

Chestionarele au fost realizate cu studenți ai colegiilor reformate din Transilvania și Partium.

Am terminat. Un total de opt colegii au fost chestionate: Sepsiszentgyörgyi reformat

Colegiul, Colegiul Reformat din Cluj-Napoca, Colegiul Reformat din Kézdivásárhely,

Colegiul Reformat Marosvásárhely, Colegiul Reformat Kis Gergely din Baczkamadaras

Cămin (Székelyudvarhely), Cămin Bethlen Gábor (Nagyenyed), Lorántffy

Liceul Reformat Zsuzsanna (Nagyvárad) și Liceul Reformat Szatmárnémet.

Să efectueze sondajele, după obținerea permisului prealabil, a fiecărui director de școală

a contribuit. În timpul chestionarului, capelanii școlii și profesorii individuali

au oferit ajutor. Chestionarele au fost distribuite fiecărei clase la începutul lecției, iar

studenților despre condițiile și termenul de completare a formularului. Completarea chestionarelor durează în medie 10-15 minute.

a durat.

Instrucțiunile pentru completarea chestionarelor au fost următoarele:

1. chestionarele pot fi completate în mod voluntar;

2. chestionarele trebuie completate anonim;

3. pentru o întrebare pot fi marcate mai multe opțiuni de răspuns (cerc sau cruce);

4. importanta de a da un raspuns sincer;

5.fără limită strictă de timp;

6. Pot fi puse întrebări clarificatoare.

Eșantionul a fost chestionat în perioada 15 mai – 15 iunie 2012.

II.1.3.2. Criterii de selecție

a) Criterii de selecție a eșantionului

Obiectivul principal al cercetării este de a investiga activitățile școlare care se desfășoară în colegiile reformate din Transilvania și Partium.

care vizează evaluarea situaţiei îngrijirii spirituale. După schimbarea de regim din 1989, mai multe

Clădirile colegiilor reformate care au fost naționalizate în 1948-49 au avut loc într-un val

reveni. Fostele instituții au fost reformate continuu din 1990.

și și-au început activitățile educaționale în conformitate cu legile educaționale în vigoare. In acestea -

parțial846 - în școlile confesionale există un serviciu de capelanism școlar, care este asigurat de curent

Capelani de școală numiți de un episcop reformat sau printr-un proces competitiv de aplicare. Acest

846Legea învățământului privat Anghelescu din 183/1925 nu a fost modificată până în prezent, care interzicea școlile confesionale.

Este clasificată ca școală privată, care primește doar sprijin parțial de la stat. Vezi: Introducere

gânduri

Înseamnă un număr specific de cămine: în total nouă pe teritoriul Transilvaniei (vezi mai sus). THE

În timpul chestionarului, opt din nouă cămine au fost chestionate. Din motive obiective

Sondajul Colegiului Reformat Wesselényi Miklós nu a fost efectuat.847

L-am umplut cu clasele de început (a noua) și de sfârșit (a douăsprezecea) a opt cămine

chestionarele. Selectarea grupelor de vârstă este justificată de considerente de psihologie a dezvoltării.848 The

Împărțirea ciclului de viață a adolescentului variază în funcție de domeniile științei psihologice.

arată o tendință. Testele pe care le folosim sunt pentru pubertate sau adolescenta timpurie (12-

Am împărțit studiul în adolescență timpurie (16 ani) și adolescență târzie (17-22 ani). Acest lucru a fost în conformitate cu liceul

IX. și XII. grupa de vârstă a claselor și, în același timp, durata învățământului gimnazial se află la două extreme

categorie (clase începători și seniori), care grupe de vârstă – au absolvit pe un model diferit

pe baza măsurătorilor – se pot presupune diferențe.

b) Metode de măsurare

Chestionarul utilizat constă din două părți.

bi) Prima parte a chestionarului este Chestionarul de evaluare a situației849 (denumit în continuare: HK) 19 individual

Este format dintr-un set de întrebări, fiecare întrebare având 7-8 răspunsuri posibile. Asemenea intrebari

apar, care oferă o opțiune de răspuns la scară. Întrebările lui HK sunt patru

pot fi clasificate în grupe tematice. Primul grup (întrebările 1-4) solicită date demografice (sex,

vârsta, locul de reședință, apartenența activă la biserică), a doua grupă (5-8 întrebări) măsoară școala

evaluarea situației (experiență personală, apariția problemelor școlare, abilități de rezolvare a problemelor)

metode), al treilea grup (întrebările 9-11 și 17-18) se referă la căutarea ajutorului și

examinează metodele de adaptare, inclusiv experiența lui Dumnezeu, al patrulea grup (12-16

și 19 întrebări) pentru a evalua atitudinile față de pastorala școlară și

examinează propunerile de modificări. Pe lângă variantele de răspuns, opțiunea răspunsurilor deschise

furnizate.

bii) A doua parte a chestionarului este Chestionarul adaptat privind comportamentul copilului850 (CBCL)

Include o secțiune de autocompletare cu 44 de întrebări, fiecare cu trei opțiuni de răspuns.851

În cazul nostru, am folosit versiunea de autoevaluare a CBCL.852 Adaptarea maghiară a chestionarului

A fost realizat în 1996 și rezumat de Dr. Publicat de Júlia Gádoros.853 Adaptare

847La momentul sondajelor, apropiindu-se de sfârșitul anului școlar, absolvenții XII. nota practic

a fost inaccesibil, sondajul a întâmpinat obstacole din cauza programelor școlare. 848Vezi: Dezvoltare psihosomatică. Capitolul 849 Compoziția chestionarului poate fi găsită în ANEXE.850 Compoziția completă a chestionarului poate fi găsită în ANEXE.851 CBCL (Child Behavioral Check List) Child Behavior Questionnaire. În: PERCZEL Dóra Forintos, AJTAY

Gyöngyi, Csilla BARNA, Zsófia KISS, Sarolta KOMLÓSI (Eds.) Universitatea Semmelweis Departamentul de Medicină, Clinică

Departamentul de Psihologie Budapesta, Editura Semmelweis 2012. 852Nume în limba engleză: Child Behavior Checklist, CBCL. ACHENBACH, TM: Manual pentru comportamentul copilului

Lista de verificare/ Profil 4-18, Universitatea Vermont, Departamentul de Psihiatrie, Burlington, VT, 1991. 853GÁDOROS Júlia: Examinarea factorilor de risc sociodemografici în chestionarul de comportament al copilului

prin aplicare. În: Psihiatrie maghiară 2, 1996. 147-165.

O versiune prescurtată constând din 44 de întrebări examinează tulburările mintale ascunse ale copiilor. THE

chestionarul este potrivit pentru detectarea problemelor emoționale și comportamentale la adolescenți. La întrebări

Răspunsurile date pot fi clasificate în șase grupe (factori), care au legătură cu comportamentul, viața emoțională

Problemele care apar sunt rezumate în funcție de caracteristicile lor de conținut. Acestea sunt

următoarele854:

Scala 1 – probleme de relație cu semenii: problemele de relație cu semenii și familiale ale copilului

indică dificultățile sale;

Scala 2 – anxietate, depresie: prezentându-se ca probleme de anxietate și dispoziție

rezumă simptomele;

Scala 3 – somatizare: plângeri fizice fără o cauză medicală cunoscută

rezumă;

Scala 4 – probleme de atenție: indică lipsa de atenție și hiperactivitate;

Scala 5 – comportament deviant: încălcarea formelor de comportament așteptate de la copil,

își însumează scorurile;

Scala 6 – agresivitate: se referă la tendința copilului de a fi agresiv și distructiv.

Alte două, așa-numitele scale derivate pot fi compilate din scalele de mai sus. Aceste

Dimensiunile comportamentale și emoționale ale copilului pot fi, de asemenea, măsurate în acest sens. Interiorizarea

simptomele rezumă problemele din viața emoțională a copilului, ceea ce este mai probabil să fie

Sunt o problemă pentru copil, nu pentru mediul său. Simptomul internalizării este

rezultatul adăugării scalelor anxietate-depresie și probleme de relație. The

Simptomele externalizante indică tulburările de comportament ale copilului, care sunt legate în principal de mediu.

sunt o problemă pentru ei. Această scară derivată este utilizată pentru a măsura comportamentul deviant și

obţinute prin însumarea scalelor de agresivitate. Scorul total al problemei este suma valorilor de răspuns ale celor șase scale.

înseamnă totalitatea.

c) Prelucrarea datelor, procedura

Rezumarea și analiza datelor din chestionarul utilizat, interacțiunea factorilor

Analiza a fost efectuată folosind software-ul statistic SPSS 19.0. Studiul de Situație

Am folosit calculul frecvenței pentru a analiza datele chestionarului. Chestionarul CBCL

Interacțiunile factorilor au fost efectuate folosind un test ANOVA univariat.

Am folosit categoriile de gen, clasă și reședință ca variabile independente. Cel primit

Pentru o comparație suplimentară a coeficienților semnificativi ai rezultatelor, a fost utilizat testul t pentru eșantion independent.

a fost utilizat testul (testul T pentru probe independente). În timpul testelor, a fost utilizată valoarea p<0,05.

a fost considerat semnificativ.

854 Mai jos mă bazez pe scurtul rezumat al lui Júlia Gádoros. Vezi: PERCZEL Dóra Forintos (ed.):

Chestionare, scale de evaluare în psihologie clinică, Facultatea de Medicină a Universității Semmelweis, Psihologie Clinică

Departamentul, Editura Semmelweis, Budapesta 2007.201-209.

241

Sunt discutate rezultatele testului ANOV A, indicând semnificația fiecărei categorii și interacțiune.

nivelul de semnificație (p), analiza valorii varianței (F), grade de libertate (df) și medie

(M) și abaterea standard (SD). Rezultatele sunt ilustrate în diagrame și tabele.

II.1.4. Date demografice ale persoanelor chestionate

Un total de 789 de studenți au participat la cercetare prin completarea chestionarelor. Din care 41,2%

(n=325) băieți, 58,3% fete (n=460), 0,5% nu au indicat sexul (n=4). Indicatorii demografici sunt băieți-

fete în perechi, pe clasă și după locul de reședință în figurile următoare

poate fi observat. IX. Elevii clasei I sunt împărțiți pe gen între 14-16 ani, cu cea mai mare

Rata de participare este indicată de băieții de 16 ani (37,5%) și fetele de 16 ani (32,6%),

Cele mai mici rate sunt pentru băieții de 14 ani (14%) și fetele de 14 ani (4%). (A se vedea figura 1) XII.

Distribuția pe vârstă în funcție de sex în clase poate fi văzută în Figura 2. Băieții de 17 ani

5,2% dintre băieți, 5,7% dintre fete, 16,7% dintre băieții de 18 ani, 17,6% dintre fete, 17,5% dintre băieții de 19 ani și

20,9% din eșantionul chestionat au fost fete de 19 ani.

Figura 3 prezintă distribuția sexului pe clasă și locul de reședință. IX. locuind la sat.

Dintre elevii de clasa a XII-a, 36,2% erau băieți (n=83), 63,8% erau fete (n=146), iar elevii de clasa a XII-a care locuiau în sat erau fete. colegii de clasă

Dintre aceștia, 33,1% erau băieți (n=55), 66,9% erau fete (n=111). IX. locuind in oras. 50% dintre elevi din clasa I

băieți (n=109), 49,1% fete (n=107), XII. Dintre elevii de clasa I, 43,9% erau băieți (n=69) și 56,1% fete.

fete (n=88).

242

1718190510152025

5.216.717.5

5.717.620.9

Figura 2. Vârsta după sex

distribuție XII. în clasăAnul:

1415160510152025303540

1422.837.5

422.832.6

Figura 1. Vârsta după sex

distributie IX. în clasăAnul:

Datele despre apartenența la biserică a elevilor în funcție de sex și clasă sunt prezentate în Tabelul 4.

poate fi citit în figură. IX. Răspunsurile băieților de clasa I (81,4%) și fetelor (79,4%) arată că

cea mai frecventă activitate bisericească, în timp ce a XII-a. clase băieți (63,5%) și fete (76,4%)

activitatea sa indică un procent mai mic. Cu toate acestea, este semnificativ mai mare în XII. baieti de clasa

inactivitatea bisericii (34,5%) față de fetele de vârstă similară (22,2%) și IX. clasa inactivă

comparativ cu băieții (16,6%) și fete (17,5). Merită să comparăm numărul de oameni activi în biserică

distribuția studenților pe reședință, clasă și sex.

243

010203040506070

36.233.150

43.963.866.9

49.156.1

Figura 3. Distribuția genurilor și claselor în funcție de locul de reședință Băieți %

Fata %

SAT IX. clasa a XII-a. clasa CITY IX. clasa a XII-a. clasă

0102030405060708090 81.4

63,5

16.636.579.476,4

17.522.2

Figura 4. Distribuția genurilor și claselor în funcție de activitatea bisericii % Băieți

Fată

%

IX. clasa a XII-a. clasa a IX-a clasa a XII-a. clasă

ACTIV INACTIV

Valorile prezentate în Figura 5 sunt modificate după cum urmează: IX. locuind la sat.

băieți de clasa (36,8%) și XII. Frecvența răspunsurilor băieților de clasa I (32,5%) unul la altul

nu prezinta nicio diferenta semnificativa. IX. locuind la sat. fete de clasa (63,2%) și XII.

Rata de răspuns a fetelor din clasa I (68,5%) este mai mare decât cea a băieților care locuiesc în sat și

IX. locuind in oras. (47,1%) și XII. (62,4%) pentru fetele din clasa 1. IX. locuind in oras. coleg de clasă

băieți (52,3%) și XII. Activitatea bisericească a băieților din clasa I (37,6%) este mai mare decât cea a băieților care locuiesc în sat.

pentru băieți.

010203040506070

36.831.552.3

37.663.268.5

47.162.4

Figura 5. Activ în biserică după sex, clasă și loc de reședință

Băiat de distribuție

%

IX. clasa a XII-a. clasa a IX-a clasa a XII-a. clasa ORAȘ SAT

III. PREZENTAREA ȘI DISCUȚIA REZULTATELOR CERCETĂRILOR

În următoarele subsecțiuni, rezumăm și descriem rezultatele, răspunzând la subgrupurile întrebărilor de cercetare.

datele sondajului.

III.1. Cum funcționează mediul școlar și școala socială

experiență pozitiv-negativă a sistemului de relații pentru interacțiunea cu furnizorul de îngrijire spirituală?

Pentru a răspunde la subiect s-au folosit întrebările și răspunsurile Chestionarului de evaluare a situației (SQQ),

Subscalele Chestionarului privind comportamentul copilului (CBCL), Interviul cu capelanii școlilor (ILKI)

Prelucrăm date parțiale. În prelucrarea chestionarului, datele calculelor de frecvență

diagrame, datele din testele ANOV A și t cu mai multe căi sunt prezentate în tabele separate.

III.1.1. HK Întrebarea 5: „Ce face școala ta unică în comparație cu ceilalți?”

Răspunzând la întrebare, am plănuit să rezumam cele mai importante răspunsuri,

care sunt cele mai importante lucruri pentru studenții din cămin despre școala lor și, de asemenea, pentru ei

ele poartă trăsăturile sale cele mai caracteristice. Pe lângă răspunsurile formulate, individual

De asemenea, elevii au avut ocazia să răspundă. Figurile 1 și 2 arată frecvența răspunsurilor în funcție de sat.

și pentru studenții care locuiesc în orașe, defalcate pe gen și clasă. La întrebarea 5 a lui HK

Am efectuat o analiză suplimentară aferentă. Cei patru nominalizați de studenții rurali și urbani

cele mai comune caracteristici ale școlii (educație responsabilă, profesori buni, prieteni buni, atmosferă bună)

Am comparat-o cu factorii de gen și activitatea bisericii (HK întrebarea 4). Răspunsurile

Frecvența de apariție este rezumată în tabelele 1 și 2 de mai jos.

245 Istorie semnificativă

învăţământul maghiar

Educația religioasă

Sunt profesori buni.

Am mulți prieteni aici.

Există o dispoziție bună.

Nu tipic

Altceva0102030405060708090

38.644.651,8

44.643.447

62.430.835.663,7

34.937.739,7

2.71.436.441.863,6

47.3

4054,5

5.5

027.935.177,5

45

30.645

0,90

Figura 1. Caracteristicile școlii pentru elevii care locuiesc în sateIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

IN BISERICA

NU ÎNTR-O CONGREGAȚIE ACTIVĂ

ACTIV

ŞCOALĂ

CARACTERISTICI BAIAT FATA BAIAT FATA

Educație religioasă (%) 57.871.647.654,5

Profesori buni (%) 43.139.957.139,4

Prieteni buni (%) 38.835.861.927,3

Bună dispoziție (%) 46.642.766.739,4

Tabelul 1. Elevii care locuiesc în Falun

Pe baza rezultatelor din Tabelul 1, concluzionăm că nu există niciun activ

În rândul elevilor din mediul rural, importanța educației religioase a fost indicată de un procent ridicat de băieți și

ambele fete. Importanța profesorilor buni, a prietenilor buni și a unei atmosfere bune de școală nu este aceeași cu importanța genului în biserică.

Arată o frecvență mai mare pentru băieții activi decât pentru fetele inactive în biserică

pentru el. Aceeași tendință poate fi observată și pentru studenții care sunt activi în biserică.

Educația religioasă

Sunt profesori buni.

Am mulți prieteni aici.

Există o dispoziție bună.

Nu tipic

Altceva01020304050607080

31.232.152,3

38,5

35.849,5

3.73.72827.171

58,9

48.660,7

3.7

0,933.333.350,7

44.9

37.746,4

1.41.430.737.576,1

37,5

28.454,5

1,12,3

Figura 2. Caracteristicile școlii pentru elevii care locuiesc în orașIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

În cazul elevilor din mediul urban, importanța educației religioase este mai mare pentru băieții care nu activează în biserică.

Prezintă o diferență mare în cazul băieților (37,5%) și al fetelor (69,1%). Constatăm că profesori buni,

prieteni buni, aspecte bune de atmosfera scolara in cazul baietilor care nu activeaza in biserica orasului

Ele prezintă o frecvență mai mică decât în cazul elevilor din mediul rural (comparați: 1. și 2.

masă). Totuși, rata de răspuns similară a fetelor din mediul urban care nu sunt active în biserică este mai mare.

ca frecvenţa răspunsurilor de la fetele din sat.

ACTIV IN BISERICA NU ACTIV IN BISERICA

CARACTERISTICI ȘCOALA BĂIEȚI FETE BĂIEȚI FETE

Educație religioasă (%) 58.876.537.569,1

Profesori buni (%) 46.249.330.450,9

Prieteni buni (%) 34.537.541.141,8

Bună dispoziție (%) 53.860.339.352,7

Tabelul 2. Elevii care locuiesc în oraș

Compararea și interpretarea rezultatelor

Pe baza răspunsurilor grupate, se pot trage următoarele constatări și concluzii:

pot fi deduse:

1. Pentru marea majoritate a studenților, căminul are caracteristici specifice,

care se simte important și prin ce caracteristici simte că aparține acolo, deci este important

pentru el școala lui. Cele mai importante caracteristici ale căminelor care oferă valoare studenților

reprezinta: educatie religioasa, prieteni de scoala, profesori buni, atmosfera scolara buna,

învăţământul limbii maghiare. Procentul de opinii opuse (nu sunt tipice școlii)

nesemnificativ: cei a IX-a care locuiesc la sat Valoarea unor astfel de răspunsuri în rândul băieților de clasa a IX-a este de 6%, în timp ce băieții de clasa a IX-a din mediul urban au 6% din aceste răspunsuri.

Frecvența de răspuns a băieților și fetelor din clasa I este de 3,7%.

2. Pe baza răspunsurilor, se poate arăta că pentru elevi, școala este o comunitate religioasă

poartă un caracter. Școala este un loc în care nu numai educația și cunoștințele lexicale pot fi dobândite, ci

În plus, aspectele religioase educaționale și comunitare ale școlii sunt importante pentru ei.855 Școala

spațiul de locuit, atmosfera școlii (ethos) și rețeaua comunitară contribuie la viața școlii

transformarea umanistă856 şi sprijină şi dezvoltarea personalităţii elevului. Școala

Factorii pozitivi asigură condiții optime pentru viața comunității școlare, astfel încât

de asemenea pentru îngrijirea spirituală.

855Vezi: SCHNEIDER, T./FUCHS, O.: 2007. 132-139.856 Vezi: Pastorala şcolară şi contextul educaţional şi/sau educaţional al şcolii. capitol

247

3. Am examinat cele mai comune caracteristici ale școlii în ceea ce privește activitatea bisericească, sexul și

dupa locul de resedinta. Din rezultatele rezumate în tabelele 1 și 2, concluzionăm că

Oamenii care nu sunt activi în biserică au indicat cu mare frecvență că școala lor era religioasă.

educație (băieți din mediul rural 47,6%, fete 54,5%, băieți din mediul urban 37,5%, fete 69,1%). De la asta la alta

Concluzionăm că absenteismul de la biserică nu înseamnă lipsă de dorință religioasă.

Persoanele care nu sunt active în biserică nu au voie să se alăture comunității religioase școlare ca biserică,

ei pretind că aparțin. Această observație este confirmată de importanța comunității școlare de prieteni,

care arată o valoare mai mare în cazul băieților din sat (61,9%) decât în cazul fetelor sătești active în biserică

pentru băieți (38,8%). Importanța prieteniilor școlare primește o valoare mai mare în

băieți din mediul urban, inactivi la biserică (41,1%) pe lângă băieții din mediul urban, activi la biserică (34,5%). Urbanul

41,8% dintre fetele inactive și 37,5% dintre fetele active consideră că prieteniile școlare sunt importante

comunitate. Aceasta dovedește că natura comunității școlare este subliniată și oferă securitate.

background pentru studenți, în special cei care nu sunt membri activi ai a

biserică.

O atmosferă bună la școală este mult mai valoroasă pentru băieții inactivi din mediul rural (66,7%) decât

pentru băieții activi din sat (46,6%), valoarea răspunsului fetelor active și inactive din sat

aproximativ (39,4% și 42,7%). Evaluarea bunei dispoziții la băieții și fetele inactive din mediul urban

prezintă și valori mari (39,3% și 52,7%).

Rata de răspuns pentru profesorii buni în rândul băieților inactivi a fost de 57,1% (43,1% pentru băieții activi din sat),

pentru fete 39,4% (fete active din mediul rural 39,9%), ceea ce sugerează că

Într-o comunitate școlară, persoana care reprezintă intelectul și exemplul este importantă pentru

chiar și pentru studenții care nu sunt activi în bisericile lor.

Dacă luăm în considerare dezvoltarea identitară a grupului de vârstă adolescentă, constatăm că

caută valori și exemple în mediul său pe care le simte că sunt ale lui și cu care poate

se poate identifica cu.857 Adolescentul reconciliază în mod constant dorinţele care apar în el şi cele

societatea și mediul său au oferit alternative. Fete cu maturitate timpurie și băieți cu maturitate târzie

grup în acest caz reprezintă un factor de risc separat.858 Kenda Creasy Dean despre tineri

vorbește despre o generație care nu a fost adresată de către biserici, dar care caută intuitiv

posibilitatea mântuirii: acel cineva (persoană sau comunitate) care este cel care se îndreaptă spre iubire

o poate aduce la viață prin.859 Adulții nu se mai comportă ca adulții, nu mai poartă

valoare exemplară860, cu toate acestea, intenția de căutare este puternică la adolescenți. Dacă

857Vezi: KITTEL, 2004.96-98.858Vezi: FLAMMER/ALSAKER, 2002.165-166.859Vezi scurtul rezumat al ideilor lui Kenda Creasy Dean despre The determinants of religious identity

în subcapitolul efectelor psihologice sociale. 860DEAN, 2000.534.

luăm în considerare descoperirea lui Cole și Cole, conform căreia adolescenții au anumite

probleme precum moralitatea, religiozitatea și problemele de căsătorie, în principal împreună cu părinții

evaluat şi discutat, putem presupune că, în absenţa acestuia, adolescentul va

cautand un forum, o scoala, o comunitate prietenoasa care sa fie sensibila la intrebarile lui.861

Pe scurt: știm că practica religioasă și activitatea bisericească au un aspect pozitiv

influențează șansele de adaptare ale adolescenților862, totuși, o afiliere inactivă la biserică

nu indică clar o lipsă de interes religios. Un adolescent care caută răspunsuri, identitate

formulează întrebări pentru dezvoltarea școlii, la care comunitatea religioasă a școlii, autenticul

oferă modele pentru adulți, o comunitate prietenoasă sensibilă la problemele spirituale și o atmosferă școlară incluzivă

răspuns și soluție satisfăcătoare. Aceste componente sunt elemente suplimentare ale unui mediu școlar sigur.

în spațiul de locuit, care este o condiție importantă pentru îngrijirea spirituală școlară.

Valoarea socializantă și religioasă a căminului trebuie decisă, mai departe

este necesară investigația pentru a stabili dacă studenții care se înscriu în cămin iau o decizie conștientă

ca urmare aleg ei o școală, adică sunt conștienți de specificul etosului școlii?

(de un prieten, pastor, părinte, cunoștință), sau devine pozitiv abia mai târziu, la școală?

experienţă? Dovada acestei teoreme ajută la clarificarea impactului misionar implicit al colegiului.

III.1.2. HK Întrebarea 6: „Ați avut o experiență pozitivă la școală?”

Experiența școlară este un factor determinant în dezvoltarea comunității școlare.

sentimentul de confort, satisfacție, performanță al unui individ și are un impact asupra dezvoltării personalității sale,

la dezvoltarea identității de sine. Experiența școlară are un impact asupra socială a elevului

integrare, comportament și stare de sănătate.863 Întrebarea 6 și

Opțiunile de răspuns reflectă cele mai frecvente experiențe pozitive dobândite la școală,

ale căror rezultate sunt prezentate în figurile 3 și 4, iar valorile grupate în tabelul 3.

poate fi urmarit.

861COLE/COLE: 1998. 588.862KÉZDY Anikó: Crize de dezvoltare în adolescența târzie și vârsta adultă tânără. Caracteristicile religiozităţii şi

corelații cu sănătatea mintală la un eșantion de studenți de liceu și universități, Semmelweis University Mental

Şcoala Doctorală de Ştiinţe ale Sănătăţii, teză de doctorat 2010.82.k. SURSĂ:

www.phd.sote.hu/mwp/phd_live/vedes Ora descărcare:2013.05.863Vezi: VEKERDY, 2004.138-156.

Am vrut să studiez aici.

Programe școlare bune

Profesorii mei mă laudă.

Primesc recunoaștere, amice.

Despre Dumnezeu și credință

Pot conta pe profesorii mei.

Pot conta pe colegii mei.

Altceva010203040506070

31.336,1

10.8

644,6

33.753,2

1.247,9

28.1

6.26.852,7

29.545,2

0,79.134,5

7,39,145,5

38.263,6

1.827.927,9

9.9

7.257,7

47.748,6

0,9

Figura 3. Experiență școlară pozitivă pentru elevii care locuiesc în sateIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Am vrut să studiez aici.

Programe școlare bune

Profesorii mei mă laudă.

Primesc recunoaștere, amice.

Despre Dumnezeu și credință

Pot conta pe profesorii mei.

Pot conta pe colegii mei.

Altceva0102030405060

22.930,3

11.9

1139,4

28.452,3

0.929.943

15

9.340.245.857

2.815.927,5

4.34.342

31.955,1

021.635,2

17

4.537.544.345,5

2.3

Figura 4. Experiență școlară pozitivă pentru elevii care locuiesc în orașIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Studenți care locuiesc în zonele rurale (%) Studenți care locuiesc în orașe (%)

IX.BăiatIX.FataXII. BăiatXII.FataIX.BăiatIX. FataXII. BăiatulXII. Fată

A vrut să fie aici.

a studia31,347,99,127,922,929,915,921,6

O școală bună

programe36,128,134,527,930,34327,535,2

Ei laudă

profesorii mei10,86,27,39,911,9154,317

Recunoaştere

de la semeni66,89,17,2119,34,34,5

Despre Dumnezeu și

despre credință 44.652.745.557.739.440.24237,5

Calcula.

profesorilor mei33.729.538.247.728.445.831.544,3

Calcula.

colegii mei53,245,563,648,652,35755,145,5

Altceva1,20,71,80,90,92,802,3

Tabelul 3

Compararea și interpretarea rezultatelor

1. Comparând rezultatele figurilor 3 și 4, experimentăm asemănări și

diferențele dintre elevii care trăiesc în mediul rural și cel urban. Tipic pentru studenții din ambele locuri de reședință –

indiferent de sex și vârstă – acea conexiune socială este o componentă foarte importantă pentru ei

(Pot conta pe tovarășii mei). O diferență semnificativă de valori se găsește de obicei în răspunsurile băieților,

care apreciază o comunitate de încredere cu prieteni. Acest lucru se corelează cu întrebarea 5 din HK.

(Ce crezi că este unic la școala ta în comparație cu ceilalți?) referitor la relațiile sociale

Răspunsul (am mulți prieteni/priete bune aici) are o frecvență la fel de mare. Acesta este rezultatul

susține fundamentul teoretic pe care adolescenții îl petrec cu semenii lor

interacţiunea repetată a relaţiilor şi calitatea acestora afectează dezvoltarea identităţii.864

Având în vedere cerințele tot mai mari asupra performanței academice ale elevilor, cantitatea de timp fizic petrecut la școală

cantitate, ajungem la concluzia că interacţiunea socială a elevilor

se limitează în mare parte la mediul școlar, prin urmare are o influență decisivă asupra

pentru dezvoltarea personalității.

Laudele colegilor și profesorilor nu arată o rată de frecvență ridicată în

în ceea ce privește sexul, clasa și locul de reședință. Aceasta duce la două concluzii:

a formula: pe de o parte, performanța școlară a elevilor este mai mică decât așteptările profesorilor,

fie nivelul de cerinţă este prea ridicat, fie nu se potriveşte cu nevoile de autoactualizare ale elevilor adolescenţi

864Vezi: DE WIT/V AN DER VEER/SLOT, 1997. 118.k. și FLAMMER/ALSAKER, 2002.194.k.

Descrieri.

scopuri (ei găsesc materialul învăţat lipsit de sens)865. Ambele versiuni sunt factori de stres,

iar stresul are ca rezultat limitări suplimentare ale performanţei.866 Acest lucru afectează performanţa şcolară

satisfacție și mai puțină recompensă individuală. Procesul este negativ.

prezintă o tendinţă.867

2. Un rezultat demn de luat în considerare în continuare poate fi observat în studiul profesorilor de ambele sexe.

în relaţia sa pozitivă (Figurile 3 şi 4). Ei apelează la profesori cu încredere și experiență

comportamentul lor de susținere, dar, în același timp, profesorii câștigă puține experiențe pozitive

prin calificarea sa, prin lauda lui. Din aceasta se poate concluziona că laudele pot depinde de performanță.

frecvența, dar acesta nu este un factor negativ care influențează relația de încredere cu profesorii

a dezvolta. Aceeași relație pozitivă este confirmată de întrebarea 5: Am profesori buni.

marcarea de înaltă frecvență a răspunsului.868

3. Se poate afirma că există o relație pozitivă între elevii care trăiesc atât în mediul rural, cât și în cel urban.

Aspectul spiritual al școlii (vorbim despre Dumnezeu și credință) este o experiență. Acest răspuns,

indiferent de sex, sunt considerate importante. Evaluarea programelor școlare are ca rezultat o rată mare de răspuns

spectacole, (există programe școlare bune). Aceste rezultate confirmă faptul că școala

atmosferă religioasă (etosul școlii), la fel de decisivă pentru elevi ca și prieteniile școlare

comunitate sau o relație de încredere cu profesorii.

Într-o analiză ulterioară, am examinat relația dintre studenții care nu erau activi în biserică și Dumnezeu.

frecvența răspunsurilor la întrebările de credință. Am descoperit că băieții inactivi din sat

38,1% dintre băieți, 33,3% dintre fete, 23,2% dintre băieții din mediul urban și 27,3% dintre fete au considerat acest lucru important.

experiență pozitivă. Acest rezultat confirmă întrebarea HK 5 educație școlară religioasă

interpretarea importanței conceptului de participare activă, conform căruia adolescenții inactivi au nevoi specifice

își exprimă angajamentul cu elementele spirituale, religioase și bazate pe credință oferite în cadrul școlii

pentru ocupare.869

În concluzie, concluzionăm că experiențele pozitive acumulate la școală, precum

comunitate de prieteni de încredere, relație bună cu profesorii, programe școlare bune, religioși,

activitățile comunității spirituale contribuie activ la o atmosferă școlară pozitivă

pentru dezvoltarea sa. Impactul unei experiențe școlare pozitive influențează performanța școlară a elevilor și

satisfacţie. Aici ar trebui luate în considerare laudele arătate de profesori și studenți unul față de celălalt,

recunoaştere. Lipsa acestuia implică obstacole în procesul de învățare, care

antecedentele și consecințele sale merită cercetări suplimentare. Este cu siguranță semnificativ faptul că

865Din cei zece factori identificați pentru dezvoltarea inteligenței, școala este capabilă să dezvolte doar doi.

subliniază: dezvoltarea memoriei lexicale şi a competenţelor matematice. Vezi: VEKERDY, 2004, p. 69-70. 866A se vedea: BUDA, 2003.128-129.867FLAMMER/ALSAKER, 2002. 235.868A se vedea interpretarea răspunsurilor la întrebarea 5 (c.3.)869A se vedea interpretarea răspunsurilor la întrebarea 5 (c.3.)

Lipsa de laude și recunoaștere nu împiedică elevii să aibă relații bune cu profesorii

în designul său.

III.1.3. HK Întrebarea 7: „Ce probleme ați avut la școală?”

Răspunsurile la întrebarea 7 relevă cele mai frecvente internalizate și

rezumă problemele externalizate pe baza posibilelor răspunsuri. Pe lângă cele șapte răspunsuri date

A existat și posibilitatea de a formula un răspuns individual. Răspunsurile elevilor sunt prezentate în figurile 5 și 6.

Dintre cele opt opțiuni de răspuns din Figura 5, cea cu cea mai mare valoare este cea cu nota proastă.

frecvența răspunsului la frică. IX. și XII. băieții din clasa I au avut o frecvență de 81,9% și 74,5%

spectacol, în timp ce IX. și XII. 91,1% și 87,4% frecvență pentru fetele din clasa I și a II-a. Locuind la sat

Printre problemele cu care se confruntă băieții se numără comportamentul violent (lupte, violență școlară).

și dezordine (tulburare, criminalitate studențească). IX. În cazul băieților din clasa a 11-a, școala

Luptele și violența sunt probleme mai frecvente (12%), în XII. pentru băieții din școala generală asta este

14,5%, în timp ce frecvența tulburărilor este de 16,4%. A XII-a. în răspunsurile fetelor de şcoală de la moarte

iar frica de viitor arată o prevalență mai mare (9%). Consumul de droguri ca o problemă

markerii, arată o apariție procentuală scăzută. IX. 1,2% dintre băieți în clasa I, în timp ce

XII. Fetele din clasa a X-a au notat acest răspuns cu o frecvență de 0,9%.

Compararea și evaluarea rezultatelor

În urma cifrelor și a valorilor acestora, frecvența a trei răspunsuri este izbitoare: motivul notei proaste

frica, amenințările și luptele la școală, precum și dezordinea și criminalitatea elevilor. THE

Răspunsurile sunt evaluate comparându-le cu răspunsurile la întrebarea 8 din HK.

Consumul de droguri este o problemă scăzută, dar este prezentă. Sinucigașul

Acest experiment apare doar ca o sursă de probleme pentru băieți, atât în mediul urban, cât și în cel rural. THE

Frica de moarte și de viitor este prezentă la ambele sexe, cu o tendință de creștere în secolul al XII-lea.

în răspunsurile elevilor de clase.

253

III.1.4. HK Întrebarea 8: „Ați întâmpinat o problemă similară între colegi?”

Această întrebare a repetat întrebarea anterioară, cu un focus schimbat. Acestea sunt

ne-am propus să obținem informații care, datorită aspectului personal al întrebării anterioare,

ar putea evita filtrul de măsurare și am plănuit să cunoaștem

frecvența problemelor în școala primară.

254

0102030405060708090100

Figura 5. Probleme școlare pentru elevii care locuiesc la sateIX. Băiat %IX. Fata %XII. Băiatul %XII. Fata %

0102030405060708090100

Figura 6. Probleme școlare pentru elevii care locuiesc în orașIX. Băiat %IX. Fata %XII. Băiatul %XII. Fata %

255

Luptă, violență

Perturbare

Consumul de droguri

Tentativa de sinucidere.

Experiență ocultă

Frica de moarte - viitor

Din cauza unui bilet prost

Agățat01020304050607080

20.5

8.4

3,63,61,22,478,3

3.618,5

11.6

2,73,41,46,271,9

1.421.820

1.87.3

09.180

019.8

14.4

2.79.9

1.811.772,1

1.8

Figura 7. Probleme școlare în rândul colegilor în cazul elevilor care locuiesc la sateIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

0102030405060708090

Figura 8. Probleme școlare în rândul colegilor

pentru studenții care locuiesc în orașIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Studenți care locuiesc în zonele rurale (%) Studenți care locuiesc în orașe (%)

IX.BăiatIX.FataXII. BăiatXII.FataIX.BăiatIX. FataXII. BăiatulXII. Fată

HK

Întrebarea 7 Luptă122,114,54,515,80,910,13,4

Comanda-

1,24,116,44,5114,715,913,6

Dependent de droguri

durere 1,2000,90,90,91,41,1

Rău

bilet8.9917487.481.77262.777.3

HK

Întrebarea 8 Lupta 20.518.521.819.829.41523.220,5

Perturbați

și8.411.62014.417.416.820.323,9

consumul de droguri

stas3,62,71,82,75,51,910,110,2

Rău

bilet78.3718072.168.881.365.269.3

Tabelul 4

Compararea și interpretarea rezultatelor

Întrebările 7 și 8 din HK examinează același subiect - din perspective diferite. THE

Întrebarea numărul opt este de natură exploratorie-verificatoare, adresată indirect, deci mai obiectivă

se poate obtine raspuns. Interpretarea rezultatelor este tratată într-o manieră consolidată. Al 5-lea și al 6-lea și al

Comparând figurile 7 și 8, găsim corelații specifice.

1. Figurile 5 și 6 și 7 și 8 arată rata de răspuns de teama de note proaste.

o domină falnic. Experiența personală a elevilor și experiențele dintre colegii lor

frica este la fel de izbitoare. Această experiență negativă afectează toate grupele de vârstă, indiferent de reședință sau sex.

la fel de caracteristică indiferent. O diferență poate fi găsită între fetele care trăiesc în sate și orașe și

printre băieți. Fetele au raportat în general această problemă mai frecvent (a 5-a, a 6-a și a 8-a).

cifre), experiența negativă a băieților din sat în rândul colegilor lor este mai mare decât a celor similare

a fetelor de aceeași vârstă (Figura 7). Se poate concluziona că elevii sunt conștienți de

dificultățile de alegere a carierei, din care performanța este parte integrantă. Link aici

valoarea de frecvență a răspunsului la frica de moarte și frica de viitor, care se află în IX. pentru clasa

încă scăzut, XII. indică o valoare mai mare în rândul elevilor de clasa a 10-a, deci odată cu înaintarea în vârstă

Putem observa o tendință de creștere (cf. valorile din figurile 5-6 și 7-8). Prin frica reală

tensiunea generată este un potențial factor de stres.870 Studiile arată că ticketing-ul,

performanța fluctuantă și frica de școală arată o corelație. Acesta din urmă este deosebit de comun,

care provoacă simptome psihosomatice: stare de rău, stare depresivă, bătăi rapide ale inimii,

870FLAMMER/ALSAKER, 2002.235.

transpirații, plângeri stomacale și intestinale, dureri de cap, tulburări de somn, gânduri de sinucidere etc.871

Presupunem o legătură între experiența negativă a unei vieți școlare stresante și psihosomatică

între simptome. Stresul cauzat de frică este adesea fixat la elevi, ceea ce determină

atitudinea lor față de învățare, motivația, comportamentul și abilitățile lor de socializare.

Constatarea lui Vekerdy că efectul factorilor de stres asupra simptomelor psihosomatice la fete

declanșatorul. Se adaptează mai bine la un anumit sistem (comportament, social

relații, autoafirmare), dar sunt expuși la niveluri mai ridicate de stres.872 În cazul băieților

acest lucru se schimbă ușor: o adaptare mai slabă are ca rezultat niveluri mai scăzute de stres, dar

prezintă devianţă mai mare în cadrul comunităţii.873

2. Luptele și violența școlară (mobbing), dezordinea și criminalitatea studenților sunt negative

experiența arată o tendință de creștere în 5-6. și 7-8. în cifre. Literatura despre rural

vorbește despre o tendință mai mare de agresivitate în rândul băieților874, pe baza studiului de față, băieții din mediul rural

Experiențele sale agresive sunt aproape la fel de frecvente ca cele ale colegilor săi care trăiesc în oraș (vezi:

5-6. și Figura 7). Frecvența actelor violente trăite în rândul colegilor

este amplificată: actele agresive între fete prezintă și o incidență mai mare (vezi: 7-

Figura 8). Două interpretări sunt posibile aici: fetele manifestă un comportament agresiv față de ceilalți

față de fete sau comportamentul agresiv și hărțuitor al băieților față de fete

împotriva, care se încadrează în categoria insultei sexuale. (Această constatare necesită investigații suplimentare.)

(Aceste insulte sunt adesea asociate cu tulburări, vandalism,

criminalitatea studențească.875 Conform literaturii de specialitate, posibilele cauze pot fi sociale,

motive şcolare, intra şi interpersonale.876 Între agresiune se poate demonstra o legătură

expresie și simptome psihosomatice, cum ar fi apatia, proasta dispoziție, iritabilitate,

între certuri, nervozitate, iritabilitate. Expresia agresivitatii este legata de sanatate si

cu autoevaluarea calității vieții și a metodelor de coping folosite de adolescenți.877 The

Tensiunea familială se manifestă adesea sub formă de agresivitate la școală, precum și de competiție.

frustrarea-agresiune și ipoteza evaluării performanței scăzute au reacții similare

871HELLER, 2008. 238-239. 872Un studiu de competență socială efectuat pe adolescenți de 16 ani din Ungaria a arătat că fetele

mai cooperanți, empatici, amabili și ascultători decât colegii lor de sex masculin. Vezi: ZSOLNAI

Anikó: Dezvoltarea competenței sociale în adolescență. În: Pedagogia maghiară, 1998/3. 195. Sursa:

www.magyarpedagogia.hu Data descarcarii: 2013.05. V.o. VEKERDY, 2004.147-148.873HILPERT, 2003.97.k.874Educația elementară a copiilor care locuiesc la sate este o bună oportunitate de integrare în comunitatea satului, dar satul

Educația urbană a adolescenților înseamnă privare: serviciile urbane și școlare nu sunt disponibile,

astfel, dezvoltarea este, de asemenea, limitată. MILLHAM, Spencer: Satisfacerea nevoilor copilului defavorizat din mediul rural: Somer

Constatări recente din educație și servicii sociale. În: Journal of the Royal Society for the Promotion of Health,

Vol.102(6) 1982.258-261. Sursa: www.sagepublications.com Timp de descărcare: 2011.11. 875OLVEUS, 2002. 44. și KRAMER, 2008. 183.876După Ranschburg, CSILLAG, Magistr., 2008/3. 877Vezi: CSIBI şi CSIBI, Master, 2011/1.

257

pot fi observate.878 Impactul multimedia, acte violente, identificare cu

ele reprezintă o scădere a nivelurilor de toleranţă şi empatie.879

3. Aceeași tendință poate fi observată în ceea ce privește consumul de droguri. THE

Frecvența problemelor personale legate de consumul de droguri este scăzută (< 1%) (Figura 5-6). Aceste

datele arată doar răspunsurile elevilor pentru care a fost consumul personal de droguri

și/sau vânzările au fost o problemă, nu consumatorii activi de droguri. Mai mult decât atât

Povestește-ne despre problema consumului de droguri cu care se confruntă colegii studenți, care este mai mare (> 10%)

prezintă o frecvență înaltă (Figura 7-8). Problema problematică identificată în întrebare se aplică și acestui set de date.

Frecvența răspunsurilor la experiențe poate fi interpretată, nu toate experiențele

act de consum de droguri. Este de remarcat faptul că orașul din secolul al XII-lea este de o valoare remarcabilă. coleg de clasă

Consumul și vânzarea de droguri ca problemă cu care se confruntă studenții în rândul colegilor lor: XII.

10,1% băieți de clasa a 12-a și 10,1% băieți de clasa a 12-a. 10,2% dintre fete din clasa 1 (vezi Figura 8). Consumul de droguri

consecințele sunt legate de comportamentul agresiv, tulburare,

cu criminalitatea studentească. 70% dintre tinerii de 16-19 ani chestionați ispășesc pedepse cu închisoarea

a răspuns că în cazul său există o legătură între consumul de droguri și infracțiunea săvârșită

intre.880

Încercările de sinucidere ca problemă personală apar mai rar

(Figurile 10 și 11), în timp ce probleme similare sunt mai frecvente în rândul colegilor (Figurile 7-8).

Figura XII. ideea suicidară trăită de băieți și fete din școala generală printre colegii lor

multiplu dintre valorile lor auto-raportate. Ar trebui să luăm în considerare literatura de specialitate

Posibile cauze subiacente indicate: tulburare depresivă, dar fără presupusă cauzalitate

în funcție de context, situație socială, stare de conștiință restrânsă și structura cognitivă

O situație fără speranță poate duce la o tentativă de sinucidere.881

O sursă semnificativă de date pentru îngrijirea spirituală școlară este cunoașterea că

În ce domeniu al vieții apar problemele fundamentale ale elevilor? Frica de note,

mobbing la școală, consumul de droguri și, nu în ultimul rând, tentative de sinucidere

Frecvența sa este un indicator pentru consilierul spiritual. În ceea ce privește experiențele negative la școală

obținem o imagine mai nuanțată a experiențelor școlare ale elevilor. Împreună obținem o imagine mai completă a

Pe lângă caracteristicile pozitive ale atmosferei școlare, o afectează și evenimentele negative care îi afectează pe elevi. Acesta este

recunoașterea deschide oportunități pentru ca pastorala școlară să fie eficientă prin cooperare

pentru prevenire și/sau intervenție.

878HÜRRELMANN, 2009. 1. și HILPERT, 2003.97.k.879A se vedea: KRAMER, 2008.182. cf. GRAF, 2007.82-98. şi HURRELMANN, 2009.1.880 Sondajul a fost realizat în anul 2010 în cadrul programului de prevenire a minorilor la Penitenciarul Târgu Mureş.

Vezi: Réka KOVÁCS et al.: Prevenirea alcoolului, țigărilor și drogurilor în rândul tinerilor deținuți. Diplomă de master

– revista profesională și metodologică a profesorilor, RMPSZ, 2010. 23-32. 881 Vezi: Capitolul tentativa de sinucidere pentru un rezumat concis.

258

III.1.5. Studii suplimentare cu subscale ale Child Behavioral Inventory (CBCL)

Subscalele CBCL au fost comparate cu răspunsurile individuale din Chestionarul de evaluare a situației folosind testul ANOV A,

Apoi, pentru a clarifica rezultatele, am efectuat un test t.

Întrebările 5-8 din Chestionarul de evaluare a situației se concentrează pe experiențele pozitive și negative la școală.

cautam un raspuns. Educație religioasă la școală, vorbind elevilor despre credință și Dumnezeu

se dovedește a fi un factor de mediu semnificativ pentru acesta. Am mai arătat că în biserică nu există

O proporție semnificativă de elevi activi consideră că educația religioasă la școală este importantă.

În cele ce urmează, vom examina problemele relaționale ale elevilor, anxietate-depresie, somatizare,

Comparăm efectele subscalei de agresivitate, internalizare și externalizare asupra raportării elevilor

cu religiozitate, educație școlară religioasă. Scopul nostru este de a evidenția importanța religiozității în școli.

impactul său asupra modelării personalității și comunității și să demonstreze că este religios și non-religios

Ce factori CBCL se corelează cu răspunsurile elevilor.

a) Variabila de grupare a afilierii active la biserică (HK 4.) și a somatizării,

probleme de atenție, comportament deviant, agresivitate, externalizare subscale CBCL

efect

Conexiune activă Nu este activă

cia $p<0,01$F-valoare-valoare

MeanSpecificityMeanSpecificity

Somatizarea

1.631.612.362.460.053.151.95

Atenţie

probleme4,682,345,452,30,053,72,56

deviant

comportament2.210.082.980.150.0118,7

Agresiv-

2.960.093.340.170.053,74

Externalizarea

tion5,150,166,330,290,0112,52

Tabelul 5

Când examinăm relațiile active și somatizarea la fetele care locuiesc în oraș, constatăm

diferență semnificativă (t(70,838)=-1,975; p=0,052). Cei fără legătură cu biserica

Media fetelor este mai mare decât cea a fetelor care au legătură cu biserica.

IX cu conexiune activă. nivelul de probleme de atenție al elevilor și de gen

Nivelul problemelor de atenție a persoanelor active este semnificativ diferit (t(420)=2,562; p<0,05). THE

Media celor activi în biserică este mai mică decât media celor neactivi.

259

Concluzionăm că studenții cu afilieri la biserică se angajează în comportament deviant

media este semnificativ diferită: F(1.724)=18.786; p<0,01. Studenți activi medii în biserică

mai mic decât cel al studenților fără apartenență la biserică.

Variabila de grupare conexiunea activă a bisericii indică o valoare apropiată de semnificație:

F(1,725)=3,747; p=0,053. Conchidem că cei cu o legătură activă cu biserica

Elevii fără apartenență la biserică au niveluri mai scăzute de agresivitate

la nivel de agresivitate.

Variabila de grupare conexiune biserică activă arată o valoare semnificativă:

$F(1,701)=12,521$; $p<0,01$. Conchidem că cei cu o legătură activă cu biserica

Externalizarea medie a studenților este mai mică decât media studenților care nu activează în biserică.

Rezumând rezultatele prezentate în Tabelul 5, se poate afirma că

Elevii care sunt activi în biserică au rate semnificativ mai mici de probleme de comportament

medie comparativ cu elevii care nu activează în biserică. Nu presupunem cauzalitate aici.

relație, ci mai degrabă practica religioasă și deviențele comportamentale sunt mai mici

vorbim de corelarea indicatorilor de valoare. Studiile arată că religios

Exercițiul este asociat cu o somatizare mai scăzută, agresivitate și comportament deviant.

probleme de atenție și externalizare, care au valori mai mari în cazul persoanelor inactive

indica. De aici putem concluziona că religiozitatea este asociată fundamental cu superiorul

nivelul de satisfacție, experiența pozitivă a unei atmosfere școlare sigure, împreună cu

creșterea performanței. Pentru a demonstra impactul pozitiv al practicii religioase în școli (the

dezvoltarea comportamentului și a personalității) sunt necesare cercetări suplimentare.

260

b) Variabila de grupare a experiențelor pozitive-negative la școală (HK 5-8) și

somatizare, probleme de atentie, comportament deviant, agresivitate, exteriorizare

Efectul subscalei CBCL

Școală religioasă

importanța educațieiNu este importantÎn mod semnificativ

-cia $p<0,01$F-

valoare-valoare

MeanSpecificityMeanSpecificity

Relații sociale

problema3.453.132.332.060.012.812.67

Anxietate-

depresie4.883.893.593.280.015.822.41

Agresivitate2.752.233.332.660.016.132,61

Comportament deviant 2.282.572.570.130.073,14

Internalizare8.286.326.525.080.014.472,84

Tabelul 6

XII. Importanța și neimportanța educației religioase în școli. elevi din mediul urban

Media problemelor de relație între semeni indică o diferență semnificativă: t(146,552)=-2,672; p<0,01). The

XII, care subliniază importanța educației religioase în școli. Media elevilor de clasa I este mai mare la religie

pentru elevii care nu indică studii.

Testul t eșantion independent a arătat că educația religioasă în școală este importantă.

și mediile de anxietate-depresie ale studenților din mediul urban fără notare indică o diferență semnificativă:

t(307.110)=-3,324; p<0,01). Numărul mediu al celor care au răspuns da este mai mare la bărbați

a respondenţilor.

Testul t eșantion independent a arătat că educația religioasă în școală este importantă.

IX. Media simptomelor de agresivitate ale elevilor de clasa a X-a indică o diferență semnificativă: t(430)=2,618;

p<0,01). Media celor care nu notează răspunsul este mai mare decât media celor care notează răspunsul.

Variabila de grupare educație religioasă indică o valoare apropiată de semnificație:

F(1,714)=3,143; p=0,077. Concluzionăm că importanţa educaţiei religioase în şcoli

Media comportamentului deviant al elevilor este mai mică decât media non-markerilor.

Testul t eșantion independent a arătat că elevii care au evaluat educația religioasă în școală ca fiind importanți

Media simptomelor de internalizare a elevilor din mediul urban indică o diferență semnificativă: $t(304,172)=-2,846$;

$p<0,01$). Cei care consideră educația religioasă importantă au o medie de internalizare mai mare decât cei care nu o fac.

peste medie.

Rezumând datele din Tabelul 6, concluzionăm că educația religioasă este considerată importantă

elevii cu dificultăți de învățare au mai multe șanse de a avea probleme de relație și niveluri mai ridicate de anxietate

nivelul depresiei. Putem interpreta acest rezultat ca fiind legat de problema relației cu semeni și

261

Elevii care se luptă cu anxietatea și depresia caută mai des educație religioasă

a oferit asistență. Cu alte cuvinte: elevii care se luptă cu problemele lor sunt cei care sunt implicați religios în școală.

ei consideră că educația lor este adecvată pentru ei înșiși (și pentru problema lor).

În cazul elevilor care consideră importantă educația religioasă, rezultatele

Găsim niveluri mai scăzute de agresivitate și comportament deviant decât la elevii care nu notează.

Rezultatele demonstrează că educația religioasă din școli este optimă pentru elevi

pentru el, care poartă cu sine posibilitatea schimbării și dezvoltarea mai deplină a personalității.

Factorul educațional religios este o componentă importantă a dezvoltării spirituale, și indirect

îngrijire spirituală școlară.

c) Compararea răspunsului la discuția despre Dumnezeu și credință este problema atenției,

comportament deviant, agresivitate cu subscalele CBCL

Despre Dumnezeu și credință

conversație – importantNu importantÎn mod semnificativ

-cia $p<0,01$F-

valoare-valoare

MeanSpecificityMeanSpecificity

Atenţie

problema4.452.185.272.490.018.772.98

Comportament deviant 2,170,112,570,10,016,87

Agresivitatea2,170,112,570,10,012,79

Tabelul 7

Testul t-eșantioane independente a arătat că vorbirea despre Dumnezeu și credință a avut un efect pozitiv

Media problemelor de atenție ale băieților care indică și ale celor care nu indică experiența lor este semnificativ diferită:

t(306)=2,985; p<0,01). Media celor care nu o marchează ca importantă este mai mare decât media celor care o marchează ca fiind importantă.

Variabila de grupare a discuției despre Dumnezeu și credință arată un efect principal (F(1.711)=6.870;

p<0,01). Variabila de negrupare prezintă și un efect principal (F(1,711)=23,154; p<0,01).

Conchidem că studenții care indică importanța vorbirii despre Dumnezeu și credință sunt devianți

Comportamentul mediu este mai mic decât media non-markerilor.

Vorbind despre Dumnezeu și credință*nu*agresivitate în interacțiune Vorbind despre Dumnezeu și credință*nu*agresivitate în interacțiune

Variabila de grupare conversație indică o valoare apropiată de semnificație (F(1,712)=2,798; p=0,095).

Variabila de negrupare prezintă un efect principal (F(1,712)=21,945; p<0,01). Tragem concluzia că

Agresivitatea medie a elevilor care indică importanța vorbirii despre Dumnezeu și credință este mai mică decât

media non-markerilor.

Rezumând rezultatele din Tabelul 7, concluzionăm că școala cu tematică religioasă

conversații, discuții despre probleme de credință, practică spirituală școlară (devotații,

Cursuri biblice, slujbe bisericești etc.) sunt practici școlare importante pentru elevi. Școala religioasă

262

Elevii care consideră activitățile importante sunt mai puțin probabil să aibă probleme de atenție sau comportament deviant.

comportament si agresivitate. Datele de mai sus demonstrează impactul pozitiv al unui mediu religios în școală.

sunt suportate.

d) Compararea răspunsului de frică din cauza unei note proaste cu problema atenţiei, deviant

comportament, agresivitate cu subscalele CBCL

Frica de a lua o notă proastă

Semnificativ

-cia p<0,01F-

valoare-valoare Băieți Fete

MeanSpecificityMeanSpecificity

Atenţie

problema5,22,424,511,960,054,822,2

Comportament deviant 2.961.961.991.920.054.732,15

Anxietate-

depresie3,510,244,910,260,0515,64

Tabelul 8

Testul t eșantion independent a arătat că problema fricii de note proaste

marker XII. Media simptomelor problemelor de atenție ale băieților și fetelor din clasa a 12-a diferă semnificativ

(Figura 11): t(132)=2,203; p<0,05). Media pentru băieți este mai mare decât media pentru fete.

Testul t eșantion independent a arătat că problema fricii de note proaste

marker XII. Media simptomelor comportamentale deviante ale băieților și fetelor din clasa I a arătat o diferență semnificativă

indică (Figura 12): t(237)=2,151; p<0,05). Media pentru băieți este mai mare decât media pentru fete.

Analiza ANOV multivariată efectuată pentru subscala anxietate-depresie a fost

Conform posibilelor interacțiuni, nu prezintă un efect semnificativ. Variabila de grupare NEM

prezintă un efect principal: $F(1.738)=15.648$; $p<0,05$ ($n=621$). Teme de școală din cauza fricii de note proaste

Scorurile medii de anxietate și depresie ale fetelor care raportează această problemă sunt mai mari decât ale băieților. Aceeași

Există tendința de a observa frica de a obține o notă proastă printre colegi ca anxietate.

în contextul depresiei.

Rezumând studiile descrise mai sus, concluzionăm că efectele negative ale unei note proaste

Frica merge mână în mână cu problemele de atenție, mai ales la băieți, la fel ca și comportamentul deviant.

În cazul fetelor, însă, teama de a obține o notă proastă este asociată cu niveluri mai ridicate de anxietate și depresie.

merge împreună. Aceste propuneri confirmă în mod constant cercetările prezentate în teorie.

rezultate. Rezultatele subliniază că teama de a obține o notă proastă este a

potențial factor de stres care influențează semnificativ obiceiurile comportamentale ale elevilor, prin urmare

relaţiile sociale şi, indirect, atmosfera şcolară.

263

III.1.6. Concluziile interviului cu capelanii școlilor (ILKI)

În sinteza tematică a stenogramelor interviului rezumat, capelanii școlii

Vă prezentăm opiniile și experiențele noastre. Stenogramele interviurilor sunt în anexe.

lizibil.

1. Caracterul specific al instituţiei în care activează directorul spiritual

a) Urmașii școlilor bisericești istorice continuă într-un loc diferit de locul în care au rămas predecesorii lor în 1948

s-au oprit. În perioada următoare schimbării de regim, școlile bisericești istorice

s-au reorganizat. Noile cămine se confruntă cu provocări diferite și sociale diferite

ei caută răspunsuri și soluții la nevoile lor. Perioada postcomunistă a fost una dificilă,

o perioadă de tranziție, o perioadă de găsire a unui loc și de consolidare a identității. Facultatea are

Are o imagine specifică și trebuie să fim conștienți de acest lucru și să o putem accepta. În zona împrăștiată,

un forum pentru educația de calitate pentru toate clasele sociale – colegiul. „Această școală

Se agață de tradiție până la os, care vine din spate, de undeva departe. Şi

„La un moment dat, aceasta era școala de elită a Transilvaniei, academia ei.”882

Acolo unde elevii sunt însoțiți de la școala elementară până la absolvirea liceului, există șanse mari ca creștinul

pentru a forma o identitate. O populație de studenți transparentă ajută la dezvoltarea unui spirit comunitar.

(Vezi: dăruire, cunoștințe personale.) Colegiul transmite un surplus, o valoare creștină

reprezintă. „Este destul de clar că un colegiu reformat are o tradiție, a

trecutul său, desigur este diferit de alte școli pentru că se străduiește pentru valori creștine

să reprezinte, ceea ce cu siguranță nu este cazul în alte școli la acest nivel.”883 Oferă adulți valoroși.

mai departe către societate. „Lucru bun la colegiul reformat este că după plecarea studentului

instituție, el va rămâne în continuare o persoană valoroasă, o persoană valoroasă în

societate.”884

b) Comunitatea cămină nu este o biserică în sens tradițional. Râul înăuntru

munca, discutând întrebări despre Dumnezeu, biserică și credință ca mijloc de transmitere a valorilor,

ridică în mod inevitabil această slujire școlară la categoria misiunii tineretului modern. Școala

Slujirea pastorală este o provocare specială. Fundamentul este dragostea pentru copii.

Căminul este deosebit pentru că răspunde nevoilor spirituale ale elevilor și își propune să-i ajute.

intervenție profesională. Este special pentru că nu este vorba despre o performanță care poate fi realizată de o singură persoană,

dar și școala, biserica, familiile, indivizi și grupuri competente în ajutor

despre cooperare. Acest serviciu nu se limitează la mediul școlar, dar

882ANEXE: Interviu cu capelanul școlii L.883ANEXE: Interviul cu capelanul școlii Z.884ANEXE: Interviul cu capelanul școlii Z.

însoţeşte elevul afară.

c) Căminul oferă spațiu pentru munca pastorală. Pentru aceasta, este important să

condiţiile instituţionale, administrative şi structurale. Căminul de îngrijire spirituală nu este

implică doar interacțiunea furnizorului de îngrijire spirituală. Pe lângă latura umană, există

și latura spirituală. Întreaga lucrare este realizată împreună cu Dumnezeu de către directorul spiritual – specific, bazat pe școală

în împrejurări. Aici, ajutorul este „doar” un coleg în procesul de ajutorare.

Serviciul de capelan al colegiului reprezintă un set exemplar de valori. Acest lucru este valabil și pentru studenți

ei văd și se adaptează la ea. Impactul acestui lucru se vede în generațiile în creștere care se opresc

Sunt mândri de locul lor și de școala lor și de foștii lor profesori și pastori.

Este o mare binecuvântare în pastorala școlară să ai pe cineva care este, de asemenea, a

A fost student la facultate la un moment dat. Acest fapt face identitatea pastorală mai solidă.

d) Serviciul căminului necesită o anumită perioadă de timp. Acest timp nu este timp pierdut!

Pastorala școlară este o slujire care necesită timp. Necesită ca capelanul școlii să fie prezent zilnic

petrece până la opt ore – într-un mod stresant – printre studenți. Acest lucru este, de asemenea, o taxă mentală.

munca, deci directorul spiritual trebuie să aibă el însuși un director spiritual personal.

e) Îngrijirea spirituală în cămin oferă un spațiu pentru alte probleme existențiale care afectează elevii.

pentru discutie. Caracterul ecumenic și comportamentul educațional imparțial al colegiului

te duce înainte. „Sunt într-un colegiu reformat unde 60-70% dintre studenți sunt catolici”.

iar 75% dintre studenții noștri sunt rurali. Acesta este parțial un avantaj și parțial un dezavantaj. Avantaj, deoarece ruralul

elevii sunt mai respectuoși, mai ușor de tratat, pe de altă parte este un dezavantaj pentru că ucide la școală

activități în aer liber, un număr bun dintre ei călătoresc cu autobuzele școlare, iar după trei locul este practic gol

şcoală.”885

Valorile creștine și transferul de „surplus” dezvoltat de-a lungul anilor aduc

fructe. Departamentele teologice ale colegiilor câștigă încet legitimitate și recunoaștere în

alături de ştiinţele umaniste şi clasele reale. „Oferă, desigur, aceleași oportunități ca și

orice altă clasă, dar se pare că sunt mai puternici, ca să spunem așa, stând pe trei picioare

studenții absolvă.”

f) Din motive administrative, este dificil ca colegiile reformate reînnoite să devină independente.

proces. Această situație se caracterizează prin împărțire cu o altă instituție, care afectează

de asemenea pentru o angajare eficientă. O observație importantă este că influența seculară, mentalitatea lumească și

Un set diferit de valori face dificilă respectarea regulamentelor interne, a valorilor și a specificului căminului

păstrându-şi imaginea: „vedere clară”.

g) În îngrijirea spirituală și lucrarea pastorală, colegiul sprijină „însoțirea” elevului, cel

contact, care se manifestă în principal prin „substituție parentală” și „substituție comunitară”. THE

885ANEXĂ: Interviu cu capelanul școlii M.

Părinții sunt din ce în ce mai lăsați să nu răspundă la întrebările de viață ale adolescenților. Căminul

poate fi forumul în care ei, ca și colegii lor, pot căuta și primi răspunsuri. Căminul

În același timp, această perioadă este o oportunitate de a ne adresa studenților adolescenți, ceea ce este comunitățile bisericești

practic nu o mai pot controla.

h) Organul de conducere și comunitatea didactică reflectă valorile căminelor. THE

O comunitate didactică armonioasă, mică și închisă formează o echipă bună, sunt mai puține

conflict și poate reprezenta colegiul într-o manieră unitară pentru studenți. Se subliniază caracterul comun,

comportament exemplar. Pentru capelanul colegiului, „am fost elevul lui” este personal.

Experiența înseamnă angajament personal și autenticitate. „Camitorul este o zonă în care
unde pot vorbi cu inima calmă despre lucruri care sunt importante pentru mine: credință, Dumnezeu,
biserică și eu privesc colegiul ca fiind într-adevăr locul din care primește
apoi biserica slujitorii.”886

Rezumat

III.1. În subsecțiunea am căutat un răspuns la întrebarea dacă caracteristicile școlii, elevii
Ce fel de experiență are rețeaua socială a școlii în rândul elevilor?

Presupunem că experiențele școlare influențează comportamentul social al elevilor,
dezvoltarea personalității, performanța școlară și satisfacția elevilor, care sunt indirecte
au un impact semnificativ asupra furnizării asistenței pastorale școlare.

În următoarele subsecțiuni, rezumăm rezultatele măsurate ale cercetării și
concluzii.

a) Caracteristicile școlii, judecând după răspunsurile elevilor, în unele categorii importante
grupate: educație religioasă la școală, prieteni buni, profesori buni, educație în limba maghiară
si buna dispozitie. Acelaşi sistem de valori este semnificativ mai mare în rândul studenţilor care
Ei s-au declarat neactivi în biserică. Tragem concluzia că
Elevii care nu sunt activi în biserica lor descoperă lucruri importante în comunitatea lor școlară.
caracteristici importante ale școlii pe care le consideră proprii. Performanța școlară bună este importantă pentru ei
atmosferă, precum și comportamentul exemplar al profesorilor. Școala este personală a elevilor
devine caracteristic prin relaţiile sale.

b) În ceea ce privește experiențele școlare pozitive, am constatat că relațiile sociale sunt importante
pentru elevi: pe lângă aspectul „Am mulți prieteni buni aici”, încrederea cu profesorii
relația și experiența spirituală la școală sunt, de asemenea, un element suplimentar al școlii pozitive
experienţă. Găsim că practica religioasă, educația religioasă, despre Dumnezeu, credința

886ANEXE: Interviu cu capelanul școlii G.

Caracteristica școlară a vorbirii este asociată cu niveluri mai scăzute de somatizare,

cu niveluri mai scăzute de comportament deviant, probleme de disciplină și agresivitate. Acestea sunt

experiențele ajută la crearea unei atmosfere școlare sigure, prietenoase cu elevii. Acest

Se poate observa un efect reciproc: atmosfera școlară afectează comunitatea școlară și asta

procesul circular are o tendință pozitivă. În acest moment găsim o legătură cu școala

cu practica pastorală. În acest proces circular, impactul pozitiv al atmosferei școlare

un element suplimentar de îngrijire pastorală eficientă, care include comunitatea, inclusiv

cautarea si sprijinirea unei persoane.

c) Elevii au o experiență negativă a lipsei de laudă și recunoaștere la școală. Și asta

Nu vine de la profesori sau elevi. A demonstrat o performanță intensă (note)

frica, care acționează ca un factor de stres. Știm că factorii de stres la adolescentele

cu simptome mai mari de somatizare, agresivitate mai mare și comportament deviant la băieți

Ei merg împreună. Rezultatele confirmă faptul că mobbing-ul este prezent în mediul școlar,

tulburare – indiferent de sex. Experiențele negative afectează performanța școlară, școala

elemente care inhibă socializarea. Acestea influențează negativ dezvoltarea atmosferei școlare,

Devianța grupurilor izolate înseamnă o slăbire a fondului relațional social la școală.

d) Rezumarea opiniilor exprimate în interviurile personale ale capelanilor școlii

Enumerăm câteva aspecte importante pentru a confirma punctele de mai sus. Aceasta include:

Tradiția și trecutul școlii, care îi conferă un caracter distinctiv, purtător de valori, îi conferă o imagine unică.

şcoală. Activitățile care se desfășoară în școală asigură transmiterea valorilor creștine în lumea modernă.

pentru tineri, care este și misiunea. Lucrări spirituale și pastorale școlare

Caracterul său ecumenic este un aditiv care face școala unică față de alte instituții de învățământ.

comparativ cu instituţia. Rețeaua socială a școlii oferă sprijin părinților și comunității

suporturi. Comportamentul exemplar al profesorilor și educatorilor este o întărire pozitivă pentru

pentru adolescenţii în proces de dezvoltare a identităţii. Trebuie să numărăm numărul de copii care intră în școli

cu influenţe seculare care îngreunează munca la facultate.

Căminele au, așadar, propriile caracteristici, caracteristicile lor oferă în mod fundamental o experiență pozitivă.

înseamnă pentru studenți. Aceasta acționează ca o forță pentru formarea comunității și a personalității. Acest

Importanța sa poate fi măsurată în dezvoltarea pozitivă a atmosferei școlare, care are un efect circular asupra

Este util în pastorala școlară.

267

III.2. Practicile religioase ale elevilor și stilurile de adaptare religioasă

impact asupra interacțiunii pastorale

În această subsecțiune, căutăm să răspundem la întrebarea cum experiența religioasă a studenților și

Ce fel de conexiune arată felul în care te descurci? Căutăm un răspuns la întrebarea dacă este religios

Cum afectează procesul de coping practica pastorală școlară?

Chestionarul de evaluare a situației (SQQ) 9-11 și 17-18. Analizăm și evaluăm întrebările dvs. Acestea sunt

întrebări despre evenimentele psihologice personale ale elevilor, efectele traumatice actuale care îi afectează,

Modalitățile de a face față, posibilitatea și șansa de a cere ajutor sunt măsurate pe baza răspunsurilor date.

Urmăm structura de evaluare utilizată anterior. Utilizând analiza frecvenței,

Arătăm distribuția răspunsurilor pe gen, clasă și loc de reședință. Relație caracteristică

căutăm printre rezultatele fiecărui răspuns.

Ca parte a studiilor ulterioare, vom folosi subscalele Chestionarului de comportament al copilului (CBCL)

combinate cu rezultatele răspunsurilor la întrebările HK. Analiză Anov multivariată și test t

și folosim corelația Pearson pentru a filtra și analiza datele. $p<0,05$

valoarea este considerată semnificativă.

III.2.1. Prezentarea rezultatelor Chestionarului de evaluare a situației

HK Întrebarea 9: „Un eveniment negativ care te-a afectat profund spiritual în ultimii trei ani”

Opțiunile de răspuns la întrebarea 9 a chestionarului sunt efectele psihologice intense, traumatizante, experimentate de elevi.

se concentrează pe evaluarea impactului. Opțiunile de răspuns se împart în trei categorii:

probleme de familie, probleme de relație și probleme personale. Deschis

Opțiunea de răspuns oferă posibilitatea de a oferi un răspuns personal. Rezultatele răspunsului sunt prezentate în Figura 9.

poate fi urmarit.

Compararea și interpretarea rezultatelor

a) Dintre problemele legate de familie, comparând figurile 9 și 10

Frecvența mare a răspunsurilor fetelor din mediul urban este izbitoare: moartea unui membru al familiei, moartea unui membru al familiei

boală gravă și divorțul părinților în răspunsuri. Pentru băieții și fetele care locuiesc în oraș

diferențele sunt moderate, dar există. Este un fenomen observat frecvent fetele

Nivelul de implicare psihologică profundă din cauza problemelor familiale este mult mai ridicat decât cel al semenilor de sex masculin.887

887Vezi capitolul Dezvoltarea psihosomatică.

Conflictul familial este un fenomen mai frecvent în rândul adolescentelor decât în rândul

în cazul băieţilor.888 Este un subiect de investigare ulterioară dacă experienţele psihologice familiale negative

în ce măsură sunt legate de numărul crescut de conflicte familiale datorate maturizării fizice rapide.889

Se poate trage concluzia că rolul schimbat al familiilor, cel intern

Caracterul traumatizant al conflictelor îngreunează adaptarea socială a copilului.890 Cu cât este mai gravă

conflicte precum separarea, delegarea parentală,891 conflict în jurul divorțului, traume datorate pierderii

Perioada de incubație este de obicei lungă, iar consecințele acestor conflicte sunt uneori dramatice.

rezultate: mutare, fuga de acasă, absență la școală, convertire religioasă, timpurie

căsătorie, parentalitate, tentativă de sinucidere, dependență de droguri, dependență de alcool, criminalitate,

etc.892 Cercetările arată că un sistem de relaţii parentale confuz, conflictual este

creează copilului o situație familială de netrait, adesea copilul însuși este insultat

devine victimă a: abuzului fizic,893 terorii psihologice, abuzului sexual894. Familia

Conflictele, ca sursă de traumă, au impact asupra dezvoltării intelectuale și spirituale a adolescentului,

performanța școlară și afectează, de asemenea, abilitățile de rezolvare a problemelor.

b) Evenimente negative în relațiile sociale, cum ar fi pierderea unui prieten și

Fetele se confruntă, în general, cu suferință psihologică din cauza problemelor relaționale mai frecvent.

nominalizat, ca și colegii lor bărbați de vârstă similară. Tendință în problemele familiale

se aplica si in acest caz. Aceasta confirmă afirmația teoretică conform căreia adolescența

nevoia de tovărășie și relații crește895 și alături de familie se formează o nouă familie.

888FLAMMER, ALSAKER: 2002.173-174.889Mai multe studii confirmă că relația mamă-fiică a adolescentelor cu maturizare fizică avansată

plină de conflicte și a dus la înstrăinarea relației. V.o. CROCKETT și PETERSEN, 1987.173-

188. și FLAMMER/ALSAKER, 2002.104-107.890HORVÁTH, 2007.18-19.891Această formă de conflict este problema familiei antice a așteptărilor rolului și a îndeplinirii rolului. Părintele neîmplinit

Dorințele sunt delegate conștient sau subconștient copilului, care este astfel un agent secret al dorințelor părinților.

Misiunea copilului este de a duce la bun sfârșit sarcina care i-a fost delegată. Acest lucru înseamnă adesea conflict interpersonal pentru adolescent.

cu ambiția și dorința lui autoîmplinită. DE WIT, J./ V AN DER VEER, G./ SLOT, V .W.: Psychology of the

adolescenţă. Dezvoltare și asistență. Uitgeverij Intro, Baarn 1997.93.892Nu există o declarație generală despre tipurile de familii care se luptă cu cele mai grave conflicte.

Comentariul lui Montemayor: „Toate familiile uneori și unele familii de cele mai multe ori”. (1983) Vezi:

FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise: Entwicklungspsychologie der Adoleszenz, Verlag Hans Hübner,

Berna-Göttingen-Toronto-Seattle 2002.175. V .ö. HEGYINÉ FERCH, 2003.211-219. valamint DE WIT/V AN

DER VEER/SLOT, 1997.102-104.893SIMONS, Dominique/WURTELE, Sandy: Relația dintre utilizarea pedepsei corporale de către părinți și

aprobarea copiilor lor de a lovi și de a lovi alți copii. În: Abuz și neglijență asupra copiilor. Vol. 34, Issue

9. 2010. 639-646. Forrás: www.sciencedirect.com Letöltés ideje: 2013.04.894FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise, 2002.175. Mai multe: DAIGNEAULT, Isabelle, HEBERT,

Martine, McDUFF, Pierre: Abuzul sexual și victimizarea bărbaților și femeilor din copilărie la partenerul adult

relationchips: Un studiu al factorilor de risc. În: Child Abuse and Neglect 33. 2009. 638-647. valamint SCHUETZE,

Pamela/EIDEN, Rina Das: Relația dintre abuzul sexual în timpul copilăriei și rezultatele parentale:

Modelarea căilor directe și indirecte. În: Child Abuse and Neglect, 29. 2005. 645-659. Sursă:

www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.895DE WIT/V AN DER VEER/SLOT, 1997.118.

269

o rețea de egali care oferă securitate.896 Relațiile de egali dintre adolescenți modelează identitatea

factor determinant. Conflict de relație, despărțire, pierderea unui prieten din punct de vedere emoțional

ele afectează adolescentul. Această criză este mai ales problematică atunci când relația parentală nu este

oferă suport suficient.

c) Probleme personale, cum ar fi eșecul școlar, boala și alte probleme personale

Printre aceste evenimente, eșecul școlar prezintă o valoare remarcabilă. În ceea ce privește frecvența răspunsurilor,

Eșecul școlar tinde să crească odată cu vârsta. Acest rezultat este consistent

Teama de note proaste și climatul școlar negativ rezultat din lipsa recunoașterii sunt evidente.

cu experiență (vezi figurile 5 și 6). Problema școlară sau alte probleme personale sunt

afectează bunăstarea și satisfacția elevilor la școală. Aceste probleme adesea nu durează

între zidurile școlii, dar arată și o legătură cu familia elevului și alte activități sociale

cu rețeaua sa de conexiuni. Modul și succesul de a face față determină elevii

rezultatul conflictelor și crizelor sale. Este, fără îndoială, important ca elevii să fie conștienți de

fiți conștienți de posibilele modalități de a face față și de diferitele opțiuni de a oferi ajutor.

Figurile 9 și 10 arată că problemele personale ale elevilor, cum ar fi boala,

iar eșecul școlar sunt frecvente și apar cu rate ridicate, indiferent de sex. Acestea sunt

problemele sunt diferite de altele prin faptul că elevii le confruntă zilnic

cu ei și, în cel mai bun caz, se luptă cu ei. Boala sau conflictul social și familial sunt ocazionale

sau problemă periodică, boala persoanei și problemele școlare și altele

Un eveniment personal necesită luptă zilnică. În caz contrar, aceste circumstanțe

pot fi factori inhibitori pentru performanţa de învăţare a unui elev, dezvoltarea personalităţii şi

referitor la sistemul său de conectare.

896FLAMMER/ALSAKER, 2002.194.

270

HK Întrebarea 10: „Ce faci când te simți frică sau anxios la școală?"

271051015202530354045

Figura 10. Eveniment negativ care a avut loc în ultimii trei ani

pentru studenții care locuiesc în orașIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %0510152025303540

Figura 9. Eveniment negativ care a avut loc în ultimii trei ani

pentru elevii care locuiesc în satIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Întrebarea 10 a chestionarului se referă la teama cauzată de problemele personale care apar la școală,

examinează modalități de a face față anxietății. Pe lângă opțiunile de răspuns menționate

De asemenea, sunt oferite opțiuni de răspuns individuale (a se vedea figurile 11 și 12).

Compararea și evaluarea rezultatelor

1. Nevoia de a vorbi cu un confident este mai răspândită în rândul fetelor

decât semenii lor bărbați de vârstă similară. Rezultă că problemele

verbalizarea apare mai frecvent și mai ușor la fete, la fel ca și

construirea conexiunii. Importanța familiei nu se schimbă, dar este și important să fii alături de semenii tăi.

interacţiunea relaţională stabilită creşte semnificativ.897 Adeseori repetate

interacțiunile sunt elementele determinante ale comportamentului și identității de sine, care determină dezvoltarea identității

ajutor.898 Interacţiunile tinerilor sunt liber alese şi nu în conformitate cu un normativ

secvență de reacție. Semnificația acestui lucru este că, pe lângă reglementarea familiei, rolurile individuale,

pot alege o strategie de coping care este adaptată în mod liber nevoilor lor individuale și comunității

il poti incerca conform regulilor.

2. Pe baza răspunsurilor, copingul spiritual este proeminent printre formele de coping ale adolescenților.

aspect. Rugăciunea ca mecanism de adaptare pentru a reduce anxietatea este folosită și de fete.

arată o frecvență mai mare în cazul Am examinat studenții care nu erau activi în biserică

forme de metode de coping și am constatat că nu există un IX activ în biserică. coleg de clasă

15,2% băieți, 37,8% fete, XII. 13% dintre băieți și 24,4% dintre fete din clasa a 10-a se roagă

Lui Dumnezeu în vremuri de frică și stres. La începutul adolescenței (12-13 ani) conceptul de Dumnezeu

Își arată natura diferită în proprietățile conceptului. Dumnezeu ca un conducător puternic, un salvator

și Tată, care în cele din urmă se contopesc într-unul singur. Este vorba de așa-numita secțiune atributivă899, în care

Găsim o variabilă caracteristică în proprietățile conceptelor despre Dumnezeu. Acesta este un așa-zis

o fază de tranziție care pregătește dezvoltarea conceptului adolescent despre Dumnezeu. In jur de 15-16 ani

Conceptul în curs de dezvoltare al lui Dumnezeu nu mai este suficient pentru o relație personală și intimă cu Dumnezeu.

Acesta este momentul în care începe procesul de personificare a lui Dumnezeu și în timpul educației religioase

Atributele conceptului dobândit de Dumnezeu se îmbină și devin saturate de conținut subiectiv, ca

dragoste, rugăciune, ascultare, încredere, îndoială, frică. Adolescentul este în primul rând un confidențial

El găsește un partener de conversație în God900, care este parțial o soluție la singurătatea lui emoțională.

3. Metode de adaptare internalizate, cum ar fi ascunderea, săritul peste școală și utilizarea sedativelor

Utilizarea acestuia indică tulburări de socializare și probleme de relație. Adolescentul este practic strâmt

897FLAMMER/ALSAKER, 2002.194.898FLAMMER/ALSAKER, 2002.194-195.899VERGOTE, 2001. 232. V .ö. HOOD, Ralph W.-HILL, Peter C.-SPILKA, Bernard: Psihologia

Religia: o abordare empirică. The Guilford Press, New York, 2009. 95.ff.900ROBU/MARTOS, 2007.115.

menține o relație cu familia, deși atitudinea lui este ambivalentă și este intens căutat de semenii săi

comunitate. Este semnificativ faptul că alegerea ascunderii sau mecanismul de suprimare este

Este mai frecventă la studenții din mediul urban decât la studenții din mediul rural. The

Părăsirea școlii în caz de anxietate este mai potrivită în clasa a XII-a. tipic pentru cursuri (peste 10%), mai puțin pentru

IX. clase (sub 5,5%). Frecvența de aplicare a metodei individuale este în principal în oraș

live IX. și XII. cu o frecvență de 7,3% și 7,5% tipică pentru băieții din clasa a 12-a. Anxietate

Frecvența reducerii sale prin sedative este scăzută, dar este prezentă în ambele

studenţi atât din mediul urban cât şi din mediul rural.

Pe scurt, se poate afirma că adolescenții care aleg soluția internalizantă

Rata este alarmant de mare. Putem concluziona că relația care oferă securitate

rețeaua (familie, prieteni) nu oferă suport suficient. Starea de a fi fără sprijin, izolarea de

lipsa unor metode adecvate de coping și, pe termen lung, stagnarea dezvoltării identității

poate însemna.

273

Folosește sedative

Plec de la școală.

o ascund.

Ştiinţă. o afacere. ochi.

Mă rog.

O rezolva singur.

Metoda individuală010203040506070

03,68,438,645,8

44.6

63,44,114,453,464,4

32.2

2.11.810,9

9.152,7

32.747,3

01,87,27,261,3

52.3

37,8

0,9

Figura 11. Metode de coping în caz de frică și anxietate în rândul elevilor care locuiesc în satIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Întrebarea 11 a HK: „Cui ai cere ajutor dacă ai avea o problemă psihică?”

Întrebarea 11 din HK este cele mai frecvente trei întrebări adresate în cazurile de probleme de sănătate mintală.

evaluează identitatea ajutoarelor intervievate. Au existat 12 variante de răspuns și o întrebare deschisă.

oportunitatea de a răspunde.

Compararea și interpretarea rezultatelor

1. Rezultatele figurilor 13 și 14 arată o diferență remarcabilă în cazul a trei răspunsuri.

frecvență: răspunsurile mamei, tatălui și iubitului sau prietenei au o frecvență ridicată

ei arată. Răspunsul mamei, cu frecvență ridicată atât pentru fete, cât și pentru băieți

(în cazul băieților din mediul urban, această valoare este puțin mai mică decât cea a fetelor). Acolo

concluzionăm că mama este de obicei persoana numărul unu cea mai importantă,

la care apelează cu încredere pentru ajutor. Răspunsul tatălui a fost marcat remarcabil de băieți.

frecvență, dar tatăl, ca persoană de încredere, apare cu o frecvență mai mică,

cum ar fi opțiunea de răspuns prieten sau prietenă. Răspunsul iubitului sau prietenei este remarcabil

Este frecvent menționat, atât la studenții urbani, cât și la cei din mediul rural. Este caracteristic că ambele

În figură, respondenții de sex feminin au indicat acest lucru mai frecvent decât respondenții de sex masculin. Acest raspuns-

Această constelație pare să confirme afirmația teoretică că pentru adolescent, familia este

274

Folosește sedative

Plec de la școală.

o ascund.

Ştiinţă. o afacere. ochi.

Mă rog.

Rezolvați singur.

Metoda individuală010203040506070

1.85.513.838,5

34.954,1

7.3

0.91.91564.5

50,5

43

1.91.410.111.630.431.939,1

7.2

1.112,5

10.253,4

37.543,2

3.4

Figura 12. Metoda de coping în caz de frică și anxietate

pentru studenții care locuiesc în orașIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

fondul emoțional și rețeaua de relații cu semenii901 reprezintă suportul sigur

background.902 Fetele și băieții preferă în general să vorbească despre problemele lor sociale și emoționale

cu mama, se adresează în mare parte tatălui în ceea ce privește subiecte materiale (tehnice, profesionale,

politic). Atașamentul față de tată este specific de gen: băieții sunt mai dependenți de relațiile taților lor

Ei caută un model masculin, un model, prin tatăl lor, motiv pentru care atașamentul lor patern este mai puternic. Mamele

petrec mult mai mult timp activ cu copiii lor. Cercetările au arătat că emoționale multiple

interacțiunea paternă cu un nivel ridicat de încărcătură emoțională a dus la o mai mare încredere, în timp ce opusul

În acest caz, copilul l-a ignorat complet pe părintele patern.903

2. Desemnarea unor persoane confidențiale suplimentare, cum ar fi profesori, psihologi, pastori,

capelanul școlii, profesorul clasei, alți membri ai familiei prezintă un procent mai mic decât părinții și

etichetând un prieten bun. Se poate presupune că pentru cei cu un mediu social familial

nu oferă suficientă securitate sau cei a căror rețea de peer este inadecvată, o vor găsi în altă parte,

Ei caută atașament și sprijin sigur de la alte persoane. Această presupunere

confirmarea necesită cercetări suplimentare.

901FLAMMER/ALSAKER, 2002.194-195.902Vezi: HORVÁTH, 2007. şi SALLAY/MÜNICH, 1999.157-154.903INGE/OVERBEEK/VERMLUST, 2010.159-171.

275Mama

tată

Profesor

Profesor de religie

Pastor

Psiholog

Șef departament

Doctor

Iubit, iubita

Şcoală. consilier spiritual

Frate

Alt membru al familiei

Doamne0102030405060708090

79,5

62,7

2.48.412

2.410,8

1.257,8

4.827,7

13.3

1.283,6

39,7

2.14.813

9.613

3.476,7

3.431,5

19.2

4.178,2

60

1,83,67,35,57,3

1.869,1

7.330,9

12.7

081.1

33.3

3.66.316,2

4,59

0,977,5

3.634,2

13.5

3.6

Figura 13. Cererea de ajutor în caz de probleme psihice pentru elevii care locuiesc în satIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Mamă

tată

Profesor

Profesor de religie

Pastor

Psiholog

Șef departament

Doctor

Iubit, iubita

Şcoală. consilier spiritual

Frate

Alt membru al familiei

Doamne0102030405060708090

77.1

54.1

5.5

0,97,3

4.610,1

061.5

3.725,7

22

1.880,4

31.8

1.91.99.315

9.3

3.781,3

3.729,9

22.4

2.862,3

39.1

2,92,98,7

4.310,1

5.868,1

4.333,3

17.4

4.384,1

34.1

4.52.310.211,4

3.4

081.8

2.327,3

13.6

1.1

Figura 14. Cererea de ajutor în caz de probleme psihice pentru elevii care locuiesc în orașIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

HK Întrebarea 17: „Ar fi jenant pentru tine să cauți îngrijire spirituală?”

Întrebarea 17 din HK măsoară atitudinile personale față de îngrijirea spirituală. THE

Oamenii care au nevoie de îngrijire spirituală rămân adesea îndepărtați de îngrijitorii lor spirituali, cedând rezistenței interioare.

Răspunsurile da-nu la întrebare indică în mod indirect impactul personal și asupra mediului

se referă la factorii care influențează persoana care caută ajutor în luarea deciziei.

Compararea și interpretarea rezultatelor

Indicatorii din Figura 15 arată aproape aceeași tendință atât în zonele rurale, cât și în cele urbane.

pentru elevi. Cu toate acestea, experiența incomodă de a apela la un consilier spiritual este mare.

spectacole. Satul IX. Băieții din clasa I întâmpină o incidență mare de 7,3%

căutând îngrijire spirituală era penibil pentru ei. Această tendință este în urban IX. și XII.

În cazul băieților din clasa a 11-a, este clar mai mare decât notele similare pentru fete. Urbanul

Frecvența mai mare a răspunsurilor fetelor sugerează că îngrijirea spirituală

pentru ei, un model de coping mai direct, mai evident decât pentru băieții de oraș. Acest

pare să confirme că fetele sunt mai dese și mai ușor de verbalizat și de stabilit relații

pricepere.

Am comparat activitatea bisericii cu dorința tinerilor de a căuta ajutor de la consilierii spirituali.

cu atitudinea lor (Tabelul 10). Constatăm că studenții inactivi au și ei mari

apelează frecvent la un îngrijitor. Deși băieții au indicat acest lucru într-un procent mai mic,

decât fetele, dar din media mare, peste 50%, concluzionăm că elevii inactivi

Această formă de a cere ajutor nu îi este străină. Afirmația că

Potrivit studiului, în rândul studenților din cămin, indiferent de activitatea bisericii, numărul consilierilor spirituali

Căutarea ajutorului ca mecanism de adaptare este considerată o practică naturală.

276

IX. BĂIAT %IX. FATA % XII. BĂIAT %XII. FATA %

ACTIV 69,1 75,5 77,5 72,9

INACTIV 51,5 62,2 65,2 73,3

Tabelul 10. Numărul mediu de studenți care necesită îngrijire spirituală ocazională

277

SAT:YESNO ORAȘ:YESNO0102030405060708090

37.362,7

27.567,9

2473,3

25.273,8

14.585,5

34.863,8

30.666,7

15.981,8

Figura 15. Este jenant să apelezi la un consilier spiritual pentru ajutor IX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

HK Întrebarea 18: „Cum îl experimentezi pe Dumnezeu?”

Experiența lui Dumnezeu este întrebarea 18 a chestionarului, care măsoară relația personală a elevilor cu Dumnezeu.

pe o scară de la 1-10 între polii iubitori de pedeapsă.

2781234567891001020304050607080

Figura 16. Experiența lui Dumnezeu iubitor de pedeapsă în cazul elevilor care locuiesc în sate IX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

12345678910010203040 5060

1.8

01.8

08.3

3.79.21114.749.5

00004,73,74,77,520,655,1

02,91,44,311,6

4.37.210,1

8.743,5

01,11,1011,1

3,46.814,81738,6

Figura 17. Experiența lui Dumnezeu iubitor de pedeapsă în cazul studenților care locuiesc în orașe IX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Compararea și evaluarea rezultatelor

1. Pe baza valorilor numerice ale categoriilor de valori, se poate afirma că elevii care locuiesc în sat

Experiența unui Dumnezeu iubitor arată o valoare mai mare decât cea a orașului, potrivit vârstei

elevilor. Experiența unui Dumnezeu care iubește parțial și pedepsește parțial este împărtășită atât de băieții de oraș, cât și de cei de la țară.

În cazul femeilor, acestea prezintă o valoare de echilibrare, în timp ce în cazul fetelor, cele care locuiesc în orașe au o valoare mai mare.

cu frecvență, ele indică o experiență mai puțin iubitoare a lui Dumnezeu. Experiența pedepsei este

În general, arată valori mai mari pentru băieții și fetele din mediul urban decât pentru băieții din mediul rural de vârstă similară.

în cazul colegilor lor de studenţi.

Pe baza valorilor, se poate concluziona că fetele care trăiesc în sate și orașe sunt iubitoare

Experiența lui cu Dumnezeu este în general mai mare decât cea a băieților de vârsta lui. Absolvent în rândul adolescenților

Sondajele de religiozitate-coping-starea de sănătate confirmă că există o relație pozitivă

printre acestea 904. Rata ridicată a iubirii de Dumnezeu trăită la fete sugerează că

metodele de coping ale fetelor arată o eficacitate mai mare decât cele ale semenilor lor.905

Comparând activitatea bisericii, sexul și experiența răspunsurilor lui Dumnezeu, următoarele

găsim rezultatul scalat (Tabelul 11):

Punisher12345678910Iubitor

Băiat

Activ

(%)0,80,4-----

-1,76,62,96,612,811,256,6n=241

Fată---

--0.30.6-----

-3,10,83,98,918,461,3n=349

BăiatNu

activ

(%)1,31,32,51,312,75,16,313,911,439,2n=75

Fata1,1-----2,2-----106,76,77,816,743,3n=85

Tabelul 11. Experiența lui Dumnezeu în funcție de gen și activitate bisericească

Examinând rezultatele, vedem că băieții care sunt activi în biserică (56,6%)

iar fetele (61,3%) au indicat experiența iubitoare (10 p.) Dumnezeu mai frecvent decât

băieți inactivi (39,2%) și fete (43,3%).

Experiența lui Dumnezeu iubitor (Tabelul 11: scara valorilor 8-10) este influențată de sex, locul de reședință și clasă.

În comparație cu studiul anterior, constatăm că metodele de adaptare ale fetelor în perioadele de anxietate și frică sunt

prezintă o valoare mai mare decât cea a băieților de vârstă similară (vezi Tabelul 5). IX. și XII.

904KÉZDY, 2010.80.k. 905Vezi: La cine pot apela pentru ajutor în cazul unei probleme psihice? -și: Ce metode de coping

apar în cazuri de anxietate? - analizând întrebările, constatăm o frecvență mai mare a răspunsurilor fetelor similare cu

comparativ cu semenii lor de sex masculin.

Fetele din clasa I aleg mai des să folosească un limbaj confidențial în perioadele de frică și stres.

discuții personale și rugăciune, ca și colegii lor bărbați de vârstă similară. Mai puțin

Ei se angajează să-și rezolve singuri problemele, ca băieții, și sunt mai puțin probabil să abandoneze școala.

ei aleg, ca și colegii lor bărbați. Dacă comparăm acest rezultat cu teorema demonstrată mai sus,

în consecință, vedem confirmată corelația pozitivă stabilită în teorie

între experiența religioasă și metoda religioasă de coping (rugăciune). Fetele sunt religioase

stilul de coping este mai mare decât cel al băieților. Stilul individual de adaptare al băieților, însă,

prezintă o valoare mai mare decât cea a fetelor.

Ce faci când e frică la școală?

Te simți anxios?IX. Băiat

%IX. Fată

%XII. Băiat

%XII. Fată

%

Plec de la școală 52,211,25,5

ascund 11.914,77,98,6

Voi spune unei persoane de încredere 37.756.946.161,3

Mă rog lui Dumnezeu 40.963.641.652,1

Pot rezolva singur 52.83634.836.8

Tabelul 12. Metoda de coping gen, clasă, experiență de iubire a lui Dumnezeu

conform distributiei.

III.2.2. Studii suplimentare cu subscalele Chestionarului de comportament al copilului

a) HK. Răspunsurile la întrebarea 9 au fost comparate cu Chestionarul privind comportamentul copilului (CBCL)

probleme de relație, anxietate-depresie, somatizare, probleme de atenție, deviant

comportament, cu subscale de agresivitate (Tabelele 13, 14, 15).

— O să-ți spun o poveste.

confidenţial

„Non-responders” În mod semnificativ

cia p<0,01F-valoare-valoare

MeanSpecificityMeanSpecificity

Partener.

problema2,940,143,480,130,017,93

Tabelul 13

280

Cei care au marcat „Mă voi ascunde” nu au răspuns Semnificație

ance

p<0,01t-valoare

MeanSpecificityMeanSpecificity

Terminal partener.

problemBoy5,272,843,022,330,055,43

Fata3.832.833.052.520,08-1,71

Anxietate

depresieBaiat5,53,753,343,220,01-3,52

Fata8,54,434,753,190,01-5,88

SomatizationBoyXII.5,674,273,63,480,05-1,9

FataIX

.8.974.874.863.190,01-4,75

Atenţie

problemeBoyXII.6,542,384,752,380,05-2,58

FataIX

.6.182.654,52.160,01-4,05

deviant

comportamentSat IX.7.584.914.193.220,01-3,41

Oraş

XII.4.753.292.341.980,01-2,86

AgresivitateCity4.132.632.972.160,01-3,27

Tabelul 14

„Mă rog lui Dumnezeu” Cei care nu au marcat răspunsul Semnificație

ance

p<0,01t-valoare

MeanSpecificityMeanSpecificity

Partener

ati problemăBăiatul XII.

Oraș4.043.482.552.380,01-3.19

Anxietate,

depressionCity5.724.163.573.160,01-5,19

deviant

comportament2.020.122.640.090,01F=15,81

Agresiune 2,850,133,20,110,01F=4,14

Tabelul 15

Rezumat

Rezumând rezultatele din Tabelele 13 și 14, concluzionăm că „Vă voi spune o

Nivelul problemelor de relație între egali ai elevilor care practică stilul de coping „încrezător".

semnificativ mai mic decât cel al elevilor care nu notează. Din aceasta tragem concluzia că

împărtășirea verbală și discutarea problemelor personale cu o persoană de încredere este eficientă

se dovedește a fi un mod de a face față. Răspunsurile la întrebarea 9 din HK arată că părinții

persoanele cele mai apropiate de studenți, la care apelează cu încredere atunci când este nevoie. THE

atașamentul de încredere și relația parentală emoțională duc la o încredere mai mare,

care ajută la șansele adolescentului de a face față în gestionarea conflictelor.906 Coping religios,

cum ar fi rugăciunea, întoarcerea la Dumnezeu, respondenții au avut semnificativ mai mare

Ei arată probleme de relație și niveluri de anxietate și depresie. Acest lucru ridică întrebări suplimentare de cercetare.

ridică întrebarea: dacă studenții religioși au mai multe șanse să aibă probleme de relație și

elevii cu anxietate-depresie sau simptome similare aleg mai des

aceste forme de luptă religioasă? Datele informale arată că cei care urmează liceele confesionale

familiile elevilor sunt în general foarte sau moderat religioase.907 Familiile sunt religioase

Ce impact are practica asupra relațiilor și problemelor de anxietate ale elevilor?

in solutia lui? Răspunsul la această întrebare necesită, de asemenea, cercetări și sondaje suplimentare.

Pentru elevii care nu au ales această metodă de coping, mai mare

Găsim o medie de probleme de relație. În Tabelul 14, răspunsul „Mă voi ascunde” este

În cazul studenților, găsim o medie semnificativ ridicată pentru probleme de relație, anxietate,

depresie, somatizare, probleme de atentie, comportament deviant, nivel de agresivitate

comparativ cu cei care nu aleg ascunderea ca metodă de coping. Găsim că

că stilul de adaptare a problemei de interiorizare și ascundere este asociat din ce în ce mai mult cu problematica

cu simptome comportamentale. Acest lucru este confirmat de interacțiunea răspunsului „Voi rezolva singur”, care

indică un nivel semnificativ mai mare de agresivitate în IX. și XII. printre colegii de clasă

($t(316,308)=-2,440$; $p<0,05$).

b) Experiența de interacțiune a lui Dumnezeu cu subscalele Child Behavioral Behavior Scale (CBCL).

Răspunsuri la scară la întrebarea „Cum îl experimentezi pe Dumnezeu?” au fost analizate folosind corelația Pearson.

comparativ cu subscalele CBCL. Tabelul 16 rezumă cele semnificative

rezultate.

Rezultatele confirmă că experiența lui Dumnezeu este corelată negativ cu CBCL.

cu subscale care variază în funcție de gen și locul de reședință. Băieții urbani și rurali, precum și urbanii IX.

În cazul fetelor, factorii de agresivitate și externalizare prezintă o corelație negativă

cu experiența divină. Experiența pozitivă a lui Dumnezeu este semnificativ mai mică

Este asociată cu agresivitatea și externalizarea în grupul dat.

Aceeași corelație negativă poate fi găsită pentru locul de reședință și sexul fiecărei grupe de vârstă.

în abaterea standard. Experiența pozitivă a lui Dumnezeu este corelată negativ cu satisfacția relației.

cu somatizare (IX. fete din sat), problemă de atenție (XII. fete din oraș)

fete) și cu comportament deviant (a 9-a rural și a 12-a urban băieți și fete).

906INGE/OVERBEEK/VERMLUST, 2010.159-171. Vezi și: Erika NYITRAI: Puterea atingerii. AduPrint

Editura, 2011. 133-146.907BENKŐ/MARTOS, 2007.203.

Aceste rezultate parțiale confirmă faptul că cei care experimentează un fundal religios au pozitiv

elevi care poartă chipul lui Dumnezeu, care experimentează zilnic școala religioasă și practicile de familie

tinerii fac față problemelor lor mai eficient și, în consecință, au mai puține

ele prezintă devianţă comportamentală.

IX. băieți

(Satul)IX. Fetelor

(Orașul)XII. băieți

(Orașul)XII. Fetelor

(Satul)XII. Fetelor

(Oraş)

r=semnificativ

femeie

p<0,05r=semnificativ

ancia

p<0,05r=semnificativ

femeie

p<0,05r=semnificativ

femeie

p<0,05r=semnificativ

femeie

p<0,05

Partener

latin

problema-0.230.05

Somatizarea

Io-0.270.01

Atenţie

probleme-0.330.01

deviant

comportament-0.360.01 -0.370.01 -0.350.01

Agresiune-0.340.01-0.230.05-0.250.05

Externalizați

tion-0.380.01-0.220.05-0.360.05-0.20.05

Tabelul 16

Rezumat

III.2. În a doua subsecțiune, am căutat să răspundem la întrebarea ce fel de condiții de viață au studenții din cămin?

practica religioasă, ce metode religioase de coping sunt folosite într-o situație de criză, de la cine

și cât de des cer ajutorul. De asemenea, am căutat un răspuns la întrebarea dacă lupta religioasă

ce simptome comportamentale sunt asociate cu acesta?

a) În cazul evenimentelor negative care afectează elevii, constatăm (Figurile 10 și 11) că elevii

profund afectată de traume familiale, relaționale și personale. A trăit în familie

Rata pierderilor este mare, iar fetele sunt deosebit de afectate. Frecvență înaltă

arată răspunsurile la pierderea unui iubit/iubită. Printre problemele personale se numără eșecul școlar

Raportul ridicat al acestor cifre sugerează că acestea sunt legate, așa cum se arată în figurile 5 și 6.

cu indicatori de răspuns de „frica de note proaste” și lipsă de recunoaștere la școală. THE

frecvența bolilor personale și a problemelor școlare este o sursă zilnică de probleme,

cu care elevii se confruntă în fiecare zi. O altă întrebare este dacă într-o situație de criză,

283

Cum reacţionează ei când se confruntă cu probleme?

b) În studiile ulterioare, am constatat că printre metodele de coping, fetele

Ei aleg în mare parte varianta verbalizării. Literatura confirmă că fetele sunt verbale

Manifestarea lui este mai frecventă la fete decât la băieți, ceea ce le face mai ușor să ceară ajutor. Că

De asemenea, constatăm că spiritualitatea este un element important de adaptare. Rugăciunea, ca

Această formă de coping este foarte frecventă în situații de criză. Practica rugăciunii,

Ca mecanism de coping care reduce anxietatea, dezvoltarea credinței adolescenților este importantă, atributivă

secțiunea este confirmată. Se dovedește a fi un calcul important de date pe care chiar și studenții care nu sunt activi din punct de vedere religios

Ei apelează la rugăciune ca un mecanism de a face față cu frecvență înaltă. Acest lucru înseamnă

înseamnă că chiar și cei care nu sunt activi din punct de vedere religios au o relație activă cu Dumnezeu. Această oportunitate

creează moduri diferite de luptă religioasă.

c) Internalizarea, adică abordarea problemei prin întoarcerea spre interior, este foarte apreciată

arată abandonul școlar, ascunderea și utilizarea sedativelor în răspunsuri. De la asta la alta

concluzionăm că elevii care nu experimentează relații de familie sau de egali

fundal de susținere, ei aleg mai des metoda internalizing coping.

d) În procesul de solicitare a ajutorului constatăm că rolul părinților este esențial. Găsim

diferența dintre importanța celor doi părinți. Rolul mamelor este proeminent, cel al taților –

bazată pe cunoștințe teoretice – ca urmare a scăderii conexiunii emoționale, relația

scade si importanta acestuia. Găsirea unui iubit/iubita indică o valoare mai mare decât a taților

găsirea. Acest lucru confirmă parțial constatarea teoretică pe care studenții

subliniază importanța primordială a rețelei sale de conexiuni. Profesorul, directorul,

Contactul cu un capelan al școlii sau un psiholog școlar arată o incidență mai mică. Acest lucru înseamnă

demonstrează că pe lângă relația dintre familie și semeni, este nevoie de prezența

tot cu ajutorul unor oameni de încredere.

e) Elevii căminului nu sunt, în general, stânjeniți de grija spirituală. Dar trebuie

De remarcat că sunt multe persoane pentru care practica pastorală se dovedește a fi penibilă.

Acest lucru este evident mai ales în cazul băieților, a căror rată de răspuns variază între 34-37%. THE

Fetele care preferă să mediteze tind să aibă abilități de comunicare mai ușoare.

posibilitate, ceea ce face ca căutarea îngrijirii spirituale să fie mai firească pentru ei decât

pentru băieți de vârstă similară. De asemenea, constatăm că și studenții inactivi sunt dispuși să o facă

ei aleg ajutorul îngrijirii spirituale. De aceea, lipsa practicii religioase nu depinde neapărat de

combinate cu nevoia și practicarea îngrijirii spirituale.

f) În evaluarea pozitiv-negativă a experienţei lui Dumnezeu, constatăm că elevii în mod covârşitor

o parte dintre ei are o experiență pozitivă a lui Dumnezeu. Acestea sunt doar informații de fundal foarte cuprinzătoare, care

serveşte la asumarea unei relaţii între experienţa religioasă şi lupta religioasă

284

între. Aici aflăm că fetele experimentează iubirea de Dumnezeu mai des decât băieții.

a semenilor săi. Acest rezultat arată o corelație între rugăciune ca practică religioasă și

cu valoarea sa caracteristică fetelor. Experiența religioasă este deci legată de religioasă

cu practica. Rezultatele arată, de asemenea, o experiență pozitivă a lui Dumnezeu printre cei care nu sunt activi:

băieți: 39,2%; fete:43,3%. Acest lucru demonstrează că nu există nicio diferență între elevii activi și cei inactivi.

se poate face o distincție clară între experiența personală a lui Dumnezeu, practica religioasă și cea religioasă

în ceea ce priveşte copingul.

g) Comparând răspunsurile individuale cu subscalele CBCL, constatăm că problemele acestora

studenții care sunt deschiși la minte, vorbesc cu o persoană de încredere și, prin urmare, verbalizează bine, au relații bune cu colegii

Nivelul problemei arată o valoare mai mică. Constatăm că relația cu un confident

Conversația este un mecanism eficient de a face față studenților. Ascunderea

Constatăm că în rândul studenților care aleg să studieze în străinătate, rata problemelor de relație cu colegii este semnificativ ridicată,

anxietate-depresie, somatizare, probleme de atenție, niveluri de agresivitate și comportament deviant,

decât cei care nu aleg acest mod de a face față. Corelația lui Pearson este

în contextul experienței lui Dumnezeu, a arătat că experiența pozitivă a lui Dumnezeu este mai mică

Este asociat cu niveluri de agresivitate, somatizare, comportament deviant și externalizare.

Având în vedere datele de mai sus, concluzionăm că din punct de vedere al pastoralei școlare

au fost rezumate date importante. Practica religioasă este legată de credințele religioase.

Această tendință există și pentru studenții care se luptă, dar nu sunt activi în biserică. The

interiorizarea, suprimarea, ascunderea stilurilor de coping sunt asociate cu o deviantă semnificativ mai mare

împreună. În contrast, o experiență pozitivă a lui Dumnezeu este invers corelată cu problemele de relație. Acest

dovedește că practica religioasă la școală și conversațiile personale cu directorul spiritual sunt

Acesta servește la dezvoltarea și întărirea unei metode de coping religios. Capelanii școlii

practica ca experiență spirituală – pe termen lung – crește satisfacția elevului, socială

le susține bunăstarea, performanța sporită și viziunea pozitivă asupra vieții.

285

III.3. La ce contribuie calitatea capelanului școlii

evaluarea/recunoașterea activității pastorale

și sprijinul furnizorului de îngrijire spirituală pentru interacțiunea îngrijirii spirituale?

În această subsecțiune sunt analizate întrebările 12-16 din Chestionarul de evaluare a situației.

rezultatele răspunsului. Urmărim modul în care elevii își evaluează școala

îngrijire spirituală, persoana furnizorului de îngrijire spirituală și ce fel de schimbări ar fi necesare

nevoile lor în ceea ce priveşte îngrijirea spirituală. Întrebarea 12 (Cât de importantă găsiți temele școlare?)

pastorală?) și 15. (În ce măsură poate ajuta pastorala școlară un elev cu o problemă?)

elev?) întrebări, opțiunile de răspuns la scară evidențiază importanța îngrijirii spirituale școlare și

măsoară potenţialul său ca posibil ajutor. Întrebarea 13 (Ce crezi că este capelania școlară?)

rol?) opțiune de răspuns deschis pentru îngrijirea spirituală școlară formulată de elevi

Măsoară importanța proiectului, precum și potențialul de schimbare și frecvența acestuia.

Întrebarea 14 (Care sunt cele mai importante trei calități ale unui consilier școlar?)

opțiunea sa de răspuns deschis măsoară cele mai importante trei calități ale unui consilier școlar,

și rezumă frecvența acestora. Întrebarea 16 (Ce părere aveți despre studentul care

apelează la un consilier spiritual?) șapte răspunsuri posibile despre elevii care apelează la un consilier spiritual la școală

Are scopul de a rezuma opinia publică.

Pe baza interviului cu capelanii școlii (ILKI), le rezumăm

aspecte care, potrivit consilierilor școlari, determină calitatea consilierului, cel

ele descriu evaluarea, colaborarea și recunoașterea cu experiență.

III.3.1. Prelucrarea rezultatelor Chestionarului de evaluare a situației

HK Întrebarea 12: „Cât de importantă găsiți pastorala școlară?"

Rezultatele întrebării indică experiențele și opiniile elevilor despre îngrijirea spirituală școlară.

Măsurez opinia pe care v-ați format. Scara de la 1 la 10 este împărțită în trei categorii:

important (8-10), moderat important (5-7) nesemnificativ (1-4).

Rezumatul și interpretarea rezultatelor

Figurile 18 și 19 arată că elevii consideră că munca școlară este fundamentală.

îngrijire spirituală. Găsim o diferență de gen: fetele au indicat-o mai frecvent

Ei consideră îngrijirea spirituală mai importantă decât băieții. Proporțiile răspunsurilor nesemnificative sunt inversate: the

Băieții sunt mai susceptibili să considere îngrijirea spirituală neimportantă decât fetele. Cu cât mai puțin important

În categorie, proporțiile sunt relativ aceleași: valorile variază între 10-34%. (Vedea:

Tabelul 17)

286

Vedem că băieții au o nevoie mai mică de îngrijire spirituală școlară. Aceasta este o conexiune

arată rezultatele găsite în răspunsurile metodelor de coping (Figurile 16 și 17). Băieții

un procent mai mare a răspuns că își vor rezolva singuri problema și/sau vor pleca

de la școală ca fetele. Fetele, pe de altă parte, preferă întâlnirile personale,

Ei consideră că rezolvarea problemelor bazată pe comunicare este mai importantă.

Ca parte a investigațiilor ulterioare, am investigat dacă studenții care nu erau activi în biserică

cum sunt distribuite răspunsurile lor. Am constatat că 55,8% dintre studenții inactivi îl consideră important

pastorala scolara, 30,5% o considerau mai putin importanta, iar 13% o considerau nesemnificativa. Acestea sunt

datele confirmă faptul că studenții care nu sunt activi în biserică consideră că este important să

oferirea de asistență pentru îngrijirea spirituală. Acest rezultat confirmă faptul că studenții inactivi

ei consideră importantă asistența spirituală, precum și rugăciunea și comunicarea cu Dumnezeu

relatie personala.

287123456789100510152025303540

Figura 18. Importanţa îngrijirii spirituale şcolare pentru elevii care locuiesc în sate IX. Băiat %IX. Fata %XII. Băiatul %XII. Fata %

12345678910051015202530

Figura 19. Importanța îngrijirii spirituale școlare pentru elevii care locuiesc în oraș IX. Băiat %IX. Fata %XII. Băiatul %XII. Fata %

În Tabelul 17, putem vedea scorurile agregate ale elevilor pe baza categoriilor grupate.

părerea sa despre importanța îngrijirii spirituale.

288

Nesemnificativ

(1-4) % Mai puțin important

(5-7) %Important

(8-10) %

SAT. Băiat7,2 30 62,7

IX. Fata010,8 87,69

XII. Băiat5.434,5 58,2

XII. Fata2.726,1 70,2

Orașul șase. Băiat1022,8 66,99

IX. Fata2.823,28 73,8

XII. Băiat17.433,2 49,2

XII. Fata5.722,8 71,58

Tabelul 17. Importanța pastoralei școlare

289

HK Întrebarea 15: „Cât de mult poate ajuta consilierea școlară un elev cu o problemă?”

student?"

În urma întrebării 15 din HK, căutăm un răspuns la întrebarea dacă studenții au personal

Pe baza experiențelor lor, cum evaluează munca capelanilor școlii și ce

poate ajuta eficient un elev care se confruntă cu o problemă. Pe o scară de la 1 la 10,

Am clasificat răspunsurile elevilor în trei grupe: ajutor important (8-10), mai puțin important

ajutor (5-7), nesemnificativ (1-4) . Rezultatele sunt prezentate în Figura 20 și Tabelul 18.

putem urma.

Figura 20. „Cât de mult poate ajuta consilierea școlară un elev cu o problemă?”

Nesemnificativ

(1-4) % Mai puțin important

(5-7) %Important

(8-10) %

IX. Băiat7.233,7 57,8

IX. Fata 3.430,9 63,7

XII. Băiat5.438,1 56,4

XII. Fata 2.744,7 51,9

Tabelul 18. Rolul pastoralei școlare

Compararea și interpretarea rezultatelor

Privind rezultatele grupate din Figura 20 și Tabelul 18, vedem că studenții

frecvența mare de a judeca că îngrijirea spirituală poate ajuta eficient la o problemă

pentru elevii cu dificultati (51-63%). Un rezultat similar îl găsim în ceea ce privește importanța pastorală școlară.

29012345678910051015202530354O

1,21,23,6

1.212

7.214.534,9

14.5

8.4

000,72,74,86,219,92428,1

11.6

3.6

001.810,9

3.623.625,5

18.2

12.7

1.80.900.910.410.423.623,6

17.9

10.4

Figura 22. Examinarea efectului de ajutor al pastoriei școlare

pentru elevii care locuiesc în satul IX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

în răspunsurile la întrebarea relevantă, unde studenții au indicat și el

îngrijirea spirituală a școlii este importantă. Categoriile de răspuns mai puțin importante au și valori ridicate.

arată la băieți și fete (30-44%). Acest lucru sugerează că o bună parte a elevilor

nu consideră îngrijirea spirituală drept sprijinul numărul unu în rezolvarea problemelor. Poate fi important să

îngrijire spirituală, dar pe baza răspunsurilor, mulți oameni au rezerve cu privire la îngrijirea spirituală

asistenţă. Procentul celor care marchează un răspuns nesemnificativ variază între 2-7%, deci numai

puțini consideră că pastorala școlară este nesemnificativă în acordarea asistenței. Mai mult

este nevoie de cercetare pentru a răspunde la întrebarea dacă întreținerea este legată de îngrijirea spirituală, sau

Respingerea se aplică mai mult la practica pastorală sau la persoana îngrijitorului pastoral?

Am comparat opiniile elevilor care nu erau activi în biserică și am constatat că 40%

frecvența găsirii îngrijirii spirituale școlare ca un ajutor important, 44,1% frecvență

mai puțin important, iar 13,1% l-au considerat nesemnificativ. Aceste date sunt oarecum

modifică imaginea importanţei îngrijirii spirituale. Constatăm că cei inactivi

Mulți studenți au încredere în ajutorul oferit de consilierii spirituali. Cu putin

o proporție mai mare de studenți inactivi răspund că îngrijirea spirituală este mai puțin importantă,

adică nu sunt neapărat legate de posibilitatea de rezolvare a problemelor.

HK Întrebarea 16: „Ce părere aveți despre studentul care apelează la un consilier spiritual?”

Această întrebare măsoară cunoștințele generale ale elevilor despre îngrijirea spirituală.

cum se schimbă judecata lui. Cum își văd elevii colegii care au nevoie de îngrijire spirituală?

Ce părere aveți despre studenții care au nevoie de îngrijire spirituală? Este o practică acceptată să

Sunt studenții interesați de munca pastorală sau sunt sceptici sau respingând ea? Şase

Rezumam opiniile cu o opțiune de răspuns formulată și deschisă.

Rezumatul și interpretarea rezultatelor

a) Indicatorii din figurile 21 și 22 demonstrează că potrivirile pe gen și locul de reședință

Se afișează „Cere ajutor de la o persoană cu experiență”, „Are multe necazuri” și „Nu știe”.

pentru a-și rezolva propria problemă” în răspunsuri. Răspunsul cere ajutorul unei persoane cu experiență în

Arată cea mai mare frecvență la fetele din mediul urban (<88%). Aceasta arată asemănări cu

fetele au experimentat o metodă de coping religioasă, conform căreia în caz de frică și stres

ei preferă să vorbească cu un confident (Figurile 16, 17). Pentru băieții de oraș

Găsim acest răspuns cu o frecvență mai mică (59%).

b) Răspunsurile „are multe probleme” și „nu își poate rezolva singur problema”

În cazul băieților din mediul urban, aceștia au răspuns mai frecvent decât colegii lor de sex feminin de vârstă similară,

indicând faptul că băieții preferă stilul individual de adaptare (vezi figurile 16 și 17),

mai puține cereri personale de ajutor.

291

c) Răspunsurile „este timid”, „vrea să trădeze”, „vrea să iasă în evidență” sunt scăzute

frecvența sugerează că elevii au în general o înțelegere realistă a spiritualului

situația problematică a unui coleg care cere ajutor. Această formă de a cere ajutor nu este luată în considerare

stigmatizând, nu asociază conținut negativ cu procesul de îngrijire spirituală.

Aceste date sunt folosite pentru a determina acceptarea și procesarea cererilor și furnizarea de îngrijire spirituală.

ele indică judecata acestuia. Judecata de valoare pozitivă este confirmată de răspunsul elevilor: școala

Practicarea îngrijirii spirituale este considerată o formă importantă și realistă de asistență. Școala

Percepția pozitivă a îngrijirii pastorale este esențială pentru servicii eficiente de îngrijire pastorală

pentru completare.

Figura 21. Opinii despre studenții spirituali în cazul studenților care locuiesc în mediul rural.

Figura 22. Opinii despre studenții spirituali în cazul studenților care locuiesc în orașe.

2920102030405060708090100

Figura 24. Opinii despre elevii spirituali în cazul elevilor care locuiesc în sate IX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

El are mari probleme.

El nu știe problema. eu.

Vrea să trădeze.

El este răsfățat.

Se remarcă

Ajutor cu experiență. întreabă

Altceva0102030405060708090100

28.431,2

3.75.58.361.5

1.827,1

19.6

0.900.986

4.62931.9

2,92,94,359,4

2.915.917

001.188,6

4.5

Figura 25. Opinii despre studenții spirituali în cazul studenților din mediul urban IX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

HK Întrebarea 13: „Care crezi că este rolul capelaniei școlare?”

Întrebarea 13 a chestionarului oferă o opțiune de răspuns deschis. Răspunsurile elevilor au fost nouă

Le-am grupat pe categorii și cele mai frecvente trei răspunsuri au fost sexul, locul de reședință și clasa.

examinăm distribuția acestuia.

Rezumatul și prezentarea rezultatelor

Tabelul 19 rezumă cele mai frecvente trei răspunsuri indicate de elevi:

aflăm ce cred ei despre capelania școlară. Rezultatele nu contin

schimbări semnificative în funcție de rezidență și distribuție pe sexe. Aceasta înseamnă că studenții

Ei au în mare parte aceeași părere cu privire la rolul pastoriei școlare.

Concluzionăm că elevii folosesc cel mai adesea îngrijirea spirituală a școlii ca mijloc de asistență spirituală a elevilor.

interpretat la categorie (26-50%). Există o frecvență semnificativă a răspunsurilor care sunt legate de școală

Îngrijirea spirituală este considerată pentru rolul său în întărirea credinței (17-25%) și educației (8-20%)

important. Se accentuează ajutorul spiritual, întărirea credinței și educația

din răspunsurile lor, în timp ce rezolvarea problemelor, coeziunea clasei și reasigurarea au fost mai puține

aspecte importante.

O distincție importantă este că studenții nu înțeleg în mod fundamental îngrijirea pastorală.

considerată o intervenție de rezolvare a problemelor, ci mai degrabă un aspect important al acordării de sprijin

pentru ei. Acest ajutor este o întărire care te pregătește să faci față problemei.

Elevii

spiritual

ajutand

%Credincios

confirmare

%Educaţie

Număr de elemente

n=

SAT. Băiat26.522.91264

IX. Fata35.621.913120

XII. Băiat36.425.59.147

XII. Fata44.115.38.192

Orașul șase. Băiat29.413.82093

IX. Fata39.315.913.190

XII. Băiat34.815.910.153

XII. Fata5017882

Tabelul 19. Rolul pastoralei școlare

293

HK Întrebarea 14: „Care trei sunt cele mai importante calități ale unei școli

„ca director spiritual?”

Întrebarea 14 a chestionarului tratează caracteristicile personale ale consilierului spiritual. Elevii

Frecvenţa răspunsurilor informative obţinute din perspectiva lor confirmă că pentru ei, care

Calitățile spirituale sunt cele mai importante. Pe baza răspunsurilor, trei caracteristici

Am clasificat după sex și clasă, pe care elevii le-au indicat cu cea mai mare frecvență.

Șase răspunsuri pre-scrise și o opțiune de răspuns deschis au fost disponibile studenților.

Compararea și interpretarea rezultatelor

Categoriile de răspuns rezumate în Tabelul 20 sunt specifice competențelor lucrătorilor de îngrijire spirituală.

exprimate în ordine – grupate pe gen și clasă. Cel mai important lucru este dragul,

Ei sunt considerați a fi un consilier spiritual înțelegător. De aici, XII. fetele de grad sunt excepții, care

Ei consideră că calitatea de încredere a unui consilier spiritual este cea mai importantă. A XII-a. fete de clasă

Răspunsul său arată asemănări cu teoria care descrie identitatea religioasă din literatură. The

Potrivit lui Erikson, piatra de temelie a dezvoltării identității este relația bazată pe încredere, care își are rădăcinile în

se întorc la relaţia mamă-copil experimentată.908 Adolescentul în mediul său de încredere

experimentează acceptarea, identitatea de sine, descoperă diferențele interpersonale și

încearcă să se afirme.909

Fiabilitatea și atitudinea de acceptare așteptate de la furnizorul de îngrijire spirituală (fără judecată),

amabil și înțelegător, adică bunele abilități de comunicare sunt abilități esențiale de îngrijire spirituală

parte a competenţei.910 The IX. băieți și fete de clasa a XII-a. pentru băieții din școala generală

Pe lângă bunătate și înțelegere, ascultarea și fiabilitatea sunt două calități importante.

I. Proprietatea II. Proprietatea III. Proprietate

IX. Băiat Bun, înțelegător (63,3%) Ascultă (46,2%) Bun de vorbit

(45,7%)

IX. GirlKind, înțelegere (57,6%) Ascultă (52,5%) De încredere (51,4%)

XII. BoyKind, înțelegere (61,9%) De încredere (54,8%) Ascultă (44,4%)

XII. FatăDe încredere (63,5%)Fără judecăți (56,2%)Bine, înțelegătoare

(52,7%)

Tabelul 20. Cele mai importante calități ale unui lider spiritual

În rezumatul teoretic (10.3. Competențele personale ale directorului spiritual) am enumerat

908ERIKSON, 2002.243.k.909ALMA, 1998.43-47.910KLESSMANN, 2010. 327-329. Vezi și Competențe personale ale unui pastor. capitol

unele dintre competenţele personale şi suplimentare ale unui consilier spiritual. Printre acestea acolo

găsim condițiile pentru bune abilități de construire a relațiilor, precum acceptarea, ascultarea, pozitive

evaluare, înțelegere, ascultare/ascultare etc. Ca rezultat al investigației noastre

Am clasat răspunsurile elevilor în funcție de care sunt competențele personale ale consilierului spiritual

cele mai importante mijloace de comunicare, cum ar fi bunătatea și înțelegerea, fiabilitatea,

audiere. Presupunem că competențele personale și complementare ale directorului spiritual

(pregătire profesională, pregătire teologică), ei lucrează împreună în timpul pastoral. Sondajul

Rezultatele indică faptul că îngrijirea pastorală se bazează în primul rând pe competențe personale.

prin ea. Așa se creează atmosfera de încredere care facilitează intervenția consilierului spiritual.

permite. Această atmosferă de încredere este cel mai bine caracterizată de conceptul descriptiv al prieteniei.911 Ajutorul este

L-a ajutat ca însoțitor, dar i-a stat alături mai mult ca prieten și nu deasupra sau în fața lui. Acesta este prietenos

relația este baza pentru găsirea unui teren comun spiritual, în dimensiunea căruia

se acordă îngrijire spirituală.912

III.3.2. Evaluarea generală a interviurilor cu consilierii școlari

Căutăm un răspuns la întrebarea despre calitatea capelanului școlii, munca capelanului

evaluarea, modul în care recunoașterea contribuie la îndeplinirea serviciilor de pastorală. Pe linie

Următoarele subsecțiuni rezumă rezultatele pe baza interviurilor aprofundate cu consilierii școlari.

experiențe privind calitatea, evaluarea și recunoașterea îngrijitorului spiritual.

1. Calitatea de consilier spiritual

Directorul spiritual trebuie să fie carismatic. „Deci trebuie să existe un dat

– nu un talent, ci – carisma. Un dar al harului de la Dumnezeu.”913 Ce emană din ea

dragostea pentru copii trebuie simțită. Trebuie să fie capabil să asculte și să audă, răbdător,

Fii confidențial, sincer, deschis și empatic. Curajul, voința, simțul datoriei,

ai convingere si credinta. „Curajul tău de a crede continuu,

că îl poate ajuta într-un fel, adresându-i, făcându-l să vorbească, invitându-l, prin

discuta. Această credință constantă că ceea ce faci este necesar, chiar și atunci când

911Garry W. Moon: Direcția spirituală. În lucrarea sa, el rezumă calitățile unui lider spiritual și ajunge la următoarea concluzie:

concluzia că persoana „lider" este de încredere, prietenoasă și afirmativă, iubitoare și ascultătoare și cu acuratețe

interpretativ. MOON, Garry W.: Direcția spirituală și grija sufletelor. IVP 2004.11. 912 Gerben Heitink ca condiție fundamentală pentru activitatea misionară de construire a bisericii în societatea postmodernă

determină atitudinea prietenoasă a „nucleului" comunității. Construirea bisericii și transmiterea Evangheliei sunt lucrarea prieteniei.

bazate pe relații personale. NOORT, Gerrit, PAAS, Stefan, ROEST, de Henk, STOPPELS, Sake:

Când o biserică începe de la capăt. Centrul de carte, Zoetermeer 2008.246.k. V.o. PAAS, Stefan: Misionar

Eclesiologia într-un timp de individualizare. În: Theologia Reformata 54.4 (2011) 391-407. 913Vezi: ANEXE. Interviu cu capelanul școlii Z.

295

dacă nu va fi imediat vizibil."914

a) Abilitati de comunicare. Fundamentul muncii pastorale este dezvoltarea relațiilor personale.

În primul rând, ar trebui să se pună accent pe construirea acestui lucru în slujirea pastorală. Acest

se cunosc mai multe posibilităţi. „Pentru mine, pastorala ca atare se referă la relații personale

incepe cu mentionarea lui, pentru ca atata timp cat nu am o relatie personala cu el, nu pot

a vorbi. De aceea i-am obligat pe elevi să vorbească cu mine."915 Întâlnirea cerută nu a fost

a fost asigurat în orice moment. Potrivit pastorului L., se leagă de el următoarele:

Activitățile școlare au creat oportunitatea contactului personal.916

b) Disponibilitatea de a asculta. Pastorala experientiala ca concept in acest caz

Poate fi descris mai mult ca ceea ce directorul spiritual nu face în timpul îngrijirii spirituale: nu dă

Răspunde imediat la problemă, nu dă sfaturi. „În primul rând, ascult (pe student),

în funcție de cât de mult simt gravitatea problemei din conversație.

Rareori dau răspunsuri imediate, concrete.”917 Pentru probleme mai dificile, chiar

au loc și întâlniri multiple. Experiența îngrijirii spirituale este o formă specifică de relație

a încurajat dezvoltarea: „Sunt sigur că trebuie să mă adaptez, că

în ciuda faptului că nu voi renunţa la mine, la principiile mele.”918

c) Comportament umil. Rolul de bază al unui pastor: de a crea oportunități pentru

pentru o conversație, lăsați studentul să vă spună care crede el sau ea că este problema. Acest lucru este recomandabil pentru mai multe

să o examinăm din perspectivă spirituală, astfel încât persoana care primește îngrijire spirituală să-și recunoască mai bine propria situație. E bine dacă

poți rezolva problema împreună cu elevul și nu trebuie să-i implici pe alții în proces

în conversații. Nu este practic să încerci să rezolvi totul deodată, ci mai degrabă

să se concentreze pe un detaliu. Este important să abordăm problemele emergente într-un mod creștin, concentrându-ne pe Isus.

poate fi rezolvată atât de elevi, cât și de profesori. „Să se întâmple sau să se vadă asta

Școala lui Isus Hristos.”919 Forma mea pastorală se încheie cu o rugăciune, care este

reflectă asupra problemei ridicate. Se poate afirma că pentru consilierul școlar,

Baza teologică este persoana lui Isus. Grija spirituală se uită la asta și pornește de la aceasta: „unii pe alții

„Purtă-ți poverile”. Pastorala poate fi realizată numai dacă se acordă atenţie omului şi

la dimensiuni spirituale. Atitudinea pastorală a lui Isus se manifestă sub mai multe forme. The

Atitudinea pastorală Emaus, expresia potrivită a „a merge acolo” și „a merge cu” este

pentru serviciile pastorale. Prin rugăciune, persoana cu minte spirituală trebuie să fie îndreptată către Isus.

„în câmpul său de forță”. Scopul lucrătorului de îngrijire spirituală: să recunoască persoana îngrijită spiritual într-un mod real și fără prejudecăți.

914ANEXE, interviu cu capelanul şcolii G.915ANEXE, interviu cu capelanul şcolii M.916ANEXE, interviu cu capelanul şcolii L.917ANEXE, interviu cu capelanul şcolii M.918ANEXE, interviu cu capelanul şcolii Z.919ANEXE, interviu cu capelanul şcolii G.919ANEXE.

a călătoriei sale. Poate că această cale arată o tendință de a se îndepărta de tot ceea ce este biserică, despre credință și

Este vorba despre Dumnezeu. Treaba pastorului este să-i asculte cu smerenie și să-i însoțească. În cele din urmă

Nu pastorul este cel care face lucrarea, ci Isus însuși.

d) Construirea podului. Există un decalaj între viața de zi cu zi și practica bisericească,

si integrare. Pastorala școlară joacă rolul unui partener de dialog. „Unde omule

Și-a revenit, se va întoarce cu plăcere acolo. Oriunde a luat ceva, și acolo. Această întrebare este dificilă,

pentru că există un decalaj între ceea ce facem aici și ceea ce se întâmplă în biserică.”920 The

Scriptura este standardul care dă direcție și care trebuie să dea un răspuns cert la întrebările prezentului.

e) Competențe suplimentare. În îngrijirea spirituală, este esențial ca consilierul spiritual să:

sa aiba competentele necesare. Au fost numite mai multe caracteristici ale conducătorilor spirituali

competențe înnăscute și învățate. În același timp, au apărut îndoieli dacă

Este directorul spiritual suficient de competent pentru a face față acestei sarcini? Școala

Este indicat ca un director spiritual să aibă o „dublă” calificare: nu doar ca pastor, ci și ca profesor. în plus

trebuie să fie pregătit continuu în domeniul pastoriei. Pentru pastorul H., cel teologic

obiectivul singur nu este suficient. Este necesară expertiza psihologică. Aceşti doi

consideră că o cale viabilă pentru îngrijirea spirituală școlară poate fi găsită în secțiunea sa transversală. Scopul său este de a

Introducerea unei perspective diferite prin contexte. Scopul este de a face persoana cu minte spirituală să realizeze asta

el este „parte dintr-un context mai larg și că există o voință divină, un Dumnezeu providențial,

care veghează asupra noastră.”921 Așadar, aspectul credinței este un factor important în îngrijirea pastorală.

Formarea continuă ar fi clar importantă, pentru că aceasta este o specialitate

la locul de muncă, nu există pionieri care să formeze următoarea generație. THE

Este necesară cunoașterea aprofundată a psihologiei copilului ca domeniu de specialitate. Lipsa pregătirii sau

Simpla bunăvoință nu este suficientă pentru acest serviciu. La întrebările elevilor trebuie să se răspundă, iar acest lucru se poate face doar

pot fi dobândite prin formare profesională.

Competențe de învățat: autocunoaștere personală, pastorală creștină, pastorală

experiență, consecvență, management non-directiv al conversației, expertiză psihologică,

igiena mintala, psihopedagogie, psihoterapie, terapie de familie, sociologie, drept, modern

tehnologie multimedia etc.

Există oportunități de antrenament pentru îngrijirea spirituală care nu sunt în mod special bazate pe școală.

ocupați-vă de îngrijirea pastorală, dar atingeți o anumită zonă a acesteia, acestea sunt pentru capelanii școlii

oferă asistență profesională. Lipsa timpului este un obstacol pentru finalizarea acestor traininguri.

c) Identitatea unui lider spiritual. Trebuie să fii conștient de identitatea sa spirituală și să eviți

conflict de rol, care poate afecta negativ îngrijirea pastorală (profesor la clasă,

920ANEXE, interviu cu capelanul școlii M.921ANEXE, interviu cu capelanul școlii H.

funcția administrativă, statutul didactic). Acest conflict de rol poate fi rezolvat prin consecvență.

pentru a debloca. Directorul spiritual trebuie să fie conștient de propriile limite, cât de departe poate merge într-o situație dată.

în cazurile în care este nevoie de asistență, când este necesar să se implice ajutorul unui expert extern. "Foarte

El trebuie să poată fi reținut, trebuie să știe cât de departe poate merge, cât de departe poate merge. (...) Pentru asta, noi deja

ai nevoie de expertiza. Trebuie să ai suficiente cunoștințe psihologice pentru a vedea când a

autoritate profesională foarte puternică, precum intervenția unui terapeut.”922

2. Evaluarea/recunoașterea directorului spiritual

Recunoașterea pastorală școlară nu trebuie accentuată, ci mai degrabă în mod adecvat

a evalua. Recunoașterea și evaluarea pastorală școlară tinde între doi poli. Școala

Conducerea este în general apreciativă față de slujirea pastorală. Profesori și elevi

ele sunt, de asemenea, practic acceptate și considerate necesare. Cei disprețuitori și neinteresați

atitudinea conducerii bisericii și a conducerii educaționale românești. Mai puțin

respingerea de către profesori și părinți care au puțin sau deloc

nu au nicio legătură bisericească sau congregațională, de aceea nu văd semnificația acesteia

pentru acest serviciu. Feedback-ul pozitiv este important pentru consilierul spiritual. Adesea cel

Consilierul spiritual este și el incert, așa că feedback-ul de la consilierul spiritual înseamnă foarte mult.

„Uneori se întorcea două săptămâni mai târziu și îmi mulțumea că l-am ascultat. Uneori nu a făcut-o”.

Am făcut multe, dar am ascultat și asta a ajutat foarte mult. „923 Este posibil ca mai multe ocazional

Este nevoie de conversație până când ajungem la o realizare interioară. „Nu într-o astfel de slujbă

Nu suntem într-un loc în care producția trebuie demonstrată, dar suntem într-un loc în care poate

Nu vedem nicio creștere, iar când vedem o recoltă frumoasă, unică, noi

Să spunem doar că toată munca grea a meritat. "924"

a) Pe lângă succese, există și experiențe de eșec, „când nu ai reușit să faci nimic,

— Bineînţeles, deci aşa stau lucrurile. Lucrul cu părinții nu este întotdeauna posibil

sunetul ei clar. Uneori, părinților le este frustrant atunci când copilul lor trebuie

să apară la școală. „Interesant, a fost și un părinte care a absolvit cu copilul

El a luat munca unui consilier spiritual într-o lumină proastă, în sensul că: „Ei bine, sunt doar eu”.

Este ceva în neregulă cu copilul meu?; că: „Trebuie să vorbești mereu pentru copilul meu?” Ei nu încearcă.

înțelegeți că atunci când vorbim, nu pentru că avem o problemă cu ei și vrem să-i cităm,

dar pur și simplu încercăm să găsim împreună o soluție în interesul superior al copilului. "925 A"

Lipsa de consecvență este dăunătoare muncii de îngrijire spirituală. Este nevoie de profesori și

922ANEXE, L. interviu cu capelanul școlii.923ANEXE, M. interviu cu capelanul școlii.924ANEXE, G. interviu cu capelanul școlii.925ANEXE, A. interviu cu capelanul școlii.

298

consecvența profesorilor de clasă în tragerea la răspundere a elevilor pentru ca elevii să se obișnuiască cu interiorul școlii

comanda.

b) Relația cu conducerea bisericii este superficială, în practică este în mare parte unu-la-unu

Se manifestă prin depunerea unui raport de serviciu. Ce spun capelanii școlii despre asta

depun mărturie că nu primesc niciun sprijin din partea conducerii bisericii (eparhie, district bisericesc)

nu este suficient interes sau încurajare. Atitudinea managementului seamănă mai mult cu protecția împotriva trăsnetului

comparabile, ceea ce înseamnă că accentul ar trebui să fie în primul rând pe problemele acute. În plus, cel

Capelanii școlilor se confruntă cu dezinteres și chiar discriminare din partea capelanilor lor diecezani

în cercuri. Retragerea dreptului de vot, tratarea funcției de capelan al școlii ca funcție secundară,

Problema locuințelor este o problemă care încă trebuie rezolvată. În unele locuri, îndatoririle unui capelan de școală

Ele reprezintă serviciul efectuat pe o a doua poziție. Acest lucru este pentru calitatea și eficiența serviciului

are un impact negativ.

c) Evaluarea face parte din sprijinul indirect al directorului spiritual. Elevii și

profesorii sunt amândoi conștienți de posibilitatea îngrijirii spirituale școlare, așa că își transmit vestea unul altuia

iar cei care au nevoie, profită de ocazie. În plus, orele de profesor de clasă sunt o bună oportunitate de a

pentru ca și părinților să li se spună în ce constă acest serviciu. Vine și de la studenți

uneori feedback că lucrurile se îmbunătățesc. „Și am primit și feedback că a fost în regulă”.

Lucrurile vin și e un sentiment foarte bun. ”926 Experimentarea recunoașterii în afara zidurilor școlii

înseamnă confirmare reală. Elevii căminului consideră, de asemenea, important să fii student în cămin pe stradă.

relațiile lor și respectă profesorii și pastorii lor. Acest lucru confirmă faptul că

La facultate au primit ceva diferit, ceva special. În acest sens, munca colegială

nu numai educație și creștere, ci și o misiune.

d) Lipsa recunoașterii subminează identitatea directorului spiritual. În unele cazuri, profesorii

Sunt foarte îndepărtați și neinteresați, adică nu țin cont de serviciul oferit.

despre oportunități. Această atitudine face dificilă prezentarea unei atitudini pastorale elevilor,

adoptarea valorilor creștine și a identității creștine. Acest lucru este cuplat cu faptul că

Funcția de capelan al școlii este o funcție nou înființată, formând un fel de „subcultură” în

într-o comunitate pastorală. „Simt că, în calitate de capelan al școlii, facem parte din comunitatea pastorală.

Aparținem unei subculturi sau suntem împinși la margini. Deci nu suntem noi principalii.

într-un flux de care sunt în permanenţă conştienţi. Ei ne cunosc, ne simțim așa ocazional.

intenția de a încerca să ne învețe ce este școala, cum să fim aici

a munci.”927

Bârfa colegului (profesor, pastor) începută cu intenție critică poate submina cu ușurință

926ANEXE, interviu cu capelanul școlii G. 927ANEXE, interviu cu capelanul școlii H.

munca capelanului școlii și credibilitatea acestuia în fața elevilor. Pe de altă parte, este foarte greu de luat

lupta. Problema fundamentală sunt acei profesori care s-au îndepărtat de biserică,

viața socială, nu se deschid la o conversație, este greu să te conectezi cu ei

a crea. Această atitudine indiferentă este demonstrată și de organul de conducere educațional: nu există

recunoaşterea şi importanţa slujirii directorului spiritual.

3. Sprijin din partea directorului spiritual

a) Pastorala școlară este munca în echipă. Dacă directorul spiritual vrea să fie singur

de făcut, atunci este considerată o profesie. Colegul numărul unu: Isus. De asemenea, multe

Profesorii colaboratori, psihologii școlari, profesorii de clasă, părinții și alții pot ajuta.

nu în ultimul rând, comunitatea studențească.

b) Ajutorul profesorilor și al profesorilor de clasă este important. Ele indică adesea când a

Elevul are probleme personale, dificultăți de integrare, de comportament și de învățare.

În acest caz, capelanul școlii va contacta elevul în cauză. Cu profesorul clasei, nu.

în toate cazurile, dar se pot organiza și vizite la familie.

c) Un bun ajutor în discutarea cazurilor speciale de îngrijire pastorală este

colaborare cu un psiholog școlar. „Sunt situații când nu sunt

suficient pentru a rezolva anumite probleme (...) și în acest sens pentru mine

Psihologul școlar, cu care mă întâlnesc săptămânal sau bisăptămânal, îmi este de mare ajutor.

să poarte o discuție despre copii.”928 Ei împart adesea o anumită cameră

în ordinea convorbirilor pastorale şi consultative. Cu toate acestea, psihologul școlar nu

dat tuturor colegiilor.

d) Atitudinea de susținere a conducerii școlii are un impact pozitiv asupra performanței școlare.

îngrijire spirituală. Exemplul dat de comunitatea didactică se reflectă asupra copiilor și are impact.

Administrația școlii însăși este responsabilă pentru slujirea pastorală. Capelani scolari din oficiu

membri ai comisiei „Consiliul școlar”, care este responsabilă cu gestionarea problemelor disciplinare. Aici este

Cunoașterea și conștientizarea cazului capelanului școlii sunt foarte necesare.

e) Lucrul cu pastori studenți poate fi eficient doar în anumite cazuri.

pentru a continua cooperarea. Colaborarea ar fi foarte utilă pentru că biserica

Pastorul bisericii poate oferi suport informativ din fundal. În acest fel, școala

Recunoașterea realistă și remedierea problemelor arată mai multe șanse. În plus, acest lucru vă permite să urmăriți

să-i urmeze pe studenți și în congregația lor. Există și experiențe negative. Facilitată de capelanul școlii

elevii să participe activ la biserică, în timp ce unii pastori consideră acest lucru negativ și disprețuitor

apreciat.

928ANEXE, Interviu cu capelanul școlii A.

300

f) Deținerea funcției de pastor ca un loc de muncă secundar creează controverse. Asta justifică asta

că poziţia cu drepturi depline de pastor nu este clară conducerii bisericii date

importanța creării sale sau nu există nicio oportunitate financiară de a-l menține. THE

o poziţie pastorală menţinută ca poziţie secundară în îngrijirea pastorală şi spirituală a colegiului

duce la un dezavantaj în calitatea sa.

Rezumat

III.3. În subsecțiune am căutat răspunsuri la întrebarea dacă calitatea capelanului școlar este

Cum contribuie evaluarea/recunoașterea și susținerea activității pastorale la școală

pentru interacțiunea pastorală. Am rezumat răspunsurile elevilor și interviurile cu consilierii spirituali.

rezultatele interviurilor realizate legate de subiect. Concluziile sunt rezumate în următoarele puncte:

Să rezumam.

a) Calitatea de capelan al școlii

Răspunsurile elevilor și ale capelanilor școlii diferă oarecum. Rezultatele nu se exclud reciproc.

Le interpretăm într-un mod complementar. Potrivit capelanilor școlii, este important ca

Directorul spiritual ar trebui să fie carismatic, cu bune abilități de comunicare și de ascultare.

stai. Atitudinea lui umilă provine din atitudinea lui Isus. Pastorala școlară este o punte către

între viața bisericească și realitatea școlară de zi cu zi. Răspunsurile elevilor arată că

Competențele personale clasificate ale unui consilier spiritual sunt amabile, înțelegătoare, de încredere, ascultătoare,

atitudine nejudecata. Acestea sunt competențele de bază pe care trebuie să le aibă liderii spirituali.

Ele ajută la crearea de conexiuni pentru intervenție.

Printre competențele suplimentare menționate ca tipuri de calificări profesionale sunt cele psihologice,

cunoștințe psihopedagogice, psihoterapie și igiena mintală, dar și terapie de familie,

Cunoștințele sociologice, juridice și tehnice multimedia moderne sunt de asemenea utile.

Identitatea directorului spiritual este un cadru important pentru lucrare: trebuie să se poată identifica cu aceasta

cu serviciu și cunoașterea limitelor cât de departe poți merge în a ajuta.

b) Recunoașterea/evaluarea directorului spiritual

Evaluând răspunsurile elevilor, constatăm că îngrijirea spirituală școlară este foarte apreciată.

sunt considerate un ajutor important. Acest lucru este experimentat în principal de fete, dar este o formă de sprijin foarte apreciată.

formează chiar și printre studenții care nu activează în biserică. De asemenea, constatăm că școala

Elevii consideră îngrijirea spirituală un ajutor util (51-63%). Sunt elevi pentru care

Aceasta nu este cea mai importantă formă de asistență, așa că este considerată mai puțin importantă. Opiniile elevilor

reflectă că îngrijirea pastorală este experimentată ca oferind sprijin spiritual celor aflați în necazuri

301

student și nu ca o intervenție de rezolvare a problemelor sau de consiliere.

Experiența consilierilor spirituali este că conducerea școlii, profesorii și profesorii clasei

Această atitudine are un impact pozitiv atât asupra vieții studențești, cât și asupra slujirii pastorale. Același lucru se poate spune despre

despre menținerea contactului cu pastorii bisericii, care îi ajută pe elevi în activitățile școlare și ale bisericii

se manifestă în sprijinul său. Feedback-ul valoros vine și de la studenți, care

întăreşte directorul spiritual în lucrarea sa.

Cu toate acestea, există și experiențe negative. Se întâmplă ca în comunitatea didactică a școlii

sunt oameni care sunt disprețuitori și indiferenți față de îngrijirea spirituală și care nu o prețuiesc

lucrarea. O experiență mai proastă este că nu există niciun angajament din partea conducerii bisericii.

orice formă de recunoaștere și evaluare. Comunicarea cu managementul este în mare parte

oficial, de natură administrativă. Nici măcar din administrația educațională (supravegherea educației)

recunoaștere tangibilă față de această muncă. Nevoia de muncă profesională cu părinții

nu este pusă în discuție din acest punct de vedere. Cu toate acestea, adesea rezistența experimentată din partea părinților face dificilă

procesul de a ajuta.

Identitatea capelanului școlii este foarte influențată de informațiile care provin din mediul său.

recunoaștere/evaluare și respingere. Recunoașterea întărește identitatea furnizorului de îngrijire spirituală în

respingerea și lipsa evaluării o pot submina.

c) Sprijin din partea directorului spiritual

Deși îngrijirea pastorală este un efort de echipă, ajutorul numărul unu este Isus însuși. Școala

Colaboratorii directorului spiritual sunt comunitatea didactică, profesorul clasei și conducerea școlii. THE

comportamentul de ajutor colegial se aplică astfel nu numai directorului spiritual, ci și comunității didactice

se aplică. Sprijinul comunității didactice are un impact asupra atitudinilor elevilor: dacă

Poate sprijini sau submina îngrijirea pastorală.

Psihologul școlar este asistent de consultanță, dar nu pentru fiecare școală

acest ajutor profesional este oferit. parintii. Colaborarea cu pastorii există, dar nu

suficient. Ar fi nevoie de mai mult sprijin și atenție pentru o îngrijire pastorală mai eficientă.

pentru muncă.

Sprijinul din partea studenților, mai ales în zilele noastre, se recomandă reciproc

posibilitatea de a oferi îngrijiri spirituale. Această atitudine se vede din răspunsurile elevilor,

care evaluează realist situația persoanei care solicită ajutor, ca cineva care a experimentat ajutor

cere sau are nevoie de ajutor spiritual.

Există sprijin financiar din partea conducerii bisericii. Legal și profesional

discriminarea are loc în domenii legate de pastorala menționată mai sus

cu dezvoltarea calitativă a identităţii.

III.4. Ce lecții și concluzii ulterioare pot fi trase?

din rezultatele cercetării pentru biserică, prin care școala

Poate pastorala să-și îmbunătățească semnificația misionară?

În acest capitol, căutăm să răspundem la întrebarea dacă rezultatele cercetării din capitolele precedente

pe baza acestui fapt, ar trebui să subliniem semnificația misionară a pastoralei școlare. Din aceasta, mai departe

Tragând concluzii, prezentăm rezultate bisericii care sunt

Ele adâncesc importanța pastoriei școlare.

III.4.1. Importanța comunității școlare

Compararea caracteristicilor psihosociale ale adolescenței cu rezultatele cercetării (HK 5.

întrebare) constatăm că practica religioasă și activitatea bisericească influențează pozitiv

şansele de coping ale adolescenţilor.929 Pentru adolescentul care caută răspunsuri, dezvoltarea identităţii

formulează întrebări la care comunitatea religioasă a școlii, modelul autentic pentru adulți,

O comunitate prietenoasă sensibilă la problemele spirituale, atmosfera școlară primitoare oferă un răspuns satisfăcător și

soluţie. Aceste componente sunt elemente suplimentare într-un mediu școlar sigur, care

o condiţie importantă pentru pastorala şcolară.

Experiențe pozitive la școală (întrebarea HK 6), cum ar fi a avea prieteni de încredere

comunitate, relație bună cu profesorii, programe școlare bune, comunitate religioasă, spirituală

activitățile contribuie activ la dezvoltarea pozitivă a atmosferei școlare. Pozitivul

Impactul experienței școlare asupra performanței și satisfacției școlare a elevilor.

Constatăm că o afiliere inactivă la biserică nu indică clar

lipsa interesului religios. În plus, elevii inactivi îl folosesc frecvent

caracteristicile școlii sunt apreciate mai mult decât elevii religioși. Aceasta duce la concluzia că

atmosfera scolara religioasa, cuminte, reteaua colegilor de scoala, profesorii

Comportamentul exemplar este important atât pentru studenții religioși, cât și pentru cei non-religiosi.

Pe baza rezultatelor prezentate în tabelul 5, se poate afirma că

Elevii care sunt activi în biserică au rate semnificativ mai mici de probleme de comportament

medie comparativ cu elevii care nu activează în biserică. Nu presupunem cauzalitate aici.

relație, ci mai degrabă practica religioasă și deviantele comportamentale sunt mai mici

vorbim de corelarea indicatorilor de valoare. Studiile arată că religios

Exercițiul este asociat cu o somatizare mai scăzută, agresivitate și comportament deviant.

929KÉZDY Anikó: Crize de dezvoltare la sfârșitul adolescenței și la vârsta adultă tânără. Caracteristicile religiozităţii şi

corelații cu sănătatea mintală la un eșantion de studenți de liceu și universități, Semmelweis University Mental

Şcoala Doctorală de Ştiinţe ale Sănătăţii, teză de doctorat 2010.82.k. SURSĂ:

www.phd.sote.hu/mwp/phd_live/vedes Data descărcare:2013.05.

303

probleme de atenție și externalizare, care au valori mai mari în cazul persoanelor inactive

indica. De aici putem concluziona că religiozitatea este asociată fundamental cu superiorul

nivelul de satisfacție, experiența pozitivă a unei atmosfere școlare sigure, împreună cu

creșterea performanței.

Privind rezultatele din Tabelul 7, concluzionăm că școala cu tematică religioasă

conversații, discuții despre probleme de credință, practică spirituală școlară (devotații,

Cursuri biblice, slujbe bisericești etc.) sunt practici școlare importante pentru elevi. Școala religioasă

Elevii care consideră activitățile importante sunt mai puțin probabil să aibă probleme de atenție sau comportament deviant.

comportament si agresivitate. Datele de mai sus demonstrează impactul pozitiv al unui mediu religios în școală.

care pune accent pe perspectiva misiunii.

Pe baza opiniilor capelanilor școlii, tradiția școlii și

semnificația trecutului său și activitatea sa în transmiterea valorilor creștine. Aceasta nu este doar educație,

dar și o misiune. Caracterul ecumenic al pastoralei școlare și al lucrării pastorale

un aditiv care face școala unică în comparație cu alte instituții de învățământ. Școala

rețeaua de socializare sprijină elevul în cazul sprijinului părintesc și comunitar

pentru el. Cu toate acestea, trebuie să ținem cont de influențele seculare care se strecoară în școli, care

ele pun o situaţie dificilă pentru ocupaţia căminului.

Căminul devine un forum educațional special mai întâi prin educarea întregii persoane.

El vă vorbește prin intelectul și spiritualitatea lui. În al doilea rând, trebuie să vedem că nu numai

Prin educație se adresează nu numai individului, ci întregii comunități. Slujirea îngrijirii spirituale

nu numai pentru individ, ci pentru întreaga comunitate și sistemul de relații dintre indivizi

concentrat. Calea de viață specifică a persoanei intră în viziunea consilierului spiritual în care persoana a luat forma unui

serviciul este realizat, unde principiul misiunii „du-te, fă la fel” intră în vigoare.

Sondajele confirmă că rețeaua socială a școlii, prietenii,

profesori de încredere, atmosfera educațională religioasă a școlii oferă un fundal sigur pentru

pentru elevi. Ei experimentează efectul de susținere al încrederii și al comunității, care contribuie la

dezvoltarea pozitivă a personalității, influențează satisfacția școlară și performanța școlară

de asemenea performanța. Biserica trebuie să vadă dincolo de structura instituției de învățământ la activ

comunitatea, rețeaua operațională internă a comunității și impactul acesteia asupra școlii

pentru slujirea spirituală și pastorală și invers. Trebuie văzut că un astfel de complex

Într-un sistem educațional, forțele interacționează între ele. Acestea pot avea ca rezultat

o tendinţă de dezvoltare pozitivă care are un efect benefic asupra comunităţii şcolare din punct de vedere spiritual şi

dezvoltare intelectuală sau dacă se modifică condițiile interne ale sistemului (performanță școlară slabă)

atmosfera, comunitate dezbinata, profesori critici, indiferenti, experienta spirituala religioasa

lipsa) poate chiar genera dezvoltare negativă. Prin urmare, aceste aspecte sunt

304

Este o sarcină vitală pentru biserică să recunoască și să o ia în serios.

III.4.2. Specificul și importanța îngrijirii spirituale

În propunerea de mai sus, s-a stabilit că sistemul școlar și școala

Combinația îngrijire spirituală/păstorire este un important generator de dezvoltare pentru comunitatea școlară.

În cercetările ulterioare, constatăm că studenții experimentează multe evenimente negative ca fiind traumatice.

au un impact. În tabelele 9 și 10, constatăm că elevii sunt profund afectați de familie,

social-relație și traume personale. Rata pierderilor experimentate în familie este mare,

Acest lucru este valabil mai ales pentru fete. Ei arată o frecvență ridicată a iubitului/iubitei

pierderea de răspunsuri. Dintre problemele personale, rata mare a eșecului școlar sugerează că

pentru a concluziona că acestea sunt legate de „frica de a obține o notă proastă” din figurile 5 și 6

indicatorii de răspuns și lipsa recunoașterii școlare. Boala personală și

Frecvența problemelor școlare reprezintă o sursă zilnică de probleme cu care se confruntă elevii.

Se luptă în fiecare zi.

În ceea ce privește metodele de coping, am constatat că fetele reacționează diferit decât băieții.

băieți. Exprimarea verbală a fetelor este mai frecventă decât a băieților, ceea ce este și în cazul fetelor

facilitează solicitarea ajutorului. De asemenea, constatăm că spiritualitatea este un element important al

pentru a face față. Rugăciunea ca formă de coping are o incidență foarte mare în situații de criză.

spectacole. Practica rugăciunii ca mecanism de coping care reduce anxietatea în adolescență

Ea confirmă o etapă importantă, atributivă, de dezvoltare a credinței. Se dovedește a fi o dată de calcul importantă pe care

Chiar și studenții care nu sunt activi din punct de vedere religios apelează adesea la rugăciune ca un mecanism de adaptare.

pentru practica. Aceasta înseamnă că chiar și pentru cei care nu sunt activi din punct de vedere religios, există un activ

legătura cu Dumnezeu. Acest lucru creează oportunități suplimentare pentru diferite moduri de a face față religios.

Când vine vorba de a cere ajutor, părinții și prietenii se dovedesc a fi importanți. Acest

în concordanță cu cunoștințele de psihologie a dezvoltării. În cazurile în care familia și prietenii

Dacă cercul nu oferă suficient sprijin, rolul profesorului, profesorului de clasă sau capelanului școlii în sprijinirea copilului crește.

Folosirea îngrijirii spirituale în cămin nu provoacă de obicei anxietate studenților.

Fetele sunt mai predispuse să solicite consiliere decât băieții. Trebuie remarcat faptul că genul

Studenții activi apelează, de asemenea, cu încredere la serviciile de îndrumare spirituală. Cele religioase

Prin urmare, lipsa de practică nu este neapărat legată de nevoia și practicarea îngrijirii spirituale.

Studiile efectuate cu subscalele CBCL (Tabelele 11-15) confirmă faptul că

elevii care abordează deschis problemele lor, le spun unei persoane de încredere, adică verbalizează bine

Nivelul problemelor de relație între semeni arată o valoare mai mică. Persoana confidentiala

Conversația este un mecanism eficient de a face față studenților. Ascunderea

Constatăm că în rândul studenților care aleg să studieze în străinătate, rata problemelor de relație cu colegii este semnificativ ridicată,

anxietate-depresie, somatizare, probleme de atenție, niveluri de agresivitate și comportament deviant,

decât cei care nu aleg acest mod de a face față. Corelația lui Pearson este

în contextul experienței lui Dumnezeu, a arătat că experiența pozitivă a lui Dumnezeu este mai mică

Este asociat cu niveluri de agresivitate, somatizare, comportament deviant și externalizare.

Practica religioasă este deci legată de lupta religioasă, dar

Această tendință există și pentru studenții care nu sunt activi în biserică. Interiorizarea, reprimarea,

Ascunderea stilului de coping este asociat cu o devianță semnificativ mai mare. Dimpotrivă, pozitivul

Experiența lui Dumnezeu este invers corelată cu problemele de relație. Acest lucru demonstrează că

practica religioasă la școală, conversația personală cu un consilier spiritual este o metodă de coping religioasă

servește dezvoltării și întăririi acestuia. Practica de capelanie școlară ca spirituală

experiența pe termen lung îmbunătățește satisfacția elevului, bunăstarea socială și performanța

sprijină creșterea lor și viziunea pozitivă asupra vieții. Acești coeficienți sunt pentru îngrijirea abandonului școlar.

au scopul de a evidenția specificul și semnificația acestuia.

Atitudini față de îngrijirea pastorală, evaluare și recunoaștere și natura sprijinului

Ea afectează liderul spiritual și îi influențează rezultatul. Feedbackul elevilor arată asta

reflectă că îngrijirea pastorală este trăită ca oferind sprijin spiritual și nu ca

intervenție de rezolvare a problemelor sau de consiliere. Feedback-ul valoros vine de la studenți

tot din partea lui, care întăreşte directorul spiritual în slujba sa.

Părerea conducătorilor spirituali este că conducerea școlii, profesorii și profesorii clasei

Această atitudine are un impact pozitiv atât asupra vieții studențești, cât și asupra slujirii pastorale. Același lucru se poate spune despre

despre menținerea contactului cu pastorii bisericii, care îi ajută pe elevi în activitățile școlare și ale bisericii

se manifestă în sprijinul său.

Cu toate acestea, există și experiențe negative. Se întâmplă ca în comunitatea didactică a școlii

sunt oameni care sunt disprețuitori și indiferenți față de îngrijirea spirituală și care nu o prețuiesc

lucrarea. O experiență mai proastă este că nu există niciun angajament din partea conducerii bisericii.

orice formă de recunoaștere și evaluare. Comunicarea cu managementul este în mare parte

oficial, de natură administrativă. Sprijin financiar din partea conducerii bisericii

poate fi experimentat. Discriminarea are loc în domeniul juridic și profesional, care are legătură cu

odată cu dezvoltarea calitativă a identităţii pastorale amintite.

Nu există nicio recunoaștere perceptibilă a acestei lucrări din partea administrației educaționale (supravegherea educației).

în direcția de. Necesitatea de a lucra cu părinții nu este pusă în discuție din perspectivă profesională.

Cu toate acestea, adesea rezistența experimentată din partea părinților face procesul de ajutorare dificil.

Identitatea capelanului școlii este foarte influențată de informațiile care provin din mediul său.

306

recunoaștere/evaluare și respingere. Recunoașterea întărește identitatea furnizorului de îngrijire spirituală în

respingerea și lipsa evaluării o pot submina.

III.4.3. Alte sugestii pentru schimbarea pastoralei școlare

HK Întrebarea 19: „Ce sugerați că ar trebui schimbat în îngrijirea spirituală școlară?”

în viitor?

Întrebarea 19 a chestionarului rezumă posibile sugestii pentru schimbări în îngrijirea pastorală.

Am colectat date informative folosind întrebări deschise, care au permis șase răspunsuri.

am introdus-o într-un grup.

Figura 23. Sugestii pentru schimbarea pastoralei școlare

Rezumatul și interpretarea rezultatelor

Figura 23 indică faptul că studenții – indiferent de sex și de locul de reședință – sunt mulțumiți de

cu practica pastorala scolara (30-34,9%). Acest rezultat confirmă ipoteza că

că experienţele elevilor cu îngrijirea pastorală şi consilierii pastorali sunt fundamental

pozitiv. Răspunsurile arată că majoritatea studenților sunt mulțumiți de consilierii lor spirituali.

cu asistență, nu necesită modificări suplimentare.

Sugestiile de schimbări sunt făcute cu mare frecvență de către fete

poate fi experimentat. Fetele necesită întâlniri ocazionale mai frecvente și atenție personală,

asemenea colegilor lor bărbați. Această așteptare susține rezultatele cercetării deja cunoscute și teoretice

constatând că fetele sunt mai exigente față de o relație de îngrijire spirituală,

ei caută mai des un astfel de ajutor, ghizii lor spirituali sunt mai comunicativi și mai deschiși

intervenție, ca băieții.

307 Nu te schimba

Fii mai frecvent

Fii mai personal

Profunzime mai mare a sunetului

El se opune.

Nu știu0510152025303540

34.9

8.3

3.74.6

1.84.632,7

14

5.66.5

2.81.930,4

5.810,1

8.7

05.834,1

12.515,9

3,42,32,3

Figura 29. Sugestii pentru schimbarea pastoralei școlare

pe baza răspunsurilor elevilor urbaniIX. băiat %

IX. Fata %

XII. băiat %

XII. Fata %

Implementarea îngrijirii pastorale cu un accent mai mare este în IX. și XII. pentru băieții din școala generală

prezintă o distribuţie interesantă: IX. Băieții din clasa I se simt mai puțin importanți în ceea ce privește îngrijirea spirituală

mai mult accent pe practică decât în XII. Experiența băieților de clasa a 12-a a băieților de școală generală

exprimă oarecum că și-ar dori mai multă sau un alt fel de atenție, un alt fel de sprijin spiritual

nevoile lor în timpul îngrijirii spirituale. Clarificarea și răspunsul la aceasta necesită un sondaj suplimentar și

necesită cercetare.

Perspective de viitor și sugestii de schimbare pentru consilierii școlari

Pastorala școlară are și trebuie să aibă un viitor. Nu este suficient să promovăm acest lucru individual,

dar împreună, capelanii școlii, conducerea școlii și conducerea bisericii deopotrivă trebuie să facă mai mult

fii atent la asta. Este o zonă specială de serviciu unde biserica și

Următoarea generație a societății este în creștere și, prin urmare, merită o atenție specială și distinsă.

Trebuie remarcat faptul că instituțiile universitare nou înființate sunt în mare parte de drept și

sunt urmașii instituțiilor bisericești naționalizate în anii 1948-49, deci actualele colegii

trebuie să facă față multor noi provocări. Prin urmare, sunt explorate și noi căi pentru pastorala școlară.

trebuie să călătorească, fără predecesori, fără pionieri.

Modificări propuse, perspective de viitor:

2. întâlniri regulate între capelanii școlii pentru schimbul de experiență. Nu

nu este suficient să știm unii despre alții, dar trebuie și să ne susținem unii pe alții;

3. nu neapărat instituţionalitate, ci consistenţă sistematică şi

Munca efectuată cu coloana vertebrală poate aduce rezultate suplimentare;

4. Ar trebui făcută o anchetă și o comparație între instituțiile colegiale și cele laice

printre elevii săi, astfel încât să poată fi depistat statistic, întrucât sunt mai mulți, diferiți, mai specializați

învăţământul universitar. În ce măsură și în ce zone se aplică căminele?

absolventi? În ce măsură este tipic să stai acasă sau să emigrezi? Daca reusesti

pentru a demonstra valori pozitive, atunci trebuie investită energie în această educație;

5. să conștientizeze conducerea bisericii cu privire la importanța muncii de capelan a școlii. "OMS?"

Ei au mai spus la nivelul conducerii bisericii că aceste școli sunt doar copii vitregi ai

biserică." Statutul capelanilor de școală ar trebui, de asemenea, consolidat prin legile bisericii.

problema drepturilor de vot, crearea unui post de capelan școlar independent. Conducerea bisericii

ar trebui să privească comunitatea școlară și să manifeste interes față de ea ca

care este îndreptată către o altă biserică, tradițională;

6. Oferirea de oportunități de formare specifice și direcționate pentru mai bune, mai potrivite

pentru muncă. Conducerea bisericii ar trebui să acorde mai multă atenție acestui lucru. "Că

Aș vrea ca institutul nostru pedagogic să aibă un concept concret și să îl păstreze

308

Este important să existe pastori și ca pastorii să fie instruiți într-un anumit domeniu.

„Aici este vorba despre autocunoașterea personală menționată mai sus, Christian

îngrijire pastorală, experiență pastorală, consecvență, management non-directiv al conversației,

expertiza psihologica, igiena mintala, psihopedagogie, psihoterapie, terapie de familie,

sociologie, drept, tehnologie multimedia modernă etc. Lipsa timpului este un factor limitativ în acest sens

în urmărire;

7. Secerișul este din belșug, dar lucrătorii sunt puțini. Pastorala școlară devine din ce în ce mai mare

Necesită atenție, așa că această muncă depășește capacitățile fizice ale unei persoane. Ar fi bine dacă

mai mulți oameni, cel puțin trei, ar putea face această treabă mai eficient. Acestea nu sunt programe

organizare, dar o atenție mai personală pentru elevi, părinți și profesori. Acest

implementarea sa realistă ridică câteva întrebări care trebuie rezolvate;

8. Este nevoie de o cooperare mai strânsă și mai eficientă între biserică

cu pastori. Acest lucru ar putea face educația universitară și creșterea spirituală mai eficiente în multe feluri.

educația de asemenea. „În mod ideal, pastorul din biserică ar fi în contact cu studentul,

Știu despre asta și ne trimitem unul altuia, pasăm mingea într-un mod care este bun pentru minge. "

9. Caracteristicile specifice imaginii căminelor trebuie dezvoltate și stabilizate. frica,

că impactul sistemului de cote al noii legi a învăţământului va avea impact asupra şcolii interne

sistem și provoacă modificări în el într-o direcție negativă: deteriorarea calității. „Eu

Aș vrea ca imaginea școlii să se normalizeze mai mult. Cu toate acestea, cu aceste noi

cu legi că fiecare copil este o anumită sumă, va fi complet în detrimentul calității.

Rezumat

În acest capitol, am căutat să răspundem la întrebarea ce lecții și mai departe

O concluzie se poate trage din rezultatele cercetării pentru biserică, prin care școala

Poate pastorala să-și îmbunătățească semnificația misionară?

Există câteva aspecte pe care Biserica Reformată trebuie să le ia în serios. Acestea sunt

aspectele nu îndeamnă la acțiuni critice împotriva bisericii, ci mai degrabă într-un mod complementar

susțin serviciul educațional al bisericii. Un aditiv care ajută mai bine

să înțeleagă importanța pastoriei școlare pentru autoritățile bisericești și educaționale și

utilitatea acestuia.

1. Pastorala școlară se concentrează asupra întregii persoane, intelectuale și spirituale.

înainte. Pastorala comunității capătă sens prin dimensiunile relaționale ale persoanei, care

309

Are un impact negativ asupra persoanei – inclusiv asupra procesului de îngrijire spirituală. Căminul

comunitățile nu sunt așadar doar instituții de învățământ, ci comunități active în care

impactul pozitiv al atmosferei școlare, practica pastorală școlară are o tendință pozitivă

actioneaza ca un generator.

2. În ceea ce priveşte situaţia juridică specială a căminelor930 despre instituţii relativ noi

vorbim. Bisericii i se acordă o prezență limitată, sistemul de învățământ este guvernat de Învățământul românesc

Se face conform curriculum-ului legii. Biserica participă la educația subiectelor religioase și

în educaţia spirituală de către pastorii şcolii. Trebuie acordată atenție faptului că

că pe lângă educația generală și religioasă, mai predomină și alte dinamici comunitare: Iskla

Rețeaua socială a comunității oferă studenților un mediu de sprijin intensiv,

care ar trebui să fie reținut. Această rețea socială este contextul în care școala

Îngrijire spirituală, așa cum se întâmplă. Pentru Biserică, nu numai prin decretul educațional

Nu este o sarcină să realizezi ceea ce se cere, ci să fii prezent în mod conștient în comunitatea școlară. Aceste

adolescenţii care tocmai au părăsit biserica după confirmare cu uşurinţă şi

poate fi abordată eficient în acest mediu educațional.

3. Paradigma cauzală a copilului problematic trebuie să se schimbe. Stresat de elevi

Rolul familiei în procesul educațional necesită așadar o atenție sporită. THE

În cazurile deviante, consilierea școlară ajută efectiv la reformularea și înțelegerea

complexitatea unei situaţii date şi evită exprimarea unei opinii unilaterale. The

Intervenția în aceste cazuri nu este simplă. Biserica merită mai multă atenție

să-l dedice familiilor elevilor, adresându-le lor și inițiind dialog cu aceștia. Cele religioase

S-a dovedit că mediul familial are un impact pozitiv asupra dezvoltării și performanței elevilor. The

responsabilitatea misionară conștientă a bisericii de a se adresa familiilor înaintea lor

izolarea și devianța lui.

4. Capelanul școlii este oficial reprezentantul bisericii în cămin. THE

Convingerea, participarea și cooperarea sunt principalele caracteristici ale unui consilier spiritual. Prezența ta este importantă pentru

pentru biserică, pentru că biserica se adresează elevului prin persoana lui. Prezența ta este importantă pentru că

Competențele sale personale îl ajută să stabilească relații și este persoana care face alegeri adecvate.

poate oferi, îngriji și conduce. Prin urmare, biserica trebuie să coopereze continuu și

Sprijinirea capelanului școlii în slujirea sa este o sarcină esențială.

5. Pastorala școlară reprezintă o schimbare de paradigmă de la individualism la

spre personalism. Prin îngrijirea pastorală, arătăm că omul este mai mult decât

ființă individuală. O persoană poate fi înțeleasă și tratată în funcție de relațiile, nevoile și dorințele sale.

a se apropia. Această perspectivă vă ajută să înțelegeți mai bine persoana și nevoile acesteia. Efortul

930Vezi: 1.5.2. c. subsecțiunea

rezultatul nu este întotdeauna o persoană fericită, ci o persoană care devine sensibilă

la nevoile altora. Aceasta prezintă posibilitatea unei misiuni. Cercetările au arătat că

Atitudinea bună, înțelegătoare, de încredere și de ascultare a unui consilier spiritual ajută studenții non-religiosi

să experimenteze acceptarea, iubirea, încrederea, răbdarea și altruismul asemenea lui Hristos și pentru ei

experienţă. Mediul școlar și pastorala școlară sunt un serviciu misionar eficient

promovează împlinirea celor care altfel sunt departe de biserică și de

din practica religioasă.

GANDURI CONCLUZIVE

A face primii pași într-o zonă necunoscută este întotdeauna dificil. Școala

Domeniul îngrijirii spirituale, deși nu complet necunoscut, este amănunțit și atent.

necesită investigație. În alte zone bisericești și culturale, pastorala școlară nu mai contează.

necunoscut. S-a recunoscut anterior că grupa de vârstă adolescentă este potrivită

Există un potențial de abordare a acestei probleme în acest domeniu. Este oportun ca după două decenii

recunoaștem că mediul cultural transilvănean, instituțiile bisericești și educația

arată o constelație diferită, specifică decât cea a germanilor, olandezilor sau anglo-saxonilor

pot fi citite în exerciții. În același timp, în conformitate cu aceste caracteristici, este potrivit

Trebuie să plasăm instituția pastorală școlară din Transilvania pe o bază științifică.

Mergând mai departe, nu ne putem mulțumi să recunoaștem specificul Transilvaniei. Mult

Trebuie să dezvoltăm o viziune mai precisă, mai distinsă, care să se bazeze pe educație, educație

Afectează sensibil zona îngrijirii spirituale școlare.

Principala întrebare de cercetare a tezei a urmărit să răspundă care sunt factorii importanți

au un impact asupra vieții școlare a elevilor, asupra modului în care aceștia le influențează performanța la școală

munca pastorală și ce beneficii suplimentare are aceasta pentru pastorala școlară și

pentru biserica? La întrebare se răspunde în patru subgrupe de cercetare, patru subcapitole

am căutat în cadrul. Rezumatul rezultatelor cercetării permite câteva concluzii importante.

a formula. Aceste perspective ne ajută să înțelegem scopul principal al pastoralei școlare.

liniile directoare operaționale, condițiile de îngrijire pastorală, problemele de bază ale celor care beneficiază de îngrijire pastorală

și să-și plaseze nevoile în contextul educației bisericești și al educației școlare.

Recunoaștem că dincolo de specificul transilvănean, pastorala școlară este o întâlnire

Sistemul educațional, pastorala bisericească și vârsta adolescenților sunt puncte importante.

la orizontul schimbărilor sale. Singurul punct de vedere pedagogic, singurul adolescentin sau singurul clerical

a avut ca rezultat cunoașterea parțială și cauzalitatea cauză-efect. Pastorala școlară este inovatoare

oportunitatea de a explora perspectivele științelor auxiliare și tendințele cunoscute în îngrijirea spirituală, the

împreună cu competenţele sale pastorale în slujirea lucrării misionare universale a lui Dumnezeu

set. Această perspectivă necesită o viziune contextuală și, prin urmare, o schimbare a viziunii asupra lumii.

rezultate. Constatarea noastră este că interpretarea problemei, devianța, agresivitatea,

sunt integrate simptomele psihosomatice, frica existențială și conceptele de criză spirituală

sunt reevaluate ca elemente ale sistemului. Nu numai cazul problematic, eventualele erori,

Putem recunoaște nu numai persoana cu simptome, ci și mediul psihosocial. Ce poți face?

consilier spiritual? Practicând o atitudine de înțelegere, empatie și acceptare, îi oferă sprijin

312

pe durata luptei. Faceți acest lucru personal, în grupuri sau chiar la nivel de comunitate. Face asta

din solidaritate umană, dintr-un sentiment de vocație ca lucrător de îngrijire spirituală, Dumnezeu cheamă și vindecă

din cunoaşterea intenţiei sale.

Recunoaștem că îngrijirea pastorală este adesea îndreptată atât către profesori, cât și către studenți.

În unele cazuri, se aplică și părinților. Prin urmare, cunoașterea aprofundată a oamenilor, conștientizarea situației,

sunt necesare abilități de intervenție în criză și cooperare. În plus, se poate spune că

Ghidul practic pentru un consilier școlar este chiar spațiul de locuit al școlii. Întâmplări de zi cu zi

variațiile, întrebările care apar și așteptările elevilor depășesc descrierile de caz din manuale.

realitate. Consilierul spiritual trebuie să fie pregătit profesional și conștient de context.

Pe lângă nevoia de conștientizare a situației, acesta trebuie să fie în mod constant în așteptare.

Recunoaștem că pastorala școlară nu poate fi o chestiune de identitate de sine,

să performeze eficient în ciuda lipsei de acceptare și evaluare. Este necesar ca ei să fie

instituțiile, profesorii și liderii bisericii ar trebui să ofere sprijin și recunoaștere adecvate

persoana directorului spiritual și directorul spiritual însuși slujește, ca aspect important al slujirii

domeniu atât al educației, cât și al educației.

Dragostea posibilității – posibilitatea iubirii...

Nu în ultimul rând, recunoaștem că pastorala școlară este o relație

O oportunitate care se naște și începe să se dezvolte între doi oameni în spiritul iubirii. Aceasta,

Subliniază posibilitatea de a oferi sprijin alături de acceptare și încredere. Acesta este un

un serviciu destul de complex, solicitant și cu taxă mentală. Oportunitatea

Ea creează nenumărate situații și doar prin iubire putem observa și acționa asupra lor. THE

Dragostea de oportunitate cere o persoană completă.

Posibilitatea iubirii se referă la etosul școlii. Pentru mulți studenți, cel

școala are o importanță decisivă. Este ceva diferit, ceva special, pentru ei

nu este vorba despre cunoștințe, realizări și un trecut șlefuit. Un astfel de

o experiență care, pentru mulți, este prima și semnificativ decisivă pentru viața ulterioară. The

comunitatea cuvântului, rețeaua relațiilor de vecinătate, atmosfera familială adesea recurentă

Ele reprezintă nuanțe specifice ale experienței iubirii. Recunoaștem că școala

Îngrijirea spirituală este o oportunitate adecvată de a exprima dragostea de a-i ajuta pe ceilalți, ceea ce îi îmbogățește și mai mult

umbreşte experienţa şcolară a elevilor.

Am încredere că această lucrare va ajuta la indicarea drumului în domeniul slujirii în care

multi s-au angajat. Le doresc curaj, simț al responsabilității și

dragostea lor neclintită pentru umanitate.

313

SUGESTII PENTRU CERCETĂRI SUPLIMENTARE

1. În introducerea teoretică a tezei am făcut o mențiune trecătoare despre genul îngrijitorului spiritual.

diferențele și relația dintre eficacitatea îngrijirii pastorale. Examinare mai detaliată

Subiectul este transferul și contratransferul atribuite rolurilor de gen ale lucrătorilor de îngrijire spirituală.

posibilitate. Ce alte roluri atribuie elevii directorului spiritual?

(parentală, relație, mentorat, transcendent etc.)?

2. Pe baza interviurilor cu consilierii spirituali, a existat un conflict de opinii cu privire la jocul de rol,

pe tema conflictului de rol. Cât de influentă este stivuirea rolurilor

în cazul unui consilier spiritual? Acest lucru poate avea un impact asupra încrederii studenților în consilierul spiritual.

către? Întrebarea de decis: este conflictul de rol o problemă pentru îngrijitorul spiritual sau o problemă pentru îngrijitorul spiritual?

problemă?

3. Formarea continuă specifică pentru lucrătorii de îngrijire spirituală face obiectul unei evaluări ulterioare. Ar fi necesar

compara nevoile practice care determină subiectele unei posibile pregătiri ulterioare și cele

rezumă domenii suplimentare de expertiză. Ce competențe ar trebui adăugate la

pregătirea pentru îngrijirea spirituală și care sunt punctele cheie?

4. Impactul muzicii în pastorala este semnificativ. Sunt necesare sondaje suplimentare: cum

Genul muzical, abilitatea muzicală și cultura muzicală influențează îngrijirea spirituală?

5. În timpul pubertății încep să apară efectele psihologice cauzate de modificările de personalitate. THE

Dezvoltarea blocată a personalității poate fi recunoscută chiar și la această vârstă. Ce optiuni

dat de scoala si biserica pe care V-VIII. de asemenea consilieri spirituali pentru colegii de clasă

primesc ajutor?

6. Sondajul va evalua cât de deschiși sunt părinții să discute problema în cercul familiei.

întrebări de credință, subiecte legate de sexualitate, întrebări despre moarte și sinucidere?

Aceste rezultate oferă date orientative pentru domeniul muncii pastorale.

să-l extindă – și pentru comunitatea familială.

7. Sunt necesare cercetări detaliate suplimentare pentru IX. fetele au raportat luptă-violență negativă

experienţă. Un simptom îngrijorător este nivelul ridicat de anxietate și depresie la această grupă de vârstă. Care sunt cele

declanșatoare generale (evaluare școlară, cauze psihosomatice, violență fizică sau sexuală,

a suferit abuzuri în familie)?

8. Nivelul de agresivitate experimentat în rândul băieților este ridicat. Ar fi necesar să se continue pe școală

examinați posibilele cauze fundamentale (rivalitate, sistem de relații subdezvoltat, experiență de eșec,

probleme familiale etc.).

9. Cei care răspund la luptele religioase, cum ar fi rugăciunea și întoarcerea către Dumnezeu

Ei arată un nivel semnificativ ridicat de probleme relaționale, anxietate și depresie. Acest

ridică o altă întrebare de cercetare: dacă studenții religioși sunt mai probabil să o facă

elevi cu probleme de relație cu colegii și anxietate-depresie sau simptome similare

Aleg ei mai des aceste forme de luptă religioasă? Datele informale arată că confesiunea

Familiile elevilor care urmează liceul sunt în general foarte sau moderat religioase.931 Oare din cauza

Ce impact are practica religioasă în familie asupra relațiilor cu colegii și anxietății elevilor?

în rezolvarea problemelor tale? Răspunsul la această întrebare necesită, de asemenea, clarificări și cercetări suplimentare.

10. Valoarea socializantă și religioasă a căminului trebuie determinată, sunt necesare investigații suplimentare

necesar ca studenții care se înscriu în cămin să ia o decizie conștientă

dacă aleg o școală, adică sunt conștienți de specificul etosului școlii (prieten, pastor,

de către un părinte, un prieten), sau aceasta devine o experiență pozitivă abia mai târziu, la școală? Acest articol

Confirmarea ei ajută la clarificarea impactului misionar implicit al colegiului.

11. În cele din urmă, un domeniu semnificativ de cercetare este climatul școlar al elevilor din școlile religioase și laice.

evaluează și compară satisfacția lor, metodele de adaptare și problemele pe care le întâmpină.

931Antal BENKŐ/Tamás MARTOS: Despre relația dintre adolescenți și părinții lor, despre valorile lor religioase și existențiale. Tendon:

Katalin HORVÁTH-SZABÓ (ed.): Religiozitate și personalitate. Universitatea Catolică Pázmány Péter

Facultatea de Științe Umaniste, Piliscsaba, 2007.203.

315

CONFIRMARE

În octombrie 2006, am început Programul de Doctorat „Ecumene” la Universitatea Babeș-Bolyai.

Un studiu mai aprofundat al pastoralei școlare în context școlar. Individul

indivizii și instituțiile au fost repere decisive pe calea parcursă. Cel mai mare

Simt că duc o bătălie cu mine însumi.

Aș dori să mulțumesc dragului meu profesor și profesor, Gábor Hézser, care

încurajate uman și furnizate cu sfaturi profesionale. Experiența mea pozitivă este că multe întârzieri

în ciuda faptului că nu îndemna niciodată. Simt că nu a făcut altceva decât să-i lase să intre în apă.

valuri cauzate de pietricele aruncate.

Aș dori să-i mulțumesc conducătorului meu, profesorului János Molnár. A fost foarte valoros.

pentru mine că și-a făcut timp să-mi citească temeinic tezele, să le evalueze și să se împrietenească cu mine

M-a primit cu sinceritate ori de câte ori l-am vizitat pentru consultație după ce veneam dintr-o călătorie lungă.

Aș dori să-i mulțumesc regretatului profesor Béla Buda pentru sprijinul acordat în timpul corespondenței noastre.

pentru intuițiile sale profesionale, sugestiile și, cel mai important, pentru exprimarea sa sinceră a opiniei.

Mulțumiri Fundamentului „Compass” pentru proiectul olandez aprobat în 2012-2013

pentru sprijinul bursei, care a făcut posibilă redactarea tezei de doctorat într-un timp excelent,

accelerarea ritmului muncii de cercetare. De asemenea, vreau să mulțumesc Societății Maghiare din Cluj-Napoca

Institutul Universitar pentru o bursă de cercetare doctorală, care a acoperit cheltuielile financiare.

Aș dori să îi mulțumesc soției mele, Réka Rozália Kovács, pentru statisticile ei

pentru ajutorul lui la calcule. În plus, vă mulțumesc pentru răbdare, timp și înțelegere.

Le mulțumesc copiilor mei pentru veselia lor, care de multe ori mi-a dat putere în eșecurile mele.

între. Mulțumesc celor dragi pentru rugăciunile voastre pentru mine.

Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu, care a făcut toate acestea posibile și le-a aranjat pentru mine.

Trebuie să fi avut un scop pentru asta.

ANEXE

Interviu cu capelanii școlilor (ILKI)

Subiecte și întrebări orientative pentru înregistrarea interviului932

Care sunt particularitățile instituției în care lucrați ca consilier spiritual?

Cum trăiești viața de zi cu zi la școală, școala la care lucrezi?

Care sunt caracteristicile școlii la care lucrezi?

Ce este specific la această școală?

Ce experiențe pozitive ați avut cu școala? Ce dificultăți întâmpinați?

Ce schimbări generale observați la școală?

Situația pastoritei în școală

Care credeți că sunt specificul, oportunitățile și obstacolele pastorale?

Cât timp și spațiu aveți la dispoziție pentru a vă desfășura munca de capelan al școlii?

Cât de acceptată și apreciată este slujirea dumneavoastră pastorală de către alții?

Administrația școlii prețuiește îngrijirea spirituală și educația religioasă?

De la cine și ce fel de sprijin primiți?

Ce impact are capelanismul școlar asupra școlii?

Ce a mers bine și nu atât de bine în munca ta?

Cine este grupul țintă pentru îngrijirea spirituală?

Cui îi recomandați îngrijire spirituală?

Băieții sau fetele folosesc mai des îngrijirea spirituală?

Elevii și profesorii vă contactează și cu ce solicitări?

Ce este cel mai solicitat de la elevi și profesori? Ce le poți oferi, tu ce nu?

Există și alte oferte pentru profesori în afară de îngrijirea spirituală?

Cum contribuie profesorii și colegii la eficientizarea acestei activități? Care sunt factorii care împiedică?

Sunt cunoscuți?

Aveți contact și cu părinții elevilor?

Monitorizați elevii în afara școlii? Aveți legături cu oficiile pastorale și grupurile de tineret?

Există un concept sau o caracteristică specifică a îngrijirii spirituale?

Cum arată asta, cine l-a dezvoltat?

Ce aspecte specifice ia în considerare pastorala?

Este nevoie și există chiar o fișă de post pentru un consilier școlar?

Ce fundație teologică, scop și sarcină atribuiți îngrijirii pastorale?

Ce înseamnă pentru tine capelanismul școlar? Ce vrei să obții cu el?

De ce este necesară consilierea școlară?

Simți că îți atingi obiectivul?

Cum poate preotul școlar să îmbogățească viața școlară?

Care este cel mai important fundament teologic privind pastorala?

Ce rol joacă credința în pastorala școlară?

Își pun întrebări despre credință? Cum te descurci cu astea?

Ce oportunități vedeți pentru biserică prin pastorala școlară?

Cât de importante sunt evenimentele din viața școlii pentru munca ta?

Competențe

De ce competențe are nevoie un consilier școlar? Unde vă sunt granițele?

Există un astfel de training și există grupuri de lucru în care participați?

Ai nevoie de pregătire specială?

Ce înseamnă când cineva este atât educator religios, cât și consilier spiritual într-o singură persoană? Ce experiențe pozitive/negative ați avut?

Cine, în afară de tine, oferă îngrijire spirituală la școală?

Cui raportezi și cine este superiorul tău?

Cu cine poți colabora și cum?

Cu cine poți colabora în interiorul și în afara școlii?

Ce puncte comune și diferențe aveți între pastorala școlară și consilierea școlară, asistența socială,

932 Întrebările de interviu folosite se bazează pe transcrierea interviului înregistrată de Markus Seibt în timpul cercetărilor sale în Germania.

urmate de școli profesionale care funcționează în șapte zone administrative bavareze, cu unsprezece educatori religioși și profesori școlari

A preluat-o cu un consilier spiritual. SEIBT, Markus: Pastorala școlară în școlile profesionale din sistemul școlar dual.

LIT Verlag, 2008. 108 și urm.

intre asistenta medicala?

Nu sună asta mai mult a asistență socială școlară decât a îngrijirii spirituale?

Ce considerați specific despre pastorala școlară?

Cum poate pastorala școlară să promoveze dezvoltarea școlilor publice?

Vedeți vreo legătură între oficiile pastorale, munca pentru tineret și școală?

Cum ar putea arăta o astfel de colaborare?

Este posibil ca profesorii și elevii să participe la pastorala școlară?

Domeniul de aplicare al pastoralei școlare?

Cum arată în mod concret pastorala școlară?

Participarea este voluntară? Independent de confesiune?

Ce măsuri ați introdus? Care era rostul, de ce era important?

Care sunt obiectivele specifice ale slujirii dumneavoastră? De ce sunt?

Le-ai putea descrie mai precis?

Ce dificultăți prezintă jobul tău?

Care este relația dintre instituția bisericească și pastorala?

Există vreun concept la nivel de district pentru îngrijirea spirituală școlară?

Vă este de ajutor?

Ce perspective de viitor există?

Care este viitorul capelaniei școlare?

Ce obstacole vezi?

Ce idei și sugestii aveți cu privire la formarea continuă?

Ce fel de sprijin ar fi nevoie din partea statului și a instituțiilor bisericești?

Ce altă întrebare ați vrea să puneți care nu a fost pusă?

Cât de mult ai reușit să deschizi în timpul conversației? A fost bine pentru tine?

318

Chestionar de evaluare a situației pentru studenții din cămin (HK)

1. Care este genul tău? Băiat Fată

2. Varsta ta: 14 15 16 17 18 19 ani.

3. Reședința dumneavoastră permanentă: Village City

4. Aveți o relație activă cu o comunitate bisericească? Da Nu

5. Ce face școala ta unică în comparație cu altele?

a) Are un trecut istoric semnificativ.

b) Predau (de asemenea) în limba maghiară.

c) Se asigură și educație religioasă.

d) Am profesori buni.

e) Mulți dintre prietenii mei buni vin aici.

f) Aici este o atmosferă generală bună.

g) Școala nu are caracteristici pentru mine.

h) Altele.................................

6. Ați avut o experiență pozitivă la școală?

a) Sunt fericit pentru că mereu mi-am dorit să studiez aici.

b) Ei organizează programe școlare bune.

c) Primesc laude de la profesorii mei pentru că m-am descurcat bine.

d) Primesc recunoaștere de la colegii mei pentru că am avut performanțe bune.

e) Aici vorbim și despre Dumnezeu și credință.

f) Mă pot baza pe profesorii mei

g) Mă pot baza pe colegii mei

h) Altele: ....

7. Care dintre următoarele probleme ați întâmpinat la școală? Încercuiește-l!

a) Lupte, violență școlară.

b) Tulburări, infracțiuni studențești (furt, fraudă, trafic).

c) Consumul și vânzarea de droguri.

d) Tentativa de sinucidere.

e) Experiențe oculte, magice.

f) Frica de moarte, frica de viitor.

g) Ți-a fost teamă că vei lua o notă proastă.

h) Altele:……………………………………………….

8. Ați întâmpinat o problemă similară în rândul colegilor dvs.? Încercuiește-l!

a) Lupte, violență școlară

b) Tulburări, infracțiuni studențești (furt, fraudă, trafic ambulant)

c) Consumul și vânzarea de droguri

d) Moarte subită, tentativă de sinucidere

e) Experiențe oculte, magice

f) Frica de moarte, frica de viitor

g) Frica de note proaste.

h) Altele:……………………………………………….

9. Eveniment negativ care te-a afectat profund spiritual în ultimii trei ani:

a) Decesul unui membru al familiei.

b) Pierderea unui prieten bun (moarte, despărțire, mutare).

c) Problemă de relație.

d) Boala gravă a unui membru de familie.

e) Te îmbolnăvești.

f) Divorțul părinților, conflict familial.

g) Eşecul la şcoală şi învăţare. h) Altele: ……………………………

10 Ce faci când îți este frică sau anxietate la școală?

a) Iau un sedativ.

b) Plec de la școală.

c) O voi ascunde.

d) Voi spune unei persoane de încredere.

e) Mă rog lui Dumnezeu pentru ajutor.

f) Voi încerca să găsesc singur soluția.

h) Altele: …………………………………………..

319

g) profesor de clasă

h) medic

i) iubit, iubita

j) capelan şcolar

k) fratele tău (fratele tău mai mare/fratele tău mai mic,

sora ta)

l) alt membru al familiei/rudă

m) altele ……………11. Cui ai cere ajutor dacă ai avea o problemă psihică? Încercuiește-le pe cele trei cele mai importante!

a) mama ta

b) tatăl tău

c) profesorul dumneavoastră

d) profesorul dumneavoastră de religie

e) pastorul dumneavoastră

f) psiholog

12. Cât de importantă găsiți pastorala școlară? Evaluează-l pe scară!

12345678910

13. Care credeți că este rolul capelaniei școlare?

____

14. Care sunt cele mai importante trei calități ale unui consilier școlar?

amabil, înțelegător

e bine să vorbești cu el

Am încredere în el/ea.

ascultă mereu

nu judeca

trăiește prin credință

Alte…………….

15. Cât de mult poate ajuta consilierea școlară un elev cu o problemă? Evaluează-l!

12345678910

16. Ce părere aveți despre studentul care apelează la un consilier spiritual?

Are probleme mari.

Nu își poate rezolva singur problema.

Probabil că vrea să spună despre colegii săi.

El este doar politicos.

Vrea să iasă în evidență de restul.

Caută ajutor de la o persoană cu experiență în suferința sa mintală.

Alte:…………………………………………

17. Ar fi jenant pentru tine să cauți îngrijire spirituală? Da Nu

18. Cum îl experimentezi pe Dumnezeu? Evaluează-l pe scară!

Punisher 12345678910 Iubit

19. Ce sugerați că ar trebui să se schimbe în pastoral școlar în viitor?

____

320

CHESTIONAR DE COMPORTAMENTUL COPIILOR (CBCL)

Nu PuținFoarte

1 Mă cert mult. 012

2 Îmi este greu să mă concentrez, nimic nu-mi reține atenția mult timp. 012

3Nu pot sta nemișcat, sunt neliniştit, sunt prea mobil. 012

4 Mă bazez prea mult pe adulți, nu sunt independent. 012

5 Mă simt singur. 012

6 Mă comport stângaci și confuz. 012

7 Plâng des. 012

8Sunt lipsit de tact și nepoliticos cu ceilalți. 012

9Visez adesea cu ochii deschiși, pierdut în gânduri. 012

10 Încerc adesea să atrag atenția asupra mea. 012

11 Distrug lucrurile mele sau ale altora. 012

12 Sunt neascultător acasă sau la școală. 012

13 Nu mă înțeleg cu semenii mei. 012

14Adeseori îmi este frică să nu fac sau să gândesc ceva greșit. 012

15 Simt că nimeni nu mă iubește. 012

16 Simt că toată lumea este împotriva mea. 012

17 Mă simt lipsit de valoare sau inferior. 012

18De multe ori mă bag în lupte. 012

19 Alții își bat joc adesea de mine. 012

20Intru cu ușurință într-o companie proastă. 012

21 Mă comport nesăbuit și nechibzuit. 012

22Prefer să fiu singur decât în compania altora. 012

23Adesea mint sau înșală. 012

24 Sunt adesea nervos și tensionat. 012

25Ceilalți nu prea le place. 012

26 Sunt prea înspăimântător și îngrijorat. 012

27 Mă simt adesea amețit. 012

28 Obosesc usor. 012

29 Am adesea dureri de cap fără o cauză medicală cunoscută. 012

30 Adesea mă simt greață fără un motiv medical cunoscut. 012

31 Am adesea dureri de stomac sau crampe fără o cauză medicală cunoscută. 012

32Adeseori vomit fără un motiv medical cunoscut. 012

33Abuzez fizic pe alții. 012

34Performanța mea școlară este slabă. 012

35Prefer compania copiilor mai mari decât mine. 012

36Există situații în care nu sunt dispus să vorbesc. 012

37 Sunt timid și rezervat. 012

38Uneori fur de acasă sau în altă parte. 012

39 Jur sau folosesc cu ușurință un limbaj urât. 012

40Sunt înfierbântat. 012

41Eu stau, evit școala. 012

42Sunt nefericit, trist sau deprimat. 012

43Sunt retras, îmi este greu să-mi fac prieteni. 012

44 Sunt un îngrijorător. 012

321

BIBLIOGRAFIE

1.ABELA, JRZ/ D'ALESSANDRO, D.: Teoria cognitivă a depresiei a lui Beck: un test a componentelor stresului diatezei și medierii cauzale. În: British Journal of Clinical Psihologie, voi. 41, Issue 2. 2002. Sursa: www.onlinelibrary.wiley.com Descărcare Data: 2013.04.

2.ABESSER, Bernd: Zilele de școală. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (ed.): Consiliere școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

3. ALBATH, Hertmut: În valea adâncă. Depresie și consiliere. În: Modalități de a Oameni, vol. 59, nr 2. Vandenhoek-Ruprecht, 2007

4. Márton ALBERT-LŐRINC: Metamorfoza pedagogiei postmoderne. Tendon: Master, jurnal profesional si metodologic al profesorilor, maghiara in Romania Asociaţia Profesorilor, 1/2010. Sursa: www.rmpsz.ro Data descarcarii: 05.2013.

5.ALBERT-LĐRINCZ Márton : A lélek párbeszéde, Presa Universitara Clujeana 2007.

6.ALMA, HA: Identitate prin conexiune. Un sondaj psihologic religios spre identificare şi credinţă creştină. Editura KOK Kampen, 1998.

7.AMMERMANN, Norbert: Seelsorge im Religionsunterricht. Pedagogic religios

322

şi psihologie pastorală elementară sub lentila Construiți dimensiunile adevăr și simț. Frankfurt pe Main 1999.

8.ANDERSON, TS/ MAGNUSSON, D .: Maturarea biologică în adolescență și

dezvoltarea obiceiurilor de consum și a abuzului de alcool în rândul bărbaților: o perspectivă
studiu longitudinal. În: Jurnalul tinereții și adolescenței. 1990/19. Preparare:
www.sagepub.com
9.ATKINSON, RL: Psihologie. Editura Osiris, Budapesta 1994.
Ordinul 10 al Bisericii Evanghelice din Kurhessen-Waldeck (Hrgg): Dacă Biserica
vine la școală... munca de tineret legată de școală și pastorala școlară sunt noi
Domenii de acţiune ale Bisericii în mediul şcolar. O contribuție la dovezile
Evanghelii din Biserica Evanghelică din Kurhessen-Waldeck. Editura Ahrend
GmbH, Baunatal 2005.8.
11. BAGDY, BLACK, TRANSILVANIA, DOMENIU: „Conflictul relațional central al lui Luborsky-
„Metoda temelor”. În: BAGDY Emőke, BAKTAY Gizella, MIRNICS Zsuzsánna
(ed.): Examinarea relațiilor de cuplu și de familie. Budapesta, 2006.
12.BALSWICK, Jack O./ EBSTYNE-KING, Pamela/ REIMER, Kewin S.: The
Sinele reciproc. Dezvoltarea umană în perspectivă teologică. InterVarsity
Downers Grove Press, 2005.
13. Jenő BANGÓ: Teoria sistemelor și educația constructivistă a lui Niklas Luhmann.
Revista Sfârșitul secolului, 2005/4. Sursa: www.szazadveg.hu Timp de descărcare: 2013.05.
14. Jenő BANGÓ: Teoria sistemelor și pedagogia în Niklas Luhman. În: Educație, ed.
SÉSKA Géza. 2011/1. Sursa: http://www.hier.iif.hu Timp de descărcare: 2011.11.
15.BARNES, Gill Gorell: Familie, terapie, îngrijire. Editura Animula, Budapesta 2004/2.
16. BARTH, Karl: Church Dogmatic III.4, 504-5 Vezi și:
17.BATTISTICH, V./ HOM, A.: Relația dintre simțul studenților asupra lor
Școala ca comunitate și implicarea lor în comportamentele problematice. În: american
Jurnalul de Sănătate Publică, Vol. 87, nr. 12. 1997. Disponibil de la: www.sciencedirect.com
Ultima actualizare: aprilie 2013

18.BAUMANN, Ulrike : Formare continuă în pastorala școlară – un proiect pilot al protestanților Biserica din Renania. În: DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Evanghelică Pastorala scolara. Context, experiențe, concepte. Vol. 2. Institutul Comenius, Munster, 2007.

19.BAUMER, Thomas: Despre tratarea copiilor și adolescenților îndurerați în Şcoală. În: Eparhia pastorală a școlii Rottenburg Stuttgart.Cunoștințe de experți. Forras: www.schulpasoral.drs.de. Ultima actualizare: aprilie 2013

20.BAUMGARTEN, Otto : Pastorala protestantă. Tübingen 1931.

21.BAYER, Oswald: Teologia lui Martin Luther. Tübingen, 2004.

22. BENKŐ Antal-MARTOS Tamás: Despre relația dintre adolescenți și părinții lor, religioși și despre valorile lor existențiale, În: Religie și personalitate, Editat de: Horváth Szabó Catherine. Universitatea Catolică Pázmány Péter, Facultatea de Științe Umaniste, Budapesta, 2007.

23.BERG, Insoo Kim: Consultare cu familiile cu probleme multiple. Editorul Animula, Budapesta 2004/6.18-24.

24.BIEHL, Peter / JOHANSEN, Freidrich: Introducere în etică, Neukirchener Editura, 2003.

25.BINTER, Gerald: Cadrul și semnificația lui la nivelul terapeutului. În: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Terapie de familie bazată pe sisteme. Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Fundația Dialog, Budapesta 2007.

26. BLANCK, Michael-Mayer: Implicațiile teologice ale îngrijirii pastorale. Tendon: ENGEMANN, Wilfried (Redactor): Manual de îngrijire pastorală, Editura Evanghelică, Leipzig, 2009.

27.BLAZY Helga: Despre continuitatea vieții pre și perinatale. În: Sarcina, nașterea și
Creșterea copiilor în culturile maghiare. Volumul de studiu al Congresului,
Editura Anumula, Budapesta, 1999.
28. Sára BODÓ: Durerea ca criză creștină și îngrijire spirituală
posibilităților. „Fundația Memorială Jenő Böszörményi și soția sa" și Biserica Reformată din Debrețin
Cămin, Debrețin, 2002.
29.BOSCOLO, L./CECCHIN, G./ HOFFMANN, L./ PENN, P.: A milánói módszer.
Animula Kiadó, Budapesta 2000/12.
30.BOYATZIS, Chris J.-DOLLAHITE, David C.-MARKS, Loren, D.: The Family as
un context pentru dezvoltarea religioasă și spirituală la copii și tineri. În: The
Manual de dezvoltare spirituală în copilărie și adolescență, Editare:
ROELKEPARTAIN-KING-WAGENER-BENSON, Sage Publications Thousand Oaks
Londra New Delhi 2006.
31.BÖSZÖRMÉNYI-NAGY, Iván/SPARK, GM : Unsichtbare Bindungen. Muri
Dynamik familialer Systeme, Stuttgart 1981.
32.BROWN, Peter: Ascensiunea creștinătății occidentale: triumf și diversitate d.Hr. 200-
1000, Blackwell, Oxford 1996.
33.BUDA Béla-SZILÁGYI Vilmos: Psihologia parteneriatelor. Gândire
Editura, Budapesta, 1988.
34.BUDA Béla: Rolul familiei în etiologia bolilor psihiatrice. Tendon:
Katalin HORVÁTH-SZABÓ (ed.): Psihologia familiei I. Péter Pázmány Catolic
Universitatea, Piliscsaba 2001.
35. Béla BUDA: Sănătatea sufletului. Probleme de bază ale sănătății mintale. Naţional
Editura de manuale, Budapesta 2003.
36. Béla BUDA: Învăţământul şcolar - în ocrotirea sufletului. Igiena scolara

principiile sale. Editura Națională de Manuale, Budapesta 2003.

37. Béla BUDA: Sinucidere, Editura Animula, Budapesta, 2001.

38.BURKARD, Joachim: Participarea la formarea culturii școlare ca sarcină a Bisericii. Tendon:

BURKARD, J./WEHRLE, P. (Eds.): Modelarea culturii școlare. Sugestii pastorale

si modele. Herder Verlag, Freiburg im Breisgau 2005.

39.BUSI Etelka: Teme educaționale 1. Familia. ELTE TTK Pedagogie multimedia şi

Centrul de Tehnologie Educațională, Budapesta. Sursa: www.staff.u-szeged.hu Timp de descărcare:

2013.

40.BYNG-HALL, J.: Munca mea cu scenariile de familie. Editura Animula, Budapesta 2006/9.

41.C. MOLNÁR Emma: Psihologia maternității, Editura Academică, Budapesta, 1996.

42. CALVIN, Ioan: Institutes of Christian Religion. Transl. Henry Beveridge. Sursă:

http://oll.libertyfund.org/?option=com_staticxt&staticfile=show.php

%3Ftitle=535&chapter=218391&layout=html&Itemid=27 Timp de descărcare: 2012.11.

43.CHANDLER, RK/ JANET, GB/GRIFFIN, M .: Impactul sexual la domiciliu

educație privind comportamentul și atitudinile sexuale ale adolescenților din mediul rural. În: Journal of Adolescent

Sănătate, Vol. 18. Numărul 2, 1996. Disponibil de la: www.sciencedirect.com. Publicat: aprilie 2013.

44.Charles S. CARVER, Michael F. SCHEIER: Személyiségpszichológia, Osiris

Kiadó, Budapesta, 2006. MOKROSCH, Reinhold: Conscience and Adolescence.

Editura de Studii Germane, Weinheim, 1996.

45.COLE, Michael/ COLE, Sheila R .: The Complete Works, Osiris, Budapesta, 1998.

46.COLLMAR, Norbert : Competențe pastorale școlare ale pastorilor și

profesori. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (szerk): Pastorală școlară. O

Manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

47.COOPER, Terry D.: Păcat, mândrie și acceptare de sine. Problema identității în

Psihologie teologică. Inter Varsity Press, Downers Grove 2003.

48.BUMBAC, S./ LARKIN, E./ HOOPES, A. CROMER, BA/ ROSENTHAL, S.:

Impactul spiritualității adolescenților asupra simptomelor depresive și a riscului pentru sănătate

324

comportamentelor. În: Journal of Adolescent Health V ol.36. 2005. Forrás:

www.sciencedirect.com Letöltés ideje: 2013.04.

49. COTTON, S./ZEBRACKI, K./ROSENTHAL, S/TSEV AT, J./DROTAR, D .:

Religia/Spiritualitatea și rezultatele sănătății adolescenților: o revizuire. În: Journal of

Sănătatea Adolescentului. V ol. 38, numărul 4. 2006.

50.CROCKETT, L/PETERSEN, A.: Starea pubertară și dezvoltarea psihosocială:

Constatări din studiul Early Adolescence. În: LERNER Richard/FOCH, Terryl

(ed.): Interacțiuni biologic-psihologice în adolescența timpurie. Lawrence Erlbaum

Asociați, editori. Hillsdale, New Jersey 1987.

51.CSIA Lajos: Psihologie biblică, Daisy Publishing and Printing Ltd. Budapesta, 1994.

52. CSIBI Sándor, CSIBI Mónika: Factori psihologici și comportamentali de sănătate. Tendon:

Jurnal profesional și metodologic pentru profesorii de masterat. Profesor de maghiară în România

Asociația, 1/2011. Sursa: www.rmpsz.ro Data descarcarii: 05.2013.

53. CSÍKOS Csaba: Demonstrații matematice școlare și capacitatea de a demonstra. Tendon:

Pedagogia maghiară, ediția a 99-a. nr. 1 1999.

54.CSILLAG Ferenc: Fenomenul zilelor noastre: agresivitatea. În: Educatori de master

jurnal profesional-metodologic. Asociaţia Profesorilor Maghiari din România, 3/2008.

Sursa: www.rmpsz.ro Data descarcarii: 05.2013.

55. CSORBA János: Depresia copiilor și adolescenților și tratamentul acesteia. În: Hipocrate -

Journal of Family Medicine and Occupational Health, V. anul nr 4 2003. Sursa:

www.medlist.com/HIPPOCRATER/V/4/272main.htm Data descărcare: 2013.04.

56.DAIGNEAULT, Isabelle, HEBERT, Martine, McDUFF, Pierre: bărbați și

Abuzul sexual și victimizarea femeilor în copilărie în relațiile cu partenerii adulți: A studiul factorilor de risc. În: Child Abuse and Neglect 33. 2009.

57.DALLOS, R./ PROCTER, H.: O viziune interacțională a proceselor familiale. Tendon: BÍRÓ Sándor, KOMLÓSI Piroska (eds.): Family Therapy Reader. 1. Animal Editura, Budapesta 2001.

58.DAM, Harmjan/ MANN, Andreas: În pastorala școlară în timpul urgențelor școlare și să poată face față situațiilor de criză. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (ed.): Calificarea de asistent medical școlar. Institutul Comenius, Münster 2009.

59.DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Pastorala Școală Evanghelică. fundaluri, Experiențe, Concepție. Volumul 2. Institutul Comenius, Münster 2007.

60.DAM, Harmjan/DAUBE, Stefanie: Modelarea spiritualității în pastorala școlară. Tendon: DAM, Harmjan/ SPENN, Matthias (eds.): Qualification of School Nurses. Institutul Comenius, Münster 2009.

61.DAM, Harmjan/SPENN, Matthias : Pastorala școlară în Germania – a Descrierea situației. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Evanghelică Pastorala scolara. Context, experiențe, concepte. Institutul Comenius, Münster 2/2010.

62.DAM, Harmjan : Pastorala scolara, un domeniu de actiune din trei surse: Educație religioasă, muncă pentru tineret și pastorală. În: Departamentul pentru Copii și Munca pentru tineret în Centrul de Educație al EKHN (szerk): Trecerea graniței dintre Munca pentru tineret, școală și îngrijire pastorală, Darmstadt 2003.

63.DAWKINS, Richard: Atei pentru Isus, 01.04.2006. Forras: http://old.richarddawkins.net/articles/20-atheists-for-jesus Ultima actualizare: noiembrie 2012

64.DE HEUS, P./ DIEKSTRA, RFW/ V AN TER LEMEN, BI .: Comportament suicidar al elevii găsesc educație continuă. Cum abordează școala comportamentul suicidar?

În: WOLTERS, WHG/ DIEKSTRA, RFW/ KIENHORST, CWM (eds.):
Comportamentul suicidar la copii și adolescenți. I/Baarn 1987.

65.DE WIT, J./ V AN DR VEER, G./ SLOT, V .W.: Psihologia adolescenţei.
Dezvoltare și ajutor. Introducere editorului, Barn 1997.

66.DEAN, Kenda Creasy : Proclamarea mântuirii. Ministerul Tineretului pentru cei douăzeci și unu
Biserica secolului. În: Theology Today, vol. 56, 2000. Atacant:
www.sagepublications.com Letöltés idei: 2011.11.

67.DEEGENER, Günther : Formen und Haufigkeiten der Kindesmisshandlung. În:
DEEGENER, Günther/KÖRNER, Wilhelm (szerk): Abuz asupra copiilor și
Neglijare. Un manual. Hogrefe, Göttingen 2005.

68.DEMMELHUBER, Helmut : 15 ani de pastorală școlară în Eparhia Rottenburg
Stuttgart – bilanţ și perspective. În: KÜBLER, Alexander (roșu): Notepad.
Ordinariatul Episcopal al Eparhiei Rottenburg Stuttgart Departamentul Principal IX.
scoli. 36/2004. Descărcați cartea și ideea: www.schulpastoral.drs.de / 2012.07

69.DEMMELHUBER, Helmut: O privire peste gardul vecinului: catolic
Pastorala școlară în Eparhia Rottenburg-Stuttgart. În: DAM, Harmjan/SPENN,
Matthias: Pastorala școlară protestantă. Context, experiențe, concepte.
Institutul Comenius, Münster 2/2010.

70.DOMSGEN, Michael : Pastorală pentru părinți. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE,
Michael (szerk): Pastorală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen
2008.

71.Donald W. WINNICOTT: De la prima bucurie și ultima salată, Animula Kiadó, Budapesta,
2006.

72.DONELSON, Elaine: Psihologia religiei și adolescenților în Statele Unite:

din trecut spre prezent. În: Journal of Adolescence, 1999, nr. 22,

73.DORN L./CROCKETT L./PETERSEN A .: The Relations of Pubertal Status to

Schimbări intrapersonale la tinerii adolescenți. În: Journal of Early Adolescence 8/4.

1988. Disponibil pe: www.jea.sagepub.com Ultima actualizare: 2013.04.

74.DRESCHER, Gerborg: Opt perspective pentru dezvoltarea ulterioară a protestantului

Pastorala scolara. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias: Capelania școlii protestante.

Context, experiențe, concepte. Institutul Comenius, Münster 2/2010.

75.DSM IV . Revizuirea textului. DSM IV modificat. Animula Kiado, Budapesta 2001.215.

76.DUNKAKE, Imke : Originea școlii obligatorii, istoria

Cercetarea absenteismului și absenteismul ca comportament deviant. În:

WAGNER, Michael (ed.): Absentismul școlar. Analize sociologice ale influenței

din familie, școală și prieteni. Juventa Verlag, Weinheim 2007.

77.DUNN, John CF: Unitate și diversitate în Noul Testament: o anchetă asupra

Character of Earliest Christianity, CSM, Londra, 2006, 30-31.

78.BER Mark Aron: Reducerea complexității. În: BUKSZ 18(4)/2006.

79.ELLISON, CE/ LEVIN, JS: Conexiunea religie-sănătate: dovezi, teorie

și Direcții viitoare. Educație și Comportament pentru Sănătate, Vol. 25 (6), 1998. Forrás:

www.sagepublications.com Ultima actualizare: noiembrie 2011

80. Emilia DOWLING/ Gill Gorrel BARNES: The Three Musketeers and

bate vantul si soarele apune. Coincidență, Budapesta 2001.

81.ENGEMANN, Wilfried: Atitudinea față de viață în centrul îngrijirii pastorale. Pentru

Manevrarea pastorală a emoțiilor. În: Ways to Man, Vol.61.Nr.3.

Vandenhoek-Ruprecht, 2009.

82.Erich NEUMANN: Psihologie aprofundată și nouă etică, Kindler Verlag BmbH,

München, 1973. Ediţia a III-a.

83. Erik H. ERIKSON: Copilărie și societate, Editura Osiris, Budapesta, 2002.

84.ERLINGHAGEN, Karl: Secularizarea școlii germane, Hanovra, 1972.

85.ETÉNYI Zsuzsa: Poate fi testată memoria nașterii la copiii mici? Tendon:
Sarcina, nașterea și creșterea copiilor în culturile maghiare, Congres
Volum de studiu, Editura Anumula, Budapesta, 1999.

86.FAIRBURN, CG/SHAFRAN, R./COOPER, Z.: O teorie comportamentală cognitivă a
anorexie nervoasă. În: Behavior Research and Therapy, Voi. 37. Numărul 1. 1999. Sursa:

326

www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

87. István FAZAKAS: Sistemele educaționale în Transilvania în secolele XIX-XX. secol. Pallas-
Editura Academiei, Csíkszereda 2009.

88.FEKETE, Károly: Istoria liturgiilor reformate în secolele XIX-XX. secol, 2012.

89.FISCHER, Wolfgang: Proiectul misionar al habitatului orientat
Pastorală în Mainz. În: Mission Concrete, 1/2007.

90.FLAMMER, August-ALSAKER, Francoise: Psihologia dezvoltării
Adolescența, Editura Hans Hübner, Berna-Göttingen-Toronto-Seattle 2002.

91.FLETT, John: Martorul lui Dumnezeu: Trinitatea, Missio Dei, Karl Barth și
Natura comunității creștine, Eerdmans, Grand Rapids 2010,

92.FOWLER, James: Etapele credinței. Psihologia umanității
Dezvoltarea și căutarea sensului. Gütersloh Verlag Gerd Mohn, 1991.

93. PĂMÂNT Petra: Forță sau oportunitate? Gânduri despre familie și școală
despre relația lui. În: New Pedagogical Review 2006/7-8.

94.FRANKL, Viktor E.: Omul și problema rațiunii. Editor de semne,
Budapesta, 2005.

95.FREUD, Sigmund: Ultimele rezultate ale psihanalizei, Bookmark Publisher,

Nyiregyhaza, 1993.

96.FREUND, Annegret: Înțelegerea conștiinței în dogmele evanghelice și

Etica în secolul 20, De Grüyter, Berlin, New York, 1994.

97.FRIEDMANN, Edwin H.: Generație în generație. The Guilford Press, New York

1985.

98.FROMM, Erich: Psihanaliza şi etica, Diana Verlag, Stuttgart-Konstanz, 1954.

99.FRUTTUS István Levente: Conversia ca fenomen în psihologia religiei, în: HORVÁTH

Katalin Szabó (ed.): Studii în psihologia religiei, Editura Academică, Budapesta,

2003.

100.FRUYT, F./ De BOLLE, M./ McMRAE, RR/ TERRACCIANO, A./COSTA?

PT: Evaluarea structurii universale a personalității în adolescența timpurie. The

NEO-PI-R și NEO-PI-3 în 24 de țări. În: Evaluare, Vol. 16. Nr 3. 2009.

101. GÁDOROS Júlia: Depresie și tulburări de anxietate în copilărie și adolescență.

În: Revista de educație continuă a medicului generalist, 2006/1, Sursa:

www.sunrise.sote.hu/htsz/gadoros.htm Timp de descărcare: 2013.04.

102. GAGYI Katinka: Educația religioasă în sistemul comunist. În: Maestru,

jurnalul profesional-metodologic al profesorilor, Profesorul maghiar în România

Asociația, 2/2009. Sursa: www.rmpsz.ro Timp descarcare: 05.2013

103.GEBAUER, Roland: „Suntem într-adevăr din propria sa rasă.” Reflecție asupra

Relația oamenilor cu Dumnezeu în contextul antropologiei lucane. Tendon:

OORSCHOT, Jürgen van/IFF, Markus (Hg.): Omul ca tema teologică

Antropologie. Contribuții dintr-o perspectivă interdisciplinară. Neukirchener Verlag,

Neukirchen-Vluyn, 2010.

104.GECCHIN, G.: Principiile Milaneze – Reconsiderate. În: JUSTICE Sándor, KOMLÓSI

Piroska (ed.): Family Therapy Reader. 1. Editura Animula, Budapesta 2001.

105. GEDE Csongor: Istoria Colegiului Reformat din Nagyenyed 1918-1948. Tendon:

Dezső Buzogány și Sándor Ősz (eds.): Alma Mater. Ardealul Reformat

Cartierul Bisericii, Cluj-Napoca 2006.

106.GENSCHMAR, Klaus: Pastorala școlară – o formă specială de pedagogie

Interacţiune. Editura Grin pentru texte academice, Clingen 2005.

107.GEORGE, E./ IVESON, C./ RATNER, H.: Terapia centrată pe soluții – the de Shazer

model. Editura Animula, Budapesta 2004/6.

108.GOLDENBERG, H. și I.: Privire de ansamblu asupra familiei. 2/3. Editura Animula, Budapesta

20/2008.

327

109.GORDON, T.: Learning Parental Effectiveness. Editura Gondolat, Budapesta 1990.

110.GRAF, Alexander: Mobbing. Investigarea teoretică și empirică a

Conflicte în domeniul învățământului profesional și derivării

Recomandări de acțiune pentru școli și persoane fizice. Presa Universității Kassel, Kassel

2007.

111.GRAHAM, Regi: Creștinismul conectat: hinduși, musulmani și lumea în

Scrisori ale lui Max Warren și Roger Hooker. Zoetermeer, Centrul de carte olandez

2002.

112.GROM, B.: Psihologia educaţiei religioase a sugarului, şcolii şi

adolescenţă. a 5-a ed. Patmos, Düsseldorf 2000.

113.GUNDO Lames: Pastorala școlară ca sistem social, Verlag W. Kohlhammer,

Stuttgart-Berlin-Köln, 2000.

114.HABERMAS, Jürgen : Time of Transitions: Small Political Writings, Suhrkamp

Editura, Berlin 2001, Vol. IX.

115.HALBE, Jörn: Ce are sens. Competența de asistență și consiliere pastorală bisericească în

tensiuni sociale. În: Ways to Man, Vol. 59, nr. 2.

Vandenhoek-Ruprecht, 2007.

116.PESȚE IHAREL. Y./ SOPHIE, W./ FOGEL-GRINWALD, H. și co .: Negativ

Percepțiile școlare și implicarea în hărțuirea școlară: o relație universală

40 de țări. În: Journal of Adolescence, Vol. 34, 2011. Forrás:

www.elsevier.com/locate/jado Ultima actualizare: 2013.04

117.HARNACK, Adolf von: Învierea Fecioarei Maria, Biblioteca Osiris, Budapesta, 2000.

118.HARTUNG, Marianne: Frica și vinovăția în psihologia profundă și teologia.

Editura W. Kohlhammer, Stuttgart, Berlin, Köln, Mainz, 1979.

119.HAUGLAND, S./WOLD, B./STEVENSON, J./AAROE,

LE/WOYNAROWSKA, B.: Plângeri subiective de sănătate în adolescență. O cruce -

comparație națională a prevalenței și dimensionalității. În: Jurnalul European al Publicului

Sănătate. Vol.11.no1. 2001.4-10. Site: www.nuigalway.ie Ultima actualizare: aprilie 2013

120.HAUSCHILDT, Eberhard: Misiunea mea, expertiza mea, rolul meu –

Identitate pastorală între propria persoană și ceea ce se așteaptă. Prelegerea înainte de

Grup de lucru pentru îngrijire pastorală, consiliere și supraveghere (în zona Köln

Cartierele bisericești și SKV Köln) la 23 iulie 2003.2. Pentru mai multe informații: www.ekir.de

idee: 2013.04.

121.HAUSCHILDT, Eberhardt: Pastorala de zi cu zi. Viața de zi cu zi a pastoralei și a

Pastorala in viata de zi cu zi. În: POHL-PATALONG, Uta/MUCHLINSKY, Frank(Szerk):

Pastorala la plural. Perspective pentru un nou secol. Hamburg 1999.

122.HAUSL, Maria: Scris pe corp. Imagini corporale și concepte în antichitate

Testament. În: FREVEL, Christian: Biblical Anthropology. Noi perspective de la

Vechiul Testament. Herder Verlag, Freiburg-Basel-Viena 2010.

123.HEGYINÉ FERCH Gabriella: Psihologie spirituală. Corvinus Kiado 2003, 211-219.

124.HELLER, Thomas: Notare. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael

(szerk): Pastorală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

125.HENNING, Claudius , KNÖDLER, Uwe, ERGENZINGER, Ernst : Studenți cu probleme

– Familiile cu probleme. Un manual practic despre lucrul sistemic cu

copii cu dificultăți de învățare. Beltz Verl. 2000.

126.HERMAN Judith: Trauma și vindecarea, Editura Háttér-Editura Kávé-NANE

Asociația, Budapesta, 2003.

127.HERVIEU-LEGER, Daniele : Rolul religiei în stabilirea coeziunii sociale.

Tendon: MICHALSKI, Krzystof (ed.): Religion in the New Europe, CEU Press, Budapesta

2006.

128.HETHHERRINGTON, EM: Copilul și divorțul. Tendon: Katalin HORVÁTH-SZABÓ

(ed.): Psihologia familiei I. Pázmány Péter Catholic University, Piliscsaba 2001.

328

129.Gábor HÉZSER: Criza. Tendon: Katalin HORVÁTH-SZABÓ (ed.):

Psihologia familiei Universitatea Catolică I. Pázmány Péter, Piliscsaba 2001.

130.Gábor HÉZSER: De ce? Abordarea sistemelor și practica pastorală.

Studii în Psihologie Pastorală, Editura Kálvin, Budapesta 2001.

131. Gábor HÉZSER: Studii de psihologie pastorală. Teorii, direcții,

figură umană. Universitatea Teologică Reformată din Debrețin – Debrețin 2002.

132. Gábor HÉZSER: Aspecte psihologice pastorale pentru găsirea căii de închinare,

Editura János Kálvin, Budapesta 2005.

133.HILBERATH, Bernd Jochen: Pneumatologie. Patmos Verlag, Düsseldorf 1994

134.HILBERATH, Bernd Jochen: Despre personalitatea Duhului Sfânt. Tendon:

Buletinul trimestrial teologic 173/1993.

135.HILPERT, Martin: Teorii ale violenței școlare. (Teza de doctorat) Gratuit

Universitatea din Berlin 2003.

136.HINSCH, Joachim: De-a face cu clienții care suferă de depresie. Tendon:

BRANDL-NEBEHAY, A./RAUSCHER-GFÖHLER, B./KLEIBEL-ARBEITHUBER,

J. (ed.): Abordarea sistemică a terapiei de familie. Fundamente, metode și tendințe actuale.

Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis-Fundația Dialog, Budapesta 2007.

137.HIRSCH, Mathias: Vinovația și sentimentul de vinovăție, Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen,

1998.

138.HOLDER, DW/ DURANT, R. HARRIS, T./ DANIEL, JH/ OBEIDALLAH, D./

GOODMAN, E.: Asociația între spiritualitatea adolescentului și voluntariat

Activitate sexuală. În: Journal of Adolescent Health, Vol.26. 2000. Sursa:

www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

139. HOOD, Ralph W.-HILL, Peter C.-SPILKA, Bernard: Psihologia religiei:

O abordare empirică. The Guilford Press, New York, 2009.

140.HORVÁTH-Szabó Katalin: Lumea interioară a căsătoriei și a familiei. Semmelweiss

Institutul Universitar de Igienă Mintală, Fundația Dialogue, Budapesta 2007.

141.HORVÁTH-Szabó Katalin: Religie și comportament uman, Péter Pázmány Catolic

Universitatea, Piliscsaba, 2007.

142.HURRELMANN, Klaus: Violența în școli. Bründel, Heidrun Beltz GmbH 2009.

SURSA: www.kriminalpraevention.rip.de Data descărcare: 2013.04.

143.HUSMANN, Barbel : Zilele orientării religioase. În: KOERRENZ,

Ralf/WERMKE, Michael (szerk): Pastorală școlară. Un manual. Vandenhoeck-

Ruprecht, Göttingen 2008.

144.INGE, Seiffke-Krenke/ OVERBEEK, Geertjan/ VERMLUST, Anunț: părinte-copil

Traiectoriile relaționale în timpul adolescenței: asocieri longitudinale cu romanticul

rezultate în maturitatea emergentă. În: Journal of Adolescence, Vol. 33, numărul 1, 2010.

Sursa: www.sciencedirect.com Ultima actualizare: aprilie 2013.

145. JACOBS, R./ REINECKE, MA/GOLLAN, J./ KANE, P.: Dovezi empirice ale

Vulnerabilitatea cognitivă pentru depresie în rândul copiilor și adolescenților: A cognitivă

știință și perspectiva dezvoltării. În: Clinical Psychology Review, Vol. Numărul 28

5, 2008. Sursa: www.sciencedirect.com Data descarcarii: 2013.04.

146.JANOWSKI, Bernd: Antropologie constelativă. Despre conceptul de persoană la bătrânețe

Testament. În: FREVEL, Christian: Biblical Anthropology. Noi perspective de la

Vechiul Testament. Herder Verlag, Freiburg-Basel-Viena 2010.

147.JENKINS, Hugh: Crizele care provoacă schimbare – o caracteristică comună în terapiile familiale.

În: BÍRÓ Sándor, KOMLÓSI Piroska (eds.): Family Therapy Reader. 1.

Editura Animula, Budapesta 2001.

148.JENKINS, Hugh: Gestionarea sistemului. Selecția de la un specialist în familie. Animal

Editura, Budapesta 2006/17.

149.JOSUTTIS, Manfred: Segenskraefte. Potenţiale de pastorală energetică. Chr.

Editura Kaiser Gütersloh, Gütersloh 2000.

150.KAMPFER, Horst : Violență, rău... și fără sfârșit. În: Căi către om,

Vol. 59, nr. 4. Vandenhoek-Ruprecht, 2007.

151.KAMPFER, Horst: Invidia generează violență: origini și transformare. În: Căi

la om Vol. 59. Nr 1 Vandenhoek-Ruprecht, 2007

152.KARLE, Isolda: Pastorala în vremurile moderne. O critică a psihanaliticului

învățătură pastorală orientată. Neukirchen-Vluyn 1996.

153.KARLE, Isolda: Îndură nesimțirea! O pledoarie împotriva spiritualizării

a bolii. În: Ways to Man, Vol. 61 Nr.1. Vandenhoek-Ruprecht 2009

154.KAUFMAN, J./MARTIN, A./ ROBERT, AK/ CHARNEY, D. : Sunt copii-

Sunt depresia la adolescenți și la adulți una și aceeași tulburare? În: Biologic

Psihiatrie. Vol.49. 2001.

155.KERNBERG, Paulina F. Alan S. WEINER, Karen K. BARDENSTEIN :

Tulburări de personalitate la copii și adolescenți, Editura Animula, Budapesta, 2007.

156.KERNBERG, Paulina F., WEINER, Alan S., BARDENSTEIN, Karen K.:

Tulburări de personalitate la copii și adolescenți, Editura Animula, Budapesta, 2007.

157.KESSLER, R./ A VENEVOLI, S./ MERIKANGAS, KR: Tulburări de dispoziție în

Copii și adolescenți: o perspectivă epidemiologică. În: Psihiatrie biologică,

Vol.49. Numărul 12. 2001. Sursa: www.sciencedirect.com Data descărcării: 04.2013.

158.KÉZDY Anikó: Crize de dezvoltare la sfârșitul adolescenței și la vârsta adultă tânără. Religiozitate

caracteristici și relații cu sănătatea mintală la liceeni și liceeni

eșantion, Universitatea Semmelweis, Școala Doctorală de Științe ale Sănătății Mintale, PhD

disertație 2010.

159.KÉZDY Anikó-MARTOS Tamás: Religious Doubs, În: Religion and Personality,

Editat de: Katalin Horváth Szabó. Universitatea Catolică Pázmány Péter

Facultatea de Științe Umaniste, Budapesta, 2007.

160.KÉZDY-MARTOS-BOLAND-HORVÁTH-SZABÓ: Îndoieli religioase și mintale

sănătate în adolescență și vârsta adultă tânără. În: Jurnalul Adolescenței, 2011, Nr.34.

161.KIENHORST, CWM/ V AN GROENOU, MI Broese: Tinerii și sinuciderea. Tendon:

WOLTERS, WHG/ DIEKSTRA, RFW/ KIENHORST, CWM (ed.): Suicidal

amenințare pentru copii și adolescenți. Ambo/Baarn 1987.

162.KIESSLING, Klaus : Casa părintească-parsonaj-școală. Scene ale crimei de violență sexuală

copii si tineri. În: Ways to Man, Vol.62. nr.2. Vandehoek-

Ruprecht, 2010.

163.KIESSLING, Klaus : Pe diverse domenii. Dezvoltarea religioasă a copiilor

într-un context predominant aconfesional. Raportează un eveniment cu Anna-
Katharina Szagun de la Universitatea de Științe Aplicate Sankt Georgen din Frankfurt pe Main. În: Căi la om, Vol.59, No.2. Vandenhoek-Ruprecht, 2007

164.KITTEL, Joachim : Experimente ignaziane. Pe fundamentul unei pedagogii Spiritualitatea ignațiană în munca pentru copii și tineret. În: JUNG, Martina/KITTEL, Joachim: Pastorala școlară în beton. Editura Haus Altenberg, 2004.

165.KLAMMER, G./ KLAR, S.: Cum te cunosc? Abordarea sistemelor Fundamentele epistemologice ale terapiei de familie. În: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Abordarea sistemelor terapie de familie. Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis, Institutul de Igienă Mintală-Fundația Dialog, Budapesta 2007.

166.KLESSMANN, Michael: Îngrijire spirituală. Compania, întâlnirea, interpretarea vieții în Orizontul credinței creștine. Un manual. 3. Aufl. Neukirchener Verlag,
2010.

167. KNAUSZ Imre: Migrație și autonomie, în: The Pedagogical Society, Szemle 2002/10

168.KNEEZEL, Teresa T.-EMMONS, Robert A.: Personality and Spiritual Dezvoltare. În: Manualul dezvoltării spirituale în copilărie și Adolescență, Edit: ROELKEPARTAIN-KING-WAGENER-BENSON, Sage
330
Publicații Thousand Oaks London New Delhi 2006.

169.KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (szerk): Pastorală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

170.KOERRENZ, Ralf: Pastorala școlară – un fundament pedagogic. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (szerk): Pastorală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

171. KOHLBERG, Lawrence: Psihologia dezvoltării morale, Suhrkamp Verlag

Frankfurt pe Main, 1994.

172.KOVÁCSNÉ-SZABADI Erzsébet Tünde: Colegiul Reformat din Targu Mures

istorie 1918-1948. În: Dezső Buzogány-Ősz Sándor Előd (ed.): Alma Mater,

Cartierul Bisericii Reformate Transilvane, Cluj-Napoca 2006.

173. Zsolt KOZMA (ed.): Dicționar de cuvinte, expresii și zicători teologice străine.

Biserica Reformată Misztótfalusi Centrul de presă Kiss Miklós, Cluj-Napoca 2005.

174.KRAEHENBÜHL, V./ JELLOUSCHEK, H./ KOHAUS-JELLOUSCHEK, M./

WEBER, R.: Familii mozaice. Editura Animula, Budapesta 2007

175.KRAMER, Anja: Tendințele actuale în îngrijirea pastorală și semnificația lor pentru

Pastorala scolara. În: DAM, Harmjan/SPENN, Mathias: Protestant School Chaplaincy.

Context, experiențe, concepte. Vol. 2. Institutul Comenius, Münster, 2007.

176.KRAMER, Anja: Violența în școli: manifestări, cauze, prevenire.

În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (szerk): Pastorală școlară. Un manual.

Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

177.KRAWCZAK, Peter : Impulsul „A-i da lui Dumnezeu chip la școală”. Conferinţă

Pastorala scolara din Köln pe 8 martie 2008, Casa Cardinal Schulte – Bensberg.6. Forras:

www.erzbistum-koeln.de Ultima actualizare: aprilie 2013.

178.KREIDER, Alan/KREIDER, Eleanor: Închinare și misiune după creștinătate,

Paternoster, Milton Keynes-Colorado Springs-Hyderabad 2009.

179.KREIDER, Alan: Schimbarea convertirii și originea creștinătății, Trinity

Press, Harrisburg 1999.

180.KRUHOFFER, Gerald: Omul – Chipul lui Dumnezeu. Vandenhoek-Ruprecht,

1999.

181. KULCSÁR Zsuzsa: Psihologia Sănătăţii, Editura ELTE Eötvös, Budapesta, 1998.

182.KUTCHER, S./ KUSUMAKAR, V ./ LeBLANC, J./ SANTOR, D./ LAGACE, D./

MOREHOUSE, R.: Caracteristicile adolescentelor asimptomatice la nivel ridicat

Risc de depresie: evaluarea de bază formează un studiu prospectiv pe 8 ani. Tendon:

Jurnalul de tulburări afective. Vezi și 79. Problemele 1-3. 2004. Sursa:

www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

183.LAMES, Gundo: Pastorala școlară ca sistem social. O contribuție la practica lor

fundație teologică, Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart-Berlin-Köln 2000.

184.LAMMER, Kerstin: Înțelegerea morții. Noi abordări ale consilierii pentru durere. editia a 2-a

Neukirchener Verlag 2004.

185. LAWRENCE, RT .: Măsurarea imaginii lui Dumnezeu: inventarul imaginii lui Dumnezeu și

Cântare de imagine a lui Dumnezeu. În, Journal of Psychology and Theology, 1977.

186.Legea Educatiei Nationale . În: Raportul Oficial al României, Partea I, Anul 179.

(XXIII), nr. 18. Luni, 10 ianuarie 2011. Titlul I. Articolul 13. și Art.16.

187.LENTNER, Rudolf: Sărbătorirea festivalurilor este ceva ce trebuie învățat. Învățarea liturgică în școală.

În: Comunicații. Jurnalul profesorilor de religie ai Arhiepiscopiei

Salzburg. 2/2011.

188.LESSING, Eckhard: Enciclopedia teologică a realismului 12. Intrare: Geist/Heiliger

Spirit/Gesturi V Dogmatic și Etic.

189.LÉVY-GARBOUA, L./ LOHÉAC, Y./ FAYOLIE, B.: Formarea preferințelor, școală

nemulțumirea și comportamentul riscant al adolescenților. În: Journal of Economic Psychology.

V ol.27, Issue 1. 2006. Sursa: www.sciencedirect.com Data descarcarii: 2013.04.

331

190.LEYMANN, H.: Mobbing. Psihoameninţarea la locul de muncă și cum să le faceți față

se poate apăra. Reinbek, Rowohlt 1993.

191.LIEDELOFF, Jean: În căutarea fericirii pierdute. Editura Kétérezéry, 2007.

192.LIEFFIJN, R.: Studiind sub influență. Opiniile familiei influențate de
evoluții sociale. În: LIEFFIJN, R./ VERKADE, JA/ JANSSEN, J.:
Probleme de dezvoltare la adolescenți. Evoluții societale în raport cu
probleme la adolescenți. Ammersfoortse Studies 19. Publicat de JJ Groen and Son,
Leiden 1995.
193.LINDBERG, LD/MADDOW-ZIMMET, I. : Consecințele educației sexuale asupra
Comportamentele și rezultatele sexuale ale adolescenților și tinerilor adulți. În: Journal of Adolescent
Sănătate. V ol.51, Issue 4. 2012. Forrás: www.sciencedirect.com Letöltés ideje: 2013.04.
194.LOHSE, Timm H .: Das Kurzgesprach in Seelsorge und Beratung. Un metodist
Livra. Vandenhoek-Ruprecht, Göttingen 2003.
195.LOSONCZI Ágnes : A legnagyobb életforduló: a gwerekvárás, szülés, születés – a
prin ochii unui cercetător social. În: Sarcina, nașterea și creșterea copiilor în
în culturile maghiare, Volumul Studii Congresului, Editura Anumula,
Budapesta, 1999.
196.LÖBLE, Markus/METZGER, W./HOHLOCH, U./NAUMANN, A./FELBEL, D:
Moartea și moartea în imaginația copiilor și adolescenților. În: Educație continuă
Intervenție de criză, 23.Jhrg.10/2000.
197.LUHMANN, Niklas: Introducere în teoria sistemelor. Editura Gondlat, Budapesta 2006.
198. Martin LUTHER: Despre supremația seculară. WA XI.251 12-13.
199.ML HOFFMAN: De la simpatia empatică la solidaritate, în: G. SCHREIER
(ed.): Dezvoltare morală și educație, Aachen, 1993.
200.MACH, Barbara Staedtler: Îngrijirea copiilor, Vandenhoek - Ruprecht 2004,
201.MacMARTIN, Clare: Disclosure as Discourse. În: Teorie și psihologie, voi. 9.
(4), 1999. Sursa: www.sagepublications.com Sursa: 2011.11.
202. Piroska MADARAS: Anii postbelici ai Colegiului Targu Mures. Detalii

Scufița Roșie: Ev. de Târgu Mureș. Istoria Colegiului Reformat 1944-1984
din cartea sa, care se află în pregătire la Editura Mentor din Târgu Mureș. Tendon:
Master, jurnal profesional si metodologic al profesorilor, maghiara in Romania
Asociaţia Profesorilor, 1/2008. Sursa: www.rmpsz.ro Data descarcarii: 05.2013.

203.MALBON, KM/ OJONG, T./ SACK, AN: 20. Accesul la educația pentru sănătatea sexuală
și îngrijirea adolescenților: utilizarea tehnologiei. În: Journal of Adolescent Health, Vol.50,
Numărul 2. 2012. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

204. MARGITICĂ Ferenc și PAUWLIK Zsuzsa: Strategii de coping
relația dintre preferință și efectele percepute ale creșterii parentale. Pedagogia maghiară
106. volum. nr. 1 2006.

205. Tamás MARTOS: Religiozitatea și psihologia vieții pline de sens. În: Religie și
personalitate, Editat de: Katalin Horváth Szabó. Universitatea Catolică Pázmány Péter
Facultatea de Științe Umaniste, Budapesta, 2007.

206.MAXWELL, Ian Douglas: Civilizație sau creștinism? Dezbaterea scoțiană despre
Metodele misiunii, 1750-1835. În: STANLEY, Brian (Ed.): Christian Missions and
The Enlightenment, Curzon Press Ltd, Richmond, Surrey, Marea Britanie; Grand Rapids,
Michigan/Cambridge, Marea Britanie 2001.

207.McDONALD, A._BECK, R.-ALLISON, S.-NORSWORTHY, L .:Atașament la
Dumnezeu și părinții: testarea corespondenței vs. ipotezele de compensare. În:
Jurnal de Psihologie și Creștinism, , Vol 24, Nr.1. 2005.

208. McGrath, Alister: Theology and the Religious Life, Biblioteca Osiris, Budapesta
2002.

209.McLEOD, Hugh: Separarea Bisericii și Statului: Un ideal evaziv (iluziv?). În:
GABRIEL, K./ GARTNER, C./ POLLACK, D. (eds.): Controversal Secularization.

Analize sociologice și istorice ale diferențierii dintre religie și politică,

Berlin University Press 2012.

210.MENDL, Hans : Pastorala şcolară. Şcoala pedagogică, teologică şi

date-cadru de educație religioasă. În: JUNG, Martina/KITTEL, Joachim:

Pastorala scolara in termeni concreti. Editura Altenberg, 2004, 27-30. V .ö. LAMES, Gundo:

Pastorala școlară ca sistem social. O contribuție la practic-teologic

Fundaţie. Editura W. Kohlhammer, Stuttgart-Berlin-Köln 2000.

211.MENDLE, J./TURKHEIMER, E. /EMERY, R.: Psihologic daunator

Rezultate asociate cu sincronizarea timpurie a pubertății la fetele adolescente. În: PMC

2010.August 24. (PMCID:PMC2927128) Disponibil aici: www.ncbi.nlm.gov Disponibil

idee: 2013.04.

212.MERTES, Klaus P .: Pastorala scolara. Sugestii pentru Praxix. În: JUNG,

Martina/KITTEL, Joachim: Pastorala școlară în practică. Editura Haus Altenberg, 2004.

213.MEYERBERG, Jan : Pastorala ca proces. Un studiu empiric asupra competenței –

şi profilul profesional al lucrătorilor pastorali. În: Studii în Teologie și

Practică pastorală, Vol. 49. Echter Verlag, Würzburg 2002.

214.MINUCHIN, S./ ROSMAN, BL/ BAKER, L .: Psihosomatica sufletului.

Animula Kiadó, Budapesta 1995/22.

215.MINUCIN, Salvador: Salată și terapie cu salate. Animula Kiado, Budapesta 2006.

216. MOON, Garry W.: Spiritual Direction and the Care of Souls. IVP 2004

217.MORGENTHALER, Christoph: Recenzia lui Klaus Winkler: Pastoral Care. În: Căi

la om, Vol. 51, 1999.

218.MORGENTHALER, Christoph : Pastorală sistemică. Impulsuri din familie și

Teoria sistemelor pentru practica bisericii. Kohlhammer Verlag Stuttgart 1999.

219.MÖHRING, Britta/SCHNEIDER, Evelyn: În pastorala școlară

conduce discuții orientate spre resurse. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (szerk):
Calificarea în capelanie școlară. Institutul Comenius, Münster 2009.
220.MÖLLER, Christian : Introducere în teologia practică, Francke Verlag,
Tübingen 2004.
221.NAURATH, Elisabeth : Îngrijirea pastorală ca îngrijire fizică. Perspective ale unui corp orientat
Capelania spitalului. Stuttgart-Berlin 2000.
222.NEBEHAY, A./ GEYERHOFER, S./ WOLF, F.: The endocrine therapy
istorie. În: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-
ARBEITHUBER, J. (ed.): Terapie de familie bazată pe sisteme. Fundamente, metode și
tendinte actuale. Universitatea Semmelweis, Fundația Institutul de Igienă Mintală-Dialog,
Budapesta 2007.
223. Dávid NÉMETH: Psihologia funcționării conștiinței. În: Colegiul
Doctorum, 2006.
224. Dávid NÉMETH: Lucrarea lui Dumnezeu și posibilitățile omului în îngrijirea spirituală. Calvin
Editura, 1993.
225.NEUSCHAFER, Reiner Andreas: Asta arde în sufletul meu. Sugestii pentru a
cultură școlară grijulie. Vandehoek-Ruprecht Göttingen 2007.
226.NEY, Philip G./ PEETERS-NEY, Marie A.: Avortion Survivors, Agape Pro-Life
Alapítvány-Koinonia, Kolozsvár 2001.
227.NIPKOW, Karl Ernst : Varsta adultă fără Dumnezeu? Gotteserfahrung im
Lebenslauf. Chr. Kaiser Verlag, München 1986.
228.NIPKOW, Karl Ernst: Imaginea umană a lui Dumnezeu – Reflecții asupra unui paradox. În:
ZIEBERTZ, Hans Georg: Imaginea umană a lui Dumnezeu, Royal Brill, Leiden, 2001.
229.NORD, Gerrit, PAȘTE, Ștefan, RUST, The Henk, STOPPELS, Sake : Ca
biserica începe din nou. Centrul de carte, Zuetermeer 2008.

230.NURMI, Jan-Erik/PULIIAINEN, Harry : Relația în schimbare părinte-copil,

stima de sine și inteligența ca factori determinanți ai orientării către viitor în perioada timpurie

333

adolescenţă. În: Jurnalul Adolescenței, V ol.14. 1991/1, Forrás:

www.sciencedirect.com Ultima actualizare: aprilie 2013

231.NYITRAI Erika: Secretele hatalmei. AduPrint Kiado, 2011.

232.OERTER, R./ DREHER, R.: Adolescența. În: OERTER, R. /MONTADA, L.

(Szerk.): Psihologia dezvoltării. Un manual. Weinheim 1995.

233.OERTER, Rolf/ MONTADA, Leu : Psihologia dezvoltării, Psihologie

VerlagsUnion, Weinheim, 1995.

234.OLIVER, Pamela H./GUERIN, Diana Wright/COFFMANN, Jaqueline K.: Big

cinci trăsături de personalitate parentală, comportamente parentale și probleme de comportament ale adolescenților:

Un model de mediere. În: Personalitate și diferențe individuale, voi. 47. Numărul 6. 2009.

Sursa: www.sciencedirect.com Ultima actualizare: aprilie 2013.

235.OLVEUS, Dan: Violența în școli. Ce ar trebui să știe profesorii și părinții. - plictisit

poate. 3. Aufl. Berna 2002.

236.OMAN, D./ THORESEN, CE: „Religia cauzează sănătate?”: Diferite

Interpretări și înțelesuri diverse. În: Journal of Health Psychology, Vol.7.(4)

2002.

237. Sarolta ÓNODY, György VIKÁR: Criza. În: Tulburări psihologice ale evenimentelor vieții. Edita:

PÁVEL Magda, Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis-Fundația Dialog,

Budapesta, 2005.

238.OPPENHAUER, Viktoria Munk: Managementul intern al urgențelor școlare și posibil

Rolul pastoriei școlare din perspectiva unui psiholog școlar. În: DAM,

Harmjan/SPENN, Matthias (eds.): Qualification of School Nurses. Institutul Comenius,

Munster 2009.

239.OTTO, Rudolf: A szent, Osiris Könyvtár, Budapesta 2001.

240.PAAS, Stefan: Europa post-creștină, postcreștină și postmodernă: spre

Interacțiunile misiologiei și științelor sociale, Studii de misiune 28.nr1.

BRILL, 2001.

241.PAAS, Stefan: Criza misiunii în Europa – Există o ieșire? În:

E-Jurnal evanghelic scandinav 2012/3. Forrás:

www.see-j.net/index.php/SEE-J/article/view/130/122 Letöltés ideje: 2012.11.

242.PAAS, Stefan: Crearea unui câmp de misiune: Paradigme ale misiunii evanghelistice în

Europa. În: Exchange: Journal of Missiological and Ecumenic Research. Volum:

41: 1, 2012.

243.PAAS, Stefan: Vrede Stichten: Meditații politice, Boekzentrum, Zuetermeer 2007.

244.PAAS, Stephen: Eclesiologia misionară într-o epocă a individualizării. În:

Teologia reformată 54.4, 2011

245.PANNENBERG, Wofhart: Antropologia în perspectivă teologică, The

Westminster Press, Philadelphia, 1985.

246.PANNENBERG, Wolfhart: Christianity in a Secularized World, SCM Press, Londra

1988.

247.PATTON, G./SELZER, R/COFFEY, J./CARLIN, J.WOLFE, R .: Debutul

Tulburările de alimentație ale adolescenților: studiu de cohortă bazat pe populație pe o perioadă de 3 ani. BMJ 1999.

Sursa: www.bmj.com Letölté idei: 2013.04.

248.PELKONEN, M./ MARTTUNEN, M./ KAPRIO, J./ HUURRE, T./ ARO, H .:

Factori de risc adolescenți pentru depresia episodică și persistentă la vârsta adultă. Un de 16 ani

studiu prospectiv de urmărire a adolescenților. În: Journal of Affective Disorders. Vol.106,

Problemele 1-2. 2008.

249.PETERMANN, Anna-Christina : Pastorala școlară – o biserică tânără

Domeniu de acțiune în viața școlară de zi cu zi și în perioade de criză. LIT Verlag, Berlin 2011, 46-53.

250.PFOHL, William: Cele mai bune zece lucruri de luat în considerare într-o criză. Cele mai importante 10 lucruri

Care ar trebui să fie luate în considerare într-o criză (Ford: Hans Georg/Jonathan Haehnel

Pfaffenhofen). 2008. Forrás: www.schulpastoral.drs.de/pastoralpraxis/krisenseelsorge

334

Ultima actualizare: aprilie 2013

251.PINCUS, L./ DARE, C .: Povestea morților. Un mare număr de oameni s-au întors acasă,

Editura Animula, Budapesta 2007.

252.PIPER, Hans-Christoph: Invitație la o conversație. Strada Vandenhoek. Editura Ruprecht,

Göttingen, Debrecen, 2003.

253.PLESSNER, Helmuth: Conditio Humana, în: Gesammelte Schriften, Suhrkampf,

1983.

254.PONGRATZ, Ludwig: Pedagogia în procesul modernității. Studii despre sociale și

Istoria teoretică a școlii, Weinheim, 1989.

255.RANSCHBURG, Jenő: Frica, furie, agresivitate. Editura Nationala de Manuale,

Budapesta 2004.

256.RIZZUTO, AM: Nașterea Dumnezeului Viu. Un studiu psihanalitic, The

University of Chicago Press, 1979.

257.RIZZUTO, AM: Critica literaturii contemporane în studiul științific al

religie. Lucrare prezentată la reuniunea anuală a Societății pentru Studiul Științific

of Religion, New York, 1970, (www.godimage.org/rizzuto.pdf.)

258.ROBU Magda – MARTOS Tamás: Imaginea lui Dumnezeu și religiozitatea. În Religie și

personalitate, Editat de: Katalin Horváth Szabó. Universitatea Catolică Pázmány Péter

Facultatea de Științe Umaniste, Budapesta, 2007.

259.ROTHGANGEL, Martin: Abuzul/violența asupra copiilor în familie. Tendon:
KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (eds.): School Spiritual Care. Un manual.
Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.
260.RUSSINGER, Ulrike: Tulburări alimentare. În: BRANDL-NEBEHAY, A./RAUSCHER-
GFÖHLER, B./KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Abordarea sistemelor
terapie cu salate. Din păcate, în prezent nu există tendințe actuale. Semmelweis Egipt
Institutul de Sănătate Mintală-Parbeszéd alapítvány, Budapesta 2007.
261.RÜTTIGER, Gabriele : Pastorala scolara la scolile bisericesti: crestinismul viu si
experienţă. În:JUNG, Martina/KITTEL, Joachim: Pastorala școlară în practică. Editura
Altenberg, 2004.
262.RÜTTIGER, Gabriele : Tratând cu moartea și cu diferite religii și cu
Înmormântarea persoanelor decedate fără apartenență religioasă. În: Evanghelic Lutheran
Biserica din Bavaria, Comisariatul școlii catolice din Bavaria (szerk): „Dacă situația de urgență
apare.” Un manual pentru abordarea morții și a altor crize în școli,
Heilsbronn 2008.
263. SALLAY Hedvig-MÜNICH Ákos: Percepția atitudinilor legate de educația familiei și de auto-
legăturile sale cu dezvoltarea. În: Pedagogia maghiară ediția a 99-a. Numărul 2. 1999.
264.SALLINEN, Marjukka/KINNUNEN, Ulla/RÖNKA, Anna : Adolescent's
experiențe de angajare parentală și parenting: conexiuni cu bunăstarea adolescenților
ființă. În: Journal of Adolescence, Vol. 27, numărul 3. 2004.
265.SAUTER, Gerhard: Viața ascunsă. O antropologie teologică.
Editura Gütersloh, Gütersloh, 2011.
266.SÁV AI János: Teoria şi practica pastorală. Resurse umane sunt gata -
cu sprijinul Programului Operațional de Dezvoltare, HEFOP-3.3.1.-P-2001-06-0019/1.0
proiect keretében. Forrás: www.gfhf.hu Ultima actualizare: 20013.04.

267.SCHAFER, Andrea : Pneumadramatică. Proiect de teologie dramatică a spirit. Departamentul 1. Teologie Catolică (Teologie Sistematică) Științe umaniste la Universitatea din Disburg-Essen. teza de doctorat. 2009. Forras: www.duepublico.uni-duisburg-essen.de. Ultima actualizare: martie 2013

268.SCHARFENBERG, Joachim: Pastorala ca conversație. Despre teoria și practica Conducerea unei conversații. a 5-a ed. Vandenhoeck – Ruprecht, Göttingen 1992.

269.SCHERER, James A.: Evanghelia, Biserica și Regatul: Studii comparative în lume teologia misiunii, Wipf și Stock: Eugene 1987.

335

270.SCHILLAK, Wolfgang: Conscience and Identity, Peter Lang, Frankfurt pe Main-Berna-New York, 1986.

271.SCHMITT, Hanspeter: Sociality and Conscience, Lit Verlag, Viena, 2008.

272.SCHMITZ, Stefan : Ce face biserica in scoli? Educaţia religioasă şi Pastorala școlară la 30 de ani de la decizia Sinodului de la Würzburg. În: COLLET, G./ METTE, N./SCHMALZE,U./STEINKAMP,H (Szerk): Teologie și practică, Lit. Editura Münster, Vol. 18.

273.SCHNEIDER-FLUME, Gunda: Sănătatea desăvârșită ca vindecare? Teologic Reflecție asupra întregii, întregii și vindecării. În: Ways to Man, Vol.61, No. 2, Vandenhoek-Ruprecht, 2009.

274.SCHNEIDER-HARPPRECHT, Christoph : Cuvânt înainte. În: DAM, Harmjan/SPENN, Matthias (ed.): Calificarea de asistent medical școlar. Institutul Comenius, Münster 2009.

275.SCHOLZE, Margaret: Sisteme terapeutice – relație/comportament terapeutic. Tendon: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (ed.): Terapie de familie bazată pe sisteme. Fundamente, metode și tendinte actuale. Universitatea Semmelweis, Fundația Institutul de Igienă Mintală-Dialog,

Budapesta 2007.

276.SCHUETZE, Pamela/EIDEN, Rina Das: Relația dintre abuzul sexual

în timpul copilăriei și a rezultatelor parentale: modelarea căilor directe și indirecte. Tendon:

Child Abuse and Neglect, 29. 2005. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare:

2013.04.

277.Pastora școlară ca pastorală orientată spre spațiu de locuit . În: Fișe catehetice, 2.

2007.

278.SCHULZE, Gerhard: Societatea experienței. Sociologia culturală contemporană.

Campus Verlag, Frankfurt/Main 1992.

279.Student SMD: Trusa de urgență. Ajutor pentru rezolvarea crizelor din

Şcoală. Site: www.smd.org Ultima actualizare: aprilie 2013

280.SCHWEITZER, Friedrich: Distorsionat, opresiv, dispărut? Sarcina Dialogică

de teologie practică și imaginea umană a lui Dumnezeu. În: ZIEBERTZ, Hans Georg:

Imaginea umană a lui Dumnezeu, Koninklijke Brill, Leiden, 2001.

281.SCHWEITZER, Friedrich: Valea și pământul. Kálvin Kiadó, Budapesta 1999.

282.Focale de responsabilitate bisericească în domeniul educaţiei. În: Sinod comun

ale eparhiilor din Republica Federală Germania 1971-1975. Sursa: www.dbk.de.

Timp de descărcare: 2011.11.

283. SEIBT, Markus: Pastorala la școlile profesionale în sistemul școlar dual.

Editura LIT, Berlin 2008.

284. Secretariatul Conferinței Episcopale Germane (ed.): Pastorala școlară – Serviciul de

Biserica către oameni în domeniul școlii de acțiune. Bonn 1996.

285.SELVINI-PALAZZOLI, M./ BOSCOLO, L./ GECCHIN, G./ PRATA, G.:

Elaborarea de ipoteze, circularitate și neutralitate: trei aspecte ale conducerii unei sesiuni de terapie de familie

principiu călăuzitor. În: BÍRÓ Sándor, KOMLÓSI Piroska (eds.): Family Therapy Reader.

1. Editura Animula, Budapesta 2001.

286.SHAH, Hanne: Confruntarea cu durerea la școală. Manual pentru profesori si educatori. Ministerul Culturii, Tineretului și Sportului Baden-Württemberg (Hrgg), Stuttgart 2008.

287.SHAREY, J./ REIMER, J./Kohlberg, L.: Kibbutz as a model for moral educație: un studiu longitudinal intercultural. În: Journal of Applied Developmental Psihologie. V ol. 6, problemele 2-3. 1985. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

288.SHERMA, R./FREDMAN, N.: Tehnici structurale în terapia de cuplu și familie. Editura Animula, Budapesta 2007/8.

336

289.SIEGEL, Judith: Restabilirea încrederii. Terapia de cuplu obiect-relațională, Animula Editura, Budapesta 2004/11.

290.SIMONS, Dominique/WURTELE, Sandy: Relația dintre utilizarea de către părinți a pedepsele corporale și aprobarea copiilor lor de a lovi și de a lovi pe alții copii. În: Abuz și neglijență asupra copiilor. Vol 34, Numărul 9. 2010. Sursa: www.sciencedirect.com Timp de descărcare: 2013.04.

291.SMITH, David: Misiunea după creștinătate. Darton Longman Todd LTD, Londra 2003.

292.SMITH, Stacy: Explorarea interacțiunii traumei și spiritualității. Tendon: Traumatologie, voi. 10. Nr. 4. 2004. Sursa: www.sagepublication.com Timp de descărcare: 2011.11.

293.STAEDTLER-MACH, Barbara : Pastorala copiilor. Asistență pastorală pentru copii și lor semnificație psihologică pastorală. Vandenhoek-Ruprecht, Göttingen 2004.

294. STANLEY, Brian CF .: Christian Missions and the Enlightenment. Erdermans: Grand

Rapids 2001.

295.STARK, Rodney: Eforturile de a încreștina Europa, 400-2000. În: Journal of
Religia contemporană, 2001. Nr: 16.1.

296.STIGLBAUER, B./GNAMBS, T./GAMSJAGER, M./BATINIC, B.: The upward
spirala experiențelor școlare și a fericirii pozitive ale adolescenților: Investigarea
efecte reciproce în timp. În: Journal of School Psychology, Vol. 51, numărul 2. 2013.
Sursa: www.sciencedirect.com Publicat: 2013.04.

297.STORATH, Roland/ENGELBRECHT, Arthur: Situații de criză, violență și moarte
la scoala. Tendon: Special Administratie Scoala 1/2004. Sursă:
www.schule-bw.de/lehrkrafte/beratung Data descărcare:2013.04. precum şi

298.STORCZ Judit- DÁNOS Lászlóné: PIC și atașament timpuriu, în: Sarcina, nașterea
și creșterea copiilor în culturile maghiare, volumul de studiu al congresului,
Editura Anumula, Budapesta, 1999.

299.SÜLE Ferenc: Surse de vitalitate în familie. Societatea Sf. Ștefan, Budapesta 2009.

300. SÜLE Ferenc: Viața de familie și sănătatea spirituală, Biserica Evanghelică a Ungariei
Comitetul Misionar, Budapesta 2006.

301. SÜLE Ferenc: Patologie religioasă, Gyuró Art-Press, Szokolya 1997.

302. Éva SZABÓ, János LŐRINCZI: Posibile efecte psihologice ale atmosferei școlare
indicatori. În: Pedagogia maghiară, vol. 98. Nr 3 1998. Sursa: www.magyarpedagogia.hu
Timp de descărcare: 2013.04.

303.SZÉKELY Ilona: Teoria relațiilor obiect în terapia de familie. Editura Animula, Budapesta
2003/10.

304. Gábor SZŐNYI, János FÜREDI (eds.): Manual de psihoterapie, Medicina
Editura Carte ZRT, Budapesta, 2008.

305.THAILHEIMER, Beate: Dezvoltarea pastorală școlară la fața locului – dezvoltarea conceptului.

În: Biroul bisericesc pentru învățământ la distanță/teologie în cursul la distanță la școala catedrală

Würzburg (Ed.): Formare pastorală școlară pentru slujirea creștinilor

in scoala. StE VIII. Wurzburg, 1998.

306.THAILHEIMER, Beate: Privind înapoi – privind înainte. În: Living Pastoral Care,

2003/2.

307.THIESELTON, Anthony C.: Interpretarea lui Dumnezeu și a sinelui postmodern. Staniu

Meaning, Manipulation and Promise, T§TClark, Edinburgh 1995.

308. TOMA, Christoph: Comportamentele izbitoare ale copiilor și tinerilor. În: BRANDL-

NEBEHAY, A./RAUSCHER-GFÖHLER, B./KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.):

Terapie de familie bazată pe sisteme. Fundamente, metode și tendințe actuale.

Institutul Universitar de Igienă Mintală Semmelweis-Fundația Dialog, Budapesta 2007.

309.THURNEYSEN, Eduard: Învățătura pastorală. Editura Kaiser, 1948.

310.TILLICH, Paul: Teologie sistematică, Editura Osiris, Budapesta, 2000.

311.TISCHLER, Günther: Dacă supraviețuirea va reuși, în: Hubert WINDISCH

(ed.): Courage to Conscience, Editura Friedrich Pustet, Regensburg, 1987.

312.Béla TÓTH: Introducere de ordinul doi. În: Educație, ed. Sáska Géza, 2004/2.

Sursa: http://www.hier.iif.hu Timp de descărcare: 2011.11.

313.TŐKÉS Attila: Istoria Colegiului Reformat din Cluj-Napoca 1918-1948. Tendon:

Dezső Buzogány-Ősz Sándor Előd (ed.): Alma Mater, Biserica Reformată din Transilvania

Cartierul Bisericii, Cluj-Napoca 2006.

314.TREAGOLD, Richard: Vocații transcendente: relația lor cu stresul,

Depresia și claritatea conceptului de sine. În: Journal of Humanistic Psychology, Vol.39.

Femeie. 1. 1999. Sursa: www.sagepublication.com Data descarcarii: 2011.04.

315.TZSCHEETSCH, W.: The Educational Challenge: Religious Education in

Pastorala școlară ca sarcină a bisericii. În: BURKARD, J./WEHRLE, P. (Eds.):

Ajutați la formarea culturii școlare. Sugestii pastorale

316.UPSON, Paul: Joacă, muncă și identitate. În: ANDERSON, Robin-DARTINGTON,

ANNA: Furtuna adolescenței printr-un ochi clinic, Editura Animula, Budapesta, 2007.

317.V AN DER MEULEN, HC .: Păstorul ca însoțitor de călătorie. Pastoral-teologic

gânduri despre îndrumarea spirituală. Editura: Book Center, Zoetermeer. 2004.

318. Tamás VEKERDY: Școala te îmbolnăvește? Editura Saxum 2004.

319.VERGOTE, Antoine: Vina si dorinta, Universitatea Semmelweis-Dialog

Fundația, Budapesta, 2008.

320.VERGOTE, Antoine: Psihologia religiei, Fundaţia Dialogue, Budapesta 2001.

321.VERMA, Suman-MARIA, Madelene Sta.: The Changing Global Context of

Spiritualitatea adolescentului. În: Manualul dezvoltării spirituale în copilărie și

Adolescență, Edit: ROELKEPARTAIN-KING-WAGENER-BENSON, Sage

Publicații Thousand Oaks London New Delhi 2006.

322. VETŐ Lajos: Experiential Psychology of Religion, University Press, Budapesta, 1965.

323.VIERLING-IHRIG, Heike: Ce are de spus Biserica despre pastorala școlară? În: DAM,

Harmjan/SPENN, Matthias: Pastorala Școală Evanghelică. Fundaluri, experiențe,

Concepte. Institutul Comenius, Münster 2/2010.

324. György VIKÁR: Crizele tinereții. Editura Animula, Budapesta 1999.

325.VIETH, Victor I.:Ce ar face Walther? Aplicarea Legii și Evangheliei la victime și

Făptuitorii de abuz sexual asupra copiilor. În: Journal of Psychology §Theology. Vol.

40.Nr.4. 2012. Disponibil de pe: www.journals.biola.edu Ultima actualizare: 2013.06

326.Viktor FRANKL: The Orvosi lelekgondozás, Ur, 1997.

327.WAAP, Thorsten: Imaginea lui Dumnezeu și a identității. În ceea ce privește relația dintre

antropologia teologică și științe umane în Karl Barth și Wolfhart

Pannenberg, Vandenhoek-Ruprecht, Göttingen 2008.

328.WAGNER-RAU, Ulrike: Pastorala ca conversație. Recitirea unui clasic al

Psihologie pastorală. În: Ways to Man, Vol. 60, nr. 1. Vandenhoek-Ruprecht,

2008.

329.WALLS, Andrew E.: Trezirea misionară protestantă din secolul al XVIII-lea în ea

Contextul european. În: STANLEY, Brian (Ed.): Christian Missions and the

Enlightenment, Curzon Press Ltd, Richmond, Surrey, Marea Britanie; Grand Rapids, Michigan/

Cambridge, Marea Britanie 2001.

330.WALTER, Gerhard: Inițiative narative și centrate pe soluții în

în terapia sistemică. În: BRANDL-NEBEHAY, A./ RAUSCHER-

GFÖHLER, B./ KLEIBEL-ARBEITHUBER, J. (eds.): Abordarea sistemelor

terapie de familie. Fundamente, metode și tendințe actuale. Universitatea Semmelweis,

Institutul de Igienă Mintală-Fundația Dialog, Budapesta 2007.

331.WASSILL, Petra: Pastorala scolara pentru copii in faza de

Separarea si divortul. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael (szerk):

Pastorala scolara. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

332.WEISSENBERGER, Clemens : Pastorala școlară și pastorala școlară – diferite

termeni pentru același conținut? În: Ways to Man, Vol. 59, nr. 3. Vandenhoek-

Rupert, 2007

333.WERMKE, Michael : Pastorala școlară – un practic-teologic și

fundament pedagogic religios. În: KOERRENZ, Ralf/WERMKE, Michael

(szerk): Pastorală școlară. Un manual. Vandenhoeck-Ruprecht, Göttingen 2008.

334.WIEFEL-JENNER, Katharina : Îngrijire pastorală și bullying. Considerații pentru a

subiect controversat în lumea muncii. În: Ways to Man, Vol. 61.Nr.1.

Vandenhoek-Ruprecht, 2009.

335.WINKLER, Klaus : Îngrijirea sufletului. 2. Aufl. De Gruyter, Berlin-New York 2000.

336.WINKLER, Klaus : Seelsorgebuch, Gruyter 2000.

337.WITT-LOERS, Stephanie: Adolescenți îndurerați la școală. Vandenhoeck-

Ruprecht GmbH, Göttingen 2013.

338.WOLFF, Hans Walter : Az Ószövetség antropologiája, Harmat Kiadó-PRTA,

Budapesta, 2001.

339.WOLTERS, WHG .: Sinuciderea la adolescenți. Recunoașterea semnalelor și mai întâi

recepţie. În: WOLTERS, WHG/ DIEKSTRA, RFW/ KIENHORST, CWM (eds.):

Comportamentul suicidar la copii și adolescenți. I/Baarn 1987.

340.WRIGHT, Christopher J .: Misiunea lui Dumnezeu: Deblocarea marelui narațiune a Bibliei, InterVarsity

Presă 2006

341.www.insse.ro,

342.www.unicef-irc.org,

343.YEAGER, DS/ BUNDICK, Matthew: Rolul obiectivelor de muncă intenționate în

Promovarea sensului în viață și în munca școlară în timpul adolescenței. În: Journal of

Adolescent Research, voi. 24.Nr.4. 2009. Sursa: www.sagepublications.com

idee: 2011.11.

344.ZIEGLER, Gerd W .: LAK își spune cuvântul. În: Teologie pedagogică

Centrul Bisericii Evanghelice din Württemberg (szerk): Evanghelic

Pastorala școlară – poziții și perspective. O încurajare, Stuttgart 2009.

345.ZIEMER, Jürgen : Predarea pastorală, Göttingen 2000,

346.ZIEMER, Jürgen : Învățătura pastorală. O introducere pentru studiu și practică. a 2-a ed.

Göttingen, 2004.

347.ZUSCHLAG, Berndt : Mobbing – Hărțuire la locul de muncă. Bullying de succes

Apărare prin analiza sistematică a cauzelor fundamentale. Editor pentru Psihologie Aplicată,

Göttingen 1994.

[Pagina 343 - Fără text extractibil]